

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

VELA ROTH

Blood
Gift

BLOOD GRACE BOOK VII

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

BLOOD & GIFT

BLOOD GRACE BOOK VII

VELA ROTH

FIVE THORNS PRESS

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Başlık Sayfası	
İçerik Notu	
İmparatorluk Haritası	
Tenebra Haritası	
Notian Kış Gündönümüne 43 Gece	
Kala Büyükelçi Cassia Komnena	
Notian Kış Gündönümüne 42 Gece	
Kala Kalplerin Savaşı	
Antik Yasaya Göre Notian Kış	
Gündönümüne 41 Gece Kaldı	
En Büyük Büyükelçi	
Notian Kış Gündönümüne 40 Gece	
Kala Eve Dönüş	
Sihir Dersleri	
Notian Kış Gündönümüne 39 Gece	
Kala Bir Güç Gösterisi	
Notian Kış Gündönümüne 23 Gece	
Kala Karşıt Büyüler	
Tek Lustra Büyücüsü	
Kayıp Paradigma	
Notian Kış Gündönümüne 22 Gece	
Kala Kraliçelerin Çemberi	
Notian Kış Gündönümüne 3 Gece Kala	
Orthros İçin Her Şey	
Yaz Gündönümüne 3 Gün Kala	
Zirvede	
Tenebran Yasası uyarınca	
Yaz Gündönümüne 2 Gün Kala	
Scion Angara	
Kyria'nın Hizmetçisi	

[Yaz 1 Gün Kala Yaklaşan Fırtına](#)
[Büyükelçi Deukalion'Blöfö un](#)
[Büyükelçi Cassia'nın Eli](#)

[Yaz Gündönümü](#)

[Yılın En Uzun Günü Gerçek](#)

[Kraliçe](#)

[Yılın En Kısa Gecesi Onların](#)

[En Eski Düşmanı](#)

[Kalenin Bıçak](#)

[Tuzağa](#)

[Düşmek](#)

[Tümüyle Bir](#)

[Oyun](#)

[Yaşam ve Ölüm](#)

[Pakhne'nin Kaderini](#)

[Kurtarmak İçin Her Şey](#)

[Sonbahar Ekinoksuna 97 Gün](#)

[Kala Vahşi Doğanın Cadısı](#)

[Gauntlet](#)

[Sonbahar Ekinoksuna 94 Gün Kala](#)

[Kardeş Sevgisi](#)

[Sonbahar Ekinoksuna 93 Gün](#)

[Kala Kendilerinden Biri](#)

[Aslanın Oğlu](#)

[Magefire Yaraları](#)

[Sonbahar Ekinoksuna 92 Gün Kala](#)

[Yanan İpek](#)

[Kaybetmeyi](#)

[İsteyen Her](#)

[Fedakarlık](#)

[Sonbahar Ekinoksu Ateşkesine](#)

[91 Gün Kala](#)

[Miranda'nın](#)

[Canavar Ailesi](#)

[Buluşması](#)

[Hesaplamalar](#)

[Sonbahar Ekinoksuna 90 Gün Kala](#)

[Absolüsyon](#)

[Elma](#)

[Sonbahar Ekinoksuna 2 Gün](#)

[Kala The Apostate](#)

[Hatıralar Göç](#)

[Gecesi](#)

[Beklenmedik](#)

[Durum Planları](#)

[Nazik Olan](#)

[Lustra'nın Zarafeti](#)

[Sonbahar Ekinoksu](#)

[Prenses Cassia'nın Eli](#)

[Beklenmedik Bir](#)

[Birliktelik](#)

[Sonbahar Ekinoksundan 1 Gün](#)

[Sonra Harcamaya Değer](#)

[Sonbahar Ekinoksundan 21 Gün](#)

[Sonra Hayatın İşi](#)

[Atmacanın Gözleri](#)

[22 Gün Sonra Sonbahar](#)

[Ekinoksu Daha Yüksek](#)

[Sadakatler](#)

[Lord Lucis](#)

[Sonbahar Ekinoksundan 23 Gün](#)

[Sonra Ustanın Favorisi](#)

[Çağların Oyunu Büyük](#)

[Tasarım](#)

[Hediye Geceleri](#)

[Partaking](#)

[Kehanet](#)

[Reckoning](#)

[The End](#)

[Dişlerin](#)

[Yenilenmesi](#)

[Tamamlama](#)

[Uyanışı](#)

[Sözlük Kan](#)

[Ziyafeti Kan](#)

[Rüyası](#)

[Yazar Hakkında](#)

[İthaf Telif Hakkı](#)

-

OceanofPDF.com

İÇERİK NOTU

KAN HEDİYE, hapsetme, işkence, baş kesme ve insan ölümü dahil olmak üzere düşük dozda ortaçağ fantastik şiddet içerir. Karakterler istismarcı babalarından kaynaklanan travmalarla başa çıkmaktadır. "All a Game," "Life and Death," ve "Anything to Save Her" doğum zorluklarını ve tehlikedeki bir çocuğu tasvir ediyor. "The Apostate" ve "Divining" bir kuşun ölümünü konu alıyor. Cinsel içerik kan içme ve hafif kan oyunu ile ısırmaı içerir.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

Ourania Ayının 13. Gecesi Sığınakta 1.597.
Yıl (IS)

OceanofPDF.com

BÜYÜKELÇİ CASSIA KOMNENA

Cassia için dünyanın en güçlü kadınının karşısına çıkıp ona hayır deme zamanı gelmişti.

Nemli gece havasından titrek bir nefes aldı ve İmparatoriçe'nin sinameki ağaçlarının arasından geçen patıkaya baktı. Her an, o ve Lio İmparatoriçe Majestelerinin huzuruna çıkmaları için çağrılabilirlerdi. Bu koru çok fazla tarihe tanıklık etmişti. Cassia'nın geleceği değiştirmesi için kaderinde yazılı bir yer gibi görünüyordu.

Elini yeni görev madalyonunun üzerinde gezdirdi ve boynundaki soğuk gümüş diskin ağırlığıyla rahatladı. Kan büyüsü ona doğru yayılıyordu, zayıftı ama gelişmekte olan gizemli duyuları için kesindi.

Şu an için hâlâ insan olabilirdi ama artık resmen Hesperinlerin elçisiydi, Orthros Kraliçelerine hizmet eden ölümsüz ailesinin ve arkadaşlarının savunucusuydu. *Bunu hak ettim*, diye kendine hatırlattı. *Bunu hak ettim*.

Lio onun zihin büyüsüyle duymuş olduğu düşüncelerine cevap olarak, "Ve çok güzel giyiyorsun," dedi. "Gergin olmana gerek yok gülüm."

Her zamanki gibi anlıyordu. Sevgili Lio, tüm dişleri ve koşulsuz desteğiyle. Parmaklarını güzel yüzünde ve koyu renk, sık kesilmiş sakalında gezdirdi, eli madalyonunun üzerine geldi. Onunla sadece aşkta değil, diplomat olarak kariyerlerinde de ortak olmak bir rüyanın gerçeğe dönüşmesiydi.

Ama kalbi yanlış sebeplerden dolayı çarpıyordu. "Bir büyükelçi olarak ilk resmi görüşmemin İmparatoriçe'nin kendisiyle özel bir görüşme olacağını hiç düşünmemiştim."

Ellerini onunkilerin üzerine koyarak göğsüne bastırdı. "Şimdiden en güçlü büyücülerin komplolarını bozdun ve Tenebra Kralı'nı tahtından indirdin. Adına bu kadar başarı eklenmişken, kariyerin yüksek mevkilerden başka nerede başlayabilir ki?"

"İmparatoriçe'nin büyüklüğü bu adamları gölgede bırakır."

"Ayrıca en parlak ışıkların -ölümsüz Kraliçelerimizin- önünde pazarlık yaptınız."

"Kraliçelerimizin önünde bir hata yaparsam, bana verecekleri tek cevap bağışlayıcı gülümsemeler olur, bunun tek sonucu da benim mahcubiyetim olur. İmparatoriçe'yle karşılaştığımda sadece hanedanının Orthros'la olan on altı yüz yıllık ittifakı tehlikeye girmekle kalmaz, aynı zamanda..." Cassia'nın ayakları yere sabitlenmiş gibiydi, bir adım daha atamıyordu. "Önümüzdeki birkaç dakika tüm dünyanın kaderini değiştirebilir. Benim kararım yüzünden."

Lio onun omuzlarına dokundu ve onu kendine yaklaştırdı. "Senin seçimlerin Tenebra ve Orthros'u her zaman daha iyiye doğru dönüştürür. Bu da farklı olmayacak."

"Şimdi eylemlerimin müttefikimiz olan İmparatorluk için de sonuçları olacak. Ailemizin ve dostlarımızın çoğunun anavatanı. Solia Tenebra'dan kaçmak zorunda kaldığında onu güvende tutan, kız kardeşimin evlat edindiği topraklar. İmparatorluğa zarar verirsem kendimi asla affedemem."

"İmparatoriçe ile aramızda derin bir minnettarlık bağı var." Lio ellerini Cassia'nın kollarında bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Korkmamak için bir neden daha. Sözlerimizi anlayışlı kulaklarla dinleyecek adil bir hükümdarın huzuruna çıkmak üzereyiz."

"Haklısın." Şu anda Cassia'yı saran endişe, bir zamanlar kendisini doğuran zalim kralla yüzleşirken yaşadığı panikten çok farklıydı. "Ben buna eşitim."

"Sen bunun için yaratılmışsın." Lio'nun lacivert bakışları kızın başından ayak parmaklarına kadar süzüldü.

Böyle bir hayranlık karşısında cesaretlenmemek mümkün değildi. "Ya sen, aşkım? Majestelerinin huzuruna ilk kez özel olarak çıkmaktan gurur duyuyor musun?"

"Birlikte olduğumuz için doğru hissettiriyor."

Cassia onun siyah resmi cüppesinin yüksek yakasının izini altında gizlenmiş saç örgüsünü hissetti. Onun etrafındaki bağı. Onun, Gece Tanrıçası Hespera tarafından sonsuza dek kendisine bağlanmış olan Majesteleri olduğunu hatırlatıyordu. "İmparatoriçe beni ne yapmaya ikna etmeye çalışırsa çalışsın, bu seyirciden korkacak hiçbir şeyiniz yok. Bizi hiçbir şey ayıramaz."

İki parmağını çenesinin altına kaydırды. Basit sözcükleri söylemek için ağzını açtığı anda, dişleri kınından çıkmıştı. "Biliyorum."

Sadece ipekten bir zırhı vardı ve bir elçi madalyonundan daha keskin bir şey taşımıyordu. Ama Cassia onun kendisini sevebilecek en tehlikeli kişi olduğunu biliyordu.

İmparatorluk Sarayı'ndaki misafir odasından araştırma, strateji ve ikna kampanyalarını yürütüyorlardı. Çok titizdi. Yavaş ilerliyordu. Ve dünyayı bir kez daha kimsenin onu elinden alamayacağı şekilde yeniden düzenlemenin her dakikasının tadını çıkarıyordu.

"Ben kararımı verdim," dedi, "ve bunun doğru karar olduğunu biliyorum. İmparatoriçe bile geleceğimi değiştirecek güce sahip değil."

Ama Cassia'nın kararı İmparatorluğu, Orthros'u ve Tenebra'yı değiştirecekti. Kendi kaderine hükmetmenin yanı sıra sonuçlarından da sorumluydu.

En zoru da, Solia onun için her şeyini feda ettikten sonra, kız kardeşinin seçimini anlamasına yardımcı olması gerekmektedir.

Bir kadının ürkütücü, metalik sesi, "Majesteleri şimdi sizinle görüşecek," dedi.

Döndüklerinde yakınlarda Altın Kalkan'dan birini gördüler. Bu kadınlar İmparatoriçe'yi korumak için her şeylerini ortaya koymuşlardı. Yine de Cassia savaşçıyı gizleyen altın zırha, özellikle de seçkin muhafızların her üyesiyle aynı yüzle dövülmüş miğferine içerledi. Cassia bunun Solia mı yoksa İmparatoriçe'nin hizmetindeki yoldaşlarından biri mi olduğunu anlayamadı. Şövalye dikkat kesilmişti ama köpek duyuları zırhın altındaki tanıdık Soli'yi fark ettiyse bile hiçbir işaret vermedi.

"Tazınız Majestelerinin huzurunda size eşlik edebilir." Altın Kalkan, Soli'nin Şövalye'ye gösterebileceği şefkatin hiçbirini göstermeden konuştu.

"Teşekkür ederim." Cassia, Lio'nun uzattığı kolu ve düşüncelerine gönderdiği cesareti tuttu. Onun mırıldandığı komutla Knight yanlarında geçit yaptı ve Cassia onun yürüyüşünden gurur duyduğu kadar güven verici varlığından da memnundu.

Altın Kalkan onlara sarı çiçek yağmurlarının altında, mis kokulu meyve bahçesinin merkezine doğru eşlik etti. Cassia'nın on beş yıl aradan sonra Solia ile yeniden bir araya geldiği ağaca doğru. Kadim bir İmparatoriçe'nin, bir Hesperine olarak yaşayabilmesi için sonsuza dek veda etmeden önce kız kardeşiyle birlikte diktiği ağacın aynısı.

Bu onun ve Solia'nın kaderi olmayacaktı, Cassia yemin etti. Ölümsüz olduğunda, bunun onları ayırmasına izin vermeyecekti. İstedikleri geleceğe ve birbirlerine sahip olmaları için bir yol bulmalıydı.

Kadim sinameki ağacının altındaki bankta, İmparatoriçe olduğuna şüphe olmayan bir kadın oturuyordu. Cassia'nın içinde bir heyecan dolaştı

Ölümlü bir kadının bu kadar güce sahip olması.

Majesteleri, parlayan En Büyük Kız Kardeş, Kraliçe Annelerin kızı, atalar tarafından kutsanmış ve Güneş Tanrıçası Zalele'nin hoşuna gitmiş olan Majesteleri, kudretini sarı pamuklu basit şal elbisesi kadar kolay giyiyordu. Koyu kahverengi teni büyü ışığında altın tozuyla parlıyordu ve sıkı çelik-siyah örgüleri süslü bir altın halkanın etrafına örülmüştü.

Zevkli ama ısıltılı hatırlatmalar, topraklarının çok uzaklara uzandığını, hazinelerinin derin olduğunu ve bilinen dünyadaki diğer tüm hükümdarlardan daha fazla insanın ona sadık yaşadığını hatırlatıyordu. Cassia'ya dolgun ve güzel dudaklarıyla gülümsedi, gözlerinin kenarlarındaki kaşlar derinleşmişti.

Hiç kimse Cassia'nın kalbinde Orthros Kraliçelerinin sahip olduğu yere yaklaşamazdı. Yine de İmparatoriçe'ye aşık olması için yer vardı.

Bu İmparatoriçe Cassia'yı kraliçe yapmak istedi.

Çok değil, kısa bir süre önce Cassia'nın böyle bir güce göz diktiği zamanlar olmuştu. İmparatoriçe'ye öykünür ve Tenebra'nın lordlarına altın tozlu bir kadın eliyle ders vermekten zevk alırdı.

Ama şu anda Cassia'nın en büyük arzusu eve gitmek, Lio'nun küçük kız kardeşi Zoe'ye sarılmak ve evdeki bitkileri sulamaktı.

En büyük korkularından biri yok olurken neredeyse rahatlayarak gülecekti. Baştan çıkmamıştı.

"Majesteleri," dedi Lio büyük bir saygıyla, "Orthros Kraliçeleri Diplomatik Servisi'nden Büyükelçi Cassia Komnena'yı sonsuza dek ortağım olarak takdim etmeme izin verin."

Sözleri Cassia'nın içinde parıldadı, küçük neşe kırıntıları, keskin, gerçek ve harikulade. Bir Hesperine diplomatına yakışan derin bir selam verdi ve doğrulurken madalyonu tatmin edici bir gümbürtüyle göğsüne indi.

Knight, Cassia'nın onu bu seyirci için hazırlama çabalarını ödüllendirerek cüssesini zarif bir şekilde aşağı indirdi. Cassia'nın onun tüylü kürküne yaptığı bakım uzun sürmeyecekti ama İmparatoriçe'den aldığı yardımsever gülümsemeye değdi.

"Büyükelçi Cassia." İmparatoriçe'nin muhteşem sesi, güçlü ve zarif bir el gibi Cassia'nın üzerindeydi. "Düşmanlarımız tarafından yakalanmanızdan sonra sizi sağ salım gördüğümüze ne kadar sevindik."

Cassia'ya göre bu işin en kolay kısmı buydu, çünkü teşekkür etmek Hesperinlerin yaşam tarzının merkezinde yer . "Majesteleri, her şey için

Beni Rezayal'den kurtarmak için yaptıklarınız ve o zamandan beri gösterdiğiniz cömert misafirperverlik için, benim ve soyumuzun en derin minnettarlığına sahipsiniz. Yanınızda geçirdiği yıllar boyunca kız kardeşime gösterdiğiniz muamele için size teşekkür edecek kelime bulamıyorum. Umarım yaptıklarım yakında açıkça konuşur."

"Uzun bir aradan sonra sizi ve Prenses Solia'yı yeniden bir araya getirmek bize ne büyük bir mutluluk verdi. Eminim onu tekrar görmek için sabırsızlanıyorsunuzdur ama şu anda, silah arkadaşı bize katılırken o da hak ettiği uyku saatlerinin tadını çıkarıyor."

Cassia'nın düşüncelerinde hesaplamalar şekillendi. İmparatoriçe bu görüşmeyi Solia'nın mesai saatleri dışında planlamış ve Cassia'ya da söylemişti. Majesteleri Solia'nın duyamayacağı ne söylemek istiyordu? İmparatoriçe, Cassia'dan kız kardeşinin önünde itiraf etme olasılığını azaltacak ne duymayı umuyordu? İmparatoriçe'nin söylediklerinin doğru olduğunu ve Solia'nın o zırhın içinde saklı olmadığını varsayarsak.

Lio, müzakereler sırasında özel işaretlerinden biri olan madalyonuna dokundu. Bu kendinden emin olduğu anlamına geliyordu. İmparatoriçe'nin doğruyu söylediği konusunda Cassia'yla hemfikir olmalıydı.

Cassia, "Kız kardeşime bir erteleme verdiğiniz için teşekkür ederim, Majesteleri," dedi.

İmparatoriçe cömert bir jest yaptı. "İyi misiniz, Büyükelçi Cassia? Rezayal'ın esiri olarak ne kadar acı çektiğinizi biliyoruz. Dinlenmeye ihtiyacınız olursa sizin için memnuniyetle bir sandalye getirteceğiz."

Cassia tekrar eğildi, İmparatoriçe'nin huzurunda oturabileceği önerisi karşısında başı dönüyordu. "Beni onurlandırdınız Majesteleri, ama özel doktorunuzun uzman bakımı sayesinde kendimi hiç bu kadar iyi hissetmemiştim." İmparatoriçe başıyla onayladı, Cassia'nın memnun olduğu belliydi. Ne zaman

Cassia politikayı Tenebra Krallığı'nın gübre yığnında öğrenmişti ama bu becerilerini dünyanın öbür ucunda, İmparatorluk'ta Hesperinler için kullanacağını hiç düşünmemişti. Kralın zulmü altında geçirdiği onca yıl, şimdi ona musallat olan korkunç bir hayaletten ziyade, elinde kullanabileceği sağlam bir şey gibi görünüyordu.

Solia orada olmayabilirdi ama sözleri Cassia'nın aklındaydı. *Gücümü kendime ait kıldım ve onu gururla kullanıyorum. Mirasım kötü kazanılmış olabilir ama onu kraldan kurtardım, tıpkı kendimi kurtardığım gibi.*

Cassia için gücünü kullanma zamanı gelmişti. "Huzurunuzda sadık müttefikleriniz Hesperinleri temsilen, İmparatorluk ve Orthros'un tüm halklarımızın yararı için birlikte üstleneceği yeni bir hareket tarzı önermek üzere geldik. Korkarım bu plan kız kardeşimin beklediği gibi olmayabilir,

Ancak sizi temin ederiz ki bizim alternatifimiz İmparatorluğunuzun menfaatlerini daha az dikkate almamaktadır."

İmparatoriçe Cassia'yı düşündü. "Prenses Solia bana hayatınızı onun Tenebra tahtının gerçek varisi olduğuna inanarak geçirdiğinizi söyledi çünkü o Kral Lucis'in en büyük kızı."

"Evet, Majesteleri."

"Anneniz aracılığıyla aslında veliaht prenses olduğunuzu açıkladığında sizin için büyük bir sürpriz olmuş olmalı."

"İtiraf etmeliyim ki, Büyücü Kral ve Değişen Kraliçe'nin hayatta kalan tek torunu olduğumu hiç düşünmemiştim."

"İmparatorluğumuzda mirasımızı atalarımızdan alırsınız. Klanınızın geçmişteki ana reisi olan kadim Değişen Kraliçe'nin anlattıklarını büyük bir ilgiyle dinledik. Tacın şimdiki kral gibi savaş lordlarının eline geçmesinden çok önce bilgelikle hüküm sürdüğü söylenir. Tenebra'yı bir kez daha böyle bir kraliçenin ellerinde görmek bizi memnun edecektir."

Lio İmparatoriçe'ye hitap etti. "Daha önce İmparatorluğunuzu korumak için bu toprakları halkınızdan izole etmiş olmanıza rağmen, Tenebra'ya ilgi göstermeye istekli olmanızın ne kadar eşi benzeri görülmemiş bir an olduğunu takdir ediyoruz."

"İzolasyonun sonsuza dek süreceğini düşünmüyoruz," diye yanıtladı İmparatoriçe. "Eğer bizim zamanımızda sona erecekse, mızrağın bize vurmasına izin vermektense kendi baltamızla sona erdireceğiz."

"Sizi gafil avlayabilecek bir mızrak yok Majesteleri," dedi Lio.

İmparatoriçe'nin bakışları ikisi arasında gidip geldi. "Ama belki de bizi bir sürpriz bekliyordur."

Cassia, bir saray mensubunun ele verebileceği en ufak ipucunu okuma konusundaki tüm zekâsına rağmen, İmparatoriçe'nin yüz ifadesini yorumlayamadı. Lio onu İmparatoriçe'nin bir ışık büyücüsü olduğu ve dinleyiciler arasında büyüsunu aydınlatmak ya da gizlemek için kullandığı konusunda uyarmıştı. Başkalarının görmesine izin verdiği ya da onlardan sakladığı her şey sadece kasıtlı değil, aynı zamanda ustalıkla hazırlanmıştı.

Cassia, İmparatoriçe'nin niyetlerini öğrendiğinde baltayı indirmesine izin verip vermeyeceğini tahmin edemiyordu.

Konuşurken Cassia'nın karnında bir taş gibi gerginlik vardı. "Majesteleri, doğuştan gelen hakkımı elde etmem için kaynaklarınızı bana yardım etmeye adanmış onur duyuyorum." *Bir nefes daha al*, diye hatırlattı kendine. "Ama benim kan hakkım bir Hesperine olarak Lio'nun yanında kalmak. Ben çoktan

Orthros Kraliçelerine olan bağlılığım. Onlara, ölümsüz klanıma ya da hayatı benim kanıma bağlı olan Lio'ya olan yeminimi bozamam."

İmparatoriçe parmaklarını büktü, altın yüzükleri büyü ışığını yakaladı.

Bir nefes daha. "Tenebra'nın bir sonraki hükümdarı, bu krallığın İmparatorluğunuza doğru ilk adımlarına rehberlik eden kişi olacak. Ancak dünyanın iki yakası birbirinden ayrılırken, bir kraliçenin politikalarından çok daha fazlası tehlikede. Hiçbir insanın yüzleşmeye hazır olmadığı tehditler var. Topraklarınızı ve halkınızı ölümlü bir hükümdar olarak değil, bir Hesperine diplomatı olarak en iyi şekilde koruyabilirim."

İmparatoriçe hâlâ bir şey söylemedi.

Cassia onun görmesini sağlamalı. "Benim mirasım bir taçtan daha fazlası. Aynı zamanda Değişen Kraliçe'nin soyumdan gelen kadınlara aktarılan nadir büyüünün de varisiyim. Kendi uyuyan sihrimi uyandırarak atalarımın gücünü canlı tutmalıyım. Yeteneklerimi anladığımda, bir Hesperine'e dönüşmek benim için güvenli olacak. Hem ölümlü hem de ölümsüz anaerkillerimi onurlandıracağıma yemin ederim."

O an gelmişti. Sözlerini söylemeli ve sonuçlarına katlanmalıydı.

"Son derece saygılı bir şekilde," dedi Cassia, "Tenebra tahtını asla alamam."

Bunu yapmıştı. Bir kez daha, bu kez insan dünyasındaki en yüksek otoritenin önünde bu kadarı reddetmişti.

Lio bir elini onunkinin üzerine koydu, dokunuşu bir güvence ve bir iddiaydı. Bu el onu Hesperine dünyasında tuttu, bir daha asla bir ölümlü olarak hayata dönmek üzere.

Saf bir güvenle konuştu. "Orthros, İmparatorluk Majestelerini Tenebran tahtı için tercih ettiğiniz adaydan mahrum bıraktığımız gerçeğine karşı hassastır. Sonuç olarak, Hesperinler amaçlarınızı mümkün olan her şekilde desteklemeye hazırdır. Büyükelçi Cassia ve ben Orthros'un planını değerlendirmenize sunmaktan memnuniyet duyarız."

İmparatoriçe sonsuza dek sürecekmış gibi görünen bir an boyunca sessiz kaldı. Cassia az önce Majestelerinin düşmanını mı kazanmıştı?

Cassia'ya belli belirsiz bir gülümseme verdi. "İmparatorluğumuza gelmeden önce aylarca Orthros'ta kaldınız ama kız kardeşiniz Tenebra'dan kaçıp Hesperinler arasında güvende olduğunuzu bilmiyordu."

Cassia yutkundu, dili kurudu. "Bana Rezayal'ın bu bilgiyi ele geçirdiğini söyledi."

"Hayır," dedi İmparatoriçe. "Ben yaptım."

Cassia, kendisini ve Solia'yı bu kadar uzun süre ayrı tuttuğu için İmparatoriçe'ye öfke duyamadan, taşlar yerine oturdu. Ve İmparatoriçe'nin başından beri hiç hayal etmediği şekillerde onun müttefiki olduğunu anladı.

Cassia, "Majesteleri," diye sordu, "bu bilgiyi Hediye'mden sonraya kadar kız kardeşimden gizlemeyi planlayıp planlamadığınızı sorabilir miyim?"

"Doğal olarak. Kan hakkınızı huzur içinde elde edebilmeniz için sizi geciktirmek istemedim. Ne yazık ki, her durumda bir kesinti ile karşılaştınız ve

senin isteğine rağmen ölümlü olarak kalacak."

Cassia dişlerini gösterdiği anda, kız kardeşinin onu tahta geçirme planı imkânsız hale gelecekti. Herhangi bir Hesperin'in, sapkın ve canavar olarak adlandırıldıkları Tenebra'da siyasi güç sahibi olması söz konusu bile olamazdı. Solia, Cassia'nın Yeteneklerine ne kadar yaklaştığını , dönüşümü durdurmak için elinden gelen her şeyi yapardı.

İmparatoriçe bunun olmasını istememişti.

Cassia bundan sadece İmparatoriçe'nin taht için düşündüğü adayın kendisi olmadığı sonucunu çıkarabilirdi.

Cassia, "Taht için beş yılını harcadığın kişi ben değilim," dedi.

İmparatoriçe'nin gülümsemesi derinleşti. "Solia benim gönlüme göre bir kraliçe olacak."

Cassia, Solia'yı pusuya düşürmek için bekleyen bir başkasını hissederken bile bir kaderin üzerinden kalktığını hissetti.

Hayır. Hayır, bunun olmasına izin veremezlerdi.

"Majesteleri," dedi Cassia dikkatle, "Tenebra'yı şimdiki kraldan daha onurlu bir adam olan Lord Flavian'ın ellerine bıraktım. Onun birkaç hafta içinde barışçıl yollarla tahta geçmesini sağladım."

"Elbette yokluğunuzda halkınızla ilgilenmek için bu kadar özen gösterirsiniz. Kız kardeşinizin yaşadığını bilmeden, bu koşullar altında Tenebra için elinizden gelenin en iyisini yapardınız." İmparatoriçe küçümseyici bir el salladı. "Flavian gibi zavallı bir vekile artık ihtiyaç duyulmayacak olması ne büyük şans, öyle değil mi?"

Bu hoş ve amansız sözlerle Majesteleri, Cassia ve Lio'nun Tenebra'nın geleceğine yönelik ana planı hakkındaki görüşünü açıkça ortaya koydu.

Ama Lio ısrar etti. "Bildiğiniz gibi, Majesteleri, biz Hesperinler son Gündönümü Zirvesi sırasında Orthros'u ziyaret eden Tenebra soylularıyla yaptığımız yeni anlaşmaya uymak zorundayız. Bu Müttefik Lordlar, taht için kendilerinden biri olan Flavian'ı desteklemektedir. Hesperinler, Flavian'ı

Onunla müzakere edin ve İmparatorluğa karşı adil davranmasını sağlayın. Onun kral olmasıyla, izolasyonun sona ermesinden kaynaklanabilecek halkınıza yönelik herhangi bir tehlikeyi önleyebiliriz. Orthros, İmparatorluk sizin şartlarınıza göre temas kurarken hem portalınız hem de muhafızınız olarak hareket edebilir."

"Orthros, Flavian'ın krallığı ihtimaliyle yüzleşirken İmparatorluğumuzun Hesperinlerin aklından hiç çıkmadığını takdir ediyoruz. Solia'nın hükümdarlığı altında kendinizi çok daha iyi bir konumda bulacağınız için ne kadar mutluyuz. Bir Hesperine'in kız kardeşinin Tenebra'yı yönetmesiyle, olasılıklar muhteşem değil mi?"

"Orthros'un Tenebra'yla olan uzun geçmişimizde hayal bile edemeyeceği bir durum," dedi Lio yumuşak bir sesle ama Cassia onun gerginliğini, sessiz protestosunu hissetti.

"Solia'nın da bu sonucu hayal etmediği izlenimine kapıldım," dedi Cassia.

"Kendini size adanmış durumda," diye yanıtladı İmparatoriçe. "Kendisini asla sizden, kraliçesi olarak gördüğü kız kardeşinden üstün görmez. Ancak en büyük arzunuzun veraset çizgisinden çıkmak olduğunu biliyoruz ve bu konuda size yardımcı olabiliriz. Karşılığında Orthros'un tam desteğine sahip olduğumuza inanıyoruz."

Cassia'nın bir sonraki argümanı boğazında düğümlendi. İmparatoriçe'ye yine hayır derlerse, bu Majestelerinin duymak istemediği bir ret olacaktı.

Cassia bir kez daha Tenebra Kraliçesi olmaktan kurtulmuştu. Ancak kız kardeşinin de aynı kaderi paylaşma tehlikesiyle ne kadar derinden karşı karşıya olduğunu fark edememişti.

"BEN NE YAPTIM?" Lio ile yalnız kalır kalmaz Cassia'nın ağzından bu sözler döküldü.

Misafir odasının kapılarını arkalarından kapatarak terastaki Altın Kalkan'ı ve ötesindeki meyve bahçesinde olanları dışarıda bıraktı.

Adam bir şey söylemeyince başını kaldırıp baktı. Yansıtıcı gözleri ışığı yakalamış, mavi mücevherler gibi parlıyordu. Sadece bir ölümsüzün sahip olabileceği zarafetle hareket ederek onu etrafında döndürdü ve kapıya doğru bastırdı.

Ağzını onunkinin üzerine indirdi. Dudakları onu tırmaladı, dili sert ve sıcak bir şekilde içine doğru ilerlerken sakalları tenini tırmaladı. Büyüsü, varlığı, onun etrafında ve içinde uğulduyordu.

Düşünceleri eriyip gitti. Kollarını adamın boynuna doladı ve onun uzun, sert gövdesiyle sırtındaki ahşap oymaların arasına sarktı.

Sonra adam başını kaldırdı ve kadın nefes alarak adamın keskin, uzun dişlerini görünce gözlerini kırptırdı.

"Yaptığınız şey bu," dedi. "Bizi seçtiniz."

Adamın ağzını tekrar kendi ağzına çekti. Kanı sadece tek bir gerçekle çarpıyordu. *Benim Grace'im. Benim.*

O an için, adamın kalçasını kavrayan elinin ve ağzının boynunda bıraktığı sıcak izlerin ötesindeki her şeyi unutmaya izin verdi.

"Cassia." Sesi Cassia'nın boğazında ve zihninde kadife gibiydi. "Beni seçtin. Bir taht yerine. Bir değil, iki kez. Bunun bana ne yaptığı hakkında bir fikrin var mı?"

Elini adamın saçlarında gezdirdi ve dişlerinin ucunun kendisine battığını hissetmek için onu daha yakın tuttu. "Göster bana."

"Yapacağım. Sonsuzluğun geri kalanı boyunca her gece." Teninin yüzeyine yavaşça bir ısırık yerleştirdi, bir ön tat.

Titriyordu, bir saat boyunca bu kapiya yaslanıp, Arzularını tatmin etmekten başka hiçbir kaygısı olmadan burada kalmayı arzuluyordu.

Lio ağzını geri çekmesine rağmen onu bir an daha bedeniyle orada tuttu. "Birlikte olduğumuz sürece, diğer her şeye bir çözüm bulabiliriz."

"Yapmak zorundayız. İmparatoriçe Solia'yı Tenebra'ya gönderirse, bu onu İmparatorluk ve Orthros'taki arkadaşlarından ve ailesinden sürgün etmekten biraz daha iyi olur. Onu daha yeni geri aldım. Onu tekrar kaybedemem."

"Bunun olmasına izin vermeyeceğiz." Lio geri çekildi ve Cassia'yı odalarına doğru çekti. "İmparatoriçe bu gece bizi gafil avladığı için özür dilerim. İtiraf etmeliyim ki seni onun planlarından korumakla o kadar meşguldüm ki kız kardeşini senden uzaklaştırmaya çalışacağını tahmin edemedim."

"Ben de yapmadım, ama yapmalıydım." Lio'nun elini kavrayan Cassia diğer elini Knight'ın firfırının arasından geçirdi. "Solia onun akıl hocası yaptığı, sadakati kanıtlanmış bir kadın. Elbette İmparatoriçe taht için onu bana tercih ederdi ve Flavian'da onu etkileyecek hiçbir şey yok."

"İmparatoriçe ve Tenebra onunla idare etmek zorunda kalacak." Lio oymalı lüks sandalyelerden birine oturdu ve eli Cassia'nın elinin üzerinde kaldı.

Ama adım atmaya başladı. "İmparatoriçe'yi bu konuda nasıl ikna edeceğiz?"

Onu bıraktı, hareket ederken bakışları onu takip ediyordu. "Gerçekten de öyle. Tecridin sona erdiği bu çağda, kader ona düşmanının tahtı için eşi benzeri görülmemiş bir rakip sundu."

"Ve onu mükemmelleştirmek için yıllarını harcadı. Tenebra'dan doğan ama İmparatorluk tarafından şekillendirilen bir kraliçe. İmparatoriçe neden böyle bir fırsattan vazgeçsin ki?"

"Asla olmayacak." Lio'nun acımasız sözlerine rağmen ses tonunda beklenti vardı.

"Haklısın," dedi Cassia, onun düşünce zincirini takip ederek. "İmparatoriçe'nin fikrini değiştiremeyiz. Solia'yı ikna etmemiz gerekecek."

"Evet. Kız kardeşinizin kalbine hitap etmek, zamanımızın en büyük politikacılarından biriyle pazarlık yapmaktan daha etkili olacaktır."

Cassia pencerelere ve dışarıdaki meyve bahçesine doğru baktı. "Yine de kız kardeşimin gönlü benim kraliçe olmamda. Bana varis olduğumu söylediğinde o kadar sert tartışmamızdan nefret ediyorum. On beş yıl sonra ilk konuşmamız için dilediğim şey bu değildi."

"Biliyorum. Ama o zamandan beri onunla çok daha mutlu saatler geçirdiniz."

"Dünyanın bana bir kraliçe olarak değil, diplomat olarak ihtiyacı olduğunu hala anlamıyor. Önemli olan tek şeyin annemin büyüğü olduğunu, onun tahttaki hakkı olmadığını."

Solia hâlâ Cassia ve Lio'nun arasındaki bağı anlamamıştı.

Cassia iyileşmekte olduğu yatağa doğru geri geri yürüdü. "Beni her görmeye geldiğinde bu konulardan tamamen kaçınıyoruz. Bu pek de çözüm değil."

"Biliyorum." Lio'nun genellikle samimi olan yüzü fazlasıyla nötrdü.

Bu ifade yokluğunda, Cassia onunla kız kardeşi arasındaki tüm çatışmayı okudu.

Solia'nın kaçındığı şey de Lio'nun uyanık olduğu her an onu ziyaret etmektir. Cassia, kız kardeşinin gece vardiyalarına atanmasıyla ilgili mazeretlerini kabul etmediği gibi, Lio'nun kız kardeşinin kendisini onaylamaması konusundaki sessizliğini de kabul etmiyordu.

Cassia durakladı. İşte o zaman Knight'ın, o volta atarken yaptığı gibi onu gölgelemediğini fark etti. Kendini Lio'nun sandalyesinin yanına atmış, orada soğukkanlı bir dayanışma içinde oturuyordu. Keşke insanlar da kimin sürünün gerçek üyesi olduğu konusunda köpekler kadar keskin içgüdülere sahip olsalardı.

"O gece Solia ile birbirinize söyledikleriniz hakkında konuşmak ister misin?" Cassia ilk kez sormuyordu.

Lio bir elini liegehound'un üzerine koydu, bir ölümsüz doğal avcısının yanında rahatça oturuyordu. "Söz konusu Solia olduğunda, eylemler kelimelerden daha yüksek sesle konuşur. Onun onayını kazanmaya kararlı olduğumu biliyorsun ama bu, senin geleceğinle ilgili hayalleri sona ermeden başlayamaz. Sonsuzluğu benimle birlikte Orthros'ta geçireceğini kabul etmeli. Bir fikrim var, ona asla kraliçe olmayacağını ilk ve son kez göstermenin bir yolu."

Cassia bir kez daha hareket etmek, ayakları üzerinde düşünmek için duyduğu huzursuz ihtiyaca teslim oldu. "Aklında ne var?"

"İmparatoriçe'nin takdir edeceği bir gösteri. Tüm sarayının önünde gerçekleşmeli."

"Beni veliahtlıktan uzaklaştırma gösterisi yapmak onun gözüne girmemizi sağlayacaktır. Ancak bu karşılaşmaya Solia'yı da nasıl ortadan kaldıracığımıza dair bir planla gitmeliyiz."

"Evet, ona İmparatoriçe'nin planına direnmesi için ikna edici bir sebep vermeliyiz." Lio uzun bacaklarını önünde uzattı.

Cassia, yoluna çıkan çok uzun boylu Hesperine'e takılıp düşmemek için öfkeli adımlarını durdurdu.

Sessiz bir kahkaha attı. "Bu çok güzel bir kaş çatma, gülüm. Bana kızma. Biliyorum, bazen benim entrikacı leydimin adım atmaya ihtiyacı oluyor. Diğer zamanlarda ise kucağıma oturman gerekiyor."

"İmparatoriçe'nin planlarımıza engel olduğunu yeni öğrenmişken nasıl bu kadar neşeli olabiliyorsunuz?"

"Ne zaman kendimizi korkunç bir tehditle karşı karşıya bulsak, çözüm olarak her zaman kucağımı sunacağım. Ya da bu koşullar altında yararlı bulabileceğiniz herhangi bir parçamı."

Elleri çözülde.

"İtiraf etmeliyim ki," diye ekledi, sesi derin ve yumuşaktı, "şu anda çok az şey keyfimi kaçırabilir. Beni çok mutlu ettiniz."

Bu gece yaptığı şey buydu. Grace'in mutluluğunu güvence altına aldı. Ve kendisinin. Bu ona kendini herhangi bir hükümdardan daha güçlü hissettirdi.

Her şeyi çözebilecek kadar güçlü, bu imkansız durumu bile.

Lio'nun kucağına kayd ve onun bedenine doğru kıvrıldı. "Kucağın entrika çevirmek için mükemmel bir yer."

"Ama aynı zamanda uzun süre yataktan çıkmadığınızda

dinlenebileceğiniz bir yer." "Ah, nasıl olduğunu anlıyorum. Bunların

hepsi ayaklarımı yerden kesmek için bir komploymdu."

"Size hem kucaklaşarak hem de diplomatik içgörülerle karşılık vereceğim."

"Bunu adil bir pazarlık olarak görüyorum Sör Diplomat. Kız kardeşim hakkında ne gibi bilgileriniz var? İtiraf etmeliyim ki, onun karakterini yargılamak için şu anda benden daha uygunsunuz. Ben objektif olmaya yakın bile değilim."

"Kız kardeşiniz görev ve sadakatle hareket ediyor. Onu isyana teşvik etmek kolay bir iş olmayacaktır. Ama eminim daha kişisel bir sadakat için isyan edecektir." Lio, Cassia'ya hınzırca bir yarım gülümseme verdi. "Kız kardeşinde işe yaramıştı."

"Aşk." Cassia elini Lio'nun madalyonunu tutan örgülü ipek kordonlara doladı. "Onun kalbine hitap etmesi gerekenlerin biz olmadığımızı düşünüyorsun."

Lio, "Bu Tendo'nun bir dava," dedi.

"Sence istekli midir?" diye sordu Cassia, "Solia beş yıl önce kalbini kırmış olsa da mı?"

"Öyle olduğunu biliyorum," diye yanıtladı Lio. "Onu hâlâ onun onu sevdiği gibi sevdiğinden emin misin?"

"Eğer Hesperin olsalardı, onun için özleminden öleceğinden eminim."

"O halde, onunla İmparatoriçe arasında bir seçim yapmak zorunda kalırsa, kız kardeşinizin içindeki ateşi disiplinle daha fazla bastıramayacağını düşünüyorum."

"Ama gizlice buluşmalarını nasıl ayarlayacağız? O Sandira Krallığı'nın Prensi Tendesio, olabileceği en kamusal figür. Bir saray etkinliğinde bağlı olduğunda Solia her zaman beni ziyaret etmeye özen gösterir. Altın Kalkan'daki görevinden terhis edilene kadar kimliğini senden ve benden başka kimseye açıklaması yasak. Bu karara karşı gelmek İmparatoriçe ile ittifakımızı riske atar."

"Bu bizim ilk mücadelemiz," dedi Lio. "İmparatoriçe'nin emrine rağmen Solia'yı maskesini çıkarmaya ikna etmek."

"Solia bir dahaki sefere beni görmeye geldiğinde Tendo'yu kraliyet töreninden bir an önce çıkarabilir misin?"

Lio ona alaycı bir gülümseme verdi. "Sanırım o da ben de bunu eğlenceli bulacağız."

"O zaman Solia'yı ikna etme görevini ben üstleneceğim."

Lio onun burnuna sokuldu. "Biz onlar için uygun şampiyonlarız."

Cassia daha fazlasını yapma isteğiyle savaşıarak onun dudaklarını ısırdı. "Sahip olduklarımız için çok minnettarım. Bunu onlar için de istiyorum. Bunu istemek çok mu fazla?"

"Bize her zaman aşkımızın çok fazla olduğu söylendi. Yine de bak şimdi neredesin." Onu kucağına daha da yaklaştırdı. "Ortak iyiliği korurken, imkansız görünen aşkı mümkün kılmak için diplomasiyi kullanmak bizim uzmanlık alanımız haline geldi."

OceanofPDF.com

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

14 Ourania, 1597 IS

OceanofPDF.com

KALPLERİN SAVAŞI

Ertesi gece, terasta nöbet tutan Altın Kalkan nöbet yerini terk etti. Cassia onun kapıyı arkasından kapatıp perdeleri çekişini izlerken bir heyecan duydu.

Kapalı odada Solia kaskını kaldırdı, kırpılmış sarı saçları ve delici, gök mavisi gözleri ortaya çıktı.

Cassia aniden yeniden yedi yaşına girmişti ve kasvetli odasında hemşiresinin azarlarıyla geçen uzun bir günün ardından, dört gözle beklediği ve dört elle sarıldığı an gelmişti. Kız kardeşiyle vakit geçirebilecekti.

Sonsuza dek kaybettiğini düşündüğü kız kardeşine kaç kez bakarsa baksın, bu duygunun asla kaybolmayacağından emin değildi. Vahşi savaşçı Solia, nazik prenses Solia'dan ne kadar farklı olursa olsun.

Knight ona doğru sıçradı ve Cassia'nın yüzü yumuşadı. Kulaklarını iyice ovdu ve Cassia'ya, "İyi akşamlar, yavrum," dedi.

Çocukluk lakabı Cassia'nın boğazına bir yumru getirdi. Kız kardeşini kucakladı. Solia için burada, gerçek ve dokunulabilir olmak hâlâ bir şoktu.

Solia geri çekilmeden önce ona uzun bir süre sıkıca sarıldı. Zamansız an sona erdi ve şimdiki zamanın talepleri bir kez daha üzerlerine çöktü. Biri Orthros'un elçisi, diğeri İmparatoriçe'nin koruması ve her ikisi de taht adayırken, basit bir kardeş ziyareti diye bir şey yoktu.

"Senin için bir şeyim var." Cassia işaret etti ve parlak mavi bir şal elbise serdiği yatağa doğru ilerledi. İmparatorluk tarzı bu şatafatlı elbisenin bir omzu açıktı ve altın rengi geometrik işlemelerle parıldıyordu. İmparatoriçe'nin onur konukuyken istediği her şeyi elde etmenin bu kadar kolay olması dikkat çekiciydi.

Solia'nın yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi ve bir an için on yedi yaşındaki haline çok benzedi. "Bu çok güzel. Teşekkür ederim. Eminim İmparatoriçe beni Altın Kalkan'dan azlettiğinde bunu giymek için fırsatım olacak."

"Neden şimdi denemiyorsun?"

Solia zırhını işaret etti. "Ziyaretimizden hemen sonra görev yerime dönmeliyim."

"Sadece bir dakika sürecek ve bu oda sıkıca kapalı. Ne zararı var?"

"Görevdeyken silahımı bırakmamalıyım."

"Giyinme oyunu oynadığımız zamanları hatırlıyor musun?" Cassia muzip bir gülümseme takındı. "Kraliyet elbiselerin üzerimden sarkardı ama yine de tüm güzel kıyafetlerini denememe izin verirdiniz."

Solia kollarını pürüzsüz altın göğüs zırhının üzerinde kavuşturdu. "Kendine ait bir kraliyet kıyafetini hak ettin."

Cassia soyuna yapılan göndermenin geçmesine izin verdi ve ellerini giydiği zarif Hesperine cübbesinin üzerinde gezdirdi. "Artık hiçbir şey istemiyorum. O zaman bana gösterdiğin cömertliğe karşılık vermeme izin ver."

Solia içini çekti. ". Seni memnun etmek için her şeyi yapacağımı biliyorsun, Pup."

Cassia sadece kız kardeşinin de bir sonraki isteğinde aynı şeyi söyleyeceğini umabilirdi.

Solia, Cassia'nın soyunma perdesinin arkasında kayboldu ve metal şangırtıları duyuldu. Elbisesi ve ona uygun altın sandaletleriyle tekrar dışarı çıktığında kollarını açarak bir daire çizdi.

Cassia bir elini ağzına götürdü. Kız kardeşinin hayat tarafından yontulmuş güzel yüzüne baktı; kıvrımları artık kaslara dönüşmüştü; asil zarafeti savaşı bir duruşa dönüşmüştü. "Şimdi her zamankinden daha güzelsin."

Solia ofladı. "Benim lehime biraz önyargılı olabilirsin."

"Elbette," diye yanıtladı Cassia, "ama seni gördüğünde aynı şeyi düşünecek başka birini tanıyorum."

Solia hareketsiz kaldı, yüzü aniden bir maske gibi bomboş oldu. "Yukarıdaki Tanrıçalar. Neyin peşindesin Cassia?"

Cassia sarayın iç kısmına açılan diğer kapıyı işaret etti. "Lio sizinle buluşması için Tendo'yu getiriyor."

Solia'nın onu bunaltan duygulara dayanmak için bir savaşçının disiplinine sığındığını görebiliyordu. Ama Cassia onun ellerini tuttuğunda, Solia'nın teni uçucu ateş büyüleriyle ısındı.

Cassia ne zaman Tendo'dan söz etse bu oluyordu. Solia'nın neredeyse evlenmek üzere olduğu adam. Cassia'yı tahta oturtmak için vazgeçtiği aşkı.

Solia'nın göz kapağında küçük mavi bir alev parladı. "İmparatoriçe bunun için kellemini alabilir."

"Asla bilmeyecek."

"Ben bileceğim."

"Solia, seni hizmetinden ne zaman azat edecek?"

"Yakında. Ama tam olarak ne zaman bilmiyorum."

"Ve bunu yaptığında, Tendo'nun son beş yıldır nerede olduğunla ilgili gerçeği böyle mi öğrenmesini istiyorsun? Senin hapiste olduğuna inanırken İmparatoriçe'nin yanında güvende olduğunu sarayın geri kalanıyla birlikte öğrenmesini mi istiyorsun?"

Solia yüzünü buruşturdu ve başka tarafa baktı.

"Bu ona duyması gereken şeyi söylemek için bir fırsat. Bu Lio'nun ve benim ikinize de hediye ederiz. Hespera'nın karanlığı bu sırrı İmparatoriçe'den koruyacak. İyi bir amaç için."

Solia yutkundu.

Cassia, Solia'nın güneşten bronzlaşmış kollarını ovuşturdu. "Ona söyleyeceklerini benimle birlikte prova etmek ister misin? Bunun yardımı olur mu?"

"Bu ikna edici taktik adil değil. Bunca yıl kendi başımın çaresine baktıktan sonra bana konuşmam gereken bir kız kardeşim olduğunu hatırlatıyorsun."

"Bu bir taktik değil, Soli. Gerçek bu ve gelecek ikimiz için de ne getirirse getirsin bu değişmeyecek."

Solia Cassia'nın başını tutup saçlarına bir öpücük kondurdu, sonra da turuncu bir alev kıvılcımını söndürmek için sarı kaşlarını ovmak zorunda kaldı. "Bunu yapacağım. Bunu ona borçluyum."

Cassia tuttuğu nefesi yavaşça dışarı verdi. İtaatkâr kız kardeşini İmparatoriçe'yi engellemeyi kabul etmeye ikna etmek için tek gereken buydu.

Lio haklıydı. Solia Tendo'ya karşı daha derin bir görev duygusu hissetti.

"Bir dakika yanınızda kalabilir miyim?" Cassia sordu. "Söz veriyorum, daha sonra ikinizi baş başa konuşmanız için yalnız bırakacağız."

"Aslında... yanımda olmanızdan çok memnun olurum."

Bu itiraf Cassia'nın içini sıcaklıkla doldurdu. Solia hayatının ilk yedi yılında onun tüm dünyası olmuştu. Şimdi karşılığında kız kardeşine destek olma şansı vardı ve Solia buna izin vermeye hazırdı.

Solia içini çekti. "Böyle bir konuşmayı savaş alanından daha korkunç bulan bir tek ben miyim?"

"İçeri girdiğinde nasıl hissedeceğini bir düşünsene" "Burada olduğumu biliyor mu?"

Cassia başını salladı. "Uygun gördüğünüz şekilde ona açıklayacağınız her şey size ait."

Lio kapalı kapıdan içeri girdi. "Dışarıda bekliyor."

Cassia nefesini tuttu, kendi aşkının ortaya çıkmasının Solia'nın yaralarını deşmeyeceğini umuyordu. Ama anlaşılan Solia, Cassia'nın Lio'yla olan bağıı onaylamadığını dile getirmenin zamanı olmadığına karar vermişti.

Solia, Lio'ya şimdiye kadar ona bahşettiğı en az düşmanca bakışı attı. "Onun arkadaşı olduğunu biliyorum. Bunu onun için kolaylaştırmaya çalıştığım için teşekkür ederim."

Lio başını eğdi ve Cassia kız kardeşinin sözlerinin onun için ne kadar önemli olduğunu anlayabildi.

"Koridordan kimsenin sizi görmemesi için neden paravanın arkasında beklemiyoruz?" Cassia önerdi.

Solia başını salladı ve kolunu Cassia'nın koluna doladı. Kendilerini gizlediklerinde Cassia gerginlikten kaskatı kesilmişti.

Cassia kapının açıldığını, sonra da Tendo'nun sesini duydu. "Pekâlâ, İpekayak. Sen ve Çilli'nin bana neden bu kadar acil ihtiyacı var ki küçük bir Kraliçe Anneler ordusundan dramatik bir kurtarma sahnelediniz? Şikayet ettiğimden değil. Eğer bugün bir kişi daha benim için bir evlilik ayarlamaya kalkarsa, yemin ederim en yüksek kuleye uçar ve aşağı inmem."

Solia bir elini ağzına bastırdı ve kahkaha ile gözyaşı arasında sessiz bir ses çıktı.

Cassia ona sorgulayan bir bakış attı. Hazır mısın?

Solia doğruldu ve başı dik bir şekilde, yanında Cassia olduğu halde paravanın arkasından dışarı çıktı.

Ve sonra Solia sanki bir rüyaya dalmış gibi olduğu yerde durdu. Tendo İmparatorluk'taki pek çok kadının hayaliydi. Koyu kahverengi teni, paralı asker Monsoon olarak zaferle sonuçlanan savaşlarından kalma yara izleriyle doluydu. Şimdi Sandira Krallığı Prensi Tendeso'nun kraliyet kıyafetlerini giyiyor, kuşağı törensel tüyler ve kemiklerle süsleniyordu.

Ama sadece Solia onun rüyasıydı. Sırtından siyah-tavşan rengi kanatları açıldı ve iki elini ağzını kapatmak için yüzüne götürdü. Kollarını uzattı ve Cassia'nın anlamadığı bir şeyler fısıldadı.

Solia mesafeyi geçti, etrafında bir alev seli dalgalanıyordu. Ve sonra onun kollarındaydı. Adamın kanatları ikisini de sarmış, ateşini yatıştırmış, onları kendilerine ait bir dünyada koza gibi sarmıştı.

Cassia görüşünü bulanıklaştıran gözyaşlarını temizlemek için gözlerini kırıştırdı. Lio'nun kolları ve büyüü onu sarmıştı, kendi rüyasını, kendi dünyasını. Büyülü bir Hesperine adımıyla onları uzaklara taşıdı.

DIPLOMASI, Lio'nun bir zamanlar hayal ettiği gibi savaşan grupları müzakere masasına getirme sanatı DEĞİLDİ. Krallıklar basitçe insan topluluklarıydı ve parçalanma olasılıkları ittifaklardan çok daha fazlaydı. Büyükelçi olmak, kalpleri bir araya getirmenin hassas zanaatını icra etmek demekti.

Lio, Tendo ve Solia'nın kaderlerini kalplerinin belirleyeceğini biliyordu. O ve Cassia'nın şu anda yapabileceği tek şey Mak ve Lyros'un misafir odasında oturup beklemektir.

Knight başını Lio'nun dizine yasladı ve konuşan gözlerle ona baktı. Lio'nun hayvanlarla kurduğu empati tazıların Hesperin'lere karşı zihinsel savunmalarında son buluyordu ama sıradan köpek iletişimi oldukça basitti. Lio kendini Cassia'nın güven vermek için yaptığı gibi elini Knight'ın tüylerinde gezdirirken buldu.

Lio'nun kuzeni Mak sehpanın karşısındaki koltuğunda kıpırdandı, kaslı gövdesi güzel sandalyeye fazla büyük geliyordu. "Thorns, birbirlerine ne söylediklerini bilmek istiyorum."

Lyros eğildi ve onu sakinleştirmek için şefkatli bir elini Mak'ın dizine koydu. "Birbirlerini yumruklayıp yumruklamadıklarını bilmek istiyorum."

Lio başını salladı. "Merak etmek yok. O odanın üzerine o kadar çok perde çektim ki, İmparatorluk şehrindeki hiçbir büyücü ya da Hesperine orada birinin çığlık attığını duyamaz."

Cassia kahkahaya boğuldu. "Öfkelerini düşünürsek, bu muhtemelen en iyisi."

Ve tutkuları, diye düşündü Lio. "Bazı müzakereler en iyi kelimeler olmadan yürütölür. Tendo'nun yerinde olsaydım, fazla konuşmayı planlamazdım."

"Senin gibi bir parşömen kurdundan şaşırtıcı derecede mantıklı bir yorum," diye alay etti Mak.

"Bunu söyleyen, daha birkaç saniye önce neden *bahsettiklerini* öğrenmek isteyen savaşçı," diye karşılık verdi Lio.

"Ne diyebilirim ki?" Mak, Lyros'un elini tuttu ve Grace'in parmak eklemlerine cesur bir öpücük kondurdu. "Aynı anda hem bir Hesperine hem de bir romantik olabilirim."

Lyros'un gözleri eğlenceyle kısıldı. "Yumruk atmaktan bahsetmemin romantik olmadığını kim söyledi?"

"Oh, öyleydi." Mak'ın kahverengi gözleri parlıyordu. "Seni şu anda arenaya sürüklemek istememe neden oluyor."

"Solia ve Tendo'nun yapması gereken de bu." Lyros bilgece başını salladı. "Savaşın."

"Her zaman öpüşmeyle biter," diye kabul etti Mak.

Tanrı korusun, Lio en iyi arkadaşlarının sınır devriyesinden koruma görevine yeniden atanmayı talep etmelerine minnettardı. O ve Cassia son yolculuklarını Mak ve Lyros olmadan zar zor atlatmışlardı ve onların arkadaşlığını çok özlemişti.

Deneme kardeşlerinin neşesine rağmen Cassia önlerine serilen diplomatik evrakları karıştırırken kaşlarını çatı.

Lio kolunu ona doladı. "Öldüğü varsayılan yabancı bir prensesle bazen paralı asker olan bir İmparatorluk prensini eşleştirmenin ve Tenebran kralını kadim ve ölümcül büyücülerle uğraşmaya bırakmanın yol açabileceği her türlü karışıklığı hesaba kattık."

Cassia dudaklarını büzerek yığına baktı. "Yine de bu karışıklıkların yol açacağı karışıklıklar için plan yapmaya başlasak iyi olur."

Lio onu koltuğa doğru geri çekti. "Belki de yukarıda bahsi geçen prenses ve prensin birbirlerini öpmeye mi yoksa öldürmeye mi niyetli olduklarını belirleyene kadar daha fazla çaba sarf etmemeliyiz."

İç çekti. "Haklısın."

Sonunda bir kapının çarparak açıldığını duydular. Lio ve Deneme kardeşleri irkildi. Duygular Kan Birliği'ni sarmış, empatik Hesperine farkındalıklarını sular altında bırakmıştı. Tendo'nun aurası Lio'nun yan tarafa yerleştirdiği perde büyülerinin içinden çıktı. Sonra saraydan uçarak uzaklaşan kanatların sesi geldi.

Cassia pencereye doğru koştu ve aurası endişeyle titreşerek geceye baktı. "Gidiyor!"

Lio çoktan kapıya doğru adım atmıştı. "Ben onun peşinden gideceğim." "Solia'nın iyi olup olmadığına bakacağım," diye cevap verdi Cassia.

"Bekliyor olacağız," diye söz verdi Mak. "Tendo'nun geri döndüğünde bir şeyleri yumruklaması gerekebilir."

Lyros başını salladı. "Ona dövüşe hazır olacağımızı söyle."

"Teşekkür ederim." Lio, Kan Birliği aracılığıyla onlara bir minnettarlık dalgası gönderdi.

Bir kartal değiştirici, havalanan bir Hesperine'i bile oldukça zorlu bir kovalamacaya sürükleyebilirdi ve cüppeler sadece ayak bağı olurdu. Hesperine hızıyla Lio resmi kıyafetlerini çıkardı, madalyonunu ipeğe sardı ve üzerinde sadece bir çift bol İmparatorluk pantolonu olduğu halde terastan havalandı.

Yetişmek için havada Tendo'nun pozisyonuna adım atmak zorunda kaldı, sonra da havalanarak kendini sabitledi. Arkadaşını gölgeledi ama hiçbir şey söylemedi. En iyisi Tendo'ya takviye geldiğini bildirmek ama onun konuşmasını beklemektir.

Konuşmak kolay olmayacaktı. Bu kadar yüksekte, rüzgâr Lio'nun hassas kulaklarına saldırıyor ve onu o kadar çok hırpalıyordu ki havalanmak bir mücadele haline geliyordu.

Ama Tendo sanki hava onun krallığıymış gibi uçuyordu. Rüzgarın kendisi onun öfkesi ve acısıyla kükrüyordu. Aşağıdaki diyarı cezalandırır gibi kanatlarını pompaladı.

İmparatorluk Başkentinin görkemi altlarından geçip gidiyordu. İmparatorluk Sarayı'nın en eski kanatlarının beyaz badanalı toprak duvarları. Sonra daha yeni eklentiler, aynı tarzın daha görkemli yorumları, daha yükseğe çıkıyor, daha geniş yayılıyor, temelleri sihirle parlayan kırmızı-turuncu kabartmalarla süsleniyordu.

Ve sonra şehir. Akanthia'daki, hatta tüm dünyadaki en büyük insan metropolü. Zıt mimarilerden oluşan kolaj mükemmel bir koordinasyon içinde birbirine uyuyordu. Ölümlülerin ihtişamının bu kanıtı, gecenin bu saatinde bile büyü ışıkları ve insanların küçük, ışıltılı auralarıyla meşguldü.

Lio şehrin sınırlarını görebiliyordu ki sonunda bağırdı, "İmparatorluğun yarısını uçarak geçmeyi mi planlıyorsun? Bana hemen eve, Sandira Sarayı'na dönmeyeceğini söyle."

Tendo cevap vermedi. Ama aşağıdaki uçsuz bucaksız arenaya doğru spiral çizerek inişe geçti.

Bir sütunun tepesine indi, uçuşundan dolayı zor nefes alıyordu. Düz tepe, Lio'nun Tendo'nun kanatları tarafından yere düşürülmeden arkadaşının yanına inebileceği kadar genişti.

Lio'nun nerede olduklarını sormasına gerek yoktu. Burayı hikâyelerden tanıyordu. İmparatorluktaki en prestijli turnuva olan Ruhlar Savaşı burada yapılıyordu. Beş yıl önce, Solia'nın Tendo'yu savaşta yendiği ve kalbini kırıldığı yer burasıydı.

Lio, Tendo'nun Komnena Evi'nde sevgi dili olan ilgili ve nazik sözleri istediğinden şüpheliydi. Lio bunun yerine, "Beni terk etmeyi düşünmesen iyi edersin," dedi. "Yarın akşam İmparatoriçe'nin bankacılarıyla bir konseyimiz var. Senin pis paralı asker şakaların beni eğlendirmeden onların gevezeliklerine asla dayanmam."

Tendo karakteristik homurtusunu çıkardı ve sütunun üzerine çömeldi.

Lio bunu yanına oturması için bir davet olarak algıladı ve aşağıdaki arenayı işaret etti. "Söyle bakalım, Cassia ve ben birlikte olsaydık işler daha mı iyi olurdu?"

ikinizi oraya atsaydık ne olurdu? Eğer sizi lüks bir saray yatak odasında yeniden bir araya getirmekle hata ettiysek, özür dileriz."

Lio daha fazla meraklı davranarak perdeyi aşmak istemiyordu ama Tendo'nun ateş büyüğü ve kadın gibi koktuğu gözünden kaçmadı. Umut verici. Yanlış giden neydi?

"Beş yıl boyunca bir yalana inanmama izin vermeseydi," diye Tendo, "bu daha iyi sonuçlanabilirdi."

Lio yüzünü buruşturdu.

Tendo'nun aurası büyü, öfke ve ıstırapla titreşti, tüyleri kabardı. "Altın Kalkan'ın onu bu arenada tutuklamasını izledim. İmparatoriçe'nin en gizli hapisanesinde kilit altında tutulduğuna ve Mweya'nın kim bilir ne acılar çektiğine inandım."

Lio başıyla cesaretlendirici bir işaret yaptı ve sessizce dinledi.

"Hayatımın yıllarını onu bulup kurtarmaya adadım." Tendo'dan acı bir kahkaha kaçtı. "Ama yanlış yere bakıyormuşum. İmparatoriçe'nin sağ elini kontrol etmek aklıma gelmedi." Sesi yükseldi. "Bana bunca zaman güvende olduğu için minnettar olmam gerektiğini söyleme. Elbette minnettarım. Yaşadığını hayal ettiğim şeyler-" Sözüünü kesti, sesi çatlıyordu. "Onu özgür ve zarar görmemiş görmek için her şeyi yapardım. Her şeyi. Onu kurtarmak için yıllarımdan daha fazlasını verdim."

İşte oradaydı. Tendo'nun içindeki en zehirli yara. Onuruna sürülmüş bir leke.

Bu iyileşmesi çok zor bir durum olurdu.

"Tebaamın iyiliğini bir kenara bıraktım," diye haykırdı Tendo. "Paralı asker grubumuza olan tüm sadakat bağlarımı kopardım. Ben, bir Sandira asilzadesi, bir altın kadro savaşçısı, sırf onu bulma umuduyla, yasaları hiçe sayarak İmparatorluğun en kötü zindanlarının pisliğinde süründüm. Ve o da bunu yapmama izin verdi."

Tendo tekrar ayağa kalktı, ayak parmakları sütunun en durdu ve sanki mezara girmiş gibi arenaya baktı.

"Bana kendince sebepleri olduğunu söyleme. Görev, yüce iyilik ve özgürlüğümü korumakla ilgili bahanelerini duymak istemiyorum. O tüm bu güzel şeyleri savunurken, ben onun uğruna hepsini bir kenara atıyordum."

"Çok üzgünüm, Tendo."

Şekil değiştiren kanatlarını çırparak yüzünü tekrar ovuşturdu. "Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok dostum."

Lio ayağa kalktı ve eşikte Tendo'ya katıldı. "Neler yaşadığını anlıyorum ve bunun nedeni Hesperine Kan Birliği'nin duygularını kendi duygularımmış gibi hissetmeme izin vermesi değil. Cassia'nın bir keresinde bana asla benimle kalamayacağını söylediğini biliyor muydun? Orthros'u bırakıp kraliçe olmak için Tenebra'ya dönmeye karar verdi."

Tendo'nun bakışları Lio'ya kaydı. "Aşkınız hakkında şiirsel sözler söylerken o kısmı atladı."

"Hiç şiirsel değildi."

"Onun kanı olmasaydı ölürdün."

"O zamanlar bunu bilmiyordu, ama bu biraz teselli oldu. Motivasyon için yaklaşan ölüm tehdidime ihtiyaç duymadan beni özgürce seçmesini istedim."

"Bu iki kız kardeş gerçekten de Orthros'a ya da İmparatorluk kıyılarına ulaşan en tehlikeli gölge diyarlılar."

"Onları bu kadar karşı konulmaz yapan da bu."

Tendo nefesinin altında bir dizi küfür mırıldandı. "Cassia'yı kalmaya nasıl ikna ettin?"

"Fikrini değiştirdi çünkü benimle Tenebra Kraliçesi olmaktan daha iyi bir hayatı olabileceğini fark etti."

"Sonunda seni seçti. Bu affetmeyi oldukça kolaylaştırdı, değil mi?" "Ben bağışlayıcı . Öyle olmadığın için seni yargılamıyorum, Tendo. Ama bilmen gereken bir şey var. Cassia ve benim İmparatoriçe."

Tendo'nun kartal gözleri Lio'nun üzerinde keskinleşti. "Bir Hesperine elçisi bir Sandira prensine İmparatoriçe'nin açıklamasına izin vermediği bir devlet sırrını mı söylemek üzere?"

"Tabii ki hayır. Biz sadece arenada içki içen birkaç eski paralı asker yoldaşız. Eminim İmparatoriçe, Sunshine ve Küllerin Muson'unun kadınlar hakkında dertleşirken birbirlerine ne söyledikleriyle ilgilenmiyordur."

"Bu deve boku, ama buna elimizden geldiğince özgünlük katmaya çalışalım." Tendo matarasını çıkardı ve Lio'ya uzatmadan önce bir yudum aldı.

Lio kendini destekledi ve yudumladı. Hesperines duyuları güçlü ruhlar karşısında çığlık attı. "Kanayan dikenler."

Tendo güldü. "Bu Sandira Krallığı'ndan iyi bir şey-ora." Lio onu Tendo'ya geri verdi. Buna ihtiyacı olacaktı. "Cassia, Sandira İmparatoriçe'nin Tenebra tahtı için tercih ettiği aday."

Tendo bir an için hiçbir şey söylemedi, sonra, "Aman Tanrım," dedi. Şişeyi geri fırlattı.

"Solia bilmiyor," diye devam etti Lio. "İmparatoriçe bunca yıldır uğruna yaşadığı hedefi, Cassia'yı tahta çıkarma amacını elinden almak üzere."

"Ve onun yerine Solia'yı tahta oturtacak." "Solia reddetmediği sürece."

"Zalele aşkına, neden reddetsin ki?" "Ona bir sebep ver, Tendo."

Şekil değiştirenin kahkahası acıydı. "Tenebra'ya olan kraliyet görevi yerine beni seçmedi, unuttun mu?"

"Bu Cassia'nın içindi. Solia hiçbir zaman kendisi için bir taht istemedi. Bu ona farklı bir hayatı olabileceğini göstermek için bir şans. Seninle." "Sana daha önce de söyledim. Bir kere yola çıktıktan sonra rotasını değiştiremez o."

"Bu gece ona rotasını değiştirmesi için bir şans verdin mi? Seni seçmesini bir kez daha istedin mi?"

"O KADAR UZAĞA GİTMEDİK." Solia bir yumruğunu pamuklu bir alıştırm mankeninin suratına indirdi ve havaya talaş püskürdü.

"Tendo tekrar denemenizi önermedi mi?" Cassia nazikçe sordu.

Solia diğer eliyle kuklanın karnına bir yumruk attı. "Ona gerçeği söyledikten sonra olmaz."

Misafir odasını terk edilmiş bulan Cassia, özel yerleşkelerine kabul edilme umudu olmadan Altın Kalkan barakalarında kız kardeşini aramaya gelmişti. Şaşırtıcı bir şekilde, muhafızlar onu bir aile üyesi olarak içeri almış ve hatta Şövalye'yi getirmesine izin vermişlerdi. Şimdi burada, düzenli bir avluda, kız kardeşinin hak etmeyen hedefini öldürmesiye dövmesini izliyorlardı.

Solia, muhafızların zırhlarının altına giydikleri altın pamuklu şalın içine geri dönmüştü. Yumruk üstüne yumruk indirdi, tamamen insan şeklindeki mankene odaklanmıştı. Ta ki aniden alevler içinde kalana kadar.

Solia küfretti ve yumrukları alev alev yanarak ondan uzaklaştı. Knight'ın tüyleri diken diken oldu ve Cassia'nın önünde tetikte durdu, kulakları şaşkınlıkla eğilmişti.

"Hama," diye onu yatıştırdı Cassia.

Solia ellerini yavaşça kaldırdı ve geri çekildi.

"*Toaa.*" Cassia, Knight yanına oturana kadar başını okşadı ama Knight her an yeniden ayağa fırlamaya hazırdı.

Solia bir elini diğer yumruğuna sardı ve gözlerini kapattı. Ama ateş sönmedi. Kollarından yukarı tırmandı.

Cassia'nın aklına, son zamanlarda ne zaman büyü yapan birini görse sık sık yaptığı gibi bir düşünce geldi. Yakında o da buna katılacaktı. O da Solia gibi mücadele edecek miydi? Cassia'nın güçlü ve gizemli büyüsu onu ne gibi tehlikelerle karşı karşıya bırakacaktı?

Cassia dudağını ısırdı. "Yardım etmek için yapabileceğim bir şey var mı?"

Solia'nın gözleri bir parça açıldı. "Aslında... belki de vardır. Biraz daha yaklaş."

". " Cassia Knight'ı tekrar okşadı. "*Het Baat.*"

Adam yere yattığında, mızımızlanmasını duymazdan geldi ve Solia'ya yaklaşmak için ondan uzaklaştı.

"Bu yeterince yakın." Solia'nın sesi sertti. Cassia durdu.

Şimdi Solia mesafeyi kısalttı. Hava daha da ısındı.

Solia yavaşça ellerini açtı. Avuçlarında ateş kaynıyordu.

"Korkma," dedi.

"Değilim." Cassia'nın kız kardeşine olan güveni, o hatırlayamadan önce oluşmuştu. Solia'nın ellerinin yaklaşmasını izlerken sadece beklenti dolu bir hayranlık hissetti. Yaklaşmak.

Ateş söndü. Solia Cassia'nın kollarına dokunduğunda avuçları sadece ısınmıştı.

Cassia'yı kucakladı ve içini çekti. "Bak işte. Sana asla zarar vermem ve ateş de bunu biliyor."

Cassia da kollarıyla Solia'ya sarıldı. "Beni koruma içgüdün büyüden daha güçlü."

"Her zaman öyle değildi. Ama aleve bu dersi ben verdim. Kalbim onu yönetiyor."

Cassia gitmesine izin vermedi. "Kalbin bu gece nasıl?"

"Daha önemli meselelerimiz var."

"İstemiyorum. Seni on beş yıldır görmedim ve bunca zaman yeniden kardeşin olmak için bekledim. Şu anda benim için hiçbir şey senin iyi olup olmadığından daha önemli değil."

Solia başını Cassia'nın omzuna yasladı. "Seni seviyorum. Tekrar karşılaştığımızdan beri sana bunu söyledim mi?"

"Ben de seni seviyorum," dedi Cassia şiddetle. "Söylemesen bile bunu gösteriyorsun."

Sevgi gösterisinin dışında kalan Şövalye, bu kez sabırsızlanarak bir mızımızlanma daha çıkardı. Cassia ona seslendi ve o da okşanmak umuduyla başını Solia'nın ellerinin altına soktu.

Solia'nın yüzünde rahatlama ifadesi belirdi. "İşte gördünüz mü, Sör Şövalye. Yavrumuzu sizden çok önce ben koruyordum."

Cassia yutkundu. "Ama sanırım Tendo'nun sorunu da bu, değil mi?"

"Seni her zaman ilk sıraya koydum," dedi Solia. "Benden aksini yapmamı beklememeli. Ben de ondan beni kardeşinin önüne koymasını istemezdim. Anesu onun ailesi, kralı."

"Artık Tendo ve benim aramda seçim yapmak zorunda değilsin."

"Ama geçmişte yaptım. Ve Tendo o zaman yaptığım seçim için beni affetmedi."

"Bu gece sizi affetmeye hazır olmayabilir ama bu gelecekte affetmeyeceği anlamına gelmez."

Solia geri çekildi, şimdi sakın ve vakurdu. "Onun affına ihtiyacım yok. Doğru şeyi yaptığımı anlamasına ihtiyacım var. Ama benim uğruma çektiği acılardan pişmanlık duymam onun için yeterli değil. Seçimimden pişman olmamı istiyor. Onurlu davrandığım için utanç duymamı istiyor." Sakinliği bozuldu, sesi kalınlaştı. "Ve bana onurunu tehlikeye attığımı söyleyecek kadar küstah. Ondan asla tebaasını riske atmasını ya da yoldaşlarımızı terk etmesini istemedim. Bunu yapmak zorunda kalmaması için elimden gelen her şeyi yaptım."

Cassia başını salladı. "İkinizin de sevdiği bir hayata sahip olmasını istedin - artık sahip olamayacağın bir hayata. Ona bir veda hediyesi vermeye çalışıyordun."

"Bunu neden anlamıyor?"

"Seninle birlikte yaşayamayacaksa o hayatı istediğini sanmıyorum." "Şey. Şu anda istediği son şey kesinlikle benim."

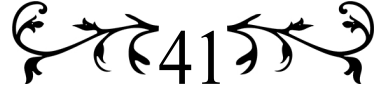
"Peki sen ne istiyorsun, Soli? Eğer bu gece senden onu seçmeni isteseydi, evet der miydin?"

Solia cevap vermedi. Ama bu hayırdan daha iyiydi.

Bu gece tam bir felaketti. Ama Cassia, onun uğruna çok şey kaybetmiş iki insan için bu şekilde bitmesine izin vermeyecekti.

Cassia, o ve Lio'nun Soli ve Tendo'yu bir araya getirmeye çalışmaya devam edeceğine yemin etti. Bu pazarlık henüz bitmemişti.

OceanofPDF.com

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

15 Ourania, 1597 IS

OceanofPDF.com

ANTİK YASALARA GÖRE

SONUNDA, LIO ortağıyla birlikte İmparatorluk taht odasında oturuyordu. O ve Cassia, İmparatoriçe'nin birazdan oturacağı kürsünün önünde bekliyorlardı. Deneme kardeşleri, diplomatik korumaların en beklenmeyeni olan bir Tenebran köpeğiyle birlikte yanlarındaydı.

Saray mensuplarının auraları, odayı süsleyen altından daha göz kamaştırıcıydı. Her mırıltı bir güç alışverişi idi. Hava, İmparatoriçe'nin uçsuz bucaksız topraklarının dört bir yanından gelen sayısız duygu ve parfüm katmanıyla doluydu; entrika ve yasemin, onur ve sandal ağacı, hesaplama ve paçuli.

Bir ölümsüz olarak Lio ataların konuşmalarını duyamıyordu ama duvarlardaki törensel ahşap maskeler ona varlıklarını bildiriyor gibiydi. Uzaklardan gelen bu genç diplomatı huzurlarına kabul ettikleri için onlara bir selam verme isteği duydu.

Her nasılsa Lio, dolambaçlı yoluna rağmen kariyerini bir büyükelçi olarak yeniden kurmuştu. Olması gereken şey buydu. Kimse dinlemese bile, seçimleri dünyanın kaderini belirleyecek olan bu insan karmaşasının ortasında bir barış savunucusu.

"Diplomatik hizmetten istifa etmediğine memnun musun?" Cassia'nın nefesi kulağına ılık ılık geliyordu, sesi etraflarını saran perde büyüsünün altında yumuşaktı.

Bir elini onun sırtının alt kısmına koyarak cesaret ve gül kokusunu içine çekti. "Bunu hayatta kaçırmazdım."

Her şey değişiyordu. İmparatorluk ve Gölgele Diyarı temasın eşiğindeydi; Kan Komnena Solia'yı kazanmanın ya da kaybetmenin eşiğindeydi. Lio ne olacağını bilmiyordu ama bir şeyden emindi.

Cassia her şeye rağmen onun olacaktı. Bu gece, bu odada toplanan büyük güçlerin önünde bunu açıkça belirtecekti.

"Hâlâ bunu yapmak istiyor musun?" diye sordu ona. Kadın hiç tereddüt etmedi. "Elbette."

Sesindeki kesinlik ona duyduğu özlemi besliyordu ama yine de onun umutsuzluğunu hissediyordu. Bu hesaplaşma anından önce Solia'nın Tendo ile geleceğini güvence altına alma planları başarısız olmuştu. "Çok üzgünüm gülüm."

"Sonrasında parçaları toplamak için elimizden geleni yapmalıyız" dedi.

"Belki de parçalar şimdi bir araya gelecektir," diye cesaretlendirdi Mak Cassia'nın diğer tarafından. "Olmak üzere olan şey Tendo'nun aklını başına getirmeye yardımcı olabilir."

Lyros içini çekti. "Bunu yapma çabalarımız başarısız olduğu için."

"Solia kendisini kimin beklediğini görünce fikrini bile değiştirebilir," dedi Mak. "Gerçi İmparatoriçe'nin taht odası bir aile buluşması için alışılmadık bir yer."

Cassia kaşlarını kaldırdı. "Görünüşe göre ailemizin dramları için hiç de alışılmadık bir ortam değil."

Mak başını salladı. "İşte bu yüzden Lyros ve ben savaşçı olmak ve sevdiklerimizin siyasi saçmalıklarından uzak durmak konusunda sağduyulu davrandık."

Lio, "Cassia ve bana bağlanmış olmanız çok yazık," dedi. "Artık geleceğinizde pek çok taht odası olacak."

Mak kıkırdadı. "Bir dahaki sefere seni büyülü bir hapisane hücrelerine atmaya çalışan bir cine yumruk atacak kadar yakın olacağımız anlamına geliyorsa ödenecek küçük bir bedel."

"Bu bir daha olmayacak." Lio ürperdi ve kolunu Cassia'nın koluna daha sıkı doladı.

"Bu saray işleri o kadar da zor değil." Lyros'un yeşil bakışları Mak'ın üzerinde gezindi. İkisi de Orthros'un küçük ordusu Hippolyta's Stand'daki tüm Vekilharçların resmi kıyafetlerini giyyordu: göğsünde gümüşle işlenmiş Aegis takımyıldızı olan kısa siyah savaş cübbeleri.

Mak parmaklarını Lyros'un şakağında gezdirdi. Kahverengi Grace örgüsü, Lyros'un Hesperine savaşçıların törensel saç bağları olan speires ile arkadan bağlanmış koyu kahverengi saçlarına karşı görülebiliyordu. "Bu görünüm için her türlü sıkıcı müzakereye katlanırım. Küllerle dövüşürken seni hayranlıkla seyretmekten bahsetmiyorum bile."

Küller olarak bilinen ünlü paralı askerler kalabalığın en önünde toplanmıştı. Beşinin İmparatorluk içindeki kendi memleketleriyle önemli siyasi bağları vardı ama aynı zamanda Solia ile kişisel bağları da vardı. Solia İmparatoriçe'ye gizlice hizmet etmek için özgürlüğünden vazgeçmeden önce, sekiz yıl boyunca onun ve Tendo'nun ailesi olmuşlardı.

Bir düzine Altın Kalkanlı, İmparatoriçe içeri girerken yanında yer aldı ve kadın danışmanlarından biri ona övgüler yağdırdı. Majesteleri, şimdi

Tüm kıyafetleri içinde, ağır altın takıları ve süslü başlığıyla etkileyici şaheserdi. Lio, Cassia ve Deneme kardeşleri eğilirken, İmparatoriçe'nin tebaası diz çöktü ve ancak o som altından tahtına oturduğunda ayağa kalktı.

Lio'nun bakışları İmparatoriçe'nin sağ omzunun arkasındaki Altın Kalkan'a gitti. Solia'nın bilmeden de olsa Majesteleriyle ilk kez tanıştığı ve Cassia'yla olan bağını tüm İmparatorluk sarayının önünde ilan ettiği gece orada durmuştu. Solia'ya kız kardeşi için potansiyel bir ölüm nedeni olduğunu söylemeyi planlamamıştı.

İmparatoriçe konuştu. "Yüzyıllar boyunca adalet, Yüce Tanrıça Zalele'den, atalarımızın elleriyle halkımıza aktı. Bu gece, İmparatorluğumuzda hak ve hukuku koruyan yeni bir hüküm vereceğiz."

İmparatoriçe sol tarafını işaret etti. İşte Ukocha, Küller'in artık emekli olmuş lideri. Ufak tefek, kaslı kadın, kolu askıdayken bile vakur ve ölümcül görünüyordu. Yanında eski dostu, İmparatoriçe'nin korsanlarının kötü şöhretli Kaptanı Ziara vardı; boncuklu bukeleri rüzgâr büyüsunün görünmez esintisiyle sallanıyordu. Arkalarında, işlemeli örtülerinin ya da mücevherli broşlarının bir yerinde aynı işareti taşıyan bir dizi kırılmış İmparatorluk mensubu vardı: bir akasya dalı.

"Hayatta kalan her Ruhlar Galibi bu gece varlıklarıyla bizi onurlandırıyor." Ruhlar Savaşı'nın ünlü galipleri için salonda tezahüratlar yükselirken İmparatoriçe durakladı.

"Kız ve erkek kardeşlerim," diyerek İmparatorluğunu oluşturan kardeş devletlerin yöneticileriyle arasındaki sembolik klan bağını hatırlattı. "Beş yıl önce gerçekleşen önemli Ruhlar Savaşı'nı hatırlayın. Belki de güvenilir danışmanım bize bu olayları hatırlatabilir." Bakışları Yüksek Divan'ın Kâhinine kaydı.

Sözlerini özenle seçmeliydi, çünkü bir zamanlar Rezayal'ın bir üyesiydi. Sonunda İmparatoriçe'nin tarafını seçmişti ama sadece onun acısıyla sarayda kalmıştı ve bunu herkes biliyordu. "Ne yazık ki, o yılın galibi Ruhların Galibi olarak ilan edilmeye layık görülmedi."

İmparatoriçe, "Peki bu neden oldu?" diye sordu.

Kâhin boğazını temizledi. "İmparatorluk vatandaşı değildi ve bu nedenle akasyayı alamazdı."

Kâhin'in, Rezayal'in Solia'nın kanına yabancı olduğu için girdiğini söylemesinin muhtemelen en kibar yolu buydu.

"Peki biz ne yaptık?" diye sordu İmparatoriçe.

Kâhin durakladı. "Tecrit politikası uyarınca, İmparatorluğunuzda ikamet etmesine izin verilmedi. Her zaman hukukun üstünlüğünü ve halkınızın güvenliğini savunan İmparatorluk Majesteleri onu tutuklattı."

"Böylece herkesin inanmasına izin verdik," diye yanıtladı İmparatoriçe.

"Majesteleri?" diye sordu Kâhin kararsızca. Saray mensubunun maskesi kayarak şaşkınlığını ele verdi.

İmparatoriçe avını yakalamış bir kedi gibi gülümsedi. "Bu onurlu savaşçıyı, Rezayal'in İmparatorluğumuzun en asil savunucusuna zulmedemeyeceği bir yere, korumamız altına yerleştirdik. Uzak diyarlarda doğmuş olmasına rağmen, uzun yıllar boyunca bize olan sarsılmaz sadakatini kanıtladı. Topraklarımızda hoş karşılanan bir misafir olduğu bilinsin."

İmparatoriçe bir elini kaldırdı. Genelde bu emre hemen atlayan Solia şimdi durakladı. Kısa süreli tereddütü, bu gece böyle bir şey olacağından haberi olmadığı tek işaretiydi.

Tahtın önünde diz çökmek için İmparatoriçe'nin yanındaki yerini terk ettiğinde, odada boğuk nefesler ve mırıltılar yükseldi.

"Altın Kadronun Güneş Yanığı," diye ilan etti İmparatoriçe, "Ruhların Victor'u, Altın Kalkan'ın Kardeş Komutanı, halkımız adına yaptıklarınız ve sağ kolumuzdaki onurlu hizmetiniz için size teşekkür ediyoruz. Bu vesileyle sizi Altın Kalkan'dan azlediyoruz. Silahlarınızı bırakın, ayağa kalkın ve bir kez daha kendi adınızı taşıyın: Tenebra Prensesi Solia."

Kan Birliği'nde duygular kabardı ve insan kalplerinin taşması Lio'nun ayaklarının üzerinde sallanmasına yetti. Saray tiyatrosu için yaşayanların neşesi, Kâhin'in sempatizanlarının öfkesi ve şimdi yeniden hesap yapmak zorunda olan İmparatoriçe'nin danışmanlarının endişesi vardı.

Ama Küller bir novaydı. Aralarında sadece Tendo'nun çelişkili duyguları hiçbir şok belirtisi göstermiyordu. Sadece Solia opaktı, zihni büyümlü zırhı tarafından Lio'nun büyüünden gizlenmişti.

Kılıcını çözdü. Altın Kalkan'ın kılıcını İmparatoriçe'nin ayaklarının dibine bıraktı ama eli uzun bir süre kılıcın kabzasında kaldı. Sonunda onu bıraktı ve ayağa kalktı.

Parça parça zırhını ve birçok gizli silahını çıkardı. Sonunda kumaştan başka bir şey giymeden ve altın

Erimiş metal gibi tenine yapışan savunma büyüleri, yüzü hâlâ miğferiyle gizliydi.

Şimdi maskesini çıkararak temkinli mavi bakışlarını ve altın sarısı saçlarını ortaya çıkardı. Büyü zırhı güneşten bronzlaşmış teninin üzerinden çekildi. Düşüncelerini ve duygularını koruyan büyü onu terk etmişti ve Lio onu ilk kez Kan Birliği'nde açıkça hissedebiliyordu.

Merhaba, Grace-kardeşim, diye düşündü. İşte .

Sanki aniden kafasının kesilmesi seğirmesine neden olmayacakmış gibi sakın görünüyordu. Ama içten içe o kadar savunmasızdı ki, Lio onun gözlerinin önünde paramparça olabileceğini düşündü.

Beş yıllık mutlak disiplinden sonra, dünyasında kesin olan her şey elinden alınmıştı. Sersemlemiş bir haldeyken onun onaylamamasına kızmak zordu.

Ama kalbinin ailesi onu yakalamak için buradaydı, tıpkı Lio ve Hesperine ailesinin Cassia için her zaman yapmaya çalıştığı gibi.

Kella sarayı saran çıkmazı kırdı. Göçebelerin prensesi ve Küller'in yeni lideri, yıkıcı savaşımlardan, çölde hayatta kalmaktan ve bineği olarak hizmet eden vahşi kum kedisine bağlanmaktan sonra duygusal bir kadın değildi. Ama Solia'ya gözlerinde yaşlarla baktı.

Kella, İmparatoriçe'ye hitaben "Büyük Rahibe," dedi, "tahtınıza yaklaşabilir miyim?"

"Öne çıkın ve silah arkadaşınızı bir kez daha ağırlayın."

Kella'nın kedisi, geniş patileri karo zeminde sessiz bir şekilde ilerledi. Solia kıpırdamadan durdu, sanki Tilili'nin Kella'yı yanına taşımak yerine üzerine atlamasını bekliyordu.

Kella bir kol mesafesine gelir gelmez Solia'yı sert bir şekilde kucakladı. Sonunda Solia'nın gerçek maskesi düştü ve hayata döndü. Arkadaşına sarıldı ve kendi gözyaşlarını bastırmak için gözlerini sıktı. Solia'nın sözleri insanların duyamayacağı kadar sessizdi ama Lio'nun kulakları onları duydu.

"Beni affedebilir misin?" Solia sordu.

"Affedilecek ne var ki?" Kella yanıtladı. "Bu hayatta önemli olan tek şey sadakat ve özgürlüktür. Birine cevap verdin ve bize diğerini verdin."

Küllerin geri kalanı kısa sürede Solia'nın etrafını sardı. Karege tüm dişlerini göstererek sırttı ve sevgi dolu sözleri salonda yankılandı. Tuura onun üzerine titriyor, bir zihin şifacısı olarak sadece varlığı bile gergin karşılaşmayı yatıştırıyordu.

Her zamanki gibi büyüleyici olan Hoyefe, tek bir illüzyon bile yapmadan Solia'yı güldürmeyi başardı.

Lio beklenmedik bir acı hissetti. Küller onu kabul etmişti. Solia ne zaman kabul edecekti?

Ukocha'nın kızı kollarını Solia'ya dolamak için düğüme girdi. İmparatoriçe hoşgörölü bir gülümsemeyle genç Chuma'yı izledi.

Solia, Chuma'nın başının tepesine baktı. "Bu kadar büyüdüğüne inanamıyorum, İlk Bıçkın."

"Seni çok özledim, Güneş Yanığı! Altın Kalkan köyümüzü aradığında, o sendin, değil mi?"

"Sizi korkuttuysam çok özür dilerim."

"Ben mi korktum? Ha. Asla korkmadım. *Kızgındım*. Ama şimdi bizi korumak için orada olman gerektiğini anlıyorum." Chuma gülümsedi, parlak ruhu her zamanki gibi odayı aydınlatıyordu.

Annesi arkasında duruyordu. Ukocha, Solia'nın akıl hocası. Bakışları yerdeki kılıçtan Solia'nın Chuma'ya sarılışına kaydı. "İyi yetişmişsin."

Solia başını eğdi. "Beni onurlandırdınız."

"Bana da büyük bir onur getirdin. Stajyerim, Ruhların Galibi ve Altın Kalkan. Bu, emekliliği ilginç kılmak için köy ateşinin etrafında anlatılacak güzel bir hikâye olacak."

Tendo yeniden bir araya gelişi izledi. Solia'nın bakışları onunkilere yöneldiğinde, Lio onun aurasındaki umut sızısını hissetti.

Tendo sevdiği kadına kusursuz bir selam verdi. "Tenebra Prensesi Solia, İmparatorluk hükümdarlarından selamlar. O uzak diyarlardan bir kraliyet mensubunun aramızda olması ne kadar önemli."

Lio, Tendo'yu dövüş ringine kendisinin sürüklemeye isteği duydu. Solia'ya söyleyebileceği bir sürü romantik ya da en azından uzlaştııcı şey vardı. Ama burada çizgisini kuma seçmişti: Solia onun için yabancı bir hükümdardı.

Solia da Tendo'nun önünde eğildi. "Majestelerinin erkek ve kız kardeşleri tarafından memnuniyetle karşılandığım için mutluyum. Onun İmparatorluğunda özgürce yürüyebildiğim için kutsanmış durumdayım."

Lio ona hak vermek zorundaydı. Mükemmel bir yanıttı. Tendo'nun sözlerini bir karşılamaya dönüştürdü ve İmparatoriçe'nin ona burada bulunma hakkını verdiğini hatırlattı. Özgürlüğe yapılan bu gönderme bir davet miydi yoksa bir alay mı? Solia ve Tendo söz konusu olduğunda, kimse bilemezdi.

İmparatoriçe bakışlarını Lio'nun çevirdi. "Cassia, Tenebra'nın Veliaht Prensesi, kız kardeşinizi size iade ediyoruz."

Veliaht Prenses Cassia. Bu unvan bir zamanlar Lio'nun yüreğine korku salardı ama artık onun üzerinde hiçbir gücü yoktu. Ona söz vermişti. Prenses de onun stratejisini uygulamak üzereydi. Lio'yla birlikte İmparatoriçe'ye söz verdikleri gösteride rolünü oynama sırası ondaydı. Bu gösteriyi sadece Majesteleriyle olan ittifaklarını korumak için değil, aynı zamanda Majestelerine bir mesaj göndermek için de tasarlamıştı.

Cassia, Knight'ın gölgesinde öne çıktı. O ve Solia heyecanlı salonun önünde kucaklaştılar. Solia ona gereğinden biraz daha uzun süre sarıldı ve Cassia sanki birbirlerinden güç alıyorlarmış gibi eğildi.

Sonra Cassia küçük elini Knight'ın güçlü omzuna koydu ve Lio'ya onu ilk gördüğü zamanı, gizli güçleri olan minyon bir ölümlüyü hatırlattı. Artık saklı değillerdi. "Majesteleri, kız kardeşimi ve beni barındırdığınız için size minnettarım. Işığınızın henüz parlamadığı Tenebra Krallığı'ndan kaçtık. Atalarımızın topraklarının geleceğine dair rehberliğiniz için size yalvarıyoruz."

Kaptan Ziara'nın kendisine bir Tenebran prensesi çalması başta olmak üzere, yıllarını bu odadaki herkesin yerini değiştirmekle geçirmiş olan İmparatoriçe, şimdi Cassia'nın ricasına yardımsever bir gülümsemeyle cevap veriyordu. "Sen ve kız kardeşin kıyılarıımıza sağ salim ulaştığınız için ne kadar şanslısınız. Atalarımız bize bilgeliklerini aktarma yetkisi verdi. Gölge Diyarlar'a nasıl tavsiyelerde bulunabiliriz?"

"Bir veraset kriziyle karşı karşıyayız, Majesteleri. Kötü bir kral tahtı elinde tutarken, gerçek kraliçe tanınmıyor. Çünkü ben en büyük anamızın soyundan gelen tek kişiyim."

Solia'nın kalbi duygularla kabardı. Uğruna savaştığı an işte buydu. Cassia'nın önünde diz çöktü. "Kraliçem. Artık size sadakat yemini etmekte özgürüm."

Cassia elini Solia'nın başının üzerine koydu. Lio'nun tek yapabildiği, kendisinin ve Majesteleri'nin harekete geçirmek üzere oldukları şeyin, kız kardeşiyle arasında yeni yeniden kurulan bağa zarar vermemesi için dua etmekte.

Lio, Solia'ya bir parça sempati duydu ama daha da önemlisi, Cassia'nın diğer herkesin onun hayatına dair planlarını birkaç kelimeyle yok edişini izlerken heyecan verici bir zafer duygusu hissetti.

"Kraliçeler üzerindeki İmparatoriçe Majestelerinin huzurunda; İmparatorluğun eyaletlerini yöneten kız ve erkek kardeşlerinizin huzurunda; Tenebra Krallığı'ndan gelen soydaşlarımın huzurunda; ve Orthros'tan gelen delegasyonun huzurunda

biliniyor. Tenebran atalarımın bana kalan tek miras bu: Değişen Kraliçe'nin büyü. Burada, Orthros'un ana hükümdarı Cassandra'nın bir zamanlar kız kardeşi İmparatoriçe'nin önünde durduğu yerde, aynı seçimi yapıyorum: Ben ve tüm torunlarım Hesperinler olacak, ölümlü veraset çizgisinden sonsuza dek çıkarılacağız. Bu vesileyle tahtımdan feragat ediyorum."

Solia ayağa fırladı. Aurasında ateş çalkalandı ve eli artık kavrayabileceği bir kılıcın olmadığı kemerine gitti. "İmparatorluk Majesteleri-!" Kendini durdurdu, uzun zamandır silahı olmayan kelimeleri bulmak için kontrol mücadelesi veriyor gibiydi. "Tenebra'nın çok ihtiyacı var ve bizi sadece gerçek kraliçemiz kurtarabilir. Kraliçemin yeni rolüne alışması için sadece zamana ihtiyacı var. Onun beyanını kabul etmemeniz için size yalvarıyorum."

"Eyvah," dedi İmparatoriçe nazikçe, "olan oldu."

"Saygısızlık etmek istemem Majesteleri," dedi Solia şiddetle, "Tenebra'nın Özgür Lordlar Konseyi önünde tahttan feragat etmedi. Tenebra onu terk etmedi."

İmparatoriçe Lio'ya işaret etti. "Büyükelçi Deukalion, Orthros'tan bir bilgin ve müttefik olarak, mahkememize az önce çağrılan antik yasayı hatırlatın."

Cassia'nın yanına geldi ve koluna girdi. "Bu emsal, bin altı yüz yıl önce İmparator Majestelerinin atası hüküm sürerken oluşturuldu. O dönemde İmparatoriçe'nin, düşmanlarının yönetimine meydan okumak için kullanmaya çalıştığı bir üvey kız kardeşi vardı. Herkesin iyiliği için, o kız kardeş zarif bir şekilde Orthros'a çekilmeye karar verdi ve şu anda Yaşlı Birinci Kan Cassandra'dır."

"Tarihimizin karanlık bir dönemine barışçıl bir çözüm," diye onayladı İmparatoriçe. "Ne yazık ki," diye devam etti Lio, "Vardara, Cassandra'nın atalarının ülkesi,

onun iktidardan feragat ettiğini kabul etmedi. Şiddetli bir veraset krizini önlemek için Orthros ve İmparatorluk, tahttan çekilmelerin yasal olarak tanınması için yasalarında alternatif bir yol belirledi."

İmparatoriçe başını salladı. "Orthroslu dostlarımızın böyle gerginlik zamanlarında tarafsız arabulucular olarak onurlu bir rol oynamalarına karar verildi. Orthros ve İmparatorluk, Cassandra'nın feragati lehinde birleşince Vardara'nın bunu kabul etmekten başka çaresi kalmadı. Tenebra'nın da kendini benzer bir durumda bulacağından eminim. Prenses Cassia'nın tahttan feragatinin yasal olması için gerekenleri mahkememize hatırlatın."

Lio kürsünün önünde toplananları işaret etmek için elini kaldırdı. "Bu tanıkların huzurunda niyetini beyan etmelidir: İmparatoriçe, yetkililerden oluşan bir kurul

diğer kardeş devletlerden, bir Hesperine delegasyonu ve bir kraliyet ailesi üyesi."

Solia'nın bakışları İmparatoriçe'den Küller'e, Cassia'dan Lio'ya ve nihayet yumruk haline gelen kendi boş ellerine doğru bir yol çizdi.

İmparatoriçe'nin danışmanı esasını İmparatorluk sarayının zeminine vurdu. "Majestelerinin egemenliği altındaki topraklarda ve onun kudreti önünde eğilen yabancı krallıklarda bilinsin. Bir zamanlar Veliaht Prenses olan Cassia'nın Tenebra tahtında artık hiçbir hakkı yoktur ve bundan böyle bu sarayda Orthroslu Büyükelçi Cassia Komnena olarak kabul edilecektir."

"Bilinsin ki," diye yineledi Mak, "Orthros yasalarının savunucuları bu kararı sınırlarımız içinde uygulayacaktır..."

"...ve ötesinde," diye bitirdi Lyros, "Hesperinlerin dolaştığı her yerde."

Cassia İmparatoriçe'nin önünde eğildi. "Size minnettarım."

Lio'nun içinde derin bir rahatlama vardı. Artık her şey bitmişti. Kimse Cassia'yı bir daha tahta oturtmaya çalışamazdı. Kız kardeşi bile.

"Pup." Solia'nın sesi tüm nezaketini yitirmiş, çıplak bir yakarışa dönüşmüştü. "Annenin senin için istediği her şeyi bırakma."

"Öğrenmedim, Soli. Sihrimi öğrenmenin zorlu yolundan çekinmeyeceğim. Ama bu Orthros'ta, Hesperinlerimle birlikte çıkmam gereken bir yolculuk. Lütfen anlamaya çalış."

"Anlıyorum," diye cevap verdi Solia ama sözlerinde empati yoktu. Öfkesi dikkatle hedeflenmiş bir ateş büyüğü gibiydi ve hedefi çok sevdiği kız kardeşi değildi. Bakışları Lio'nun üzerinde sabitlendi. "Bunu neden yapmak zorunda kaldığını çok iyi anlıyorum. Büyükelçi Deukalion, Kassandra'nın belirlediği emsaller konusunda uzman olduğu için, başka bir eski geleneğe başvurmamı takdir edeceğinden eminim. Kassandra'nın kocası gibi, ondan da Anaerkil için Görevler yerine getirerek layık olduğunu kanıtlamasını bekliyorum."

Lio, Solia'nın parlak bir stratejist olduğunu biliyordu ama bu onu doğruladı. Ona bir tuzak kurmaya çalışıyordu. Eğer söz konusu aile reisi kendisine kin besleyen bir ateş büyücüsü olmasaydı, ondan bu işi yapmasını istemesi gerçekten de hoşuna giderdi.

Cassia araya girdi, ihtiyatı dikenler kadar keskindi. "İmparatorluk gelenekleri konusunda uzman olmayan bizler için, belki de büyükelçi dostum bize bu işlerin neleri gerektirdiğini açıklayabilir."

Solia onun yerine cevap verdi, gözlerinde bir meydan okuma vardı. "Bu, bir kadınla birleşmek isteyen bir erkeğin, bir kadının kutsamasını talep ettiği bir törendir."

Klanının reisi. Ben senin hayatta kalan tek kadın akrabamım. Bu da Büyükelçi Deukalion'un bana dilekçe vermesi gerektiği anlamına geliyor."

Lio kaçırmadı. Solia'nın, Majesteleri için her türlü zorluğa göğüs germeye hazır olduğunu görmesine izin verdi. "Kız kardeşin benim için bir dizi görev belirleyecek. Görevlerimde başarılı olduğumda bizi kutsayacak."

Cassia'nın aurası protestoyla alevlendi ama önce İmparatoriçe konuştu. "Önümüzdeki iki annesiz kız ve onların kraliçesiz krallığı bizim korumamız altındadır ve Kan Komnena'nın Cassia'nın ölümlü anaerkillerini onurlandırıldığını görmek bizi memnun edecektir. Ancak Büyükelçi Cassia zaten Orthros'un bir vatandaşı. Büyükelçi Deukalion'dan bu görevi yerine getirmesini isteyemeyiz."

"Majesteleri," dedi Solia, "Tenebra'nın hak sahibi kraliçesini ölümlü dünyadan alıp, benim tek akrabam olan kadını kendi soyuna katmak istiyor. Bu hakkı kazanması beklenmemeli mi?"

"Ortağı olarak onun kan hakkı iyi biliniyor. İsteğinizi yerine getirmek isterse, bu onun seçimi olmalıdır."

Lio tereddüt etmedi. Cassia'ya ve kendisine kız kardeşinin rızasını kazanacağına dair söz vermişti. Solia'nın mahkemelerini pazarlık masasına çevirmesi gerekiyorsa, öyle olsun. "Prenses Solia'ya ve onun evlat edindiği topraklara olan saygımı zamanın ötesine geçmiş bir İmparatorluk geleneği aracılığıyla gösterme fırsatını memnuniyetle karşılıyorum. Cassia'nın anası için memnuniyetle çalışacağım."

Solia'nın ifadesi ona az önceki İmparatoriçe'yi hatırlattı, avını köşeye sıkıştıran bir yırtıcıyı. Cassia'nın dile getirilmeyen itirazları Lio'nun kanında bir alarm çaldı.

"Çok nazik bir jest," diye onayladı İmparatoriçe, "ama çok önemli bir konu hâlâ muallakta. Cassia'nın tacını kim takacak?"

Lio Tendo'ya baktı, Solia'yı İmparatoriçe'nin onun için hazırladığı kaderden uzaklaştıracak herhangi bir şey söylemesini istiyordu.

Tendo kanatlarını sırtına doğru sıkıca katladı, yüzü taş gibiydi.

"Majesteleri," dedi Solia, "taht için kız kardeşimden başka aday yok."

İmparatoriçe, "Siz hükümdarın kızı değil misiniz?" diye sordu.

Solia, "Tahtı şiddet ve onursuzlukla ele geçirdi," diye itiraz etti. "Onun yönetimi meşru değil."

"Tahta giden savaştan başka bir yol yok mu sizin için? Halkınızın sevgisiyle döşenmiş bir yol?"

"On beş yıl içinde beni kesinlikle unuttular."

İmparatoriçe Cassia'ya baktı. "Unuttular mı?"

Cassia tereddüt etti. Lio onun oyunun bu kısmıyla oynamaktan ne kadar nefret ettiğini biliyordu. Ama başka seçenekleri yoktu.

Cassia sonunda, "Hayır," diye cevap verdi. "Tenebra hâlâ Solia'nın yasını tutuyor. Onun dönüşüne sevineceklerinden hiç şüphem yok."

Solia'nın aurası kaos içindeyken, salonda sessizlik hüküm sürüyordu. Lio Tendo'nun bakışlarını yakaladı ve ona ters ters baktı. Sihirbazlığıyla bir başkasının zihnini zorlamak hiç bu kadar cazip gelmemiştir.

İmparatoriçe tahtından kalktı. Sihirle, ellerinde altın kumaşa sarılmış uzun, ince bir nesne belirdi. Eşarp havalanarak Solia'nın kırılmış saçlarına dolandı, narin İmparatorluk ipeği sırtından aşağıya doğru uzandı.

Kumaş bir kılıcı gizliyordu. Altın kabzası akasya ile ama eski Tenebran tarzında dövülmüş bir gladyustu.

İmparatoriçe silahı Solia'ya uzattı. "Bu benim sana hediyem."

Lio son ve umutsuz hamlesini yaptı. "İmparatorluğun müttefiki ve arabulucusu olarak Orthros, Prenses Solia'nın Tenebra'nın gelecekteki Kraliçesi ilan edilmesine itiraz eden kardeş devlet olup olmadığını soruyor."

Kimse konuşmadı. Tendo önce Solia'yı, sonra da İmparatoriçe'yi selamlayana kadar. "Sandira Sarayı Prenses Solia'ya yeni görevinde başarılar diler."

Solia ona bakmadı. Uzandı ve yeni kılıcını eline aldı.

EN BÜYÜK ELÇİ

o ve Lio odalarına döndüklerinde Cassia'nın bacakları sarayda ayakta durmaktan ağrıyordu ve İmparatoriçe'nin kutlama ziyafeti yüzünden karnı ekşimişti. Daha da kötüsü Lio'ya söyleyemediği sözler vardı.

Birisi onların yokluğunda teras kapılarını açmıştı. İçgüdüsel bir uyarı sarsıntısı hissetti. Sonra rüzgârda dalgalanan notu gördü, tanıdığı bir hançerle kapılardan birine tutturulmuştu.

Cassia bakakaldı. "Onu kardeşine verdiğini sanıyordum."

"teslim olurken gördüm." Lio kaşlarını çatarak uzun hançeri tahtadan çıkardı ve Cassia'nın avuçlarının arasına koydu. "Görünüşe göre onu bırakmaya pek de hazır değilmiş."

Oyma ahşap kabzalı, hınzırca sivriltilmiş Sandira kılıcını karıştırmak mümkün değildi. Monsoon'un bununla hayatları için savaştığını görmüştü. Bu onun servet kılıcıydı, bir kez daha Tendesolo olarak kraliyet görevlerine teslim olmadan önce paralı asker olarak yaşadığı hayatın amblemiydi.

Lio notu yüksek sesle okudu.

Sevgili Gölge ve Güneşiği,

Tıpkı Tenebralıların yeni kraliçelerine ihtiyaç duymaları gibi, Sandira'lar da savurgan prenslerinin dönmesini beklemektedir.

Kanatlarımı tüm bu açgözlü saray mensuplarından kurtarıp eve dönme vaktim geldi. Kardeşimle aramızdaki anlaşmazlıkları çözmemiz için Pençeler Sarayı'nda birkaç düello daha yapmamız gerekebilir ama onun bana ihtiyacı var.

Sizi Orthros'ta ziyaret etmem için defalarca yaptığınız davetler için teşekkür ederim. Evinizde misafir olmaktan onur duyarım. Ancak Cassia bir ateş büyücüsünü ziyarete ikna etmeyi başarırrsa Komnena Evi'nin ne kadar küçük hissettirdiğine şaşıracaksınız. Daha sonra benim için yeriniz olduğunda bana haber verin.

İpekayak, keşke orada olup seni Anaerkil için çalışırken izleyebilseydim. Benden öğrendiğin her şeyi hatırla ve yanmamaya çalış, tamam mı?

Freckles'ın kiminle akraba olduğuna bakılmaksızın, Maaqul'u ikinizle birlikte geçtim. Kendimize ait bir sürü hayat borcumuz var, bu yüzden benden kolayca kurtulabileceğinizi düşünmeyin.

- Tendo

Lio elini hançerin üzerine koydu. "Fikrini değiştirene kadar Solia'yı ve bu hançeri onun için güvende tutacağız."

Cassia tereddüt etti, bir sonraki soruyu sormak istemiyor, cevabı bilmek istiyordu. "Sence fikrini değiştirecek mi?"

"Senden ne kadar süre uzak kalmayı başardım?"

"Bizi yeniden bir araya getirmek için bütün bir diplomatik zirveyi toplamadan önce yarım yıl."

"Sözlerimi bir kenara yazın. Tendo benden daha uzun süre dayanamayacak. Yine de onun Gündönümü Zirvesi'ni çağırma versiyonunun neye benzeyeceğini hayal etmekten ürperiyorum. Umarım bir savaş başlatmaz."

"Bu gece Gündönümü Zirvesi değildi, Lio." Yalnız kaldıklarında söylemek için sakladığı sözler sonunda ağzından döküldü. "Tam orada duruyordum ama kız kardeşimin taleplerini kabul etmeden önce Anaerkil için Görevler konusunu benimle tartışmadın bile. Bu birlikte vermemiz gereken bir karardı."

Onun itirazına şaşırmış gibi görünmüyordu. Bütün gece onun içinin kaydığını hissettiğini biliyordu. "İmparatoriçe tercihlerini açıkça belirtti. Hayır demek zor olurdu."

"Birlikte büyük bir güce karşı durduğumuz diğer tüm zamanlardan daha mı zor? Hayır. İmparatoriçe bile bunun sizin seçiminiz olduğunu kabul etti."

"Evet, Cassia. Benim seçimim. Bunu yapmak istiyorum."

"Solia bunu senden asla istememeliydi! Bu haksızlık."

Lio, aralarında tuttuğu çok büyük hançere rağmen onu kendine yaklaştırdı. "Solia ve bana aramızdaki meseleleri çözmemiz için bu şansı ver. O ve ben farklılıklarımızın sorumluluğunu üstlenmeli ve barışmalıyız."

"Barış yapmak onun çalışma motivasyonu değildir."

"Kötü niyetli ateş büyücülerinin sabotajlarına karşı koydum. Solia ise sadece seni korumaya çalışıyor. O ve ben tamamen uyumluyuz

ve bunu ona kanıtlamak niyetindeyim."

"Evet, ben sizin ortak noktanızım. Aranızda arabuluculuk yapabilir ve sizi yakınlaştırabilirim. Ama eğer ikiniz bir tür irade savaşına kilitlenmişseniz olmaz!"

"Sen muhteşem bir diplomatsın gülüm. Ancak bu, uğruna çalışmak zorunda kalmaman gereken bir ittifak. Kendi Majesteleri ve kız kardeşin arasında pazarlık yapmak zorunda hissetmeni asla istemem. Aramızda kalmama izin vermeyeceğim."

Sunbind onu, onun o tatlı, ikna edici ağzını öpmek istedi. Ama bir noktaya değinmek zorundaydı ve Lio'ya duyduğu özlemin bu tartışmaya mal olmasına izin veremezdi. "O seni kim bilir kaç görevden geçirirken bir seyirci gibi kenarda durmamı mı bekliyorsun?"

"Bir büyükelçi için beş görev," diye yanıtladı. "Bu kadının statüsüne göre değişir. Bir prenses için sekiz. Kassandra bana kocasının annesi için on görev yapmak zorunda olduğunu söyledi çünkü o İmparatoriçe'nin kızıydı."

Böyle şeyleri bilmesi için parşömen kurduna güven. O kadar sakindi ki bu durum Cassia'yı daha da sinirlendirdi. "Solia'yı tanıyorsam, hâlâ prenses olduğumu iddia edecek ve beş yerine sekiz isteyecektir. Ama bunu talep etmeye hakkı yok. Sen benim Majesteleri'msin. Kanıtlayacak hiçbir şeyiniz yok. Hemen şimdi ona gideceğim ve bizi kutsaması için daha makul bir koşul koymasını gerektğini söyleyeceğim."

"Onunla konuşmanız gerekiyor. Ama bizimle birlikte Orthros'a dönme konusunda fikrini değiştirmek doğum işinden daha önemli. Yarın ailemiz geldiğinde onlara buraya onu ziyaret etmeye değil, eve getirmeye geldiklerini söylemeyi tercih etmez misin?"

Cassia ellerini iki yanında birleştirdi, parmakları hançerin kabzasını kavradı. "Eğer sana karşı adil olsaydı, yarın akşam ailen ve Zoe'yle kollarını açarak tanışabilirdi ve ben de onu Orthros'un onun evi olduğuna ikna etmek zorunda kalmazdım."

"İşçiliği kabul etmemin bir başka nedeni daha. Umarım bu iyi niyet jestim ona en azından Komnena Hanesi'ni ziyaret etme fikrini sevdirebilir. Başka hiçbir şey olmasa bile, onun için benim görevlerimi denetlemesi gerekecek."

Cassia, Solia'yı Hesperine ailesiyle tanıştırdığında böyle olacağını hayal etmemişti. Zoe bunu dört gözle bekliyordu. Cassia sadece küçük Grace kardeşinin hayal kırıklığına uğramaması için dua edebilirdi.

Lio Cassia'nın kollarını okşadı. "Yapabilirsen yarın geceyi iple çekmeye çalış. Sonunda Zoe'yi görebileceğiz. Artık onun için yeterince iyi olduğuna göre

seni görmeye gelirse, sana rahat vermeyecektir."

Rahatlığı onu sarmış gibiydi ve hain hisleri, dürtüsünü kontrol edemedi büyüüne ulaştı. Aurasının çiçek açtığını ve damarından ziyafet çekene kadar kan yerine geçen gücünü çektiğini hissetti.

Bildiği bir sonraki şey, adamın onu öptüğü ve dünyadaki tüm tartışmalar için onu durduramayacağı. Başının arkasındaki sert ve nazik eliyle onu kendine doğru çekerken, dudaklarının hissini, dilinin tadını, dişlerinin batışını ona tattırdı. Diğer eliyle hançeri kızın elinden aldı.

Kadın geri çekilecek tutarlılığı bulduğunda, adam onu bıraktı. Çenesini kaldırarak açık kapıdan geri geri çıktı. "İşçiler konusunu şimdilik masaya yatıracağım. Protesto ediyorum."

"Anlaşıldı," dedi ciddi bir şekilde, ama gözlerindeki gülümseme, onun öfkesinin tadından ne kadar hoşlandığını hatırlattı.

Bunu bir olarak düşünmemeye çalışarak Knight'la birlikte terastan indi. Temiz hava ona Aşerme duygusundan biraz olsun kurtulma imkânı sunmuştu. Altın Kalkan kışlasına giderken açlığını bastıracaktı.

Şövalye patikada bir o yana bir bu yana dolaşıyor, sinameki ağaçlarının güzel kokulu kabuklarını kokluyordu. Bütün gece en iyi davranışını sergiledikten sonra, kadın onu serbest bıraktı. Birden başını kaldırdı, sonra nereye gittiğini bilen bir köpek gibi tırıs tırıs uzaklaştı.

"Nereye gidiyorsun?" Başını salladı ve onu takip etti.

Cassia onu başı Solia'nın kucağında buldu. Cassandra ve kız kardeşinin ağacının altındaki banka oturdu. Bu manzara Cassia'ya umut verdi. Solia, Cassia'yı görmek istemiyorsa neden burada olsun ki? Eğer onu uzlaşma umudunun ötesinde suçluyorsa?

Solia başını kaldırmadan Knight'ın göğsünü kaşdı. "Eşyalarımı barakalardan taşıyorlar. Misafir odam seninkinin hemen yanında."

Ne kadar sıradan bir şey. Solia'nın hayatında ne kadar büyük bir değişim.

Cassia onun yanına oturdu. Belki de kız kardeşi Tendo'yla yüzleşirken yaptığı gibi ona destek olmasına izin verirdi. "Önce ne yapman gerekiyor?"

Solia Şövalye'nin kulaklarını ovuşturdu. "İmparatoriçe bana söylemedi. Orada bir aptal gibi durup emir bekledim. Ama bana hiç emir vermedi. Artık tüm kararları ben vereceğim."

Solia'nın yüzünden bir keder hayaleti geçti. Leydi Iris'i mi düşünüyordu? Hizmetçisinin, arkadaşının ve komplocu ortağının tavsiyelerini ne kadar çok isterdi. Ama Iris'in bilgeliği, Solia Tenebra'dan kaçabilsin diye hayatını feda ettiğinde onunla birlikte ölmüştü.

"Neden gecenin geri kalanında bunu düşünmeyi bırakıp yarın yeni bir başlangıç yapmıyorsun?" Cassia girişimde bulundu.

"Böyle bir zamanda böyle bir şey önermek hiç de mantıklı değil."

Cassia, *tüm bunlardan nefret etmenin doğru olduğunu* söylemek istedi. *Kızgın olmakta sorun yok.* Ama ağzından çıkan kelimeler "Bana kızgın mısın?" oldu.

İçinde dayanılmaz duygular kabardı. Bugün krallıkların yıkıcısı olmuştu ama lanet olsun, tam da şu anda kendini yeniden küçük bir çocuk gibi hissediyordu. Solia onu onaylamazsa hayatı sona erecekmiş gibi görünüyordu.

Şimdi Solia'nın tüm dikkati ondaydı. "Sana kızgın mı?"

"Seni daha yeni geri aldım. Eğer bu seni tekrar kaybetmeme neden olursa-"

Solia onu kendine çekti ve sıkıca tuttu. "Seni suçlayarak bir anımı bile boşa harcayamayacağım kadar değerlisin. Kızgın mısın? Elbette kızgınım. Sana mı? Asla."

Cassia bir iç geçirdi, gözlerinin kenarlarından süzülen yaşlar kesildi. "Yine de senin için ölürüm," dedi Solia.

"Şehit olmana izin vermeyeceğim!" Cassia geri çekildi. "Şimdi tacı reddetme sırası sende. Ona hayır dedim. Sen de yapabilirsin."

"Senden hayır cevabını duymak hoşuna gidiyormuş, şimdi anlıyorum." Solia ayağa kalktı ve ağacın altında volta atmaya başladı. "Çok körmüşüm. Bunca zaman... tahta oturtmayı planladığı kişi bendim."

Cassia bir elini Şövalye'nin fırfırının içine kaydırды. Solia'nın İmparatoriçe'ye bakışını lekelemekten suçlu olacaksa, öyle olsun. Solia'yı ikna edecek Tendo olmayınca, kız kardeşine kaderine isyan etmesi için sebep vermek Cassia'ya düşüyordu. "Bizi manipüle etti. Bizim için planlarını ilerletmek amacıyla Orthros'taki varlığımı sizden saklayan Rezayal değil, İmparatoriçe'ydi."

"Yukarıdaki ve aşağıdaki tanrıçalar. Buna şaşırmamalıyım." Solia mizahsız bir kahkaha attı. "Kendimi sizin mükemmel generaliniz haline getirmekle övündükten sonra, kraliyet ailesi tarafından nasıl da zekice alt edilmeme izin verdim. Ve diplomatlar."

Bunu söylerken bakışları Cassia'nın üzerinde değildi. Solia durakladı ve Lio'nun beklediği misafir kanadına doğru baktı. "Sana asla kızgın olamam. Başka seçeneğin olmadığını biliyorum."

Cassia ayağa kalktı. "Ne? Lio'nun beni bir şekilde buna zorladığını düşünemezsin."

"Yapmak zorunda değildi." Solia tekrar Cassia'ya döndü. "Ondan ayrı kaldıktan sonra Maaqul'dan geri getiren benim. Kimsenin bana bağının ne anlama geldiğini söylemesine gerek yok. Sen Özlem'den ölürken seni kollarımda tuttum."

Cassia bir adım öne çıktı. "Beni o şekilde görmek zorunda kaldığın için çok üzgünüm Soli. Ama artık güvendeyim. Sen ve Lio beni kurtardınız."

Solia'nın yüzü sertleşti. "O zaman bunu hayatınla ödemedin ama bu gece ne bedel ödedin. Onun yüzünden annenin mirasından vazgeçmek zorunda kaldın."

İşte o zaman Cassia, kız kardeşi kararından dolayı onu suçlamasa da Solia'nın bunu hiç anlamadığını fark etti.

Solia'nın gözleri ıstırap doluydu. "Mümkün olan her çözümü düşündüm. Onun sizin Majesteleri olduğunu öğrendiğimden beri planımızı uyarlamaya çalıştım. Bir kâfirle evlilik, bir Hesperine kralının eşliği, bunların hiçbiri söz konusu olamazdı elbette. Aranızdaki bağı büyük bir gizlilikle saklamak zorunda kalacaktınız."

"Böyle bir hayatı isteyeceğimi nasıl düşünebilirsin?"

"Bunu başarabileceğimizi düşünerek kendime yalan söylüyordum. Seni ve saltanatını yok etmek için gereken tek şey seni ondan ayırmak olurdu. Eğer düşmanların onun senin için ne ifade ettiğini öğrenirlerse, senin üzerinde nihai güce sahip olurlardı. Ve hayatınız ona bağılıyken, krallığınızı ve tebaanızı asla ilk sıraya koyamazdınız. O sizin zayıflığınız. Stratejik olarak cevap yok. Hesperine için yanıp tutuşan bir kraliçe olamazsın."

Cassia, vücudu ölmeden çok önce kalbinin nasıl kırılacağını protesto etmek için ağzını açtı. Daha önce Lio'ya olan aşkını bir sır olarak saklamıştı ve buna bir daha asla katlanamazdı.

Açıklamaların bir faydası olmazdı. Solia sadece ölümü düşünüyordu, aşkı değil.

Ama sevgiyle hareket ediyordu.

"Yaptığım her şeyi," dedi Solia. "Senin için yaptım. Ama mirasını korumakla hayatını korumak arasında bir seçim yapmam gerekirse, ne pahasına olursa olsun hayatını savunacağım. Tahtı kendim almam gerekse bile."

"Hayır, sakın buna cüret etme. Bunun benim uğruma yapman gereken bir sonraki fedakarlık olduğunu düşünme."

"Senin için daha zor şeyler yaptım, Pup."

"O zaman en zor şeyi yap," diye meydan okudu Cassia. "İmparatoriçe'ye hayır de."

"Majestelerine hayır mı diyeyim? Bana bir kılıç, bir hazine ve bir krallığı ele geçirmek için bir komplo verdikten sonra. Ne önerdiğinin farkında mısın?"

"Evet, en büyük sapkınlığı öneriyorum: Mutluluğu görevin önüne koymak. Bir general ya da kraliçe olma. Kız kardeşim ol. Hayal et, Soli. Artık politika yok. Fedakarlık yok. Sadece sen, ben ve kaybettiğimiz onca zamanı telafi etme şansı. Buna sahip olabiliriz."

Buna, Tendo'nun kız kardeşinin kalbine yapamadığı, sadece Pup'un yapabileceği çağrıya yanıt olarak, Solia'nın yüzü sevgiyle yumuşamadı. Gözleri özlemle dolmadı. Aksine, daha da sert baktı. Ondan dalgalar halinde ısı yayılıyordu.

Cassia bu sayede Solia'nın fikrini değiştirme umudu olduğunu biliyordu.

Cassia bu öfkeyi tanıyordu. İsteddiği hayata asla sahip olamayacağına inandığında da aynı acıyı hissetmişti. Ta ki Hesperinler ona bunun elinin altında olduğunu kanıtlayana kadar.

"Benimle Orthros'a, eve gel," dedi Cassia. "Sana nasıl olabileceğini göstermeme izin ver. İstedğin her hayata sahip olabilirsin. Sevdiğin herkesle birlikte olabilirsin."

"Zaman yok. Bir aydan biraz daha uzun bir süre içinde Özgür Lordlar Konseyi, Kral Lucis'ten aldıkları yetkiyi iptal etmek için oy kullanacak. Bu gerçekleştiğinde, onların lütfunu talep etmeye hazır bir kraliçe pozisyonunda olmalı."

Cassia farklı bir argüman denedi. Eğer mecbur kalırsa, onu Orthros'a götürecek kadar uzun bir süre Solia'nın planına uyacaktı. "İmparatorluk'un desteğiyle Tenebra'yı ele geçirirken Hesperinler nasıl bir rol oynayacak? Size yardım edebiliriz. Kraliçelerimizle müzakere etmeniz gerekiyor."

Solia'nın gözleri kısıldı.

Cassia kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Bunu yalanlayabilir misin?"

"Hayır. Ama korkarım bunu halletmek için Orthros'a bir temsilci göndermem gerekecek. Tenebra'ya gitmeliyim."

"Bunca yıldan sonra..." Cassia başını salladı. "Beni bırakacak mısın?"

"Benimle gelersen olmaz."

Cassia yutkundu. "Ama Orthros'a geri dönmeliyim."

Yeniden bir araya geldikleri gece olduğu gibi, tacın ağırlığına rağmen aynı çıkmazda ağacın altında karşı karşıya geldiler.

farklı bir kafada.

Cassia başarısız
olmuştu.

Birbirlerini kurtarmak için yaşadıkları onca şeyden sonra, kız kardeşini kaybediyordu.

Umutsuzca başka bir strateji düşündü, kız kardeşini bu kaderden kurtarmak için ona bir ip atacak herhangi bir şey.

Aralarındaki korkunç sessizlikte, bahçeden bir ses "Cassia!" diye seslendi. Kulaklarına zorlukla inanabildi. "Zoe?"

Cassia sese doğru döndüğünde küçük bir formun ölümsüz bir hızla ona doğru koştuğunu gördü. Mor bulanıklık Cassia'ya doğru koştu ve ona yapıştı.

Cassia dizlerinin üzerine çöktü ve kollarını Zoe'ye doladı. Emzik sıksa ve gergindi ve en yumuşak ipeğe sarılmıştı. Kendini çok gerçek hissediyordu. Kendini çok sevgili hissetti. "Ah, seni ne kadar özlemişim."

Zoe'nin nefesi sözcüklerinin arasında kesik kesik geliyordu. "Yolculuğundan sonra tekrar görüşeceğimizi söylemiştin ve haklıydın!"

Cassia gözyaşlarını Zoe'nin saçlarına sakladı ve onun tatlı badem ve rimel kokusunu kokladı. "Zoe çiçeğim. Seni gördüğüme çok sevindim."

"Daha fazla bekleyemedim ve annem bir gece erken gelebileceğimizi söyledi, ben de kapıdan girer girmez dürbünümle seni buldum ve buraya geldim."

Zoe'nin uzun, açık kahverengi saçları açıktı, bu da endişe içinde başını saklamadığına dair iyi bir işaretti ama duygudan titriyordu. Cassia, Zoe'nin dans eden keçilerle işlenmiş en sevdiği örtüsünü süt annesinin omuzlarına daha da yaklaştırdı. Knight, en küçük sorumluluğunu Zoe'nin başından ayak parmaklarına kadar koklamak ve burnuna sokmakla meşguldü. Zoe onu okşadıkça titremesi azalmaya başladı.

Etraflarındaki hava ısınmaya başladı. Cassia, Solia'nın elini saçlarında hissetti. Ve damarlarında bunun için Maaqul'u tekrar geçeceğini biliyordu.

"Görünüşe göre beni tanıştırmamız gereken çok önemli biri var," dedi Solia.

Zoe'nin gözleri fal taşı gibi açılmış, nutku tutulmuş bir halde kahramanına bakıyordu.

Cassia ablasının bakışlarını aradı, bu çocuğun onları ne kadar derinden bağladığını anlamasını istiyordu. "Solia, bu Zosime Komnena - benim Grace-kardeşim. Seninle tanışmayı çok istiyordu."

"Cassia bana senin hakkında her şeyi anlattı!" Zoe patladı. "O dünyadaki en iyi kız kardeş çünkü sen ona nasıl olduğunu gösterdin."

Ruhların Galibi Solia, İmparatoriçe'nin meyve bahçesinde yere diz çökmüştü ve Cassia'nın aklına Tenebran kıyafetleri içinde bahçede diz çökmüş Prenses Solia geldi. "Kaç yaşındasın, Zoe?"

"Sekiz yaşına yeni girdim."

Solia'nın gözleri tekrar Cassia'nın kilere kaydı ve anı aralarında konuşulmadan geçti. Solia, Cassia'nın sekizinci tapınak gününden hemen önce ayrılmıştı.

"Nereden geldin sen?" Solia, bu beklenmedik çocuğun nasıl olup da Cassia'nın hayatının bir parçası haline geldiğini gizemli tanrılara sorar gibi merak etti.

Ama Zoe ayaklarına bakarak cevap verdi. "Tenebra. Orayı sevmedim. Cassia ve Lio beni Orthros'a onların kız kardeşi olabilmem için getirdi."

Solia durakladı. "O zaman pek çok ortak noktamız var. İkimiz de Tenebra'dan kaçmak zorunda kaldık ve Cassia'nın dünyadaki en iyi kız kardeş olduğu konusunda hemfikiriz. Çok iyi arkadaş olacağımızı görebiliyorum."

Zoe kızardı ve elini cebine atarak bahçe sicimiyle bağlanmış üç kanvas kese çıkardı. "Senin için hoş bir hediyem var! Bunlar sadece tohum çünkü henüz ekemiyoruz -ev çok soğuk ve Cassia'nın serası henüz bitmedi- ama babam, Mak ve Lio serayı inşa ettiklerinde, Cassia'nın senin için yaptığı gibi papatyalar, altın kökler ve delphiniumlar ekebiliriz."

Solia tohum keselerini parmakladı. "Cassia sana ilk bahçemizden bahsetti, değil mi?"

"Bana bütün hikayeleri anlattı! Dersler, yüzme havuzu ve neden ayrılmak zorunda kaldığınız hakkında." Zoe'nin kaşları çatıldı. "Herkesin istese bile geri dönemeyeceğini biliyorum. Benim insan ailem geri dönemez. Ama senin geri dönmen hayal edebileceğim en iyi şeylerden biri!"

Cassia kız kardeşinin zırhında açılan ilk çatlağı izledi. Solia'nın yüzünde saf, savunmasız bir duygu ifadesi belirdi. Cassia bu bakışı biliyordu. Annesiz bir çocukken, Solia onarılamaz acıları onarmaya kararlı olduğunda bunu sık sık görmüştü.

Solia sözsüz bir davetle kollarını Zoe'ye uzattı. Utangaç çocuk ilk kez tereddüt etmedi. Solia'nın kollarına girdi, tüm bebek dişleri ve yeni çıkan ön dişinin yarısıyla gülümsüyordu.

Solia Zoe'yi kucakladı ve saçlarını okşadı. "Hoş geldin hediyeni dikebilmek için seninle birlikte Orthros'a gitmeyi dört gözle bekliyorum."

Cassia merakla iç geçirdi. Kız kardeşiyle arasındaki çözülmemiş sorular ne olursa olsun, Solia'nın bu masum çocuğu hayal kırıklığına uğratmaya yüreği elvermiyordu.

Havada bir kabarma oldu, sanki okyanusun görünmeyen bir tepesi Cassia'nın gizemli duyularına baskı yapıyordu. Büyü, tanıdık, Hesperine. Sonra Komnena meyve bahçesinde belirdi, İmparatorluk sarayını etkileyecek şekilde giyinmişti ama çocuklarına yönelik herhangi bir tehdidi parçalamaya hazırmış gibi dişlerini çıkarmıştı. Apollon ve Lio onun ardından görüş alanına girdiler. Bakışları Zoe ve Solia'nın üzerinde birleşince büyü hafifledi ve yüzlerindeki panik ifadesi kayboldu.

"Ah," dedi Komnena usulca, bir elini ağzına götürerek. Arkasından Apollon gülümsedi ve ellerini onun omuzlarına koydu.

"Lio!" Zoe ona doğru uzandı, diğer kolu hâlâ Solia'nın üzerindeydi.

Gözlerinde yaşlarla ona doğru gitti. "Senin için çok endişelendim."

Ona sıkıca sarıldı. O ve Solia, Zoe'nin hatırı için anlık bir ateşkesle birbirlerini görmezden geldiler.

Cassia'nın bildiği bir sonraki şey, Zoe'nin Solia'yı Komnena ve Apollon'la tanıştırdığı ve onların, Lio ve Orthros'un ne kadar harika oldukları hakkında durmaksızın yorum yaptığı. Cassia Grace ailesi hakkında tek bir kelime bile edememişti ve bunu denemesine de gerek yoktu.

Komnena Solia'nın ellerini iki elinin arasında tuttu. Solia, Komnena ve Lio'ya baktı, sanki Lio ile annesi arasındaki Hesperin kanı ve doğuştan gelen aile benzerliğini fark etmiş gibiydi.

"Sen Cassia'nın akrabasısın," dedi Komnena, "bu da seni bizim akrabamız yapar. Kendinizi misafir gibi hissetmemelisiniz. Ben Kraliçelerin Mabeyincisiyim, bu yüzden yeni gelenlerin kendilerini evlerinde hissetmelerine yardımcı olmak benim işim. Çok büyük ya da küçük hiçbir istek yoktur ve aptalca bir soru diye bir şey yoktur."

"Teşekkür ederim." Solia'nın ses tonu kibardı ama disiplin maskesini takmıştı, bu da kendini bunalmış hissettiğinin kesin bir işaretiydi. Bir zamanlar Cassia'nın günlük zırhı olan saray maskesine çok benziyordu, Hesperinler onu gereksiz kılmadan önce.

Solia'nın bunalmasına izin verin. Hesperinlerin uhrevi güzelliği ve nefes kesici nezaketi tüm savunmasını yıksın.

Apollon altın saçları, cübbesi ve görkemli aurasıyla bir gece güneşi gibi görünüyordu. Cassia artık onun güçlü varlığından çekinmiyordu. Onun bakışlarını aradı ve o da ona göz kırptı.

Elini kız kardeşine uzattı. "İyi tanıştık, Solia. Ailemde bir savaşçı arkadaşımın olması için on altı yüz yıl bekledim."

Teklif edilen bilek tokasını almadı. "İtiraf ediyorum..." Kelimelerini seçmek için kendine zaman kazandıran bir stratejist gibi, görünüşte kasıtlı bir duraklama yaptı. "...Karege bana Orthros Aslanı'nın hikâyelerini anlatırken bu şartlar altında karşılaşacağımızı hiç düşünmemiştim."

Cassia, Solia'nın ne düşündüğünü ne kadar iyi anlıyordu. Kız kardeşi Apollon gibi biriyle ne yapacağını bilmiyordu. *Baba* adı onlar için bu kadar uzun süre ölü kaldıktan sonra olmazdı.

Apollon, Solia'nın ellerinin üzerinde dans eden alevlere gülümsedi. Avuçlarında taş belirdi ve onları bir zırh gibi kapladı. Solia'nın bileğini kavradı ve diğer eliyle kızgın parmak eklemlerini okşadı. "Bizim soyumuz beklentilere meydan okumakla ünlüdür. Umarım kendinizi evinizde hissedersiniz."

Komnena daha sonra Lio ve Cassia'yı kucakladı, Cassia'nın saçlarına ve Lio'nun yanağına ağlamaklı bir öpücük kondurdu.

"Biz iyiyiz anne," diye onu rahatlattı. "Çok üzgünüm-"

"Şimdi, şimdi. Özür dilemeyin. Bir annenin endişelenmesi ayın doğuşu kadar doğaldır. Ama bir süre evde kalmaya çalış."

Cassia kollarını Apollon'a doladığında, Apollon sevinçli bir kahkaha attı.

Onu nazikçe tuttu ve kadın onun sabitliği içinde yutulduğunu hissetti. Sözleri, çölden daha büyük hissettiren ölümcül bir korumacılıkla gürledi. "Keşke Maaqul'da seninle birlikte olsaydım."

"Öyleydin baba. Nazik sözlerin beni çok karanlık bir saatten kurtardı."

Lio'yu kendine yaklaştırdı. "Belki de oğlumdan bir şeyler öğrenmişimdir, eğer sözlerim çekicim kadar yardımcı oluyorsa."

"Hayır," diye yanıtladı Lio, "nazik sözleri ilk senden öğrendim."

"Ama duyduğuma göre sen de büyünü serbest bırakıyormuşsun." Apollon sırtıttı. "Bana tüm maceralarını anlatmalısın."

Ailesi Lio'yu bir süreliğine serbest bıraktığında, Lio kollarını Cassia'ya doladı. Cassia onun vücudundaki rahatlamayı hissedebiliyordu.

Cassia, "Zoe hepimizin en büyük elçisi olduğunu kanıtlamıştı," dedi.

Oh, Tanrıça. Cassia'nın sevdiği herkes sonunda bir arada olacaktı.

Solia eve geliyordu.

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

16 Ourania, 1597 IS

OceanofPDF.com

EVE DÖNÜŞ

CASSIA, Orthros'un hemen önündeki ruh kapısının diğer tarafında olduğuna İNANMAKTA GÜÇLÜK ÇEKİYORDU. Geçit, İmparatoriçe'nin kapı avlusundaki incir ağaçlarıyla çevrili su üzerindeki yıldız ışığı gibi havada parlıyordu. İmparatorluğun hem tehlikeli hem de harikulade topraklarını kat ettikten sonra, yolculuklarının sonu sadece birkaç adım daha sürecekti.

Lio pelerinini sardı. "Hazır mısınız?"

"Hadi eve gidelim." Orthros'un donmuş güzelliğini özlemle anarak ipek kumaşın içine gömüldü.

Mak onun omzuna kendi omzuyla vurdu. "Bu sefer kız kardeşin de bizimle geliyor."

Cassia ona gülümsedi. "Başardık. Her iki kız kardeşimiz de güvende, tıpkı yemin ettiğimiz gibi."

Şövalye tüm bu hareketliliğe ilgi duyarak kuyruğunu salladı. Saray hizmetkârları Komnena'dan talimatlar alarak sandıklarıyla koşuşturuyordu. Bu kadar yabancı arasında Zoe, kendisine sırtımasını ve kıkırdamasını sağlayan şeyler fısıldayan Apollon'a sarıldı.

Solia uzun çizmeleri, İmparatorluk pantolonu ve uzun, yüksek yakalı Vardaran tuniğiyle kargaşanın içine daldı. Yeni kılıcı belindeydi, altın ipek eşarbi omuzlarına bir akasya broşuyla tutturulmuştu. Yanında Kella, Hoyefe, Tuura ve Karege vardı.

Cassia'nın kalbi kalktı. "Umarım hepiniz davetimizi kabul etmeye karar vermişsinizdir?"

Solia'nın bakışlarında bir kıvılcım vardı. "Orthros Kraliçeleri ile hem Tenebra'yı hem de İmparatorluğu ilgilendiren konularda müzakere edeceğim için bana bir İmparatorluk heyeti eşlik edecek. Müttefiklerim Azarqi göçebelerini, Owia aristokrasisini, İmparatorluk kâhinlerini ve İmparatorluk Hesperines errant'ını temsil ediyor."

Solia Külleri İmparatoriçe'nin planlarına yardım etmek için getirdiğini düşünebilirdi ama bu sadece Cassia ve Lio'nun hizmet ediyordu. Solia'nın

Ona eşlik eden paralı asker ailesi, sevdiği insanlarla birlikte özgür bir yaşamı daha da cazip hale getirecekti.

Lio paralı askerlere resmi bir selam verdi ve çapkınca sırıttı. "Küller'i ağırlamaktan memnuniyet duyacağız. Maaqul'un kumlarından sonra Orthros'un karlarını ferahlatıcı bulacağınızı umuyoruz."

"Bana güzel bir oda versen iyi olur Günişığı," diye uyardı Kella, "Cassia'yla çadırımı nasıl ödünç aldığınızı düşünürsek."

Lio'nun solgun tenini hafif bir kızarıklık ısıttı. "Emin ol, Birinci Kılıç, konutumuzdaki en iyi odalara sahip olacaksın."

Mak kıs kıs güldü. "Lyros ve bana maceranın o kısmından bahsetmedin. Bizden saklıyordun."

"Çok güzel bir çadırdı." Cassia, Lio'nun kızarmasını izlemek için o geceye dair anılarını düşüncelerinin yüzeyine çıkardı. "Misafirperverliğine karşılık verme fırsatı bulduğumuz için çok mutluyuz, Kella. Ama çok fazla yeni sözleşmeniz olduğu için İmparatorluk'tan ayrılamayacağınızı söylemişsiniz."

Kella'nın çivit lekeli dudakları Solia'ya sinsi bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Geçenlerde yeni bir müşteri diğer tüm sözleşmelerimizi satın almayı teklif etti. İmparatoriçe sayesinde cebi çok dolu. Nereye giderse gitsin, seçkin takviyelere ne kadar ihtiyacı olursa olsun ona eşlik etmek üzere anlaştık."

"Zaten onunla gidecektik ama bize ödeme yapmakta ısrar etti." Tuura Solia'nın elini okşadı. Ashes'in kâhini nazik gülümsemesi ve yuvarlak hatlarıyla anaç görünebilirdi ama paralı asker yoldaşlarının yanında savaşmak için dünyanın en tehlikeli yerlerine gitmişti.

Mak, Karege'nin bileğini sıktı. "Son ziyaretinde Orthros'un politikalarından yeterince nasibini almadın mı?"

Saç bulutu da en az savaşdaki cesareti kadar etkileyici olan yaşlı Hesperine, Mak'ın omzuna güçlü bir şaplak attı. "Oh, bu benim için fazlasıyla yeterli bir hitabetti. Bu sefer antrenman maçları için geliyorum. Ve yaşlılara katlanmak için para alacağım."

"Solia paralı askerlerin kalbine giden yolu bilir." Hoyefe iki elini de göğsüne bastırdı. Yakışıklı usta eskrimci ve illüzyonist kalpleri kazanmakta hiç zorlanmamıştı. "Şöhret, servet ve muhteşem, aç ölümsüzlerle dolu bir ülkeye davetiye."

Lio güldü. "Görünüşe göre sonunda kendine ait birkaç Hesperin bulma fırsatın olacak, Yalnız."

"Bunu hayatta kaçırmazdım!" Hoyefe bir elini kalçasına koyarak göğsünü kabarttı. "En azından benim uzmanlığıma ihtiyacınız olduğu için"

romantik rehberlik. Anladığım kadarıyla Anaerkil için Görevleri yerine getireceksiniz."

Cassia Lio'yu bundan vazgeçirebilirse hayır. Düşüncelerindeki anlaşmazlığı yüksek sesle ve açıkça hissetmesine izin verdi.

"Kesinlikle öyleyim," dedi pişmanlık duymadan. "Bu konuda deneyimli olduğunuzu bilmem gerekirdi."

Hoyefe ustaca bakımlı bıyıklarını okşadı. "Gerçekten de pek çok güzel kadın için emek verdim ve bu hikâyeyi anlatmak için yaşadım."

Kella gözlerini devirdi. "Bazen başka bir aktrisle birlikte olmak için tüm ritüeli yerine getiriyorsun. Sadece drama için bir bahane arıyorsun."

"Beni yaraladın, Standstill!" Hoyefe açıkladı. "Emekler, bir birliği kutsamak için zamanın onurlu bir geleneğidir. Ya da birkaçını."

"Sanırım Sunshine'a birkaç ipucu verebilmen iyi bir şey." Kella Lio'ya baktı. "Güneş Yanığı'nın karşısına çıkarken onlara ihtiyacı olacak."

Bir paralı asker olarak taşıdığı servet ismini duyan Solia sırtıttı.

"Şimdi, şimdi, Gölge'yi endişelendiriyorsun." Hoyefe yoktan bir gül yarattı ve Cassia gülümsemekten kendini alamayınca kadar önünde döndürdü. "Endişelenme canım."

"Lio'ya yardım etmek için orada olacağın için çok minnettarım," diye itiraf etti.

Hoyefe daha yakına eğildi. "Eğer bana teşekkür etmek istersen, tanıdığın seninki kadar yakışıklı Hesperinlerle beni tanıştırebilirsin."

"Hiçbiri Lio kadar yakışıklı değil," dedi Cassia, "ama eminim rıhtımda sana bir sürü yakışıklı bulabiliriz."

Lyros bir kolunu Hoyefe'nin omzuna doladı ve onu kapıya doğru götürdü. "Mak ve ben seni Sümbül'ün Ambrosia'sına götürene kadar bekle. Hiçbir kahvehanede daha iyi bir erkek arkadaş bulamazsın."

"Onlara iştahlı olmalarını söyle," dedi Hoyefe. "O sevimli dostlar benimle işlerini bitirdikten sonra kahveye yer kalmayacak."

Cassia Lio'nun elini sıktı, o da başıyla onayladı ve Komnena'nın daha fazla ipek pelerin dağıttığı kapıdaki aile ve arkadaşlarına katıldı. Cassia, Solia ile birlikte bekledi.

Kız kardeşi, sanki İmparatorluk Sarayı'nın bu cebinden daha fazlasını görüyormuş gibi, sanki bu duvarların içinde ve ötesinde saklı olan tüm yılları ve anıları toplamaya çalışıyormuş gibi avluyu taradı.

Cassia ona, "Geri döneceksin," diye güvence verdi. "Evet. Ama asla eskisi gibi olmayacak."

"Belki daha iyi olur."

Solia'nın bakışları ona döndü. "Benim pragmatik yavrum. Sen ne zaman iyimser oldun?"

"Ne zaman değil. Nerede. Benimle bu kapıdan gelin, size göstereyim."

Zoe o anı Solia'ya koşup bir kez daha sarılmak için seçti. "Annem seni evde beklememiz gerektiğini söylüyor. Siz gelmeden önce Bosko'nun tüm kıymalı turtaları yemediğinden emin olacağım."

"Teşekkür ," dedi Solia ciddiyetle, gözlerinde gizli bir gülümseme vardı.

Apollon, Zoe'yi komşu kapıdan geçirmeden önce Komnena'ya bir öpücük verdi. Sonra Lio ve Cassia'ya, Mak ve Lyros'a, Solia ve Küller'e döndü. Birdenbire Blood Errant'a sayısız savaşta liderlik etmiş yaşlı bir ilk kan ve savaşçıya çok benzedi.

"Kan ve savaş akrabası," dedi lütufkâr babası, "Orthros'a ailem ve misafirlerim olarak girin. Evimin her zaman sizin Sığınağınız olacağını bilin."

Cassia kolunu kız kardeşinin koluna doladı ve birlikte Apollon'u geçitten geçerken takip ettiler.

Cassia bu kez, ölümlülerin ruh kapılarından geçerken her zaman duydukları atalarının fısıltılarına hazırды. Seslerini ilk kez duyduğu bu topraklardan ayrılmadan önce atalarından bir mesaj daha almak için yanıp tutuşuyordu. Ve bu sefer, daha önce geçtiği her seferin aksine, onların sözlerini anladı.

Aferin kızım. Şimdi

eve dön.

Bereketle git.

Lio'nun eli onunkini buldu, sıcak ve pürüzsüzdü, büyüğü onunla sarmaş dolaştı. Diğer yanında ise farklı bir sıcaklık, bir ateş büyüğü çıkırtısı vardı; kız kardeşi.

Cassia gözyaşlarını geri kırıptı ve yaşayan soyunun topraklarına geçti.

Haima'nın koyu kırmızı ana kayasından oyulmuş geniş bir odaya vardılar. Kalın, karmaşık bir şekilde oyulmuş sütunlar başlarının üzerinde yükseliyordu. Büyü ışığı sergilenen zengin silahların ve orada bekleyen ölümsüzlerin üzerinde parlıyordu.

Orthros'un Koruyucusu Hippolyta, Stand'ını toplamıştı. Bir zamanlar Cassia'nın kaybettiği kız kardeşleri için çektiği acıyı paylaşan Arkadia. Alkaios ve Nephalea, Iris'e bir kahramanın ölümünde hak ettiği saygınlığı vermişlerdi. Ve Solia'nın kaçmak zorunda kaldığı o meşum gecede Cassia'nın hayatını kurtarmış olan Nike.

Mak ve Lyros Vekilharçlar arasına katıldılar ve Lyta Teyze onlara gururla baktı.

Cassia, uzun süredir kayıp olan Birinci Baş Vekilharç'ın Stand'a yeniden katılmasından bu yana Nike'ı ilk kez kıyafetler ve silahlar içinde görüyordu. Dava kardeşinin yanında duruyordu. Rudhira prens kıyafetleri giymiyordu, sadece kısa kırmızı bir savaş cübbesi ve sandaletleri vardı, uzun kırmızı örgüsü kendi mızraklarıyla bağlıydı.

Orthros'un savaşçıları Solia'nın neden ailelerine ait olduğuna dair açılış konuşmasını yapmaya hazırdı. Ufak tefek, güçlü Lyta Teyze, arenadaki yarışmacıları anons eden tüm törenle tanıtımları yaptı.

Rudhira Solia'ya asil bir baş selamı verdi. "Orthros'a hoş geldiniz Prenses."

"Kan Kırmızısı Prens." O da başıyla derin bir selam verdi. Bakışları ondan Nike'a ve Apollon'a, Hesperine tarihindeki en kötü şöhretli errant çemberinin hayatta kalan üç üyesine kaydı. "Akanthia'daki en iyi ölümlü savaşçılara karşı yarıştım ama Blood Errant'ın huzuruna hiç çıkmadım. Bu bir onurdur."

"Arenada bize katılmalısın, Ruhların Galibi." Nike, Solia'ya galibi selamlamasını söyledi.

"Memnuniyetle, Zafer Yıldızı." Solia selama karşılık verdi, sonra o çalışılmış duraksamalarından birini yaptı. "Size, Alkaios'a ve Nephalea'ya duyduğum minnettarlığın derinden farkındayım."

"Sonunda sizinle kanlı canlı karşılaşmak olağanüstü." Alkaios bir elini, ateş büyücüleriyle neredeyse ölümcül bir savaştan sonra yavaş yavaş uzayan açık kahverengi saçlarının kirli sakalında gezdirdi.

Solia başını eğdi. "Cassia ve Iris için yaptıklarınızı nasıl onurlandırabileceğimi konuşmalıyız."

İnce bedeni Hesperine savaş sanatlarıyla bilenmiş olsa da Nephalea'nın gülümsemesi nazikti. "İkinizi burada bir arada görmek yeterince büyük bir ödül."

Cassia'nın dünyasını paramparça eden o gece, yıllar sonra onu, kız kardeşini ve bu üç Hesperin'i yeniden bir araya getirmişti. Iris Sığınak'a ulaşamamıştı ama Cassia ve Solia onun şekillendirdiği dünyada, onun fedakârlığının mümkün kıldığı gerçeklikte yaşıyorlardı. Tam da Cassia'nın rüya görmediğine dair bir hatırlatmaya ihtiyaç duyduğu anda Lio onun elini sıkı.

"Orthros'a devam etmeden önce," dedi Lyta Teyze, bir sıra boş silah rafını işaret ederek, "korkarım herkesin silahsızlanması gerekiyor. Burası Akofo Cephaneliği, adını Owia-Kassandra'nın büyük bir savaşçısının onuruna almıştır.

kocası, Prometheus'un babası. Tüm İmparatorluk misafirlerimizden silahlarını buradaki Vekilharçlara emanet etmelerini rica ediyoruz."

Mak iki elini de Solia'ya uzattı. "Kan Emici'nin kendi silahlarına gösterdiğimiz saygıyı senin kılıcına da göstereceğiz."

Rudhira ve Nike'nin meşhur silahları yakınlarda, kuşatılmış bir şekilde havada asılı duruyordu. İki elle kullanılan devasa kılıcı Thorn, yuvarlak kalkanı Yıldız Kadehi'nin yanında havada asılı duruyordu. Apollon'un olmayan Güneşin Çekici ve Prometheus'un uzun zamandır kayıp olan ikiz kılıcı Dişler için boş alanlar vardı. Hepsi de dünyanın en sert metali olan Hesperine alaşımı Adamas'tan yapılmıştı.

Solia kılıcını Mak'ın avuçlarının arasına koydu. "Bu cephanelikte geçirdiği geceler onun efsanesinin bir parçası olacak."

Lyros Tuura'nın önünde eğildi. "Asan seninle kalacak elbette, çünkü bir kehanet çubuğu, kullanıcısından ayrılmaması gereken kutsal bir ata eseridir."

"Çok genç adam," diye cevap verdi zihin şifacısı.

Solia ve Küller cephaneliklerini Vekilharçlara teslim ederken, Rudhira Lio'nun bileğini kavradı ve sert bir kucaklaşma için onu kendine çekti. "Maaqul, Lio? Kanayan dikenler. Tek Ritüel oğlumun çok genç yaşta yoldan çıkmasını engelleme çabalarım tamamen başarısız oldu."

"O benim oğlum," dedi Apollon. "Bu kaybedilmiş bir savaştı."

"Hespera'ya şükürler olsun ki ikiniz de eve sağ salim vardınız." Rudhira'nın iyileştirici büyüsü Cassia'yı kışın ortasında sessiz bir gece gibi sarıp sarmaladı. "İmparatoriçe'nin doktorunun çok titiz davrandığını görüyorum ama yine de Şifa Mabedi'ne gelmenizi istiyorum."

"Elbette yapacağım." Cassia bir kahkaha attı. Kahraman ve ölümcül bir savaşçı için Ritüel babası tam bir anaç tavuk olabilirdi. Ama buna şaşırmamalıydı. O özünde bir şifacıydı.

Hatta Knight'ın yalvaran gözlerine ve taparcasına kuyruk sallamasına boyun eğdi ve tazının sırtını kaşıdı. "Senin de güvende olmana sevindim, seni pis kokulu melez. Umarım cinlerin ellerinden birkaçını ısırp koparmışsındır ve bu ellerin tekrar büyümesi Hesperine uzantılarından bile daha uzun sürer."

Silahlar depolandıktan sonra, Vekilharçlar herkese sarmal merdivenlerden yukarı çıkarken eşlik etti ve çift kapının cephaneliğe ayrılmış küçük bir adaya açıldığı bir galeriye geçtiler.

Orthros'un buz gibi havası Cassia'nın ciğerlerine doldu ve büyü onun içine yükseldi. Tanrıça korusun. Buradaki gücü her zamankinden daha net hissedebiliyordu.

Kıyıya vuran karanlık deniz kadar bereketli, dalgalara yansıyan iki yıldız kadar parlak. Haima'nın Orthros Notou'nun buzdan kayalıklarının tepesinde, mavi-siyah gökyüzüne karşı özenli bir siluet olarak yükseldiği Kız Kardeşler Limanı'nın ışıkları suyun üzerinde parıldıyordu.

Argyros Amca iskelenin yanında bekliyordu. Gümüş sarısı saç örgüsü ve gümüş ipek resmi cübbesi kutup esintisinde dalgalanıyordu; bu, hareketsiz ölümsüzün üzerindeki tek hareketti.

"Ah," dedi Gümüşdil efsanevi sesiyle, "benim sevgili savaşçılarım ve asi diplomatlarım."

Ağırbaşlı, göz korkutucu Kraliçelerin Baş Elçisi, Lio ve Cassia'yı kollarının arasına alarak sadece ailesinin bildiği bir sırrı ifşa etti; mükemmel sarılıyordu.

"İkinizi kaybettiğimi sanmıştım." Sesi zihin büyüğü yayıyor, basit kelimelerden çok daha fazlasını söylüyordu.

Lio uzun bir süre akıl hocasına sarıldı. "Öğrencilerinizin sonunu getirmek için Maaqul'dan daha fazlası gerekir, Amca."

Cassia madalyonunu kaldırdı. "Döndüğümde bunu beni beklerken bulmak için çölü geçtiğime değdi. Resmi olarak en yeni elçiniz olmaktan onur duyuyorum."

Argyros Amca başını salladı. "Bundan sonra derslerinizin daha huzurlu geçmesi için dua edelim."

Cassia iskeleyi süsleyen görkemli pankartlara ve orada demirli teknelere baktı. "Bizi bir karşılama töreni mi bekliyor?"

"Gerçekten de," diye yanıtladı Argyros Amca, "birinci kanlar geri dönen diplomatlarımızı ve Vekilharçlarımızı kutlamak ve Tenebra'nın müstakbel hükümdarını İmparatorluk delegasyonu ile birlikte karşılamak için toplandılar. Biz Komnena Hanesi'nde süt çocuklarıyla birlikte kıymalı börek yerken onların da eğleneceğinden eminim."

Cassia'nın gözleri büyüdü. "Bunu yapabilir miyiz? Töreni atlayıp eve gidebilir miyiz?"

"Evet." Argyros Amca'nın gözleri orduların üstesinden gelen bir zekâyla parlıyordu. "Önemli insanları rahatsız etmeye hakkım var."

Güçlü ölümsüz aileleri herkesi sıcaklığın ve ışığın içine çekerken Lio kolunu Cassia'ya doladı.

Komnena Notian Evi'nin Ayin salonuna vardılar. Beyaz gül yaprakları canlı fayansların üzerine serpilmişti ve süslü sütunların üzerinde beyaz çiçeklerden oluşan çelenkler uzanıyordu. Cassia bakışlarını kubbeye doğru kaldırdı.

Hespera'nın Gülü ve soylarının kurucusu Anastasios'un takımyıldızını tasvir eden geometrik mozaiklerden oluşan bal peteği.

Ölümsüzlüğün sırrını keşfetmeye yardım ederek ve Büyücü Tarikatlarına meydan okuyarak tam bir asi olmuştu. Apollon'un Gifter'ının, Lio'yla birlikte eve getirdikleri ailenin bu ateşli yeni üyesi için göklerden gelen bir sevinç duyduğunu umuyordu.

Deneme kardeşleri etraflarına üşüştü. Eğer bir peçe büyüünün kaşlarını çatması mümkün olsaydı, Kia'nınki çatardı. "İkinize de çok kızgınlım ve Maaqul'da nasıl kaybolmamanız gerektiğine dair korkunç dersler alabilirsiniz."

"Oh, çok endişelendik." Nodora rahat bir nefes aldı. "Ama dersler beklemek zorunda, Kia. Solia biraz bunalmış görünüyor, değil mi?"

"Tabii ki öyle," diye mırıldandı Kia. "Çok fazla kibirli ihtiyar var. Sekizinci Çember tarafından uygun bir şekilde karşılanmaya ihtiyacı var."

Xandra Solia'ya küçük bir el salladı, soluk parmaklarının arasında alevler dans ediyordu. "Sizinle tanışmak çok güzel! Orthros'ta ateş büyüü hakkında konuşacak hiç kimse yok."

Solia'nın kaşları kalktı. "Ateş büyüüne sahip Hesperinler olduğunu bilmiyordum."

Xandra yüzünü buruşturdu. "Ben tekim. Ama ben de seninle aynı İmparatorluk eğitimini aldım - öldürme kısmı hariç."

"Cifwani halkının yaptığı gibi kan büyüü ile ateş büyüünü harmanlıyor musunuz?" Solia bariz bir hayranlıkla sordu.

"Evet, aynen öyle," diye yanıtladı Xandra. "Annelerimden biri Cifwani kökenli, tıpkı senin akıl hocan Ukocha gibi."

"Orthros'a ne zaman geldiğini sorabilir miyim? Akrabalarını tanıyor muyum acaba?" Xandra kıkırdadı. "Hayır, o en başından beri burada."

"Prenses Alexandra ile başka bir ortak noktanız daha var," dedi Cassia.

"Oh, beni ele verme," diye neşeyle azarladı Xandra, oysa Knight çoktan sırrını ifşa etmiş, ondan evcil hayvan umuduyla herkesin önünde kestirip atmıştı. "Bazen Kraliçe'nin kızı olmak yerine sadece bir Trial kız kardeşi olmak çok güzel."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Asil İlk Kan." Solia ona, tüyleri dökülen bir köpek üzerinde gerçekleşen bir kraliyet karşılaşması için oldukça ağırbaşlı bir baş selamı verdi.

Xandra taç şeklindeki örgüsünden kaçan siyah saç tellerini itti. "Bu gece resmi unvan saçmalığı yok. Ritüel çemberinin etrafında biraz eğlenelim."

"Ben Kia." Solia'ya bir bilek tokası verdi. "Eudokia Hypatia, eğer gerçekten bilmek istiyorsan."

"Hypatia, *Yeni Kozmoloji*'nin yazarı mı?" Solia sordu.

"Okudun mu?" Kia parladı, en sevdiği turkuaz mantosunu düzeltti. Annesiyle arasında sert görüş ayrılıkları olabilirdi ama Hypatia'nın bilim dünyasındaki yerinden gurur duyuyordu.

Solia başını salladı. "Tuura böylesine önemli bir metni asla eğitimimin dışında bırakmazdı."

"Ben Nodora," diye tanıttı kendini en tatlı Deneme kardeşleri. "Takımadalıyım, bu yüzden shamisen benim uzmanlık alanım, ama babalarımın biri İmparatorluk'tan." Elindeki davulu havaya kaldırdı. "Kendinizi evinizde hissettirecek bir İmparatorluk müziği isterseniz, istemeniz yeterli."

"Bu çok nazik bir düşünce, teşekkür ," dedi Solia.

Zoe çok geçmeden tekrar Solia'ya sarıldı, Bosko da hemen arkasındaydı. Arkadia ve Javed'in on bir yaşındaki oğlu hiç vakit kaybetmeden Solia'yı soru yağmuruna tuttu.

"Çölde at sürmek nasıl bir şeydi?" diye sordu. "Bize Altın Kalkan hakkında hikâyeler anlatacak mısın? Ve Ruhlar Savaşı?"

Zoe, Solia'nın çizmelerini kemirmesinler diye her iki kolunun altında kıvranan birer keçi tutuyordu. "Bosko! 'Lütfen' demelisin!"

Yutkundu ve kendini toparladı. "Lütfen Kuzen Solia, vaktiniz varsa bize İmparatorluk'ta bulunduğunuz dönemden bahseder misiniz?"

Solia gülümsedi ve tozlu kahverengi buklelerini bağlayan telleri işaret etti. "Eğitimdeki bir Vekilharç gibi görünüyorsun."

Bosko omuzlarını dikleştirerek başını salladı.

"Size savaşta yaşadıklarımı anlatmaktan mutluluk duyarım, ama sadece anneniz Arkadia izin verirse."

Bosko izin istemek için acele etti ama Kadi'nin çoktan Nike ve bineğinden inip kendini bir sandalyeye atan Kella ile kendi savaş hikâyelerini paylaşmaya başladığı anlaşılıyordu. Tilili ayaklarının dibinde yere uzanmış, tembel bir pençeyle süt emenlerin tahta atlarından birine vuruyordu. Çemberin diğer tarafından, Apollon'un aslan tanıdığı kum kedisiyle göz göze geldi.

Karege ve Mak, Rudhira ve Apollon ile gülüşürken, Hoyefe Lyros'a soyundaki ünlü sanatçıları sordu. Javed, Tuura ile tıbbi lapalar hakkında konuşurken kendisinin ve Kadi'nin üç yaşındaki kızı Thenie kucağındaydı.

Komnena'nın yolu açmasıyla birlikte tüm arkadaşları ve aileleri Ayin çemberinin ortasındaki geniş, yuvarlak sehpanın etrafındaki yerlerini almıştı. Yine de Solia toplantının kenarında oyalanıyordu. Sanki kendini bir tehdide karşı hazırlıyormuş gibi nefesini içine çekti.

Sonra Cassandra görüş alanına girdi. En son o gelmişti ama Cassia, Kahin'in zamanlamasının gizemli bir şekilde her zaman mükemmel olduğunu biliyordu. Yaşlı ilk kan, geçmişini nasıl sergileyeceği konusunda her zaman seçiciydi ama bu gece, bir zamanlar olduğu İmparatorluk prensesi gibi görünüyordu, mor ve altından şerit örgüler giymiş, yere kadar uzanan saçları som altın süslemelerle ağırlaşmıştı.

"Ah, Cassandra," diye selamladı onu Argyros Amca, aurasında bir parıltıyla. "Görüyorum ki törenden kaçmışsın. Olay çıkarmadan ayrılmayı başardın mı?"

Zengin bir kahkaha attı. "Ne zaman heyecan yaratacak bir fırsatı kaçırdım ki?"

Apollon da onunla birlikte güldü. "Asla."

Solia ona derin bir selam verdi. "Prenses Efiriye."

"Evet, Komutan Kardeş," diye düşündü Cassandra, "biri beni bu isimle çağırılmayalı uzun zaman oldu. Sanırım kız kardeşimin İmparatoriçe olduğu dönemi incelemiştir."

Solia Lio'ya baktı. "Son zamanlarda onun hükümdarlığının günümüzle özel bir ilgisi olduğunu hatırladım."

"Peki şu anda İmparatorluğu yöneten yeğenimin durumu nasıl?"

"İmparatorluk Majesteleri en içten selamlarını gönderiyor."

Cassia minnettarlık duygusuyla Cassandra'nın ne yaptığını anladı. Solia, İmparatorluk asilzadeleriyle Hesperine büyüklerinden çok daha rahattı.

Lio'nun yavaşça gülümsemesi onun da aynı şeyi düşündüğünü gösteriyordu. Cassandra'nın yanağına bir öpücük kondurdu. "Bu gece burada olduğun için çok teşekkür ederim, Ritüel annesi."

"Seni gördüğüme sevindim, benim küçük kan doğanım," dedi, her ne kadar onun ve Orthros'taki diğer herkesin üzerinde yükselse de, doğumdan sonra dönüştürülmek yerine Hesperin olarak doğan az sayıdaki kişiye özgü bir durumdu bu. Onu uzun bir süre kendine doğru çekti, belki de kaybettiği kanından doğan oğlunu düşünüyordu. "Maaqul'da geçirdiğin zamana dair gördüklerim beni bile endişelendirmeye yetti ve ben her şeyi gördüm."

Cassia onu kucakladı, aniden İmparatorluk baharatlarının kokusu ve neredeyse nefesini kesecek kadar güçlü büyü bir aura ile sarmalandı. "Umarım yolculuğumuzdaki kararlarımızı onaylıyorsunuzdur."

"Fevkalade iyi iş çıkardın." Yaramaz bir gülümseme Cassandra'nın gözlerindeki hüznü yok etti. "Ziara ve Huru ile girdiğim tüm bahisleri kazandım."

"Hayatımı kurtaran korsanları tanıyor musun?" Solia'nın resmiyeti arkadaşlarından bahsedilince bozuldu.

Kassandra kıkırdadı. "Orthros'un ticaret filosunu yönetiyorum. Korsanların kraliçesi ve onun ikinci kaptanı en saygı duyduğum iki meslektaşım ve itiraf etmeliyim ki birlikte kumar oynamayı en sevdiğim iki kadın. Çok çekici bir çift."

Solia başını iki yana salladı. "Akanthia gittikçe küçülüyor."

"Orthros tüm dünyaya açılan kapıdır, canım," diye yanıtladı Cassandra.

Kahin'den gelen bu sözler Cassia için çok anlamlıydı.

Bizim zamanımızdaki geçit. Cassia, Btana Ayal'dan kaçtığından beri Orthros'u böyle düşünüyordu; parçalanmış bir geçidin insanoğlunun dünyanın İmparatorluk ve Tenebran taraflarını birleştirmeye yönelik trajik girişimini işaret ettiği harabeler. O zamanlar Hesperinler yoktu. Orthros, Btana Ayal'ın başarısız olduğu yerde başarılı olabilirdi.

Solia ellerini arkasına koydu. "Cassia'nın Orthros'u ziyaret etmemi neden tavsiye ettiğini her geçen gün daha iyi anlıyorum. Hesperinlerin Tenebra ve İmparatorluk arasındaki konumu hakkında bilgeliğinizi duymak benim için bir onur olacaktır."

Kassandra, "Ritüel kardeşlerim Kraliçelerle buluştuğunuzda benim fikirlerimi bol bol duyacaksınız" dedi.

"Bunun ne zaman olacağını biliyor musunuz, Elder Firstblood?"

"Bu gece daha kişisel nedenler için toplandık, değil mi? Gelin, benimle oturun."

Kassandra'nın daveti üzerine Solia, Ritüel çemberinde Cassia'nın Hesperine ailesine katıldı.

Cassia'nın içindeki tüm gerilim boşaldı. Başarmışlardı.

Lio kolunu ona doladı ve o da buna ihtiyacı olduğunu inkâr edemedi. "Uzanmak ister misin?"

Başını iki yana salladı. "İhtiyacım olan her şey burada, elimin altında. Sonunda."

Saçlarına şefkatli bir öpücük kondurdu. "Senin de gerekiyor."

Karşı koyamayacak kadar yorgun ve mutluydu. Adam onu alçak masaya uzanması için ikna etti. Kendisini yer minderlerinden oluşan rahat bir yığının, iki süt emen yavrunun, bir çift keçinin ve bir köpek yavrusunun arasında buldu; Grace ve kız kardeşi de yanındaydı. Cassandra bir şekilde Lio ve Solia'yı kendisi ve Komnena arasında yan yana oturtmuştu.

"Bize İmparatorluk hakkında bir hikâye anlatır mısın?" Zoe sordu.

Çölün sırları artık o kadar da büyük görünmüyordu, burada, evinin parlak büyü ışıkları altında, ailesinin sesleri etrafındayken. Ve Zoe'nin bu gece yatmadan önce anlatacağı hikâyenin ne olacağını biliyordu. "Sana büyüü ilk kullandığım zamanı anlatayım."

"Büyü mü kullandın?" Zoe ciyakladı.

Bosko'nun gözleri heyecanla parladı. "Yakınlığının ne olduğunu öğrendin mi?"

Cassia etrafına, kendisi için mutlu olmaya hazır sevdiklerinin beklenti içindeki yüzlerine baktı. Bu, çağların ağır büyüü sırlarını açıklamaktan ziyade ailesine iyi haberler vermek gibi hissettirdi.

Derin bir nefes aldı. "Henüz tam olarak uyanmadılar ama bana tam olarak geldiklerinde üç yakınlığım olacak. Ben bir Silvicultrix olacağım."

Ani sessizlik ona, etrafındaki ilahi mucizelere tanıklık etmiş ve bunları kullanmış kadim Hesperinlerin huşu içinde olduğunu söylüyordu.

"Sil-vi-cul-trix?" Zoe bu karmaşık kelimeyi seslendirdi. "Neymiş o?" "Bir Silvicultrix, Tenebra'dan gelen çok eski bir tür doğa büyüüne sahiptir. Lustra büyüü," diye açıkladı Cassia. "Bana üç farklı türde güç veriyor: bitki büyüü, canavar büyüü ve kahinlik."

"Bitki büyüü!" Zoe'nin yüzü aydınlandı. "Tam istediğin gibi, böylece bahçenin daha iyi büyümesini sağlayabilirsin! Canavar büyüü keçilerimle konuşabileceğin anlamına mı geliyor?"

"Umarım öyledir." Cassia, Gece Yarısı Ay Işığı'nın küçük boynuzlarından birini okşadı ve siyah-beyaz keçi meledi. Zoe'nin kahverengi-beyaz oğlağı Gökkuşağı Aurora da ilgiden mahrum kalmamak için kıvranarak yaklaştı.

"Kehanet nedir?" Bosko sordu.

"Bu, insanları sözlerimle etkileyebileceğim anlamına geliyor," dedi Cassia ona. "Bu konuda çok sorumlu davranmalıyım, çünkü birinin İradesi dışında hareket etmesini sağlamak doğru değil."

Cassia, Orthros'un çocuklarının anlayabileceği kelimelerle, büyüünün gerçekliğini nasıl keşfettiğini anlattı. Atalarının ruhlarının ona Btana Ayal'da, harap olmuş bir şehirde nasıl göründüklerinden bahsetti.

Maaqul ölü gerçekliğin dokusunun yırtıldığı yerdı. Anaerkillerini Ritüel çemberine kendisiyle birlikte getirdi.

Yaşlılar, Cassia'nın güçlü ve iyiliksever Kâhin Kraliçe tarafından yönetilen kayıp bir uygarlıktan geriye kalan unutulmuş şehirle ilgili anlattıkları karşısında en az süt emen çocuklar kadar heyecanlanmıştı. Kia'nın yüzüne bakılırsa, Cassia'nın ifşaatları dünya tarihi anlayışlarını değiştirdiğinden, gece bitmeden Orthros'un bilginleri arasında bir patlama olacaktı.

Cassia hikâyesinin sonuna geldiğinde Argyros Amca meraklı bir kahkaha attı. "Geldiğinde bize neden Değişen Kraliçe'yi hatırlattığını şimdi anlıyorum."

Cassia gözlerinin açıldığını hissetti. "Öyle mi?"

"Evet," dedi Argyros Amca. "Apollon ve ben o zaman birbirimize bundan bahsetmiştik. Sende belli bir duruş var."

"illerinden bahsetmiyorum bile." Apollon gülümsedi.

Tenebra'nın en büyük kraliçesini, Sığınak'a ihtiyaç duyarak kapılarına gelen zalim kralın piinde mi görmüşlerdi?

Krallığı gizlice yönetmek ve Hesperinleri korumak için yaptığı her şeyi düşündüğünde, bu benzerliğin imkânsız olmadığını düşündü.

Cassia illi ellerine baktı. "Onu bende benden önce gördün."

"Ama biz onunla bin altı yüz yıl önce tanıştık," dedi Apollon. "Bunca zaman sonra, onun soyundan geldiğinden hiç şüphelenmedik."

Cassia kendisini, geçmişi en az gizemli atası kadar eski olan bu aileye getiren kaderin cilvelerini merak ediyordu. "Onun hakkında çok fazla sorum var. Tanışmış olabileceğin tüm Lustra büyücülerini hakkında. Orthros'taki herkesi tanıyorsun. Benimle yakınlığı olan Hesperinler var mı?"

Zarif babası başını salladı. "Yüzyıllar boyunca, Değişen Kraliçe'nin halkından hiç kimsenin Hespera'nın ölümsüzlük armağanını kabul ettiğini görmedik."

Cassia'nın ağızı açık kaldı. "Yani ben tek miyim? Bin altı yüz yıl içinde?"

"Korkma," dedi Rudhira.

Cassia büyüünde ustalaşma yolunda korktuğu zamanlar emindi. Ama Hesperinleri tarafından kuşatıldığı bu an onlardan biri değildi.

OceanofPDF.com

SİHİRLİ DERSLER

CASSIA, Solia'nın yatağındaki yastıklara bir kez daha vurdu. "İhtiyacınız olan her şeye sahip olduğunuzdan emin misiniz?"

Kız kardeşi ona alaycı bir gülümsemeyle baktı, bakışları Cassia'nın yerleşmeye çalıştığı odada geziniyordu. "Sadece dört oda ve özel bir avlu. Hayal kırıklığına uğradım. İpek yastıklarda iki kat daha fazla püskül ve üç sepet daha lüks sabun için ısrar ediyorum."

Cassia kıkırdadı ve Solia'ya sarıldı. "Her şeyin en iyisine sahip olmanı istiyorum."

"Biliyorum. Ben de senin için hep bunu istemişimdir." Geri çekilmeden önce bir an Cassia'ya sarıldı. "Ama beş yıldır bir barakada uyuyorum ve ondan önce de paralı asker olarak hep yollardaydım. İhtiyaçlarımın temel olduğunu göreceksin."

"O zaman seni biraz şımartmama katlanmak zorundasın."

"Mızıkçılık yapmak için fazla zamanımız yok, korkarım," dedi Solia, nazik ama kararlı bir sesle. "Kraliçelerle görüşmem ne zaman? Bu gece Kan Kırmızısı Prens ya da Prenses Xandra tarafından bile bu konuda hiçbir şey söylenmedi."

"Burada, Orthros'ta gecelerin yavaş ilerlediğini göreceksiniz. Ölümsüzlerin farklı bir zaman algısı . Kimse acele etmez."

"Hesperinler kendi sonsuz hızlarında hareket edebilirler ama mevsimlerin değişimi öyle değildir. Yaz Gündönümü Tenebra'da sadece kırk gün sonra gerçekleşecek ve onunla birlikte yeni hükümdarı seçecek konsey de toplanacak. Kraliçeler ne sıklıkla toplantı düzenler?"

"Sık sık. Ama Lio ve ben de sizinle birlikte katılmak istiyoruz. Ne yazık ki, birkaç düzine akrabamıza ölmediğimize dair güvence vermemiz gerekiyor ki bizi siyaset yapmamıza izin verecek kadar uzun süre bıraksınlar." Ve eğer Solia'yı bir krallığı ele geçirmeyi unutana kadar aile saadetiyle yavaşlatırlarsa, çok daha iyi olur.

Solia'nın kaşları pişmanlıkla çatıldı. "Elbette."

"Az önce Zoe'yi yatırırken bu kadar aceleci değildin. Hatırladığım kadarıyla bir kez daha yatması için yalvaran sendin."

hikaye."

Solia'nın dudakları kıpırdadı. "Evet, bir kralı devirmeye çalışmakla meşgulken bile yatmadan önce yapılan ritüeller devam etmeli."

"Bana hep bu şekilde zaman ayırdın." Cassia durakladı, kelimelerini özenle seçiyordu. "Kendini iyi hissediyor musun? Lio'nun ailesi bunaltıcı olabiliyor. İlk geldiğimde onların bu kadar iyiliği karşısında ne yapacağımı bilemedim."

"Tahmin edebiliyorum. Tenebra'daki tehlikeli hayatınızdan ayrıldıktan sonra bu sizin için zor bir uyum olurdu."

Bu Cassia'nın sorusunu yanıtlamamıştı. Solia oturup botlarını çıkarırken çok sakindi. Cassia onun yüzündeki sakin abla-ağabey ifadesini hemen fark etti.

Solia İmparatorluk'taki paralı asker ailesini benimsemiş olabilirdi ama planı bu olsa da olmasa da onu evlat edinmeyi çoktan seçmiş Hesperine ailesiyle karşılaştığında hâlâ dengesi bozulmuştu.

Cassia, "Kella yan ," diye önerdi.

"Umarım ona en iyi odaları vermişsinizdir," dedi Solia.

"Bir şeye ihtiyacın olursa Lio ve ben de sadece bir koridor ötedeyiz." "Ben iyiyim, Pup."

Solia her zaman mükemmel bir yalancı olmuştu, özellikle de küçük kız kardeşini kendinden korumaya çalışırken.

Cassia bundan nefret ediyordu. Her konuda kız kardeşinin sırdaşı olmak istiyordu. Lio ve onunla birlikte gelen tüm aile, cam kırıkları üzerinde yürümek gibi hissettiren sohbet konularından biri olmamalıydı.

Cassia'nın bakışları tuvalet masasının üzerindeki saç fırçasına kaydı ve aklına bir fikir geldi. Fırçayı aldı ve Solia'nın sandalyesinin arkasına geçti. "Alabilir miyim?"

"Artık geçen seferkinden çok daha uzunsun," dedi Solia sevgiyle. "Saçına koymaya çalıştığım çiçekler konusunda her zaman çok sabırlıydın, Nasıl karıştırdığının yok." Cassia kız kardeşinin kırpılmış saçlarını taramaya başladı. "Artık çözmesi çok daha kolay."

Solia arkasına yaslandı ve Cassia'nın uzun zaman önceki değerli ritüeli canlandırmasına izin verdi.

Cassia sessiz fırça darbeleriyle aralarında bir sükûnet anı yarattı. "Apollon bana bir şey söyledi," dedi sonunda, "ilk gece

Komnena Evi'ne geldi. 'Bu ev tüm endişelerinizi ve korkularınızı sizinle birlikte atlatacak kadar güçlü. İhtiyacınız olduğu kadar zaman ayırın ve onları kendi akışlarına bırakın."

Solia cevap vermeden önce durakladı. "Korkularının olmasından nefret ediyorum, Pup." "Orthros'a gelen her kişi kendi korkularını da beraberinde getirir. Bu bir çok güvenli bir yer."

"Artık korkmadığına sevindim." Her seferinde konuyu nasıl da ustalıkla Cassia'ya getiriyordu.

"Dakkoul'un yaptıkları yüzünden korkularımın geri dönmesi kolay olurdu," diye itiraf etti Cassia. "Güvenmeyi daha yeni öğrenmiştim. Yeni keşfettiğim açık fikirliliğime büyümesi için yer verdim ve onunla arkadaş oldum. Sonra Rezayal'ın lideri olduğunu kanıtladı ve beni esir aldı. Bu benim açımdan korkunç bir muhakeme hatasıydı."

"Bu senin hatan değildi," dedi Solia şiddetle. "O bir zihin iyileştirici. İnsanların ona güvenmesini sağlama yeteneğinden yararlandı ve bunu sana karşı kullandı. Senin kadar dikkatli biri bile bağışık değildir."

"Öyle bile olsa, eğer izin verseydim, bu bana tüm zırhımı yeniden giydirirdi. Ancak Orthros'a geri dönmüş olmak bana güvenin neden risk almaya değer olduğunu hatırlattı. Bu gece Ritüel çemberinin etrafında olan herkes güveni hak ediyor. Bazen hayatımdaki güvenilir insanların listesinin bu kadar uzadığına inanmakta güçlük çekiyorum."

"Tenebra'da çok az müttefikiniz olduğu için üzgünüm." Bir kaçamak daha.

Görüyor musun? Cassia ona sormak istedi. Buranın beni neden iyileştirdiğini şimdi anlıyor musun? Korkunu itiraf etmeyecek misin - İmparatoriçe'ye hayır diyecek kadar kalmak isteyecek misin?

"Seni terk etmek zorunda kalmasaydım," dedi Solia, "sana anlatacağım şeyler vardı. Iris'in benim yerime sana anlatacağına inandığım şeyler. Annenin bize emanet ettiği her şeyi."

Cassia Hesperine ailesinden bahsetmek için bu kadar uğraşırken Solia'nın insan sevdiklerinden bahsetmesi haksızlıktı. Ama yemi yutmamakta direnemedi. Elleri hareketsiz kaldı. "Bana anlattıklarından daha fazlası mı var?"

"Sen iyileşirken, sana yük olmak istemedim. Ama çok daha fazlası var."

Cassia fırçayı dikkatle yere bıraktı, ani bir endişe ve beklentiyle elleri titriyordu. Kız kardeşinin sandalyesinin etrafından dolaşarak onun karşısındaki yatağın kenarına oturdu.

Solia söze başladı, "Büyünüzle ilgili bilgelik, soyunuzun her nesli boyunca anneden kızı sözlü olarak aktarıldı. Thalía

Aynısını seninle de yapmayı umuyordu, ama ona bir şey olması durumunda sana söyleyebilmem için bilgisini bana da aktardı."

Cassia, Btana Ayal'daki annesinin ruhunun somut kucağını hatırlayarak kollarını kendi etrafında sardı. "Gerisini bana senin açıklayacağını söyledi."

"Senin büyüün diğer yakınlıklara benzemiyor. Silvicultrix'in güçlerinin her biri yaşamı boyunca farklı zamanlarda uyanır."

"Belirli bir sırayla mı geliyorlar?"

"Hayır, her kadın için ayrıdır ve bazen birden fazlası aynı anda ya da birbirine çok yakın zamanlarda uyanabilir."

Cassia bir nefes verdi. Kulağa bunaltıcı geliyordu. Ama Lio aynı anda birden fazla yakınlığı idare edebiliyorsa, o da edebilirdi elbette. ". Genelde zaman gelirler?"

"Her büyü hayatınızdaki olaylara bir yanıttır," diye açıkladı Solia, "en çok ihtiyaç duyduğunuz anda size gelen bir içgüdü gibi."

"Hangi olaylar?"

"Bitkilerin büyüü bir amaç mevsiminde büyür. Hayvanların büyüü hayatta kalma mücadelesinde canlanır. Kehanetin büyüü, başkalarına karşı açık bir yaşamda ses bulur."

"Bu çok belirsiz! Annemin yakınlıklarının uyanmasına ne sebep oldu?"

"Bitki büyüü önce geldi. Hayatına bir Kyria Tapınağı'nda sözde yetim olarak başladı... Bir büyücünün evlilik dışı doğan çocuğu için yaygın bir durum."

"Büyükannem de Hasat Tanrıçası'nın bir büyücüsü müydü?"

Solia başını salladı. "Thalia'ya gizlice sahip olmayı ve onu tapınak yetimlerinden biri olarak yetiştirmeyi seçti. Annen yeterince büyür büyümez, büyükannen onu tapınağın bahçesinde çalıştırmaya başladı. Tıpkı büyükannenin umduğu gibi annenin bitki büyüü uyandı ve Thalia onun çırağı oldu."

"Sanki benim soyumdan gelen kadınlar kendi hayat yollarını çizmek için sık sık Tarikatları alt etmişler gibi geliyor." Cassia'nın gülümsemesi soldu. "Annemin canavar büyüüne hangi tehlike yol açtı?"

"Bir veba. O ve diğer büyücüler ilaçları karıştırmak için tapınak revirinde gece gündüz çalıştılar. Hastalığı onların hastalarından kaptı ve kendi hayatı için savaşmak zorunda kaldı."

Cassia annesi hakkında daha çok şey öğrendikçe Thalia'ya daha çok hayran oluyordu. "Başkaları için hayatını tehlikeye atardı."

"Kendini adanmış bir büyücüydü. Prisma yapıldığında kahinliği uyandı."

"Onun Kyria Tapınağı'nın lideri olduğunu bilmiyordum." Bunun adaletsizliği Cassia'nın gözlerini yaktı. "Tapınak kardeşleri için o kadar önemliydi ki, kâhinlik yeteneğini uyandırdı; Büyücü Tarikatı'nın onu onlardan almasına neden olan büyü'nün ta kendisi."

"Tarikatlar her zaman korktukları kadınları kontrol etmeye çalışırlar ve çoğu zaman da başarısız olurlar. Bu yüzden kâhinleri, kadın büyücüler ve kahinler gibi Chera Tapınağı'nda kefen içinde yaşamaya zorlarlar. Bu hayat benim gibi kadın ateş büyücülerine verdikleri ölüm cezasından çok daha iyi değil."

"Yas Tanrıçası'na hizmet etmek gerçekten korkunç bir hayat olmalı, bundan kaçmak için kralın cariyesi olmayı seçtiğine göre. Neden kahinliğini Lucis'e karşı kullanmadı?"

"Kendini onun sesinden korumak için büyü'lü önlemler aldı. Ama o bir yolunu buldu. Yavaş yavaş sarayı büyü'sü altına aldı. Sen doğduktan sonra tahtı ele geçirmek için harekete geçmeyi planlıyordun."

Lucis onu magefire ile öldürene kadar.

Cassia titrek bir nefes aldı. Thalia'yla tanışmak eski bir ağrıyı taze ve güçlü bir acıya dönüştürmüştü. "Beni istediğini söyledi. Bana sahip olabilmek için tüm bunlara katlandı."

"Onun için hiçbir şey senden daha önemli değildi. Ve şimdi o senin içinde yaşıyor."

"Onun büyü'sünü kendi içimde uyandırmak için kendi yaşamımda doğru koşulları yaratmalıyım."

"Belki birlikte, sizin için bu koşulların neler olduğunu anlayabiliriz. Bitki büyü'nüzü uyandırabilecek, size güven ve amaç veren şey nedir? Yaptıklarınızın önemli olduğunu size hissettiren nedir?"

Cassia'nın eli madalyonuna gitti. "Diplomat olduğumdan beri böyle hissediyorum."

Solia geçip Cassia'nın yanındaki yatağa oturdu. "Hayatta kalmak için ne zaman savaştığını sormaktan nefret ediyorum. Sormama gerek yok."

"Hayatımın her anı böyle geçti." Cassia on dört yaşındayken ateşten neredeyse öleceğinden bahsetmemeye karar verdi. Bu sadece Solia'nın orada olmayı dilemesine neden olacaktı.

Bu Cassia'nın şimdiye kadar ölüme en çok yaklaştığı andı. Ama belli ki canavar büyü'sü buna sebep olmamıştı. Eğer o hayatta kalma savaşı yeterince tehlikeli değilse, son zamanlarda ölümlerle burun buruna gelmesine ne demeli?

Cassia, "Eğer aşırı tehlikeli bir ana işaret etmem gerekseydi," dedi, "bu Lio'nun ve benim Koleksiyoncu ile olan savaşımız olurdu."

"Koleksiyoncu'nun kim olduğunu ve hâlâ hayatta olup olmadığını söyle ki yeni kılıcımı bilemek için onu kullanabileyim," diye talep etti Solia.

"Yıllar önce kralı gözetlediğinizde, onun bir büyücüyle gizli toplantılar yaptığını hiç gördünüz mü?"

"Aman Tanrım," diye yemin etti Solia.

"Onu tanıyorsun," dedi Cassia.

"Sesini hâlâ hatırlıyorum."

Cassia kollarını ovuşturdu. "Evet. Gerçek sesi kılık değiştirerek konuşuyor. Onun kim olduğunu biliyor musun?"

"Bildiğim kadarıyla, mürted bir büyücü, sadece Tarikat'ın onayı olmadan büyü yapan başka bir haydut. O ve kral yıllardır birbirlerini kullanıyorlar."

"O bir büyücüden daha fazlası."

Solia kaşlarını çatı. "Birden fazla yakınlığı mı var?"

"Şey, evet. O aynı zamanda bir rüya büyücüsü. Ama hepsi bu değil."

"Bir büyücü ve Hypnos'un zihin büyücüsü mü?" Solia başını salladı. "Ölüm ve rüyaların tanrısından çok fazla güç var."

"Koleksiyoncu gücünü temel yer değiştirme ile topladı - bir insandan sihri söküp başka bir insana koymasını sağlayan nekromantik bir ritüel. Ya da kendine saklamasına."

"Temel yer değiştirmenin ne olduğunu biliyorum," dedi Solia acımasızca. "Lucis'i tahttan indirip bir tapınağa kapatmasınlar diye kralın büyüsunü Büyücü Tarikatları'ndan bu şekilde saklıyor. Bir pazarlık yaptılar. Büyücü, keşfedilme riski olduğu her an Lucis'in büyüsunü geçici olarak ortadan kaldırıyor."

Cassia bir insanın büyüsunü tekrar tekrar sökölüp takılmasının nasıl bir işkence olduğunu hayal etmek bile istemiyordu... ya da her seferinde bir insanın kurban edilmesini. "Bir pazarlık mı? Lucis karşılığında ona ne vaat etti?"

"Asla öğrenemedim. Cassia, yüzündeki o bakışı biliyorum. Bir şeylerden şüpheleniyorsun."

"Sanırım kralın ona söz verdiği şey... bendim."

"O mezar pisliği senden ne istiyor?"

"Kral, daha ölümcül bir örümcek ağına yakalanmış küçük bir örümcektir. Bu büyücü Koleksiyoncu, Rüyaların Efendisi, altı Eski Usta'dan biri. Onlar, Rezayal'ın ölümün krallığına ulaşmasından korktuğu büyücülerdir."

İmparatorluk. Bu konuda Dakkoul haksız sayılmazdı. Tenebra ve Cordium, Eski Ustaların gölgesi altında var olan gölge diyarlardır. Ve onların Akanthia'nın bu tarafına ulaşmalarına asla ama asla izin vermemeliyiz."

"Görünüşe göre ona bunu ödetmek için kılıcımdan daha fazlasına ihtiyacım olacak. Ama hata . Ödeyecek." Solia kolunu Cassia'nın omuzlarına doladı. "Bana sana yaptığı saldırıdan bahset."

"Gündönümü Zirvesi sırasında ortaya çıktı ve beni yakalamaya çalıştı. Lio ve ben onu birlikte yendik." Cassia düellodan ilk kez yüksek sesle bahsetmiyordu ama Solia'ya ilk kez anlatıyordu. Anlatmayı bitirdiğinde, o geceki dehşetinin bir katmanının daha soyulduğunu hissetti.

"Neden sen?" Solia sordu. "Planı neydi?"

"Artık bir önemi yok. Burada ondan güvendeyim."

"Artık seni tüm düşmanlarımızdan koruyabilirim."

Cassia devam etmek istemiyordu. Bu güven anları onun için o kadar değerliydi ki, kız kardeşine çözülmemiş çatışmalarını hatırlatarak onları bozmaya dayanamıyordu.

Ama Solia'nın neyin tehlikede olduğunu bilmesi gerekiyordu. Ve Orthros'ta kalması için onu motive edecek bir şey varsa, o da bu olabilirdi.

Cassia bir elini kız kardeşininkinin üzerine koydu. "Eğer Tenebra'ya bir daha girersem, Rüyaların Efendisi ondan ikinci kez kaçmama izin vermez. Orthros'ta Kraliçelerin koğuşunda kalmak zorundayım. Eğer Tenebra'ya dönersen, seninle gelemem. Birbirimizi asla göremeyiz, beni burada ziyaret etmek için kaçabildiğin zamanlar dışında."

Cassia aralarına sessizlik girmesine ve kız kardeşinin sonuçları düşünmesine izin verdi.

"Cassia-" diye başladı Solia sonunda, ama sonra elini bir avuç ateşin etrafına kapatarak sözünü kesti. "Şimdilik, sihrini uyandırmak için gereken koşullara odaklanmamız gerekiyor."

Cassia dilini ısırды. Kız kardeşi Tenebra sorusundan kaçmaya devam etmek istiyorsa, öyle olsun. Cassia ona düşünmesi için gerçeği vermişti.

"Peki ya senin kehanetlerin?" Solia sordu.

"Hesperinler kalbimi öyle bir açtı ki bir daha kapatamıyorum. Eğer kahinliğimi uyandırabilecek biri varsa, o da onlardır."

"Büyünün uyanışına dair herhangi bir işaret gördün mü? Thalia, bahçenizde beklediğinizden daha iyi bir mevsim fark edebileceğinizi söyledi, hayvanlar

Sizin için içgüdülerine ya da yeni bir dile olan ani yeteneklerine karşı davranmaya istekli."

Cassia'nın kalbi daha hızlı atıyordu. Sözlerini söylemekte zorlanıyordu. Onların imalarını çok fazla istiyordu. "Yüzlerce yıldır ölü olan Hespera Güllerini yeniden canlandırmayı başardım." Ama Lio yardım etmişti.

"Lio'nun amcası, tarihte ilk kez Orthros'ta bir kahve ağacının yetişmesini sağladığınızdan başka bir şey anlatamazdı."

"Ayrıca köpeğimi Hesperinleri yemek yerine onları koruması için ikna ettim." Belki de bu sadece Şövalye'nin ona olan sadakatinin bir işaretiydi, daha fazlası değil.

"İlahi Dili akıcı bir şekilde konuştuğunuzu fark ettim."

"Divine'da da dudak okuyabiliyorum ve İmparatorluk'taki yolculuğumuz sayesinde Tradewinds'i hızla öğreniyorum." Ama Hesperinler iyi öğretmenlerdi.

"Çoktan başladı." Solia'nın ses tonunda hiç şüphe yoktu. "Tebrikler Cassia. Thalia çok mutlu olurdu. Gücüne tam anlamıyla sahip olman çok uzun sürmeyecek."

Peçe saatlerinin derinliğinde, kalpler Lio ve Cassia'nın bir zamanlar boş olan evlerinde atıyordu. İkisi uykulu koridorlardan kendi odalarına çekilirken, evlerindeki auralara dair farkındalığının tadını çıkardı. Küller yerleşiyor gibi görünüyordu ama Solia'nın nabızı huzursuzlukla atıyordu.

Cassia, "Onu tekrar kontrol etmem gerektiğini sanmıyorum," diye endişelendi. "Zoe mi Solia mı?" Lio sordu.

"İkisi de. Ama Zoe, sakinleşmesine yardımcı olması için Knight'ı ana evde onunla birlikte tutuyor. Belki de Solia'nın odasına bir kez daha uğramalıyım."

"Bence şu anda ihtiyacı olan şey kendi düşünceleriyle baş başa kalmak."

Cassia içini çekti. "Haklısın. Ama Tanrıça Solia *burada*. Onu gözümün önünden ayırmak zor."

"Biliyorum gülüm. Şu anda auran çok zor durumda." Lio Willed yatak odasının kapısını onun için açtı.

Ondan önce içeri girdi, sözlerini Sığınaklarındaki gölgelere söyledi. "Seni ve Solia'yı birlikte otururken görmek güzeldi."

Lio sessizce küfrederek, henüz açmadıkları sandıklara takılıp düşmemek için büyü ışıklarını kaldırdı. Grace ve kız kardeşinin çatışmadan yan yana sandalyelere oturmaları önemli bir olay olmamalıydı. Bundan daha iyisini yapabiliirdi.

Solia'ya Cassia'yla birlikte yaşamayı kabul ettirecekti, her seferinde bir emek, Grace-kardeşi ondan ne talep ederse etsin.

Cassia ona döndü ve yaklaştı. "Görünüşe göre onunla şimdiden ilerleme kaydediyorsun. Neden ikiniz bu işlere girişmeden önce biraz zaman tanımıyorsunuz? Belki de sonuçta onlara ihtiyacınız olmayacak." Elini onun göğsünde gezdirdi.

Dikenli Grace'inden gelen bu yatıştırıcı tatlılık gösterisi karşısında dişlerinin kınından çıkmaya hazır olduğunu hissetti. En yumuşak yerleri ona doğru bastırılmışken, bu ikna yönteminin oldukça etkili olduğunu inkâr edemezdi. Ama yine de daha ikna edici olabileceğine bahse girebilirdi.

"Cassia, bir an için diğer herkes için endişelenmeyi bırak ve nerede olduğumuza bak." Cassia'nın yanağını okşayarak yüzünü tavana doğru kaldırdı.

En sevdiği çiçeklerden oluşan mozaiklere baktı. "Eve geldik."

Kollarını ona doladı. "Evimizdeyiz."

Kadın yüzünü adamın göğsüne yasladı ve adam kadının saçlarına doğru iç çekti. Orada birlikte durdular ve çok uzun zamandır ilk kez gerçekten hareketsiz olduklarını hissetti. Onların Zarafet Birliği dünyanın tüm gürültüsünü yatıştırıyor gibiydi.

"Buraya geri dönebileceğimden emin ," diye fısıldadı.

Onun kollarındaki hissini içine çekmek için gözlerini kapadı. "Biliyorum."

Acı dolu bir kahkaha attı. "Btana Ayal'da Rezayal'ın ne düşünüyordum biliyor musun? Pislik içinde ölmekten ne kadar nefret ettiğimi. Banyo yapmayı o kadar çok istedim ki. Son saatlerim olabileceğini düşündüğüm bir zamanda bu aptalca bir pişmanlıktı, ama işte gördünüz. Yüzme havuzumuzun tadını bir kez daha çıkaramadığım için acı çektim."

Onu kendine doğru çekerek adını söyledi. Dakkoul'un hâlâ serbestçe dolaşmasından nefret ediyordu. Lio'nun onu bulacağı ve Cassia için adaleti sağlayacağı gece gelecekti. Ama bu gece Lio bunu yapabiliirdi. "Bu iş meselesini birlikte banyo yapacak kadar bir kenara bırakabilir miyiz?"

"Bunun için söz veremem. Ancak banyoda pazarlık yapılmasına karşı değilim."

Onu kollarının arasına aldı. Onu yataklarının yanından geçirirken, kafesli oyukta yetişen yavru gülleri okşamak için uzandı. Yeşil sarmaşıklar sanki onu selamlıyormuş gibi hafif bir ürperti verdi. Odalarının arka duvarı boyunca uzanan taş paneller onun büyüğü karşısında kayarak açıldı ve ay ışığı dantelli işlemelerin arasından geçerek halıların üzerinde oynadı.

Cassia, "Orthros'un harikası benim için hiç azalmıyor," dedi.

Onu, özel yüzme havuzlarının yüksek duvarlarla gizlendiği avluya taşıdı. Kuşatılmış cam tavandan Kanlı Ay ve Aydınlık Ay aşağıya doğru parlıyor, Hespera'nın Gözleri eve dönüşlerini memnuniyetle izliyordu.

"Ah!" Cassia, havuzun etrafında yürümek için neredeyse hiç yer bırakmayan fide saksılarına baktı. "Ay Pazarı'nda sipariş ettiğim tüm bitkiler teslim edildi! Komnena tam da istediğim gibi onları buraya, sıcak ve nemli bir ortama yerleştirdi."

Lio, Cassia'yı tropik cenneti görebileceği bir daire şeklinde döndürdü. Banyodan yükselen nemli sıcaklık ipek bornozunun üzerine yapışmasına neden oldu. Mutlu bir kahkaha attı ve ayakkabılarını tekmeleyerek çıplak, çilli ayak parmaklarının görüntüsüyle onu baştan çıkardı. İmparatorluk'ta da güzel anılar biriktirdiklerinden emin olunca onun için endişe azaldı.

Onu havuzun kenarında ayağa kaldırdı. "Burada bekle."

Bitkilerin üzerinden geçerek banyo malzemelerini koydukları dolabın yanına gitti. Yapmaya başladığı gül kokulu sabundan bir kalıp bu gece için tam uygun olacaktı. Ona döndüğünde, onu yeni bitkilerinin arasında diz çökmüş halde buldu.

"Onları düzgün bir şekilde saklamaya başlamak için sabırsızlanıyorum." Küçük bir hindistan cevizi lifi kabının toprağına parmağını soktu. "Sera bitene kadar banyo onlar için iyi bir yer olacak. İlk çiçekleri için bizi merakta bırakacaklar ama beklemeye degecekler."

"Sence bunun çiçek açması ne kadar sürer?" diye sordu.

"Bir ay kadar." Başını kaldırıp baktı, sanki adamın kollarında sabun ve havlularla orada durup onu izlediğini fark etmişti. Kızardı.

Ona doğru yürüdü. "Bitkilerle ilgilenirken ne kadar sevimli olduğun hakkında bir fikrin var mı? Senin mutluluğun benim en sevdiğim lezzetlerden biri."

Bakışlarının ona sabitlenmesi bitkilerin unutulduğunu gösteriyordu. Havluları bıraktı ve onu ayağa kaldırdı. Talepkâr ve güven verici dokunuşlarla birbirlerini soyarlarken çatı daha da sislendi.

Sonunda ölümünün acı vermediği Sığınaklarına geri dönmeyi başarmışlardı.

Kızın kaygan, çıplak bedenini kendi bedenine yaslayarak sabunu eline aldı. Sabun kalıbının bir köşesini usulca kızın omurgasından aşağıya indirdi. "Sizi yıkamama izin verin, Kraliçem."

Onun sözleri karşısında sırtı kaskatı kesildi. "Ben sizin Büyükelçinizim, Sayın Diplomat."

"Elbette. Ve en önemlisi, Majesteleri." Elinin üzerine bir öpücük kondurdu, bu öpücük kibarca olamayacak kadar samimiydi. "Ama aynı zamanda kalbimin kraliçesisiniz."

Gözlerini ona dikti ama dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Böyle bir şeyi ancak sen söyleyebilirdin, Glasstongue."

Elini dans eder gibi kaldırarak onu banyoya doğru çevirdi. "Seçtiğiniz krallık sizi memnun ediyor mu Majesteleri?"

Ne gelecek vaat eden fidelere ne de banyonun konforuna bakıyordu. Omzunun üzerinden ona uzun, yavaş bir bakış attı ve bakışlarının dokunduğu her yerde vücudu gerildi.

Minyon, çıplak Grace'i sanki bir festival elbisesi giymiş gibi kıpkırmızı mermer banyoya indirdi. Saç örgüsünün çevrelediği ayak bileği, Haima'nın kaplıcalarının kırmızı renkli maden suyuna kaydı. Kadın hamamın kenarına oyulmuş bankın üzerine yerleşirken, adam da arkasındaki havuzun kenarına oturdu. Ayaklarını onun iki yanındaki suya kaydırarak yumuşak bir havluyu başının arkasına katladı.

Kirpiklerinin arasından ona baktı. "Kraliçeniz hemen ona katılmanız konusunda ısrar ediyor."

"Krallıkları yok etmek için her zaman çok sabırsızsın." Eğer onu kendi argümanına karşı yumuşatmayı amaçladıysa, bu işe yaramayacaktı. Uzun saçlarının örgüleriyle oynamaya başladı, sözlerini parmaklarının arasında gezdirmenin verdiği samimiyetin tadını çıkarıyordu.

"Mmm. Krallığı yok etme eğilimlerimden hoşlandığını söylemiştin. Yaklaşın, ben de istediğiniz kadar yıkıcı olayım."

Ona dişlerini göstererek sırıttı. "Bir ölümsüz olarak, emirlere kendi uygun zamanımda yanıt verme eğilimindeyim."

"Tam bir kafir!"

"Elimden geleni yapıyorum."

Başını nemlendirmek için bir sürahi kullandı, ardından gül sabunuyla saçlarını yıkamaya başladı. Bir zamanlar yapabileceği gibi, onun ilgisine itiraz etmedi. Sonunda onu kendisiyle ilgilenmesine izin vermeye alıştırmıştı. Adam kafa derisini derin ve yavaş hareketlerle ovarken, kadın suyun içine biraz daha gömüldü ve gözlerini kapadı.

Ama kaşlarının arasında bir çatıklık belirdi. İşte yine oradaydı, gece boyunca yüzünde gördüğü o çatık kaş.

Sabunlu parmaklarıyla kızın boynunu ovuşturdu. "Ne oldu Cassia?" "Bir şey olduğundan şüpheliyim."

Kadının omuzlarında köpükler gezdirerek gerginlik düğümlerini yoğurmaya başladı. "Eve geldiğimizden beri aklında bir şey var."

"Hâlâ bunun hüsnükuruntu olduğundan şüpheleniyorum." Başını eğerek adamın bacağına sokuldu ve dizinin iç kısmına yavaşça bir ısırık yerleştirdi.

"Sabır, Majesteleri," diye azarladı. Ellerini aşağı doğru kaydırarak göğüslerini sabunladı ve kaygan avuçlarını göğüs uçlarının üzerinde gezdirdi.

Onu tekrar ısırdı, daha sert. Dişlerini uzattı.

"Arayışından vazgeçmeyeceğim." Elleri ılık su aldı ve durulamak için göğüslerinin üzerinde gezdirdi. "Biliyorsun, her bir düşüncenle alay edeceğim."

"Benim bir gururum var. Bir konudan kaçınmaya çalışırken, büyüünüzün ilk dokunuşunda öylece solup gidemem. Direniş göstermeliyim."

"Hayatın boyunca hiç solmadın, gülüm. Ama seni benim için açmaya ikna edebilirim." Büyücülüğünün zihin koğuşunun kenarlarında gezinmesine izin verdi. Düşünceleriyle kaynaşmasına izin verdiği büyü onu korumak içindi. Ama büyüünün sonsuza dek zihnine bağlı kalmasının özel faydaları da vardı.

Onun gizemli okşaması karşısında inledi. "Oh-oh, belki de bu hiç de hüsnükuruntu değildir."

"Dileklerinizi gerçekleştirme konusunda uzman olduğumu biliyorsunuz." Saçlarını durulamak için bir sürahi su daha döktü ve büyüünün koğuşun derinliklerine akmasına izin verdi.

Başının arkaya düşmesine izin verdi. "Sanırım eve geldiğimizden beri büyüü daha iyi hissedebiliyorum. Özellikle de seninkini."

"Yapabilir misin? Bu mükemmel bir işaret! Gücünüzle yaşadığınız kısa deneyim duyularınızı kalıcı olarak yükseltmiş gibi görünüyor. Sence bu etki zamanla daha da güçleniyor mu?"

"Bunu söylemek zor. Tüm Orthros bana parlak bir bulanıklık gibi geliyor, sanki birbirinden ayırt edilemeyecek kadar birbirine yakın sayısız büyü ışıyla çevriliymişim gibi. Duyularım mı daha güçlü yoksa burada o kadar çok büyü var ki daha mı belirgin emin değilim."

Sabun kalıbının üzerine yumuşak bir bez havalandı ve suyun içinde ona katıldı. "Yeni farkındalığınızın keskinliğini belirlemek için bazı deneyler yapabiliriz."

Adam bezi kalçasının iç kısmında gezdirirken kadının kahkahası bir nefese dönüştü. "Sadece sen bu kadar akademik olabilirken... bu kadar..."

"Fiziksel duyuların uyarılması bazen büyüsel duyarlılıkta buna bağlı bir artışa neden olabilir."

"Olabilir mi? Şey..." Adam bacaklarının arasına masaj yaparken bir an duraksadı. "...Büyüler ve... zevk ritüelleri hakkında bir şeyler söylediğinde ne demek istediğini anlamaya başladım..."

Adam kadının her bir kenarını ve kıvrımını yıkarken, kadının kaşları konsantrasyonla çatıldı. Tüm duyularını harekete geçirerek arzusunu körükledi. Etraflarında yükselen buhar, gül kokusuyla baş döndürücüydü. Banyonun ortasındaki fiskiyeden sıçrayan köpükler, yumuşak akıntılarla uzaklaşıırken yankılandı.

"Gözlerini kapat," diye mırıldanarak bezi kızın ayak parmaklarının arasına daldırdı.

Gözleri kayarak kapandı. Kör noktasında, göz kapaklarının arasından hiçbir ışığın parlamayacağı zayıf bir büyü ışığı yarattı.

Kaşları kalktı. "Az önce bir büyü mü yaptın?"

"Nerede olduğunu söyleyebilir misin?"

"Her yerde bu kadar sihir varken bunu söylemek zor."

"Gözlerini kapalı tut." Onu banktan çekerek önündeki suda yüzdürdü.

"Düşünmeyi bırak. Sadece hisset."

Adam bezi kadının kalçalarının arasından geçirdi ve kadın bir nefes aldı.

"Büyü... sol kulağımın arkasında."

"Çok iyi," dedi. "Bu etkileyici bir hassasiyet Cassia." "Belli ki mükemmel bir öğretmenim var."

Parmaklarını krananın dudakları boyunca gezdirerek kumaşın suda sürüklenmesine izin verdi. "Majesteleri sihir hocasının eğitim yöntemlerinden hoşlanıyor mu?"

"Öğrenmek için tercih ettiğim yol kesinlikle bu."

İki parmağını kanalına daldırdı ve onu dışı kadar içi de kaygan buldu. "Eğer bir görevi daha tamamlarsan sana bir ödül vereceğim. Ama gözlerini açmamalısın."

Onun dokunuşuna gömülmek için kalçalarını ayırdı. "Thelemancy'niz farkındalığımı artırır mı?"

"Evet, ama benim sihrimin senin algını etkilemesini istemiyoruz. Kendi yeteneklerini test etmek istiyoruz."

Bu kez yatak odalarının içinde, güllerinin yetiştiği oyukta bir büyü ışığı yarattı. Parmaklarını kancaya geçirerek yavaşça kadının içinden çıkardı.

Kalçalarını eğerek adamın geri çekilen elini kovaladı. "Yatağımızın üzerinde. Daha uzakta olmasına rağmen hissetmesi daha kolay."

"Neden böyle olduğunu düşünüyorsun?" Parmaklarını tekrar kadının içine daldırdı. "Senin büyülü ellerin," diye inledi.

"Bu sebebin sadece bir kısmı." Elinin hızını artırdı, içeri girdi ve geri çekildi.

Başını iki yana salladı. "Hüsnükuruntu."

"Bana ne düşündüğünü söyle." Başparmağıyla kaluksunu okşadı.

En hassas yerine dokunduğunda, dizlerini kalçalarının iki yanına kenetledi. "Güllerimiz. Onların yakınında olduğu için daha iyi hissedebilir miyim?"

"Benim teorim de bu," dedi memnuniyetle.

"Ohh. Benim bahçe sihrim." Ağzında bir gülümseme belirdi. Yüzünü adamın boynunun kıvrımına yasladı, parmakları adamın omuzlarına gömüldü.

Aurasındaki zevk akışı doruğa ulaştı, çarpmaya hazırdı. Zihninin sınırlarında bir gelgit gibi yükselmesine izin verdi. "Şimdi, ödülün için hazır mısın?"

"Ben hazırım." Kadının boğuk sesi adamın duyuları arasında yankılanırken, aurası onun büyüsüne duyduğu hevesle yüzüyordu.

Hazır olmanın ötesindeydi, ertelenmiş açlığı dişlerinin dudaklarına batmasına neden oluyordu. "Gözlerini kapalı tut."

Parmaklarını tekrar kızın içinden çekerek onu kenara doğru sürükledi. Onları suyun içinde döndürerek bankın üzerine geri yattı ve dizlerini ayırarak onun üzerine oturdu.

Dudaklarını yaladı. "Sunduğunuz en yüksek ödülü hak ettiğim fikrine kapıldım, Sayın Bilgin."

"Tatmin edici bulursan bana söyle." Kalçalarını iki eliyle kavradı ve sert, ağrıyan boyunun üzerine çekerek büyüsünün zihnine dalmasına izin verdi.

Derine, tek hamlede gidebildiği kadar derine. Kızın kısık çığlığı etraflarında yankılandı. Çok güzeldi. Vücudu ılık banyoda sıcaktı, açlığı ihtiyacı olan sıkı kavramayı sağlıyordu.

Gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Hareket etmeye çalıştı, göğsüne su çarptı ve şaftı boyunca işkence edici hisler gönderdi. Kalçalarını döndürmeye başladığında kontrolü sağlamak için derin nefes alarak tutuşunu hafifletti.

"Bu koltuğu Tenebra'nın tahtına ne kadar tercih ettiğimi bilmeni isterim." Kalçalarını tekrar esnetti.

Adam onun içine doğru ürperdi. "Beni fethetmeyi çok daha kolay bulacaksınız Kraliçem."

"Oh? Direnmeyi düşünmüyorsun değil mi?" Boynunu kemirerek ilerledi ve iç kaslarını aynı ritimde titreştirdi.

Boğazını ona doğru açtı. "Sen beni bu kadar iyi yönetirken ben neden yöneteyim?"

Kulak memesini ısırdı, dili büyülu safir küpesiyle alay etti. Lio'nun derisini kırmasını engelleyen Lyros'un yaratımı için Tanrıça'ya şükürler olsun. Hediye edilmeden önce kanını içme korkusu olmadan onu istediği yerden ısırabilirdi.

"Dile getirmem gereken bir şikâyetiniz var mı?"

diye sordu. "Daha sert ısırmanızı istiyorum, Majesteleri."

Dişleri adamın boğazına kenetlenmişti, kışkırtıcıydı, neredeyse yeterliydi. "Daha fazla," diye talep etti.

Köpek dişleri adamın korunaklı derisine saplandı ve ağzını damarının üzerine kapatarak onu sertçe emdi. Adam onun altında kıpırdandı ve kadın da onun içgüdüsel hamlelerine ayak uydurdu.

Daha mı? Düşünce sesi davet etti.

Damarını istiyorum. Al.

Ağzını damarlarına dayadı ve dişlerini boynunun diğer tarafına geçirdi. Kadın boğazının arkasından haykırırken dişlerinin kavrayışı bir mengeneye dönüştü.

Kraliçemin karşılığında talepleri mi var?

Onu içinde kavradı ve ısrarcı bir tempoyla salladı. Ama damarındaki uzun çekişlerin her birinde, kalçalarındaki kavrayışına ve rabdosunun daha yavaş, daha sert sürüşlerine biraz daha teslim oldu. Adam onun gücünün zengin lezzetini içti ve kadın onun şaftının üzerinde uysallaşıp kendisini hareket ettirmesine izin verene kadar düşüncesiz bir ihtiyaca dönüşen tatlılığını tattı. Arzusu artık ona hükmediyordu.

Onun tüm iştahını kollarında tutan kişi olduğu için ne kadar da kutsanmıştı. Ayaklarını banyonun zeminine dayayarak onun özlemini içine çekti. Büyüsü ritmik dalgalanmalarla içinden akıyor, içinden acı veren bir zevk çıkaran, onun içine gömüldüğü yerde lezzetli bir basınç oluşturan sıcak bir gelgit. Kadın yumuşak, ıslak ve doymak bilmez bir şekilde onunla ziyafet çekerken su onlara çarpıyordu.

Kalçasını eğdi. Tanrıça. Evet. Tam orası. Kadın inledi ve kanında yeni bir baharat izi dolaştı. Kendini bırakmamak için dişlerini sıkı.

Derinleşen ısırıkta, bir büyü gibi patladı. Ve adam kendini kaybetti. Özlem onu kızın kanının akışında akılsız bıraktı. Kadının bedenine doğru hızlı pompalamalarla onu tüketti.

Önce o sesini buldu. "Beni tahttan indirdin."

Adam kaşlarını kaldırarak ona baktı, içinde bulunduğu enfes durumdan sıyrılmak istemiyordu. "Bana hâlâ iyi oturmuş gibi görünüyorsun."

"Evet, bakın beni orada kim tutuyor."

Kalçalarını pişmanlık duymadan sıktı. "Sana güçlü kadınlardan hoşlandığımı söylemiştim."

"Kendi sihrimi o kadar çok istiyorum ki ağlayabilirim. Seni onunla memnun etmek istiyorum."

Ellerini usulca kalçalarında gezdirdi. "O zaman neden bana daha önce ne hissettiğini söylemekten çekiniyorsun?"

Bakışları düştü. "Ya yanılmış olsaydım?"

"Bazen yanılacaksınız ve bunda bir sorun yok. Büyü karmaşıktır ve hata yapmak öğrenmenin bir parçasıdır. Ama bu durumda sen haklıydın." "Sanırım hala bazen umutlanmaktan korkuyorum. Çok fazla Kolay. onca şeyden sonra... büyüm nasıl kolayca *ortaya çıkabilir*?"

"Yeterince acı çektin! Çok mücadele ettin ve çok yol kat ettin."

"Belki de bu doğrudur. İşaretler var... büyümün tamamen ortaya çıkmasına çok az kalmış olabilir."

"Ne işareti? Her şeyi bilmek istiyorum."

Lio, Cassia'yı daha rahat bir şekilde kucağına aldı ve Thalia'nın Solia aracılığıyla kendisine aktardığı bilgeliği onunla paylaşırken dikkatle dinledi.

"Kyria ve Hespera annenizi kutsasın," dedi sözlerini bitirdiğinde. "Senin büyüün hakkındaki anlayışımız hâlâ eksik olabilir ama onun sayesinde artık bilgisiz değiliz. Ve bildiklerimiz, şu anda bile tam gücüne ulaşmakta olduğunu açıkça ortaya koyuyor. Sabırsızlıkla bekliyorum."

Cassia'nın nabızı hızlanarak endişesini ele verdi. "Lio, yardımına ihtiyacım olacak. Sanırım çok fazla yardıma. Bu... çok fazla güç. Ve ben çok az şey anlıyorum. Küçük bir hata bile yaparsam, sonuçları yıkıcı olabilir, değil mi?"

Çıplak Grace'i kollarında, içindeki tüm gizli büyüyle birlikte tutarken, önünde uzanan gizemli yolda ona rehberlik etme rolünün son derece farkındaydı.

Dehşet verici ve harikaydı ve Hespera onu atamasaydı bu görevi güvence altına almak için her şeyi yapardı.

"Sana yardım etmek istiyorum," dedi. "Soruların için başvurduğun kişi olmak istiyorum, her başarısız büyüden sonra sana sarılan kişi olmak istiyorum. Büyün ilk kez içinden geçerken damarlarındaki yeni gücün her damlasını tatmak istiyorum." Parmağını kızın şahdamarının yeni iyileşmiş derisinde gezdirdi ve kız titredi.

Parmaklarını daha yukarı kaldırarak kızın çenesini yukarı kaldırdı. "Bu senin benimle birlikte çıkacağın bir yolculuk. Yol boyunca birçok kişi sana destek olacak ama ben senin . Bu deneyimi seninle başka hiç kimsenin paylaşamayacağı bir şekilde paylaşacağım. Ve bu ayrıcalık konusunda beni alışılmadık derecede sahiplenici bulacaksın."

"Oh, Lio. Sen olduğun için çok mutluyum." Alnını onunkine yasladı.

Bu güven jesti, onun ağzına şefkatli bir öpücük kondurmasına neden oldu. "Endişelenme gülüm. Gücünün kontrolünü kaybetmek yaygındır, özellikle de Yetenek Verme sırasında. Ama benim zor büyüler konusunda epey tecrübem var."

"Sizce ne tür felaketlere karşı hazırlıklı olmalıyız?" Cassia sordu.

Lio içini çekti. "En kötü senaryoların bir listesini yayınlamamayı tercih ederdim ama önceden uyarılmayı daha güven verici bulduğunuzu biliyorum."

"Her zaman," diye kabul etti Cassia. "Bu şekilde beni gafil avlayamaz ve bu da bana üstünlük sağlar."

Böyle samimi anlarda bile hâlâ ne kadar savunmacı olduğu dikkatini çekmişti. "Tüm bunların teorik olduğunu unutmayın. Gerçekleşmeyebilir bile. Ve eğer olursa, Hediye Gecesi'ni tekrar denediğimizde, ortaya çıkacak zorluklara karşı bir planımız olacak."

Devam etmesi için başıyla onayladı.

"Çok iyi," dedi. "Dönüşümünüz tamamlanmamışken bir şahine dönüştüğünüzü ve geri dönemediğinizi düşünün. Hesperin kanının Lustra şekil değiştiricileri üzerinde hayvan formlarında nasıl bir etkisi olduğunu bilmiyoruz. Dönüşümünüzü insanmışsınız gibi tamamlar mı? Yoksa vücudunuz bir hayvanınki gibi mi tepki verirdi - şifa ve uzun ömür alırdınız ama Hediye'yi almaz mıydınız?"

"Anlıyorum." Cassia kendini tatsız gerçeklerden korumak için her zaman başvurduğu pragmatizmle konuştu. "Yani ölümlü ve ölümsüz arasında bir yerde, kuş formunda sıkışıp kalmış olabilirim. Sonsuzluğu senin tanıdığın olarak geçirmek ne kadar da uygunsuz."

"Saçmalık. Beni bir şahine dönüştürecek bir büyü bulmam gerekirdi, böylece ömür boyu çiftleşebilirdik."

"Kendinizi şehit etmeniz için size ilham verecek herhangi bir durumdan kaçınmaya çalışalım. Ama sanırım bitki büyüğü de senin için aynı derecede felaket olabilir. Ya burnunuzdan güller çıkarırsam? Hızlı iyileşsen bile bu çok acı verici olabilir."

Lio kahkahalara boğuldu. Onun da savunma olarak şaka yaptığını duymak güzeldi. "Dikenlerine seve seve katlanacağım gülüm. Ama evet, örneğin kendimi sarmaşıklarla tavana bağlı bulursam ve sana kanımı vermeyi bitirmek için sana ulaşamazsam bu bir sorun olur."

"Yatakta bağlanma fikrinden ne kadar hoşlanmadığımı biliyorsun. Gücümün bu özel uygulamasını keşfetmeye hiç niyetim yok."

"Beni bağlamayı umursadığımı hiç söylemedim." Kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Ama belki de bu özel deneyi daha uygun bir zamana saklayabiliriz."

Yüzü kızardı. "Bunun için sihrimin sıkı bir şekilde kontrol altında olmasını isterdim, evet."

"Ama korkarım şekil değiştirme ve bitki büyüğü benim en büyük endişelerim değil." Bileğinin iç kısmını okşadı. "Kehanette bulunman tartışmasız en tehlikeli yeteneğin. Ben bir thelemancer'ım. Birinin iradesi üzerinde güç sahibi olmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim."

"Ah," dedi usulca ve adam onun endişesini Birlikteliklerinde tadabiliyordu. "Sözlerimle senin iradeni gerçekten bozabilir miyim?"

"Bir kahinle hiç karşılaşmadım, hele güçlerine karşı koyma konusunda hiç eğitim almadım. Yani gerçek şu ki, bilmiyorum. Ama eğer hikayeler -ve Tarikatların korkuları- herhangi bir gösterge ise, beni dönüşümün sırasında seninle düzgün bir şekilde ilgilenecek kadar tutarlı olmadığım bir duruma sokabilirsin. Sana Yetenek Verme işlemi tamamlayacak İradem olmaz ve yeterince hızlı bir şekilde kanımdan yeterince alamazsan ölürsün."

"Bunu sana asla yapmak istemiyorum. İstemeden iradene hükmetmek."

"Bunun bir şey olduğunu asla bilmeni istemiyorum." Aralarında bir anlık sessizlik geçti.

"Araştırma," dedi sonunda. "Yarıdan itibaren kendimizi araştırmaya adanmalıyız."

"Evet. Taş üstünde taş bırakmayacağız." Kızın ıslak saç tellerinden birini kulağının arkasına sıkıştırdı. "Ama bu ay ortasından sonra olmalı."

Kaşlarını çattı. "Unuttuğum bir taahhüdümüz mü var?"

"Hayır. Solia ve ben yarın çalışmaya başlayacağım konusunda anlaştık."

Cassia daha dik oturdu. "İkiniz birlikte otururken bunu mu konuşuyordunuz?"

Onun hayal kırıklığını hissetmekten nefret ediyordu. "Erkeğin en büyük kadın akrabasının müstakbel eşinin aile reisiyle görüşmesi bir gelenektir. Annem Cassandra'ya bu onuru bize verip veremeyeceğini sordu, çünkü o daha yaşlı ve bunlar onun İmparatorluk gelenekleri."

"Ve Cassandra kabul etti mi?" Cassia'nın sesi yükseldi.

"Evet. Kahinin kendisi de bunu destekliyor. Bu size olması gerekenin bu olduğu konusunda güven vermiyor mu?"

"Hayır. Bildiğimiz kadarıyla, felaketi önlemek için müdahale ediyor!" "Cassia, her şey yoluna girecek. Kız kardeşinin korumasına ihtiyacım yok." "İhtiyacın olabileceğinden çok korkuyorum."

Öfkesi onu incitebilir ve içinde kükrediğini hissettiği bu gerçek olmasa, ona olan güveninden şüphe etmesine neden olabilirdi. Çileli geceler boyunca korku ve endişe içinde geçirdikleri onca gecedan sonra yine onun için endişeleniyordu.

Ellerini onun ıslak, karışık saçlarının arasına soktu ve onu tekrar öptü. Derin ve sert bir şekilde, burada olduğunu ona hissettirerek. Güvendeydiler. Kız boğazının arkasından sinirli bir ses çıkardı ve onu şiddetle öptü.

Birliktelikleri onun sözlerini düşüncelerine taşıdı. *İkinci yemeğiniz için hazır görünüyorsunuz, Majesteleri.*

Dilini ısırdı.

Bu sefer sen altımdayken yatağımızda servis yapmak istiyorum, dedi.

Kollarını adamın boynuna doladı ve inledi. Onları banyodan çıkardı, fayansların ve yakındaki birkaç bitkinin üzerine su döktü.

Nefes almak için ayağa kalktı ama nefesi şehvetten değil şaşkınlıktan geliyordu. Yüzü şaşkınlık içinde donup kalmıştı. Adam onun bakışlarını takip etti.

Hindistan cevizi lifinden bir kabın içinde yeşil bir fidenin olduğu yerde şimdi bir küme yaprak ve açılmış ve Tanrıça'nın Gözlerine doğru uzanan tek bir ay çiçeği vardı.

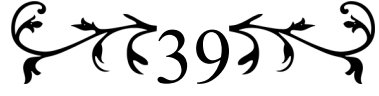
"Bu..." diye fısıldadı, sanki mucizeyi korkutup kaçıracaktı gibi. "En az bir ay boyunca çiçek açmamalıydı."

Lio bitkiyi özenle ellerinin arasına aldı. Onu kucakladı, taze, yemyeşil kokusu havayı doldurdu.

"İşte kanıtın, Cassia. Bitki büyüünüzden gelen bir selamlama, uzun süre beklemenize gerek olmadığını bildiriyor."

"Hızlı çalışsam iyi olur."

OceanofPDF.com

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

17 Ourania, 1597 IS

OceanofPDF.com

BİR GÜÇ GÖSTERİSİ

LİO, Cassandra'nın onu ve Solia'yı beklediği çatı katındaki pavyonu dolduran Owia lüksünü daha önce hiç görmemişti. Mor bir gölgelik altında Ritüel annesine katıldılar ve Solia pelerinini kolunun üzerine sardı. Masa ve sandalyeler ahşaptı, Orthros'ta nadir görülen bir şeydi ama Owia için klasikti. Aşağıdaki Haima'nın canlı, karla kaplı kubbelerinin çarpıcı manzarası olmasa, İmparatoriçe'nin sarayını ziyaret olabiliyorlardı. Ve pavyon direklerinden sarkan atalarının maskeleri. Hepsinin dişleri vardı.

Kassandra'nın altın bilezikleri, kendisine katılmalarını işaret ederken büyü ışığını yakaladı. Solia onun karşısına otururken Lio da ikisinin arasına oturdu. Cassandra som altından bir cezveden kahve doldurdu ve onlara İmparatorluk Başkenti'ndeki herhangi bir masayı süsleyebilecek lezzetlerden oluşan bir tabak sundu.

Solia misafirperverliği sanki ikinci doğasıymış gibi kabul etti. Lio, İmparatoriçe ile etkileşimlerinin sadece bir zırhın içinde sessizce durmaktan ibaret olmadığını tahmin etti. Solia fikre hâlâ alışmaya çalışıyor olabilirdi ama İmparatoriçe onu bir savaşçı olduğu kadar bir politikacıya da dönüştürmüştü.

Lio, Solia gibi bir kadının kendisine ne gibi görevler vereceği konusunda Cassia'ya itiraf ettiğinden daha endişeliydi. Cassandra büyük olasılıkla Solia'nın taleplerini ve bunları başarıp başaramayacağını öngörmüştü. Ritüel annesi, başarısız olmaya mahkûmsa bu işe girmesine izin vermezdi. Verir miydi?

Onun elini okşadı. "Sizin aile reisiniz olarak hareket etmek bana mutluluk veriyor." "Size minnettarım," dedi.

Sözleri bir ritüel havasına büründü. "Ben, Yaşlı İlkkan Cassandra, huzurunuzla ayinle oğlumu getiriyorum: Deukalion, İlkhediye Komnenos."

"Ben, Solia, hanedanımın birincisi, onun dilekçesini dinleyeceğim."

Demek Solia klanını böyle görüyordu. Ne Lucis'in nefret edilen kanını ne de ona bakamayacak kadar kırılmış olan annesinin kanını çağırdı. O ve Cassia, Solia Komnena adını benimsemesi için onu ikna etmeliydi. Bu gece, tüm ailenin ikna çabaları onun ellerindeydi.

Zihninin gerisindeki korkulu bir ses onu başarısızlığın sonuçları konusunda uyarıyordu. Solia'yı hanedanını kurma planından vazgeçiremezse

Tenebra'ya dönecekti. Cassia, yeni kraliçenin Orthros'u ziyaret etmek için görevlerinden kaçabildiği nadir ziyaretler dışında bir kez daha kız kardeşinden ayrılacaktı.

Çünkü Cassia bir daha Tenebra'ya adımını atamazdı.

"Lio." Cassandra Lio'yu düşüncelerinin eşliğinden geri getirdi. "Şimdi niyetini açıklayabilirsin."

"Ben, Deukalion, İlk Hediye Komnenos, kız kardeşin Cassia'ya ölümsüzlük Hediyesini vermek ve onu Hesperine ve insan olan tüm sevdiklerimizin önünde yüceltmek niyetindeyim. En önemlisi, onu sonsuza dek güvende ve mutlu tutmaya niyetliyim."

Hepsinden önemlisi, onu Lio'dan almaya çalışan Yaşlı Usta'dan kurtulmuştu.

Solia dinledi, yüzü sakindi. Sözlerinin onun üzerinde iyi bir etki bırakıp bırakmadığını anlayamadı.

Ve bunu anlayabilmeliydi. İmparatoriçe'nin önünde zırhını çıkardıktan sonra, aurası kısa bir süreliğine büyüler tarafından korunmamıştı. Peki neden ona karşı bir kez daha donuklaşmıştı?

Bakışları kadının omuzlarına örttüğü eşarba kaydı. Dudakları muzaffer bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Ona hafif bir selam verdi. Bu raundu gerçekten de o kazanmıştı.

İmparatoriçe'den gelen altın ipek, Solia'ya bir zamanlar zırhının sağladığı büyülü korumanın bir kısmını sunuyor olmalıydı. Thelemancy ve Hesperine empatisini engelleyen büyüler, sadece İmparatoriçe'nin kaynaklarına sahip birinin sağlayabileceği en nadir, en güçlü arasındaydı.

Kan Birliği, Solia'nın kutsamasını kazanma çabalarında ona hiçbir fayda sağlamayacaktı ve zihin büyüsü de öyle.

"Bir formalite olarak, görevlerin sayısı konusunda anlaşmalıyız." Cassandra beklentiyle Solia'ya baktı. "Bir büyükelçi için beş."

Kassandra'nın gözlerinin içine bakıp onunla aynı fikirde olmamak için güçlü bir ölümlü olmak gerekirdi. "Kız kardeşim için, bir prenses için sekizden az olmamalı."

"Cassia benden daha fazla prenses değil," diye yanıtladı Cassandra, "ve benim yaşlı ilk kan unvanı için yaptığım gibi o da elçi madalyonu için uzun bir yoldan geldi. Ona yapabileceğiniz en büyük onur beş görevi kabul etmektir."

"O benim kız kardeşim ve ben de Tenebra'nın gelecekteki Kraliçesiyim. Bu onu benim gözümde bir prenses yapar, Orthros ile sınırın hangi tarafında durursa dursun."

Lio hesaplanmış bir kumar oynadı. "Solia, sana bir teklifim var."

Ona ters ters baktı. "Çok şey istiyorsun. Kız kardeşimle sadece bir ömür değil, sonsuzluk istiyorsun. Bu büyüklükte bir istek için, size uygun görevler vermek niyetindeyim."

Bu zaten kazandığı bir raunttu. Majesteleri için bundan çok daha zorlu çilelerin üstesinden gelmişti. "O her türlü mücadeleye değer. Başlamam için bana beş görev verin. Beşinci işi tamamladığımda, eğer taht sizdeyse, üç iş daha yapacağım. Ama o zamana kadar henüz Kraliçe olarak taç giymemişseniz, sadece beş görevi kabul etmelisiniz."

Onun gözlerinde rekabete olan açlığını uyandırdığını görebiliyordu. "Bu pazarlığı kabul ediyorum."

"Bu senin için uygun mu Ritüel anne?" Lio sordu.

Kassandra sandalyesinde arkasına yaslanmış, memnun görünüyordu. "Hem de çok."

Lio, bunun kendi tercih ettiği gelecek vizyonuna uymasından cesaret mi yoksa endişe mi duyması gerektiğinden emin değildi.

"Pekâlâ," dedi Kassandra. "Hanedanının ilki olan Anaerkil Solia, kız kardeşi Cassia'ya Hediye Verme ve onu kutsama ayrıcalığı için beş emek öneriyor; beşinci emek tamamlandığında kraliçe olarak taç giymesi halinde bu sekize çıkacak. Deukalion, Ritüel oğlum, bu görevi üstlenecek misin?"

"Yapacağım."

"Solia," diye devam etti Kassandra, "kendisinden önce belirlenen görevleri tamamlaması halinde Birlikteliklerini kutsayacağına söz verir misin?"

"Sana söz veriyorum."

Bunun için Tanrıça'ya şükürler olsun. Aralarındaki mesafeye rağmen, Lio'nun bundan hiç şüphesi yoktu -Solia sözünün eri bir kadındı. Az önce onu kutsayacağına söz vermişti. Bu imkânsız bir şey değildi.

Başarısız olmadığı sürece.

Kassandra kahve fincanlarını doldurarak gerginliği azalttı. "İlk iş erkeğin gücünün sınanmasıdır ve gelininin anasına uygun bir hizmet sunmak ona düşer. Lio, şimdi Solia'nın onayı için bir görev önereceksin. Eğer Solia önerinden memnun kalmazsa, seçim hakkını kaybedersin ve sana kendisi bir iş verir."

Neyse ki annesi ve Kassandra bir gece önce onu bu konuda uyarmışlardı ve uyuyan Grace'e sarılarak uyanık yatarken bunu düşünmek için uzun saatler geçirmişti.

"Hükümdar Solia," dedi Lio, "size en güçlü yönlerimi sunuyorum: aklım ve büyüüm. İlk iş olarak, Cassia'ya büyü yapmayı öğrenmesi için yardım etmeyi öneriyorum."

onun büyü. Ona yakınlıklarını araştırmasında yardımcı olacağım ve büyü konusunda pratik eğitim vereceğim. Gücü uyandıkça, çifte yakınlığımla ilgili kendi deneyimlerime dayanarak ona her türlü zorlukta rehberlik edeceğim."

Solia sakın bir görüntü çizerek onu izledi. "Bir bilgin ve büyücü olarak ününüz var. Ve büyücülüğün kontrol edilmesi zor bir şey olduğu bilinir. Bunlar Cassia'ya fayda sağlayacak beceriler."

Solia bunu düşünüyordu. İlerleme. Lio onun Cassia'nın gizemli mirasına dahil olmasını engellemeye çalışacağından korkmuştu. Bunun onu durdurmasına izin vereceğinden değil. Ve küçük kız kardeşinin büyü derslerinden bazılarının erotik banyolar içerdiğini bilmesine de gerek yoktu.

Güçlü İmparatorluk rostosundan bir yudum aldı, kendinden emin olduğunu göstererek onun düşünmesine izin verdi.

"Kabul etmeye meyilliyim," dedi, "ama bir şartla."

"Görevi nasıl değiştirmek istersiniz?" Cassandra sordu.

"Bu doğum sırasında Lio'nun işbirliği yapmasını istediğim bir uzman var. Cassia'ya Thalia'nın sihirleri hakkında bilmesini istediği şeyleri söyleyebilecek tek kişi. Ben."

Bu bir barış ve uyum jesti değildi. Solia ona göz kulak olmak niyetindeydi. Onunla yakın çalışmak, bir Hesperine ile açık alev arasındaki herhangi bir karşılaşma kadar iyi gidebilirdi.

Ama Lio'nun Cassia'ya söylediği gibi, onun Majesteleri olarak ayrıcalıklarını kıskançlıkla koruyacaktı.

Kadehini Solia'ya doğru kaldırdı. "Cassia'yı birlikte destekleme fırsatını dört gözle bekliyorum."

Solia, "Soruna tüm o thelemantik aklını vermeyi unutma," dedi, "teori yeterli değil. Eğitimine devam et."

"Elbette. Gerekğinde Cassia'ya tavsiyelerde bulunmaları için başka uzmanları da çağırmak isterim. Bunu yaparsam yine de emeğimi yerine getirilmiş sayacak mısınız?"

"Beni ilgilendiren tek şey Cassia'nın çıkarları," dedi Solia. "İşinizi sizin yerinize yapmalarına izin vermediğiniz sürece kime danışmanız gerekiyorsa ona danışın."

Solia'nın sesi süt çocuklarına derslerinden kaytarmamalarını hatırlatan bir sophia gibi çıksa da bu iğneleme Lio'ya batmamıştı. Onun işini onun yerine yapabilecek kimse yoktu. Sadece Cassia'nın Zarafeti ona bu konuda tam anlamıyla yardımcı olabilirdi.

Kassandra dudaklarını büzdü. "Bu görev için bir süre belirlemeyi gerekli görüyorum."

Solia ona Cassia'yı hatırlatan bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı. "Anladığım kadarıyla sıkı pazarlıklar yapmana hazırlıklı olmalıyım."

"Elbette. Cassia gerçekten de her türlü mücadeleye değer ama Lio da öyle. Annesi olarak, onun yararına olacak şekilde pazarlık yapmak bana düşer."

"Bu görev için nasıl bir süre belirleyebiliriz ki?" Solia itiraz etti. "Cassia'nın büyüünün ne zaman ortaya çıkacağını tam olarak tahmin edemeyiz."

"Beni endişelendiren de bu," diye yanıtladı Cassandra. "Lio'nun kontrolü dışındaki koşullar nedeniyle büyüünün ortaya çıkması beklenenden daha uzun sürerse, sizin kutsamanızdan mahrum kalmamalı."

"Üç büyüünün de ortaya çıkmak üzere olduğuna inanmak için her türlü nedenimiz var."

"Büyü meseleleri çoğu zaman hiç beklemediğiniz şeylere dönüşebilir."

"Başka bir öneride bulunmama izin verin," dedi Lio. "Cassia'yla daha önce de konuştuğumuz gibi, onun büyüünü tam olarak anlayana kadar Yetenek Verme işlemini üstlenmemeliyiz. Solia, dönüşümü sırasında büyüünün herhangi bir tehlike yaratmayacağından emin olmak için yeterince şey öğrenirsek görevimi yerine getirmiş sayılır mısınız?"

Solia başını salladı. "Bu şartları kabul edemem. Büyüsüne tam olarak sahip olana kadar onun Üstün Yetenekli olmasını istemiyorum."

"Bunu kabul edemem." Lio, Solia'nın talebi karşısında içindeki her şeyin isyan etmesine rağmen ses tonunu medeni tutmaya çalıştı. "Yeteneği muhtemelen büyüünün gelmesine yardımcı olacak."

"Lustra büyüüne sahip herhangi bir Hesperin'e dair kanıtınız var mı?" Solia karşı çıktı. "Yeteneklendirmenin onun yakınlıklarının uyanmasını engellemeyeceğini kim söyleyebilir?"

Hespera'nın Merhameti, durum böyle olmasın. Solia'nın geciktirmek için bahane aradığı kesindi. "Elbette bir karar vermeden önce tüm bunları araştırmak niyetindeyiz. Ama onu Hediye etmeyeceğime dair size söz veremem. Cassia için bu seçimi ben yapmayacağım. Ne zaman Hesperine olacağına kendisi karar verecek."

"Kutsal bir karar," diye onayladı Cassandra.

Solia'nın çenesi gerildi. "Ona hiçbir şey için acele etmemesini tavsiye edeceğim."

Lio, Solia'ya Cassia'nın kendi seçimlerini yapabilecek ve buna hakkı olan yetişkin bir kadın olduğunu hatırlatma isteğini bastırdı.

Solia Cassia'yı hâlâ yedi yaşında bir çocuk olarak hatırlıyordu. Zoe büyüdüğünde, Lio ona karşı Solia'nın şu anda Cassia'ya karşı hissettiği korumacılıktan daha azını hissetmeyecekti.

"Bu bir uzlaşma gerektiriyor," dedi Cassandra. "Cassia Hediye için en uygun zamanı seçmeli - büyüğü gelmeden önce ya da geldikten sonra. Lio'nun Cassia'nın bilinçli bir karar vermesine yetecek kadar kanıt toplamasına yardımcı olduğunda görevini tamamlamış saymanızı öneririm."

Solia içini çekti. "Pekâlâ. Bunu kabul edebilirim. Seçim tamamen Cassia'ya ait olduğu sürece."

"Kimsenin onun bu kararı verme hakkına müdahale etmesine asla izin vermem," diye söz verdi Lio. Ve eğer Solia bunu bir uyarı olarak algılamayı seçtiyse, öyle olsun.

Lütüfkâr kız kardeşi, onun karşılığında kendisine meydan okumadan uysalca görevlerini yerine getireceğini düşündüyse, yanılıyordu. Uysallık onun gibi bir kadına saygı kazandırmazdı. Ama onu ne kadar zorlayabileceğini test etmek tehlikeli bir çaba olurdu.

LIO SOLIA'YI Komnena Evi'ne geri götürdü. Kurucular Yolu boyunca, yaşlı birinci kanların evlerinin ve en az onlar kadar yaşlı sedir ağaçlarının yanından huzursuzca geçti. Yürüyüş onun gerginliğini atmasına yardımcı olmak için iyi bir öneri gibi görünüyordu. Ayrıca, Cassia'nın arabuluculuğu olmadan birlikte daha fazla zaman geçirmeleri gerekiyordu. Bu zaman kutup rüzgârından daha soğuk bir sessizlikten ibaret olsa bile.

Solia'yı dört köşeli bir kemerin altından, Cassia ve kendisinin konutunun yan girişinden, kırmızı taş avlulardan birine doğru götürdü. Birkaç saksı bitkisi, Majesteleri'nin her köşeyi bir bahçe cennetine dönüştürme hırının neşeli habercileri gibi etrafta duruyordu.

Sekizinci Çember'in sesleri kahve odasından geliyordu. Lio ve Solia içeri girdiklerinde Cassia'yı Kia ve Nodora'nın arasındaki kanepede, ayaklarının dibinde Knight'la birlikte buldular. Xandra, Mak ve Lyros karşılarındaki kanepede oturuyordu. Kahve fincanları, pasta kırıntıları ve bir Prens ve Diplomat tahtası üzerinde birbirlerine bakıyorlardı. Gölge Diyarı'nda Krallar ve Büyücüler olarak bilinen oyun yoğun bir odaklanma gerektiriyordu ama strateji kurmaktan çok gülüyor gibi görünüyorlardı. Solia masanın savaşçılar tarafında durdu ve başını kaotik oyun taşlarına doğru eğdi.

Lio, Cassia'nın yanına geçti ve kanepenin arkasına yaslanarak ona bir öpücük verdi. "Prensler diplomatlara karşı mı? Kim kazanıyor?"

"Kimsenin bir fikri yok ama çok eğlenceli." Onun elini tuttu, neşesinin altında endişe gizleniyordu. Onunla Solia arasında bir bakış attı.

sıradan görünüyordu ama Majesteleri keskin gözlemleriyle hiçbir şeyi gözden kaçırmıyordu. "Kassandra ile keyifli bir ziyaret gerçekleştirdiniz mi?"

Lio, kızın artık korkmasına gerek olmadığını göreceğini umuyordu. "Ablan büyü öğretmeninin olma teklifimi kabul etti."

Solia, "Süreç boyunca danışmanım olarak benimle birlikte," diye ekledi.

Cassia'nın yüzü nötrdü ama sesinde bir parça umut vardı. "İkiniz sihrime yardım etmek için birlikte çalışmaya niyetli misiniz?"

"Evet, gülüm. Buradaki beş kişiden başlayarak yol boyunca uzmanlara da danışacağız." Deneme çemberini göstermek için elini uzattı.

Xandra bir nefes verdi. "Hepimiz kendi kendine davranmayan sihirle yaşama konusunda istediğimizden daha uzmanız."

Kia en sevdiği turkuaz mantosunu düzeltti. "İncelemeye başlamamız için Orthros'un Lustra büyüğü hakkındaki tüm yazılı kaynaklarını topladım. İncelememiz gereken bir yığın parşömen var."

Mak, "Yumruğumu iyi bir şekilde savurmam onları oldukça hızlı bir şekilde halleder," dedi.

"Sırf bunu önerdiğin için sana iki katını okutacağım, seni mankafa," dedi Kia şefkatle.

Lyros gülümseyerek koltuğa geri oturdu. "Okumaya yardım edeceğim. Büyü yapma alıştırmaları sırasında kazaları önlemek için koğuşlar yapmadığımız zamanlarda."

"Çok fazla parşömen mi var Kia?" Cassia aurasındaki endişeyle sordu.

Lio'nun sorusu da buydu, ancak çok fazla değil de çok az olmalarından endişe ediyordu.

"Büyü araştırmalarında yeni bir sınır diyebiliriz," diye yanıtladı Kia. "Ben de bundan korkuyordum ama en iyi şekilde faydalanacağız."

Lio ellerini Cassia'nın omuzlarına koydu. "Hepimizin bunları okumasıyla idare edilebilir hale gelecekler."

Solia Cassia'ya düşünceli bir bakış attı. "Okumak başını ağrıtıyor mu?"

"Duyduğu her kelimeyi hatırlıyor ve birden fazla dilde dudak okuyabiliyor." Lio, Cassia'nın okuma yazma konusunda yaşadığı zorlukların, hayranlık duyduğu kız kardeşine itiraf etmek isteyeceği son şey olduğunu biliyordu.

"Beni bir kız olarak eğitmeye çalışmanızın hiçbir suçu yok," diye söze girdi Cassia. "Ne yazık ki... eğitimimi tamamlamak beklediğimden daha zor oldu. Ama her türlü çabayı gösteriyorum."

Solia başını salladı. "Annenin de baş ağrıları vardı."

"Öyle mi yaptı?" Cassia kaşlarını çattı. "Ama o tapınak eğitimi almış bir kadındı. Okumakta güçlük çekmezdi."

"Kahinliği uyanmaya başladığında," diye açıkladı Solia, "aylarca zar zor okuyabildiğini söyledi. Büyüsü yatıştığında ve metinlere tekrar tahammül edebildiğinde bile, dinleyerek her zaman okuyarak öğrendiğinden daha iyi öğrendi."

"Ah." Cassia bir an sessiz kaldı. "O zaman... ben yavaş öğrenen biri değilim."

Solia kanepede onun yanına oturdu. "Sen hiçbir zaman yavaş öğrenen biri olmadın, Pup. Sadece kendi yönteminle öğreniyorsun. Sana ders verirken neden bu kadar çok ezbere dayandığınızı sanıyorsun?"

Cassia bir nefes verdi, aurası rahatlamaktan neredeyse sarkacaktı.

Lio ellerini Cassia'nın omuzlarında gezdirdi. "Cassia, gerçekten de kendini burs alamayacak biri olarak mı görüyorsun?"

"Şüphelerim vardı," diye itiraf etti, "ama bu beni cesaretlendirdi. Belki hepiniz parşömenlerin en önemli kısımlarını benim için yüksek sesle okuyabilirsiniz?"

"Elbette," dedi Lio.

Nodora, "Lustra büyüsüne atıfta bulunan birkaç şarkı da buldum," diye önerdi. "Destanları ve baladları dinleyerek çok şey öğrenebiliriz."

Xandra, "Ve yapmayı sadece yaparak öğrenebileceğiniz bazı şeyler vardır," diye ekledi. "Kitaptan öğrenmek bazı yetenekler konusunda pek yardımcı olmuyor. Ateş büyüsü biraz pratik eğitim gerektirir, değil mi Solia?"

"Bu doğru," diye kabul etti Solia.

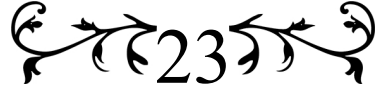
Cassia, "Benim için bu kadar zahmete girdiğin için teşekkür ederim," dedi.

Nodora Cassia'nın koluna dokundu. "Bizimle birlikte Deneme sürecinden geçmemiş olabilirsin ama bu sana kendi inisiyasyonunu yaşatmak için bir fırsat."

Solia, Lio'ya tam olarak onaylamasa da artık onu ateşe vermek istiyormuş gibi hissettirmeyen bir bakış attı. "Araştırmamızda hangi akranlara danışacağımızı dikkatlice düşünmüşsünüz, görüyorum."

"Cassia için en iyisi."

En güçlü ve en az anlaşılmış üç büyü onu parçalamak üzereydi. Deneme halkasına ihtiyacı vardı. Kız kardeşine ihtiyacı vardı. Ve hepsinden önemlisi, Grace'e ihtiyacı vardı.

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

33 Ourania, 1597 IS

OceanofPDF.com

KARŞIT BÜYÜLER

LIO, araştırmalarının onları eninde sonunda Hippolyta'nın Arenası'na götürmesini planlamıştı ama Orthros'un kütüphanelerinde geçirdikleri iki haftadan sonra bunu başaramamışlardı. Lustra büyüü hakkında sahip oldukları her yazılı kanıt parçasını gözden geçirmek sadece on altı gece sürmüştü. Ve Cassia'nın büyüü hakkında ne kadar az şey bildiklerini takdir ettiğini düşünmüştü.

"Savaşçılar arasında ne gibi cevaplar bulmayı umuyorsun?" Cassia şaşkın bir ifadeyle sordu.

Lio onun kaşlarının arasındaki çatlağı öptü. "Parşömenleri tükettiğimize göre, başka kaynaklara yönelmenin zamanı geldi."

Solia ve Deneme çemberiyle birlikte arenayı çevreleyen koğuşların hemen içinde durdular. Şiddetli kar fırtınaları gökyüzünü kaplamıştı ama burada, Vekilharçların büyülerinin içinde hava durgun ve sadece serindi. Solia'nın bakışları, Orthros'un savaşçılarının nesillerdir Hesperine savaş sanatlarını uyguladığı, katmanlı, oymalı sıralardan aşağıdaki kum halkasına doğru gitti. Lio onun buraya ayak basmakla ilgili ne hissettiğini anlayamasa da, bir saygı ifadesi gördüğünde bunu anlayabiliyordu.

"Hippolyta'nın Arenası'na hoş geldin, Ruhların Galibi," dedi Mak.

"Burada olmanız benim için bir onurdur." Lyros da tıpkı Majesteleri gibi siyah savaş cübbesini giymiş, Lio'nun planını desteklemeye hazırды.

"Bu onur bana ait," diye yanıtladı Solia.

Lyta Teyze, Kadi'yle birlikte Alkaios ve Nephalea'ya ileri taktikler gösteriyor gibi göründükleri arenadan onlara el salladı. Knight kuyruğunu salladı, kulakları dikildi, sanki Kadi'yle ringde başka bir kovalamaca oyunu oynamayı umuyormuş gibiydi.

"Hangi kaynaklara danışmak için buradayız?" Solia Lio'ya döndü ve ses tonunda hiç şüphe olmamasından cesaret aldı.

"Lustra büyüünün görgü tanıkları," diye açıkladı Lio. "Blood Errant. Ondan sonra Argyros Amca, Değişen Kraliçe'yi ilk elden anlatmak için bizi kütüphanesine bekliyor."

"Ah. Hepsinin kesinlikle anlayışlı hesapları olacak." Solia'dan gelen bu söz, Lio'nun fikrinin neredeyse parlak bir onayıydı.

Xandra'nın aurası beklentiyle parladı. "Rudhira'nın maceraları hakkında neler anlatacağını merak ediyorum. Geçmişi hakkında pek sık konuşmaz."

"Neden herkes Birinci Prens'e 'Rudhira' diyor?" diye sordu Solia. "Ben onun adının Ioustinianos olduğunu sanıyordum."

Xandra şöyle açıkladı: "Methu-Prometheus-kardeşıme maceralarında 'Rudhira' ismini verdi ve hayranları da bu ismi benimsedi."

Kia kolunun altındaki seyahat masasını okşadı. "Geçmişle ilgili bu geceki bulguları not edeceğim."

"Oh evet, lütfen yap." Nodora'nın gülümsemesi alışılmadık derecede yaramazdı. "Beste yaparken onlara atıfta bulunmak isteyeceğim. Kan Kırmızısı Prens'in daha önce bilinmeyen eylemleri hakkında bir türkü yazdığımda Orthros'taki her ozan kıskanacak."

O anda Zoe, yeni kırmızı-beyaz kurye kuşağını takmış olarak ortaya çıktı. "Bana verdiğiniz tüm notları dokuz dakika içinde teslim ettim!"

"Sadece dokuz mu?" Lio taşıdığı mesaj karşılığında ona bir kutu sakız çikolatası verdi. "Neredeyse Ajia'nın hızına ulaştın! Ve bu senin kurye olarak ilk resmi gecen."

Yeni arkadaşından söz edilince Zoe'nin yüzü daha da parladı. "Ona söylemek için sabırsızlanıyorum!"

Cassia gülümsedi. "Büyü araştırmam için Lio'nun herkesi toplamasına yardım mı ediyorsun?"

Zoe başını salladı. "Ama ilk çağrım Prenses Konstantina'dan geldi. Kraliçelere onurla hizmet ettiğimi söyledi ve bana yeni bir hikâye kitabı hediye etti!"

Solia Zoe'nin kuşağını düzeltti. "Bu kadar özveriyle çalıştıktan sonra bunu hak ediyorsun."

Zoe ellerini şekerinin etrafında birleştirdi. "Seçmelerde beni izlemek için burada olmana çok sevindim."

Solia gülümsedi. "Seçileceğinden hiç şüphem yoktu."

"Seninle gurur duyuyoruz," dedi Cassia.

"Bunları sekiz buçuk dakika içinde bitireceğim!" diye söz verdi cesaretlenen süt emici tekrar uzaklaşmadan önce.

Lio getirdiği notu taradı. Sonunda, çıkmaz sokaklarla dolu parşömenlerden sonra sağlam bir ipucu bulmuştu. "Nike ve babam yoldalar ama Rudhira Tenebra'ya geri döndü."

Xandra'nın yüzü düştü. "Daha uzun bir ziyaret sözü vermişti. Ama sanırım evde daha fazla zaman geçirdiği için memnun olmalıyız."

Lio başını salladı. "Kısa süre içinde başka bir uzmanla döneceğini söyledi." "Oh, kimmiş o?" Cassia mesaja baktı.

"Söylemiyor, ama Lustra büyücülerıyla savaşmış başka Hesperines errant varsa, belki bize daha yeni bilgiler verebilirler."

"Onlarla savaşmak mı?" Solia yankıladı. "Kan Emiciler Lustra büyüsü hakkındaki bilgilerini düşmanlarından mı edindi?"

"Evet," diye bir ses geldi kar telaşının ve koğuşların karanlığın içinden. Nike, kızıl saç örgüsü ve siyah dövüş cübbesi etrafında dalgalanarak arenanın sakinliğine doğru ilerledi. "Bir keresinde orman vaşağı şekline girebilen bir Lustra değiştiriciyle savaşmıştık. Karısının ondan kaçmak için yardıma ihtiyacı vardı."

Lio'nun babası elindeki mermer tozunu fırçalayarak yanında belirdi ama iş elbisesini çoktan çıkarmış, altın rengi atletik tuniğini giymişti. "Hikâyeyi anlatmalısın Nike. Onu çok rahatlamış bir dul haline getiren sensin."

Nike'ın ağzı dişlek bir yarım sırtıyla eğildi. "Ama onu mutlu bir dul yapan Rudhira'ydı."

"Oh," dedi Xandra, "bu hikâyeyi ondan *almalıyız*."

Hep birlikte ön sıraya indiklerinde Cassia, "göre Lustra'nın anaerkilleri bu değiştiricinin sihrimizi kullanma şeklinden memnun olmayacaklar," dedi.

"Sahiplenici, acımasız bir Tenebran erkeğiydi," diye yanıtladı Nike. "Bu tipleri çok iyi bilirsin. Sihri kaybettiği için üzgün olsam da onu Değişen Kraliçe'den özür dileyerek atalarının yanına gönderdim."

Nodora uzun, düz siyah saçlarını dalgın bir ifadeyle omzuna attı. "Onun geleneklerinin kaybolduğunu düşünmek üzücü. Nadir bulunan yeteneğini boşa harcamamalıydı."

Lio Cassia'nın yanına otururken, Solia da onun diğer tarafındaki koltuğa oturdu, artık aralarında sözsüz bir anlaşma vardı. Şimdiye kadar çok az şey öğrenmiş olmalarına rağmen ortak amaçları uğruna yaptıkları ateşkes ona umut veriyordu. Solia, Zoe'nin kurye seçmeleri gibi aile etkinliklerinde giderek daha rahat görünüyordu.

Lio, Kan Komnena'nın şiddetli aşkına karşı koyacak herhangi birine, hatta bir Ruhlar Galibi'ne bile meydan okuyordu. Aslında, savaşçıların da yardımıyla bu gece Solia'ya vereceği meydan okuma tam olarak buydu.

Nike onları arenadan ayıran korkuluklara yaslandı. "Değiştirici hakkında ne bilmek istersiniz?"

"Vaşak formundayken onun üzerinde thelemancy kullanmayı denedin mi?" Lio sordu.

"Kedinin içindeki insan zihnine ulaşabildim. Vaşak formunun kontrolünü kaybetti ve yeniden bir insan oldu."

Lio rahat bir nefes aldı. "Bu da Cassia insan formuna dönmekte zorlanırsa ona yardım edebileceğim anlamına geliyor."

Cassia ayaklarını Knight'ın kürkünün altına kaydırды ve birkaç gecedir olmadığı kadar gergin bir şekilde Lio'ya yaslandı. "Teşekkür ederim Nike. Az önce en büyük korkularımızdan birini yatıştırdın."

"Artık Cassia'nın canavar büyüsünün Yetenek Verme sırasında bir tehdit oluşturmayacağını biliyoruz." Lio Solia'ya baktı ve bunun ilk doğumun tamamlanmasına yönelik bir kilometre taşı olduğunu kabul etmesini bekledi.

"Bir karar vermeden önce hesaba katması gereken iki yakınlık daha var," diye cevap verdi.

"Ama bu büyük bir gelişme," dedi Cassia. "Savaştan büyüm hakkında başka ne öğrenebileceğimizi düşünüyorsun Nike?"

Nike boynunu işaret etti. "Değiştiricide Lustra büyüsüyle dolu bir tılsım vardı."

Solia gizlice Lyta Teyze'nin gösterisine bakıyordu ama şimdi bakışları Nike'ta keskinleşmişti. "Thalia'nın Cassia'ya verdiği sarmaşık kolye gibi mi?"

"Hem evet hem hayır," diye cevapladı Nike. "Cassia'nın kolyesinde hissettiğim büyülü iz çok daha güçlüydü."

"Şey," dedi Solia, "Cassia'nın kolyesi Değişen Kraliçe'nin bir eseri. Çok daha güçlü olmasını beklerdim."

"Tılsıma ne oldu?" Lio, gücünün doğasını değerlendirmek için üzerinde denenebilecek en az on iki farklı araştırma büyüsü düşünebilirdi.

"Onu yok ettim," dedi babası yanından.

Lio yüksek sesle inlememeye çalıştı. "Baba, sen, ah... büyünün en az anlaşılmış formlarından birinin olağanüstü nadir bir eserini mi yok ettin?"

"Taş büyüm onu toza çevirmeye yetti," dedi pişmanlık duymadan. "Bilgin kalbini kırdığım için üzgünüm evlat, ama adamın karısı üzerinde kötü bir güce sahip olması riskini göze alamazdık."

Lio sakalını ovuşturdu. "Eh, buna pek itiraz edemem."

"Yine de sana onun büyülü imzasından bahsedebilirim," dedi Nike. "Cassia'nın kolyesi daha saf hissettiriyor. Sanki vaşak değıştiricinin büyüsü bozulmuş gibi."

"Büyüleyici!" Kia'nın tüy kalemi ikinci sırada oturan Lio'nun başının arkasını kaşıdı. "Bu da Lustra büyüsünün son yüzyıllarda kötüye kullanıldığını ya da belki de Tarikatlar tarafından bastırıldığı için zayıfladığını ve bunun da Lustra büyücülerinin öğretilerinin ve geleneklerinin kaybolmasına yol açtığını gösteriyor. Cassia'nın kolye aracılığıyla su katılmamış büyüye erişebileceğini hayal etmek ne kadar heyecan verici."

Cassia hiçbir şey söylemedi. Solia da öyle. Kolye aynı zamanda Tenebra Kraliçesi'nin de sembolüydü. Solia'nın onu zorla tahta geçirmeye çalıştığından beri Cassia'nın bu eseri takmamış olması Lio'nun gözünden kaçmamıştı.

Nike, Lio'yu ve gergin kız kardeşleri gözlemledi. "Değıştirici karısından bahsederken ona 'eşim' derdi. Evlilikten daha güçlü, kopmaz bir bağları olduğuna inanıyordu. büyülü bir bağ hissetmedim, yani kastettiği her neyse, o ikisinde yoktu. Ama yine de saçmalıklarına hala inanıyor olabilir mi diye merak ediyorum."

"Ne demek istiyorsun?" Cassia Nike'a sordu. "Lustra büyücülerinin Grace'e benzer bir tür Birlik yaşadığını mı düşünüyorsun?"

"Bu olasılık dışı değil." Nike kollarını kavuşturdu. "Lustra eş bağının Grace bağını nasıl güçlendirebileceğini keşfetmek ilginç olurdu, sence de öyle değil mi?"

Cassia'nın içinden sahiplenici ve dişi bir şeyler fişkırıyordu ve Lio birlikteliklerinde bunu hissetmekten çok ama çok hoşlanıyordu.

"Ama bilmen gereken başka bir şey daha var," dedi Nike. "Kontrol ettiği kediler pençeleriyle koğuşlarıma hasar verebiliyordu. Liegehound'lardan farklı değiller."

"Kupa ve dikenler," diye yemin etti Lio.

Kia'nın tüy kalemi gezinmenin ortasında durdu. "Lustra büyüsünün anti-himatik büyülerden biri olabileceğini mi ima ediyorsun?"

"Biri bunu benim için tanımlasın lütfen," dedi Cassia.

"Kan büyüsüne karşı çıkan yakınlıklar," diye açıkladı Xandra hayıflanarak. "Ateş büyüsü gibi."

Cassia'nın gözlerinde öfke parladı. "Benim yakınlığımın bir Hesperine zayıflığı olabileceğini mi söylüyorsun?"

"Merak etme Cassia." Xandra öne doğru uzanıp Cassia'nın omzunu sıvazladı. "Eğer durum buysa, sen de benim gibi üstesinden geleceksin."

Nike, "Bunu Rudhira'nın yanında getirdiği uzmana sormak gerekir," dedi. "Ama vaşak değıştirici ile Hesperinler arasında hiçbir sevgi bağı olmadığını söyleyebilirim ve önyargılarını Büyücü Tarikatları'ndan öğrendiği izlenimini edinmedim."

Cassia Lio'nun babasına baktı. "Bu neden hiç Hesperine Lustra büyücüsü olmadığını açıklayabilir mi?"

Babası başını salladı. "Değişen Kraliçe'nin kendisi bize karşı asla düşmanca davranmadı ama halkının hiçbiri, Tenebra'da artık büyülerini özgürce uygulayamadıktan sonra bile Orthros'ta Sığınak aramadı."

"Önyargı olmayabilir," diye önerdi Nodora. "Belki de sadece kendi yöntemlerinden vazgeçmek istemiyorlar."

Nike alaycı bir ifadeyle, "Bize doğal düzenin iğrençlikleri dedi. Yakınlığının bizim ölümsüzlüğümüzden daha eski kökleri olduğu için kendini oldukça üstün hissediyor gibiydi."

Burada kaçırdıkları karmaşık kültürel ve büyülu çıkarımlar vardı. Lio sadece bu bilginin bir yerlerde var olduğunu ve zaman içinde tamamen kaybolmadığını umabilirdi.

Sonuşsuz düşünceleri, Zoe'nin küçük elini büyük ve güçlü elinin içinde tutan Karege tarafından kesildi. Küllerin geri kalanı da onlarla birlikteydi.

Hoş bir şaşkınlık Solia'nın soğukkanlılığını bozdu. "Sen de mi bize katılıyorsun?"

Lio bir başka başarılı manevra için kendini tebrik etti.

"Zoe bizi davet etti. Böyle büyüleyici bir habercinin beni çağırdığı her yere giderim." Karege cüppesini sıvazladı ve bir of çekti. "Uzun zamandır Orthros'tan uzaktaydım, Kraliçe'nin Kuryeleri için her zaman sakız şekeri taşımam gerektiğini unutmuşum! Bakalım daha iyi bir şey bulabilecek miyim..." Kemerindeki çantayı karıştırdı ve parlak bir para çıkardı. "Korsan altınına ne dersin?"

Zoe'nin gözleri madeni para gibi yuvarlaklaştı. "Sence Kaptan Ziara'nın avucunun içinden geçmiş midir?"

"Öyle olduğunu biliyorum, çünkü Ukocha ile son kez kağıt oynadığımızda ondan kazandım."

Zoe ödölünü iki eliyle tuttu. "Ajia'ya göstermek için sabırsızlanıyorum! Gecenin son teslimatından sonra Bosko'nun evinde korsancılık oynayacağız."

"Bosko ve Ajia da Kaptan Ziara'nın büyük hayranlarıdır," diye ima etti Solia.

Karege kıkırdadı ve iki madeni para daha çıkardı. "Arkadaşların için."

"Oh!" Zoe'nin aurası neşeyle parladı. "Sana minnettarız, Karege!" "Bu geceki yardımın için sana minnettarız, Zoe." Lio küçük oğlunu öptü. Bir sonraki çağrısına cevap vermek için ortadan kaybolmadan önce kız kardeşinin yanağına bir öpücük kondurdu.

Cassia başını salladı. "Birinin yavruları böyle bir arena etkinliğinden uzaklaştırabilmesine hayret ediyorum, özellikle de Bosko'yu."

"Ona çok sıkıcı bir araştırma yapacağımızı söyledim. Lyta Teyze'nin bu gece aklından geçenlere çocukların tanık olmasını istediğini sanmıyorum." Lio, Solia'ya doğru başını salladı.

Parmaklıklarda Kella ve Tilili'ye katılmıştı. "Peki, Standstill, Hippolyta'nın Arenası'nda duracağımızı hiç hayal etmiş miydin?"

"Tabii ki yaptım." Kella Tilili'nin yanağını için öne doğru uzandı ve kedi elini ovuşturdu. "İstedığımız kadar yükseğe tırmanabileceğimizi hep biliyordum. Ne de olsa biz Ukocha'nın kızlarıyız."

Hoyefe yanlarındaki küpeşteye yaslanmış, komiserleri izliyordu. "Müsabaka için bu kadar heyecanlı olmasaydım, tüm bu kaslı güzelliği bir çizimde yakalamak zorunda hissederdim."

"Bu arenada büyüye ve kılıçlara izin verilmiyor Yalnız," dedi Solia. "Hesperinlere ayak uydurmada iyi şanslar."

Ona ukala bir sırıtış attı. "Dün gece kahvehanede onlara ayak uydurmakta hiç zorlanmadım."

Solia güldü. "Umarım bu kadar efordan sonra dövüşemeyecek kadar yorgun değildir."

O ve paralı asker ailesi sanki hiç zaman geçmemiş gibi arkadaşlıklarına geri dönmüşlerdi. Lio'nun onun yanında bu kadar rahat olmasının ne kadar süreceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Tendo tüm bunları sadece mektuplar aracılığıyla da olsa iyi bir dinleyiciydi. Bir sonraki yazışmalarında Lio, Solia'nın rıhtımdaki romantik maceraları için kalbi özgür yoldaşlarına hiç katılmadığından bahsedecekti. Tendo bilmek istemediğini söylemiş olsa bile.

"Victor of Souls," diye seslendi Lyta Teyze, "böyle bir toplantı için büyü konusunda bir istisna yapmaya hazırım."

Etraflarında duyulabilir bir nefes alma sesi yükseldi.

Solia'nın kalp atışları hızlandı. "Bize büyük bir onur verdiniz. Ancak bu arenadaki kutsal ve bozulmamış geleneği bozmak istemiyorum."

"Kutsal, evet, ama bozulmamış değil." Lyta Teyze karmakarışık örgüsünü tellerinden kurtardı, sonra uzun saçlarını yeniden bağlamaya başladı; Argyros Amca'nın zarafet örgüsü kumral saçlarının arasında gümüş sarısı bir pırıltı gibi parlıyordu. "Vekilharçlarımın eğitimi için zaman zaman büyüye izin veriyorum, onlara büyülerle savaşıma konusunda gerçek bir deneyim kazandırmak için. Bu gece karşılıklı saygıya sahip savaşçılar arasında dostça bir maç için bunda bir sakınca görmüyorum. Ne dersin İlk Kılıç Kella? Vekilharçlarım senin Küllerine karşı, kazananın ödülü için övünme haklarıyla."

Tilili'nin kuyruğu, sanki kedi binicisinin heyecanına karşılık veriyormuş gibi sallandı. "Hangi Vekilharçlar?" Kella sordu.

"Kadi, Alkaios, Nephalea, Mak ve Lyros," diye önerdi Lyta Teyze. "Maçı ben yöneteceğim."

Kella Solia'ya baktı. "Kendimi bir paralı asker eksik buluyorum. Bizimle gelir misin? Eski günlerin hatırına?"

Solia hınzırca bir gülümseme verdi. "Beni durdurmaya çalışan herkese meydan okuyorum."

Scrollworm olmasına rağmen Lio, Solia ve Küller'in Mak ve Lyros'la birlikte kumda ilerleyişini izlerken heyecanlı bir bekleyiş hissetti. Küçük izleyicileri yarışmacılar için yüksek sesle alkış tuttu.

Vekilharçlar düzenli siyah cübbeleriyle bir sıra halinde durmuş, saçlarını konuşmalarıyla düzeltmişlerdi. Onların karşısında, her biri eşsiz ve vahşi olan Küller Kella'nın etrafında dizilmişti. Solia İlk Kılıç'ın sağında duruyordu.

Cassia Lio'ya doğru eğildi, sesi alçaktı. "Lyta Teyze'den bunu yapmasını sen istedin."

"Ah," diye cevap verdi, "her zamanki gibi anlayışlısınız, Majesteleri." "Birisi Solia'ya bu hediyeyi ona senin verdiğini söylemeli."

"Hayırseverinin kimliği gizli kalırsa hediyenin ona daha az karmaşık geleceğini düşünüyorum."

Cassia, "Böyle bir iyi niyet jesti için takdir edilmelisin," diye itiraz etti.

Başını sallayarak gülümsedi. "Bu gece Solia'nın kalbini bir başkasına karşı ısıtmak için bir fırsat. Solia'yı davet etmemin tek nedeni araştırma değil. Blood Errant."

Orthros Aslanı ayağa kalktı. "Lyta, altıya karşı altıya ne dersin?"

Lio keskin bir ısıklık çaldı ve babasının önerisini alkışladı. Cassia alkışlarken ona hayranlık dolu bir bakış göndererek, "*Mükemmel bir hareket, majesteleri,*" dedi.

"Blood Errant bahisleri yükseltiyor!" Lyta Teyze ağladı. "Altıya karşı altı bir dövüşe izin vereceğim... ama sadece Birinci Efendi Vekilharcım

Ayağa kalk."

Nike sırtıttı ve koşar adımlarla Steward'ların ortasındaki yerini aldı.

Lio'nun babası kuma doğru yürüdü, yürürken geriniyordu. Lio babasını en son ne zaman gerçekten dövüşürken gördüğünü hatırlayamıyordu, bir rakibe karşı büyü kullanmak şöyle dursun. Apollon, Orthros'a evcilleşmemiş olduğunu ne kadar nadiren hatırlatıyordu.

Baba Solia'nın önünde durdu. Sesi sessiz bir gürültüydü, sadece peçe büyüüne izin verdiği kişilerin kulakları içindi. "Bu arenadaki ilk maçınızda yanınızda dövüşebilir miyim?"

Başını kaldırıp ona baktı. "Elbette. Müttefikiniz olarak müsabakaya çıkmak hayatımın fırsatı."

Gözlerinin kenarları kırıştı. "Küçük bir bahse ne dersin?"

Solia şaşkın bir kahkaha attı. "Orthros Aslanı ile bahse girmenin tehlikeli olduğundan şüpheleniyorum."

"Oh, kesinlikle. Ama sizin için tehlikeli değil."

Kadın tereddüt etti. "Peki, o zaman ne kadarlık bir pay öneriyorsun?" "Eğer bizim taraf galip gelirse, bana baba diyeceksin."

Lio'nun yanında, Cassia'nın nefesi kesildi. "Ah. Onun kalbine giden yolu biliyor. Tıpkı benimkini bildiği gibi."

Lio parmaklarını Cassia'nın kılere doladı. "Sence bahsi kabul edecek mi?" "Umut edebilirim."

Solia gergin bir sessizlik içinde Apollon'a bakarken beklediler.

"Kaybetmeye inanmadığımı biliyorsun," dedi Solia sonunda.

"Ya da bir meydan okumadan geri adım atarken," diye yanıtladı Peder.

Bir el uzattı. ", ama kazanırsak sen de bana bir söz vermelisin."

Onun bileğini sıktı. "Kazıkların adını söyle."

"Kraliçenin başkentine yakışır bir Iris heykeli istiyorum."

Babamın yüzü yumuşadı. "Bunu senin için savaşmadan yapardım. Ama iyi kazanılmış bir ödül olarak senin için daha anlamlı olacağını biliyorum. Iris'e herhangi bir Hesperine şehidininki kadar güzel bir anıt yapacağım."

Güneş Yanığı ve Orthros Aslanı birlikte rakiplerinin karşısına çıktı. Onun yanında küçük görünüyordu ama onun aurası da hayattan daha büyüktü. O ve Lio'nun babası hiç bu kadar aile gibi görünmemişlerdi.

Lyta Teyze elini ısırdı ve kanını avucunun içine alarak havaya kaldırdı. Sonra düşmesine izin verdi. Kumu kırmızıya boyadı ve maç başladı.

Lio'nun ölümsüz bakışları bile arbedeyi takip etmekte zorlanıyordu. Vekilharçlar beyaz dişler ve siyah cüppelerden oluşan bir bulanıklıktı. Küller kaosun içine girip çıkıyordu, akıcı ve yine de mükemmel bir ritimle. Ölümlüler yavaş olabiliirdi ama Karege'yle yıllarca idman yapmış gaziler gibi dövüşüyorlardı.

Lio hem Direniş'i hem de Küller'i savaşta görmüş ve hatta yanlarında savaşmıştı. Ama onları hiç böyle görmemişti.

Tüm bunların ortasında, Lio'nun babası ve Solia iki altın çizgiydi.

Cassia Lio'nun elini tuttu ve maçı takip etmeye çalışırken başını sağa sola çevirdi. Elinden geldiğince yorum yapmaya devam etti ama düelloya işaret ettiği anda dövüşçüler çoktan yerlerini değiştirmişti.

Güçlü bir beden Tilili'yi yere serdi. Kadi, ağırlığını Kella'ya karşı kullandı. Ancak Kella kendini bineğine yasladı ve kıvrak çift bir olarak yuvarlanarak Kadi'nin elinden kurtuldu. Sis Kella'nın avuçlarına yapıştı ve suya dönüştü, sonra da sertleşerek dona dönüştü. Jilet keskinliğinde buz sarkıtlarından oluşan bir yayılım ateşi Kadi'ye doğru uçtu. Kella'nın gizemli bıçaklarını paramparça eden bir gölge duvarı yükselterek yerinde durdu.

Mak ve Karege acımasız bir güreş müsabakasına tutuşmuş, bir da gülüyorlardı. Onların yanında Lyros kumların üzerinde dans ediyor, çevikliğini kullanarak Hoyefe'nin yumruklarından ve Tuura'nın asısından kaçırıyordu. Vekilharç arkadaşıyla sırt sırta dövüşmek için Alkaios'a doğru geri çekildi.

Alkaios Lyros'u kafasından yakaladığında Lio'nun nefesi kesildi. Işık büyüü parıldadı ve Lio Dava kardeşini tutanın Vekilharç değil, Hoyefe olduğunu gördü. Lio'nun Hoyefe ve Tuura sandığı figürler Alkaios ve Nephalea'ya dönüştü. Her ikisi de Lyros'un düşman olmadığını anlamış gibi oldukları yerde durup başlarını salladılar. Gerçek Tuura aniden görünür oldu ve arkalarından yaklaştı. Asasını havada savurdu ve onunla birlikte her iki Vekilharcın da ayaklarını yerden kesen bir büyü akımı yayıldı.

Savaşın tam ortasında, Lio'nun babası ve Solia, Nike olan gölge koğuşunun iki yanında karşı karşıya geldiler. Topuklarının üzerinde geriye doğru çöktü, dizleri büküldü ve kollarını kaldırdı. Kasları sanki büyük bir ağırlık kaldırıyormuş gibi esnedi.

Büyü, Lio'nun ayaklarının altında kabarak ortak kanlarında dolaştı ve kalbi kükredi. Bu babamın atölyesindeki haline hiç benzemiyordu ama yine de ona çok benziyordu. Büyü bir sanatçının saldırısı, bir savaşçının eseriydi.

Zemin sarsıldı. Yerden kopan devasa taş parçaları babasının etrafında havada asılı kaldı.

Sonra Hippolyta'nın Arenası'nda büyölü ateş kükredi.

OceanofPDF.com

TEK LUSTRA BÜYÜCÜSÜ

Solia'nın ellerinden alevler fişkırdı. Zarafet ablasının ellerinden. Lio durduramadan içinden ilkel bir ürperti geçti.

Cassia serin ellerini onunkilere doladı, dokunuşunda yargılama yoktu, sadece güven veriyordu. Ağzının arkasında buruk bir Anthrian büyüsu tadı almadı. Arena saf ısı ve ışıkla doldu.

Solia'nın alevi hiçbir Hesperine'e değmedi. Ateş ellerinden döküldü ve babasının emriyle kayalarla havada çarpıştı. Erimiş taş Nike'ın etrafında spiral çizerek aşağıya iniyor ve koruyucularına baskı yapıyordu.

Lio'nun ondan görebildiği tek şey, titreşen bir gölge küresinin içindeki dişleriydi. Sonra karanlık dışarı doğru patladı. Taş paramparça oldu.

Solia'nın ateşi bir kez daha alevlendi; babası el çırparak kırık taşlarını yeniden hayata döndürdü. Döngüye yeniden başladılar ve Nike'ın etrafına yeni bir kafes örerek onun korumalarını test ettiler.

"Neden bunun dışına çıkamıyor?" Cassia ağladı.

Lio sesini gürültünün üzerine yükseltti. "Büyüleriyle ilgili bir şey - magefire ve kan büyüsu bir arada. Böylesini hiç görmemiştim."

Tüm savaş, merkezindeki karanlık ve aydınlığın çarpışması etrafında dönüyordu. Sonunda Nike'ın gölgeleri tekrar alevlendi. Ama bu sefer kafes turuncu renkte parladı ve akışkan taşlar Nike'ın koruyucularından uzaklaştı. Güç patlaması , Solia ve babasının birleşik büyüsu Nike'ın etrafını daha sıkı sardı.

Lio'nun babası ellerini indirdi. Solia hareket etmeye devam etti, komuta hareketleri kendi güzel, ölümcül dövüş hareketleriydi, babasının ona verdiği taşa ısı döküyordu.

Nike ve Solia büyülu bir savaşa kilitlenmişken, Lio'nun babası Karege'nin yanında çatışmaya . İki yaşlı savaşçı genç Vekilharçların arasından geçerek arkalarında yenilmiş ölümsüzler bıraktı.

Solia'nın etrafındaki havada dalgalanan ısı dalgalarının arasından Lyta Teyze'nin siyah mendili sürüklenerek Ruhların Galibi'nin ayaklarının dibine indi.

Solia sanki güçlü bir akıntıyla savaşıyormuş gibi kollarını kendine doğru çekti ve göğsünün üzerinde kavuşturdu. Sıcaklık tekrar üzerine doğru kıvrıldı. Taş kafes soğudu, beyaz-sıcaktan Haima'nın ana kayasının koyu kırmızısına dönüştü. Lio babasının büyüünün toprağa geri gömüldüğünü, derinlere indiğini hissetti. Ve kafes tekrar sadece taşla dönüştü.

Lyta Teyze'nin sesi arenada çınladı. "Bu maç İlk Bıçak Kella ve Külleri'ne; Ruhların Galibi Solia'ya; ve Orthros Aslanı'na gidiyor."

Lio, Cassia ve onların Deneme grubu kulakları sağır eden alkışlarını ve tezahüratlarını gönderdiler.

Nike ortadan kayboldu, sonra hücresinin dışında yeniden belirdi. Solia'ya galibi selamlamasını söyledi. "Tanrıça adına, iyi dövüştünüz."

Küller mağlup Vekilharçların kalkmasına yardım ederken, herkes birbiriyle alay ediyor, iltifat ediyor ve omuzlarını alkışlıyordu. Lyta Teyze hemen arkalarındaydı ve stajyerlerinin her birine cömert övgüler yağıdırıyordu. Cassia kız kardeşini tebrik etmek için yerinden fırladı, Knight da onunla birlikte fırladı ve Deneme kardeşleri Mak ve Lyros'u yenilgileri konusunda teselli etmeye gitti.

Lio onu takip etti ve babasını kucaklamak için kendine çekti. "Seni dövüşürken görmek güzeldi."

"miydi?" Babası bir kolunu onun omzuna doladı. "Sen küçükken bunu çok sık yapmamaya çalıştım. Şiddetin hayatına dokunmasını hiç istemedim, en azından benim aracılığımla."

"Bu yüzden mi? Senin memnun olduğunu sanıyordum."

"Oh, öyleyim, oğlum. Annenle dans etmeyi her zaman kavgaya tercih ederim. Ama itiraf etmeliyim ki bu gece çok eğlendim."

Nike geri çekildi ve taşın kafese hayranlıkla baktı. "Kendi tarzında oldukça güzel. Bu sende kalmalı amca."

Başını öne eğdi. "Bunu sanat diye yutturmaya çalışsam heykeltıraş çevreleri ayağa kalkar."

"O halde," dedi Nike, "bunu kesinlikle yüzlerini görebileceğim bir yerde sergilemelisiniz."

Mak ve Lyros taş kafesin önünde onlara katıldığında, Lyros Hippolytan Oyunları'ndaki bir inisiye gibi heyecanlandı. "Harika bir strateji! Nike'ı devre dışı bırakmak, sizin tarafınızın Vekilharçlara karşı kazanabilmesinin tek yoluydu."

Sevgi Nike'ın aurasını ısıttı. "Apollon Amca bana gerçekten meydan okuyabilecek az sayıdaki insandan biri, kabul ediyorum."

"Karege'yle birlikte bizi nasıl ezip geçtiler!" Mak başını salladı. "Amca, bizimle daha sık dövüşmelisin."

"Evet, yapmalısın," diye kabul etti Lio.

Solia ve Cassia Küller'den ayrıldıklarında Cassia Lio'nun kucağına kayarken, kız kardeşi de babasının yanına geldi. Solia'nın üzerinde bir damla bile ter yoktu, etrafındaki hava kavruk ve sıcaktı. Lio'nun onu hiç görmediği kadar rahat görünüyordu. Sakin görünüyordu.

Bu kötü durumu paylaştıklarını fark etti. İçinizde bu kadar çok büyü taşırken huzur bulmak zordu. Sizi dinlendirecek kadar gücü içinizden boşalttıktan sonraki o kısacık anlar gibi bir his yoktu.

Cassia da gelecekte aynı mücadeleyle karşılaşacaktı. Ama hem o hem de Solia bunu anlayacaktı.

Nike, Solia'ya elini uzattı. "Bu geceye kadar magefire'a karşı savaşmaktan hiç zevk almamıştım."

Solia teklif edilen bilek tokasını aldı. "Bu bir ayrıcalıktı, Zafer Yıldızı."

Bir sessizlik çöktü, rahat olma şansı olan ama yine de acı olasılığını barındıran bir sessizlik. Lio, Cassia'nın nefesini tuttuğunu duyabiliyordu.

Babası bir kolunu Solia'nın omuzlarına doladı.

İrkilmedi. Rahatladı. "O heykeli dört gözle bekliyorum baba."

CASSIA, Knight kuyruğunu sallayarak ondan kaçtığı anda RUDHIRA'nın arenaya girdiğini anlamıştı. Ama dönüp baktığında, köpeğinin Kan Kırmızısı Prens'i atlayıp başka bir Hesperine'in üzerine salyalarını akıttığını gördü.

Kalos, Knight'ın yüzünü yalayabilmesi için diz çöktü. "Aferin oğluma."

Sallanan kuyruğuyla Kan Kırmızısı Prens'i tokatlayan ve Kalos'un kulaklarını okşadığı Knight, bir kahraman olarak ölüp Sığınak'a yükselmiş bir tazının gülümsemesini takınmıştı.

Rudhira savaş cübbesindeki köpek tüylerine karanlık bir bakış attı. Ama sonra yüzündeki acımasız ifade yerini alaycı bir kahkahaya bıraktı ve Şövalye'yi sevmeye başladı.

Apollon'un omuzları sessiz kahkahalarla sarsıldı. Nike ise yüksek sesle gülüyor ve duracak gibi görünmüyordu.

Rudhira boşta elini kaldırdı. "Tek kelime etme."

"Bu sadece düşmana karşı tüm zamanların en aşağılayıcı teslimiyetiniz. Bunu yüzüne vurmayı aklımdan bile geçirmem." Nike'ın dişli sırıtışı, bunu yapmaya niyetli olduğunu gösteriyordu.

"Şövalye artık düşman değil, değil mi efendim?" Kalos koyu yeşil seyahat cübbesine bulaşan köpek salyalarından habersiz görünüyordu.

Lio, Kalos'un bileğini sıkmak için Knight'ın etrafından dolanmaya çalıştı, sonra gülerек vazgeçti. Cassia utangaç Hesperine'e sarılmak istedi ama Knight'ın onun yerine fiziksel şefkat göstermesine izin verdi.

Kalos'un nazik yeşil bakışları kısa bir süreliğine onunkilerle buluştu. "Solia'yı bulduğuna sevindim." "Hepsi senin sayende." Cassia kız kardeşinin koluna dokunarak onu İleri.

Solia dağınık saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Son on beş yıl boyunca hareketlerimi takip eden Hesperine gözcüsü bu mu? Kraldan ve Büyücü Tarikatından kaçıp korsanlarla birlikte kaçtıktan sonra beni bulmayı başaran sensin."

Vahşi doğada tek başına her zaman insan kalabalığından daha rahat olan Kalos, konuşurken Knight'a baktı. "Prens'im için insan bulmak benim görevim."

"Çok alçakgönüllü," dedi Cassia. "Prens'in Hücumu'ndaki en iyi izci ve takipçi o."

Solia Rudhira'ya değerlendirci bir bakış attı. "Prens'in görevinin ne olduğunu sorabilir miyim?"

Kızıl kaşlarını eğerek cevap verdi. "Tenebra'daki ölümlülerin acılarını dindirmeye adanmış, benim komutam altındaki bir Hesperin birliği."

"Saygılarımla, Birinci Prens, krallığımda dolaşan ve başında ölümsüz bir kraliyet mensubunun bulunduğu dişli bir ordu olduğunu mu söylemek istiyorsunuz?"

"Krallığınızda dolaşan Hesperine'ler her zaman olmuştur Prenses."

Daha söylenmemiş çok şey var, gizliliğin uyumsuz bir notası.

Rudhira, Cassia'nın kız kardeşine Tenebran soyluları arasındaki gizli kimliği olan Lord Justinian'ı ve doğu Tenebrae'nin sert çöllerinde saklı kalesi Castra Justa'yı anlatabilirdi. Solia Komnena'nın, Birinci Prens'in Hespera'ya tapan insanlardan oluşan son topluluk olan Hesperite yerleşiminin koruyucusu olduğunu bilmesinde bir sakınca yoktu ve eğer Büyücü Tarikatları burayı keşfederse yok edilecekti.

Ancak Rudhira bunları müstakbel Tenebra Kraliçesi'ne açıklarsa, bu onu kendi lordları ve Büyücü Tarikatları karşısında karmaşık bir siyasi duruma sokabilirdi.

Cassia dişlerini sıktı. Solia'yı kalmaya ikna ettiklerinde, bu politika anları artık araya girmeyecekti.

Solia daha fazla ısrar etmedi ve Kalos'a, "Güçlü kuvvetler bizi ayırmaya çalışırken Cassia'nın beni bulmasına yardım ettiğin için sana minnettarım," dedi. "Cassia Nike'ı bulmamıza yardım etti," diye Kalos. "Bunu onurlandırırıyordum

minnettarlık bağı."

" bir söz," dedi Nike. "Bundan asla saklanmaya çalışma. Tazıları tembel gösteriyor."

Rudhira, "Cassia'ya Lustra büyüğü hakkında tavsiyelerde bulunabilecek en nitelikli kişi de o," diye bilgi verdi.

"Hiçbir fikrim yoktu," dedi Lio. "Buraya kadar gelip bize bir kez daha yardım ettiğin için teşekkür ederim, Kalos."

Kalos'un solgun teni bu ilgi karşısında kızardı.

"Çok fazla sorum var," dedi Cassia. "Konuşabileceğimiz daha sessiz bir yere gidelim mi?"

Düşüncelerinde açıkça bir yer tutuyordu. Lio elini sıktığında, onun anladığını biliyordu.

Rudhira önce Nike'ın, sonra da Apollon'un omuzlarına bir kol attı. "Bana ihtiyacı olan olursa burada, Deneme kardeşimi toprağın içine atıyor olacağım."

"Deneyebilirsin!" Nike alay etti. "Eğer kazanırsam, herkese senin ve vaşak değiştiricinin dul karısının romantik hikayesini anlatmalısın."

"Madem kaybedeceksin," diye karşılık verdi Rudhira, "o sıralarda kasabanın güçlü kuvvetli muhafızlarından biriyle neler yaptığını herkese anlatmaya hazır olsan iyi edersin."

"Meydan okuma kabul edildi."

"Mak," dedi Lio, "diğer herkesin sıkıcı araştırma tartışmaları yerine Rudhira'nın maçını izlemeyi tercih etmesine aldırmayacağız."

Mak'ın niyetlerini anladığına eminim. Her zamanki iyi mizahının bir dokunuşuyla, Deneme kardeşleri herkesi yerlerine oturttu.

Lio, Cassia, Solia ve Kalos'la birlikte konuta geri döndü. Cassia'nın serasının inşaat alanına ayak bastıklarında büyü onu sardı.

Apollon'un inşa ettiği taş temelde derin ve güçlü bir şey uyuyordu. Mak'ın koğuşlarının neşeli gölgeleri, dövdüğü demir iskeleti örtüyordu; bu iskelet etraflarında, henüz bir sanat eserinin taslağı gibi zarif kemerlerle yükseliyordu. Serada eksik olan tek şey Lio'nun yaptığı cam bölmelerdi.

ve ışık büyüğü ile aşılacaktır. Kız kardeşinin rızasını kazanmaya çalışmakla meşgul olmaz olmaz.

Yapı, en büyük avlularının tamamını kaplamıştı ve burada yetiştirebileceği her şeyi düşündüğünde biraz sersemlemiş hissetti. Şimdilik Mak'ın büyüleri altında yeterince güvende olacak bitkileri çoktan belirlemişti.

Etrafında daha az insanın olduğu bu küçük yabancı alanda Kalos umduğu gibi rahatlamıştı. Demir banklardan birine oturdu ve Şövalye'ye daha fazla ilgi gösterdi. "Şimdi mantıklı geliyor Cassia. Bu yüzden Hesperines'i kabul ettirebildin. Onunla kurduğun efendilik bağı da yardımcı oldu elbette ama sanırım uyku büyü de işe yaradı."

Lio demir sandalyelerden birini aldı ve Cassia'yı çekti. "Lustra büyücülerıyla çok karşılaştın mı peki?"

"Şey," diye başladı Kalos, "eski mesleğimin ne olduğunu biliyorsun."

Solia kalçasını Apollon'un henüz kaldırmadığı taş bloklardan oluşan bir yığına dayadı. "Korkarım bilmiyorum. Sormam rahatsız edici olur mu?"

Kalos tereddüt etti. "Ben bir kalp avcısıydım."

"Yıllardır Tenebra'ya gitmedim," diye yanıtladı Solia ses tonunu bozmadan, "yanlış hatırlıyorsam düzeltin beni. Kalp avcıları Hesperinleri avlamak için Orthros sınırında savaş grupları halinde yaşamıyor mu?"

"Bu doğru." Kalos iç çekti.

"Nasıl bir Hesperine olduğun oldukça ilginç bir hikâye olmalı." Solia'nın sesi etkilenmiş gibiydi.

"Şimdi bir düşman olarak bildiğim her şeyi Hesperines errant'ımıza kalp avcılarıyla nasıl savaşılacağını öğretmek için kullanıyorum. Ve onların büyüünü... Lustra büyüünü."

Cassia'nın gerekiyordu. Neyse ki Lio'nun kucığı çok yakındı. "Kalos, kendinin de bir Lustra büyücüsü olduğunu mu söylüyorsun? Benim büyümü paylaşan tek Hesperine sen misin?"

Seranın büyülerinin sığınağında, yeni bir büyü tadı yükseldi ve gerildi. Bir uluma gibiydi, yalnız ve yine de çok tanıdık, cevap vermek için canını acıtan vahşi doğadan gelen bir çılgılık.

Bunun Kalos'un aurası olduğunu fark etti, Hesperine peçe büyüleri tarafından gizlenmemişti.

"Artık sihrimle o kadar da yalnız ," diye nefes aldı.

Kalos, sanki bu özür dilemesi gereken bir şeymiş gibi, "Sizdeki üç yetenekten sadece birine sahibim," dedi. "Benim iz sürme yeteneklerim bir tür canavar büyüğü,

görüyorsunuz."

Cassia gerçekten de kollarını ona dolamak istiyordu. "Sen bir değıştirici misin?" "O kadar önemli bir şey değil. Eskiden olduğu gibi değil. Silvicultrixes hüküm sürdü. Kalp avcılarının elinde sadece kalıntılar var ve atalarımızın bizimle gurur duyacağını söyleyemem. Ancak uyguladığımız şey gerçekten de Lustra büyüünün hayatta kalan bir biçimi."

"Bu neden belgelenmedi?" Lio sordu. "Sonuçları inanılmaz. Bundan haberimiz olmadığına inanamıyorum."

"Bu benim hatam," diye mırıldandı Kalos. "Ben, ah... kökenimi ve sihrimi kendime saklamayı tercih ediyorum ve yoldaşlarım da buna saygı duyacak kadar nazikler. Bunun kimse için sorun yaratacağını hiç düşünmemiştim."

Cassia hayatı boyunca Tenebran sarayında utandırılmıştı. Kalos'un Orthros'taki herhangi birinin geçmişı yüzünden ona bu şekilde davranacağına inanmasından nefret ediyordu. "Şikâyet etmeye cüret eden herkesin büyük belalar açan kişı ben olacağım."

Kalos yine kızardı. "Teşekkür ederim. Bilmek istediğin her şeyi sana anlatacağımı biliyorsun."

"Yakınlıklarım uyandığında bana büyü dersleri vermeyi düşünür müsünüz?"

Kalos bir nefes verdi. "Bu, bir dağ itinden bir kraliyet köpeğine nasıl oturulacağını göstermesini istemek gibi bir şey."

Cassia gülmekten kendini alamadı. "Kendine çok az kredi veriyorsun. Ben de bir itim, unutma."

Ona yarım bir gülümseme verdi. "Sanırım. Yine de diğer yakınlıklarınız hakkında çok az şey biliyorum."

"Kulağa çok şey biliyormuşsun gibi geliyor," diye karşı çıktı Lio. "İnsan formunda hayvan yeteneklerini kanalize edebiliyor musun?"

"Bu doğru."

"Belirli bir hayvan mı?" Lio sordu.

Kalos utangaç görünüyordu. "Şey, evet. İşte bu." Knight'ı okşadı.

"Ah, Kalos," diye bağırdı Cassia, "keşke sen de bir değıştirici olsaydın! Bir köpeğe dönüşmek ne kadar muhteşem olurdu."

"Karşı konulabilir başparmaklarıma ve onların esrarengiz iz sürme becerilerine sahip olmakla yetineceğim. Ama yardım edebileceğimi düşünüyorsanız, size elimden geleni öğretirim."

"Yakınlığınızın ortaya çıkması için belirli koşulları yerine getirmeniz mi gerekiyordu?" Cassia sordu.

Kalos'un gözlerinin arkasından bir gölge geçti. "Kalp avcılarının kabul törenleri vardır. Seni ayrıntılardan uzak tutacağım. Şunu söylemek yeterli, savaş grubunuz katıldığınızda büyünüzü sizin için uyandırır."

Cassia, Kalos'un eski savaş grubunun bir daha ona ya da başka birine zarar veremeyecek olmasından memnundu. Rudhira bundan emin olmuştu.

Dudağını ısırdı. Kalos'un Hediyesini sormak istiyordu ama böylesine kutsal bir olaya nasıl burnunu sokabilirdi ki? Yapabileceği en iyi şey ona bir davetiye vermektir. "Lio ve ben, Yetenek Verme sırasında büyümün tehlikeli olacağından korkuyoruz."

Kalos başının arkasını ovuşturdu, koyu kahverengi at kuyruğu daha önce olduğundan daha fazla kıvrılmıştı. "Yeteneklendirilmemi zorlaştıran şey büyüm değil, geçmişimdi. Ama size kan büyüsünün Lustra büyüsünün değiştirdiğini söyleyebilirim."

Cassia'nın kalbi yükseldiği kadar hızlı bir şekilde batıyordu. "Yani bu doğru mu? Lustra büyüsü anti-himatik mi?"

"Korkarım öyle. Ama benim canavar büyüm ve Hespera karşıya geldiğinde, o bu yarışmayı kazandı. Yine de senin kadar güçlü değilim, bu yüzden yakınlıkların ve kan büyünün nasıl birleşebileceğini söyleyemem."

Neden Cassia'nın hayatında bir kez olsun hiçbir şey kolay olmuyordu? Kendi sihrini istiyordu. Yeteneğini istiyordu. Bu iki ayrılmaz parçası nasıl karşı karşıya gelebilirdi?

Lio kolunu onun beline doladı. "Her şeye rağmen burada, kollarımın arasındasın. Dünyaya karşı bir galibiyet serisindeyiz."

"Haklısın." Tanrıça ona yardım ederse, büyüsüne ve dişlerine sahip olacaktı.

"Sizce," diye araya girdi Solia, "Cassia Yetenekli olmak için büyüsünün uyanmasını beklemeli mi?"

Kalos yüzünü buruşturdu. "İşte en önemli soru değil mi?"

Cevabının içten bir *hayır* olmadığı gerçeği Cassia'nın içini sıktı.

"Bilmiyorum." Sesinde çok fazla pişmanlık vardı. "gibi, Lustra büyüsüne zaten sahiptim ama Yeteneğim onu değiştirdi. Eğer önce bir Hesperine olsaydım, yakınlığının aynı şekilde ortaya çıkacağından emin değilim. Belki de olabilirdi... ama belki de kan büyüsü tarafından itilirdi." Cassia'nın bakışlarıyla karşılaştı. "Bu gerçekten almak istediğin bir risk mi? Büyüne sonsuza dek sahip olma şansını kaçırmak?"

Cassia bu sorunun cevabını biliyordu, ancak söylemek istemiyordu o.

Ama Lio yaptı. "Bu bir karar bile değil. Hediye ile senin gücün arasında bir seçim yok Cassia. Söz konusu bile olamaz. İkisine de sahip olmalısın."

"Elbette Cassia'nın büyüsü olmalı." Solia'nın ses tonu tehditkârdı. "Tacından çoktan vazgeçti. Hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin onu bundan mahrum etmesine izin vermeyeceğim."

"Onun yakınlıklarını uyandırmak için gereken koşulları biliyor musun?"

Kalos sordu. Solia başını salladı. "Cassia'nın annesi bana bunları açıkladı, böylece ona rehberlik edebilirim.

Cassia."

"Bu iyi haber," dedi Kalos. "Onlarla tanıştın mı peki?" Cassia ellerini düğümledi. "Öyle görünüyor."

"Evet," diye onayladı Solia, "Cassia'nın büyüsünün gelmesi an meselesi."

Lio, "Bunun çoktan deneyimledi," dedi. "Peki ya bir izin alanı?"

Kalos sordu.

Cassia, Grace ve kız kardeşiyle bakıştı. İkisi de bir açıklama yapacak gibi görünmüyordu.

"Annen sana bunlardan bahsetti mi?" Kalos Cassia'ya sordu.

Başını iki yana salladı. "Eğer bir izin yeri önemli olsaydı, Solia'ya bundan mutlaka bahsedirdi."

Kalos düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. "Bunun Silvicultrixler için bile gerekli olduğuna eminim. Bu yüzden eski ayinleri onlar yönetirdi. Eski din yüzyıllar boyunca oldukça çarpıtıldı ama bu hiç değişmedi..."

"İzin vermek... Neye izin vermek?" Cassia bir ürpertiye bastırdı. Hayvan kurban etmenin eski Tenebran ritüellerinin bir parçası olduğunu biliyordu. Kan akıtmaktan bahsetmiyorlardı, değil mi?

"Büyünün serbest bırakılması," diye açıkladı Kalos, "Lustra'dan. Vahşi doğadan. Bizim büyümüz tapınak büyüsü gibi çalışmaz. Birçoğumuz tapınaklarda sıradan büyücüler olarak yaşıyoruz ama biz başka bir şeyiz. Biz..." Sinirli bir ses çıkardı. "Üzgünüm, kelimelerle aram iyi değildir."

Cassia'nın herdem yeşil saksılarına baktı. "Hesperine olmak gibi bir şey. Kana ihtiyacımız var. Lustra büyücülerinin vahşi doğaya ihtiyacı vardır. Hesperine Lustra büyücüsü olmanın zorluklarından biri de benim her ikisine de ihtiyaç duymam. Gücümün en iyi olduğu zamanlar vahşi doğada olduğum zamanlardır. Ama büyünüzün ilk uyanışı için bu yeterli değil. Bir izin alanına ihtiyacınız var."

Cassia birkaç saat öncesine göre çok daha cesaretli hissediyordu. Sonunda onu hedefine gerçekten yaklaştırabilecek bir şey öğreniyorlardı. Ulaşmak üzere olduğu şeyin tadını alabiliyordu.

Heyecan Lio'nun içinde titreşiyor gibiydi. "Bu da Lustra büyücülerinin kendilerinden daha büyük bir güç kaynağından beslendiklerini gösteriyor. Yani içlerindeki doğuştan gelen yakınlıklardan güç alan tapınak büyücülerinin aksine, Lustra büyücülerini bunun yerine doğuştan gelen bir kanallara etme yeteneğine sahip olmalı."

Kalos'un sesi sessiz ve saygılıydı. "Silvicultrixes en fazla gücü kanallara etmeye dayananlarlardı. Onlar izin rahibe kraliçeleriydi. Eğer kalp avcılarının kamp ateşi etrafında anlattıkları eski hikâyelerde doğruluk payı varsa... o büyücüler bu çağda hayal edebileceğimiz hiçbir şeye benzemiyorlardı."

"Eğer kanallara ettikleri şey doğanın kendisiyse... o zaman..." Lio bir an için sessizliğe gömüldü. Tekrar konuştuğunda sözleri merak doluydu. "Büyünün kayıp paradigmasını bulduk."

Cassia, "Bu önemli bir keşif gibi görünüyor," dedi.

"Sana göstermeme izin ver." Kadının etrafına uzanarak ellerini kaldırdı ve uzun, zarif parmaklarıyla önlerindeki havada ışık ve renk izleri sürdü. "Bilinen üç büyü paradigması var, her biri kendi kurallarını takip ediyor ve gerçekliğin ilgili yönlerini etkiliyor."

Gözlerinin önünde dönen koyu mavi bir küre illüzyonu yarattı. "*Manteia*, zihin büyüğü veya ruh çağırma gibi bir büyücülüktür. Düşünce, duygu ve yaşam gücü de dahil olmak üzere göremediğiniz ve dokunamadığınız şeyleri etkiler.

-Başka bir deyişle, ruh aşaması."

Bileğinin bir hareketiyle kırmızı-altından bir küreyi başka bir küreye dönüştürdü. Mavi olanın karşısında havada asılı kaldı.

Solia, "*Mageia*, fiziksel dünya olan doğal fazı etkileyen büyü paradigmasıdır. Tüm elemental büyüler bu paradigmanın içine girer - örneğin ateş, su ve taş."

"Anlıyorum," dedi Cassia. "Dolayısıyla *thelemancer* ama *pyromagus*."

"Sana ne demiştin?" Lio onun kulağına yaklaştı. "Duyduğun her şeyi hatırlıyorsun."

Parmaklarını ileri geri oynattı ve kürelerin arasında gizemli semboller ve İlahi yazılardan oluşan bir iz uzandı. "*Mageia* ve *manteia* birbirinin zıttıdır ama aynı prensiple çalışır: rezonans."

Cassia aralarındaki desenleri ve bağlantıları inceledi. "Yani *manteia* ruhla, *mageia* ise doğayla mı rezonansa giriyor?"

"Kesinlikle! Yakınlıklar basitçe, örneğin zihin veya ateşle olan belirli rezonanslardır." Avucunu kaldırdı ve mor bir küre ortaya çıktı.

mistik yörüngede üçüncü bir beden oluşturur. "Bu *progoniaia*, ataların büyü. Rezonansa değil, kanala dayanır."

Cassia, "Ruh evresinden kanallık yapıyorum," dedi.

"Evet." Lio mavi ve mor küreleri birleştirmek için sembollerin ve harflerin izini sürdü. "Neyin eksik olduğunu görüyor musun?"

Cassia, "Doğal aşamayı yönlendiren bir paradigma yok," diyerek sözlerini tamamladı.

Kadının elini avucunun içine aldı ve avucunu boş havaya doğru tuttu. Sonra birleşen ellerinden yeşil büyü ışığı yükseldi. Mageia ve *progoniaia* ile bağlantı yolları yeni bir sarmaşık gibi bükülerek yerine oturdu.

"*Hulaia*." Yüzünü onunkine yasladı. "Hulaik Çağlar'dan sonra, büyü'nün evcilleştirilmediği kayıtlı tarihten önceki zamanın adı bu olmalı. Kayıp paradigmayı bulduk. Başından beri Lustra büyüydü."

Cildi çakıllandı ve omurgasından aşağı bir heyecan ürpertisi indi. Bilgin değildi ama o anda, Hesperine büyü ışığında çizilen soyut gizemleri gördüğünde bunu hissedebiliyordu. Büyük ve eski bir şey nihayet açığa çıkmıştı. Onun içinde.

Lio sevinçli bir kahkaha attı. "Bu, büyü'nün organize bir şekilde incelenmeye başlandığı Büyük Tapınak Çağı öncesinden beri büyücüler ve âlimler tarafından çözülemeyen bir gizemin cevabı."

Cassia başını salladı. "Bu binlerce yıl demek."

"Lustra büyü'sü bundan daha eski," dedi Kalos, "ve biz sırlarımızı sakladık."

Lio arkasına yaslandı. "Kalos, eğer bu gizemli sırları kağıda dökmememi tercih edersen..." Sanki kelimeleri zorla içinden çıkarıyormuş gibi bir hali vardı. "...bana ne kadar acı verse de, sessizliğinize saygı duyacağım. Bunun Orthros kütüphanelerindeki büyü teorisi kanonuna asla girmesine gerek yok."

"Adımı yazmadığınız sürece ne yazdığınız değil. Bu Cassia'nın da büyü'sü. İkinizin gelecek yüzyıllarda Hesperines'in büyü bilgisine katkıda bulunacak pek çok harika şeyiniz olacağını söyleyebilirim."

"Bu durumda... Tanrı korusun! Hulaik paradigma üzerine bir tez yazan ilk kişi olabiliriz."

Cassia hâlâ Lio'nun şemasına bakıyordu. "Peki ya kan büyü'sü? Hangi paradigmaya ait?"

"Ah." Lio parmağını dişine geçirdi ve kıpkırmızı bir küre yarattı. Küre diyagramın ortasına battı ve yılan gibi kıvrılan dallar göndererek

diğer dört ışık. "Buna *haima* deniyor. Mageia ve manteia'nın bir karışımı mı? Ya da beşinci paradigma mı? Bu sorular hâlâ cevapsız. Belki bir gece onların da cevabını bulacağız."

Haima ve hulaia arasındaki, kırmızı can damarı ile vahşi doğanın yeşil güçleri arasındaki nabzı inceledi. Cassia'nın içinde bir şeyler kıpırdandı, tahtlara ya da zenginliklere karşı hiçbir zaman iştah göstermemiş olan aç bir şey.

Bu, şimdiye kadar göz diktiği tek güçtü.

Hesperinlerini her şeyden koruyabilecek ve kadim bir büyücüye bile kendisinden korkmasını öğretebilecek kadar büyük bir büyü istiyordu.

"Bir kiralama sitesini nasıl bulabilirim?" diye sordu.

"Bazıları saklı," dedi Kalos, "bazıları kaybolmuş ya da unutulmuş, diğerleri ise korunuyor. Çok eski zamanlardan beri oradalar. Onları *Silvicultrixes*'in yaptığına inanılıyor."

Cassia, Btana Ayal'da kendisiyle konuşmuş olan atalarından birinin, soyunun ilk büyücüsünün sözlerini hatırladı. *...büyü, evcilleşmemiş ormanlardaki ağaçlar ya da vahşi doğada dolaşan kurtlar gibiydi. Korktuğumuz ve saygı duyduğumuz ama kontrol edemediğimiz bir doğa gücü. Kâhin Kraliçe bize büyüü bahçemiz haline getirmeyi, evimizi koruyan köpekler gibi onunla dost olmayı öğretti.*

Cassia'nın soyundaki orijinal *Silvicultrix* olan o ata, izin alanlarını açan büyücülerden biri olabilir miydi? Kâhin Kraliçe ona nasıl yapılacağını öğretmiş olabilir mi?

Cassia'nın şaşkınlığı yerini dehşete bıraktı. Lio kaskatı kesilmişti ve Cassia aynı düşüncenin onun da aklına geldiğini biliyordu.

"Orthros'a hiç *Silvicultrixes* gelmedi," dedi. Kalos

onun bakışlarıyla karşılaştı. "Çok üzgünüm Cassia."

"Kraliçelerin koğuşunda herhangi bir kiralık yer olamaz, değil mi?"

Kelimeler diline çok acı geliyordu.

Kalos başını salladı.

Lio hiçbir şey söylemedi. Cassia da bunu söylemeye cesaret edemedi.

Kelimeleri söylemesi için Solia'ya güvenin. "Cassia'nın büyüünü uyandırmasının tek yolu *Tenebra*'ya dönmesidir."

KAYIP PARADIGMA

CASSIA'NIN ETRAFINDAKİ HER ŞEY BİR ANDA CANLI VE NET GÖRÜNMEYE BAŞLADI. Sevdiklerinin sesleri. Gökyüzünün derin karanlığına karşı yukarıdaki takımyıldızlar. Rimelace çiçeklerinin kokusu, aynı anda taze kar ve yemyeşil bahar gibi.

Her şey çok değerli ve çok geçiciydi.

Her nasılsa, bunu iki eliyle tutabileceğini ve hâlâ büyüsüne ulaşabileceğini düşünmüştü.

"Cassia asla Tenebra'ya geri dönemez." Bu ses en tanıdık . Lio'nunkiymi, kontrolünden çıkmakla tehdit eden zihin büyüsüyle gürlüyordu.

Solia'nın sesi cevap verdi. "Onun mirası her zaman Tenebra'daydı. Başka nerede arayabilir ki?"

Lio'nun kolu Cassia'nın beline dolandı. "Pusuda bekleyen bir Eski Usta'nın olmadığı her yerde."

Solia ona, "Koleksiyoncu'dan korkmuyorum," dedi.

Lio'nun büyüsü daha da koyulaştı. "Tüm bunlar onunla hiç savaşmadığınızı kanıtlıyor."

Cassia umutsuzluğa kapılacak zamanı olmadığını fark etti. Grace ve kız kardeşi birbirleriyle kaydettikleri kırılğan ilerlemeyi geri almak üzereyken olmadı.

Ayağa kalktı ve Lio ile Solia'nın arasında durdu. Şövalye göğsünü gere gere onun yanına sıçradı. Cassia'nın yüzündeki ifade etkili olmuş olmalıydı ki hem Lio hem de Solia konuşmayı kesti.

"Daha fazla bilgiye ihtiyacımız var," dedi Cassia onlara. "Öğrendiğimiz her şeyi göz önünde bulundurmalı ve bir plan yapmalıyız."

Solia, "Tenebra'ya dönme ihtiyacı başından beri açıktı," diye cevap verdi.

"Bir strateji olmadan olmaz," dedi Cassia.

"Seni ve stratejilerini seviyorum." Lio'nun sesindeki acı onu kesip geçti. "Ama Eski Usta için planların bir önemi yok."

Sözleri onu daha da derinden yaraladı. Dehşeti hissedebiliyordu, bir Özlem ürpertisi gibi, Koleksiyoncu'nun sesinin kulaklarında mırıldanması gibi.

"Tenebra söz konusu bile olamaz." Lio tekrar Kalos'a döndü. "Orthros'u bir sığınma yeri için hiç araştırdın mı?"

Kalos şimdi küçük toplantılarının kenarında duruyordu, sanki biri öfkesini kaybettiğinde kaçmaya hazırmış gibi. Başını iki yana salladı.

"Eğer arama yapmadıysak koğuşun içinde herhangi bir yerde bulunmadıklarından nasıl emin olabiliriz?" Lio'nun sorusu daha çok bir yalvarış gibiydi.

Cassia da inkâra sarılmak istiyordu. Ama Tenebra'daki geçmişi ona bunun ne kadar faydasız olduğunu öğretmişti. Korkunç gerçeklerle, onlar sizi pusuya düşürmeden önce yüzleşmek daha iyiydi. "Bunlar doğal olaylar değil, değil mi Kalos? Silvicultrixes'in yaratması gereken bir şey."

Şimdi başını salladı. "Orijinal Hesperinlere ölümsüzlük veren İlk Ritüel gibiler. Büyülü bir başarı. Kaybolmuş bir sanat. Yenilerini yapamazsınız. Bu yüzden geriye kalan yerler kıskançlıkla korunuyor."

"Kim tarafından?" Cassia sordu.

"Hayatta kalan Lustra uygulayıcıları." Kalos yüzünü buruşturdu. "Bildiğim tüm bölgeler kalp avcılarının bölgesinin derinliklerinde, savaş grupları tarafından ele geçirilmiş durumda. Sizi oraya götürmek için Hücum'la birlikte bir keşif gezisi yapmanız gerekir ve bu hiç de kolay olmaz."

"Başka bir yolu olmalı." Lio'nun sesi, onu bulana kadar her kütüphaneyi didik didik etmeye ve her uzmanı sorgulamaya hazır gibiydi.

"Ulaşılması nispeten kolay bir izin alanı var," dedi Solia sessizce. Cassia gözlerini kız kardeşine dikti. "Nerede?"

Solia demir bir sütuna yaslanmış, kollarını kavuşturmuş, sert savaşçı yüzünü takınmıştı. "Cevap hoşuna gitmeyecek ama işte burada: Patria."

Lio'nun tek söylediği "Tanrıça," oldu.

Kalos bir adım daha yaklaştı. "Özgür lordların Lucis'in yerine geçecek kralı seçmek için toplandıkları yer mi?"

"Evet," diye yanıtladı Solia. "Büyücü Kral burayı, Tam Konsey'in yeni bir krala yetki vermesi gereken her seferinde toplanması için geleneksel bir yer olarak belirledi. Eminim onun ve Değişen Kraliçe'nin izin verilen bir yerin yakınında toplanmak için kendilerine göre nedenleri vardır."

"Bunu biliyor muydun?" Lio talep etti.

"Thalia bana Cassia'yı hangi izin alanına götürmem gerektiğini söyledi. Cordium'daki tapınağındakine ulaşamayacağımızı biliyordu. Patria civarındakinin en stratejik yer olacağını düşündü."

Cassia başını salladı. "Soli, neden hiçbir şey söylemedin?"

Bakışları düştü. "Neredeyse yapıyordum. Zoe bizi koruda bulduğunda... yine buradaki ilk gecemizde odamda. Ama sen Orthros'a, benim yanıma döndüğün için çok mutluydun. Bu durum kafana takılmadan biraz daha tadını çıkarmanı istedim."

Cassia'nın boğazında bir yumru oluştu. Tam Konsey'e kadar olan günler parmaklarının arasından kayıp giderken, kız kardeşi ona zaman tanıyordu.

Solia sütundan uzaklaştı ve Kalos'un yanına geçti. "Beni Argyros Hanesi'ne götürür müsünüz? Cassia ve Lio hazır olduklarında bize orada katılabilirler."

Kalos ve Solia gider gitmez Lio Cassia'yı kollarının arasına aldı. Aurası onu yutmuş gibiydi, görünmeyen bir gölge seli ikisini de sarmıştı. Artık serada olmadıklarını, yataklarının önünde durduklarını fark etti. Etrafları mürekkep gibi bir karanlığa gömülmüştü, sanki adamın ıstıرابı odadaki ışığı emmişti. Sanki tüm gücü onu bulabildiği en güvenli yere tıkmaya odaklanmıştı.

"Böyle bir şey ," dedi saçlarına doğru.

"Henüz paniğe kapılmamalıyız. Seçeneklerimiz var." Onu rahatlatmak için ne kadar anlamsız bir girişim.

İkisi de Yaşlı Usta'nın onu koleksiyonuna katmak istediğini biliyordu, entrikalarında kullanacağı başka bir araç. Ve birini bir kez kendisinin saydı mı, asla gitmesine izin vermezdi.

Cassia geri çekilerek Lio'nun gözlerinin içine baktı. Lio'nun köpek dişlerini görünce bir sonraki güvence sözlerini unuttu. Ve Lio'nun tam o anda dişlerini ona geçirmenin eşiğinde olduğunu biliyordu, sadece ikisine de henüz kimsenin onu ondan almadığını hatırlatmak için.

Adamın büyüü kadının nabzıyla birlikte atıyordu. "Orthros'un üzerindeki Kraliçelerin koğuşunun güvenliğini terk ettiğin an, Koleksiyoncu senin için gelecektir. Bunun olmasına izin vermeyeceğim."

Onu öptü, kılıfsız dişlerinin dilini kesmesini umursamadan. Hayır, ona şu anın gerçek olduğunu ve burada, Orthros'ta birlikte olduklarını keskin bir şekilde hatırlatması gerekiyordu. Yer ayaklarının altından kayıp gitti; adam onu kollarının arasına almıştı. Ağzında serin bir hava hissetti, dişlerinin parıltısını üzerinde gördü.

Tanrıça, evet, tek düşünebildiği buydu. Onunla kurduğu bu bağa şimdi ihtiyacı vardı. Isırığının onu ona bağlamasına ihtiyacı vardı.

Adam kadının boğazına saldırdı ve kadın haykırarak kollarını adamın boynuna doladı ve onu damarına tuttu. Dişlerini kıza geçirirken onu kollarının arasına aldı. Kanının uzun, sıcak dalgalanmaları ondan dışarı aktı ve arkalarında tatmin edilmemiş bir zevk acısı bıraktı.

Büyüsü ona duyduğu açlığı beslemek için yükselirken bile bunu hissetti. Btana Ayal'daki o kısa, mucizevi zaman boyunca kendi büyüsünün olduğu yerdeki derin boşluğu.

Isırığının baş döndürücü etkisiyle gerçekle yüzleşti. Büyüsü onun bir parçasıydı. Onsuz asla bir bütün olamazdı.

Lio'nun kolları onun etrafında sıkılaştı ama dişlerinin tutuşu yumuşadı. Güllerinin kokusu her zamankinden daha güçlü bir şekilde üzerine sinmiş, yatağının üstündeki rafa yerleştirdiği çiçek açmış ayçiçeğinin kokusuyla bütünleşmişti. Sırtının altında battaniyelerinin yumuşaklığını hissetti ve oyuktaki küçük büyü ışıkları üzerinde dans etti.

Sonra üzerine bir karanlık dalgası çöktü. Onun büyüsü. Evcilleşmemiş, sonsuz, o kadar çoktu ki en derin oyuklarını doldurdu. İçinden çiğ bir açlık iniltisi koptu. Bedeni yatağın üzerinde eğildi, onun gücünün zirvesine çıktı. Kranası kasıldı ve besleyici zevk her damarına yayıldı.

Kadın soluk soluğa yatağa yığıldığında, ısırığı iyileşene kadar boğazını öptü ve kadın nefesini tuttu.

"Sonuçları ne olacak?" Sesi kısık ve boğuk çıktı. "Eğer sihrim olmadan yapmak zorunda kalırsam? Bu... tedavi edilebilir mi?"

Yüzünü onun boynunun kıvrımına yasladı, eli battaniyenin içinde yumruk haline geldi. "Büyü, bir büyücünün yaşam gücünden ayrılamaz. Eğer insanken gücünden mahrum kalırsan... bu ölümcül olur."

"Hediye beni kurtaracaktı."

Başını kaldırdı. Kadın onun gözlerinde cevabı gördü. "Sonsuza kadar bir parçan eksik yaşayacaksın. Bunu düşünmeye dayanamıyorum."

"Ama bunu düşünmeliyiz."

Saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "Hayır, Majesteleri. Buna asla katlanmamalısınız. Benim için değil. Hiç kimse için."

"Doğuştan gelen hakkım ile kan hakkım arasında bir seçim yapmak gerekirse, kan her zaman önce gelir, Lio."

"Hayır." Kelimesi odadaki her cam parçasını salladı. "Senin bu fedakârlığı yapmanı görmektense kendi sihrimi ruhumdan söküp atmayı tercih ederim."

Güçlü ve pragmatik olma konusundaki tüm kararlılığına rağmen ağlamaya başladı. "Seni seviyorum."

Lio onun yanağını okşadı ve gözyaşlarını sildi. "Seni almasına izin vermeyeceğim Cassia. Ne yapmam gerektiği önemli değil. Gerekirse onu kendi ellerimle yok edeceğim. Güvende olacaksın."

Onunla birlikte uzandı ve kendisini istediği kadar yakın ve sıkı tutmasına izin verdi. Tek yapabildiği onu teselli etmek olduğu için kendini hasta hissediyordu.

Grace'i içindeki şeyden koruyamazdı.

Ona bunu yaşatmak istemiyordu. Ama bu kez, kuralları çağlar önce yazılmış bir büyüün karşısında, aşkları için dünyayı yeniden şekillendiremeyeceklerinden korkuyordu.

CASSIA, zaten bir Hesperine olsaydı, Argyros Amca'nın kütüphanesindeki endişeyi ezici bir kucaklama gibi hissedeceğinden emindi.

Arenada bulunan herkes onu ve Lio'yu sehpanın etrafında ya da yakındaki koltuklarda bekliyordu. Kassandra da onlara katılmış, bir sandalyede ayrı oturmuş, parmaklarının arasında ham bir şeyi ince bir ipliğe dönüştürmek için elindeki iğ'i defalarca döndürüyordu.

Argyros Amca ciddiye. "Solia ve Kalos durumu açıkladılar."

"*Kayıp paradigmayı* bulmuşsun." Kia'nın parlayan ifadesi Lio'nun yüzünü görünce soldu. "Doğru. Bilimsel kutlamaların zamanı değil."

Mak sinirli bir ses çıkardı ve Cassia'ya gerçekten ezici bir şekilde sarılmak için ayağa fırladı. "Endişelenmeyi bırak. Lyros ve ben siz iki yumuşacık diplomati güvende tutacağız. Anladınız mı?"

O da ona sarıldı. "Oh, Mak."

Lio bir elini kaldırdı. Yakındaki bir taş raftan uzun bir parşömen havalanarak avucunun içine düştü. Parşömeni masanın üzerine yayarken kahve fincanları tıkırdadı. Bunun Tenebra'nın bir haritası olduğu ortaya çıktı.

Patria'yı işaret etti. "Amacımız bu. Cassia'yı güvenli bir şekilde Patria'ya götürmeli, büyüünü nasıl uyandıracağımızı keşfedecek kadar uzun süre orada kalmalı ve sonra buradan gitmeliyiz."

Cassia, Mak ve Lyros haritaya bakmak için masada Lio'ya katıldılar. Solia gelip Cassia'nın diğer yanında durdu, varlığı sıcaktı.

Lio Solia'ya bir bakış attı. "Cassia'ya Hediye vermeden önce büyüünü uyandırması gerektiğine karar verdik. Tatmin oldunuz mu?"

"Evet," dedi. "İlk doğumunuzu tamamlanmış sayıyorum."

Kassandra iğine bir bükölme verdi. "Lio'ya ikinci görevini vermeye hazır mısın? Geleneksel olarak, anaerkil ondan zayıflıklarını araştıran bir görev yapmasını ister."

Solia'nın sesinde meydan okuma yoktu. "Sanırım ikimiz de Cassia'ya icar alanına kadar eşlik etmenin şu anda tek odak noktanız olması gerektiği konusunda hemfikiriz."

Lio, "Kimse onu Koleksiyoncu'dan korumak için benden daha hazırlıklı olamaz," dedi.

Bu doğrudu. Yine de bu, Lio'nun zayıflıklarına bıçak saplayacaktı. Cassia için duyduğu korku. Yaşlı Usta'yla son düellolarından kalan kâbusları. O savaştan sonra asla tamamen iyileşmemişti.

"Sizden tek istediğim yardım kabul etmekte tereddüt etmemeniz," dedi Solia. "Cassia'yı güvende tutmak için hepimiz onun etrafında toplanmaya hazırız."

"Bu üstlenecek misin?" Kassandra sordu. Lio yumruklarını masaya dayadı. "Elbette."

"Ben tanıklık ediyorum," dedi Kahin.

Rudhira önündeki kahveye dokunmamış gibi görünüyordu. "Bu, en genç Hesperinlerimizden bazılarının ve yeni bir armağanın, halkımız güney yarımkürede çok uzaklardayken, gergin bir ölümlü politik durumunun içine dalacağı anlamına geliyor."

"Doğru Rudhira," dedi Lyros. "Hesperinler, çoğul. Lio, Cassia ve Solia, Mak ve ben olmadan Tenebra'ya adım atmayacaklar."

Rudhira gülümsemedi. "Herkes burada, Orthros Notou'da ikamet ettiği için Tenebra'ya yakın olan diğer Hesperinler sadece Hücum. Herkesin kuzeye döneceği Göç sonrasına kadar beklemenizi istiyorum. Ailelerinle birlikte sınırın hemen ötesinde, Orthros Boreou'da daha güvende olacaksınız. Ertelemek mümkün mü?"

Lio başını haritanın üzerine eğdi. "Keşke öyle olsaydı ama beklemek Cassia için tehlikeli olabilir. Büyüsü uyanmaya çalışıyor ama tam olarak ortaya çıkması için bir izin alanına ihtiyacı var. Süreci geciktirirsek ne gibi risklerle karşılaşabileceğini bilmiyoruz."

"Evet, var," dedi Cassia. "Belirli tehlikeleri herkese açıklamalıyız."

Çenesi sıkıştı. "Sihirlerinden mahrum bırakılan insanlara ne olduğunu biliyorum. Koleksiyoncu'nun kurbanları üzerindeki hakimiyeti sona erdiğinde ve sihirlerini de yanında götürerek oradan ayrıldığında kaderleri bu olur. Ölürler."

"Bu benim başıma gelmeyecek," diye onu yatıştırdı Cassia. "Asla," diye yemin etti.

"Keşke şaşırmış olsaydım," dedi Rudhira, "ama hem bir terapist hem de bir şifacı olarak bildiklerime göre bu, İmparatorluğun büyücülük ve yaşam gücü hakkındaki teorileriyle uyumlu. Korkma Cassia. Bunu atlatmanı sağlayacağız. Ancak böyle bir girişim, Yurtdışındaki Orthros Prens Naibi olarak benim iznimi gerektirecek. Planınızın detaylarını yarın gece Kraliçelerden önce bana sunun."

Solia sonunda Kraliçelerle görüşecekti. Ama tek söylediği, "Özür dilerim Cassia." oldu.

Cassia onun elini kavradı.

Argyros Amca Cassia'ya işaret etti. "Gel. Sana göstermek istediğim bir şey var."

Lio'ya baktı ama o da başıyla devam etmesini işaret etti. Görünüşe göre akıl hocaları onunla yalnız kalmak istiyordu.

Argyros Amca'ya kütüphanenin gri taş duvarlarına oyulmuş kıvrımlı merdivenlerden çıkarken eşlik etti. Kubbenin altındaki galeri boyunca yürüdüler. Burada peçe büyüsu yapıyor olmalıydı, çünkü aşağıdan gelen sesler kayboluyor ve tek duyabildiği halıların üzerindeki ipek ayakkabıları oluyordu.

"Sen ve Lio'nun şu anda nasıl hissettiğinizi biliyorum," dedi Argyros Amca. "Başka bir ölümlü kralla Ekinoks Yeminimizi yenilemek için Tenebra'ya her dönmek zorunda kaldığımda ben de aynı şekilde hissediyorum."

Cassia şaşkınlıkla ona baktı. "Tenebra'ya yaptığınız yolculuklardan korkacağınız hiç aklıma gelmezdi. Sen ilk Ekinoks Zirvesi'nde Kraliçelere yardım eden... orijinal Ekinoks Yemini'ni müzakere eden diplomatsın."

"Orthros'un Tenebra krallarıyla yaptığı orijinal anlaşmanın savunucusu olarak görevimi benimsediğim doğrudur. Ama bu her seferinde geri dönmeyi dört gözle beklediğim anlamına gelmiyor. Sevdiklerimizi burada evde bırakmak... bana eşlik edenlerin güvenliği konusunda endişelenmek... kendi anılarımla yüzleşmek."

"Tabii ki anlıyorsun," diye fark etti Cassia.

Tenebra'daki ölümlü hayatı boyunca, Hespera'nın Büyük Tapınakları yerle bir edildiğinde ve Büyücü Tarikatları sevdiği pek çok insanı avladığında, Son Savaş'ın dehşetini yaşamıştı.

"Bin altı yüz yıl sonra anılar kolaylaşıyor mu?" diye sordu.

"Hem evet hem hayır," dedi. "Zihin şifacılarıyla geçirilen uzun saatlerden sonra anılar kolaylaşıyor. Tenebra'ya yolculuklar da iyi bir arkadaşla daha kolay hale geliyor." Gülümsedi. "Son Ekinoks Zirvesi'nin tehlikelerine rağmen, onu her zaman Lio'nun benimle ilk buluşması ve seninle tanıştığımız yer olarak hatırlayacağım."

"O yolculuğu yapmamış olsaydın hayatımı hayal bile edemezdim."

"Sonra Lyta ve ben Kadi'yi çözdüğümüzde Ekinoks Zirvesi vardı. Ve bunun dışında, büyük tehlikelere rağmen bize büyük armağanlar veren daha pek çok şey."

Yarım ay vitray pencerelerle çevrili ve diplomatik hizmeti temsil eden ayçiçeklerinin deseniyle işlenmiş, büyüyle aydınlatılmış bir vitrinin önünde durdu. Orada havada asılı duran parşömenleri görünce Cassia'nın dudakları aralandı.

Belgelerden birini tanıdı. Koleksiyoncu'dan kurtardığı zamanki el izi vardı üzerinde. Gündönümü Yemini, Tenebra'nın müttefik lordlarıyla yapılan yeni anlaşma. Ama diğeri...

"Bu düşündüğüm şey mi?" diye sordu.

"Ekinoks Yemini," diye yanıtladı Argyros Amca. "Kraliçelerimiz, Tenebra'nın Büyücü Kralı ve senin atan Değişen Kraliçe tarafından kan ve sihirle imzalanan kâğıdın ta kendisi."

Cassia ellerini önünde kavuşturdu ve antlaşmanın üzerindeki mühürleri incelemek için öne doğru eğildi. Kraliçe'nin Hespera glifi, Büyücü Kral'ın parlayan altın ambleminin yanında kırmızı renkte titreşiyordu. Değişen Kraliçe'nin mührü ise pırıl pırıl parlayan yeşil bir sarmaşık yaprağıydı. Cassia bunca yüzyıldan sonra mühürlerde hâlâ sihir olduğunu anlayabiliyordu, tam olarak kavrayamadığı küçük gizemli fısıltılar.

"Dokunabilirsin," dedi Argyros Amca.

"Oh, kesinlikle dokunmamalıyım!"

"Büyülerle çok iyi korunuyor," diyerek onu rahatlattı ve ekledi: "Sanırım Değişen Kraliçe'nin doğrudan soyundan gelenler için bir istisna yapabiliriz."

Bir parmağını uzatıp sarmaşığa dokundu. Uzak atasının bu küçük işaretinde hissettiği auranın gücü karşısında nefesi kesildi. Neredeyse anlayabiliyordu, sanki kulağının dibinde tanıdık bir ses vardı. Daha dikkatli dinledi ama ses hâlâ çok uzaktaydı.

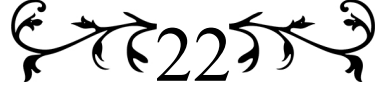
Bir parmağı atasının nabzında olan Cassia uzandı ve elini Gündönümü Yemini'nde bıraktığı işarete yerleştirdi.

Ellerini geri çekerek Değişen Kraliçe'nin sarmaşık kolyesini almak için cebine uzandı. Tahta diskin içindeki güç, Cassia'nın duyuları uyandığı için şimdi çok daha güçlüydü. Bu bir şahin çılgılığıydı, antlaşmadaki mührün daha yüksek bir yankısıydı.

Başının üzerinden geçirdi ve makam madalyonunun altında saklı durması için cübbesinin altına sıkıştırdı. "Belki de o kadar da imkânsız değildir."

Argyros Amca, sanki az önce ona zor bir sorunun doğru cevabını vermiş gibi gülümsedi.

OceanofPDF.com

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

34 Ourania, 1597 IS

OceanofPDF.com

KRALİÇELER ÇEMBERİ

LIO'NUN EN KÖTÜ KABUSU Annassa Evi'nin çatı katındaki bahçede gerçekleşiyordu. Beyaz güllerden oluşan çardaklar Sığınak vaat ediyordu ama Lütuf'unu burada saklı tutamazdı. Sonsuz çiçeklerin arasında attıkları her adım onları korkularına doğru götürüyordu.

Dava çemberleri ve Küller onlarla birlikte sessizce yürüyordu, Şövalye ve Tilili'nin patileri usulca yere basıyordu. Ama her nasılsa, Solia'nın yaldızlı sandaletleri ışıltılı siyah mermer zeminde daha gürültülü görünüyordu. Bu geceki hırsı çok açıktı. Altın sarısı elbisesinin içinde şimdiden bir kraliçe gibi görünüyordu.

Etrafına meraklı bir bakış attı. "Annassa Hanesi'nin Kraliçelerin tek sarayı olduğunu duymuştum."

"Evet," dedi Cassia, "evleri kendi halkına açık."

Solia bir çeşmenin kurnasına düşen kırmızı suyu izledi. "Ve bu bahçeden başka taht odaları yok mu?"

"Tahtlara ihtiyaç duymayacak kadar güçlüler," diye yanıtladı Cassia. "Bunu görebiliyorum," diye mırıldandı Solia.

Kraliçeler, kanepeler olarak kullanılan yükseltilmiş zemin üzerinde, ipek minderlerin arasında el ele oturuyorlardı. Kraliçe Alea'nın beyaz saçları uzun ve gür bir şekilde etrafında toplanmış, Kraliçe Soteira'nın sayısız yüzyıllık örgüleriyle iç içe geçmişti. İlk Lütuflar ilahi aşkın vücut bulmuş haliydi.

Lio'nun tek düşünebildiği, *Tanrıça, Cassia ve benim onların sahip olduklarının tadına bile bakabilecek kadar uzun süre hayatta kalmamıza izin ver, oldu.* Küller'in Kraliçeler'e resmi takdimi bir bulanıklık içinde geçti.

Cassia onun elini tuttu ve onu gerçekliğe geri döndürdü. Keşke Cassia'nın küçük eli onunkine sığıdığı kadar kolay bir şekilde onu koruyabilseydi.

"Annassa," diye hitap etti Cassia Kraliçelere, "büyük bir sevinçle kız kardeşim Solia'yı huzurunuzda getirdim."

"Bu bir onur, Annassa," dedi Solia. "Majesteleri benden hayranlığını iletmemi istedi."

Kraliçe Soteira ölümlü memleketinin hükümdarının bu selamına karşılık verdi. "Onun kanatları altında olduğunuz için ne kadar mutluyuz."

"Cassia'nın sizin emrinizde olduğu gibi," diye onayladı Solia. "Kız kardeşime Sığınak verdiğiniz için size minnettarım."

"O bizim için çok değerli." Kraliçe Soteira'nın sesi büyüyle doluydu. "Sen de öylesin," dedi Kraliçe Alea o yaşlı ama genç haliyle. gülümser. "Orthros'un soylarından birinin akrabası olarak, gelecekteki yolunuz nereye çıkarsa çıksın, burada her zaman bir eviniz olacak."

Solia buna karşılık verecek kelime bulamıyor gibiydi. Lio, Kraliçelerden gelen bu koşulsuz Sığınma teklifinin onu bile bu kadar etkilemiş olmasını bir şekilde rahatlatıcı buldu.

Yine de yaşayan en güçlü Hesperinler bu gece dünyayı güvende hissettirmediler.

"Annassa," dedi Lio, "korkarım tüm yollarımız Tenebra'ya çıkıyor."

Kraliçe Alea'nın solgun, yuvarlak yüzü endişeyle çatıldı. "Ioustin bize durumunuzdan bahsetti, canlarım. Başka koşullar altında, sizi böyle tehditler beklerken Yurtdışına gitmenize asla izin vermezdik. Ancak bu durumda bir istisna yapılması gerektiği açık."

Kraliçe Soteira derin bir iç çekti. "İmparatorluk'taki yolculuğunuz sizi beklenmedik tehlikelere maruz bırakmış olsa da, Tenebra'daki girişiminizin beklenmedik nimetlerle dolu olması için dua ediyoruz."

Kassandra'nın seyahatlerinin ne gibi sürprizlerle dolu olduğuna dair paylaşacak bir fikri varsa da hiçbir şey söylemedi. Kahin, Kraliçelerin solunda sessizce oturuyordu.

"Her türlü önlem alınmalı," dedi Kraliçe Alea. "Naip prensimiz planınızın size ya da yurtdışında koruması altında olanlara gereksiz bir tehlike yaratmayacağından emin olduğunda onayımızı vereceğiz."

Rudhira annesinin yanında oturuyordu, resmi ipekler giymişti ve saç örgüsü omzunun üzerinden öne doğru sarkıyordu. Lio'nun Ritüel babası nadiren Kraliçe'nin varisine bu kadar çok benziyordu.

Rudhira sahadayken evdeki hükümet işleriyle ilgilenen kız kardeşi Konstantina'ydı ve bu durum aralarında her zaman uyum sağlamıyordu. O ve Rudhira bir zamanlar Zoe ve Lio gibiydiler, ama şimdi İkinci Prenses Orthros'un en güçlü yaşlılarından biriydi, yüzyıllar boyunca uzanan saçları ağır sarmallar halinde sandalyesinin arkasına dökülüyordu. Ama bu gece kardeşinin yanına oturdu ve dayanışma jesti olarak kara elini soluk eline dokundurdu.

Lio elini kalbinin üzerine koyarak onlara derin bir selam verdi; Hesperinler bu onuru ölümsüz kraliyet mensuplarına bahşederler. "Desteyiniz için teşekkür ederim,

Kona Teyze. Tenebran işlerine daha fazla müdahil olmamızın Orthros'un geleceğine ilişkin vizyonunuzla uyuşmadığını biliyoruz."

"Annelerimin de dediği gibi, istisnaların yapılması gereken zamanlar vardır."

"Özür dilerim Efendi Kona." Cassia'nın aurası gerçek bir pişmanlıkla sızladı. "Bana gül bahçeciliği konusunda akıl hocalığı yapmaya daha yeni başladınız ve ben derslerimden çoktan izin almak zorundayım."

Kona Teyze heybetli kaşlarını kaldırdı. "Hiçbir şekilde özür dilemene gerek yok. Öğrencilerim arasında sizi büyük bir gelecek bekliyor, ancak potansiyelinizi gerçekleştirmek için tüm gücünüze sahip olmalısınız."

Cassia için düşündüğü geleceğin sadece bahçecilikle ilgili olmadığını biliyorlardı, hele de Orthros'un gül uzmanı aynı zamanda siyasi bir deha iken.

Kona Teyze'nin gülümsemesi oldukça kendini beğenmiş bir ifadeydi. "Git ve halkın için bu hediyeleri al. Orthros'un Rosarians Çemberi'ne bir Lustra büyücüsünü dahil etmenin tam zamanı. Bahçelerimizde neler yapacağını görmek için sabırsızlanıyorum."

Cassia, "Benim için planladığınız şeyleri dört gözle bekliyorum," dedi.

Sonra Kona Teyze Xandra'ya seslendi. "Gel benimle otur, kardeşim."

Xandra'nın aurasında şaşkınlık parladı ama Kona Teyze'nin sağındaki koltuğa oturdu. Kraliçelerin solunda Lio'nun ailesi Argyros Amca, Lyta Teyze ve Nike ile birlikte duruyordu. Nike'ın cesaretlendirici bir hareketiyle Kia ve Nodora da onlara katılırken, Mak ve Lyros Cassia ve Lio'nun etrafında saf tuttu.

Lio'nun zihninin Cassia'nın öfkeli Grace'i yerine bir diplomat gibi düşünmeyi hatırlayan bir kısmı bunun önemini fark etti. Ebeveynleri, teyzesi ve amcası toplantıya katılan tek yaşlı birinci kanlardı.

Kraliçeler bu gece tüm İlk Kan Çemberi'nin görüşleriyle ilgilenmiyordu. Ama varislerini bu işe dahil etmek istiyorlardı. Sekizinci Çember artık Hesperine siyasetinin tam ortasıydı ve bunun getirdiği tüm tehlikeler de vardı. Geri dönüş yoktu.

Lio tüm hayatı boyunca buna hazırlanmıştı. Ama herhangi bir şey onu bir Eski Usta'nın Zarafetini hedef almasına gerçekten hazırlayabilir miydi?

"İlk Prens," diye resmen Rudhira'ya hitap etti Lio, "değerlendirmeniz için önünüze iki teklifle geldik. Sizden ricam şu: Cassia'yla bana izinsiz gitmemiz için izin verin. Koleksiyoncu'nun dikkatini çekmemek için her türlü çabayı göstererek gizlice Patria'ya gideceğiz ve Orthros'un güvenliğine dönmeden önce sadece onun büyüsunu uyandıracak kadar uzun süre kalacağız."

Mak konuşmadan önce Rudhira'yı kalbine indirdiği bir yumrukla selamladı. "Sadece onların güvenliğini sağlamak için değil, aynı zamanda herhangi bir

Tahsildar Cassia'ya yönelik bir girişimde bulunursa başkalarına yönelik bir tehlike ortaya çıkabilir."

Lyros bir sonraki selamını sundu. "Stratejimizin endişelerinizi karşıladığından emin olmak için Hücüm ile birlikte çalışmaya hazırız."

Rudhira, "Bunu en az risk taşıyan yaklaşım olarak görüyorum," dedi.

Cassia kız kardeşine baktı. "Solia'nın bize orada eşlik edeceğini umuyoruz - ve amacımıza ulaştığımızda Orthros'a geri döneceğiz."

Rudhira'nın gözlerinde sempati vardı. Çoktan harekete geçmiş olan başka bir plana karşı çetin bir savaş verdiklerini biliyordu. "Peki ya ikinci teklif?"

Solia ona cevap verdi. "Tenebra'ya gece vakti hırsızlar gibi girmeye gerek yok. Kız kardeşimin orada dikkatli davrandığı günler sona erdi. O ve Hesperine delegasyonu bana resmi olarak Patria'da eşlik edebilirler; orada Özgür Lordlar Tam Konseyi'ne katılacak ve yönetme hakkımı ilan edeceğim."

Rudhira ellerini sandalyesinin süslü kollarına dayadı. "Bu, annelerimin dikkate alması gereken bir teklif. Hesperine'lerimiz benim yetki alanımda olsa da, Orthros'un Tenebra'daki olası bir hükümet değişikliği konusundaki tutumu Kraliçelerin kararı olmalı."

"Önündeki fırsatın farkındayız Solia." Kraliçe Alea, Tenebra'nın bin altı yüz yıllık tarihini görmüş gözlerle ona baktı. "Ama aynı zamanda Orthros krallığı üzerinde de hakkın var. Burada senin için özgürlük ve ihtişam var. İstedğin her şeyi sonsuza dek yaşayabilirsin."

Tüm dillerin en gümüşüne sahip olan Kraliçeler için Hespera'ya şükürler olsun.

Belki de Solia'yı Lio ve Cassia'nın yapamayacağı bir şekilde etkileyebilirlerdi.

"Üç ülke sizi kollarını açarak karşılayacaktır," dedi Kraliçe Soteira. "Tenebra. Orthros. Ya da İmparatorluk. Evet, sevgili İmparatorluğunuz bile ve hatta Majestelerinin sizin için düşündüğü kaderi bir kenara bıraksanız bile. Bizi biraz ikna ederseniz sınırlarının size ne kadar açık olduğunu görseniz şaşırırsınız."

"Bana teklif ettiğiniz şeyin büyüklüğünü takdir ediyorum," dedi Solia. "Sen takdir ediyor musun? Sanırım Cassia size göstermeli." İkinci Prenses bir el salladı

zarif bir el. Sandalyesinin yanındaki küçük masa, bir örtü ile örtülüp havalanarak Kraliçelerin önünde durdu.

Cassia masanın karşısındaki kız kardeşiyle yüzleşti. "Soli, Kraliçelerle buraya en son geldiğimde, seni bulmak için İmparatorluğa gitmeden önce bir söz vermiştim: Sana bunu kendi ellerimle sunana kadar rahat etmeyeceğime dair."

Cassia bezi geri çekti. Lio'nun zarafeti onu hâlâ şaşırtabiliyordu. Bu yadigârın evlerinde saklı olduğunu ve Cassia'nın sürekli bir hüsrarla onunla uğraştığını düşünmüştü. Mozaik toprak kap, önemini bilmeyen birini etkilemeyebilirdi. Ama Lio biliyordu.

Koleksiyoncu'nun saldırısından kurtulan tek Sığınak Gülü oydu. Kona Teyze ve Cassia toprağın altındaki köklerde hâlâ hayat olduğunu söylemişti. Ne planlıyorlardı?

Cassia ellerini saksısının üzerine koymuş, çenesini dikleştirmişti. Lio bu bakışı biliyordu. Bir şeyi kanıtlamaya kararlıydı ve Tanrıça onu durdurmaya çalışan herkese yardım edecekti.

"Lio, lütfen gel arkamda dur."

"Elbette." Adam, kadının istediği gibi yaptı ve ellerini onun ince omuzlarına koydu.

Cassia resmi ipekleriyle birlikte giydiği yıpranmış, lekeli bahçe çantasına uzandı ve el küreğini çıkardı. Keskin kenarını, Hesperine büyülerine güç katmak için defalarca kendini kestiği eline dayadı.

Majestelerinin kanının kokusu Kraliçelerin bahçesini doldurdu ve kırmızı damlaların saksının içindeki çorak toprağa batışını izledi. Pratik seansları sırasında öğrenmesine yardım ettiği gibi, onun İradesine odaklandığını hissetti.

İçinden bir büyü dalgası akmaya başladığında, nefesini tuttu. Kendi yeni doğan büyüsünü güçlendirmek için onun gücünden yararlandığını hissedebiliyordu. Bu onların Birliği kadar sezgiseldi. Onun odağına daha fazla büyü göndererek, aurasının talebinin ona ne kadar verdiğini ölçmesine izin verdi. Kalbi gücün verdiği heyecanla çarpıyordu ve dişlerini sıkarak kınından çıkmış dişlerini Kraliçelerine göstermemeye çalıştı.

Cassia'nın elleri tencerenin ağzında sıkılaştı, biri toprağa daha fazla kan akıtıyordu, parmak eklemleri bembeyazdı. Onun, onların, Koleksiyoncu'nun geride bıraktığı harabelerin o küçük parçasının derinliklerine aktığını hissetti.

Ve onun haklı olduğunu fark etti. Bunu onun aracılığıyla hissetti. Hayat.

Toprak patlayarak açıldı. Taze yeşil kamışlar gözlerinin önünde boy verdi, uçlarında tomurcuklar oluştu ve çevrelerindeki bahçe kadar şişman ve gelişen üç çiçeğe dönüştü.

Cassia nefesini tuttu ve buruşmaya başladı.

Lio düşmeden önce onu kendine doğru çekti. "Tanrıça korusun. Bu harikaydı."

Kona Teyze alkışlamaya başladı ve Cassia'nın ilk sihir gösterisi için tüm çember alkışlarıyla ona katıldı. Knight endişeyle mızızlanarak Cassia'nın cüppesine bastırdı ve Cassia onu rahatlatmak için bir elini cüppesinin üzerinden geçirdi.

Lio'nun Grace'i zafer kazanmış bir edayla başını ona yasladı. Gösterisinin sadece kız kardeşi için olmadığını fark etti. Düşüncelerinde verdiği sözü duyabiliyordu: Koleksiyoncu'nun kazanmasına izin vermeyeceklerdi.

Lio kızın kanayan elini ağzına götürdü ve kesiğin üzerine şefkatli bir öpücük kondurdu. Niyeti sadece onu iyileştirmekti ama kanında yeni tatlar tattı. Yemyeşil. Vahşi. Büyüsü gittikçe güçleniyordu. Seyircileri , bunun tadını çıkarmak için zaman ayıracaktı.

Karşılarında Solia uzanıp parmağıyla beyaz bir gül yaprağının izini sürdü.

"Benim gücüm Orthros'a ait," dedi Cassia, "ben de öyle. Burası senin de ait olduğun yer olabilir Solia. Tek yapman gereken bunu kendin için seçmek. Kraliçeler adına konuşmak benim için bir onurdur. Hesperine'in hoş geldin sembolü olan bu beyaz gül ile sana Sığınak'ı sunuyorum."

"Yavrum," diye mırıldandı Solia, gözleri büyülerinin gizlediği duygularla doluydu.

"Lütfen, Soli. Kendimiz için istediğimiz her şeyin gitmesine izin verme." Cassia ellerini uzattı.

Kız kardeşi onları kavradı. "Bırakmıyorum. Sıkıca tutunuyorum." Sonra Solia Kraliçelerle yüzleşti. "Burada her zaman bir sığınağım olacağını biliyorum,

Bunun için kız kardeşimin evlat edindiği insanlara minnettarlığımı ve sevgimi sunuyorum. Ama Tenebra bana sahip olsa da olmasa da, herkesin iyiliği için ben ona sahip olacağım."

Lio, Cassia'nın acısını kendi kanında hissetti. Aralarından bir kesinlik geçti. Solia buraya ayak basmadan önce seçimini çoktan yapmıştı. Tıpkı Cassia'nın İmparatoriçe'nin sarayında tahttan çekilmeden önce ne yapacağını bildiği gibi.

Solia'nın fikrini değiştirme umudu hiç olmamıştı. Bu iki kız kardeş cennette yollarını çizmiş yıldızlar da olabilirlerdi. Lio, Tendo'nun burada olmasını diledi, çünkü onu anlayabilecek tek kişi oydu.

Solia'nın sesi Kraliçelerin çatısında sarsılmaz bir şekilde yankılandı. "Tenebra'nın tahtına oturacağım. Buradaki herkesin desteğini istiyorum. Eğer vicdanen bana yardım edemeyecekseniz, o zaman hayır duanızı umuyorum. Eğer bunu beklemek bile çok fazlaysa, beni devamdan döndürmeye çalışmamanız için dua edeceğim."

Yumuşak bir rüzgâr sözlerini kovaladı, Kraliçelerin cevabını beklerken sadece çeşmeler konuştu. Kadim hükümdarlar bir bakış alışverişinde bulundular, bu da Majesteleri Birliği aracılığıyla sessizce istişare ediyor olmaları gerektiğinin bir işaretiydi.

Kraliçe Alea'nın aurası, Lio'nun duyuları için güzel bir sır olan nadir Sığınak büyüyle sarılmıştı. "Ekinoks Yemini bin altı yüz yıl boyunca bunu yapmamızı yasakladıktan sonra Hesperinlerin Tenebra'nın siyasetine müdahale etmesi, son derece dikkatle değerlendirilmesi gereken bir karardır."

"Anlıyorum," dedi Solia. "Dikkate alabilmeniz için stratejimi tartışalım mı?"

Cassia Lio'ya doğru eğildi. Onun birbirlerine fiziksel olarak bağlanma ihtiyacını anlıyordu. Tenebran meseleleri etraflarında yükselen bir fırtınaydı - Solia'nın ateş fırtınası. Başlamasını izliyorlardı ve bunu durdurmak için yapabilecekleri hiçbir şey yoktu.

"Kraliçeliği barışçıl yollarla mı elde etmek istiyorsunuz?" Kraliçe Alea sordu.

Solia cevap verdi, "Tahtı gücümle değil, yasalarla talep edeceğim. Özgür Lordlar Konseyi Kral Lucis'ten aldıkları yetkiyi iptal ettiğinde, onların desteğini kazanacağım ve gerçek kraliçe olacağım."

Argyros Amca tartışmaya katılmak için açık avucunu daire şeklindeki dilekçeye doğru kaldırdı. "Onların beğenisini kazanmak için planınız nedir?"

"Cassia halkın beni hatırlayacağına dair güvence verdi. Onlara her zaman istedikleri ama kaybettiklerini düşündükleri kraliçeyi vereceğim."

Lyta Teyze daha sonra elini uzattı. "Devrik kralın misilleme yapmamasını nasıl sağlayacaksınız?"

"Lord Hadrian hâlâ hatırladığım kadar onurlu mu?" Solia Cassia'ya sordu.

Cassia'nın aurası kız kardeşinin komplosunun içine çekilmekten çekindi ama yine de cevap verdi. "İliklerine kadar onurlu. Lucis'e hizmet etmekten nefret ama krallığın iyiliği için bunu yapmaya devam ediyor. Bir zamanlar Tenebra'yı parçalayan kan davalarının bir gazisi olarak, sadece güçlü bir hükümdarın özgür lordları kontrol altında tutabileceğini biliyor."

"Sadakatini bana aktarması ne kadar olası?" Solia sordu.

Cassia yutkundu. "Öldüğünü sandığımız gece, o -tüm Tenebra'daki en güçlü lord- sesi kısılana kadar yalvardı. Ama kral seni kurtarmasına izin vermedi. Bunca yıl seni gerçek kraliçesi olarak kalbinde taşıdı."

"Onun gereksiz kederine üzüliyorum," diye mırıldandı Solia. "Beni takip ettiğinde, adamları da onu takip edecek. Lucis'in elinde ona kişisel sadakat ya da korkudan dolayı itaat eden zayıf bir güç kalacak. Bana karşı koyacak gücü olmayacak."

"Güçlü bir müttefiki var," diye belirtti Kraliçe Alea. "Cordium onun hükümdarlığını destekliyor. Ona yardım etmeleri için çoktan savaş büyücüleri gönderdiler. Ona meydan okuduğunuzda, nasıl karşılık vereceklerini biliyorsunuz."

Ama Solia gülümsedi. "Gerçekten de Büyücü Tarikatı'nın benim gibi bir kadına nasıl tepki vereceğinin farkındayım. Dini yasalarına karşı yürüyen bir iğrençlik." Onları parmaklarıyla saydı. "Hiç kimse tapınak dışında büyü yapamaz. Hiçbir erkek hem büyü hem de kılıç kullanamaz. Oh, ve kadınlar kılıç kullanamaz."

"Bunun değişmesi gerektiği kadar," diyor Kia, "bu fikirleri insanların zihninden söküp atmak inanılmaz derecede zor olacak."

"Kadınların ateş büyücüsü *olabileceğine* bile inanmıyorlar," diye hatırlattı Xandra ona. "Hâlâ bizim yakınlığımıza sahip kızları öldürüyorlar, bunun bir merhamet olduğunu düşünüyorlar çünkü büyümüz bizi sadece delirtecek ve yok edecek."

"Benim hükümdarlığım sırasında değil." Solia'nın ses tonu bir adamda yanık izleri bırakabilirdi. "Hayatımı büyü bir kadını tahta çıkarmaya adadım. Ama Cassia'yla ilgili planımı müttefiklerime açıkladığımda, bu benim çöküşüm oldu, onların desteğini kaybetmemin ve kaçmak zorunda kalmamın nedeni oldu. Onunla on beş yıl ayrı kalmamızın sebebi de buydu. Hayatımda öğrendiğim en üzücü dersti. Aynı hatayı ikinci kez yapacağımı düşünmeyin. Bu sefer anımı akıllıca seçeceğim ve sonunda kraliçelerinin büyüsünü kabul etmelerini talep ettiğimde hazır olacağım."

Kraliçe Alea'nın sesi nazikti. "Emir sırasında hayattaydım. Son Savaş'ı ve büyücülerin kendi doktrinlerine karşı güç kullanan bizim gibi kadınlara yaptıkları tüm zulümleri yaşadım. Böyle bir gerçekliğe hazır olabileceğinden emin misin?"

Solia çenesini kaldırdı. "Değişimin bir gecede gerçekleşmesini beklemiyorum. Bunların hepsi benim yaşam sürem içinde gerçekleşmeyecek. Ama ben Düzen'in sonunun başlangıcı olacağım."

Lio, Ekinoks Zirvesi için Tenebra'ya yaptığı ilk yolculukta kendi hedeflerinin ne kadar yüce olduğunu hatırladı. Cassia Orthros'a geldiğinde, Gündönümü Zirvesi sırasında Cassia'yla birlikte bu ideallere nasıl sarılmışlardı. Solia davasına inanıyor olabilirdi ve İmparatoriçe'nin yanında siyaset ve savaşla bilenmiş olabilirdi ama İmparatorluk'ta çok uzun süre kalmıştı. O ve Cassia

buradaydı, her diplomatik söz ve sabotaj eylemiyle Büyücü Tarikatlarıyla savaşıyordu.

Solia'nın neyle karşılaşacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ama Lio hiçbir şey söylemedi, çünkü öğrenecekti ve o hesaplaşma anının onun başına gelmesini istemiyordu.

Solia, "Tenebra'yı Cordium'a karşı yanımda durması için toplayabilirim," diye söz verdi.

"Eğer yanlış hesap yaparsan," diye uyardı Kraliçe Alea onu, "Büyücü Tarikatlarını Son Savaş'tan beri yapmadıkları bir misillemeye kışkırtabilirsin."

"İş o noktaya gelirse, İmparatoriçe bana askeri yardım sağlayacaktır," dedi Solia. "Cordium'un büyücüleri, prensleri ve paralı askerleri bile İmparatorluk Ordusu'na kıyasla acınacak bir güç."

Hespera'nın Merhameti, Solia İmparatorluk ve Cordium'un birbirlerine karşı savaşa girdiğini ne kadar sakin bir şekilde anlattı.

"Ama Majesteleri ve ben bunu son çare olarak görüyoruz," diye devam etti Solia. "Kendisini Tenebralılara yabancı bir istilacı olarak değil, onların hamisi olarak tanıtmak istiyor. Bana kendi kuvvetlerimi donatmak için kullanabileceğim para, silah ve malzeme şeklinde destek sağlayacaktır. Sadece seçkin paralı askerleri doğrudan yardımda bulunacak."

Kella, Tilili'nin arkasından bir selam verdi. "Kardeş devletlerimiz İmparatoriçe'nin davasında birleşti. Tenebra ve İmparatorluk müttefik olarak ilerleyecektir. Orthros'un da bizimle birlikte olacağını umuyoruz."

Karege elini kalbine götürdü. "Ve halkımız için belirlediğiniz resmi yol ne olursa olsun, o Hesperines errant yoldaşlarımızla birlikte savaşmakta özgür olacak, Kraliçelerim."

Kraliçe Soteira, Majesteleriyle bir bakış daha paylaştı. "Gücümüz çok büyük ve bu nedenle onu kullanmamız daha fazla zarara yol açma potansiyeline sahip."

Annassa Alea başını salladı. "Hesperinler Son Savaş'tan beri bir çatışmada taraf tutmaya çağırılmadı ve o zaman bile sadece masumları Tarikatların saldırısından korumaya çalıştık. Tenebra'da var olma hakkımız için savaşmaktansa Orthros'a çekilmeyi tercih ettik. Bu tersine çevrilmesi gereken uzun bir emsaldir."

"Lucis tahtta kalırsa," dedi Solia, "savaş kaçınılmaz olur. Cassia ve Lio bana Lucis'in Tenebra'yı çoktan Tarikatlara açtığını söylediler. Hespera'ya tapanlara karşı zulümleri çoktan başladı. Bir sonraki savaşı sadece ben önleyebilirim."

"Flavian da yapabilir," diye ısrar etti Cassia.

"Onun buna eşit olduğuna gerçekten inanıyor musun?" Solia geri döndü.

"Birleşik bir Tenebra'yı koruyacak," dedi Cassia, "bu da kan davalarını ve Cordian istilasını önleyebilir."

"Sürdürmek, evet," diye yanıtladı Solia. "Her zaman bildiğimiz Tenebra'yı koruyacak. Onu yeni bir krallığa dönüştürmediğim sürece tarih tekerrür edecek. Büyücü Tarikatları büyüü ve tapınmayı kontrol ettiği sürece, bütün bir kıta her zaman onların insafına kalacak. Yozlaşmış insanlar diğer herkesin gücünü kendi doktrinlerine rehin tuttukları sürece, savaş sadece bir zaman meselesi olacaktır. Sadece gerçek değişim barışı güvence altına alabilir."

Solia doğruyu söyledi. O değişimi kılıç ve ateşle, Lio ise diplomasiyle sağlamaya çalışsa da, amaçları aynıydı. Onun vaat ettiği her şeyi başarabileceğine inanmak istiyordu. Ama Cassia'ya kız kardeşine mal olacak böyle bir geleceğe sevinecek gücü kendinde bulamıyordu.

Kona Teyze daire şeklinde bir dilekçe verdi. "Solia, şiddet olaylarının patlak vermesi ihtimaline karşı Orthros'un aldığı önlemlerden haberdar olmalısın. Kız kardeşin sayesinde, Tam Konsey'in sonucunu görene kadar bu oylamayı erteledim. Ancak bu sonuç Gelecek Savaş olursa, Orthros Ayrılma'yı devreye sokacak, tüm Hesperinleri Tenebra'dan çekecek ve koğu su sonsuza dek mühürleyecek."

Şok Karege'nin aurasında yankılandı. "Prensesim, İlk Kan Çemberi'nden ayrılalı çok uzun zaman oldu. Bunu düşüneneğinizi hayal bile edemiyorum."

"Bu bana hiç keyif vermiyor sevgili Karege," diye yanıtladı. "Ama Büyücü Tarikatlarının varlığımızı tehdit etmemesi ya da varlığımız nedeniyle Tenebralılara gereksiz yere zarar vermemesi için ne gerekiyorsa yapacağız."

"Tüm saygımla," diye konuştu Cassia, "bu oylamanın sonucu önceden belli değil. Orthros'taki pek çok kişi sınırlarımızı açık tutmaya kararlı."

"Bu doğru," dedi Xandra. "Sekizinci Çember'in, Ayrılış'a karşı oyumu destekleyecek pek çok taraftarı var."

Rudhira onlara, "Hücum'un geri çekilmeye yok," diye hatırlattı.

Nike kollarını kavuşturdu. "Orthros'un Tenebra'yı terk edip koğuşun arkasına sinmesi için hiçbir sebep yok. Amacımızda sağlam duracak güce sahibiz."

"O gece geldiğinde yapacağımız tartışmayı memnuniyetle karşılıyorum," diye yanıtladı Kona Teyze. "Bu tartışmanın her iki tarafında da müttefiklerin var Solia."

"Bunu görebiliyorum, İkinci Prenses," diye cevap verdi Solia, çelik gibi soğukkanlı bir şekilde, "ancak İmparatoriçe ve benim izolasyonu sona erdirmeye çabalarımızda birleştiğimizi bilin. Bu

Orthros'un bu ilkeyi terk etmesi bizi üzer. Ve insan ya da ölümsüz hiç kimsenin kız kardeşimi benden uzak tutmasına izin vermeyeceğim. Bu tartışmaya açık bir konu değil."

"Bunun kolay bir çözümü var," dedi Kona Teyze nezaketle. "Sadece koğuşun bu tarafında bize katılmanız yeterli."

"Size çok daha üstün bir sonuç öneriyorum." Solia tekrar Kraliçelere döndü. "Sınırınızın güneyindeki düşman toprakları kalıcı bir müttefike dönüştürecek bir kraliçe. Hesperine'in bir savaşa müdahale etmesini istemiyorum, savaşı önlemek için yardımınızı istiyorum. Bunu yapmak için tahtı güvence altına almalıyım. Sadece Orthros'un Konsey'de iddiamı desteklemek için resmi temsilciler göndermesini talep ediyorum."

Xandra çember dilekçesini verdi. "Anne, *Bamaayo*, bu önerilerin İlk Kan Çemberi'nde bir kargaşaya neden olacağı kesin. Eğer bir oylama yapmak isterseniz, Deneme kardeşlerim ve ben taraftarlarımızı bir araya getirmeye hazırız."

Kraliçe Soteira, "Kararımızın ardından Orthros'a rehberlik etmeleri için tüm kraliyet birinci kanlarına ihtiyacımız olacak," dedi, "ancak Hesperinlerin Solia'nın kampanyasındaki rolü oylamaya sunulmayacak. Bu halkımız için yapmamız gereken bir seçim."

Lio oradaki tüm Hesperinler arasında geçen rahatlama ve endişeyi hissetti. Kraliçeler iradelerini nadiren Orthros'a dayatırlardı. Halkları böylesine büyük bir riskle karşı karşıya kalmadıkça, bunu asla yapmazlardı.

Lyta Teyze elini kalbinin üzerine koyarak Kraliçelerin önünde geleneksel kalp selamıyla eğildi. "Kararınız ne olursa olsun Annassa, Stand hazır. Nike'ın bizi destekleyecek eviyle karşılayamayacağımız hiçbir tehdit yok."

Nike onun yanında eğildi. "Orthros'u her yeni tehlikeden koruyacağız."

"Vekilharçlarımıza da ihtiyacımız olacak." Kraliçe Soteira'nın sözleri Lio'ya uğursuz geldi.

Başını Kraliçe Alea'ya doğru eğdi. İki Kraliçe'nin derin ve özel bir sohbet içinde oldukları belliydi. Orthros'taki tüm ebeveynler gibi Kraliçeler de birbirleriyle çocukları hakkında duymadan konuşurlardı. Ancak iki zihnin paylaştığı düşünceler hayatları ve krallıkları değiştirme gücüne sahipti.

Son olarak Kraliçe Soteira, Kraliçe Alea'nın kulağının arkasına bir tutam saç sıkıştırdı ve parmak uçlarını Kraliçe Alea'nın bir çember gibi taktığı siyah Grace örgüsü boyunca gezdirdi.

Kraliçe Alea onlar adına konuştu. "Solia, Prenses ve Kraliçe adayı, Hesperinlerin ideallerimizi unuttuğunu düşünmeyin. Bizler

Yüzyıllar boyunca, tüm umutların yitirildiği zamanlarda bile bir özgürlük mabedi sundunuz. Pek çok kişinin imkânsız olduğuna inandığı bir geleceğe dair vizyonunuza değer veriyoruz. Bu nedenle, ideallerimizin en önde gelen savunucularını sizinle birlikte Tenebra'ya göndereceğiz: diplomatlarımızı."

Lio ve Cassia'nın bakışları buluştu. Aralarındaki Grace Birliği hâlâ yumuşak, anlaşılmaz bir gerginlikteydi ama önceki gece saatlerce konuşmuşlardı. Yüksek sesle, açıkça ve dürüstçe söylenen sözler onları aynı fikirde yapmıştı.

Ne yapmaları gerektiğini biliyorlardı. Tüm umutlar tükenmiş olsa bile. "Annassa, izin verersen." Cassia Kassandra'ya döndü.

Kahin ona uzun, rulo haline getirilmiş bir kumaş demeti uzattı. Lio, Grace'in kendini çelikleştirdiğini hissetti ve Kassandra'nın yanında ne getirmiş olabileceğini anladı.

Cassia yavaşça aldı. "Haklıymışsın. Beyaz gül bir seçenek değil, eğer sunulan tek seçenek buysa."

"İyi iş çıkardın," diye onayladı Kassandra.

Cassia bohçayı kız kardeşine götürdü ve iki eliyle tutarak müstakbel kraliçenin önünde açtı.

Tarihi sancakta Kral Lucis'in arması, yani Büyücü Tarikatının ateşi altında itaatle aşağıya dönük bir kılıç yoktu. Bu, Büyücü Kral'ın bin yılı aşkın bir süre önceki amblemiydi; güneşin parlayan ışınları altında yüksekte tutulan bir kılıç ve ateş büyüsü.

"Bu nasıl mümkün olabilir?" Solia yıpranmış ama hâlâ parlak olan pankarta baktı ve kumaştaki bir yanık deliğine dokundu. "Bu sadece bir pankart değil... pankartın *ta* kendisi." Sesi kalınlaştı. "Thalia'nın bana verdiği. Iris'le birlikte gizlice koruduğumuz ve lordların bize ihanet ettiği Castra Roborra'ya götürdüğümüz sancak."

"Senin mi?" Cassia söyledi. "Büyücü Kral'ın zamanından kalma bir sancak olduğunu biliyordum ama senin mi? Annemin mi?"

"Bu, ailenizin nesiller boyu gizlice koruduğu üç eserden biri."

"Diğeri de Değişen Kraliçe'nin kolyesi mi?" Cassia sordu.

"Evet," diye yanıtladı Solia, "ve üçüncüsü de onların eti ve kanı, yani sizsiniz."

"Bunu bana devrettikleri için mutluyum, böylece onu gerçek kraliçeye verebilirim."

"Buna layık olduğumu söyleyemem. Onu korumak için İmparatorluk'a kadar yanımda götürdüm." Bakışlarını başka yöne çevirdi. "Ama sana söylemekten utanıyorum ki bir zaman geldi... onu saklamadım."

Lio, Solia'nın hayatında belki de kaderine isyan etmeye istekli olduğu o uzak anın yasını tuttu. Onun bu yükten kurtulmaya çalışmış olmasına sevinmişti. Bir daha asla geri dönüp hepsine musallat olmamasını diledi.

Kahin'in yaptığı tek açıklama "Buldum" oldu.

"Ben de saklamak istemiyordum," dedi Cassia, "ama şimdi onu sana başka bir şeyle birlikte sunmam gerektiğini biliyorum. Benim bilgeliğim, olduğu gibi. Bir danışmana ihtiyacın var, Tenebra'daki güncel meseleler hakkında sana fikir verebilecek birine. Iris'in yerini asla dolduramayacağımı biliyorum ama onun şerefine elimden geleni yapacağım."

Solia bir an için gözlerini kapadı. Sonra Cassia'dan pankartı aldı ve kız kardeşini kollarına çekti. "Sana yanımda ihtiyacım var."

Lio derin bir nefes aldı ve bundan sonra olacaklar için kendini hazırladı.

Kraliçe Alea, Argyros Amca'ya işaret etti. "Tenebran İşleri Büyükelçisi ile ilgili görüşmemizi bitirme vakti geldi."

Lio ve Cassia'nın akıl hocası yanlarına geldi. Her ikisinin de omuzlarına birer el koydu. "İmparatorluğa git önce Lio'ya söylediğimi ikinize de söyleyeceğim. Size teklif edeceğim şeyi kabul etseniz de etmeseniz de sizinle her zaman gurur duyacağım."

Lio yutkundu. "Teşekkür ederim amca." "Bunu duymaya ihtiyacımız vardı," dedi Cassia.

"Kraliçelerin Usta Büyükelçisi olmadan önce," dedi Argyros Amca onlara, "Orthros adında diplomatik servisi olan bir krallığımız olmadan önce, halkımız hayatta kalmamız için Büyücü Kral ile pazarlık yaptığında yeteneklerimi sunan bir zihin büyücüsüydüm. Bu anlamda, başka bir şey olmadan önce Tenebran İşleri Büyükelçisiydim. Ve sen, yeğenim, geride bıraktığımız yıkık krallıkla ilgilenen ilk ve tek öğrencim olduğunda, ilk kez bir halefim olabileceğini hayal ettim."

Lio, "Hiç kimse senin yerini dolduramayacak," dedi.

"Bunu yapmanı istemezdim," dedi amcası gözlerinde bir parıltıyla. "Kendi ayakkabıların bu rol için oldukça uygun ve seni benim asla düşünemeyeceğim yönlerle taşıyacak. Ve bu yolda yalnız yürümesen ne kadar iyi olur."

"Hayır," dedi Cassia, "ve asla da olmayacak."

Argyros Amca, "Tenebran meseleleri konusunda iki yeni uzman gökyüzümüzde yükseldi," dedi. "Size böyle bir sorumluluk yüklediğim için ne kadar üzülsem de, Tenebra ile ilişkilerimiz konusunda kendimi hiç bu kadar güvende hissetmemiştim."

emin ellerdesiniz. Eğer kabul ederseniz, bu unvanı tüm kalbimle size devredeceğim."

"Hâlâ öğrenecek çok şeyim var," dedi Cassia, "çalışmalarımızı dört gözle bekliyorum ama Tenebra'daki geçmişim de beni hazırladı."

Lio elini amcasının elinin üzerine koydu. "Bu gece için beni iyi eğittin."

Gümüşdil'in efsanevi bakışları yüzyılların hatırasıyla dolu olarak onların üzerinde duruyordu ama aurasında en çok parlayan aşk yıllarıydı. "Hazırsınız."

"Biz de öyleyiz baba," dedi Mak.

Lyros başını salladı. "Lio ve Cassia nereye giderse, biz de onların resmi koruyucuları olarak gideriz."

"Benim onayım," dedi Lyta Teyze onlara.

"Burada olacağız," diye söz verdi Xandra ünlü büyük kardeşlerinin yanından. "Kia, Nodora ve ben İlk Kan Çemberi'nde savaşmaktan vazgeçmeyeceğiz. Orthros'un Solia'nın hükümdarlığındaki yeni rolümüzü desteklemek için oy kullanmamıza ihtiyacı olacak."

Lio'nun babası onu ve Cassia'yı kucakladı. "Önemli bir gece, Sekizinci Çember. Tanrıça'nın Gözleri yolunuzu aydınlatsın."

"Ve onun karanlığı seni Sığınak'ta tutuyor." Lio'nun annesi uzun bir süre onlara sarıldı, aile birliği onun gururu ve endişesiyle ağrıyordu.

Lyta Teyze ellerini Argyros Amca'ya uzattı. O da ellerini tuttu ve yüksek sesle bir şey söylemediler. Ama Argyros Amca'nın bu durumda ne duymaya ihtiyacı olduğunu bilen biri varsa, o da Lyta Teyze'ydi ve Grace Birliği aracılığıyla konuşuyordu. Lyta Teyze onun yanağını okşadı ve Argyros bir an için gözlerini kapadı. Aynı anda hem acı hem de rahatlama dolu bir iç geçirdi.

Nike onu kucakladı. "Bir arayıştan vazgeçmek zordur." "Ah, benim kayan yıldızım," dedi.

"Biliyorsun."

Lio'nun babası amcasının bileğini sıktı, sonra da bir kolunu ona doladı. "Zamanı gelmişti, kardeşim."

"Argyros," diye seslendi Kraliçe Alea ona nazıkçe.

Ona döndü ve kalpten bir selam vermek yerine, Lio'nun daha önce hiç görmediği bir şey yaptı. Kraliçe Alea'nın önünde diz çöktü ve elini öptü.

"Bin altı yüz yıl, dostum." Onun elini iki elinin arasında tuttu. "Sen bizimle yıkım arasında durdun. Sözlerin kılıçlardan daha güçlüydü. Yine de şu anda ne diyeceğimi bilemiyorum. Halkımızın sana olan minnettarlığını nasıl ifade edebiliriz?"

"İhtiyacım yok, Kraliçem. Bu benim için hayatımın en büyük onuruydu." "Bize söz verdiğiniz her şeyi yaptınız."

Argyros Amca bir iç geçirdi. "Bu kutsama ile kalbim dinlenecek."

Lio gözlerini kırptırdı, boğazı ağrıyordu. Akıl hocası bu yükü bırakmak için bir çağ beklemişti.

O dönem sona ermişti. Dünya sadece değişmişti. Amcası artık Hesperinler ile ezeli düşmanları arasında barışı sağlayacak ya da bozacak elçi değildi.

Artık Orthros ile yıkım arasında duran Lio ve Cassia'ydı.

OceanofPDF.com

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

6 Eufiaria, 1597 IS

OceanofPDF.com

ORTHROS İÇİN HER ŞEY

"Sebzeleri burada kendi bölümlerine koyma fikrini beğendiniz mi?" Cassia önündeki kâğıtta bir boşluk işaretledi ve Zoe'ye baktı.

Çocuk Knight'a sarıldı, yüzü kederliydi. "Sanırım öyle."

Cassia içini çekti ve kömürünü yere bıraktı. Sera alanında Zoe'yle vakit geçirmenin süt emen bebeği biraz olsun rahatlatacağını ummuştı ama nafile.

Cassia diğer her şeyi zihninden uzaklaştırdı: Mak ve Lyros ile strateji seansları, Argyros Amca ile son dakika dersleri, İlk Kan Çemberi önündeki konuşmalar, kraliyet ailesiyle daha fazla konsey ve bitmek bilmeyen toparlanma. Kollarını Zoe'ye doladı ve dünyada şu andan başka olmak isteyeceği hiçbir yer olmadığı düşüncesine odaklandı.

"Keşke gitmek zorunda olmasaydın," diye ağladı Zoe.

"Biliyorum, Zoe çiçeği. Keşke ben de evde kalabilseydim. İmparatorluk'a yaptığımız yolculukta olduğu gibi sağ salim geri döneceğimizi unutma."

"Eve daha yeni geldin ve şimdiden tekrar gitmen gerekiyor!"

"Bu sefer çok daha kolay olacak. Seninle vakit geçirmek için sık sık eve geleceğiz." Cassia Zoe'nin saçlarını okşadı. "Sonra, sihrimi bulduğumuzda, temelli olarak eve dönebiliriz."

"Sizler elçisiniz. Sonsuza kadar sürekli seyahat etmeniz gerekecek."

"Her zaman, her zaman eve döneceğiz. Ve uzakta olduğumuzdan çok daha sık evde olacağız."

"Keşke diplomat olmak zorunda olmasaydınız." Zoe ağlamaya başladı.

Sonra Cassia'nın gözyaşları da aktı ve Zoe'yi korkularından koruyacak güce sahip bir abla olmak yerine kendini işe yaramaz hissetti.

Tanrıça, Solia her zaman böyle hissetmiş olmalıydı. Buna nasıl katlanmıştı?

Cassia Zoe'yi salladı, ikisini de rahatlatan güvenceler mırıldandı ve Solia'nın Cassia'nın istediği gibi onlara katılması için dua etti.

Haima'nın boynuzları yarım ay diye seslendiğinde Solia tam zamanında avluya girdi. Cassia ve Zoe'ye bir göz attı ve Knight'ı sefil bir yığın halinde görünce seranın ortasına gelip onlara katıldı. Yolda, Cassia'nın ulaşamayacakları bir yere koyduğu saksı bitkilerini kemirmeye çalışan iki başıboş keçiyi yakaladı.

Ben ne yapacağım? Cassia, Zoe'nin başının üzerinden kız kardeşine seslendi.

"Ne oldu böyle?" Solia Zoe'ye tutması için keçilerini verdi, ardından yakındaki piknik malzemelerinden bir mendil aldı ve Zoe'nin yüzünü kurulamaya başladı. "Nadiren ağlamak için bir neden bulunan Orthros'ta hiç bu kadar korkunç gözyaşları görmemiştim."

"Daha yeni ," diye feryat etti Zoe, "ve şimdi gitmen gerekiyor."

Solia Zoe'yi keçileriyle birlikte kucağına çekti. "Tıpkı Ritüel baban gibi. Başkalarına yardım etmek için Tenebra'ya gidiyor ama her zaman ziyaret için eve geliyor."

"Ama o senden, Cassia'dan ve Lio'dan daha güvende. Rudhira gerçekten yaşlı ve çok fazla büyüsü ve büyük bir kılıcı var."

Solia'nın ağzı seğirdi. "Eh, geri kalanımız onun gibi yaşlı değiliz, bundan eminim. Ama Lio ve benim çok büyümüz var, Cassia'nın da olacak." Solia, Zoe'nin önünde kılıcından bahsetmekten kaçındı ki Cassia bunun için minnettardı. "Ayrıca, Rudhira ve Hücum bize yardım etmek için orada olacak ve Mak ile Lyros da yanımızdan ayrılmayacak."

"Neden diğer insanlara yardım etmek zorundasın? Onlar benim gibi senin kardeşin değil."

Solia gözlerini kapadı ve yanağını Zoe'nin saçlarına yasladı. Derin ve sessiz bir iç çekti, pişmanlık alnını kırıştırıyordu. "Sevdiklerimizle birlikte evde olmayı arzularken görev çağrısına cevap vermek çok zor. Ama bu kararı neden verdiğimi anlamamı istiyorum. Benim için önemli olmadığını için değil. Çünkü sen benim için çok önemlisin."

Solia arkasına yaslandı ve Zoe'nin yüzüne baktı. "Tenebra'da hepimizin başına ne kadar üzücü ve korkutucu şeyler geldiğini biliyorum. Ama oraya bir daha asla gitmemek yerine, Tenebra'yı değiştirebilmek için geri dönüp kraliçe olmak istiyorum. Orayı güvenli bir yer haline getireceğim, böylece sevdiğin insanlar ne zaman oraya gitmek zorunda kalsa korkmana gerek kalmayacak."

Zoe burnunu çekti ve şimdi daha sessiz dinliyordu.

"Tenebra'yı güvenli hale getirirsem," diye sordu Solia, "bu en azından Orthros'ta kalmaktan sonra ikinci en iyi seçenek mi?"

"Duruma göre değişir." Zoe dudağını kemirdi. "Ne sıklıkla ziyarete geleceksin?"

"Seninle hediyein tadını çıkaracak kadar sık."

"Bana hediye mi aldın?" Zoe sordu.

Solia Cassia'ya komplocu bir bakış attı. "İmparatoriçe'nin bahçesinde sana verdiğim kutu sende mi?"

"Elbette." Cassia hazineyi almak için yakındaki bahçe çantasına uzandı.

Üçü birlikte güzel işlemeli ahşap kutunun etrafında toplandılar. Solia ve Cassia, Zoe'ye içinde ne olduğunu göstermek için kapağı kaldırdılar.

"Tohumlar?" Zoe sordu, sesine bir umut notası geri dönmüştü.

"Evet," diye yanıtladı Solia. "Ne zaman uzaklara gitsem, Cassia'ya mutlaka bir hediye götürürdüm - bahçemiz için yeni bir şey. İmparatorluk'tayken bunları biriktiriyordum. Onları on beş yıl boyunca seyahat ettiğim tüm heyecan verici yerlerden topladım. Artık Cassia'nın serasında yetişebilirler. Umarım bu hediyeği paylaşır ve onları dikmemize yardımcı olursunuz."

Zoe ellerini birbirine doladı ve kutuya kocaman gözlerle baktı. "Eve geleceksin, böylece onları birlikte dikebileceğiz? Üçümüz birden?"

"Söz veriyorum," dedi Solia.

Solia verdiği hiçbir sözü tutmamıştı. Cassia ile birbirlerini tekrar göreceklerine dair verdiği ve yerine getirilmesi on beş yıl süren sözü bile.

Cassia, Solia'nın bunu sadece Zoe'nin iyiliği için söylemediğini fark etti. Cassia'nın da duymaya çok ihtiyacı olduğu bir sözdü bu.

Cassia kolunu her iki kız kardeşine doladı. "Teşekkür ederim, Soli."

Argyros Evi'ndeki Ritüel çemberinin içinde duran Cassia'nın ayaklarının altında KAN BÜYÜSÜ dolaşıyordu. Bir anlığına, delegasyonun uğurlanması için toplanan birinci kanlar ve aile karşısında gözlerini kapatmasına izin verdi. Lio'nun ona öğrettiği gibi odaklandı ve yol arkadaşlarının farkındalığının kaybolmasına izin verdi.

Hesperine büyüünün güçlü hissini içine çekti. Ev topraklarında sadece bir an daha. Sınırı yanlış yönde geçecek gücü bir şekilde bulmadan önce Orthros'un uzun bir fıçısı daha.

Lio, altlarında nefes alan büyüye dokunmuş, kalp ağrısıyla örölmüş gibiydi.

Ayçiçeklerinin kokusu onu sorumluluklarına geri döndürdü. Argyros Amca boyunlarına çelenkler taktı ve giden diplomatlar için geleneksel kutsama duasını okudu.

"İlk kanların bilgeliği seninle, Kraliçelerin kutsaması senin üzerinde ve Tanrıça'nın gerçekleri senin damarlarında. Düşmanlarımızın topraklarında hafifçe yürüyün; bir zamanlar olduğumuz ölümlülere nazikçe davranın; dişlerinizden önce kelimelerinizi kullanın. Git ve küller içinde bıraktığımız topraklarda Hespera'nın Mabedinin bir parçasını daha yeniden inşa et."

Lio ona avuç içi yukarı bakacak şekilde kolunu uzattı ve o da elini Lio'nun elinin içine koydu. Birlikte, "Şehitlerimizin yolunda yürüyeceğiz; Kraliçelerimizin elleriyle uzanacağız; Tanrıçamızın sesiyle konuşacağız" dediler.

Lyta Teyze, Mak ve Lyros'un başlarına karaçalı çelenkleri yerleştirdi. "İlk kanların kudreti sizinle ve Tanrıça'nın adaleti damarlarınızda. Kraliçeleriniz için şiddetin yükünü taşıyın. Düşmanlarımızın topraklarında halkımızı koruyun; bir zamanlar olduğumuz ölümlülere Merhamet gösterin; sadece yumruklarınızı ve dişlerinizi kullanın. İleri gidin ve Sığınağımızın kapılarını koruyun."

Mak ve Lyros ellerini birleştirerek başlarının üzerinde tek bir yumruk gibi kaldırdılar. Apollon ve Komnena öne çıkıp Solia'nın önünde durduklarında Solia şaşırmış görünüyordu. Her biri ona bir el uzattı ve o da Davetiye.

"İlk kanının sevgisi seninle," dedi Apollon, "Kraliçelerin sığınağı senin için duruyor ve Tanrıça'ya ettiğimiz dualar seni gölgeliyor. Geçmişimizin topraklarında güvenle yürü kızım. Hespera'nın Sığınağı sana her zaman açık."

Ardından Orthros'un İmparatorluk işlerinden sorumlu dört diplomatı Küllerin her biri için bir kutsama duası okudu. Daha fazla Hesperin vedası ve duası halklarının sayısız dilinde etraflarında yükseldi. Geçmişte yaşadıkları acılara rağmen pek çoğu burada bir yuva bulmuştu, çünkü Orthros bir barış ülkesiydi. Onların sözleri Cassia'nın üzerinde durduğu kan büyüğü kadar güçlü bir şekilde akıyordu ve şimdiden evini özlediğini hissetti.

Büyüsü için gidiyordu. Kız kardeşi için. Ama halkı için de. Diplomat olmanın anlamı buydu. Halkı için her şeyi yapardı. Hespera'nın Sığınağı, hatta Tenebra'ya geri dönün.

Argyros Amca ve Lyta Teyze avuçlarını dişleriyle deldiler, sonra da kanlarını karıştırmak için avuçlarını birbirine bastırdılar. İçkileri Ritüel çemberinin içine düştü. Zeminden gizemli bir titreme yayılıyor gibiydi ve

Cassia ayaklarının üzerinde sallandı. Lio sanki buna hazırlıklıymış gibi onu sabitledi.

Tören biter bitmez Zoe, Knight'la birlikte çemberin içine daldı. Mümkün olan son ana kadar Lio, Cassia ve Solia'ya sarıldı, onlar da ona tekrar tekrar güven verdiler. Deneme kardeşleri gözyaşlarını engellemek için şakalarla etraflarında toplandılar.

Rudhira, Ritüel çemberine yaklaşmadan önce kendisiyle üstü kapalı sözler söyleyen Kraliçelerin önünde durakladı. "Silahlarımızı geri alalım."

Mak ve Lyros herkesi Akofo'nun cephaneliğine götürdü. Solia ve Küller parıltılı ölümcül kılıçlarını profesyonellerin becerisiyle kuşandılar. Cassia, Lio ve Şövalye'yle birlikte bir kenarda durdu ve bahçe çantasını bir kez daha kontrol etti. Hazinelerini ve silahlarını her türlü tehlikeye karşı taşıymıştı.

Parmaklarını küreğinin etrafına kapadı ve derin bir nefes aldı. Bir zamanlar sıradan bir bahçe aletiydi ama şimdiye kadar o kadar çok kan ayininde kullanmıştı ki, içinden yayılan büyüü hissedebiliyordu.

"Küçük bir koruyucu ordunuz var," diye hatırlattı Lio ona.

Parmaklarını onun şakağında gezdirdi. "Ama bana en çok güven veren koruma tam burada."

Alnına bir öpücük kondurdu.

Sonunda Rudhira'nın iki kılıçlı kılıcı hiç ses çıkarmadan Nike'ın kalkanının yanındaki yerinden havalandı. Sırtındaki kının içine kayarken büyü ışığı bıçak boyunca parıldadı. Hafif bir zırhın altına Tenebran tuniği ve pantolonu giymiş, Diken'i de hazırda bekletirken hiç de Hesperine'e benzemiyor gibi görünebilirdi. Ama onu tüm prensler arasında en Hesperine yapan şey Tenebra'da yaptığı fedakârlıklardı. İşaret etti ve Cassia, Lio, Mak ve Lyros onun önünde durmak için geldiler.

"Tenebra'da olduğun sürece," dedi, "Yurtdışındaki Orthros Prens Naibi olarak benim himayem altındasın ve Charge Yasası'na bağlısın. Benim ve tüm Hesperinlerin koruması altındasınız. Karşılığında bize destek olma ve bizden herhangi birinin tehlikesini artıracak hiçbir eylemde bulunmama sorumluluğunuz da var."

Hepsi anlayışla başını salladı.

Rudhira'nın gri gözleri yumuşadı. "Çok gençsiniz ama yine de hiçbiriniz karşılaşacağınız şeylere hazırlıksız değilsiniz. Yine de size öğüt verdiğimde dinlemenizi bekliyorum. Anlaşıldı mı?"

Diğerleri mırıldanarak onaylarken Cassia, "Evet, Ritüel baba," dedi.

"Güzel," diye yanıtladı Rudhira. "Hazırlıklı olmanız gereken ilk şey güneş. Yaz Gündönümü'ne sadece üç gün kala, korkarım ki sizi uzun Şafak Uykuları bekliyor. Tenebra'nın gideceğimiz kısmında gün on yedi ölümlü saat sürer. Gece karanlığı yok, sadece yedi saatlik alacakaranlık var. Her zaman halsiz olmaya hazır olun."

Cassia'nın kalbi sıkıştı. Günde on yedi saat boyunca Lio olmadan yaşamak zorundaydı. "Yüksek güneş ışığı koşulları için eğitim aldık," diye güvence verdi Mak prense. "Ve eğitimin tecrübenin yerini tutmayacağını biliyoruz," diye ekledi Lyros.

"Biz uyurken Solia ve Küller Cassia'nın yanında olacak," dedi Lio, kendi hapis cezasını açıklayan birinin ses tonuyla.

Rudhira önlerinde volta attı. "Orthros kraliyet ailesinin nadiren emir verdiğini biliyorsunuz. İtaatinizi talep etmek yerine sevginizi kazanmaya çalışırız. Ancak düşman topraklarındaki ölüm kalım durumlarında, nazik bir rehberlik için her zaman vakit olmayabilir. Sizden bir şey yapmanızı istediğimde tereddüt etmemelisiniz. Görevinizi bırakıp hemen eve dönmenizi istesem bile."

"Elbette Prensım," dedi Mak ve Lyros hiç tereddüt etmeden.

Rudhira Cassia'nın önünde durdu ve ona bir zihin şifacısının çelik gibi gözleriyle baktı. Onun ruhunun derinliklerini, içindeki vahşi, sahiplenici ve büyüğü olmadan eve dönmektense ölmeyi tercih eden yarattığı görebildiğini hissetti. Bu, gücünü hak ettiğini bilen ve hakkı olan şey için savaşıyor olan gururlu bir canavardı.

Rudhira kadim gözleriyle Cassia'nın bakışlarını tuttu. Henüz Orthros'un kraliyet ailesine Hediye ile bağlı olmamasına rağmen, onun komuta aurası Cassia'nın kanında bir şeyleri harekete geçirdi. Kalbi biliyordu. Ölümlü krallar için bir haindi ama ölümsüz prensi ona sonsuza dek sadık kalacaktı.

"Evet, Prensım," dedi ona.

Ciddi bir şekilde başını salladı, sonra da Lio'yu incelemeye başladı. Havadaki büyü dalgası, büyücülük ve sihirbazlık, Cassia'nın teninde bir ürperti yarattı.

Rudhira, "Baban benden daha bilgeyken beni zor durumlara sürükledi. Direnme ve geçmişte benim yaptığım hatayı yapma," dedi.

Lio bir süre daha sessiz kaldıktan sonra, "Cassia'nın yanından ayrılmak anlamına gelecekse, itaat edeceğime söz veremeyeceğimi anlıyorum," dedi.

"Haksız taleplerde bulunmaktan kaçınacağım konusunda bana güvenmiyor musun?" Rudhira sordu.

Lio'nun çenesi gevşedi. "Elbette, Ritüel Baba."

"O halde beni dinleyeceğine ve Hücüm'un görevimizi yapmasına izin vereceğine söz vermelisin - ki buna Cassia'yı korumana yardım etmek de dahil."

Lio başını eğdi. "Size söz veriyorum, Prensım." Rudhira Küller'e döndü.

Karege konuştu. "Hiç şüphemiz olmasın Prensım. Keskin bıçaklarımı ve parlak altınlarımı seviyor olabilirim ama bir Hesperine olduğumu asla unutmadım."

"Kılıç taşımak unutturmaz," dedi Rudhira. "Sana güvenebileceğimi biliyorum. Küller'in ölümlü gazilerine gelince, Hücüm altın listenin böylesine değerli savaşçıları aramızda görmek için sabırsızlanıyor. Savaşlarımız Orthros'un İmparatorluk ile ittifakını geliştiresin, İlk Kılıç Kella."

Kella gümüş filigranlı servet kılıcıyla ona bir selam verdi. "Hücüm'la birlikte savaşmak benim için bir onur olacak. Tenebra'ya göğüs germek Küllere layık bir maceradır."

Sonunda Rudhira Solia'nın önünde durdu. "Prenses, size emir veremem. Ancak Orthros'un sizin için en iyisini düşündüğüne güvenmenizi ve tavsiyelerimi dikkate almanızı tavsiye ederim."

"Bunu düşüneceğime söz verebilirim," dedi ki bu pek de söz sayılmazdı.

Rudhira'nın kaşları hafifçe kalktı. "Asla kral olamayacak bir prens olabilirim ama bir kral ve savaşçı olarak hatırı sayılır bir tecrübeye sahibim. Size tavsiyem de dahil olmak üzere elinizdeki tüm değerli varlıkları kullanmanızı öneririm."

Bin altı yüz yıllık yaşamı tanımlamanın bir yolu da dikkate değerdı.

"Desteginize sahip olduğum için ne kadar şanslı olduğumu takdir ediyorum," diye cevap verdi Solia, "ancak ölümlülerin çıkarlarının benim ilk endişem olması gerektiğini ve ölümlü danışmanların tebaamın karşılaştığı sorunlara biraz daha yakın olabileceğini anladığınızdan eminim."

"Ölümlü danışmanınız olarak," diye araya girdi Cassia, "Hesperines errant'ı diğer insanlardan daha fazla insani kaygılara yatırım yapmış bulacağınızı düşünüyorum. Sizin tebaanıza karşı, tebaanızın karşı olduğundan daha nazikler. Ya da hayatımı kurtardıkları gece ben onları öyle buldum."

Solia durakladı, kesinlikle Iris'in ölümünü düşünüyordu. "Buna hiç itiraz etmedim."

Rudhira bu tavizden memnun göründü ve geri çekildi. "Hepiniz hazırsanız, size Hücüm'un Patria yakınlarındaki operasyon üssüne kadar eşlik edeceğim."

Gerçekten oluyordu. Tenebra'ya geri dönüyorlardı.

Cassia bütün hafta boyunca kendini bu ana hazırlamıştı. Ya da hazırlamaya . Ama şimdi, zihin şifacılarına yaptığı ziyaretlerin hiçbirinin önemi yok gibiydi. Karnı düğümlendi. Kalbi korkmuş bir tavşaninki gibi hızla çarpıyordu. Seyahat cübbesinin altında teni sıcacıktı ve terden Knight'ın kürkü avuçlarına yapışmıştı.

Tanrıça adına, bu terk edilmiş krallığa muzaffer bir şekilde, bir zamanlar kendisine eziyet eden hayaletlerin korkusundan arınmış olarak dönmek istiyordu. Ama görünüşe göre eski, içgüdüsel korkular hâlâ çirkin başlarını kaldırılabiliyordu.

Lio'nun sesi kulağında yatıştırıcıydı. "Zarif bir şekilde gitmemize gerek yok. Sadece kendimizi oraya götürüp geri getirmeliyiz. Bu yeterince ustalık, sence de öyle değil mi?"

Lio her zaman ne söyleyeceğini bilirdi. Onun kadar korktuğu zamanlarda bile. Ama neden şu anda burada sınırlar içinde durmak yerine *onun* için güçlü olamıyordu?

Anılar zihninde kükredi. Bir çıgın çöküşü. Kalp avcılarının alayları. Magefire'in parıltısı. Ve kralın önünde diz çöküp onu ezdiği sayısız an.

Eli boynunun dibinde durdu, dokunuşu sıcak teninde serindi. "Yardım edebilir miyim?"

Onun zihin sihrinin lanetli düşüncelerini kovalayabileceğini biliyordu. Ama onları kendisi için fethetmesi için başka birine ihtiyaç duymayı reddetti.

Diğer Hesperinlerin onun korkusunun kokusunu alabildiğini biliyordu. Küller onun gözlerindeki bakışı savaştan önceki andan tanıyabilirdi. Rudhira'nın teramisi onun dehşetini kilometrelerce öteden algılayabilirdi.

Onları yüzüstü bırakamazdı. Bunu yapabiliirdi. Bunu yapmak zorundaydı. Halkı için her şeyi. Tenebra için bile.

"Lütfen yardım etmeme izin verin." Lio parmaklarını kadının hızla atan nabzına götürdü.

Onun eline yapıştığı için kendini affetmeye çalıştı. "Yardım ediyorsun. her adımda yanımdasın."

"Seni terk etmeyeceğim. Şafak Uykusuna daldığımda bile, zihin koğuşu seni terk etmeyecek."

Adamın gücü kadının düşüncelerine girerek, zihninin içinde korumasının şeklini izledi. Her ikisine de, onun için birlikte yarattıkları, sadece onun büyüünden değil, aynı zamanda kendi İrade gücünden de oluşan güçlü savunmaları hatırlatıyordu.

Omurgasını dikleştirdi ve çenesini kaldırdı. Hasta olmanın eşiğinde olsa bile başı dik gidecekti.

"Ben hazırım," diye ilan etti ve kralın sözlerini Solorum'daki kraliyet sarayına kadar hissetmesini umdu.

Ondan çok daha fazla korkuyor olmalıydı.

"Pekâlâ." Rudhira başıyla onaylar gibi bir işaret yaptı. "Her Hesperine, lütfen bir ölümlüyle birlikte adım atsın. Beni dikkatle takip edin."

Eşleştiler, Lio Cassia'yı nazikçe yanına çekerken, Knight onun cüppesine bastırdı.

Sonra, sadece bir adımla, evi kayıp gitti. Geçmek için dişiyle tırnağıyla savaştığı sınırın üzerinden fısıldadılar.

Çok kolay, çok hızlı bir şekilde tekrar Tenebra'da duruyordu.

OceanofPDF.com

kadar günler

YAZ GÜNDÖNÜMÜ

Chera'nın Sikkesi Ayının 31. Günü 1597
Emredilen Zaman

OceanofPDF.com

KASA ÜZERİNDE

İlk önce kokular çarptı. Çelik. Ahşap. Toprak bile farklı kokuyordu.

Ama hâlâ gül kokusu vardı, sanki ona yapışmışlardı. Sığınak büyüünün bir yankısını hissedebileceğini düşündü. Ama bu imkânsızdı, değil mi?

Gözlerini açtı. Büyü ışıĒı derin alacakaranlıkta parlıyordu. Geniş, açık bir pavyon ve uzun bir masa gördü. Onun ötesinde, düzenli kıpkırmızı çadırlar. Sessiz bir zarafetle gidip gelen Hesperinler. Prenslerini karşılamak için Rudhira'ya yaklaşan atlılar.

Solia Cassia'nın yanındaydı, kılıcına ağır bir şekilde yaslanmıştı ve teşekkür etmek için elini Mak'a doğru kaldırdı. "Yine de çapraz geçişten daha iyi, kabul ediyorum."

Cassia gözlerini tekrar kapattı. Tek adımda yarım küre değiştirmek her zaman berbat bir şeydi. Eğer Lio ona tutunmasaydı, bir baş dönmesi dalgası yaşayacaktı.

Sonra onun elini tuttuĒunu ve avucuna ipeksi pürüzsüzlükte bir şey koyduĒunu hissetti.

"Bakın neredeyiz." Sesindeki korkuyu bir parça merak gidermişti.

Gözlerini bir kez daha zorla açtı. Elinde bol yapraklı, kırmızı bir gül vardı. Onu burnuna götürdü, tatlı ve vahşî kokusunu içine çekmek için çaresizce çırpınıyordu.

Canlı çiçekler etraflarındaki taş sütunlara tırmanıyordu. Köşkün temelleri de önlerindeki heykel gibi çok eski görünüyordu. Beyaz tapınak giysileri içindeki kadın Hespera olmalıydı, çünkü tek gözü kırmızı taştandı. Elinde gökyüzünü işaret eden bir parşömen tutuyor, çıplak ayaklarıyla düşmüş bir kılıca basıyordu.

Cassia burada güvendeydi. Bunu biliyordu, çünkü Knight kulaklarını dikerek havayı koklasa da, herhangi bir tehlike olup olmadığını kontrol etmek için bölgede devriye gezmedi.

Lio Cassia'nın saçlarına dokundu. "Burası Zirve Mabedi."

Rudhira başparmağını dişine geçirdi ve Hespera'nın açık avucuna bir libasyon yaptı, elini sevgiyle onunkinin üzerinde gezdirdi. "Burası Hesperine kurucularının ve mültecilerinin ilk Ekinoks Zirvesi sırasında kamp kurdukları yer."

"Bunun Solorum'da gerçekleştiğini sanıyordum," dedi Cassia, "o zamandan beri yapılan tüm Ekinoks Zirveleri gibi."

"Solorum o zamanlar bir inşaat alanıydı," diye açıkladı Lio. "Büyücü Kral hâlâ savaşın enkazını temizliyor ve başkentini inşa ediyordu. İlk Ekinoks Zirvesi sırasındaki asıl müzakerelerin çoğu, Tam Konsey Büyücü Kral'ın hükümdarlığını onayladıktan sonra Patria'da yapıldı. Her şey üzerinde anlaşmaya varılana kadar halkımıza burada koruma garantisi verdi."

Rudhira onlara, "Annem Alea buraya Sığınak koğunu kendisi yerleştirdi," dedi. "Elbette onun yokluğunda daha zayıflar, ama bu yer bunca asırdan sonra bile Hesperinlere sığınacak bir yer sağlıyor."

Lio, "Bu babamın heykellerinden biri," dedi.

"Elbette," diye yanıtladı Rudhira. "Köşkü de o inşa etti."

Cassia elini Lio'ya uzattı. Lio her ikisinin de parmaklarına iğne batırdı, sonra elini Cassia'nın elinin üzerine koydu, Cassia da ikisinin kanını Hespera'nın avucuna sürdü. Tanıdık bir güç kolundan kalbine doğru aktı.

Ayaklarının altında hâlâ Hesperine'in inşa ettiği taş vardı. Burada hâlâ güller yetişiyordu. Tanrıça burayı izliyordu.

Güvenliğin son zirvesinde duruyorlardı. Tenebra ötelinde belirmişti.

Mak ve Lyros daha sonra içkilerini yudumladılar ama Karege heykelin yanında onlara katılmadı. Tuura'yı bir sandalyeye götürüyordu ve Tuura sanki devrilecekmiş gibi sandalyeye çöktü.

"Şifacımızın bir şifacıya ihtiyacı var mı?" Hoyefe dehşet içinde sordu. Tuura başını salladı. "Hayır, alışmak için sadece bir dakikaya ihtiyacım var."

Solia Küller'le birlikte onun etrafında toplandı. "Sen iyi misin?"

"Oh, öyleyim." Tuura derin ve titrek bir nefes aldı. "Ama Akanthia'nın bu tarafı kesinlikle öyle değil."

Kella ciddi görünüyordu. "Gölgeler diyarını ruhlar evresinden ayıran büyü seni etkiliyor olmalı."

"Sessizliği tarif edemem." Tuura uzanıp Cassia ve Solia'nın ellerini sanki ailede yeni bir ölüm olmuş gibi tuttu. "Burada, atalarımızın seslerini duyamayacağınız bir yerde büyülemek zorunda kaldığınız için çok üzgünüm."

Cassia bunun için Eski Üstatlardan nefret ediyordu. Eğer onların kötülükleri olmasaydı, Kâhin Kraliçe bu kıtayı ruhlar evresine ve atalarla olan tüm iletişime asla kapatmak zorunda kalmazdı. Koleksiyoncu ve onun ölü çağıran büyücüleri Gölgeler Diyarı'nda çok şeyi mahvetmişti. Cassia'nın annesinin ruhuyla bir daha konuşma şansını çalmışlardı.

En kötüsü de, Koleksiyoncu'nun Grace'in gözlerine o perili bakışı yerleştirmiş olmasıydı. Rudhira saygıyla, "Rahatsızlığınız için üzgünüm, kâhin," dedi. "İ büyülerinizin ayarlanması gerekse de atalarınızın büyüsünü kullanmaya devam edebileceğinize dair iyi bir otoriteye sahibim."

Tuura düşünceli bir ifadeyle başını salladı, nefesi artık daha düzenli geliyordu. "Elbette ruh evresinden doğrudan kanalize olamayacağım ama ruhumun kendi atalarımın olan bağlantısı beni içten desteklemeli."

"Herhangi bir şekilde yardımcı olabileceksem, istemeniz yeterli," diye söz verdi Rudhira. "Biliyorum. Ama benim için bu kadar telaşlandığın yeter. Yapacak işlerimiz var."

Rudhira, hücumbotların at arabalarıyla girip çıktıkları kampı işaret etti. "İmparatoriçe'den gelen malzemeleriniz buradan geçecek."

Solia'nın bakışları havada süzülen ve bir erzak çadırında düzgünce istiflenen sandıkları ve kasaları takip etti. "Ruh kapılarını şimdiden özledim."

Rudhira dudaklarını kıpırdatmadan, "İkmal hattınızın dişli sapkınların kişisel teslimatına dayanmasından tedirgin olduğunuz için sizi suçlamıyorum," dedi.

Solia hafifçe homurdandı. "Ve Orthros'un bir insan ordusunu donatmakla doğrudan ilgili olmasından hoşlanmadıkları için birinci kanlarınızı suçlayamam."

"Hangi ordu?" Cassia masumca sordu. "Orthros'un resmi katılımı tamamen diplomatik. Biz sadece İmparatorluk ve Tenebran müttefiklerimiz arasındaki ticareti teşvik ediyoruz."

"Ve müttefiklerimiz için de hediyelerimiz var," dedi Rudhira. "Eğer bana eşlik ederseniz."

Onları pavyondan dışarı çıkardı ve canlı kırmızı çadırlardan oluşan düzenli kümelerin arasından geçirdi. Yollar alçak taş duvarlar ve zamanla yıpranmış kemerler tarafından işaretlenmişti, hepsi de kırmızı güllerle kaplıydı. Kampın kenarında, sarmaşıklar yerini bir açıklığa bıraktı.

Ötesinde Tenebran ormanlarının sınırı uzanıyordu. Cassia cüppesi dikenlere takılarak durdu ve meşe ağaçlarının arasındaki gölgelere baktı

ağaçlar. Tüm duyuları bakışlarını takip ediyor, vahşi kasvetin derinliklerine ulaşıyor gibiydi.

"Cassia?" Lio'nun yumuşak sorusu onu getirdi. "Ne hissediyorsun?"

"Ormanın artık bir varlığı var. Sanırım her zaman vardı. Ama şimdi orada olduğunu biliyorum." Başını salladı.

"Bu umut verici bir işaret," dedi Lio ama Cassia, dikenleri cüppesinden nazikçe ayırırken yüzündeki hafif çatık kaşları fark etmedi.

Açıklıkta Charge'ın atlarından oluşan küçük bir sürünün otladığını fark etmemişti bile. Hesperinlerin at ırkı Orthros Warmblood, tazıları pek hoş karşılamadığı için Knight'ı oturttu.

Güçlü ve zarif savaş atlarından biri tırısla Rudhira'nın yanına geldi. Gri kısrak geyik gözleriyle ona bakarken, Rudhira da onun burnunu okşadı. Görünüşe göre Rudhira'nın onca hayranı arasında, kalbine karşılık veren tek bir kadın vardı.

"Bu senin meşhur tanıdığın Veil mi?" Cassia sordu.

"Bunu duyuyor musun kızım?" Rudhira kısrığa sordu. "Efsanen senden önce geliyor."

Sonra açıklıkta efsaneden bir görüntü daha belirdi. Nike, kendi savaş atı ve tanıdığı Blackthorn'un üzerinde bir anda ortaya çıktı. Diğer birkaç at da Blackthorn'un önderliğini bağırsız bir şekilde takip etti.

Rudhira Nike'a kaşlarını kaldırdı. "Annen Orthros'tan ayrılmana izin mi verdi?"

"Bir saat içinde döneceğimi biliyor, bir yüzyıl içinde değil." Nike atından indi ve Stand kıyafetini düzeltti.

"Seni Hücum'a almaya çalışmayacağıma dair bana söz verdirdi," dedi Rudhira. "Ailen seni Nike Teyze görevinde tutmaya ve Hesperines errant yerine bebek bakıcılığı yapmanı sağlamaya kararlı."

"Bu senin için kolay bir sözdü," diye karşılık verdi Nike. "Geçen gece arenada yaptığım gibi burada, gençlerin önünde seni dövmemi istemediğini biliyorum."

Rudhira'nın gözleri parladı. "Aksine, Chargers'larımın önünde bir rövanş için ısrar ediyorum. Zafer Yıldızı'nı yenerken beni izleyerek çok şey öğrenecekler."

Blackthorn selamlaşmak için Veil'in yanına gitmişti. Orthros Warmblood'larının uzun ömürleri ve esrarengiz zekâları vardı. Hiç şüphe yok ki Rudhira ve Nike'ın aile hayvanları da birbirlerini özlemişlerdi.

Cassia diğer atlar arasında Mak ve Lyros'un siyah atlarını ve Lio'nun uzun beyaz atı Ayçiçeği'ni tanıdı. Nike'ın başka kimleri getirdiğini görünce boğazı düğümlendi.

Altın savaş atı Solia'yı İmparatorluğun dört bir yanına, hatta Cassia'yı bulmak için Maaqul'a kadar taşı mıştı. Cassia, kısırağın Altın Kalkan'daki sessiz yıllarında kız kardeşinin birkaç arkadaşından ve sırdaşından biri olduğundan şüpheleniyordu.

At başını Solia'nın göğsüne yasladı. Solia elini kısırağın boynunda gezdirerek ona mırıldandı.

"Bunu nasıl başardın?" diye sordu Nike'a, sesi kalındı. "O Altın Kalkan'a ait. Onu almama izin vermediler."

Nike gülümsedi. "Annem Altın Kalkan'ın tüm atlarını yetiştiriyor. Senin kızın görevden alınması için bir iyilik istedi."

Solia yüzünü kısırağın alnına yasladı. "Size minnettarım."

Karege, Tuura ve Hoyefe diğer üç atı çoktan sahiplenmişti. Kella Tilili'nin yanağını okşadı. "Benim bir çift toynağa ihtiyacım olmayabilir ama Küllerimin bineklerini onlara getirdiğin için teşekkür ederim."

Bir at kalmıştı. Sanki bir vagon dolusu tarçının içinde dans etmiş ve tozlanmış bacakları, yelesi, kuyruğu ve beyaz vücudunun her yerinde küçük beneklerle ortaya çıkmış gibi görünüyordu. Uzun Hesperinler için yetiştirilen iri Warmblood'ların aksine, bir kadın doru atı kadar minyondu ama gözlerindeki haçlı bakışa bakılırsa bir hanımefendinin atı olamayacak kadar canlıydı.

Lio bir elini Ayçiçeği'nin omzuna koydu. "Her ne kadar benimle çift sürmenden hoşlansam da, bu kısraık senin için uygun boyutta görünüyor."

"Onunla başa ıkabileceğimden emin değilim," dedi Cassia, "ama o küçük asinin benim için olduğunu umuyorum."

"Öyle," diye yanıtladı Nike. "Annem onu kendisine uygun için saklıyordu."

"Elimden geleni yapacağım. Korkarım benim tek deneyimim uysal yaratıkların sırtında bir vitrin parçası gibi oturmak." Genellikle Flavian'ın yanında at sürerken, ne yazık ki.

Ve Lio bunu biliyordu. Ses tonu son derece masumdu, "Gezintilerimizde çok başarılısın. Mükemmel bir koltuğun var."

Ayçiçeği'ndeki çılgın gezintilerinin onları genellikle tamamen farklı bir gezinti için تنها bir yere götürdüğünü düşünerek kızarmamaya çalıştı.

Nike kararlı bir şekilde, "Bir kadının kendi atına ihtiyacı vardır," dedi. "Önce seni koklamasına izin ver. Sonra, senin kim olduğunu koklama şansı bulunduğunda, birbirinizin burun deliklerine üfleyerek tanışın."

Kokla. Nefesini paylaş. Cassia bunu yapabiliirdi. Köpeklerle arası çok iyiydi. O da atların yöntemlerini öğrenebilirdi.

Cassia elini uzattı. Kısarak kulaklarını geriye attı ve homurdandı. "O kadar kolay etkilenmiyorsun, değil mi?" Cassia düşüncelere daldı.

Nike, "O kendine güvenen biri," dedi.

"Bunu anlayabiliyorum." Cassia kısrağın bakışlarıyla karşılaştı. Kızın gözleri şaşırtıcıydı. Çoğu atın düz kahverengi gözleri yerine, bir insan gibi beyaz irisleri vardı.

Cassia, Knight'la eğitim dilini konuşurken hissettiği duyguya ulaştı. Sanki o da ona karşılık verecekmiş gibi görüldüğü bir bağlantı anını. "Kötü krallardan ve büyücülerden korkmayan bir at arıyorum. Sen tam aradığım ata benziyorsun."

Kısarak kuyruğunu kıpırdattı, sonra boynunu uzattı ve Cassia'nın elini kokladı.

Cassia öne doğru eğildi. Biraz daha. Kısrağın burnuna hafifçe üfledi. Kısrağın burun delikleri genişledi ve o da geri üfledi. Nefesleri Cassia'nın içini ve dışını ısıttı.

"Ben Cassia," dedi. "Sen kimsin?" Nike,

"Celeris'in bebeği," diye cevap verdi.

"Celeris?" Solia sordu. "Orthros Warmblood ırkının kurucu kısrağı değil mi o?"

Nike başını salladı. "Annemin tanıdığı, Son Savaş sırasında Hesperite köylerini tahliye etmek için onu Tenebra'ya taşıyan kişi. Annem artık onu yetiştirmiyor ama Celeris'in kendi aklı var. Annem nadir bulunan kırmızı leopar işaretlerine sahip bir İmparatorluk damızlığının üreme haklarını aldığı anda, onu savaş atlarından biriyle eşleştirmeyi planlıyordu. Celeris'in tay olduğunu fark ettiğinde yaşadığı şaşkınlığı bir düşünün. Bu kısarak düştüğünde, babasının kim olduğu belliydi. İstedığı kapıdan girip çıkabildiği bir sır değil ama bu sefer gerçekten gözümüze perde çekti."

Cassia kısrağa bakıp nefesini tuttu ve ağzını kapattı. "Sen yasak bir kaçamağın aşk çocuğusun. Ne kadar hoş."

Nike, Knight'ı işaret etti. "Bakalım bir köpeğe ne kadar tahammül edecek."

Nike kısrağın boynuna elini koyarak onu diğer atlardan uzaklaştırdı. Cassia Knight'ı yanına çağırdı. Kendisine doğru koşan bir tazı gören benekli kısarak sadece sıkılmış görünüyordu.

"Tazılardan korkmamak," dedi Lio onaylayarak. "Hayatınızın bir parçası olmak isteyen herkes için gerekli bir beceri."

Cassia parmaklarını kısırağın yelesinde gezdirdi. Knight başını Cassia'nın diğer elinin altına soktu, evcil hayvanları kıskanıyordu. Cassia onu kendine doğru çekti. Üçü iyi bir arkadaş olabilirdi... ama... "Ben pek iyi bir at kadını sayılmam."

Solia'nın beklenmedik yanıtı "Güzel," oldu. "Tenebran biniciliğini unutup İmparatorluk ya da Hesperine stillerini benimsemen senin için daha kolay olacak."

Cassia, Celeris'in kızının kendisi gibi biri için fazla özel bir at olduğunu söyleyerek itiraz etmeye başladı ama sonra kendini durdurdu.

O Cassia Komnena'ydı. Kendisi için gerçek bir Hesperine atına ihtiyacı vardı.

"Onu seviyorum," diye itiraf etti. "Onun bir adı var mı?"

Nike, "Bir Warmblood, binicisiyle birlikte yeni hayatlarına başladıklarında adını alır." diye açıkladı.

Cassia'nın aklından zarif çiçek isimleri geçiyordu ama hiçbirisi böylesine meydan okuyan bir kıza yakışmıyordu. Cassia sırttı ve atının benekli tarafını okşadı. "Ona Çilli diyeceğim ve kimsenin ikimizi de hafife almasına izin vermeyeceğim."

Bununla Lio'nun yüzüne bir gülümseme yerleştirmeyi başardı.

"Bu görev senden ne isterse istesin seni taşıyacaktır." Nike ellerini Cassia'nın kollarına koydu. "Yer değiştirdiğimiz için üzgünüm. İkimizin de sınırın aynı tarafında kalabileceğimizi umuyordum."

"Ben de öyle. Ama arkamızda olduğunu ve Orthros'un sana sahip çıktığını bildiğim için kendimi daha iyi hissediyorum." Yetenek Verilişine kadar resmiyet kazanmayabilirdi ama Cassia'nın kalbinde Nike zaten onun Ayin annesiydi. Ona hayatı konusunda güvenebileceğini biliyordu. Ve muhtemelen utanç verici soruları da. Cassia asaletini topladı. "Oldukça kişisel bir konuda tavsiyeye ihtiyacım var."

Nike'ın peçe büyüğü hemen yükseldi. "Tecrübelerime göre at padokları kadınların sırlarını paylaşması için mükemmel bir yerdir."

Çilli ceplerini karıştırıp yiyecek bir şeyler ararken Cassia'nın buna katılmaması mümkün değildi. "Büyücülerin Lio ve benim ne kadar yakın olduğumuzu hissedebilecekleri konusunda endişelerim var. İlk tanıştığımızda, gizli buluşmalarımızın kimseyi uyarmak için yeterli olmadığına dair bana güvence verdi. Sonra, Gündönümü Zirvesi sırasında birlikte daha fazla zaman geçirdiğimizde, üzerimdeki Hesperine büyüünü gizleyen Sığınak büyüğü ile aşılarmış bir kolyem vardı. Ama bu Kollektör'le olan düelloda yok oldu."

"Bunu dikkate almanız akıllıca olur."

Cassia tereddüt etti ama açıklamak üzere olduğu şeyin muhtemelen Nike için bir sır olmadığına karar verdi. "Sen Lio'nun duygularını hissedebilen birkaç kişiden birisin."

"Aklın bende, değil ?"

"Evet. Babam ve Ioustin dışında muhtemelen tek kişi. Lio mükemmel bir iş çıkardı. Beceriksiz Tenebran büyücülerini bir yana, çoğu Hesperin'in fark edemeyeceği kadar incelikli."

"Savaş büyücülerini özel Hesperine karşıtı büyüleriyle koğuşun orada olduğunu söyleyebilir mi?"

Nike ona, "Onlar bile değil," diye güvence verdi. "Hypnos'a hizmet eden bir zihin büyücüsü başka bir mesele. Ama rüya büyücüsüne karşı zaten tetikte olduğunuzu biliyorum."

Cassia bir ürperti bastırdı. "Savaş büyücülerini... başka bir şey hissedebilecekler mi?" Yanaklarının kızardığını hissetti. "Kanımda mı?"

Nike'ın yüzünde nadiren böyle alaycı bir gülümseme belirirdi. "Her yerinde Lio'nun büyüleri el izlerini fark edeceklerinden mi endişeleniyorsun?"

Cassia'nın kızarması yoğunlaştı. "Evet!"

"Birinin bir Hesperine tarafından ısırlıp ısırlanmadığını tespit etmek için büyüleri var. Bunlar bizim için kaçınılması ve mücadele edilmesi en zor olanlardan bazıları."

Cassia'nın kalbi sıkıştı.

"Ancak," diye devam etti Nike, "İçki'nin ve hatta Şölen'in büyüleri imzasını gizlemek için deneysel büyücülük üzerinde çalışan bir Hesperine var. Bu oldukça tehlikeli bir araştırma, sadece test amaçlı savaş büyücülerinin olduğu yerlerde mümkün."

Cassia gözlerinin açıldığını hissetti. "O Hesperine errant benim Ritüel annem olamaz, değil mi?"

"Şanslısın." Nike'ın gri gözleri neşeyle parladı. "Cordium'da savaş büyücülerinin burnunun dibinde çok zaman geçirdim ve yemek yemem gerekiyor."

"Deneylerinizin hikâyelerini dinlemek isterim, özellikle de romantikse."

"Ioustin'in bunları arenada benden söküp alması gerekecek. Ama ben bir iki saat daha burada kalıp Lio'ya geliştirdiğim büyüleri nasıl yapacağını göstereceğim."

"Teşekkür ederim. Büyüm uğruna tüm bunlara katlanmak zorunda kalmasından nefret ediyorum. Ama en azından büyüleriniz onun korkularından birini yatıştırarak."

Nike, kaybettiği Trial kardeşini bulma arayışının durması konusunda hâlâ şüpheler taşıyor olabilirdi ama şu anda bunların hiçbirisi onda görünmüyordu. "Arayışınızdan pişmanlık duymayın. Sevdiklerimize yük olsa bile suçluluk hissetmeyin. Eğer öğrendiysem

Bin altı yüz yıllık hayatımda en önemli şeylerin en zor kazanılanlar olduğunu gördüm."

OceanofPDF.com

TENEBRAN YASASI ALTINDA

CASSIA, diğ er eli Lio'nun elinde, pavyona yeniden girerken güven tazelemek için parmaklarını güllerin üzerinde gezdirdi. Nike gittiğine göre, sanki evi gerçekten çok uzaklardaymış gibi hissediyordu.

Rudhira, Tenebran binici çizmeleriyle taş zeminde belirgin bir gümbürtü çıkararak masanın etrafından dolaştı. Düzenlenmiş haritalar, yazışmalar ve krokiler ahşap masanın üzerine yayılmıştı ve boş bir ahşap ilan tahtası önemli belgelerle asılmaya hazır bir şekilde bir kenarda duruyordu.

Lio bir parşömeni gözden geçirmek için durakladı, sonra Cassia'ya baktı. Cassia bunu tanıyacak kadar kelime seçebilmişti. Solia'nın bulunmadığı bir strateji oturumu sırasında Argyros Amca'nın kütüphanesinde bu yazının daha uzun bir versiyonunu okumuşlardı.

Gönderinin yazarları da dikkat çekici bir şekilde ortalıkta yoktu. Basir ve Kumeta, Kraliçe'nin Baş Elçileri. Görünüşe göre Orthros'un casus ustalarının kendilerini Tenebra'nın müstakbel Kraliçesi'ne tanıtmaya hiç niyetleri yoktu. Cassia, Lio ve Rudhira casusların bulgularını Solia'ya seçerek aktarmak zorunda kalacaklardı.

Cassia renkli cam başlı iğnelerden oluşan bir tabak aldı ve Orthros Boreou, Tenebra ve Cordium'u gösteren en büyük haritanın önünde durdu. İmparatorluk'a gittiğinden beri gölge topraklar ona her zamankinden daha küçük görünüyordu. Öyleyse Tenebra neden kendini devasa hissediyordu, sanki bu Sığınak'ın üzerindeki koğuşun diğ er tarafından ensesinde soluyan bir dev gibi?

Elini haritanın ortasındaki Tenebra'nın başkenti Solorum'un yanından geçirdi. Solorum ile Patria'nın işaretlendiğ i doğ u ormanları arasına yeş il bir iğ ne yerleşt iridi. "İşte izin alanı."

Solia yüzünü buruşturdu. "Evet, ama konseyin bulunduğu yerde rahatça ayak altında olmasını çok fazla olabilir. Patria oldukça büyük bir bölge. Orada başka neler olduğunu hatırlıyor musun? Av hayvanlarının bulunduğu bir alan? Kral eskiden orada avlanırdı, değil mi?"

Cassia düşünmek için durakladı ve boştaki eliyle Knight'ın kulaklarını kaşdı. Duraklaması gerektiği gerçeği kaşlarını çatmasına neden oldu. Solia'nın sorusunun cevabı anında aklına gelmeliydi. Bir zamanlar bu tür ayrıntıları biriktirmiş, hangi bilgi kırıntısının işine yarayacağını, hatta hayatını kurtaracağını asla bilememişti.

"Sanırım beni oraya sık sık göndermiyordu, eğer orada avlanmıyorsa bile." Kral her zaman piçi gözlerden uzak tutmayı tercih etmişti, bu da neyse ki onun varlığına sık sık tahammül etmesi gerekmediği anlamına geliyordu.

Lyros onun koluna güven verici bir el koydu. "Yerini bulmana yardım etmek için orada olacağız. Hesperine'in yardımıyla arama çok hızlı ilerleyecektir."

Mak yeşil iğnenin üzerinde bir el salladı. "Büyük bir yığın sızıntı büyüsünü bulmanın çok zor olacağını sanmıyorum. Bunu hissedebileceksin, değil mi Cassia?"

"Emin değilim," diye itiraf etti. "Kalos bazı izin alanlarının dikkatlice gizlendiğinden bahsetti."

Rudhira, "Bize katıldığında ona sorabilirsiniz," dedi.

Solia, Cassia'nın elindeki tabaktan bir iğne aldı ve kırmızı kalemi Rudhira'ya uzattı. "Şu anda nerede olduğumuzu sorabilir miyim?"

İğneyi almadı, sadece bir parmağını Patria'nın doğusundaki bir ormanlık alanın üzerinde gezdirdi. "Bu civarda bir yerde. Yanınızda dönüşünüze yardımcı olacak bir Hesperine olmadıkça kampın dışına çıkmamanızı öneririm. Burayı dışarıdan bulmak oldukça zor."

"Hmm." Solia kırmızı iğneyi ormana yerleştirdi. "Patria'dan en az bir günlük mesafede olmalıyız."

"Kibar bir mesafe," dedi Rudhira. "Ne yazık ki, Hücum Konsey'in çok yakınında hoş karşılanmıyor. Müttefik Lordlar, davamıza daha az sempati duyan Tenebralıları korkutmamak için Hesperinlerle açık dostluk gösterme konusunda hâlâ temkinli davranıyorlar."

Lio iç çekti. "Krallığın geri kalanını Müttefik Lordların görüşünü benimsemeye ikna etmek için yapılması gereken çok iş var."

"Bu arada," dedi Rudhira, "biz onları buradan destekliyoruz ve Flavian bize danışmaları için aracılarını gönderiyor. İzin alanına yaklaşmak için Hesperine delegasyonunun Konsey'e diplomatik bir rolle katılması için bir davetiye temin etmeniz gerekecek."

Onlar haritayı incelerken Hücumbotlar pavyona girip çıkıyor, Rudhira'yı selamladıktan sonra peçelerin altından onunla görüşüyorlardı. Lio, Cassia, Mak ve Lyros'a gülümsediler. Lio, Hesperines errant'ları

Gündönümü Zirvesi, konuk evlerini korudukları zaman. Solia orada olmasaydı konuşmalarını gizleyip gizlemeyeceklerini merak etti. Yine de Rudhira kendi gençlerinden pek çok sır saklamıştı.

Cassia kahverengi bir iğne seçti ve Patria'daki yeşil iğnenin yanına yerleştirdi. "Flavian bir aydan uzun süredir burada kamp yapıyor."

Rudhira, "Castra Patria'da, konsey arazisine bakan kalede ikamet ettiği haberini aldık" dedi.

"Cesurca," dedi Lio, "ama hak olarak, en güçlü özgür lordlar Konsey süresince kalede oda talep edebilirler."

Solia dudaklarını büzdü. "Diğer özgür lordlardan kaç Patria'da ona katıldı?"

"Yeterli çoğunluk," diye yanıtladı Cassia, "kralın onayı olmadan Tam Konsey'i toplamak için yeterli. Flavian Lucis'e bunun sadece Tenebra'nın karşı karşıya olduğu tehditlere karşı lordları bir araya getirme, krallığın barış ve istikrarı için bir çaba olduğunu söyledi. Resmi olarak, yeni bir kral seçmek hiç kimsenin aklına gelmedi."

Solia gözlerini devirdi. "Flavian'ın kötü davranışları için her zaman güzel bir mazereti olmuştur. Ama Lucis buna asla inanmayacaktır."

"Her şeyden ve herkesten çok şüpheleniyor," diye onayladı Cassia, "ama her zaman onun emirlerini yerine getiren Flavian'ı hafife alıyor. Lucis, Flavian'ın bir devrimin arkasındaki beyin olduğundan asla şüphelenmeyecektir."

"Çünkü öyle değil." Lio gözlerini kıstı. Söz konusu lordun bir çizimi masadan havalandı ve kendini tahtanın üzerine bıraktı. Birkaç iğne gereksiz bir güçle fırladı ve Flavian'ın sevimli yüzünü kıl payı sıyırdı.

Cassia'yı dehşete düşüren bir şekilde Knight çizime hırladı. Lio'nun duygularına Cassia'nın fark ettiğinden daha fazla uyum sağlamıştı.

"Segetia Lordu Flavian," dedi Lio, "olağanüstü bir kadın tarafından eline bir komplo tutuşturulmuş vasat bir adam. Senin zekân için ona itibar etme Cassia."

Solia, "Bu konuda hemfikir olabiliriz," dedi.

Lyros, Flavian'ın saçındaki iğnelerden birini çıkarmaya çalıştı ama başaramadı. "Sakin olun Büyükelçi. Aptal olsa da, Flavian şu an için stratejimiz için hâlâ gerekli."

Mak, Lio'nun omzunu sıvazladı. "Beni bir daha seni cin hapishanesinden çıkarmak zorunda bırakma."

Lio'nun buzcevabı, "Flavian cin değil," oldu.

"Bu kadar barışçıl bir adam için," diye düşündü Hoyefe, "bu kinin için zorlayıcı bir nedenin olmalı."

"Lyros haklı," diye araya girdi Cassia, "Flavian'ın planlarımızdaki rolüne odaklanmalıyız."

Hoyefe kollarını kavuşturdu ve geriye çekilerek çizime hayranlıkla baktı. "Bir Tenebran barbarına göre oldukça çekici. Kılıç yetenekleri ve çapkın gamzesi krallığın her yerinde kalpleri kazanıyor diyebilirim. Burada bir hikâye olduğunu söyleyebilirim."

Cassia onları tekrar konuya yönlendirdi. "Flavian siyasi zekâdan yoksun değil. Onun kusuru herkesi memnun etme arzusu. Ama bunu senin yararına kullanabiliriz Solia. Eğer daha hırslı bir adam olsaydı, onun için kurduğum komplodan vazgeçmesi için onu ikna etmek daha zor olurdu."

Solia eskizle Lio'ya bir göz attı ama daha acil meseleleri olduğuna karar vermiş gibiydi. Tabaktan gök mavisi bir iğne çıkardı ve sessiz bir tehditle parmaklarının arasında döndürdü. "Peki kral nerede?"

"Lio, "Bildiğimiz kadarıyla hâlâ Solorum Sarayı'nın içinde," dedi.

Cassia yutkundu. Solorum yüzlerce mil uzakta olabilirdi ama yeterince uzak gelmiyordu. Yine kralla aynı kıtadaydı.

Evet, öyleydi. Solia da öyle. *Ona* yaklaşıyorlardı, diye hatırlattı kendine.

Solia başkenti sabitledi. "Korkak. Bunca yıl sonra babamla yeniden bir araya gelmeyi dört gözle bekliyorum. Onun için çok güzel sürprizlerim var."

Cassia o kadar ileriye düşünmeye hazır değildi. Her şey plana uygun giderse, kralın kaderinin belirleneceği bir hesaplaşma anı gelecekti. Kalbini çok yakından incelerse, bir Hesperine barışçısına yakışmayacak intikamcı istekler bulacağından korkuyordu.

Bir elini kız kardeşininkinin üzerine koydu. "Biz onunla yüzleşmeye tamamen hazır olana kadar Lucis'e kendini göstermemelisin. Ne pahasına olursa olsun krallıktaki varlığını ondan ve casuslarından gizlemeliyiz."

"Merak etme," diye yanıtladı Solia. "Ne zaman ateş etmeyeceğimi biliyorum. Önce Konsey'in yetkisini güvence altına almalı ve Lord Hadrian'ı Lucis'ten uzaklaştırmalıyım. O zaman onun herhangi bir misilleme girişimini bastırmak için meşruiyete ve güçlere sahip olacağım."

"Lio..." Cassia, Solia'nın görüşlerine ihtiyaçları olmasına rağmen bunu yapmayacağını bildiği için onu da konuşmaya dahil etti. "Bu noktada Büyücü Tarikatlarının nasıl tepki vereceğini düşünüyorsun?"

Solia araya girdi, "Şimdilik sihrimi bir sır olarak saklıyorum. Bana itiraz etmek için hiçbir gerekçeleri olmayacak."

"Doğru," diye yanıtladı Lio, "ve tahttan indirilen kralı görevden almanın kendi çıkarlarına en uygun yol olduğuna karar verebilirler. Konsey'in kararını resmen tanımaları ve senin gözüne girmeye çalışmaları mümkün. Bir kadını kontrol etmenin daha kolay olduğunu düşünebilirler ve sen de bu yanlış hesaplamayı kendi lehine kullanabilirsin."

Solia, "Bu hata onlar için çok tehlikeli olacak," diye düşündü.

Lio tereddüt etti. "Lucis'i tahtta tutmanın kendi emelleri için daha uygun olduğuna karar vermeleri de mümkün. Büyücü Tarikatlarının size ve Müttefik Lordlara karşı bir iç savaşta Lucis'in yanında savaşmasını engellemeliyiz."

"Evet." Bunun üzerine Solia, Lio ile aynı fikirde olduğunu dile getirmekte tereddüt etmedi. "Hükümdarlığımın bu şekilde başlamasını istemiyorum."

"İş o noktaya gelirse, size ihtiyacınız olacak pazarlık gücünü sağlayabiliriz." Lio kahverengi ve yeşil rozetlerin yanına turuncu bir rozet taktı. "Chrysanthos, Aithourian Çemberi'nden Dexion. Gündönümü Zirvesi sırasındaki sabotaj eylemleri nedeniyle onu Müttefik Lordların rehinesi olarak Tenebra'ya gönderdik."

Solia alçak bir ıslık çaldı.

"Bu adamı değerli bir tutsak yapan nedir?" Kella sordu.

Lio açıkladı, "Anthros Tarikatı diğer tüm Büyücü Tarikatlarının üzerinde hüküm sürer ve Aithourian Çemberi onun içinde en büyük güce sahip olan küçük bir gruptur. Gölgeler Diyarı'ndaki tüm savaş büyücülerini onlar kontrol eder. Ateş, yıldırım ya da diğer savaş büyülerine yatkınlığı olan erkekler Cordium'un başkenti Corona'daki Aithourianlara katılmaya zorlanırlar."

Cassia, İlahi Şehir olarak adlandırılan Corona'ya bir iğne sapladı. "Dexion, Aithouryalıların liderinin ikinci adamı ve gelecekteki halefi. Ama aynı zamanda, gizlice, onun gayrimeşru oğlu."

Hoyefe başını salladı. "İnsanın soyunu annesi üzerinden takip etmesi çok daha mantıklı. Ama Tenebralıların soy ve utançla meşgul olmaları bu durumda işimize yarıyor sanırım."

"Benim için ödüllü bir rehineniz ve ona şantaj yapmak için kullanabileceğim sırlarınız mı var?" Solia kaşlarını kaldırdı. "Büyücüler Lucis'i desteklerse bu kesinlikle konumumu iyileştirecek... ve büyüm hakkında onlarla hesaplaşma zamanı geldiğinde. Tarikatlar Konsey'e henüz resmi bir yanıt vermedi mi?"

Rudhira kollarını kavuşturdu. "Lord Hadrian'ın askerlerini takviye etmek için sessizce Aithourian büyücülerinden oluşan bir savaş çemberi sağladılar."

Elçiler bu kötü haberi ne zaman getirmişti? Cassia bir laneti geri püskürttü. "En azından Lord Hadrian'ın kendisine yüklendikleri için mutsuz olacağına güvenilebiliriz."

"Ona yaklaşımımızı dikkatlice planlamamız gerekecek." Lio yüzünü buruşturdu.

"Çok dikkatli ol," diye uyardı Rudhira. "O Aithourianlar peçe büyüleriniz sayesinde sizi fark edebilirler ve Hesperine'in varlığı konusunda kralı kesinlikle uyacaklardır."

"Lord Hadrian'ın ordusunun nerede olduğunu bana gösterir misin?" Solia ona mavi bir rozet uzattı.

Rudhira iğneyi Patria'nın batısına, orası ile Solorum arasına yerleştirdi. "Lordlar ve kral arasında bir tampon olarak buraya yerleşti."

Solia başını salladı. "Aithourialılara rağmen, Lord Hadrian'ın varlığı açık bir çatışmayı caydıracaktır ve bu sadece askeri gücünden kaynaklanmıyor. Hem kralın hem de lordların büyük bir kısmının gözüne girmiş durumda."

"Evet," dedi Cassia, "Tenebra'da Lucis'in sadakatini sorgulamadığı tek adam hâlâ o ve kan davalarının Hadrian tarafı soylular arasında hâlâ güçlü bir kuvvet."

Solia, Flavian'ın kahverengi iğnesi ile Lord Hadrian'ın haritada karşı karşıya duran lacivert iğnesine bakarak başını salladı. "Segetia ve Hadria hâlâ aralarındaki rekabeti bir kenara bırakmadılar mı?"

"Bunun neredeyse arkadaşlarımla hayatını mahvettiğini gördüm," dedi Cassia. "Flavian'ın ve Lord Hadrian'ın aileleri Lucis kral olduğundan beri açık bir çatışmaya girmediler ama Segetia ve Hadria arasındaki nefret sürüyor."

Solia ona döndü. "Eğer bir tarafı ya da diğerini kışkırtırsam, bu sadece benim kampanyam için felaket olmaz, aynı zamanda tüm krallığı kan davalarının kaosa geri sürükleyebilir. Sizce önce kime yaklaşmalıyım? Flavian'a mı yoksa Lord Hadrian'a mı?"

Cassia, "Muhtemelen karşılaşacağımız en önemli siyasi karar," dedi. "Bu konuda bana güvendiğiniz için teşekkür ederim."

"Elbette." Kız kardeşi kaşlarını kaldırdı. "Lio'nun dediği gibi, Flavian'a stratejisini kaşıkla yediren sensin. İkimiz de Tenebran tahtına talip olmuş prensesleriz. Benim planımı seninkiyle birleştireceğiz ve Thalia'nın bize bıraktığı komplonun üzerine inşa edeceğiz."

Solia'nın kendine güveni tehlikeli derecede bulaşıcıydı. Ama Cassia'nın görevi, onun danışmanı ve Orthros'un diplomatı olarak temkinli olmaktı. "İnanıyorum ki

Hadrian'ın sadakatinden zaten eminiz. Önce Flavian'a yaklaşırsanız bunu size karşı kullanmayacaktır. Öte yandan, önce Lord Hadrian'a yaklaşırsanız, Segetia düşmanlarını desteklediğinizi düşünebilir. Daha da kötüsü, sizi Lucis'le aynı safta bulabilir. Bu, zaferle döndüğünüzde lordlara göndermek isteyeceğiniz en son mesajdır. Lio, aynı fikirde misin?"

"Evet," diye cevap verdi. "Lucis'in yönetimine karşı direniş için bir araya gelen lordlara kur yapmaya odaklanman senin yararına olacaktır. Sen Tenebra'nın hafızasında kraldan kurtuluş umudu olarak yaşıyorsun. Tek yapman gereken bu rolü üstlenmek. Tarikatınız güçlü."

Solia haritadan uzaklaştı. "Benim 'tarikatım' mı?"

"Farkında olduğunu sanmıyorum," dedi Cassia. "Tenebra'nın senin için tuttuğu yas bir tür tapınma. Sen sevilen, düşmüş bir prensesten daha fazlasısın. Sen, seninle birlikte ölen bir geleceğin sembolüsün."

"Ama lordların hâlâ hayatta olduğuma dair bir fikri yok."

Cassia kraliyet mezarının bulunduğu Solorum'a altın bir iğne yerleştirdi. "Hayır, ölenin Iris değil, sen olduğuna inanıyorlar. Ama onlara gerçeği söylediğimde -Hesperinler o gece ölenlerin kalıntılarını topladılar- kraliyet mahzenini açtıklarında senin mezarında hiç ceset olmadığını gördüler. Kralın seni saygısızlığa terk ettiğini, sonra da alaycı bir cenaze töreni düzenlediğini biliyorlar. Şimdi onları senin ölümünün de bir yalan olduğuna ikna etmeliyiz."

Solia Lord Hadrian'ın bir taslağını aldı. Elçiler onun çizgili yüzündeki karakter gücünü yakalamışlardı. "Sizce Lord Hadrian kayıp prensesini savaş meydanında onu yenebilecek bir kadında tanıyacak mı?"

Karege efsanevi saç bulutunun arasından başını kaşdı. "Yabancı sapkınlarla yatıp kalkan ."

Tuura alaycı bir ifadeyle, "Ve son derece yıkıcı edebiyat okuyor," dedi.

Hoyefe, "Ve istediği yeri sever," diye araya girdi.

Kella kıs kıs güldü. "Bir paralı asker gibi küfrettiğini unutma."

"Çok konuşuyorsun Prenses Kella," diye karşılık verdi Solia.

"İşte bu yüzden sizi halkınıza nasıl sunacağımız konusunda dikkatli olmalıyız," dedi Cassia. "Bunu bana bırak. Seninle işim bittiğinde, Lord Hadrian kalbinde senin onun gerçek kraliçesi olduğunu bilecek."

Solia, Lord Hadrian'ın portresini Flavian'ın yanına ilişti. "Pekâlâ. Flavian'ın işbirliğini sağladıktan sonra Lord Hadrian'a gizlice yaklaşıcağız."

Lio, "Evet, Flavian'ın işbirliğini sağlamaya tamamen niyetliyim," dedi ama Cassia'ya bakıyordu ve Cassia onun Flavian'ın kız kardeşine vereceği destekten bahsetmediğini biliyordu.

"Eminim bu, önümüze çıkacak engellerin en küçüğü olacaktır," diyerek onu rahatlatmaya çalıştı.

Solia'nın gözleri kısıldı. "Ne engeli?"

Lio'nun ses tonu Şehit Geçidi'ndeki ölümcül bir kar fırtınası kadar soğuktu. "Tenebran yasalarına göre Cassia hâlâ Flavian'la nişanlı."

Lio, elçilerin Flavian'ın taslağını tahtadan yırtıp bir büyüyle yok etme dürtüsüne karşı koydu.

Böyle küçük bir intikam eyleminden daha iyisini yapabiliirdi. Madalyonuna ve krallıkları savaşlardan uzak tutma konusundaki eğitimine yeniden kavuşmuştu. Bu ölümlünün Majesteleri üzerindeki planlarını bozmak için akıllıca ve medeni bir yol bulacaktı.

Solia Cassia'nın üzerine yürüdü. "Nişanlı mı? Flavian'la mı?"

Cassia kasıtlı bir şekilde elini salladı. "Uygunsuz bir ayrıntı." "Bir taç onun için yeterli değil mi?" Solia talep etti.

"Cassia'nın elini de talep ettiğini sanıyor." Lio'nun dişleri kınından çıkmaya hazırdı.

Hoyefe Flavian'ın portresini tekrar inceledi. "Ben bir sorun göremiyorum. Üçlü seks için eğlenceli bir seçim gibi görünüyor."

Solia burnunun kenarını sıkarak küçük bir alevi söndürdü. "Ve şimdiden yasallaştı mı? Kyria'nın memeleri."

"Kibar ol, Prenses!" Kella hınzır bir sırıtışla onu azarladı.

Solia ne kadar sert tepki verirse, Cassia o kadar sakinleşiyordu. Lio, Grace'in savunmaya geçtiğinin işaretlerini fark etti. Sert omurga. Soğuk ses tonu.

Tenebra'ya yeni ayak basmışlardı ve Leydi Circumspect'e dönüşmeye başlamıştı bile.

Lio buradan nefret ederdi.

Cassia elini sakince Şövalye'nin sırtında gezdirdi. "Bu pek benim fikrim değildi ama kral ve Flavian'ın babası bizi nişanladığında elime ısırgan otu tutuşturdular ve ısırgan otu çayı yapmak için elimden geleni yaptım."

Isırgan otu çayı. Bir zamanlar Flavian'la gerçekten evlenip Tenebra Kraliçesi olma planını böyle anlatmıştı.

Cassia harita iğnelerini bir kenara koydu. "Bunu kendi avantajımıza kullanabiliriz."

Onun sözleri Lio'yu Orthros'taki beyaz güllerle dolu avluya geri götürdü; orada Lio ona her şeyini teklif etmiş, o da Flavianus'la olan siyasi birlikteliğine onları mahkûm edeceğini söylemişti.

Lio, "Flavian'la ilgili hiçbir şey 'avantaj' değildir," dedi.

Cassia'nın eli onunkinin içine kaydı, küçük, güçlü ve sevecendi. "Bence onu nişandan azat etmek, onu baştan çıkarmak için kullanabileceğimiz bir fırsat olacaktır."

Lio elini onun elinin etrafında sıktı. "Onunla son konuştuğunda, seninle evlenmeye niyetliydi."

"Çok şey değişti. Korkarım şu anda en büyük tehdit Solia ile nişanlanması olacak. Pek çok kişi böyle bir evliliği tartışmalı veraset için ideal çözüm olarak görecektir."

Solia yüksek sesle güldü. "Sanki onun gibi bir fino köpeğini koca olarak kabul edecekmişim gibi."

Lio bunun yerine bir kartal önermek istedi ama Tendo'yu hatırlatmanın şu anda onu Zarif kız kardeşine sevdireceğinden şüpheliydi.

Cassia, "Aklının başına gelmesi için biraz umut var," dedi. "Eğer onu sevdiği kadınla evlenmeye ikna edebilirsek, bu son derece yararlı olur."

"Hangi kadın?" Solia sordu. "Tenebra'daki kadınların yarısını sevdiğini söyleyebilirim. Gerçi aşkın, pantolonunun içinde ne olduğuyla pek ilgisi yok."

Hoyefe iç çekti. "Hiç de eğlenceli biri değil."

"Birkaç yıl önce etek peşinde koşmayı bıraktı," dedi Cassia, "Hadria'lı Leydi Sabina onu fethettiğinde."

"Bu Sabina yetenekli bir kadına benziyor," diye düşündü Kella.

"Öyle," diye güvence verdi Cassia onlara. "Ne yazık ki o Lord Hadrian'ın kızı."

"Sabina ve Flavian mı?" Solia yine gülüyordu. "O daha iyisini yapabilir. Ama sanırım eski dostumun *onu* fino köpeği yaptığını görebiliyorum."

"Davayı sizin için çözmeyi teklif ederlerse," dedi Cassia, "bunu teşvik etmenizi öneririm."

"Ben daha çok İmparatorluk soylularıyla ittifak evliliklerini teşvik etmekle ilgileniyorum," dedi Solia. "Herhangi bir Tenebran hanımefendisinin Flavian'a olan hayranlığının daha medeni erkeklerle karşılaşmalarından sonra da devam edip etmeyeceğini göreceğiz. Her halükârda Flavian'ın taç, senin elin ve benim elim olmadan idare etmesi gerekecek."

"Bir nişanı bozmak önemsiz bir iş değildir." Lio, Flavian'ı kızdırmamaya çalışırken bunun küçük bir rahatsızlık olduğunu düşünmüyordu,

neredeyse kral olan. Bunun siyasi sorunlara yol açabileceği yarım düzine yol düşünemediyse, Cassia'nın da bir düzine yol düşünebileceğinden emindi.

Hiçbir şey söylemedi ama zekice bir cevabı da yoktu. Adamın haklı olduğunu sessizce kabul etti.

"Aynı fikirde değilim." Rudhira sempatiyle Lio'nun omzunu kavradı. "Beni yanlış anlama. Cassia'nın nişanlanması Hesperine'in gözünde bir adaletsizlik. Ama Tenebran ahlakı böyledir, eğer Orthros'un elçisi ölümlü bir lordun nişanlısıyla aşk yaşarsa, bu bizim Hesperine'lerimize karşı misilleme yapılmasına neden olabilir. Nişanlılık meselesi çözülene kadar ikinizin de ağzınızı sıkı tutmanız gerekecek."

Lio bu öğüdü başka birinden duymaya dayanamazdı. Ama yüzyıllardır ölümlü kadınların kollarında Tenebran ahlakını tamamen hiçe saymış olan Rudhira'dan gelen bu bilgiğe karşı çıkamazdı.

"Biliyorum," dedi Lio.

Rudhira başıyla onayladı ve onu serbest bıraktı.

"Lio ve benim gizlilikle işimiz bitti," diye itiraz etti Cassia.

Durumun siyasi hassasiyetini herkesten daha iyi bildiği halde, böylesine imkânsız bir şeyi savunmaya istekli olması bir teselliydi.

Ama yine de imkansızdı.

Madalyonuna dokundu ve boynundaki disk ilk kez ağırlaştığını hissetti. "Hesperinlerin Tenebra'daki itibarına zarar verecek bir şey yapmamalıyız, bu da halkımıza zarar verebilir."

Aurası adaletsizlik duygusuyla yanıyordu ama sonra bakışları düştü. "Onları riske atacak hiçbir şey yapmam."

Lio bu sözlerden nefret ediyordu ama yine de söyledi. "Kız kardeşinin yanında bir yerin olması için Tenebralılar arasındaki itibarına da ihtiyacın var."

Bu ona Solia'dan nadir bir imtiyaz kazandırdı. "Lio haklı. Buradaki konumunu tehlikeye atacak hiçbir şey yapma. Tahta geçtiğimde nişanı feshetme gücüne sahip olacağımdan emin olabilirsiniz."

Cassia, "Daha hızlı bir çözüme ihtiyacımız var," diye ısrar etti.

Lio bir elini kızın sırtının alt kısmına koydu ve dokunuşuyla kızın vücudundan geçen küçük ürpertiden memnun oldu. "Müttefik Lordlarla yapılan anlaşma uğruna neredeyse ölüyordun. Bu zaferi riske atacak hiçbir şey yapmayacağız. Ama Flavian'a iddiasının geçersiz olduğunu açıkça belirteceğiz. Bir yolunu bulacağım."

Solia bakışlarını onun üzerinde sabitledi. "Düşüncesizce bir şey yapma."

Elini madalyonunun üzerine koydu. "Ben mi, bir Hesperine diplomatı mı? Asla yapmam."

Gözleri kısıldı.

"Lio'nun hiçbir şey yapmasına gerek kalmayacak." Cassia'nın aurası öfkeyle gerildi. "Bu nişanın Flavian'la ilk konuşmamdan sağ çıkmasına cesaret edebilirim."

Kalos'un gelişi onu böldü. Şövalye'yi selamlamak için durakladığında, bir an için dudaklarını birbirine bastırdı. Ona döndüğünde gülümsedi ve yeşil iğneye dokundu. "Patria'daki izin alanının nerede olabileceğine dair bir fikrin var mı?"

"Korkarım hayır," dedi Kalos. "Sizin için keşfe çıkardım ama bu izinsiz girişimim Müttefik Lordlarla olan anlaşmamızı bozar."

Lio, "Orada olduğunuzu hiç bilmiyorlarsa olmaz" dedi.

"Oh, lordlar fark etmeden konsey masasında dans edebilirim," diye onayladı Kalos. "Beni duraksatan Cordialı savaş büyücüsü. Magelands'a girip çıktım ve hikayeyi anlatmak için yaşadım, bu yüzden Dexion'un burnunun dibinde Patria'ya gizli bir keşif gezisine aldırılmazdım, sonuçların çok daha kötü olabileceği dışında."

Cassia'nın aurası koruyuculukla keskinleşti. "Topraklarına izinsiz giren bir kâfir olduğun için Büyücü Tarikatı tarafından esir alınmandan daha kötü ne olabilir?"

"Ölümlü politika," dedi Kalos. "Diplomatlarımızın tüm sıkı çalışmalarını mahvetmek, Solia'yı devirmek ya da bir iç savaş başlatmak istemiyorum."

"Ve seni bu duruma sokmak istemeyiz." Cassia içini çekti. "İzin alanını bulmak benim için çok zor olmayacaktır. Hissetmiyor muyum?"

Kalos başını öne eğdi. "Bunu söylemek zor. Atalarınızın onu nasıl sakladığına bağlı. Ama eğer Değişen Kraliçe bir gün onu bulmanı istediye, sanırım yakınına geldiğinde bunu anlayacaksın. Seni kendine çekecektir."

"Yaptığınız her şey için minnettarız," dedi Lio, kalbi ağırlaşmıştı. "Heyetimiz, Solia'nın da yardımıyla, izin verilen bölgeyi araştırmak zorunda kalacak."

Lio, Cassia'yı Zirve Sığınağı'nın koruması altındayken, bir başkası onun için tehlikeyle yüzleşirken bırakamazdı. Siyaset bunu imkânsız kılmakla kalmıyor, aynı zamanda buna asla göz yumamazdı.

"Hesperine delegasyonu Patria'da hoş karşılanacaktır," diye devam etti Lio. "Müttefik lordlar Gündönümü Zirvesi'nden sonra Orthros'tan ayrılırken Cassia ve beni de kendileriyle birlikte Tenebra'ya dönmeye davet ettiler. Sanırım şimdi tekliflerini kabul etmeliyiz."

Mak sırtıttı. "Ve bu pazarlıkta birkaç savaşıya tahammül etmek zorunda kalacaklar."

Lyros başını salladı. "Varlığımıza itiraz edeceklerini sanmıyorum. Zirve sırasında spor salonunda onların saygısını kazandık."

"Tilili mükemmel bir avcıdır," diye konuştu Kella, "ve büyüye karşı oldukça hassastır. O ve ben de aramaya yardımcı olabiliriz."

"Ben de merak ediyorum," dedi Tuura, "doğal fazı kanalize etmenin ruh fazını kanalize etmekle ortak bir yanı var mı, belki de büyülerimi ruh gözyaşlarını tespit etmek için uyarlayabilirim."

Cassia derin bir nefes aldı. "Bunu yapabiliriz."

Solia haritayı tahtaya astı ve Rudhira'ya döndü. "Flavian'ın aracılılarıyla ne zaman konuşabiliriz?"

Rudhira tehditler ve çözülmemiş sorunlarla dolu uzun masayı işaret etti. "Bir sonraki ziyaretleri yarın gece. Hazırlanmak için o zamana kadar vaktiniz var."

Lio başını salladı ve bir kez daha haritaya baktı. "Hazır değiliz." Solia kaşlarını çatarak harita iğnelerine baktı. "Herkesi hesaba kattık."

Cassia iğneleri Lio'ya . "Neyi kaçınıyoruz?"

"Asla belirleyemeyeceğimiz tek düşman." Lio bir elini haritada gezdirdi. "Koleksiyoncu her yerde olabilir. Zaten her yerde. Bizimle herhangi biri aracılığıyla, herhangi bir zamanda konuşabilir."

Solia'nın ses tonu sakindi. "Orthros'taki son haftamızı Cassia'yı nasıl güvende tutacağımızı planlayarak geçirdik. O asla bizim korumamızdan yoksun kalmayacak."

Rudhira Tuura'ya hafif bir darbe indirdi. "Ölü çağırma konusunda bir İmparatorluk zihin şifacısından daha iyi bir uzman bulamazsın. Onunla savaşırken edindiğin bilgilerle birleşince, Lio, sen ve Tuura eşyaları tespit etmek için gereken büyüye sahipsiniz. Ve ben sadece bir adım ötenizdeyim."

"Ve Stand tam burada." Mak kollarını kavuşturdu. "Eğer o sülük Gündönümü Zirvesi'nde yaptığı gibi Konsey'de de dramatik bir şey yapmaya kalkarsa, bu sefer Lyros'un ve benim korumalarımız herkesi onun öfke nöbetlerinden koruyacak."

Belki de haklıydılar. Lio, Grace için korkularına yenik mi düşüyordu? Yoksa bu sinsî korku, düşmanıyla yaşadığı deneyimlerden doğan güvenilir bir sezgi miydi?

Koleksiyoncu Lucis'in tam tersiydi. Zafere giden en pratik ya da etkili yolu seçmezdi. Avıyla oynamaktan zevk alırdı. O

karmaşık aldatma oyunları için yaşadı. Zeki ve yozlaşmış zihninde döndürdüğü entrikaları mükemmelleştirmek için çağları vardı.

Her ne saklıyorsa, Lio bunun onları tamamen avlayacağından korkuyordu.

Belki de bunu hiç planlayamadılar. Sadece darbe geldiğinde tepki vermek için ellerinden geleni yapabilirlerdi.

OceanofPDF.com

kadar günler

YAZ GÜNDÖNÜMÜ

32 Chera'nın Sikkesi, 1597 OT

OceanofPDF.com

SCION ANGARA

CASSIA dinlenmeden çok önce uyandı, midesinin çukuru yanıyordu. Nabızı, Lio'nun uyuklayan kalbiyle çılgınca bir tezat oluşturacak şekilde atıyordu. Kollarını ve bacaklarını ona doladı, sanki onun nefes almayan bedeni bir şekilde kendi nefes alışını durdurabilirmiş gibi.

Sonunda zihin şifacılarının ona öğrettiği gibi nefes almayı hatırladı. Onların nazik tavsiyelerini zihninde dua eder gibi okudu. Sonunda vücudu sakinleşti ve düşünceleri bir kez daha kendisine ait oldu.

Çadırlarının ötesindeki günden saklanarak, kuşatılmış bir süre daha ona sarıldı. Adamın korkularıyla olan savaşından habersiz olmasına sevinmişti.

Sonunda bitkin bir halde kendini karyoladan dışarı attı. Knight yerden sıçradı ve onun boşalttığı alana yuvarlandı. Karyola sarsıldı, kanla doğmuş bir Hesperine ve bir köpek için pek de uygun değildi. Başını patilerinin üzerine koyarak mızmızlandı, kuyruğu Lio'nun uyuyan yüzüne doğru sarktı.

Yorgun bir şekilde güldü. "Ben de yatakta kalmayı ne kadar isterdim, sevgilim. Lio'dan ayrılmak istemediğimizi biliyorum. Ama korkarım Flavian'ın elçileri birkaç saat içinde gelecek. Hazır olmalıyız. Şövalyemin bugün yanımda olması gerek."

Ona bir emir vermesine bile gerek kalmadı. Karyolayı terk etti ve Solia giyinip hazırlanmasına yardım etmek için ihtiyaç duyacağı şeyleri toplarken onunla kaldı.

Çadırın kapısında, tanıdık bir bağ kalbini çekti. Kralın neden olduğundan çok daha içgüdüsel bir korkuydu bu. Kanı ona Majestelerini terk etmemesini, onu gözünün önünden ayırdığında Özlem'in onu beklediğini söylüyordu.

Kendine zaman tanıyarak tekrar nefes alma alıştırmaları yaptı. Lio'nun söylediği gibi bunu zarifçe yapmaları gerekmiyordu. O buradaydı ve deniyordu, değil mi?

Çadırdan çıkmayı başardı. Akşam ışığı gözlerinde parlıyordu ve tiksintiyle gözlerini kıstı. İmparatorluğun lüks güneşinin tadını çıkarıyordu. Orthros'un taze kar üzerinde parıldayan nadir güneş ışığı çok güzeldi. Ama bu Tenebran güneşiydi, savaş ve düzenin yüce tanrısı Anthros'un arabası. Cassia ona küfretti ve gökyüzüne kaba bir el hareketi yaptı.

Onunla birlikte savaş tanrısıyla alay edecek hiçbir Hesperin uyanık değildi. Omurgasından aşağı bir yalnızlık ürpertisi süzüldü. Mak ve Lyros'un sessiz çadırının yanından geçip Sığınak'taki tek sese doğru yürüdü. İnsan sesleri. Solia'nın çadırının açık kapağından ışık ve hoş kokulu bir duman kıvrımı yayıldı.

Tradewinds'ten bahsederken sesi farklı geliyordu. Daha özgür, daha zengin bir şekilde. Sonra bir kahkaha patladı. "Mızrağını bu kadar hızlı fırlatan bir adam görmemiştim."

"Sanırım sana bir kez baktıktan sonra altına işedi." Bu Kella'ydı.

"Kariyerimizin en tatmin edici olmayan savaşıydı!" Hoyefe alay etti.

"Ben daha kılıcımı çekmeden güneş yanığı hepsini korkutup kaçırdı."

"Kitaplarını çalmışlar!" Tuura haykırdı. "Ne bekliyardun ki?"

"Geride bıraktıkları tek şey kitaplarım değildi," dedi Solia memnuniyetle.

"Kabul etmelisin ki, terk edilmiş altınları çok güzel bir manzaraydı."

Görüş alanlarının hemen dışında Cassia tereddüt etti ve Şövalye'yi geride tuttu. Solia'nın sorumluluklarını, paralı asker ailesiyle yaşadığı bu nadir, karmaşık olmayan mutluluk anına taşımak istemiyordu.

Ancak Tuura onu hissetmiş olmalı ki zihin şifacısı şöyle seslendi: "Gölge! Gel bize katıl. Yeni bir kahve demledik."

Cassia kahveye hayır diyemezdi. İçeri girdi ve Solia yanındaki boş bir yer minderini okşadı. Cassia çantasını bıraktı ve kız kardeşine katıldı.

Kella ateşin üzerinde demlenen cezveden ona bir fincan kahve doldurdu. Tilili onun yanına uzandı ve çenesini Kella'nın bir zamanlar dizinin olduğu yerde kalan uzuvlarından birine dayadı. Kedi gözlerini aralıklarla açtı ve Knight'a mırlamaya tenezzül etti.

Üç fincan kahve ve kız kardeşinin yaptıklarını anlatan bir başka hikâye Cassia'yı kendine getirdikten sonra Kella ve Tuura, Hoyefe'yi yoluna gönderdiler.

Kella ona "Bu strateji oturumu sadece kadınlar için" dedi.

"Ama ben moda konusunda uzmanım," diye itiraz etti. "Güneş yanığının İmparatorluk başkentinden kültürlü bir aristokratın tavsiyelerine, vahşi bir çöl prensesi ve fıstık köyünden bir parşömen kurdunun tavsiyelerinden daha çok ihtiyacı var."

Ona şakacı hakaretler savurarak, onu sürgüne gönderdiler.

Kella Solia'yı bir kamp taburesine oturttu ve çivit mavisi lekeli ellerini Solia'nın altın rengi saçlarında gezdirdi. "Bakalım seni tekrar bir prensese dönüştürmek için ne yapabiliriz."

Solia yüzünü buruşturdu. "Ancak senin kadar ölümcül bir prenses olabilirsem."

Cassia, Solia'ya en berrak Orthros camından büyük bir el aynası uzattı ve Kella, Solia'nın omzunun üzerinden aynadaki yansımalarına baktı, kahverengi yanağını Solia'nın açık tenli yanağına bastırdı. Görüntü Cassia'yı çarptı, Iris'in resmi etkinliklerden önce Solia'ya yardımcı olmak için onu tuvalet masasına oturttuğu zamanlara çok benziyordu ama yine de çok farklıydı.

Iris Kella'yı çok severdi. Solia'nın artık gerçek bir arkadaşı olduğu için mutlu olurdu.

Tuura seyahat masasının üzerine bir dizi kap koydu. "Atalarımın kalma büyülerimi Sessizlik'e uyarladığım için simyam hâlâ deneysel bir süreçten geçiyor ama bunlar yeterli olacaktır."

Cassia, Tuura'nın yanaklarındaki jilet yanığına baktı. Kâhinin, dişi ruhunun yaşadığı erkek bedeninin rahatsızlıklarıyla başa çıkmasına yardımcı olduğuna yemin ettiği bir tıraş kremi vardı. Görünüşe göre o karışımın da ayarlanması gerekiyordu. "Orthros'ta hazırladığımız bazı karışımlara bakılırsa Tenebran ve İmparatorluk simyasının birbirini güçlendirebileceğini düşünüyorum. Aloe kreminize biraz kuzey lavantası ve bal eklemeyi düşündünüz mü?"

"Oh, ne harika bir fikir," dedi Tuura. "Bunu karıştırmalı ve ataların kanallığı ile Lustra kanallığının iyi bir şekilde oynayıp oynamadığını görmeliyiz."

"Çok isterim." Cassia, Solia'nın saçını örerken yılan derisi yüzmekle ilgili şaka yapan Kella'ya baktı ve sesini alçalttı. "Acaba bana başka bir iksir konusunda da yardım edebilir misin?"

Tuura ona endişeyle baktı. "Elbette, Gölge. İyi misin?" "Edebilirim. Ancak simya ile idare etmek daha kolay olacaktır." Cassia

Lio ve Hesperine zihin şifacıları dışında kimseye nadiren nöbetlerini itiraf ederdi ama bugün kararlıydı. Korkusunun belirtilerini olabildiğince gerçekçi bir şekilde anlatmaya çalıştı. "Lio'nun bana yardım edemediği gündüz saatleri için bir şeye ihtiyacım var."

Tuura onu kucakladı, dolgun kolları yumuşak ve güçlüydü. "Bana sorduğuna çok sevindim Gölge. Kız kardeşinin giyinmesine yardım ettikten sonra, bir miktar tıraş kremi ve savaşta hayatta kalanlar için hazırladığım toniği karıştıracağız."

Cassia ona şiddetle sarıldı.

"Ne düşünüyorsun?" Kella, Solia'nın saçlarını işaret ederek sordu.

Solia'nın düz kesilmiş saçlarını, tüy şeklinde gümüş Azarqi tılsımlarıyla örülmüş özenli örgülere dönüştürmüştü.

"Oh, harika," diye haykırdı Cassia. "İmparatorluğun bir parçasını yanında taşıyabilirsin, Soli."

Solia gümüş filigranlı tılsımlara dokundu. "Her zaman."

"Ve Azarqi sessizlik büyülerıyla dolular," diye açıkladı Kella, "Hesperinler peçelerle bize yardım edemediğinde konuşmalarımızı gizlemek için."

Tuura daha sonra Solia'nın yüzünü değiştirdi ve işi bittiğinde Solia'nın kozmetik kullandığını kimse bilemezdi. Ancak iksirler güneş lekeli tenini sağlıklı bir ışıltıyla yumuşattı, gözlerinin mavisini ortaya çıkardı ve çatlamış dudaklarını pürüzsüz ve pembe hale getirdi.

Sonunda Cassia çantasında sakladığı hazineleri çıkardı. Gümüş işlemeli, ince ketenden gök mavisini bir elbiseyi havaya kaldırdı. "Flavian'ın temsilcileriyle ilk karşılaşmanız için bu uygun olacaktır."

Solia kaşlarını kaldırdı. "Nasıl oldu da bana birkaç gün içinde en son Tenebran modasına uygun, kraliçe adaylarına yakışır bir gardırop buldun?"

"Kassandra'ya sordum. Kahin zaten sizin için bir sürü elbise hazırlamıştı. Sanırım tezgâhından çıkanların çoğu geleceğe dair öngörülerıyla başlıyor. Ve bu da iyi bir şey, çünkü ne paketlediğinizi gördüm. Tenebra'nın lordları üzerindeki ilk izlenimini gerçekten de savaş kıyafetleriyle mi vermeyi planlıyordun?"

"Bu düşünce kuşkusuz benim de aklımdan geçti," diye yanıtladı Solia.

Cassia, Argyros Amca'dan şiddet içeren benzetmeler kullandığı için zihinsel olarak özür diledi ama şu anda Solia'nın dilinden konuşması gerekiyordu. "Flavian'ın temsilcileriyle yapacağınız bu toplantı sadece bir başlangıç çatışması olacak, ancak şu anda onlar üzerinde bırakacağınız izlenim, bundan sonra olacakların gidişatını belirleyecek."

Kella başını sallıyordu. "Cassia haklı. Bu duruma uygun giyinmelisin."

"Annenin çadırında zırh giyiyorsun," diye Solia.

"Ama Azarqi kamplarının soyluları toplandığında, bir paralı asker gibi değil, bir prenses gibi giyinirim. İpek giysem bile kılıçlarım hala orada. Ukocha bize elbiselerle, tam zırhla ya da hiçbir şey giymeden savaşmayı öğretti. Etek giyerken birinin kafasını kesemezsiniz diye bir şey yok."

"Gerçekten de öyle," dedi Cassia, "ama lordlar bunu bilmiyor. Eğer eteklerini hafife alırlarsa, kılıcın daha büyük bir avantaja sahip olacak."

"Sonunda onu çizdiğinde şaşıracaksın."

Solia kamp taburesinden kalktı. "Pekâlâ. Bir prensesin savaşı için beni zırhlandırın."

"Benim için onurdur." Cassia Solia'nın Vardaran tuniğini çözmeye başlarken, Kella ve Tuura onun kılıçlarını şimdilik bir kenara bıraktı. "İzin verin size Flavian'ın aracıları hakkında biraz bilgi vereyim."

Solia'nın ifadesi hafifledi. "Mükemmel. O zaman kimi gönderdiğini biliyor muyuz?"

"Peki hangi dilleri konuşuyorlar?" Kella sordu. "Tüm Küller Divine dilini Karege'den öğrendi."

Kella gerisini söylemedi. Solia'nın ana dili olan Tenebra'nın dili Vulgus'u öğrenen tek kişi Tendo olmuştu.

"Flavian'ın aracılarının ikisi de Divine dilini akıcı bir şekilde konuşuyor," diye güvence verdi Cassia. "Kaba dilden çeviri yapacak kimseye ihtiyacımız olmayacak."

"Büyücü değiller, değil mi?" Solia ihtiyatla sordu.

"Bir tanesi öyle ama o bir müttefik. Eudias, savaş büyücülerinin suiistimallerini protesto etmek için Müttefik Lordların tarafına geçen eski bir Aithourian Çemberi üyesi."

"Ah," dedi Tuura, "Lio'nun Koleksiyoncu'dan kurtardığı genç büyücü o mu?"

"Evet, Lio onun hayatını kurtardı." Cassia kız kardeşinin krem rengi ince bir tunik giymesine yardım etti.

"Sen ve Lio'yu biliyor mu?" Solia sordu.

"Orthros dışında kimseye o kadar güvenmiyorum." Cassia elbiseyi kaldırdı, Tuura ve Kella Solia'nın örgülerini ve makyaj malzemelerini bozmaması için ona rehberlik etti.

"Peki ya diğer elçi?" Solia bir eliyle göğsündeki işlemeyi düzelterek sordu.

Cassia elbisenin bağcıklarını düzeltti. "Onu son gördüğünüzde sekiz yaşındaydı. Iris ocak odanızdaki bir örümcek yüzünden üzgündü. Onun için yakaladı, ben de bahçeye salmasına yardım ettim. Kralın ödülü olan Cordian ağaçlarından bize incir verdin ama yememize asla izin verilmedi."

"Benedict mi?" Solia'nın sesi Cassia'nın beklediği kadar şaşkındı.

Cassia başını salladı. "Onu iyi hatırlayacağını düşünmüştüm."

"Çok tatlı bir çocuktu," diye mırıldandı Solia. "Söyle bana, Tenebra onu da babası gibi bir canavara mı dönüştürdü?"

"Babası kimdi?" Kella sordu.

"Lord Bellator," diye yanıtladı Solia, "Iris'e ve bana ihanet eden."

Tuura pişmanlıkla *tısladı*. "Zavallı çocuk bundan sonra ne yaptı?"

"Hayatı çok kısa sürmüş olabilir," dedi Cassia, "ama Flavian'ın babası onu yanına aldı ve krala sadık bir şekilde yetiştireceğine söz verdi. Ben şimdi Segetia'nın Birinci Şövalyesi ve kutsal şövalyelerden oluşan saygın bir grup olan Andragathos Şövalye Tarikatı'nın bir üyesi. Babasının ihanetinin utancıyla yaşamak için elinden geleni yapıyor."

Solia'nın bakışları mesafeliydi. "Babasıyla nişanlanmamın bir oyun olduğunu bilmiyordu. Bana 'Anne' diyebilir miyim diye sordu."

"Senin ölümün yüzünden büyük bir suçluluk duyuyor," dedi Cassia. "Gerçeği öğrenince çok sevinecek."

Solia, "Bir zamanlar Bellator'a güvenebileceğimi düşünmüştüm," .

"Ben babası gibi değil, tıpkı senin ve benim kral gibi olduğumuz gibi. Ben ve ben o gece her şeyimizi kaybettik. O benim için sadık bir dost oldu."

Sonunda Solia'nın Tenebran elbisesi mükemmel bir şekilde düzenlenmişti ama başını salladı. Eşarbını İmparatoriçe'den aldı ve Cassia'ya uzattı. "Bunu her zaman takmam için bir yol bulmalıyız. Yakınlığımı diğer büyücülerden gizleyecek, böylece gücümü sadece hazır olduğumda ortaya çıkarabileceğim."

"Bunun için zaten bir planım var." Cassia İmparatoriçe'den aldığı eşarbi Solia'nın başının etrafına örerek Azarqi tılsımlarına bağladı. Nihai sonuç ipek bir taç ya da bir tanrıçanın başının etrafındaki altın bir aura gibi görünüyordu. Kella Solia'nın kılıcını bağladı.

Cassia aynayı tekrar Solia'nın önüne tuttu. "Ne düşünüyorsun?"

Solia bardağa baktı, yüzü taş kesilmişti. Ama sonra yavaşça gülümsedi. "Ah, benim zeki yavrum. Tenebran hayal gücünde hem elbise hem de kılıç giyen bir kadın var, değil mi? Tanrıça Angara."

"On Dört Scion'dan biri, Kyria ve Anthros'un en büyük kızı," dedi Cassia. "İnsanlar size onun kılıcının bir sembol olduğunu söyleyecektir. Ama ben diyorum ki, bırakın Tenebra efsanevi kılıcının gerçek çelik olarak ortaya çıkışını görsün."

LIO, bu yolculuktaki ilk diplomatik karşılaşmaları için pavyonda beklerken gergin ve tetikte olmalıydı. Bunun yerine, sanki kafası şurupla doluymuş gibi hissetti. Uzun bir yaz olacaktı.

Tek tesellisi Cassia'nın da kendisi gibi uykulu olmasıydı. Esnemesi, önceki geceki telaşına kıyasla büyük bir gelişmeydi. Bu

Solia, Tuura ve Kella ile geçirdiği zaman, Tuura'nın toniği gibi ona iyi gelmiş gibiydi.

"Seni daha önce bu görmemiştim," diye mırıldandı Lio onun kulağına duvağın altından. Gün boyunca açan ay çiçeklerinin kuzenini düşündüren sade, zarif bir mavi meselesiydi.

Ona sinsi bir bakış attı. "Elinizdeki görevden uzaklaşmış gibi görünüyorsunuz Büyükelçi."

Hâlâ yapabiliyorken kolunu onun beline doladı. "Seni yatağına geri götürmek ve saçındaki o ipek örtüyü taktığından çok daha kısa bir sürede çıkarmakla meşgul olduğumu itiraf ediyorum."

Ağzının kenarına bir öpücük kondurdu ve elini göğsüne dayadı. Sadece birkaç dakika sonra saklamaları gereken küçük sevgi işaretlerini içti.

Cassia cüppesinin yakasından saç örgüsüne dokundu. "Bu kadar uzun bir uykudan sonra doğru dürüst bir ziyafet çekecek vaktimiz olmamasından nefret ediyorum."

Lio iç çekti. "Sanırım çadırdaki bir dakika daha geçirseydim Rudhira beni Gece Çağrısı ile uyandırır. Görünüşe göre ölümlüler alacakaranlıktan sonra mümkün olduğunca çabuk varmaya kararlı."

"Eudias ve Ben karanlıktan korkmamaları gerektiğini daha iyi bilirler." Nal sesleri duyuldu. Vakit çoktan gelmişti.

Lio, Nike'ın Cassia'ya yerleştirmesine yardım ettiği gizleme büyülerini kontrol etti. Bu deneysel büyü, kan büyüğü ve sihirbazlığın bir alaşımıydı ve korunması dikkat gerektiriyordu ama parlak bir yenilikti.

Rudhira, "Ne zaman size edep konusunda öğüt veren bir Ritüel babası oldum bilmiyorum," diye mırıldandı. "Umarım tüm bunlar bittikten sonra hepiniz rıhtımdaki en çılgın gecenize çıkarsınız. Bu arada Cassia'dan bir ısırik almak istiyormuş gibi görünmemeye çalışın, olur mu?"

Mak ve Lyros gülerken, Lio içini çekerek Grace ile arasına daha fazla mesafe koydu. Her santim yanlış hissettiriyordu.

Ama Cassia hâlâ madalyonuyla onun omzunda, toplantının Hesperine tarafındaki ortağı olarak duruyordu. Küller yanlarında toplanmıştı, Solia da belirlenen zamanda gelecekti.

İki Hücumbot Eudias ve Sör Benedict'e köşke kadar eşlik etti. Lio büyücüdeki dönüşüme gülümsedi. Sinmiş çırak gitmişti. Eudias'ın zeytin rengi teni ve kıvrıkcık siyah saçları onun Cordian geçmişini gösteriyordu ama artık tam bir Tenebran büyücüsünün kırmızı altın cübbesini giyiyordu.

Rütbesi. On yedi yaşındaki sıırım gibi genç adam, büyüünü bir düşman gibi değil, bir dost gibi taşıyarak uzun boylu duruyordu.

İlk konuşan utangaç Eudias oldu. "Büyükelçi!"

Lio, Eudias'ın kolunu sıktı. "Unvanlarımızı geride bıraktığımızı sanıyordum dostum." "Sanırım öyleyiz, Lio."

"Tenebra seninle aynı fikirde gibi görünüyor," dedi Lio.

"Corona'dan çok daha iyi," diye cevap verdi Eudias duyguyla. "Merhaba Ben," dedi Cassia nazik bir gülümsemeyle şövalyeye.

Onun ve Ben'in geçmişindeki ortak trajediler düşünüldüğünde, Lio'nun adama gülümsemesini çok görmemesi gerekirdi ama gördü. Müttefik Lordlar hâlâ Cassia'nın Orthros'ta Tanrıça Kyria'nın öğretilerini sapkınlara vaaz etmek için kaldığına inanıyordu, her gece biriyle zina yapmak için değil. Ve Benedict de Kız Cassia Tarikatı'nın baş rahibi olabilir, büyük fedakârlığı için onu anabilirdi.

Lio, Benedict'in kampta Andragathos Şövalye Tarikatı'nın altın ve beyaz peleriniyle görünmesini de hoş karşılamadı; bu tarikat kutsal ışığını Hespera'ya tapanların üzerine kılıçla tutmasıyla tanınıyordu.

Benedict Cassia'yı saygıyla selamladı ve elini öptü. "Leydim, sizi tekrar göreceğimi hiç düşünmemiştim."

"Artık Büyükelçi Cassia." Madalyonuna dokundu. "Bir diplomat olarak geldim."

Benedict'in bakışlarında bir şaşkınlık belirdi, ama sonra mavi cübbesine baktı ve ifadesi netleşti. "Tanrıça Kyria'nın barış elçisi olarak kendini görevine çok adanmışsın."

Lio bu alacakaranlıkta kalın kafalıydı. Eğer tam anlamıyla uyanık olsaydı Cassia'nın ne yaptığını fark ederdi. Saçları örtülüydü, Tenebran alçakgönüllülük standartlarından ödün vermişti. Cübbesi Kirya mavisiydi. Benedict'in onun hakkındaki imajıyla oynuyordu.

Tanrı Mak'ı, Benedict'i Cassia'dan etkili bir şekilde ayıran bir bilek tokasıyla selamladığı için kutsadı. Cassia'nın yakınlığından dolayı hâlâ gözleri parlıyordu ama Mak ve Lyros'u gördüğüne gerçekten sevinmiş gibi selamladı.

"Orthros'tan gelen delegasyonumuzla tanıştınız," dedi Rudhira. "Sizi Küllerin İlk Kılıcı ve Azarqi Prensesi Kella önderliğindeki İmparatorluk müttefiklerimizle tanıştırmama izin verin."

Benedict bakmayacak kadar nazikti ama Lio bu kez onun için bir çaba olduğunu hissetti. Küller daha önce gördüğü hiç kimseye benzemiyordu. O verdi

Kella nazik bir selam verdi ama Tilili'nin keskin dişleri arasında kalan elini öpmeye kalkışmadı. "Majesteleri, Orthros'tayken İmparatorluk konukları arasında sizinle ve yoldaşlarınızla tanışma fırsatı bulamadığımız için üzgünüz."

Kella Divine dilinde, "İmparatoriçe'nin onayıyla buradayız," diye karşılık verdi, "sıkıntılı zamanlarda Tenebra'ya dostluk elini uzatmak için."

"Eudias, "İmparatoriçe'nin izolasyon politikası göz önüne alındığında, bunun eşi benzeri görülmemiş bir durum olduğunu takdir ediyoruz," dedi. Sizi Tenebra'da ağırlamaktan onur duyuyoruz."

Lio, Eudias için tezahürat yapmak istedi. Kendisi de oldukça iyi bir diplomat olmaya başlamıştı. Lio, "Müttefik Lordlar'ın Gündönümü Zirvesi'nden sonra bize sunduğu teklif hâlâ masada mı?" diye sordu.

"Umarım öyledir," dedi Eudias.

Benedict, "Bu kararı verme yetkisine sahip değiliz," diye açıkladı, "ancak lordlara Orthros ve İmparatorluk'tan müttefiklerimizin katılmak istediklerini bildireceğiz."

Eudias, "Ve onları davete icabet etmeleri için teşvik edin," diye ekledi.

Rudhira şöyle dedi: "Biz de onların Hücum'un uzakta kalması yönündeki taleplerini yerine getirmeye devam edeceğiz. Ancak şartlarımız, Vekilharçlar Telemakhos ve Lysandros'un koruma için heyetimize Patria'ya kadar eşlik etmesidir. Büyükelçilerimiz gelmeden önce, korumalarının Konsey alanında tehlikelere karşı devriye gezmelerine ve için nöbet tutmalarına izin verilmelidir."

Eudias ve Benedict bir süre sessizce görüştüktan sonra Eudias, "Lordlara bu makul talepleri yerine getirmelerini tavsiye edeceğiz," dedi.

Cassia Lio ile baktı. Her şey gidiyordu. Flavian'ın onları varacakları yerde beklediği gerçeği dışında.

"Ben," dedi Cassia, "Flavian'ın çabalarını görüşmek üzere onunla bir araya gelmeyi umuyoruz. Ancak varış haberimizin şimdilik sadece onun kulaklarına ulaşmasını tercih ederiz. Anlayacağından eminim."

"Son derece ihtiyatlı bir şekilde hareket edeceğiz, Leydim. Mümkün olan en kısa sürede lordumla yeniden bir araya gelmelisiniz."

Lio araya girdi, "Büyükelçi Cassia ve benim onunla konuşmamız gereken acil diplomatik meseleler var."

"Elbette bana güvenebilirsiniz," dedi Eudias. "Böylesine değişken bir zamanda sizi buraya getiren her neyse, çok önemli olmalı."

Cassia uzanıp Benedict'in ellerini tutarken Lio kendini çelikleştirdi. "Seni görmek üzere olduğun kişi için hazırlamalıyım. Bu mucize için Hesperinlere ve Küllere teşekkür etmemiz gerektiğini bil. Gerçeği ve kaybettiğimizi düşündüğümüz birini bulmama yardım ettiler."

Benedict'in kaşları çatıldı. "Ne demek istiyorsun?"

Cassia'nın içinde parlayan sevinç artık rol yapmıyordu. "Ben, Hükümdar Kuşatması konusunda yanılmışız. Kız kardeşim kaçtı."

K ş k n  zerine bir sessizlik  okt . Eudias şaşkın bakışlarını Lio'ya çevirdi ve o da başını salladı.

"Solia yaşıyor," diye açıkladı Cassia. " mparatorluk onu bunca yıl barındırdı. Ve şimdi bize dönmeye hazır."

Benedict neredeyse bir inilti gibi bir nefes verdi.

"Anlamıyorum." "Biliyorum," dedi Cassia. " mk nsız gibi görünüyor. Ama bu doğru."

"Nasıl emin olabiliyorsun-" Benedict sözünü kesti.

"      o burada." Cassia, Benedict bunu anlayıncaya kadar durakladı. Ama çok uzun sürmediğini fark etti Lio. Benedict bunun Flavian'ın hırsları için ne anlama geldiğini merak etmeye vakit bulamadan, "Prensesimizi evinde karşılamaya hazır mısınız?" diye sordu.

Benedict'in beti benzi attı. "Ben mi Leydi Hazretleri? Tenebra'da onu ilk gören kişi olmaya en az layık kişi benim."

Cassia başını salladı. "Hayır, Ben. Sen en iyi se imsin. Kimsenin karşılaması seninkinden daha güçlü olamaz, görmüyor musun?"

şövalye titrek bir nefes aldı, sonra dikkatini topladı. "Evet. Evet, anlıyorum. Ve bu kefarete fırsatı için tanrılara ş kredeceğim."

"Telafi etmen gereken bir şey yok. Tek yapman gereken ona gerçekte kim olduğunu göstermek."

Solia pavyonda belirdiğinde Benedict hâlâ şaşkındı, aurası şok, suçluluk ve cesaretle  arpışıyordu.

Geçişi, Lio'nun şimdiye kadar gördüğü en incelikli geçişlerden biriydi. Zorlu büyü yüzünde hiçbir gerginlik belirtisi bırakmamıştı. Birden Hesperinler ve Küller arasında durdu, ateş büyüsü derisinin hemen altında birikmiş, sıcaklık ve hafıf bir parıltı yayıyordu.

Benedict geriye doğru sendeledi, dudaklarından bir dua döküldü.

"Korkma Ben." Solia elini uzatarak ona nazik bir gülümseme verdi.

Onun önünde dizlerinin üzerine çöktü. "Majesteleri. Tanrıların hangi eylemi bu? Sen-?"

"Ben hayalet değilim." Onun elini tuttu.

Onun fiziksel dokunuşuyla irkildi. "Yaşıyorsun."

"Basilinna." Eudias, Büyücü-Kral'ın kızının ilk kez taşıdığı, kraliyet soyundan gelen bir prensesin lakabı olan bu eski unvanı söyledi. Büyücü ellerini kollarının içine soktu ve başını eğdi.

"Düşündüm de..." Benedict'in sesi kalındı. "Bunca yıldır. Babamın seni öldürdüğüne in."

"Iris bu fedakarlığı benim yerime yaptı."

Sanki biri karnına bir darbe indirmiş gibi nefesi kesildi. "Pişmanlığımı ifade etmeye kelimeler yetmez, Majesteleri."

"Cassia bana sizin yaptıklarınızla konuşan ve onurlu yaşayan bir adam olduğunuzu söyledi."

"Leydi Hazretleri bana çok fazla itibar ediyor, ama sizi temin ederim ki yeminimi bozmaktansa ölmeyi tercih ederim."

"Hangi yeminleri tutacağınızı ve hangilerini feda edeceğinizi seçmeniz gereken bir zaman geliyor."

Eudias derin bir nefes aldı. "Bunu anlıyorum. Prenses Solia, Aithourian Çemberi'nin Hükümdarlar Kuşatması'na karışmasına göz yummadığının bilinmesini isterim. Tarikat'ın Kral Lucis'in müttefiki olarak yaptığı suiistimalleri hoş görmeyecek büyücüler var."

"Teşekkür ederim Büyücü Eudias," diye yanıtladı Solia. "Büyükelçi Deukalion bana Tenebra adına gösterdiğiniz cesareten çok bahsetti."

Kulakları kızardı.

"Kalk Ben," dedi Solia ona. "Bu gece senden bunun ötesinde bir söz istemiyorum: efendine burada olduğumu söyle ve dönüşümün doğruluğunu tasdik et. Şüphelere ayıracak vaktimiz yok. Krallığın geleceğini etkileyecek kararlar alınmalı."

Tereddüt etti. Ama sonra Solia ona diğer elinde ne olduğunu gösterdi. Bir incir.

Arkadaşına karşı bir nezaket. Politik bir ustalık. Büyükelçi Cassia ile Leydi Circumspect arasındaki uçurum genişlerken bile dostluk ve entrikalar arasındaki çizgiler bulanıklaşmaya başlamıştı.

Solia, Benedict'in parmaklarını incirin etrafına sardı.

Ayağa kalktı, başı öne eğikti. "Evet, Majesteleri."

OceanofPDF.com

KYRIA'NIN HİZMETÇİSİ

CASSIA'NIN Ben'i yalnız yakalamak için ilk şansı gece yarısına yakındı. Saatlerce masada oturmuş, Solia'yla sanki Angara'ya itirafta bulunuyormuş gibi konuşmuş, onun kaçışını ve o günden sonraki hayatını sabırla anlattığı her şeyi dinlemişti. Ağır bir şekilde düzenlenmiş bir anlatıydı. Solia, anlaştıkları gibi Cassia'nın tahtta hak iddia ettiğine dair tek kelime etmemişti.

Lio'nun ulaşabileceği ama dokunamayacağı saatler uzundu. Onun elini kendi elinde hissetmeye ihtiyacı vardı. Onun ve Eudias'ın zekice sohbetlerine çekinmeden gülümsemeye. Sanki izleniyormuş gibi hissetmeden onun gözlerinin içine bakmaya. Vücutları arasındaki hafif mesafe onu susuz bırakmıştı.

Bu geceden başlayarak bu nişanı yok edecekti.

Ben, Solia onu serbest bırakana kadar yanından ayrılmadı ve şöyle dedi: "Kız kardeşimi korumakta kararlı davrandın. Onunla birlikte yürü ve Orthros'a yerleştiğinden beri nasıl ilerlediğine dair endişelerini gidermesine izin ver."

Şövalye ona kolunu uzatırken Cassia Lio'nun bakışlarını üzerinde hissetti. Düşüncelerinde Lio'ya güvence göndermeye çalıştı ama tek başarabildiği acı bir hayal kırıklığı parlamasıydı. Ben'le birlikte büyüyle aydınlatılmış kampta dolaşırken yüzünü düzeltti, köşkteki kadınların görüş alanından çıkmamaya özen gösterdi.

", kutsal Andragathos tılsımının üzerindeki korumalar bizi meraklı Hesperine kulaklarından koruyor. Bana gerçeği söyleyebilirsiniz."

Tılsımla ilgili herhangi bir şeyin Lio'nun ne konuştuklarını bilmesini engelleyeceğinden şüpheliydi ama Ben'in dilini çözdüyse ne âlâ.

"İyi misin?" diye sordu büyük bir içtenlikle.

Güven vermek için onun kolunu okşadı. "Gündönümü Zirvesi sırasında Hesperinlerin olduğunu gördün. Benim için endişelenmene gerek olmadığını biliyorsun."

"Müttefiklerimiz olarak onlara saygı duyuyorum ama onların yolları bizim yollarımız değil. Böylesine yabancı bir yerde yaşamak ve size evinizi hatırlatacak tek şeyin dualarınız olması sizin için yalnızlık olmalı."

"Yalnız değilim. Orada pek çok arkadaşım var, Hesperinler ve İmparatorluk ölümlüleri."

Ben'in gözleri kısıldı. "Sana Kyria'nın bir elçisine yakışır bir yaşam düzeni sağladılar mı?"

Cassia bir kahkaha attı. Lio'nun yatağı Kyria'nın hizmetçisini bulmayı bekleyeceğiniz en son yerdı. "Bana iyi bakılıyor."

Ben ona dikkatle baktı. "Büyükelçi Deukalion sizin yanınızda onurlu davranıyor mu? Hiçbirimiz size duyduğu hayranlığı ondan esirgemiyoruz; yeter ki bunun karşılıksız kalmaması gerektiğini hatırlasın."

"Lio benim ortağım," dedi Cassia dikkatle. "Diplomat olarak birlikte iyi çalışıyoruz."

"Lordum ve ben sizin için endişeleniyoruz. Eğer , yemin ederim
-"

"Ben, Flavian'a Lio hakkında ne anlatıyordun?" Cassia kendini durdurdu ve daha sakın bir ses tonu kullanmaya çalıştı. "Büyükelçi bize dost ve müttefik olmaktan başka bir şey yapmadı. Onurunun sorgulanmasını hak etmiyor."

"O hâlâ bir kâfir ve sen de hâlâ lordumla nişanlısın. Hesperinlerin seni bir erkekle eşleştirdiğini öğrendiğinde, bundan hiç hoşlanmayacaktır."

Cassia bunu Ben'in adab-ı muaşeretini tamamen göz ardı edemezdi. Flavian'ın incelikli bir onur anlayışı vardı. Sabina Orthros'ta tehlikeye girdiğinde gerçekten acı çekmişti. Sabina'yla yatakta acımasızca günah işlerken bile, nişan sözlerinden dolayı Cassia'yı korumakla yükümlü olduğuna dair aptalca düşüncesinde ısrar edecekti.

Flavian ve Ben'i sarsma isteği duydu. Ama o ve Lio çok dikkatli davranmak zorundaydı.

"Büyükelçinin huzuruna her çıktığınızda bir refakatçiniz oluyor, değil mi?" Ben bastırdı.

Ha. Lio ile birlikteyken, tek yoldaşları ortak Arzularıydı. "Kız kardeşimle birlikte seyahat ettiğimi görüyorsunuz, ayrıca Kâhin Tuura ve Prenses Kella da bizimle birlikte."

"Ancak Hesperine delegasyonu sadece Büyükelçi ve iki Vekilharçtan oluşuyor."

Cassia bir kahkaha attı. "Mak ve Lyros'un yanında namusum daha güvende olamazdı, sizi temin ederim."

Ben rahatsız görünüyordu. "Onların... anlayışının farkındayım... ama Orthros en azından seninle birlikte dışı Hesperinleri göndermeli. Erkeklerle bu kadar çok vakit geçirmen uygun değil."

"Bunlar eşi benzeri görülmemiş zamanlar, Ben. Hepimiz davamız için eşi benzeri görülmemiş eylemlerde bulunmaya hazır olmalıyız. İşte bu yüzden Flavian'ı bana olan yükümlülüğünden kurtarmanın bir yolunu bulmalıyım."

Ben'in adımları yavaşladı ve ona gerçek evini hatırlatan vitraylı fenerlerden birinin altında ona döndü. "Ama Tenebra'ya geri döndün. Elbette bu bizimle kalabileceğine dair bir umut olduğu anlamına geliyor."

Kolunu nazikçe sıktı. "Hayır. Her zaman Orthros'a döneceğim."

"Senin yerin kız kardeşinin yanı," diye itiraz etti Ben.

"Hiçbir şey beni bir daha kız kardeşimden ayıramayacak. Ama ait olduğum yer Orthros."

Kırmızı fener ışığı yüzündeki acı çizgilerini derinleştirdi. "Prenses Solia'nın dönüşü kararınızı nasıl değiştirmez?"

"Bu bir karar değil. Beni oraya bağlayan şeyle savaşmam, savaşmak da istemem." Cassia öfkeli sözcükler ağzından dökülmeden önce dilini ısırdı. *Ben Lio'ya aidim. Senin aptalca insani rahatsızlıklarının hiçbir önemi yok.*

Bundan daha iyisini yapmalıydı. Ama Hespera ona yardım etti, tüm bu ayları gerçeği yaşayarak geçirdikten sonra dişlerinin arasından yalan söylemeye geri dönmek çok daha zordu.

Ben, onun beklediği gibi tartışmak yerine, "Affet beni," dedi. "Ana Tanrıça'ya olan bağlılığınızı sorgulamak benim bencilliğim."

Ona yalan söylemek istemiyordu. Her ne kadar istemese de bu yolculuk ona Yeteneklendirilmesinden önce Tenebran dünyasıyla son bir söz hakkı veriyordu ve bu sözün dürüst olmasını istiyordu. Bu onun birkaç arkadaşına veda etme ve belki de düşmanlarıyla arasını düzeltme şansıydı, böylece Yetenek Verme'ye vicdanı rahat bir şekilde gidebilecekti.

Kendini Hespera'nın yoluna adamıştı. Buna layık olduğunu biliyordu. Ama bunu Ben'e ne kadar anlatmaya çalışırsa çalışsın, Ben asla anlamayacaktı.

Cassia da onun için tüm bunları kolaylaştıran şeye inanmasına izin verdi. Onu rahatlatan şeye.

"Flavian'la evlenemem," dedi Cassia. "Bu benim mesleğime yakışmaz ve onun bana bağlı olması haksızlık olur."

Başını düşünceli bir şekilde eğerek tekrar yürümeye başladı. "Bir büyücünün yolundan mı gitmek istiyorsun?"

bir parça gerçek vardı. "Evet. Evet, Ben. Annem Hedon Tapınağı'ndan gelen bir hizmetçi değildi."

Bakışları yukarı kayd. "Ne?"

"Kyria'nın güçlü bir büyücüsüydü."

Benedict'in yüzü öfkeyle kızardı. "Kral Kyria'dan bir büyücüyü cariyesi olarak mı aldı? Bir tapınak bakiresini mi kirletti? Tenebra lordlarına ettiği yemini bozduğu için onu zaten reddetmemiş olsaydım, bu yüzden onu reddederdim."

"Onu öldürdü." Ben

olduğu yerde durdu.

Cassia ona söylemeye niyetli değildi. Ama Thalia'nın hayatından çok kızlık soyadına öfkelenmesi onu çok kızdırmıştı. "Kral onu öldürdü ve suçu bir suikastçının üzerine attı. Solia hatırlayacak kadar yaşlıydı."

Ben, Cassia'nın hâlâ kolunu tuttuğu elini onunkinin üzerine koydu. "Çok üzgünüm Cassia."

İşte. Nihayet. Onunla konuşmuştu, hayalinde canlandığı biriyle değil.

"Onun izinden gitmek istiyorum," diye açıkladı. "Lütfen dene Anlıyorum. Umduğun şeyin bu olmadığını biliyorum ama bu benim için çok önemli. Onun anısı için."

Ben'in yüzü ciddiye. "Andragathos'un bir Şövalyesi olarak, belki de bunu anlayan birkaç kişiden biriyim. Bir tapınağın dışında kutsal bir yolda yürümek zordur ama tanrıların sahada savaşçılara ihtiyacı vardır. Ya da bu durumda diplomatlara."

Bakışlarının yakındaki Hespera tapınağına kaymasına izin vermemeye çalıştı. Antik taş leğen gül yaprakları ve yüzyılların saygılı kan lekeleriyle doluydu. Zarif babası yapmıştı onu. Kraliçeleri onu meshetmişti. Hesperine'leri asırlardır burada ibadet ediyordu.

Benedict, Cassia'yı çağıran Tanrıça'nın Hespera olduğunu anlarsa sempatisi kaybolurdu. Bunu inandığı her şeye ihanet olarak görecekti.

Tenebra'daki eski hayatı yabani otlar gibi onu sarmış ve boğmaya çalışıyordu.

Kelimeleri zorla çıkardı. "Anlamaya çalıştığınız için teşekkür ederim."

"İnançlarında güçlüsün, benden daha doğrusun." Ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Senin için Kyria' buyurduğundan farklı bir şey istemem yanılttı. Şimdi görüyorum ki sen ve lordum için hayal ettiğim şey olamaz."

"Nişanı atması için onu ikna etmeme yardım edecek misin?"

Ben başını salladı. "Kyria'nın adına bekâr kalman gerektiğini anlamasına yardım edeceğim."

Yalanlar gittikçe daha sıkı sarıyordu. Ama ne kadar da etkiliydiler.

LIO AZ KALSIN BENEDICT'in tılsımının Hesperine'in duymasını engellemesini dileyecekti, çünkü o zaman Cassia'nın şövalyenin varsayımlarıyla oynamasını dinlemek zorunda kalmayacaktı.

Bütün bunların geçici olduğunu kendine hatırlattı. Tenebra'ya ödemeleri gereken son bedeldi. Ama bu bedel için Flavian'ın onu sadece serbest bırakması yeterli değildi. Lio, onun hak ettiği yerin Majesteleri'nin yanı olduğunu kabul etmesini istiyordu.

Kulak misafiri olarak kendine işkence etmek hiçbir işe yaramayacaktı. Eudias'la konuşması gerekiyordu.

Lio büyücüye sürahiden bir kadeh şarap doldurdu. "Artık özgürce konuşabilirsin."

Rudhira Vekilharçları, Solia'yı ve Külleri işaret etti. "Bu masadaki herkes Koleksiyoncu hakkındaki gerçeği biliyor."

Eudias Solia'ya baktı. "Yaşlı Efendi'den haberin var mı, Basillinna?" "Ve Lio'nun onu yenmesine yardım etmenizdeki rolünüz," dedi Solia. "Bunun için teşekkür ederim."

Onun ve kız kardeşimin yanında
savaşıyorum." "Nerede durduğumu
bilmenize sevindim."

"Hesperinlerin Yaşlı Usta'nın varlığını gizli tutma kararını alkışlıyorum. Tenebralıları onun aramızda olduğu konusunda bilgilendirmek sadece cadı avını kışkırtacaktır."

Eudias'ın içinden belli belirsiz bir ürperti geçti. "Evet, korkarım ki Tenebralıların korkuları ve batıl inançları, haydut bir büyücünün komşularından herhangi birini ele geçirebileceğini bilselerdi onları daha iyi bir hale getirirdi. Eski Efendi'nin sömürdüğü kişileri bulmak için kanıtlara güvenmek yerine, şüphe altında kalan herkese zulmedeceklerdir."

"Çok fazla masum insan acı çekecek," diye hemfikirdi Solia.

"Ama burada, Mabet'te güvenlik önlemlerimiz var," diye açıkladı Eudias, "Sör Benedict ve ben koğuştan geçmeden önce, iki zihin şifacısı ikimizin de ele geçirilmediğinden emin olmak için her birimizi muayene ediyor. Sör Benedict onların büyülerinin kendisini de kapsadığını farkında değil ve bunun bir savaş büyücüsü olan benim Hesperine Mabedine girmeme karşı bir önlem olduğuna inanıyor."

"Ve Eudias'a bu kadar girdiği için minnettarız," dedi Rudhira. "Bu benim için de bir güvence," diye yanıtladı Eudias.

Rudhira sözlerine şöyle devam etti: "Ayrıca Konsey için seyahat eden tüm tarafları gölgeleyen peçe büyülerini altında Şarjörlerimiz var. Zihin şifacılarımız her birini Koleksiyoncu'nun varlığı açısından kontrol ediyor. Ancak Patria'ya vardıklarında yapabileceğimiz başka bir şey yok."

Eudias'ın aurası hayal kırıklığıyla çatırdadı. "Keşke Müttefik Lordları Patria'da bir Hücum Birliği'nin bulunmasına izin vermeye ikna edebilseydim. Ama heyetinizi içeri sokabilirsek, umut var demektir. Koleksiyoncuyla savaşmış bir büyücüye ve Zirve'de hepimizi kurtaranlara benzer korumalar yapabilecek Hesperine muhafızlarına ihtiyacımız var."

"Bizde daha iyi biri var." Lio başıyla Tuura'yı işaret etti. "Kâhin Tuura saygın bir İmparatorluk zihin şifacısıdır. Hesperine'in ölü çağırma konusundaki bilgisinin çoğu onun uzman olduğu geleneklerden gelir."

Rahatlama Eudias'ın aurasını doldurdu. "Sonunda Patria'da bir terapistimiz olacağı için tüm tanrılarımıza şükrediyorum. Diğerlerini ondan korumanıza yardımcı olacak her şeyi size anlatacağım."

Tuura ona gülümsedi. "Sana verebileceğim tek güvence, bir büyücünün aynı kişiyi iki kez ele geçirmesinin nadir . Artık onun boyunduruğundan kurtulduğuna göre, ona karşı direncin daha güçlü. Cesaretin de ortada."

Eudias'tan bir nefes kaçtı. "Bilgelığın için teşekkür ederim, kâhin."

"Koleksiyoncu'nun varlığına dair herhangi bir işaret var mı?" Lio sordu.

"Algılayabildiğim kadarıyla yok," diye yanıtladı Eudias, "ama Hesperine uzmanlığı olmadan nasıl emin olabiliriz? Anthros ve Kyria'nın Tenebran büyücülerinin Konsey'in barışçıl ve adil bir şekilde ilerlemesini sağlamak için Patria'da delegasyonları var. Ama bir Eski Üstat için hazırlıklı değiller. Lordlar ve maiyetleri her gün geliyor. Koleksiyoncu her yerde saklanıyor olabilir."

Solia memnun görünmüyordu. "Kralın casusları da öyle."

"Lord Flavian'ın çevresine girdiklerinde," diye açıkladı Eudias, "Kral Lucis'e hikâyeler taşımasınlar diye kimsenin ayrılmasına izin verilmez. Ama..."

Lio başını salladı. "Eğer Yaşlı Efendi aralarından birini çoktan ele geçirdiyse, ne ondan ne de kraldan saklayacak bir sırrımız var demektir."

Patria'daki lordlar kurtla birlikte ağıla kapatılmış kuzular gibiydi. Cassia'yı da buna dahil etme düşüncesi Lio'nun büyüünü bozdu.

EUDIAS VE BENEDICT gittikten sonra Lio, Cassia'nın kan kokusunu takip etti. Onu Şövalye'yle birlikte tapınağın yanında, kanayan elinde küreğiyle dururken buldu. Sanki Hespera'nın Kadehi'nin içindeki çatışmaya cevap vermesini bekliyormuş gibi, taze içkisine bakıyordu.

Adam yaklaşır yaklaşmaz ona döndü ve onu kendine çekti. "Seni öpmem gerek. Şimdi."

Başını öne eğdi. "Sonunda."

Öpücüğü doyumsuzdu. Bir iniltiyle ağzını ona açtı, dişlerinin ve dilinin ırzına geçmesine izin verdi. Küreğinin çimenlere düştüğünü duydu; eli yanağını kavradı ve teninde sıcak kan izleri bıraktı. Kadın hava almak için ayağa kalktığında, adam onun kesiğinden uzun, aç bir yalama aldı.

"Bunu yapamam," dedi. "Senin yanında oturup yalan söyleyemem. Artık bunu yapacak gücüm yok."

Onun saçlarını okşadı. "Şşş, her şey yolunda gülüm. Bu geceyi atlattık. Özlemimle ilgilendiğimde kendini daha iyi hissedeceksin."

Keskin bir nefes aldı ve alnını onun göğsüne dayadı. "Haklısın. Evet, haklısın. Özlemim. Yeteneklerimi köreltiyor. Buna rağmen aklımı başımda tutmayı öğrenmeliyim." Başını kaldırdı, gözleri ona odaklandı. "Söyle bana, Eudias'tan ne öğrendin?"

"Patria'nın güvende olduğundan emin olamayız." Lio sırtının alt kısmına küçük daireler çizerek durumu açıkladı.

Onun karşısında eridi, aurası ona küçük dokunuşlar yaparken mırıldanmaya başladı. "Keşke şaşırdığımı söyleyebilseydim ama lordlar her zaman aptaldı."

Lio onun bundan sonra söyleyeceklerinden nefret edeceğini biliyordu. "Tuura ve ben Koleksiyoncu'nun Konsey'e sızmadığından emin olmalıyız. Karege ve Lyros'la birlikte gitmeliyiz. Mak burada kalıp Lyros'la Zarafet Birliği aracılığıyla iletişim kuracak. Güvenli olduğundan emin olduğumuzda seni, Solia'yı ve diğer Külleri Patria'ya getirebilir."

Sesini gerçekçi tutmasına rağmen öfke aurasını yırttı. "Haklısın. Tuzak olabilecek bir şeyin içine girmenin anlamı yok. Koleksiyoncu'nun pusuya yatıp beni beklemediğinden ya da Solia'nın varlığını ortaya çıkarmasını izlemediğinden emin olmalıyız. Eğer onun döndüğünü öğrenirse, biz hazır olmadan Lucis'e söyleyecektir."

"Çok gerekli olmadıkça gözünün önünden ayrılmayacağımı biliyorsun. Burada Rudhira'nın yanında güvende olacaksın."

Elleri göğsünde yumruk şeklinde kıvrıldı. "Ama seni güvende tutmak için orada olmayacağım. Geçen sefer onu birlikte yenmiştik. Ya senin için gelirse ve

Ben orada değil miyim?"

"Müttefiklerimiz yanımda ve Zarafet Birliğimiz içimde olacak."

"Biliyorum. Bunun akıllıca bir hareket olduğunu *biliyorum*. Ama tek *hissettiğim* senin yanında olmam gerektiği."

Parmaklarını saçlarına doladı ve biraz çekti. Gözleri kayarak kapandı. Başını geriye yatırdı ve boğazına doğru konuştu. "Anlıyorum, Majesteleri. Arzunun içinde bilgelik yoktur. Sadece ihtiyaç vardır."

"Ondan nefret ediyorum. Bunu her birlikte yapmalıyız." "Yapacağız."

En fazla birkaç saatliğine gideceğim."

"Orada olmalıyım, büyülerinize kan dökmeliyim."

Kızın kanının kokusu etraflarına yayılıyor, tapınağın ebedi gücünün nabzını taşıyordu. Elini boğazına götürdü ve kendi nabzının nasıl attığını hissetmesine izin verdi. "Kanını benim için akıtman için çok daha hoş yollar düşünebilirim. Hemen şimdi."

Açlık gözlerini kamaştırdı. Dişleri dışarı kaydı. Bu gece için bilgelikle işinin bittiğini görebiliyordu. Onu besleyene kadar sağlıklı düşünemeyecekti.

Ama sonra hareketsiz kaldı ve sanki kampın ötesindeki ormanda bir şey dikkatini çekmiş gibi başını çevirdi. Knight da kulaklarını aynı yöne dikti.

"Ne oldu?" Lio onun bakışlarını takip etti. Gece görüşü ağaçlardan başka bir şey göstermiyordu.

"Emin değilim." Tıpkı önceki gece yaptığı gibi yemyeşil karanlığa baktı. Sanki onun hissedemediğı bir şeyi hissetmiş gibiydi.

Bunun Kalos'un vahşi doğadan güç çekmekle ilgili söyledikleriyle bir ilgisi var mıydı? Lio Cassia'ya hissettikleri hakkında daha fazla ayrıntı sormalı. Bu, Tenebra'ya dönmenin onun uyanış büyüğü üzerinde nasıl bir etkisi olduğunu incelemek için bir fırsat olabilirdi.

Ancak bu düşünce onu açıklanamaz bir hayal kırıklığıyla doldurdu ve kendini "Araştırmak için Sığınak'ın güvenliğinden ayrılmamalıyız" derken buldu.

"Hayır, haklısın, elbette." Aurası uzandı. Onun büyüğüne değil, doğudaki vahşi doğaya.

Dişlerini uzattı. Onun gözlerinin üzerinde olmasını istiyordu. Onun aurasının büyüğüne ulaşmasına ihtiyacı vardı.

Kendi Arzusu düşüncelerini çok basit bir gerçeğe indirgedi. Cassia'nın Tenebra'dan isteyemeyeceğı bir şeye ihtiyaç duymasına dayanamazdı.

Orthros'ta buldum. Onun içinde.

Bu Tanrı'nın unuttuğu krallık daha önce de Grace'i ondan alıkoymuştu. Şimdi de onun sihrini rehin tutmaya nasıl cüret eder? Kıskanç bir aptal gibi davrandığının farkındaydı ama Özlem'inin tek istediği, karşılığında onun da Özlem duymasıydı.

Gücüyle onun zihnine seslendi. Nefes nefese kaldı ve geniş ela gözleri tekrar ona odaklandı.

Onun yanağını okşadı. "Hoşunuza gitti mi, Majesteleri?"

Yakasından tuttu ve onu daha yakına çekti. Adam yine onun düşüncelerini okşadı.

Yakasını çekerek açtı ve boğazını ısırıldı. "Beni çadırımıza götür. Acele edin."

Evet. Duymak istediği buydu. Onun talepleri. Onun için.

Onları çadırlarına götürdü ve peçe büyülerinin zifiri karanlığı etraflarını sardı. Hesperine büyüü onları dünyadan koparmış gibiydi ve bir an için Tenebra'da olduklarını unutabilirdi.

Yeni dökülmüş kanının kokusu küçük alanı doldurdu. O yaşam ipini kopardı ve bir büyü ışığı yarattı. elinden yükselişini izledi, sonra kanlı avucunu yanağında gezdirdi, gözleri kayarak kapandı. "Büyün çok iyi hissettiriyor."

"Daha fazla ister misin?"

"Bütün gece senin gücünle ziyafet çekmek istiyorum."

O da Tenebra'yı unutmak istiyordu. Bunu onun için yapabilirdi. Birbirlerine duydukları saf, temel ihtiyaçla içindeki tüm çatışmayı kovabilirdi.

Onun kırılmamış İradesine tapınarak, zihin koğuşundan geçmesine izin verdi. Kadın cüppesinin ön bağcıklarını yırttı ve göğsüne doğru ilerledi. Tanrıça, evet, bu doğrudu. Onu yiyip bitirme ihtiyacı. Orada durdu ve onun kendisini soymasına izin verdi, düşüncelerine büyü darbeleri göndererek onu teşvik etti. Cübbesi ve madalyonu yere düştü, sonra da iç çamaşırları.

Onu kendine doğru çekti, yumuşak karnı ereksiyonuna bastırırken homurdandı. Diğer elini kızın başına götürdü ve duvağını tutan iğneleri teker teker söktü.

Saçlarını savurdu, aurası gerildi, onun büyüü için sabırsızlanıyordu. Onun daveti üzerine gücü, kanının kokusunu alan dişleri gibi karşılık verdi. Büyüü ona doğru gerildi. Onu kontrol altında tuttu ve ölçülü bir dalga halinde dışarı saldı.

Tırnaklarını adamın sırtında gezdirerek teninde bir his çağlayanı yarattı.
"Daha derine gel."

"İstediğin kadar derine," diye söz verdi. "Benim için uzanır mısın?"

Boğucu bir gülümsemeye onun kollarından kaydı. "Bir Hesperine ile yatmanın tehlikeli olduğunu söylerler."

Dişlerini göstererek sırttı. "Hiç de tehlikeli değilim, söz veriyorum." "Ben daha iyi bilirim, benim zihin büyücüm. Ama seninle tehlikeli yaşamayı seviyorum."

Yatağının üzerine uzandı, kül rengi saçları etrafında bir tutam halinde dökülüyordu. Tek bir alaycı parmağıyla cüppesinin eteğini kaldırarak ona ayak bileğini gösterdi.

Ölümsüz bir hızla onun üzerine doğru havalandı ve onu kollarının arasına aldı. Kız sıçradı, kalbi heyecandan küt küt atıyordu.

Sırtışı genişledi. "Bu, namusunuzu tehdit eden çıplak bir Hesperine'e karşı uygun bir Kyrian tepkisi değil."

Bakışları onun vücudunu taradı. "Ben çok kötü bir hizmetçiyim."

"Ne kadar kötü?" İnce, çilli bacaklarını ve ağırbaşlı iç çamaşırlarını ortaya çıkarmak için cüppesini beline kadar sıyırdı.

"Hiç de bakire değil."

Kadının önünde diz çökerek bacaklarını ayırdı ve ayaklarını yün battaniyenin üzerine koydu. "Sanırım bu battaniyenin üzerinde bununla ilgili bir şey yaptım."

"Bir kafir için kaybedecek kayda değer miktarda erdemin vardı." "Ve seni bir kez tattıktan sonra hiçbir kalmadı."

Bir havalanma hareketiyle kadının iç çamaşırlarını çıkardı. Ayak bileklerinden tutarak burun deliklerini genişletti ve kadının arzusunun kokusunu içine çekti. Yarı çıplak, yarı ketene sarılmış kıza baktı. Güzel mavi cübbesi, onu Şölen'in kanıyla boyadığında Kyrian'a hiç benzemeyecekti.

Dirseklerinin üzerinde yükseldi. "Şu dişlerini yaklaştır."

"Büyümle ziyafet çekmek istedin. Önce bu isteğini yerine getirmeliyim." Gücünün onun zihninde dalgalanmasına izin verdi.

Dudakları aralandı ve gözleri kapandı.

"Hayır," dedi, "bana bak."

Kirpikleri kalktı, yüzüne esmer bir kızarıklık yayıldı.

"Biraz daha ister misiniz, Majesteleri?"

"Her zaman."

Bakışlarını onun üzerinde tutarak, heyecanının yumuşak akıntılar halinde içinden çıkmasına izin verdi. Elleri battaniyenin içinde kıvrıldı ve nefes nefese kalmaya başladı. Bu sefer, adam

daha fazlasını isteyip istemediğini sorma ihtiyacı duydu. Tıpkı Maaqul Çölü'nde onun ham büyüyle ziyafet çekebileceğini keşfettikleri zamanki gibi, özü onunkini sertçe çekti.

Aurasında endişe alevlendi. Onu yatıştırmak için ellerini uyluklarının iç kısmında gezdirdi. "Sorun değil. Kanımın yerine sihrimi istemenin doğal olduğunu biliyorsun."

"Ama sana olan çekimim uzun zamandır bu kadar güçlü olmamıştı. Arzum tehlikeli olduğundan beri."

"Güvendesin gülüm. Bu gece bana daha çok ihtiyacın olursa sorun değil. Tenebra'nın hayaletlerini kovalamama izin ver."

Bir iç çekti ve aurası, sevgilisinin damarına yapışmış yeni doğmuş bir Hesperine gibi onu emdi. Birlikte inlediler.

Şehvetinin kokusu çadırı doldurdu ama sanki büyüünün akışı onu battaniyeye perçinlemiş gibi bedenine uzanmadı. Kalçalarını oynattı, nefesleri daha ağır geliyordu. Ve sanki dünyasında başka hiçbir şey yokmuş gibi gözleri hep onun üzerindeydi.

Onun huzursuz bedenine girme ihtiyacıyla sırtı gerildi. Tüm bu arzunun sihrini ele geçirmesine izin verdi ve sihir onun aç aurasının içine daldı.

Başını savurdu, dudakları sanki onu içiyormuş gibi hareket ediyordu. Ayaklarını battaniyeye dayayarak ona doğru eğildi, açık ve onun için hazır. Islak kranasının kadınsı görüntüsü ilahiydi.

"Lio," diye yalvardı, bedeni ve aurası ona doğru geriliyordu.

"Seni doldurmak istiyorum Cassia. O kadar dolu olacaksın ki düşüncelerinde Tenebra'ya yer kalmayacak. Bunu ister misin?"

"Evet. Sadece seni istiyorum."

Tehlikeli büyüünü kontrol altında tutmak için her gün, her an sürdürdüğü karmaşık özdenetim katmanlarını bıraktı. Tüm gücü, nereye ait olduğunu bilerek Grace'e doğru aktı. Onun zihnini ve bedenini sular altında bıraktı.

Geçmişine dair anıları ve geleceğine dair korkuları, Birliktelikleri tarafından gölgede bırakılarak soldu. Onun düşüncelerinin her sayısız fırçasını teninde fiziksel bir dokunuş olarak hissetti. Bu samimi okşamalarda, ondan ve kendisinden başka hiçbir şey bulamadı.

Gözbebekleri büyüdü. Adını haykırırken onun ruhuna baktı. Yüzünü buruşturan her ifadeyi ve ayak parmaklarını kıvıran spazmı izledi. Kadın battaniyenin üzerinde dönüp dururken, adamın dişleri ve ereksiyonu kadının doruk noktasının yankılarıyla zonkluyordu.

Tekrar battaniyenin üzerine yığıldı. İçindeki kıskanç aptal, sihrinin tek başına onu tatmin edebileceği bilgisinin tadını çıkarıyordu.

Ama dişleri de öyle. "Isırmamı ister misin?"

Eli boğazına gitti ve cüppesinin yakasını aşağı doğru çekti.

İrade çabasıyla, büyücülüğünü onun düşüncelerinden ayırdı. Büyüsünü onun içinden çekerken zevk ve hayal kırıklığı onu sarmıştı. Kadın protesto edercesine inledi.

Ağzını onun boğazına indirdi ve damarını öptü. "Sana dokunmama izin vermediğin ilk seferde yaptığım gibi seni ısırmak istiyorum. Seni doruğa ulaştırmak için tek gereken dişlerimdi ve ilk zevkinin tadını çıkardım."

Elleri adamın omuzlarında dolaştı. "Ama kendimi sana dokunmaktan alıkoyamıyorum."

Onun boğazına doğru gülümsedi. "Yapmak zorunda olduğunu hiç söylemedim."

Boğazını yaladı ve emdi, damarı için küçük bir ön sevişme. Kadın ellerini adamın sırtında gezdirdi. Açgözlülüğü çok iyi hissettiriyordu.

Tek bir sert ve nazik hareketle dişlerini içeri soktu. Kanının ilk hücumu adamın ağzına akarken parmaklarını adamın omuzlarına gömdü.

Dilindeki lezzet patlamasıyla çenesi sıkıştı. Onun tüm lezzetlerinin uzmanıydı ama yine de onu hiç böyle tatmamıştı. Büyüsünün topraksı, odunsu notaları her zamankinden daha güçlüydü.

Tenebra'ya dönmek kanına bunu yapmıştı.

"Kanımın seni doldurmasına izin ver," diye homurdandı. "Hayaletlerinizi de kovalamama izin verin."

Grace de onun iç çatışmalarını hissetti. Duygularını gizleme içgüdüğü onu ele geçirdi ama o bunu bir kenara bıraktı. Bu gece aralarında hiçbir şey olmasını istemiyordu, en azından kendi çekingenliğini.

Başını kaldırdı. Bakışları çenesindeki kan izlerini takip etti. Kıpırmızı kan cübbesine sıçradı. Lekenin altında, meme uçları kumaşa doğru sivrildi.

"Cassia... Bu gece bana ihtiyacın var."

Nefesini içine çekti. "Lio, sana her gece ihtiyacım var. Her an. Her yüzyılda. Ve her zaman benden istediğin her şeye sahip olduğundan emin olacağım."

Adam hızla aşağı indi ve kadının boğazını deldi. Kadın sözsüz bir hoş geldin çılgılığı attı ve parmaklarını adamın saçlarına geçirdi. Damarını uzun, acil çekişlerle çekerek, kendini onunla doldurdu.

Büyüsünün yeni tatları sarhoş ediciydi. Ama bedenini ve büyüünü hoş bir işkenceyle geri çekerek sadece İcki'nin duyularını tüketmesine izin verdi. Onu bir daha asla susuz bırakmayacağına dair verdiği söz dışında her şeyi unuttu.

Kolları ve bacakları adamın etrafında dolanıyor, keskin şehveti adamın aurasını deliyordu. Sonra kanı, doruk noktasının tamamen doğal gücünü damarlarına saldı. Onun altında usulca kıvranıyor, kemikli kalçalarını ve küçük göğüslerini ona sürüyordu. Adam ona dokunmamak için ellerini battaniyenin üzerinde yumruk yaptı.

Grace Union'ları titreyerek açıldı ve kız adamın zihninde haykırdı. *Dokunuşunu istiyorum.*

Onu iyileştirmek için ısırığını yalayarak, niyetini onun düşüncelerine gönderdi. *Şimdi seni dişlerim olmadan tatmin etmek istiyorum. Sadece ağzımla.*

Ben senin ziyafetinim. İstedğin parçamda yemek yiyebilirsin.

Yine Hesperine çevikliğiyle hareket ederek kadının bedeninden aşağı kaydı ve ağzını kadının kalçalarının arasındaki baştan çıkarıcı ziyafete bastırdı. Dudaklarının ani dokunuşuyla yeniden irkildi ve onaylayarak miyavladı.

Azize cübbesini onun yolundan çekti ve vücudunun en mahrem kısmını yemesine izin verdi. Tıpkı kendisini bir daha geri dönmemek üzere bu yasak bölgeye götürmesine ilk kez izin verdiği zamanki gibi, onun ırzına geçmesini izledi.

Şimdi olduğu gibi, kalçalarını eğerek yumuşak, ıslak kıvrımlarını ona sundu. Adam diliyle onun en hassas sinir tomurcuklarıyla oynadı. Kadın cesaretlendirici bir inilti daha verdiğinde, adam onun kaluksuna yapıştı ve onu emdi.

Kadının tüm duyularının bu noktaya, ona yaptıklarına, kendisine odaklandığını hissetti. Dizlerini açık tutuyor, diliyle onu daha da çılgına çeviriyordu. Sersemlemişti, elleri cüppesinin içinde yumruklaşıyor, vücudu onun ellerinde bir başka kaçınılmaz kontrol kaybına doğru titriyordu.

Aurası hemen önce, adam çekildi. Nefes nefese kaldı, yarı oturur vaziyetteydi. "Lio-!"

Onun yanında sırt üstü yattı ve bir elini nemli ağzına götürdü. "Hâlâ aç mısın?"

Köpek dişlerini gösterdi ve onun üzerine çıktı. Karmakarışık saçları adamın etrafına döküldü ve onu zapt etmek istercesine tırnaklarını adamın göğüslerine geçirdi. Şimdi onun gözlerinde gördüğü tek şey açıklıktı ve ah, bu onunkini nasıl da tatmin ediyordu.

Kadının sıcak, sıkı göbeği adamın ereksiyonunun üzerine indi. Arkasına yaslandı ve ona sahip olmasına izin verdi. Sert nefes alarak, kalçalarını hızlı ve acil bir şekilde iterek onu aldı,

Sanki onu içine almazsa ölecekmiş gibi. Kadının kanlı cübbesi içindeki görüntüsü gözlerinin önünde bulanıklaştı.

Kendini tamamen onun şaftına yerleştirdiğinde, göğsünü ısırarak için onun üzerine uzandı. Onu dizlerinin arasında tutarak, iç kaslarıyla filizlenmekte olan ereksiyonunu sıktı ve kalçalarının küçük dönüşleriyle kalux'unu ona sürttü. Göğsü ısırtıklarının sıyrıcı baskısı altında çürüdü ve iyileşti.

Birleşmeleri, her şeyi tüketen bir Özlem seliydi. Kadının açlığı büyüsünü içinden söküp aldı ve adam kendini bıraktı. Ruhundaki baskı serbest kaldı ve bedeni sert darbeler halinde kadının içine aktı. Duyabildiği tek şey kulaklarında çarpan kalbi ve ona binen kızın inlemeleriydi.

Kendilerine geldiklerinde kadın kıpırdamadı. Sanki vücudunu onunkinden hiç ayırmak istemiyormuş gibi ona sarıldı. Sonunda adam kollarını ona doladı.

Ait olduğu yer burasıydı. Bedeniyle doğal bir birlik içinde ve kalbiyle Grace Birliği'nde. Ölümlü dünyadan ayrılmıştı.

Tanrıçaları adına, onu ve büyüsünü bu krallıktan sonsuza dek kurtaracaktı.

gününe kadar
YAZ GÜNDÖNÜMÜ

33 Chera'nın Sikkesi, 1597 OT

OceanofPDF.com

YAKLAŞAN FIRTINA

LIO, Eudias ertesi gece pavyona girdiğinde havadaki fırtınanın sıcak ve metalik kokusunu aldı. Yorgun büyücü Lio'nun kendisi için çektiği sandalyeye çöktü ve Cassia ona bir bardak su ikram etti.

Eudias derin derin içerken diğerleriyle birlikte sessizce beklediler. Boş kadehi yere bıraktı ve derin bir nefes aldı. "Müttefik Lordlar Orthros ve İmparatorluk'tan gelen delegasyonları karşılayacaklar. Hesperinlerin katılabilmesi için Konsey toplantılarını alacakaranlıkta yapmayı kabul ettiler."

Kan Birliği'nde pavyondaki herkes arasında bir zafer havası esti. Cassia hariç. Lio onun korkusunun ağırlığını hissetti. Onun eline uzanmak için güçlü bir içgüdüyle savaştı. Yapmamalıydı, büyücünün önünde olmazdı.

Lio onu burada bekletmekten ve güvenliğinden endişe etmekten ne kadar nefret etse de vicdan azabı çekmiyordu. Onu güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

"Patria'da tehlike olup olmadığını kontrol etmek için iznimiz var mı?" Lio sordu.

"Evet, önden gelebilirsiniz." Eudias ona alaycı bir gülümseme verdi. "Tehlikeli büyüler denersen seni durduracağıma dair lordlara söz verdim. Ama benim 'tehlikeli' tanımımın onlarınkinden oldukça farklı olduğunu göreceksin."

"Teşekkür ederim," dedi Lio ona.

Eudias yüzünü buruşturdu. "Korkarım Lord Flavian'ın bir isteği daha var. Prenses Solia ve Büyükelçi Cassia'nın sabah gelmesini istiyor."

"Söz konusu bile olamaz," dedi Lio ve Cassia aynı anda.

"Koleksiyoncu'nun Cassia'yı hedef aldığını biliyoruz," diye devam etti Lio. "Patria'ya vardığında Hesperine korumasına sahip olmalı."

"Bunu konuşmuştuk," dedi Solia. "Cassia benimle güvende olacak." Tuura Lio'nun kolunu okşadı. "Ben de gün boyunca orada olacağım."

Lio entelektüel olarak, bir İmparatorluk zihin şifacısının ve kardeşçe bağlılığı olan bir ateş büyücüsünün mükemmel bir koruma olduğunu biliyordu. Ama Zarafetini kendisinin koruması gerekiyordu.

"Flavian kimliğimin doğruluğunu kabul ediyor mu?" Solia sordu.

Eudias ona ciddi bir şekilde başını salladı. "Sör Benedict'in sözüne güveniyor."

"Bu durumda onun şartlarını kabul ediyoruz," diye açıkladı Solia. "Konsey başlamadan önce bir gün erken gidip Flavian'la görüşmeyi umuyordum ama öyle olsun. Yaz Gündönümü'nde görkemli bir giriş yapmam gerekecek."

Lio dişlerini sıktı. "Geri kalanımız ne zaman gidiyor?"

Eudias, "Nefesimi toplar toplamaz," diye cevap verdi.

Solia büyücüye endişeyle baktı. "Birçok gecede iki geçiş. Dinlenmeye ihtiyacın var mı?"

Eudias başını salladı. "Düşüncen için teşekkür ederim Basilinna, ama ben iyiyim. Yine de Hesperinlerin bizi Patria'ya götürmesine bir itirazım yok. Arkamda odak noktası olarak kullanabileceğimiz şarj edilmemiş bir elemental heptagram bıraktım."

Lio etkilenmiş bir ifadeyle, "İyi düşünmüşsün," dedi.

Eudias'ın bakışları düştü. Görünüşe göre hâlâ övgüyü nasıl kabul edeceğini öğreniyordu.

Lyros ve Karege atları getirmişti; Orthros Sıcakkanlıları Hesperinlerin tercih ettiği hafif kumaş eyerlere, Tuura ve Eudias'ın binekleri ise ölümlü eyerlere sahipti. Lio bu gece İmparatorluk seyahat kıyafetlerini giymişti, ata binmeye uygun bol pantolonlar. Ama önemli biriyle karşılaşarlarsa, madalyonu ve gümüş ve mavi Vardaran tuniği göz kamaştırmaktan geri kalmayacaktı.

Cassia sessizce durdu, eli Şövalye'nin yelesindeydi ama düşünceleri yüksek sesle ve net bir şekilde konuşuyordu. Buna protesto altında katlanıyordu. Lio zihin koğuşuna büyüyle güven verici bir dokunuş yaptı ve Cassia'nın titrediğini hissetti.

Sonra Lio, Eudias'ın heptagramının büyülu izine odaklandı ve Lyros, Karege ve Tuura'nın auraları peşlerinden kayarak onlara adım attı. Sığınak koğuşu ortadan kalktı ve küçük bir nehrin kıyısına vardılar. Eudias'ın büyüü çalılarının arasında parıldıyordu, yedi köşeli bir yıldız onu uyandırmak için bir yıldırım büyüü dokunuşunu bekliyordu.

Lio etrafında Hesperine büyüü olmadan kendini savunmasız hissediyordu. Lyros'un bakışlarını takip ederek çevrelerini inceledi. Nehrin karşısındaki kırsal alan hafif ağaçlıktı. Bu tarafta ise arazi yavaş yavaş yükselip tarlalara dönüşüyordu.

Tepeleri, uyumaya çalışan ölümlülerin gergin varlıklarıyla dolu bir çadır denizi kaplıyordu. En yüksekte, Büyücü Kral'ın sarayından bile daha eski bir kale olan Castra Patria duruyordu. Ağır kuleleri ve aşınmış korkulukları

güzellik düşünülmeden, sadece etrafında kümelenmiş, geleceklerinden emin olmayan küçük hayatları korumak için inşa edilmişti.

Eudias onlara bölgenin parşömen haritasını gösterdi. "Silvestra Nehri'nin bu küçük kolu Patria'nın güney ve doğu sınırını oluşturuyor. Bu da Lord Flavian'ın nöbetçilerinin bu taraftan girenleri kontrol etmesini kolaylaştırıyor. Kuzeyde ve batıda, adamlarına aralıklarla nöbetçi kulübeleri diktirdi ve devriyeleri tetikte. Üstat Gorgos ve Anthros'un büyücüleri arasındaki diğer bekçiler de savunma büyülerini sürdürüyorlar."

Muhteşem. Savunmaları Gündönümü Zirvesi'ne katılmış olan beceriksiz yobaz Üstat Gorgos'a dayanıyordu. Lio, Eudias'a alaycı bir bakış attı. "Profesyonel görüşünüze göre, Üstat Gorgos'un korumaları etkili mi?"

Eudias içini çekti. "Büyücü olmayanları caydırmak için yeterli ve eğer savaş büyücüleri geçmeye çalışırsa, en azından koğuşlara yaptıkları saldırıyı zamanında fark edip karşılık verebiliriz. Ama bu büyüler bir Eski Usta için hiçbir şeydir."

"Bir Hediye Koleksiyoncusu yine de içeri sızabilir," diye tahmin etti Lyros. "Hediye Toplayıcısı'nın ne olduğunu sorabilir miyim?"

Tuura sordu.

Karege başını acımasızca salladı. "Burada tapınılan ölüm tanrısı Hypnos'a hizmet eden savaş büyücüleri. Hesperinlere suikast düzenlemekte uzmanlar."

"İsimlerinin anlamı bu mu?" Tuura'nın sesi öfkeli çıkıyordu. "İmparatorluk'ta başıboş dolaşmayı tercih etmene şaşmamalı."

Lio aynı fikirde değildi. "Yüzyıllardır Hypnos Tarikatı için ödül avcılığı yapıyorlardı ama yakın zamanda gerçek efendilerinin Koleksiyoncu'nun kendisi olduğunu öğrendik."

Eudias haritadaki savunmasız noktaları işaret etti. "Savunmaları kontrol ederseniz kendimi daha güvende hissedeceğim, Vekilharç Lyros."

"Tabii ki."

"Ben de kehanetime o taraftan başlayacağım," dedi Tuura. "Lio, sen de büyücülüğüne buradan başla. İkimiz birlikte zıt yönlerden büyülü bir tarama yapacağız ve taş üstünde taş bırakmayacağız."

"Mükemmel bir plan, kâhin," dedi Lio.

Eudias ona haritayı uzattı. "Büyükelçinin rehberi olarak hareket edeceğim."

"Ben Tuura ile gidiyorum," dedi Karege. "Siz ikiniz tek başınıza iyi olacak mısınız?"

"Eudias ve ben bu savaştan daha önce sağ çıktık," diye hatırlattı Lio ona. "Ama takviyeye ihtiyacımız olursa Tuura'ya zihinsel bir tehlike sinyali göndereceğim."

Tuura, "Eğer bir sorunla karşılaşarsak ben de aynısını yapacağım," diye söz verdi.

Lyros atını Lio'nunkinin yanına çekti. "Cassia Mak'a sana söylememi söyledi: 'Burası Maaqul değil. Yardım almadan hiçbir şey yapmak zorunda değilsin.'"

"Lütfen Mak'tan Cassia'ya yanlış yönlendirilmiş kahramanlıklar yapmaya niyetim olmadığını söylemesini isteyin."

"Güzel." Lyros, Karege ve Tuura uzaklaşmadan önce onu omzundan alkışladı.

Lio ve Eudias arasında oldukça rahat bir sessizlik oluştu. Sonra genç büyücü nehri işaret etti. "Benim büyümün yardımıyla, su büyünüzün erişimini artırabilir. Tabii ortaklaşa büyü yapmaya bir itirazınız yoksa."

"Hem de hiç." Lio atından indi ve Ayçiçeği'ni kıyıda otlaması için bıraktı. "Büyülerimiz Koleksiyoncu'yu geçen sefer yendi. Onun varlığını tespit etmek için birlikte büyü yapmalıyız."

Eudias atını yakındaki bir ağacın altına bağladı, yüzü asıktı. "Bizden bile saklanabileceğinden mi endişeleniyorsun?"

"Evet," diye itiraf etti Lio. "Her ne kadar artık onun pek çok numarasını biliyor olsak da, her zaman başka bir numara hazırlıyor gibi görünüyor. Ama umuyorum ki sen ve ben geçmişteki karşılaşmalarımız sayesinde onu daha kolay tespit edebileceğiz."

"Kâhin Tuura'nın söylediklerini düşünüyordum," dedi Eudias. "Ona karşı direncim arttıysa, varlığına karşı da daha uyanık olmalıyım."

Büyücü ayakkabılarını çıkardı ve çıplak ayaklarını suya sokarak kıyıya oturdu. Anılarında, Lio olmasaydı hayatının sona ereceği bir havuzu hatırlatıyordu. Hayatta kalmalarının tam bir güven gerektirdiği o ana geri dönmek için bir davet.

Lio kendi ayakkabılarını bir kenara bıraktı ve Eudias'a katıldı. Su Lio'nun beklediği kadar soğuk değildi. Eudias'ın su büyüsü, elementine dostça bir selam verir gibi nehirde akarken, onu bir savaş büyücüsü yapan yıldırım büyüsü sessizdi.

Lio, "Çıraklıktan terfi ettiğin için seni tebrik etmek istiyordum," dedi.

"Teşekkür . Anthros'un Tenebran büyücüleri beni kanatlarının altına almayı tercih ettiler."

"İyi gidiyorsun," diye gözlemledi Lio.

Eudias bir nefes verdi. "Aithourian Çemberi'nden ya da Koleksiyoncu'dan kurtulacağımı hiç düşünmemiştim. Şimdi burada bir yaşam umudum var.

Tenebra. Gelecek, Aithourian emberi'ne hizmet etmeyi reddeden bir savaş büyücüsü için kolay olmayacak ama kimsenin beni Cordium'a geri sürüklemesine izin vermeyeceğim."

"Eğer Sığınak'a ihtiyaınız olursa, sizi Orthros'ta ağırlayacağımızı biliyorsunuz."

"Bunun için minnettarım. Ama burada bana ihtiyaç var. Tenebra bana geldiğim kırsal köyü hatırlatıyor. Ayrılmak zorunda kaldığım için pişmanlık duymayalı uzun zaman oldu." Yüzünü buruşturdu. "Yine de düzgün kütüphaneleri zlyorum."

Lio inledi. "Tahmin edebiliyorum. Bir Hesperine size Orthros'tan parşömen kaçırırsa Tenebran büyücüleriyle başınız derde girer mi?"

Eudias güldü. "Elbette, deneyelim."

Lio kaşlarını kaldırdı. "Peki ya Kyria büyücüleri arasındaki çalışma arkadaşın?"

Eudias'ın yanakları kızardı. "Büyücü Ariadne de Kyria delegasyonunun bir parçası olarak Patria'da bulunuyor. Aramızda bir anlayış var."

"Bunu duyduğuma sevindim. Birlikte pratik yapmaktan daha fazlasını yaparsanız yargılayacak son kişinin ben olduğumu biliyorsunuz."

Eudias ayaklarını suyun içinde izledi. "Sabırlı birine ihtiyaı var."

"Gerçekten de burada sana ihtiyaç varmış gibi görünüyor."

Genç büyücü Lio'ya döndü. "Aşırı eğitimli bir açık fikirlilikten muzdarip olduğumu biliyorsun. Ve Koleksiyoncu'yla yaptığımız düello sadakat çizgilerimi alışılmadık yerlere çekti. Hayatımı kurtaran kişiden sırlarını dökmesini istemek belki de haddimi aşmak olur, bu yüzden tek söyleyeceğim şu. Benim sana güvendiğim kadar sen de bana güvenebilirsin."

Eudias'ın zeytin dalı Lio'ya beklediğinden daha fazla can simidi gibi geldi. "Bir müttefike ihtiyaım var."

"Hm, sanırım bundan daha iyisini yapabiliriz. Bir arkadaşa ne söylersin?"

Lio durup bir Hesperine diplomatu ile bir savaş büyücüsünün arkadaş olup olamayacağını merak etti. Ama cevabı zaten biliyordu. Eudias'ın zihnini görmüştü.

Lio elini uzattı. "Teşekkür ederim, dostum."

Eudias ona bir Hesperine bilek tokası verdi. "Umarım ne kadar küstah sorularla dolu olduğumu anladığında pişman olmazsın."

"Aşırı eğitimli, açık fikirli bir kaydırma kurdu dostumdan daha azını beklemezdim."

"Pekâlâ. Büyükelçi Cassia ile aranızda bir anlaşma var mı?"

Aman Tanrım, Lio Nike'ın büyüleriyle bir hata mı yapmıştı? Aynı derecede rahatsız edici bir soru da, neden Eudias'a gerçeği söylemek için bu kadar istekli olduğuydu. O

hiçbir Tenebran ya da Córdian'a Grace'in ne olduğunu asla açıklayamazdı. Orthros'un düşmanlarının Grace bağlarını Hesperinlere karşı kullanma riski çok fazlaydı.

Eudias iç tartışmasını yarıda kesti. "Onu duydum, görüyorsunuz. Sen ve ben Koleksiyoncu'nun akıl oyununun içindeyken. Sesi her köşede bize yardım ediyordu. Bence ikiniz gerçekten de çok derin bir anlayışa sahip olmalısınız."

Lio rahat bir nefes aldı. Eudias zaten gerçeğin bir versiyonunu biliyordu. Ve Kurban Bakire Cassia'nın gelişen kültüne bakılırsa, sırlarını da onlar için saklıyordu. "Anlaşma için Orthros'ta kalmıyor. Benim için kalıyor. Sonsuza kadar."

"Onu suçlayamam," dedi Eudias hafifçe. "Kütüphaneniz, Lord Flavian'ın başlık parası olarak teklif ettiği atlardan, av köpeklerinden ya da her neyse ondan çok daha cazip."

Lio güldü. "Ah, aslında onu kazanan sera oldu sanırım."

"Ah. Evet, bu Ariadne'yi neredeyse kitaplar kadar kışkandırır."

Lio yüzünü ovuşturdu. "Cassia'yı bu nişandan kurtarmak zorundayım. Yardım etmeye istekli olacağını umuyordum."

"Evlilikler ya da bu durumda evlilik dışı ilişkiler, bir Anthros büyücüsü olarak benim uzmanlık alanlarımdan biridir."

"Bir kadının nişanını bozabileceği herhangi bir gerekçe var mıdır? Eğer yoksa, ne..." Yüzünü buruşturdu. Tüm bunlar tam Tenebran'a göre idi. "...rakip talip onu kurtarmak için... ne yaptı?"

"Tenebran ve Córdian yasaları arasındaki farkları öğrenmem gerekecek. Sizin için biraz araştırma yapacağım."

"Size minnettarım."

"Cassia'yı Flavian'a verdiği sözden kurtardıktan sonra, onunla yasal bir evlilik yapmayı mı umuyorsun?"

Bu sözler Lio'yu tamamen şaşkına çevirdi. "Bu... bir seçenek bile mi?"

"Bir Hesperine kâfiriyle Anthrian evliliğinin imkânsız olduğu düşünülebilir ama kutsal hukukta ve geleneklerde şaşırtıcı sayıda boşluk var. Eğer birlikteliğinizin Tenebra'da saygı görmesini istiyorsanız, sizin için bir tane bulmaya çalışabilirim."

Lio bu olasılığı hiç düşünmemişti bile. Evlilik, acımasızca ihmalkâr bir adama annesi üzerinde güç veren ölümlü bir kurumdu. Evlilik yeminleri sadece Grace'i ondan almakla tehdit etmişti.

Onları Cassia'yı kendisine bağlayabilecek bir şey olarak hiç düşünmemişti. Eğer bir evlilik Solia'nın onayını kazanmasına yardım edebilirse... Flavian'ın yüzündeki o gülümsemeyi silebilirse...

Lio, "Bu konuyu Cassia ile konuşacağım," dedi.

"Elbette." Eudias şimdi boynundaki deri kayışı çekiştirerek yıldırım tılsımını cüppesinin altından çıkardı. Avucunu ahşap eserin üzerine kapattı. "Bu geceki büyüye gelince, aklımda üçüncü seviye bir hava sentezi vardı. Sen ne düşünüyorsun?"

"Bence üçüncü seviye bir sentez yapabiliyorsan, seni daha önce terfi ettirmemeleri şaşırtıcı."

Eudias büyü yapmaya konsantre olarak iltifatlardan saklanıyor gibiydi. Lio büyüünün nehrin akıntısına ve büyüünün desenlerine karışmasına izin verdi. Büyünün yapısı etkileyiciydi. Baskı altında olmadığı zamanlarda Eudias hassas ve sezgisel bir büyücüydü.

Eudias'ın büyüü Lio'nunkini de beraberinde götürüyor, Patria'da toplanan tüm ölümlü zihinleri çevrelemek için yarışıyordu. Lio uzaklardan Tuura'nın bir İmparatorluk ilahisinin ritmiyle yükselip alçalarak yaklaştığını duydu. Sonra bir rüzgâr büyüünü havaya savurdu ve gücü fırtına bulutlarına doğru yükselirken midesi alçaldı.

Lio çadırların, kalenin ve içindeki küçük insan ışıklarının üzerinde yuvarlandı. Yüzlerce savunmasız zihin, surları ve kılıçları ya iyiliksever bir Hesperine thelemancer'a ya da istismarcı bir rüya büyücüsüne karşı işe yaramazdı.

Lio, Koleksiyoncu'yu bu kadar çok Vasiyetnameye izinsiz girmeyi gerekli kıldığı için asla affetmeyecekti. Onlara daha önce ulaşmış olması için dua edebilirdi.

Koleksiyoncu'nun saklanacak bir yeri olmadığından emin olmak için hepsini aynı anda tutması gerekecekti. Fırtınada gücünün artmasına izin verdi.

Eudias bulutları açtı ve birleşik büyüleri Patria'nın üzerine döküldü. Rüzgârla birlikte ölümlülerin arasından geçerek her bir zihne fısıldadılar. Uyanık insanlar fırtınalı karanlığa kaçamak bakışlar atarak saklanmaya çalıştılar. Lio onların anılarının, rüyalarının ve sırlarının güvenli bir yere kaçmasına izin verirken, korku dolu köşelerinde Koleksiyoncu'nun varlığının izlerini aradı.

Tek bulduğu sıradan kâbuslardı. Koleksiyoncu'nun Patria'da hiç casusu olmadığı gerçekten doğru olabilir miydi?

Lio'nun içi rahat değildi, henüz değil. Fırtınaya daha fazla sihir kattı. Eudias'ın gizli güç yüküne rehberlik ettiğini hissetti.

Bulutlar tutuştu. Lio'nun kalbi yanan bir yol izleyerek gökyüzünden aşağıya doğru fırladı ve yerin derinliklerine saplandı. şimşek alacakaranlığı aydınlattı ve o an için kilometrelerce ötedeki her zihin onun zihin büyüüyle aydınlandı.

İşte o zaman karanlıkta kalan tek zihni gördü. "Orada!" diye bağırdı rüzgâra karşı. "Onu gördün mü?" "Git!" Eudias geri seslendi.

Eudias büyülerini dengelerken, Lio zihnini fırtınadan çekip çıkardı ve tüm gücünü kötülüğün gölgesindeki o tek zihne odakladı.

Lio'nun thelemancy'si bir boşluğa dönüştü. Ölümün tadını aldı ve ağzında safra yükseldi.

Farkına varmadan çoktan adımını atmıştı. Kendini ahşap bir nöbetçi kulesinin tepesinde, yere düşmüş bir insanın üzerinde buldu.

"Hayır. Hayır, hayır." Lio ölümlünün yanında dizlerinin üzerine çöktü, adamın zihninin derinliklerine inerek kısacık hayatına uzandı.

Artık çok geçti. Adam bir kez nefes aldı ve son sözleri Lio'nun tüm kâbuslarından tanıdığı bir sesle çıktı. Derin, sofistike, tamamen kontrollü.

"Cassia'ya selamlarımı ilet," dedi Koleksiyoncu.

"Ona asla dokunamayacaksın!"

Lio'nun açıklaması ölü bir adamın kulaklarına çarptı. Orada diz çökmüş, Koleksiyoncu'nun kurbanına bakıyordu. Adam Solia'nın yaşlarında görünüyordu. Yağmurla kararmış Segetya renkleri giyyordu. Üzerinde büyücülüğün gizemli lekesi dışında hiçbir iz yoktu.

Lio gözyaşlarını ve yağmuru silmek için bir elini yüzünde gezdirdi. Sonra adamın gözlerini kapattı.

Lio bu adamın adını bilmiyordu ama kim olduğunu biliyordu. Anlayamadığı bir çatışmanın ortasında kalmış, karşı koyma şansı hiç olmamış bir başka ölümlü seyirci. Tıpkı Tenebra'daki ilk gecesinde Lio'nun gözleri önünde katledilen korkmuş baba gibiydi. Tıpkı Cassia'nın kral seyrederken büyücülük için kurban edildiğini gördüğü masum adam gibiydi.

Bu Segetian nöbetçisinin vardiyasının bitmesini bekleyen bir sevgilisi var mıydı?

Çocuklar şimdi uyuyor, kim uyanıp da onun gittiğini öğrenecek?

Koleksiyoncu Lio'yla alay etme zevkine diye tüm hayatı bir anda kısalmıştı. Cassia'yı tehdit etmek.

Lio, Lyros'un omzundaki elinin farkına vardı. Bir anlık sessizliği paylaştılar, Kan Birliği içgüdüsel dehşetleriyle zonkluyordu.

Ölümsüz olduğunuzda ölüm size yanlış gelirdi. Bir Hesperine olduğunuzda ölümle empati kurmak mide bulandırıcıydı.

"Koleksiyoncu'nun casusunu bulduk," dedi Lio sonunda, "ama onu kurtarmak için zamanında değil."

"Çok özür dilerim." Lyros onun omzunu sıktı. "Cassia diyor ki, sakın kendini suçlamaya kalkma."

"Onu tehdit etti," diye hırladı Lio dişlerinin arasından.

Alarm Lyros'un aurasını doldurdu. "Koleksiyoncu seninle konuştu mu?"

"Bunu Cassia'ya söyleme." Lio tekrar yüzünü ovuşturdu. "Henüz değil. Ona kendim söylemeliyim."

Çok büyük, kadim ve bilinmeyen bir büyüyle uğraşıyorlardı. Ve ne kadar hazırlıksız olduklarının bedeli bu adamın hayatıydı.

"Onun için yapabileceğim bir şey var mı?" Tuura kulenin dibinden seslendi.

Lio adamın bedenini kollarına aldı ve Tuura'nın Karege ve Eudias'la birlikte beklediği yere doğru havalandı. "Korkarım ulaşamayacağımız bir yerde, kâhin."

Sanki sevgili bir çocukmuş gibi elini adamın saçlarında gezdirdi. Eudias Koleksiyoncu'nun kurbanına baktı ve zorlukla yutkundü.

"Tıpkı Şehit Geçidi gibi," dedi Lio. "Bu adamda Koleksiyoncu'yu bulduğumda, benimle yüzleşmek yerine kayıplarını azalttı. Yeterince hızlı değildim. Geldiğimi haber vermeden onu bulmayı öğrenmeliyim. Öldürmeden önce onu kovmayı."

Cassia'nın adını bile söyleyecek kadar yaklaşımadan önce. Bu gece kurbanı sadece bir mesaj iletmişti. Bir dahaki sefere Cassia'yı esir almaya çalışabilirlerdi.

"Hayır, Lio." Lyros başını salladı. "Bu lordların suçu. Eğer Hücum'un burada bulunmasına izin vermiş olsalardı, bu adam öldürülmek bir yana, asla ele geçirilemezdi."

"Ve bunu bilmeleri gerekir." Lio'nun çenesi sıkıştı. "Lord Flavian'ın bu adamın gözlerinin içine bakmasını ve sorumluluklarını düşünmesini istiyorum."

"Lord Flavian?" Eudias parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Onunla şimdi mi tanışmak istiyorsun? Bu şekilde mi?"

Lio dişlerinin ne kadar açılmış olduğunu fark etti. Vardaran tuniğinin yağmurdan dolayı üzerine yapışmış gibi görünmediğini ve kavrulmuş toprak gibi koktuğunu tahmin ediyordu. Taşıdığı yok edilmiş hayatla kıyaslandığında bunlar önemsiz şeylerdi.

"Evet," dedi Lio. "Lord Flavian'a Hesperine elçisinin burada olduğunu söyle."

OceanofPDF.com

BÜYÜKELÇİ DEUKALION'UN BLÖFÜ

LIO, Flavian'ın kapısının önündeki kale zeminine damlayan suyu DİNLEDİ. Yağmur ve acı kokuları taş koridoru dolduruyordu. Ölümü kendisine bu kadar yakın tutmak neredeyse imkânsızdı ama adını bile bilmediği bu adamın kabuğunu bırakmayı reddetti.

Lyros Lio'nun kolunu kavradı. "Cassia'nın bundan yana olmadığını söylememe gerek yok. Mak'ın kolayca ikna edilememesi iyi bir şey, yoksa şimdiye kadar onu buraya getirmiş olurdu."

"Burası onun için yeterince güvenli değil. Henüz değil. Ama işim bittiğinde olacak."

"Tuura ve Karege hâlâ dışarıda devriye geziyor. Cassia'yı şimdi getirebileceğimizi düşünmüyor musun?"

"Kesinlikle olmaz. Koleksiyoncu birkaç dakika önce buradaydı."

Lyros içini çekti ve başını salladı. "Flavian'la ilk yüzleşmenizde yanınızda olamayacağı için çok öfkeli."

"Ona bizi idare etmesinin beklenmemesi gerektiğini söyleyin. Onu böyle bir pozisyona sokmayacağım ve kesinlikle bunu yapmasına izin vermeyeceğim. Kendi davranışlarımızın üstlenmeliyiz."

"O böyle görmüyor ve sen de bunu biliyorsun. Bunun 'ölümcül bir sidik yarışına' dönüşmesinden korkuyor."

"Hesperinler işemez. Flavian altına işiyorsa, bu onun kendi eksikliğidir."

"Stratejik düşünmeyi bırak, Lio," diye ısrar etti Lyros. "Flavian üzerinde bırakmak istediğin ilk izlenimin olduğundan emin misin?"

"Evet. Güven bana."

Lyros içini çekti. " biliyorsun. Senin yanında duracağım." "Teşekkür ederim, Dava Kardeşi."

"Flavian'a adamın ölümü hakkında ne söyleyeceksin?"

"Koleksiyoncu'dan bahsedemeyeceğimize göre, bunun yerine bir Hediye Koleksiyoncusu'nu suçlamak niyetindeyim. Cassia'ya Flavian'a Skleros'un burada olduğunu söylememiz konusunda hemfikir olup olmadığını sorun."

Lyros içini çekti ve uzun bir süre sessiz kaldı. Sonra başını salladı. "Bu şartlar altında yapabileceğimizin en iyisinin bu olduğunu inkâr edemez. Ben, Flavian'a Gündönümü Zirvesi sırasında Skleros'un sabotajından bahsetmiştir, bu yüzden bunu inandırıcı bulacaklardır."

"Ve Skleros'un nerede olduğu o zamandan beri bir sır olduğu için, bunun aksini gösteren hiçbir kanıt yok."

Lio'yu kapıdan içeri dalmaktan alıkoyan tek şey kapının diğer tarafındaki Eudias'ın sesiydi. Genç büyücü lordların ona duyduğu güven için çok çalışmıştı. Lio sadece ona duyduğu saygıdan dolayı içeri davet edilmeyi beklerdi.

"Bir cinayet işlendi." Eudias'ın sözleri bir ölümlünün taş duvarlar ve kalın ahşap kapıdan duyamayacağı kadar sessizdi ama Hesperine kulaklarının algılaması kolaydı.

Çekilen bir kılıcın fısıltısı geldi, ardından Benedict'in acil mırıltısı. "Kim? Nerede?"

Eudias cevap verdi, "Korkarım kılıçlar bu durumda işe yaramayacak. Büyükelçi Deukalion ve ben onu bulduk. Büyükelçi sizi görmek istiyor, Lord Flavian."

Sonra başka bir ses geldi, alçak ve boğuk. Sesi tam da Lio'nun hayal ettiği gibiydi; bir haftadır uyumayan ve dışarıda içki içen bir soylunun oğlu gibiydi. "Hesperinlerin ipek kıçlı ışık büyücüsünü Sığınaklarına geri götür. Bunu diplomatik bir şekilde yapacağına güveniyorum."

Eudias boğazını temizledi. "Büyükelçi Deukalion'u bir kez rotasından saptırmak oldukça zordur."

"Prenses Solia'nın yarınki gelişine kadar onu resmi olarak kabul etmemem gerekiyordu."

"Korkarım bekleyemez."

"Hadria ensemde soluyor ve Severitas yüzüme bağıyor. Bir Hesperine'in çizgiyi aşmasını göze alamam. Ve eğer kampta şiddet patlak verdiyse, kesinlikle diplomatik saçmalıklar için zamanım yok. Ben, git ve ne olduğunu öğren."

Eudias başka bir şey söylemedi. Kapı açılarak Benedict'i ortaya çıkardı, tehdidi karşılamak için dışarı fırlamak üzereydi. Kısa bir süre durdu, gözleri büyüdü.

Lio bu diplomatik karşılaşma için tam olarak doğru izlenimi vermiş olmalı, çünkü Benedict aceleyle Lio'nun yolundan çekildi.

Lio kapıyı duvara çarparak geri göndermedi. Sıfatlarını ya da makamlarını ilan etmedi. Böyle bir duruşun üzerindeydi. Tam bir sessizlik içinde Flavian'ın güneş odasına girdi.

Ama Flavian ayağa fırlayıp sendeleyerek geri çekildiğinde ve masasını aralarında tuttuğunda içindeki vahşi özlem hâlâ tatmin olmuştu.

Flavian'ın güneş odası eski bir odaydı, görkemli olmaktan çok esintiliydi, etkileyici mobilyalar ve etkileyici olmayan bir adamla döşenmişti. Tenebra'nın erkeklik timsali, Cassia'nın anılarında olduğu gibi iyi giyimli, atletik ve Segetian soyunun kestane rengi saçlarıyla görünüyordu. Ama o kendini beğenmiş cazibesi artık hiçbir yerde yoktu. Kan çanağına dönmüş gözlerle Lio'ya bakıyor ve sinirli bir elini tıraşsız çenesinde gezdiriyordu.

Lyros'un yanında sessiz bir tehditle duran Lio, Flavian'ın şehit askerini önündeki büyük masanın üzerine yatırdı. "Adı neydi?"

Flavian'ın bakışları nöbetçiye kaydı ve yüzünde bir pişmanlık ifadesi belirdi. "Ah, tanrılar. Hamon."

"Bir ailesi var mıydı?" Lio sordu.

Flavian bir iç çekti. "Adamlarım onun ailesiydi. O en iyilerimizden biri. Öyleydi."

Eudias kararsız elini Hamon'un alnına koydu ve İlahi Dilde bir kutsama duası okudu. Adamın solgun teninde Anthros'un bir glifi parlayarak canlandı.

Benedict, Andragathos'a dua ederek yankılandı ama kılıcını kınına sokmadı. "Bunu kim yaptı? Üzerinde bir yara göremiyorum."

Lio, "Bu büyücülüktü," dedi.

Flavian onay için Eudias'a baktı ve büyücü başını salladı.

"Bu nasıl mümkün olabilir?" Flavian itiraz etti. "Hypnos Tapınağı'nın Konsey'e katılmaları için gönderdiği büyücülerin hepsi güvenilir Tenebran büyücüleridir. Onlar köy cenaze levazımatçıları, suikastçı değiller."

"Bu bir Hediye Toplayıcısı'nın işiydi," dedi Lio. "Skleros, Müttefik Lordlarla olan müzakerelerimizi baltalamaya çalışan aynı usta büyücü."

Flavian'ın ifadesi sertleşti. "Peki bir Hediye Toplayıcısı'nın Patria'da ne işi var? Bir Hesperine ile aynı gece ortaya çıkması ve adamlarımdan birinin arada kalması tesadüf mü?"

Flavian omurgasını bulmaya çalışıyor gibi görünüyordu ama adamları, lordlarının bu trajedi için başkasını suçlamasından daha iyi bir savunmayı hak ediyordu.

Lio, "Hediye Koleksiyoncusu başından beri buradaydı. Günler, belki de haftalar önce çevrenizde dolaştı. Gitmesinin sebebi benim."

Flavian ellerini masaya dayadı ve Hamon'un kalıntıları üzerinde öne doğru eğildi. "Tekrar soruyorum, Hesperinli bir suikastçının kampımda ne işi vardı?"

Lio sakince ayağa kalktı. "Orthros'taki Gündönümü Zirvesi'nde de aynı şeyi yapıyordu. Kral Lucis'in düşmanlarını Emirler için sabote ediyordu."

Lyros sordu, "Skleros Hamon'dan krala ve Cordium'a rapor edebileceği ne gibi bilgiler almış olabilir?"

Flavian başını salladı. "Büyülü Topraklar'dan gelen uzman bir büyücünün, Hesperine avı elinin altındayken nöbetçime saldıracağını hiç sanmıyorum."

"Saygısızlık etmek istemem ama Lord Flavian," diye devam etti Lyros, "Hamon kendi kontrol noktasından Patria'ya giren herkesi tanımıyor muydu? Bu bilgi kral ve müttefikleri için cazip olabilir. Hangi lordların senin tarafını tuttuğunu ya da müttefiklerinden kaçının Lucis'in lehine oy kullanmak için Tam Konsey'e katıldığını belirlemelerine yardımcı olabilir."

"Hamon başka ne biliyordu?" Lio bastırdı. "Müttefik Lordlarla yaptığınız toplantılardan haberdar mıydı?"

"Hayır," diye tersledi Flavian. "O bir piyadeydi, komutan değil. Ama sadık biriydi. Bu yüzden ona çevrenin o kısmına girenleri denetleme görevini verdim."

Lio'nun şüphelendiği gibiydi. Bu Koleksiyoncu'dan gelen bir uyarı atışıydı. Henüz Flavian'ın yakın çevresine sızmamıştı ama çevre nöbetçileriyle yetinmeyecekti.

"Tanrılar." Flavian'ın bakışları bir kez daha askerine kaydı. "Savaşta ölmeliydi, Hesperinler için pusuya yatmış bir Hediye Toplayıcısı tarafından spor olsun diye avlanmamalıydı."

"Tenebra'da tek bir Hesperine bile olmasaydı," dedi Lio, "Cordium'un suikastçıları hâlâ boğazınızda olurdu. Lucis'in büyücü müttefikleri, Orthros'un işe karışıp karışmadığına bakmaksızın ona yardım etmek için araya gireceklerdi. Ama Patria'da bir varlığımız olsaydı, hiçbir Hediye Toplayıcısı buraya ayak basmazdı."

Sessizlik diplomatik gevezelikten daha etkiliydi. Lio geri kalanını söylemedi ve Flavian'ın kendi başına düşünmesine izin verdi. Eğer Hesperines burada olsaydı, Hamon hâlâ hayatta olurdu.

Flavian tam boyuna doğru doğruldu. Lio ona baktı.

Adamın aurası öfkeyle parladı. "Ben de sizden diplomasi bekliyordum *Büyükelçi*. Kendi adamlarımı koruyamayacağımı mı ima ediyorsunuz?"

"İkimizin de gururumuzu okşamamızın Hamon'a bir faydası olmaz Lord Flavian. Diplomatik zırvalardan ibaret bir müttefikinizin olması da size yardımcı olmaz. Vekilharç Lyros ve ben Orthros adına, Hadria ensenizde solurken ve Severitas yüzünüze bağırırken size gerçekten işinize yarayacak bir şey teklif etmek için buradayız. Koruma."

Sonunda Flavianus, Hesperinlerle uğraşırken çırak düzeyinde bir hata yaptığını fark etti: Onların doğaüstü işitme yetilerini dikkate almamıştı.

"Ben bir ışık büyücüsüyüm," dedi Lio, "ama aynı zamanda Gümüşdil ve Zafer Yıldızı'ndan sonra en güçlü Hesperine büyücülerinden biriyim. Büyücü Eudias ve ben bu büyücüyle daha önce düello yaptık. Bırakın Patria'yı korumasına yardım edeyim."

"Ah, işte Glasstongue'dan beklemem gerektiği söylenen güzel sözler," dedi Flavian hafifçe. "Korkarım benim üzerimde işe yaramayacaklar Büyükelçi. Müttefik Lordlara bir zihin büyücüsü olduğunuzu söylediğinizde, bunun müzakerelerin kritik bir noktasında sadece bir blöf olduğunu biliyorum. Ve daha sonra onlara ne kadar zararsız olduğunuzu açıkladığınızı da biliyorum."

Ölümlüleri korkutmamaya özen göstermek o zamanlar gerekliydi. Ama Lio şimdi sihrini saklamayı göze alamazdı. Cassia'yla birlikte yaşadıkları onca şeyden sonra, gücünü ne zaman saklaması gerektiğini ve ne zaman sonuna kadar kullanması gerektiğini biliyordu.

"Beni zararsız görmelerine izin vermek bir nezaketti," dedi Lio. "Ama artık benden korkmalarına izin vereceğim, eğer bu onları hayatta tutmak anlamına geliyorsa. Blöf, benim sadece bir ışık büyücüsü olduğumdu."

Flavian alay etti. "Gerçeği kendine uydurmak için değiştirdiğinde sana inanmamı mı bekliyorsun?"

Lio bu gece Flavian'ı ister düşman, ister müttefik yapsın, ona inanmak zorundaydı. "Görünüşe göre doğruluk üzerine bir egzersiz yapmamız gerekiyor. İzninizle, size gücümün kanıtını sunacağım."

"Büyükelçi," diye araya girdi Benedict, nazik ama kararlı bir sesle, "bu gerçekten gerekli mi?"

"Saygılarımla, Sör Benedict, öyle olduğuna inanıyorum. Müttefik Lordlar Zirve'de yaşanan olaylarla ilgili söylentilerle dolu bir bulut içinde evlerine döndüler. Lord Flavian, Patria'da komuta eden kişi olarak, kararlarını bilgilendirmek için gerçeklere sahip olmalıdır."

"Hangi büyü egzersizi önerirsiniz?" Eudias sordu.

"Lord Flavian'ın aklında bir düşünce olmalı - benim bilmemin mümkün olmadığı bir şey. Örneğin, Zirve için Orthros'a gelen hiç kimsenin bana söyleyemeyeceği bir şey. Eğer ona ne düşündüğünü söyleyebilirim, bu benim gücümün yeterli bir göstergesi olacaktır."

"Kanıttan anladığın bu mu?" Flavian talep etti. "Üzerimde sihrini mi kullanmak istiyorsun?"

"Hayır, herhangi bir aktif büyü yapmayacağım. Bir düşünceye odaklanırsanız, büyümü zihninize uygulamadan veya herhangi bir şekilde İradenize izinsiz girmeden onu duyabileceğim."

Flavian'ın gözleri kısıldı. "Oyun oynayacak vaktim yok."

Lio gücünün bir izinin sesine karışmasına izin verdi. "Bu bir oyun değil, sizi temin ederim. Ben insanların hayatlarıyla oynamam."

Flavian'ın içinden ince bir ürperti geçti ve aurasındaki kararlılık sarsıldı. Düşüncelerinin yüzeyinde, herhangi bir zihin büyücüsünün gözden kaçıramayacağı kadar korunaksız kelimeler parladı. *Tekinsiz piç... dişlerinin büyüklüğü hakkındaki hikâyelere inanmalıydım...*

Adamın rahatsızlığı Lio'nun damarlarında memnuniyetin dolaşmasına neden oldu. Ama amacına ulaşmıştı ve kendini şımartmamalıydı. Flavian'ın Hesperinlere karşı kişisel bir antipatisi yoktu ve Lio şimdi ona böyle önyargılar beslemesi için bir sebep vermese iyi olurdu.

Flavian'ın kararını vermesini bekleyen Lio ağzını kapattı ve dişlerine geri çekilme fırsatı verdi.

Sonunda Flavian Lio'nun gözlerinin içine baktı. "Pekâlâ. İddia ettiğin kadar güçlü olup olmadığını bana kanıtla."

Flavian gözlerini kapatarak kollarını kavuşturdu ve masasının arkasındaki duvara yaslandı. Eğer aurası şüphe ve korkunun sınırında sallanmasaydı, kendi rahat güven blöfö ikna edici olabilirdi.

Lio biraz ihtiyatlı davranarak Flavian'ın düşüncelerine uyum sağladı, göreceklerine karşı temkinliydi. Ne de olsa adam Hedon Kardeşliği'nin bir parçasıydı. Zevk ve şans tanrısı adına ne gibi çirkin şeyler yaptığını kimse bilemezdi.

Ama Lio'nun zihninde gördüğü sahne tanıdıktı. Cassia'nın anılarında buna tanık olmuştu. Solorum sarayının yeşilliklerinde bir şenlik ateşi, soyluların bir araya gelişi. Bu kez Flavian'ın bakış açısından.

Flavian, Cassia'yla ormanda tek başına buluşmak için gizlice kaçtığını hatırlayınca Lio'nun midesi sıkıştı. Flavian, Cassia'ya vermeyi planladığı öpücöğü hatırladığında

ona verdiğinde, Lio'nun o gece hissettiği tüm çaresiz öfke sel gibi geri geldi.

Flavian'ın gözleri açılmıştı. Bir tepki vermesi için Lio'yu izliyordu ve sanki Lio bir konuda onu haklı çıkarmış gibi aurasında öfkeli bir memnuniyet duygusu alevlendi.

Bunu Lio'nun büyü gücünün değil, onurunun sınındığı bir teste dönüştürmüştü.

Lio, Flavian'la dürüstçe başa çıkmaya kararlı bir şekilde, buraya açık bir şekilde gelmişti. Şimdi kendi kritik yanlış adımını fark etti. Etrafına bir peçe büyü yaptı ama artık çok geçti. Tepkisini ele vermiş olmalıydı.

Lio düşüncelerini, amcasının ona thelemancy'sini kontrol etmek için kullanmayı öğrettiği esrarlı bir modele göre düzenledi. Grace içgüdüleri üzerinde de işe yarıyordu. Bazen.

"Bu bir sır değil Lord Flavian." Lio sesini ağırbaşlı tutmayı başardı. "Büyükelçi Cassia ile Sonbahar Selamlaması dansı yaptığınızı hepimiz biliyoruz."

"Leydi Cassia hakkındaki düşüncelerimden çıkardığınız tek sonuç bu mu?" Flavian karşılık verdi.

Hanımefendi unvanı Lio'nun kulaklarını tırmaladı. "Görünüşe göre Sör Benedict ve Büyücü Eudias'ın önünde tekrarlamaya uygun bir sırda odaklanmanızı belirtmeliydim. Büyükelçi Cassia'ya kötü yansıyabilecek hiçbir davranışınızı duyurmuyacağım."

"Tenebran yasalarına aşina değilseniz, nişan yasal olarak bağlayıcıdır ve evlilikten başka bir şey değildir. Nişanlımla baş başa vakit geçirmemin onur kırıcı hiçbir yanı yok."

Gerisini söylemedi. Ama Lio adamın düşüncelerinde geçen kelimeleri yüksek sesle ve net bir şekilde duydu. *Başka bir erkeğin onunla, özellikle de bir Hesperine'le bu kadar çok vakit geçirmesi tamamen onursuzca.*

Flavian bu uyarıyı bir meydan okumayla takip etti. "Leydi Cassia ile törenden sonra özel bir dans paylaştığınızı itiraf etmekten utanmıyorum."

Benedict kollarını kavuşturdu. "Kalabalıktan ayrılmalarına ben yardım ettim."

Kanayan dikenler, Benedict'in edep anlayışı bile bu durumda çatışmayı önleyemezdi.

Lio özel bir dans olmadığını biliyordu. Cassia Flavian'ı yalnız yakalamış ve onunla bırakın yatağı, öpüşmeyi bile asla paylaşmayacağını kesin bir dille söylemişti. Ama Lio bunu bildiğini açıklarsa, Cassia'nın ona karşı ne kadar açık olduğu ortaya çıkacaktı.

Lio boğazını temizledi. "Büyükelçi Cassia artık Orthros'un diplomatik servisinin değerli bir üyesidir ve hem kamusal hem de özel hayatındaki davranışları bizim saygımızı ve takdirimizi kazanmıştır. Söz dansınız hakkında o kadar çok dedikodu yapan ölümlü ayyaşlar için aynı şeyi söyleyemeyeceğim, öyle ki onların ahlaksız söylentileri Hesperine'in kulaklarına bile ulaştı. O gece neler olduğunu bilmek için akıl büyücüsü olmaya gerek yok. Gerçekten sır olan bir şeyle tekrar deneyelim mi?"

"Buna gerek kalmayacak." Flavian'ın ses tonu tehlikeliydi. "Yakınlığınıza ikna oldum. Diplomatik servisinizin Leydi Cassia'ya bir zihin büyücüsü eş olarak atadığı çok açık. Bilin ki o hâlâ Tenebran soylularının değerli bir üyesi ve hâlâ benim nişanlım."

Lio'nun Zarafet içgüdülerini, Cassia'ya olan küçük insani iddialarının öleceğini, Lio'nun onunla olan bağının ise sonsuzluk sınavına dayanacağını Flavian'ın yüzüne karşı ilan etmesini gerektiriyordu.

Lio derin bir nefes aldı. Dişleri ve büyüsü üzerindeki kontrolünün kalıntılarına tutunarak, "Cassia'nın yoluna kendisi karar verecek. O, olmayı seçtiği kişi. Ve tüm Orthros onun kendi geleceği üzerindeki iradesini savunuyor."

Flavian doğruldu. "Geleceği hak ettiği gibi olmazsa, Tenebran müttefikleri onu kurtarmak için hazır bekliyor."

Cassia'nın kurtarılmaya ihtiyacı olduğunu düşünen her erkek aptaldır. Ama Lio'nun Flavian'a bunu söylemesine gerek yoktu. Cassia'nın bunu ona göstermek için yardıma ihtiyacı yoktu.

Lyros açmazı bozdu. "Lord Flavian, artık elinizdeki büyü'nün farkında olduğunuza göre, savunmanızı güçlendirmek için ne gibi önlemler alabileceğimizi tartışalım. Vekilharç Telemakhos ve ben çevreye koruma duvarları yerleştirmek istiyoruz. Büyükelçi Deukalion onları zihin büyüleriyle güçlendirebilir."

"Peki ya Ekinoks Yemini?" Lord Flavian yanıtladı. "Hesperinlerin Tenebran siyasi çatışmalarında taraf olmamasını şart koşuyor. Bu anlaşmaya hâlâ saygı duyuyor musunuz, duymuyor musunuz?"

"Var," dedi Lio, "ama masum ölümlüleri haksız zararlardan korumak Hesperinlerin görev alanına giriyor. Ekinoks Yemini vatandaşlarınızı suçlulardan korumamıza izin veriyor. Kral Lucis yeminini ve yasaları . Koruyuculuğu siyasi bir eylem olarak görmüyoruz."

"Kral Lucis'in ve benim tarafımda bunu bu şekilde görmeyecek pek çok kişi var."

"Hesperinler, Yemin'in gerçekliği ile Tenebranların eylemlerimizi algılaması arasındaki uçuruma alışkındır. Sizi temin ederiz ki, Orthros ile ittifakınızdan rken lordlar nezdindeki konumunuzu tehlikeye atacak hiçbir Şey yapmayacağız."

"Tenebran büyücüleri kan büyüsünü fark edecekler, Büyükelçi. O zaman konuŐacaklar. O zaman o ürkek lordlar kendilerini Hesperine yapımı bir ağılda kapana kısılmış kuzular gibi hissedecekler. Hayır. Bu korumaları kabul etmeyeceğim."

Lio o zaman bu aptalın tarihin mümkün olan en kötü saatinde omurgasını bulduğunu anladı. Flavian savaşmadan Cassia'nın elini ya da Solia'nın tacını bırakmayacaktı.

BÜYÜKELÇİ CASSIA'NIN ELİ

"MAK, BEN BURADA KALAMAM!" Cassia tırnaklarını avuçlarının içine geçirdi.

Trial kardeşi, kas yığını Hesperine'den oluşan katı bir duvardı. "Lio haklı Cassia. Koleksiyoncu az önce oradaydı. Senin için güvenli hale getirmek için daha fazla zamana ihtiyaçları var."

Knight, Mak'ın yanında hazır olda durmuş, açıkça onunla aynı fikirdeydi.

Cassia, kendi büyüyle kendini Mak'ın yanından çekip çıkarabilirdi.

Sığınak o zaman ve orada. Hal böyle olunca, Mak'la birlikte köşkün kenarında durmuş, Akanthia'nın en inatçı Vekilharcını yerinden kıpırdamaya ikna etmeye çalışıyordu. "Lyros'un sensiz ölümle yüzleştiğini bilmek nasıl hissettiriyor?"

"Durumu idare edebilecek kapasitede olduğunu düşünüyorum. Lio da öyle." Mak'ın sesi güven vericiydi.

Ama Cassia'nın içi rahatlamıştı. "Bu Lio'ya olan inanç eksikliğinden kaynaklanmıyor."

"Hayır," diye kabul etti Mak, "mesele ellerinizi siyasetten beş dakika bile çekememeniz. Her şeyi kontrol etmeye çalışmayı bırakın."

"Bu Tenebra. Tek bir parçanın bile kontrolümüzden çıkmasına izin verirse, bu felaket olur."

"Bizim kontrolümüzde, Cassia. Artık bir heyetin parçasısın. Tüm bunları tek başına yönetmek zorunda değilsin."

"Peki Lio ne yapıyor?" Cassia sordu. "Flavian'la ilk görüşmesini biz olmadan yapmaya karar verdi."

"Flavian bu karşılaşmadan sağ çıktığı sürece bunu başarılı sayacağım," diye mırıldandı Mak. "Merak etmeyin. Lyros, Lio'nun aptalca bir şey yapmasına izin vermez."

Bu Cassia'yı yatıştırmalıydı ama yatıştırmadı. Paniği yüzeye çıkmaya başlamıştı. Dışarı çıkmasına izin vermemeliydi. Bu krallıkta hayatını defalarca kurtarmış olan kontrolü yeniden kazanmalıydı.

Solia, Kella ve Hoyefe ile birlikte masada durmuş Rudhira'ya danışıyordu. Şimdi Cassia'nın kız kardeşi ona ve Mak'a sesleniyordu.

Cassia diğerlerine katılmak için hamle yaptı ama Knight yerinden kıpırdamayı reddetti. Onu geçmesine izin vermesi için üç kez komut vermesi gerekti. Mak

bariz bir isteksizlikle onları takip etti.

"Şimdi Patria'ya gidiyorum," diye duyurdu Solia. "Delegasyonlarımızın Flavian'la yapacağı ilk görüşmede hazır bulunmam gerekiyor. Lio biz olmadan böyle bir eylemde bulunmamalıydı."

Cassia korkunun panzehiri olarak hayal kırıklığına sarıldı. Lio'nun kararına karşı kendi protestosu ayrı bir konuydu. Onlar ortaktı. Ama kız kardeşinin Grace'i onaylamaması kabul edilemezdi.

Cassia hızlı elleriyle Solia'nın atkı-koronetindeki iğneleri kontrol etti. "Flavian'a ne söylemeyi planlıyorsun?"

Solia altın rengi elbisesini düzeltti, ardından kılıç kemerini ayarladı. "Ben onu rahatsız ederken diplomatların onun üzerine titremesine izin vermeyi planlıyordum. Görünüşe göre rolleri tersine çevirmeliyiz."

Rudhira memnun görünmüyordu. "Bu senin kararın Solia. Ancak Lio ve Lyros bize izin verene kadar Patria'ya ayak basmanızı tavsiye etmiyorum."

Kella, Tilili'nin eyerindeki gümüş bir tutturucuyu kontrol etti. "Hesperine eskortu teklif etmemeyi tercih ederseniz anlayışla karşılarız. Solia, Hoyefe ve ben geçebiliriz."

"Kendi adına konuş." Hoyefe önünde bir büyü aynası yarattı ve buklelerinden birine bir büküm verdi. "Her zaman bir Hesperine eskortunu tercih ederim, özellikle de yakışıklı Charger'ları."

"Bana kalsa," diye gürlledi Rudhira, "Hücum Patria'nın her yerinde olurdu."

Solia Cassia'ya baktı. "Bizimle gelecek misin?"

"Bu bizim kararımız değil," diye yanıtladı Mak.

O haklıydı. Cassia itaatkâr bir insan değildi ama sadık bir Hesperine'di. Ritüel babasına onu dinleyeceğine dair söz vermişti.

Rudhira'ya kalp selamını verdi. "Prensım, Solia ile gitmeme izin vermenizi rica ediyorum. Lio'nun yanında olmam gerek."

Rudhira bir an için onu inceledi. "Mak, Lyros, kız kardeşin ve Küller tarafından kuşatılacaksın. Sanırım Komnena seni gereksiz yere tehlikeye attığım için başıma kakmadan ya da Apollon seni savunmak için buraya gelip birkaç kafa kırmadan buna izin verebilirim."

Bu onu gülümsetti.

"Mak," dedi Rudhira, "gerekirse Cassia'yı buraya geri getir. Anlaşıldı mı?"

"Elbette Prensım." Mak'ın gözü onun üzerindeydi. Onun bunu yapacağını biliyordu.

Eğer emirleri bunu gerektiriyorsa, onu ayaklarından tutup güvenli bir yere taşıyabilirdi.

Cassia onu hedef haline getirdiği için Koleksiyoncu'ya sessizce lanet okudu. Ona kırılғанmış gibi davranılması onun suçuydu. Büyüsünü aldığı anda

ona ne kadar kırılğan olduğunu gösterecekti.

"Bizi ben geçiririm," dedi Mak. "Hepinizi apraz geçişten kurtarabilirim."

"Mak, beni... orter misin?" Cassia sorması gerektiğini biliyordu ama itiraf karşısında yüzünü buruşturdu. "Flavian'ın önünde yüz ifademin hiçbir şeye ihanet etmesini istemiyorum."

"Bunu yapabilirim," diye ona güvence verdi. "Peelerim Lio'nunkiler kadar ince değil ama iş görür."

Mak'ın büyüşü onları sarmaladı, köşk yok olmadan önceki son tesellisiydi bu. Paniği tekrar üstünlüğü ele geçirdi.

Sığınak'tan ayrılıyorlardı.

Kara taş sardı. Nemli, soğuk hava iliklerine kadar işledi.

Sesler kulaklarını Kaba Dil ile doldurdu.

Knight ondan ayrıldı ve kalabalık odanın her köşesini potansiyel tehlikelere karşı koklamak için hızla ilerledi. Cassia titreyen nefesini dar boğazına çekti ve çarpan kalbini sakinleştirmeye çalıştı ama nafile. Orthros çok ama çok uzaktaydı.

Ama Lio tam buradaydı. Bakışları güneşin altında, ilk yaralının cansız bedeninin karşısında birbirini buldu. Grace'in bakışlarını aradı, düşüncelerini duymasını diledi. *İyi olmadığını biliyorum. Ama artık buradayım.*

Onun zihin koğuşuna dokunduğunu hissetti ama bu güven verici bir okşama değildi. Bu bir bildiriydi. *Majesteleri.*

İşte o zaman Flavian'ı hatırladı. Adamın gergin duruşunu ve Lio'ya nasıl ters ters baktığını fark etti. Kanayan dikenler. Lio hiç de uzlaşmacı bir ilk izlenim bırakmamıştı. Hem de hiç.

Flavian, Hoyefe, Kella ve Tilili'yi görünce şaşkınlığını gizleyemedi. Ama Solia'ya baktığında, odadaki diğer herkesi unutmuş gibiydi. Benedict'in onu hazırlamak için söylediği her şeye rağmen, Flavian hayalet görmüş gibi görünüyordu.

"Ekselansları." Masanın arkasından ıktı. Dağınık görünümüne rağmen ona verdiği selam kusursuzdu.

Flavian genellikle bir gübre yığnında gezindikten sonra şık görünmeyi başarabilirdi. Bu gece öyle değildi. Cassia onu bu şekilde gördüğü tek seferde, kadehlerin dibine vurmuştu. Ama şimdi odada en ufak bir alkol kokusu yoktu ve artık Hedon tılsımını takmıyordu. Onu bu hale getiren zevk değil, görevdi.

"Flavian." Solia'nın unvanını atlaması, yıllar önceki tatlı prenseslerini hatırlatarak adının kulağa nazik gelmesini sağladı. "Uzun zaman oldu."

"Bir ömür boyu." Bir elini göğsüne götürdü. "On yaşındayken ayakkabılarına şurup döktüğüm için pişmanım. O zamandan beri bunu ne kadar sık düşündüğümü bilemezsin..."

"Ah, evet. Kralın tüm balosunda ayakkabılarım ayağıma yapışmış halde dans ettiğim o meşhur gece."

Flavian'ın yüzünde geçici ama gerçek bir acı belirdi. "O ayakkabıları severdin. Çünkü Iris onları senin için işlemişti. Çok üzgünüm."

Aralarında bir anlık sessizlik geçti.

Sonra Flavian Cassia'ya döndü. Ona yaklaşıyordu. Onun adını söyledi.

Giderken ona "leydim" diye hitap etmişti. Onun için ne zaman Cassia olmuştu?

"Lordum," diye cevap verdi.

Onun eline uzandı. Lio'nun tepkisini Birliklerinde bir sarsıntı gibi hissetti. Bu küçük izleyici topluluğu, Grace'in odanın kısa uzunluğu boyunca donup kalmasını sağlayan güçlü bir caydırıcıydı.

Ama Flavian ona dokunamadan, Knight onun önüne geçti ve sessiz, uyarıcı bir hırıltı çıkardı.

Flavian teslim olmak için ellerini kaldırdı, biraz incinmiş görünüyordu.

"Sakin ol evlat.

Beni çoktan unuttun mu?"

Kendini Flavian'a uzlaştıracı bir gülümseme vermeye zorladı. Onun yanında birkaç dakika geçirdikten sonra yüzüne yine kırılğan, sahte gülümsemeler yerleştirmeye başlamıştı bile.

"Seni bir daha göremeyeceğimden korkuyordum," dedi Flavian. "Tanrılara şükürler olsun ki güvendesin."

"Elbette öyleyim. Hesperine müttefiklerimiz bana zarar gelmesine izin vermez." Tahta geçmesi için yetiştirdiği yorgun adamı inceleyerek duraksadı.

"Sen iyi misin?"

Hafif bir kahkaha attı. Bir kenar vardı. "Konuşacak çok şeyimiz var, sen, kız kardeşin ve ben."

Sonra Solia'nın eline uzandı, sanki onu öpmeye niyetlenmişti ama çok geçti. Parmaklarını ölü nöbetçinin boğazına bastırıyordu.

Onun tereddüt etmeden bir cesede dokunduğunu gören Flavian itiraz etti: "Eudias, hanımlar geldiğine göre Hamon'u cenazecilere emanet edelim."

"Bana bir dakika izin verin," diye rica etti Solia.

Flavian itiraz etmek için ağzını açtı, sonra elini bıraktı. "Elbette." Ben başını eğdi. "Tenebra'nın hatırladığı kadar kibarsınız. Ekselansları."

Onlara Solia'nın sadece düşmüş birine merhamet gösteriyormuş gibi görünmesi gerekiyordu ama Cassia kız kardeşinin bir tür büyü kullandığından şüpheleniyordu. Cassia adamın kalıntılarında *yanlış* bir şeyler hissediyordu. Kötü bir koku gibi ama burnuyla alabileceği bir koku değildi.

"Özür dilerim," dedi Lio. "Adı Hamon'du."

Cassia kollarını Grace'e dolayıp bunun onun suçu olmadığını söylemek için can atıyordu. Ama şimdilik yapabileceği tek şey burada durmak ve bu adamı onunla birlikte hatırlamaktı. Hamon'un yüzünü inceledi ve kalbi sıkıştı.

Ölümü sık sık görmüştü. Ve hiç umursamamıştı. Şimdi o kadar önemsiyordu ki, kırılacakmış gibi hissediyordu. Ama kırılmayacağını biliyordu. Hesperines kadar önemsemek onu sadece daha güçlü kılıyordu.

Solia içini çekti ve kalıntılardan uzaklaştı. "Sen devam et." "Onu taşımana yardım edeyim," diye teklif etti Benedict.

Eudias başını salladı. "Hayır, teşekkür ederim. Hamon'u kendim götüreceğim."

Kollarını sıvayıp derin bir nefes aldıktan sonra ellerini neredeyse saygıyla Hamon'un üzerine koydu. Eudias, Koleksiyoncu'dan sağ kurtulacak kadar şanslı olmayan adam için bunu yapma ihtiyacı hissetmiş gibiydi. Kararlı genç büyücü bir geçiş daha yaparak cesetle birlikte gözden kayboldu. Cassia tüm bunlardan sonra Eudias'ın yatalak olmadan önce Tuura'dan bir tonik kabul edeceğini umuyordu.

O mide bulandırıcı esrar kokusu odayı terk etti ama Lio'nun gözlerindeki ölüm hayaleti kaldı. "Lord Flavian'a Patria çevresinde Hesperine koğuşlarına izin vermesini önerdim."

"Ben de saygıyla reddettim," diye karşılık verdi Flavian.

Karşılıklı konuşmaları, bağırsaklara saplanan karşılıklı kılıçlar kadar saygılıydı. Tanrıça, bu iş nasıl bu kadar çabuk kontrolden çıkmıştı? Lio'nun uzlaşmacı yolu tamamen benimsediğini sanmıştı.

Yine de Flavian, nazik Grace'in yüzünün kızarmasına neden olan tek istisnaydı. Lio'ya sorgulayıcı bir bakış gönderdi ama onda en ufak bir pişmanlık belirtisi yoktu. Adamın gözlerindeki bakış, hain Arzu'yu heyecanlandırdı.

Konuşmanın yönetimini Solia üstlendi ve Cassia da ona izin vermenin akıllıca olacağını düşündü. "Patria'da toplanan herkesin güvenliğini sağlamanın en iyi yolu konusunda hepimizin bir anlaşmaya varabileceğinden eminim."

"Sizi koruması için Segetia'ya güvenebilirsiniz, Majesteleri," dedi Flavian kendine özgü yiğitliğiyle. "Patria benim korumam altında."

Benedict, "Lordların ya da kralın size misilleme yapmasına izin vermeyeceğiz," diye söz verdi.

"Ben de tebaama korumamı sunmak için buradayım." Solia Kella ve Hoyefe'yi işaret etti. "Tıpkı İmparatorluk ve Hesperine müttefiklerim gibi."

"Majesteleri, ihtiyatımı anlayabilirsiniz. Yabancı büyülerin kontrolsüzce yapılmasına izin verirsek lordlar ve büyücüler arasında kopacak kıyameti bir düşünün."

"Adamlarınızın göremedikleri bir düşmana karşı büyü olmadan kendilerini savunmaları beklenemez. Müttefiklerim bu düşmanlarla yüzleşecek donanıma sahip."

"Kendi devriyelerinizi yapmanıza izin verebilirim," diye yanıtladı Flavian. "Yapabileceğim en iyi şey bu."

"Çevreye giren tüm tarafların ortak kontrolüne izin vermeniz koşuluyla bunu kabul edebilirim. Müttefiklerimin tüm yeni gelenleri sihirli bir şekilde incelemesine izin verilmelidir."

"Sadece büyücü Eudias, büyülerinin üzerinde anlaşılan sınırlar içinde olmasını sağlamak için hazır bulunursa."

Solia Kella'ya baktı. "Bu Küller için kabul edilebilir mi?"

Kella başını salladı. "Kâhinimiz kontrol noktalarından hiçbir kötülüğün geçmemesini sağlayabilir ve Lord Flavian'ın adamlarına büyücülüğe karşı nasıl hazırlıklı olmaları gerektiği konusunda tavsiyelerde bulunabilir."

Sonra Solia Lyros'a döndü. "Hesperinlerin stratejisti olarak, bunu yeterli buluyor musun?"

"Sadece koğuşlar tam bir güvenlik sağlayabilir," diye yanıtladı Lyros, "ancak bir uzlaşmanın gerekli olduğu açık. Vekilharçlar olarak işbirliğine dayalı devriyelerle elimizden gelenin en iyisini yapmaya hazırız -eğer delegasyonlarımızın kendi odaları üzerinde koğuşlar oluşturmamıza izin verilirse."

"Pekâlâ," dedi Flavian. "Nezaketen, kendi odalarınızda yaptığınız büyülerini sorgulamayacağım. Prenses, hepiniz için kalenin benim kanadımında kalacak yer hazırladım. Biz planlarınızı tartışırken burada güvende olacaksınız."

Başını öne eğdi. "Sadakatinize değer veriyorum. Müttefikleri ve düşmanları burada toplayarak ve Konsey'in başlayabilmesi için barışı koruyarak büyük bir başarıya imza attınız."

Gerçekten de onu şımartıyordu. Cassia, Flavian'a bu kadar itibar edilmesinin Solia'yı nasıl rahatsız ettiğini biliyordu. Kendi evinde misafir muamelesi görmek

krallık.

Flavian Solia'nın bakışlarıyla karşılaştı. "Tam Konsey için mi buradasınız, Majesteleri?"

Kadın tereddütsüz ona baktı. "Son on beş yılda hayatta kaldım ve tacımdan daha azı için dünyayı geçmedim."

Flavian'ın yüz ifadesi ve beden dili bir kez olsun anlaşılmazdı. "Nişanlımla özel olarak konuşmak istiyorum."

Lio'nun gücü odanın sınırlarını zorlayan bir gelgit gibiydi. Cassia, Majesteleri'nin büyüüne tepki olarak kızardığını hissetti ve Mak'ın peçe büyüü için her zamankinden daha fazla minnettar oldu. "Kız kardeşimin önünde söyleyemeyeceğiniz hiçbir şey yok lordum."

"Seni aylardır görmedim, canım. Nişanlının seninle bir dakika yalnız kalmasını çok mu görüyorsun?"

Ne oynuyordu? Her , bu oyuna iki kişi katılabilirdi. Yalnızca bir konuşma, onu nişanlarını bozmaya ikna etmek için ihtiyaç duyduğu fırsattı.

"Kız kardeşim beni bağışlayabilirse," diye kabul etti.

Solia tereddüt etmediğinde Cassia bunu planına güven oyu olarak algıladı. Solia Flavian'a sert bir bakış attı. "Uzağa gitme."

"Elbette." Flavian odanın arka tarafındaki bir kapıyı açarak gece havasını içeri aldı ve Cassia'ya kendisinden önce gelmesini işaret etti.

Mak kapıyı kapattı ve dışarıda ne olduğunu inceledi. Sonra kendini güneş ışığının hemen içinde konumlandırdı. "Bana ihtiyacın olursa seslen. Seni duyacağım."

"Teşekkür ederim," dedi Cassia. "Konuşmamızı herkesten gizler misiniz lütfen?"

Mak tereddüt etti. "Bir heyetin olmakla ilgili söylediklerimi hatırladığın sürece sorun yok."

"Söz veriyorum."

Lyros, Lio'nun yanında duruyordu. Onu kontrol altında tutmak için, Cassia biliyordu. Grace'ine bunu yaşatmaktan nefret ediyordu ama onları bu karmaşadan kurtarmak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

Flavian'a dışarıda, küçük bir korkulukta katıldı. Aralarında köpeği varken, onun elini tekrar tutmaya çalışmadı.

Yalnız bir meşale kasvetli alacakaranlıkta fokurduyordu. Yağmur saçlarını buğulandırıyordu ama çevredeki kuleler havayı ve düşman okçularını büyük ölçüde engelliyordu.

Suikast riski olmadan nefes almak isteyenler için iyi tasarlanmış. Kötü düşünülmüş, eğer biri bir bakış açısı istiyorsa.

Yine de yeni, garip büyüleri duyularına ulaşma fırsatını değerlendirdi. Mak'ın peçe büyüsunü hissedebiliyordu ama sıra dışı bir şey yoktu. Buluşma yerinin kale olmayacağını biliyordu ama yine de hayal kırıklığına uğramasına engel olamadı.

Ama yüksek kulelerden birindeki o çatırtı da neydi? Ağzının arkasında yanık bir tat bıraktı. Vay, vay. Aithourialı bir ateş büyücüsünün Hesperine büyüsunü üzerinde hissetmesinden endişe ettiği onca zamandan sonra, şimdi Dexion Chrysanthos'u hissedebilir miydi?

"Cassia..." Flavian onu yüzleşmelerine geri çekerek söze başladı. "Ben eve döndükten sonra Orthros'ta ne oldu?"

"Orada kendime bir hayat kurdum," dedi.

"Neden?" diye sordu, basit ama tehlikeli bir soruydu.

"Eminim Ben size niyetimden bahsetmiştir."

Flavian ona sanki kâğıt oynarken beceriksizce bir blöf yapmış gibi baktı.

"Söz dansımızın olduğu gece, Sabina'yla olan gayrimeşru ilişkimi sürdürebilmem için aynı yatağı paylaşmamamız gerektiğini söylemiştin. Sen Kyrialı bir misyoner değilsin."

Thorns. O gece gerçekten elini göstermişti. ". Nişanımızı bozmak istememin nedeninin kutsal bir çağrı olmadığını biliyorsun. Sabina. Mutluluğunuza engel olmayacağım. Kral Lucis'i tahttan sürecinde olduğumuzu düşünürsek, onun bizim için ayarladığı nişanı atmamızın zamanı geldi, değil mi?"

"Kurduğun komplo sayesinde seni, sözde sana kur yaparken yaptığım o anlamsız at gezintilerinde tanıdığımdan çok daha iyi tanıdım. Krallığı ele geçirmem için beni konumlandıran kadın romantik değil. Nişanı bozmak istemenin gerçek sebebi nedir?"

Flavian'ın artık onu hafife almaması hem sevindirici hem de tehlikeliydi. Ama sanki hâlâ onun en karanlık sırrından, yani her şeyin sebebinin aşk olduğundan şüphelenmiyor gibiydi.

"Orthros'ta bir planla kaldın," dedi. "Başından beri kız kardeşini bulmakla mı ilgiliydi?"

Güvenli bir varsayım. Şüpheleri kendisinden ve Lio'dan uzaklaştıracak bir varsayım. Cassia, Flavian'ın bu düşüncesinde ısrar etmesine izin vermek istiyordu. Ama o zaman onu kullandığına inanacaktı. En azından, onu gerçekte kullandığından daha kötü kullandığına.

"Hayır," dedi. "Krallığın peşinden gitmeni mümkün kıldığımda Solia'nın hayatta olduğunu bilmiyordum. Geri döneceğini bilseydim bunu asla senin üzerine yıkmazdım."

"Doğru ya. Bunca zaman seninle aşk yaşadığımı sanıyordum ama aslında sen beni kral olmak için parlatıyormuşsun. Ben sadece en uygun potansiyel hükümdardım, çünkü daha iyisini bulamadın."

"Flavian-"

"Önce karım olmaya hiç niyetin yokken nişanlanmayı kabul ettin. Sonra Orthros'a kaçtın ve kralı yönetmeyi bana bıraktın. Sonra Ben, Tenebra'yı nasıl ele geçireceğime dair bir şema dışında her şeyle geri döndü ve sen benden bu duruma ayak uydurmamı bekliyorsun. Yaptım da. Krallığın iyiliği için benden istediğin her şeyi yaptım ve şimdi sen verdiğimiz sözleri bir kenara atmak istiyorsun. Ve benden tüm kanımı, terimi ve gözyaşımı bir kenara bırakıp kız kardeşinin sarayda geçit töreni yapmasına izin vermemi bekliyorsun."

"Bunun seni rahatlatabileceğini düşündüm."

"Senin için sadece bu muyum? İstekli bir uşak mı? İsteksiz bir kral mı?" Flavian yumruğunu bir mazgala dayamıştı, yüzü daha önce hiç görmediği ama içinde saklı olduğundan hep şüphelendiği bir kararlılıkla sertleşmişti.

"Hayır," dedi. "Cesaretin ve irade gücün olduğunu hep biliyordum, yeter ki başkalarının senden istediklerini yapmaktan bıktığına karar ver."

"Artık yetti." Ona kızgın bir gülümseme verdi. "Seni nişanlılığımızdan azat etmeyeceğim. Görünüşe göre sen beni senin için ne kadar yararlı buluyorsan, ben de şu anda onu benim için o kadar yararlı buluyorum. Arkadaşlar arasında küçük bir manipülasyon nedir ki?"

Tanrı yardımcısı olsun. Eğer babasının gölgesinden çıkıp kralın tasmaını keserse, onun bir politikacı, bir lider olabileceğini biliyordu. Onun kendisini en kötü şekilde haklı çıkaracağını hiç düşünmemişti. " ne cüret," diye karşılık verdi. "Ben senin kalbinle hiç oynamadım. Asla Sabina ile senin arana girdi."

"Hayır, ama nişanımızı hırslarınız için bir sıçrama tahtası olarak kullandığınız kesin. Ben de aynısını yaparsam beni affedin."

"Artık hiçbir hırsım yok."

"Eğer Orthros'a gitme nedeniniz kız kardeşinizi bulmak değilse, o zaman başka bir şeydi. Büyükelçi Deukalion'u parmağınızda oynattığınız çok açık, tıpkı bana yaptığınız gibi. Onun için biraz sempati duyabilirim, eğer bu kadar yanlış olmasaydı."

Seni. Ben bile hiçbir zaman başka bir adamın nişanlısını arzulayacak kadar alçalmadım."

Hespera'nın Merhameti. Flavian onun Lio'ya aşık olduğundan şüphelenmiyordu. Ama Lio'nun onu istediğini biliyordu. Gerçeğin geri kalanını keşfetmesine tek bir yanlış kelime kalmıştı.

"Sizi temin ederim," dedi aceleyle, "Büyükelçi Deukalion bana karşı hiçbir zaman ahlaksızca davranmadı."

"İstenmeyen girişimleri savuşturmak için bir derebeyi ile değil, görebiliyorum. Ama Hesperinlerle ne planladığınızı öğrenene kadar, nişanımız gibi avantajlı bir kartı elimden bırakmayacağım. Mükemmel bir kumarbazdan başka bir şey değilimdir Cassia."

Yeteneklendirilmesi sırasında bu anı yeniden yaşayacak, seçimlerinin onu cezalandırmak için geri döndüğü tüm yollarla yüzleşecek miydi?

Kaynayan kanına değil, soğuk yağmura odaklandı. Kontrol. Flavian'ın ona her zaman seslendiği gibi Buz Kadını . "Seninle evlenmeyeceğim, Flavian. Nişanlılığımız için niyetin ne olursa olsun, bu bir düğünle sonuçlanmayacak. Sabina ikimizin de kellesini alır, bunu sen de biliyorsun."

Öfkeli bir ses çıkardı. "Anthros bana vuruyor, senden hoşlanmasaydım bu çok daha kolay olurdu."

Ona soğuk bir gülümseme verdi. "Evet, bir zamanlar arkadaş olabileceğimizi düşünmüştüm. Görüyorum ki yanılmışım."

Sessizlik içinde ona kapıyı açtı. Kadın aşağılanmışlık duygusuyla onun yanından geçerek güneş odasına doğru yürüdü.

Yanlış hesaplamıştı. Planı bir felaketti. Her şey kontrolden çıkıyordu.

Lio'ya bakamadı. Mak ve Lyros'un endişesine dayanamadı. Kız kardeşinin yanında, gölgesi bir köpek olan bir hanımefendi heykeli gibi poz verdi ve kendine hâkimiyetinin parçalarını topladı.

Flavian masanın arkasına geçti. "Ekselansları, güvende olmanıza çok sevindik. Sizi her zaman sevgili eski prensesimiz olarak ağırlayacağız. Ancak gelecekteki kraliçemiz olarak karşılanmak istiyorsanız, Konsey'in yetkisini güvence altına almanız gerekecek."

Yüzünde hiçbir endişe ifadesi yoktu. "Lordların tahtın benim hakkım olduğunu kabul edeceklerinden eminim."

"Tahtı hak etmek için çok çalıştım," diye cevap verdi Flavian. "Eğer lordlar beni layık görürlerse, onu alacağım. Onun yerine siz almak isterseniz, onu da hak etmeniz gerekecek."

Solia'nın etrafındaki hava ısındı. Kella ve Hoyefe silahlarına uzanmasalar da Cassia onlarda gergin bir hazır olma hali gördü. Tilili kuyruğunu değiştirdi ve Knight'ın tüyleri diken diken oldu.

"Lord Flavian," dedi Solia, "Tam Konsey'de bana meydan okuyacağınızı mı ilan ediyorsunuz?"

"Hayır, Majesteleri. Lordlar arasında destek kazanmak için haftalarımı harcadım. Siz buraya bana meydan okumaya geldiniz."

"Bu çılgınlık!" Solia havladı. "Hayatlar, yeni bir hükümdarı taçlandırmak için hızlı ve kararlı hareket etmemize bağlı. Konsey'de iki yarışmacının olması bizi sadece uzun müzakerelere sürükler. Gerçek amacımızı ortaya çıkaracak ve Kral Lucis'e harekete geçmesi için zaman kazandıracaktır."

Flavian yılmadı. "Tahtta hak iddia etmek isteyen herkes, bu zorluklar karşısında tahtı elinde tutabilmelidir."

"Tenebra'nın açık bir liderliğe ihtiyacı var," diye itiraz etti Solia, "eğer iktidarın barışçıl bir şekilde devredilmesini istiyorsak, etrafında toplanacağımız tek bir figür olmalı. Lucis'in misillemesine karşı koymak istiyorsak, haklı hükümdarın arkasında birleşmek için hiç vakit kaybetmemeliyiz."

"Pek çok kişi bir kadının etrafında toplanmakta ya da hayatının yarısını yabancı topraklarda geçirmiş bir yabancıнын arkasında birleşmekte tereddüt edecektir. Lordlarınızı sizi kaçmaya gönderen kraldan koruyabilir misiniz? Bizimle onun Cordialı müttefikleri arasında durabilecek kadar güçlü müsünüz?"

Solia gözlerinde ateşle öne doğru bir adım attı. "Sen bu tehditler karşısında yıkıldığında, ben hâlâ ayakta olacağım."

Flavian yerinde durdu. "Kanıtla."

YAZ GÜNDÖNÜMÜ

1 Anthros'un Kılıcı, 1597 OT

OceanofPDF.com

YILIN EN UZUN GÜNÜ

CASSIA'nın Lio'yla birlikte evlerindeki yataklarında yavaşça uyuyup Notian Kış Gündönümü kutlamalarını dört gözle beklemesi gerekirdi. Bunun yerine, Tenebran Yaz Gündönümü şafakta başlamadan önce uyumak için zamanları olmayacaktı. Majesteleri Anthros'un lanetli festivalini tanrıların unuttuğu bu kalede ondan ayrı uyuyarak geçirecekti.

O, Solia, Kella ve Tuura seyahat sandıkları arasında durup kendilerine ayrılan odaları incelerken, Knight her görkemli ama solmuş duvar halısını, sandalyeyi ve şamdanı kokladı. Hesperine'i rahatlatan tek şey Mak ve Lyros'un odaların üzerine koyduğu korumaydı.

Kella bir kaşını kaldırdı. "Lüks konaklamanın Tenebran versiyonu, hepimizin paylaşacağı bir yatak odası ve bir dokuma tezgahı için boşa harcanan koca bir oda mı?"

"Dokuma odası," diye homurdandı Solia. "Dilekçelerimi kabul edeceğim, bir leydinin alanına açılan en önemli kapı."

Kella, Tilili'yi eskimiş dokuma tezgâhının yanına götürdü ve onu bir silah rafı olarak yeniden tasarladı.

Tuura asasıyla bir köşedeki örümcek ağlarını silkeledi ve ilaç çantasındaki tılsımları kullanarak bir atalar tapınağı kurmaya başladı. "Çocukların koğuşı çok iyi ama benim tapınağım burayı büyücülükten uzak bir sığınak haline getirecek."

"Teşekkür ederim," dedi Solia. "Krallığının şimdilik size sunabileceği tek şey bu olduğu için üzgünüm."

Tuura kıkırdadı. "Sevgili Güneş Yanığı, düşünsene hepimiz bundan daha zor koşullarda ne kadar iyi idare ettik."

Solia kaşlarını çattı. "İmparatorluk gökyüzünün altındaki herhangi bir sert toprak parçası bu taş yığınının daha üstündür."

Cassia da aynı fikirdeydi. "Tenebra'da, yazın Flavian'a yaklaşmak için yarışan insanlarla dolu eski bir kalenin bunaltıcı, kokulu ve mahremiyetten tamamen yoksun olacağı kesin."

Elbette Flavian, Lio ve diğer erkekleri uzak bir koridordaki bir odaya sürgün etmişti. Cassia ile Grace arasındaki her gri duvar ve çürüyen duvar halısı onu çileden çıkarıyordu.

Ama korkak bir yanı da rahatlamıştı. Lio ile yapacağı bir sonraki konuşmayı iple çekmiyordu. Feci başarısızlığından sonra onunla yüzleşmek, Solia'nın kulağına ölmesini isteyebilecek ya da istemeyebilecek lordlar hakkında tavsiye fısıldamaktan daha zor olacaktı.

Solia kılıcının ucuyla zarif elbiselerden oluşan sandığını iterek açtı. "Pekâlâ danışman, bir saat içinde Şafak Ayini'ne katılmalı ve Konsey'im üzerinde bir etki yaratmalıyım. Flavian'ın her anından nefret etmesi için ne yapabiliriz?"

Cassia'nın zihni tüm Yaz Gündönümü geleneklerini gözden geçirdi. "Hem müttefiklerine hem de rakiplerine rüşvet vermek, dikkatlerini dağıtmak ve kendini sevdirmek için bir dizi festival etkinliği planlamış olacak. Amacımız onun şimşeklerini üzerimize çekmek olmalı."

Cassia Solia, Kella ve Tuura'nın hazırlanmasına yardım etti. Kapı çalındığında işi neredeyse bitmişti.

Hoyefe'yi salonda altın Owia kıyafetlerinden oluşan göz kamaştırıcı bir takım içinde beklerken buldular. "Aferin Cassia. İmparatorluk Üniversitesi Tiyatrosu'ndaki kostümcüler daha iyisini yapamazdı."

"Onaylamanıza çok sevindim," dedi Cassia. "Bugün bizimle biraz tiyatro oynamaya ne dersin?"

Bıyığını okşadı. "Bu role göre değişir."

"Flavian'ın Solia'yla evleneceği söylentilerini engellememiz gerekiyor." Cassia yakınına eğildi ve Hoyefe'nin kulağına fısıldadı. "Ve belki de bir İmparatorluk kralıyla olası bir evlilik hakkında dedikoduları teşvik etmeliyiz?"

"O kısım için kanatlarım yok ama ne yapabileceğime bakarım," diye fısıldadı göz kırparak. Sonra, diğerlerinin duyabileceği kadar yüksek sesle, "Flört etmek ve dedikodu çıkarmak için her türlü bahaneye bayılırım. Beni de dahil edin."

Solia onun koluna şefkatli bir şaplak attı. "Bunun bir tiyatro olduğunu unutma." "Ve ben de bundan en iyi şekilde yararlanmaya niyetliyim."

Kızın çenesini çimdikledi. "Bu olabilir

Beni parçalamakla tehdit eden kana susamış bir şekil değiştiren olmadan seninle aşk yaşamak için tek şansım bu."

Belki de her şey rol icabı olduğu için Solia bunu bastırılmış bir gülümseme ve gözlerini devirerek geçiştirdi.

Ben geldiğinde, gözlerindeki yıldızlar Cassia'nın herkesin görünüşüyle amacına ulaştığını doğruladı. Ona kolunu uzattı. "İçeri

Sizi Kyria'ya teslim etmeyenlerden uzaklaşmaya ihtiyacınız varsa."

"Teşekkür , Ben." Kendisini Hesperine'ine bırakmalarını gerçekten isteyebilirdi ama Lio uyurken Ben'in onu Flavian'dan korumasına memnuniyetle izin verirdi.

Onlara Castra'da eşlik ederken dedikodular da başlamıştı. Koridorlar lordlar ve Patria'yı cesaretlendiren az sayıdaki leydileriyle doluydu; Flavian'ın onları kampa göndermek yerine yakınında tutmasını gerektirecek kadar önemli, güvenilir ya da güvensiz herkes.

Cassia bu tür saray mensuplarının karakterini iyi biliyordu. Onlarınki, hayatı boyunca kralın piçini taciz etmiş olan kesici dillerdi. Kendisi için yaymalarını istediği dedikoduları onlarla beslemeyi bu şekilde öğrenmişti.

Solia'ya yol açmak için ayrıldılar, fısıltıları onu takip ediyordu. Kılıcı ve kraliyet moru elbisesi olan, yüzü ve saçları altın bir tülle gizlenmiş gizemli kadın kimdi? Yanında cazibe saçan yabancı talip kimdi?

Efsanevi bir kediye binmiş, çivit mavisini ve gümüşle süslenmiş ziyaretçi prenses kimdi? Uzaktan gelen, asasını asaletle kullanan, canlı cübbesi ve başörtüsüyle göz kamaştıran rahibe kimdi?

İçlerinden herhangi birinin kesin olarak söyleyebildiği tek şey Leydi Cassia'nın Orthros'tan dönmüş olduğuydu. Fısıltıları şimdi ne kadar farklıydı. *Canlı döndü... asil bir görev... Kyria'nın bakire elçisi...* Cassia acı bir kahkahayı bastırdı. Onların gözünde fahişenin kızıdan kutsal bakireye dönüşmüştü.

İkisi de olmadığını ama gururlu bir kâfir olduğunu bilmiyorlardı. Lio'nun varlığına uzandı ama onun bu kadar yakınında ama ulaşamayacağı bir yerde olduğunu hissetmek susuzluktan ağzının kurumasına neden oldu.

Günün en büyük zorluğu, doğru ana kadar kız kardeşinin kimliğini saklamak olmayacaktı. Kendi Arzusunu saklamak olacaktı.

BULUTSUZ mavi bir gökyüzünden turnuva alanına vuran GÜNEŞ, Cassia'nın teninde ter damlacıkları oluşturdu. Ben, Solia'nın partisine locasını gösterdiğinde Cassia yerine oturduğu için minnettardı. Şövalye, daha koyu Segetya altınından ziyade Tenebra'nın mavi ve altın rengiyle süslenmiş locasıyla, sahanın karşısındaki başkanlık koltuğuna oturan Flavian'a katıldı.

Cassia bu manzara karşısında öfkelenildi. Kan davasında kendi tarafını küçümsemesi ve bir bütün olarak Tenebra'nın yanında yer alması onun önerilerinden biriydi. Onun ters ters baktığını görünce başıyla selam verdi. O da soğuk bir gülümsemeyle karşılık verdi ve Solia'nın bayrağını açarak kız kardeşinin önündeki parmaklığın üzerinden sarkıttı. Ahşap tribünleri dolduran kalabalığın içinden nefesler ve vahşi teoriler geçti.

Cassia nefesini tutmuş, Flavian'ın kontrolü ele geçirip kız kardeşinin maskesini düşürüp düşürmeyeceğini görmek için bekliyordu. Ama Flavian hiçbir şey söylemedi, görünüşe göre şimdilik sadece mümkün olduğunca uzun süre rakipsiz kalabilmek için oyuna devam etmek istiyordu.

Trompet sesleri duyuldu ve Flavian birkaç heyecan verici söz söylemek için ayağa kalktı. Heyecanlı kalabalığı coşturmak için çok az şey gerekti. Tenebralıların alkış biçimi olan çizmeler tribünleri dövüyordu. Cassia rolünü oynadı ve onlarla birlikte ayaklarını yere vurdu, bu ritim kendi gerginliğini daha da artırdı.

Ama Solia koltuğunda öne doğru oturmuş, duruşu ilgiyle canlanmıştı. Cassia'nın bunu gerekirdi. Cassia küçük bir kızken Solia turnuvaları hiç önemsememişti ama bu bir ömür önceydi, Solia Ruhların Galibi olmadan önce.

"Bu tür şeyler için yaşıyorsun, değil mi?" Cassia endişesinin sesine yansımaya izin vermemeye çalıştı.

"Beni ne kadar cezbediğini tahmin bile edemezsin!" Solia haykırdı. "Bugün yarışan her erkeği küçük düşürebilirim."

"İşte sevgili kardeşim, benim da tam olarak bu. bir şey gelmesin." Solia bir elini kaldırdı. "Biliyorum. Kılıcımı savurabilmem için beni eteklerle taçlandırmaları gerek. Ödül ne peki? Kesinlikle böylesine kutsal bir günde, siyasi risklerin bu kadar yüksek olduğu bir zamanda cömertçe." "Ben'e göre, bir mülk ve festivali aydınlatma ayrıcalığı Şenlik ateşi. Topraklar küçük, Lord Flavian'ın babasının kralın izni olmadan verme yetkisi dahilinde. Ama bir unvanla birlikte geliyorlar."

Solia küfretti. "O eriği Segetia'dan koparıp taca geri döndürmeyi çok isterdim. Ama daha da önemlisi, şenlik ateşini çıplak ellerimle yaktığımda herkesin yüzündeki ifadeden zevk alırdım."

". Ama bugün o ödülün bizim olmasını tamamen istiyorum."

"Hmm," dedi Cassia'nın solundan Tuura, "asamla bu serseriler üzerinde bir etki yaratmak ne kadar eğlenceli olsa da, bir zihin şifacısı olarak niyetlerim hakkında yanlış bir mesaj göndereceğini düşünüyorum."

Kella, Solia ve Hoyefe'nin etrafından dolanarak Cassia'ya baktı. "Lütfen bana atlı dövüş sırasında kedilere izin verildiğini söyleyin."

"Korkarım hayır." Cassia göz ucuyla Hoyefe'ye baktı. "Ancak eskime kesinlikle izin var."

Hoyefe bir elini kavisli kılıcının kabzasına koydu. "Çok memnun olurum -"İlk Kılıcım onaylarsa."

"İlk Kılıcınız ısrar ediyor!" Kella ellerini çırttı. "Gölgeler Ülkesi'ndekilere Küller'in nelerden yapıldığını göstermen için seni görevlendiriyorum."

Solia kolundan mor bir mendil çıkardı ve Cassia'ya şaşkın bir bakış attı. "Sanırım bu bunun için?"

"Hoyefe'yi bugün şampiyonunuz yapmak ister misiniz?" Cassia sordu.

Solia bir hamleyle mendili Hoyefe'ye verdi. "Yalnız, git ve benim adıma onları küçük düşür ve Tenebra'da unvanı ve toprağı olan ilk İmparator ol."

"Burayı kraliyete iade edeceğime dair söz vermiyorum. Ne de olsa finanse etmem gereken yeni bir tiyatro prodüksiyonum var."

"Seni ödülünden mahrum etmeyi aklımdan bile geçirmem," diye söz verdi Solia.

"Bu durumda, benim için bir zevk olacak." İlk meydan okuyanlara eliyle işaret etti. "Gölge, kiminle başlamamı önerirsin?"

Cassia çeşitli silahlarla alana giren savaşçılara baktı. "En iyisi ilk birkaç yarışmacı dalgasının kendilerini ayıklamasını beklemek, sonra da kazanana meydan okumak."

Hoyefe izlemek için arkasına yaslandı. "Mükemmel. Bu arada ben de dövüş stillerini gözlemleyeceğim."

Açılış dövüşleri yerini atlı meydan okumalara ve düellolara bıraktı, her geçen saat mağlup yarışmacılar döküldü. Bu terli gösteriden gürültü ve toz yükseldi. Güneş daha da yükseldi ve Cassia kendini serinlemek için Orthros'un karlarında çıplak otururken hayal etti.

Zayıf, keten saçlı bir lord sahadaki son rakibini beklerken Solia Cassia'ya sordu: "Kim o? Kuzeyli birine benziyor."

"Evet, bu Lord Severin, sınırdan," diye yanıtladı Cassia. "Gündönümü Zirvesi sırasında güçlü bir müttefik. Halkının açlıktan ölmeyeceğine dair söz verebilecek taht adayını destekleyecek."

"Keşke her lordun böyle mantıklı öncelikleri olsaydı." Kella'nın bakışları standları tekrar taradı, kesinlikle tek bir bıçağı ya da bıçaklı bakışı bile gözden kaçırmadı.

"Endişelenmemiz gereken kişi babası," diye uyardı Cassia. "Özgür Lord Severinus Hesperinlerden nefret eder ve Gündönümü Zirvesi'ne giderken hepimizi neredeyse öldüren kalp avcısı krizini desteklemiş olabilir. Sonra karar verdi

Oğlunun hayatta olması ve Lucis'i devirmek için onun adına oy kullanması daha yararlıydı. Flavian'ın Patria'da daha büyük bir Hesperin varlığına izin vermemesinin bir nedeni de yaşlı lordun desteğini kaybetme korkusu."

"Peki," dedi Solia, "o zaman sen, Severin ve benim ortak bir noktamız var. Babalarımız bizi öldürmeye çalıştı."

Hoyefe Severin'i düşündü. "Uzun bir günün sonunda yükünü hafifletecek birine ihtiyacı var gibi görünüyor. Ne tür bir rahatlığı tercih ettiğini biliyor musun?"

Cassia, sıcakta nefes nefese kalan Knight'ı okşadı. "Emin değilim ama bunu öğrenebilecek biri varsa o da sensin Hoyefe."

"Onu dışarı çekmek eğlenceli olacak," diye düşündü Hoyefe. "Oyunumuzun bir sonraki perdesine başlama vakti geldi, ben de fetihçi kahramanı oynayacağım."

"Unutma sevgili Lonesome," diye ekledi Tuura, "buraya müttefik edinmeye geldik, Gölge Ülkesi sakinlerini bir İmparatorluk istilasından korkutmaya değil."

"Tenebra'yı işgal etmek gibi bir niyetim olmadığını açıkça belirteceğim. Lord Severin'in pantolonunu işgal etmemeye gelince, böyle bir söz vermiyorum."

Hoyefe, kalabalığın *ooh ve ahh* sesleri arasında sahaya önce Solia'nın mendilini öperek bir gösteri yaptı. Lüks Owia şalını sipahilerden birine uzattı, keten iç giysisi kaslı kollarını ve bacaklarını sergiliyordu. Altın kabzası güneş ışığında parıldayan kavisli kılıcını bir çırpıda çıkardı. Solia onun bu gösterisine sevecen bir kahkaha attı.

Flavian'ın habercisine unvanlarını bildirmek için durakladı ve ardından adam anons etti: "Küllerin Hoyefe'si, Altın Kadrolu Usta Eskrimci, İmparatorluk Üniversitesi Güzel Sanatlar Okulu'ndan Onur Derecesiyle Mezun, Owia Memleketlerinin Lordu, morlar içindeki gizemli leydinin şampiyonu olarak dövüşecek."

O ve Severin birbirlerini selamladılar. Bir sessizlik oldu. Sonra Hoyefe yıldırım hızıyla ilk hamlesini yaptı. Severin tam zamanında savuşturmak için sıçradı ama Cassia zaten kaybedeceği bir savaş verdiğini biliyordu.

Hoyefe genç lordun etrafında dans ediyordu, acımasızdı ama yine de hızlı ve çevik saldırılarıyla bir şekilde alay ediyordu. Severin'in gardını düşürdü ve kulağına bir şeyler mırıldandı. Sonra Severin dans ederek onu savuşturdu.

Cassia Severin'in vücut dilini inceledi. Öfke vardı ama aynı zamanda ilgi de vardı. Adamların kılıçları kilitlendiğinde Severin, Hoyefe'nin biraz fazla yaklaşmasına, biraz fazla oyalanmasına izin verdi. Arkadaşı hakkında bunu hiç bilmiyordu ama şimdi Hoyefe'nin Severin'in başına gelen en iyi şeylerden biri olduğundan şüpheleniyordu.

Sonunda Hoyefe, Severn'i etkisiz hale getirdi ve Tenebran şövalye kılıcını ulaşamayacağı bir yere savurdu. Hoyefe Owia kılıcının ucunu Severin'in kalbine doğru tuttu ve daha da silahsız bir gülümseme takındı. Severin kaşlarını çatmış, yüzü kızarmış, saçları dağılmış, Cassia'nın onu hiç görmediği kadar hareketli bir halde arkasına baktı.

"Lord Hoyefe galip geldi!" diye ilan etti müjdecisi.

Flavian oturduğu yerden kalktı. Cassia, Flavian'ı kış üstü çamura yatırıp Hoyefe'nin ona güldüğünü görmenin tadını çıkarmaya başlamıştı bile.

Ama Flavian ona alaycı bir gülümseme verdi. "Segetia'nın Birinci Şövalyesi Sör Benedict bugün benim şampiyonum olarak dövüşecek."

Cassia nefesinin altından küfretti. Flavian yemi yutmamıştı, sadece onun tavsiyesini dinlemişti. Ona kraliyet turnuvalarında tarafsız kalması talimatını veren oydu. Kendi isyanı gözlerinin önünde canlanıyor, onunla alay ediyordu.

Ben sahada Hoyefe'ye katıldı ve selam verdi, yüzü kararlılıkla asılmıştı. Bu, Flavian'ın ailesinin geniş topraklarının küçük bir parçasını elinde tutmak için savaşmasından çok daha farklı bir savaştı. Bu, lord olmak için savaşan bir şövalyeydi; mevkisinin üstünde bir kadına gizli bir aşk besleyen bir şövalye.

Ben, Hoyefe'nin ilk hamlesine hazırды ama yine de Ashes'in eskrimcisi kısa sürede şövalyeyi savunmaya geçirdi. Ama Ben orada kalmadı. Sabit bir güçle geri itti.

Cassia kılıç dövüşlerinden pek anlamaz ve hiç hoşlanmazdı; turnuvaları erkeklerin herkesin önünde kendi kılıçlarını okşamaları için bir fırsattan başka bir şey olarak görmezdi. Ama bugün farklıydı. Solia, Kella ve Tuura'nın yorumları tüm olayı hem anlaşılır hem de eğlenceli hale getirmişti.

Cassia elini madalyonuna sardı ve Küller'in enfeksiyon coşkısına direndi. Solia şu anda Orthros'taki tüm aile etkinliklerinde olduğundan daha mutlu görünüyordu. Tabii ki arenadaki düelloları hariç.

Ben'in kılıcı yere düştüğünde tribünler Tenebra'nın yenilgi iniltileriyle yankılandı. Cassia kız kardeşi ve diğer Ash'lerle birlikte ayağa kalktı ve başının dönmesine rağmen tezahürat yaptı.

Bu, turnuvanın onu heyecanlandıran kısmıydı. Kalabalığın skandal çılgınlıkları. Flavian'ın zoraki gülümsemesi, bastırılmış öfkeyle huzursuz duruşu. Tahtadaki hamlelerinin Hoyefe'nin bir oyun taşını çalmasına yardımcı olduğu bilgisi.

Bugün Flavian'ı yenmişti.

Ben sersemlemiş gibi uzun bir süre kıpırdamadan durdu. Sonra Hoyefe'ye sert bir selam verdi. Cassia'nın eli madalyonuna gitti, neşesi azaldı. O küçük mülkün ve unvanın Ben için ne anlama gelebileceğini biliyordu. Leydi Eugenia'ya duyduğu umutsuz aşkı, ona layık olma umuduna dönüştürmenin ilk adımı.

Tüm taraflarla kurduğu bu empati Hespera'nın en büyük nimeti ve lanetiydi.

HOYEFE TORÇUNU kütüklerden oluşan kuleye vurdu. Kutlama yapanların tezahüratlarında Cassia katman katman siyaset duydu. Bugün ödülü bir yabancının almasıyla ilgili duyguları ne olursa olsun, bu yeni lordun iyi tarafında kalmaya hevesliydi.

Solia'nın ve şenlik ateşinin sıcaklığı yayılıyordu. Cassia bir elini kız kardeşinin koluna bastırdı. Solia için başkalarının onun yerine savaşmasına izin vermenin ne kadar zor olduğunu biliyordu.

Cassia'nın savaşı kendi bedeniyle olan mücadelesine indirgenmişti.

Şövalye'ye yaslanarak ziyafette yediği azıcık mideye indirmek için mücadele etti. Baş zorlukla tutturulmuş gibi hissetmesine rağmen, Solia'ya sunacak içgörüler bulmaya çalıştı. Flavian'ı geride bıraktığı sürece oradaki lord onu desteklemek için rüşvet verebilirdi. Buradaki lord, Tenebran'ın dini özerkliğini geri getirirse Cordium'a karşı onun yanında yer alabilirdi. Hadrian hizbine bağlı bazı soylular vardı, bu da Müttefik Lordların kan davası arasında köprü kurduğunun bir kanıtı. Kırmızı altın rengi cüppeler, aşırı beslenmiş bir din adamı şenlik ateşini kutsamak için öne çıktığında, Eudias gözlerinin altındaki koyu halkalarla onu takip ediyordu, Cassia bir iniltiyi bastırdı. "Bu Üstat Gorgos, Anthros'un Tenebran büyücüsü. Bizimle birlikte Orthros'a geldi, terfi etmeyi umuyordu. Şimdi tacı kim kazanırsa onun kraliyet büyücüsü olmak için uğraşıyor. Anlaşmayı destekliyor, ancak Hesperinleri kontrol altında tutmayı kutsal görevi olarak görüyor. Düşkün vaaz verirken aşırı yemek yiyor."

"Başka bir deyişle, tipik bir Tenebra kraliyet büyücüsü," dedi Solia tiksintiyle. "Krallarımız neden her zaman sağduyudan çok sıcak hava ve önyargı dolu adamları seçiyor?"

"Kontrol edebilecekleri aptal büyücüler istiyorlar," diye yanıtladı Cassia.

"Güvenebileceğim zeki bir büyücü istiyorum," diye mırıldandı Solia. "Eğer benim yapabildiğimin en az yarısı kadar iyi büyü yapamıyorsa, tapınak günlerinde bebekleri kutsamaya geri dönebilir."

Gorgos Usta, cemaatine beklenmedik bir şekilde katılan bu kişilere aval aval bakarken, bakışları Hoyefe'den şu anda yanmakta olan meşaleye doğru kaydı.

şenlik ateşinin çırası. Sanki bir vaaza başlayacakmış gibi kendini toparladı ve Cassia bunun yabancılar hakkında olmaması için dua etti.

Eudias hemen, "Efendim, ateş hızla yükseliyor. Beklenmedik olayların kutsamanın tam olarak belirlenen zamanda yükselmesini geciktirmesine izin veremeyiz, değil mi?"

Gorgos Usta iptal ettiği öğütlerine güç vermek için çektiği sert nefesini serbest bıraktı. "Haklısın. Ne kadar dindar bir delikanlı."

Solia mırıldandı, "Eudias o aptalı idare etmekte çok başarılı."

Cassia kaşlarını çattı. "Eğer o geveze Küllerimizden herhangi birine hakaret ederse, Efendi Gorgos'u Patria'dan uzaklaştırmasını isteyeceğim. O adamın kafası İmparatorluk hakkında cahilce fikirlerle dolu."

Hoyefe kıkırdadı. "Bu kasvetli yerde eğlence eksik olduğunda, Efendi Gorgos'u kışkırtmayı bir spor haline getirmeye niyetliyim."

Kella sırtıttı. "Onunla işiniz bittiğinde, kalanını Tilili'ye yedireceğiz."

Anthros'un Büyücüsü İlahi Dilde Gündönümü duaları okudu ama Cassia kalabalığın tanrılardan çok kendisi ve gizemli konukları üzerine meditasyon yaptığını biliyordu. Üstat Gorgos ayinlerin bittiğini işaret etmek için Anthros'un parlayan bir glifini havada işaretleyene kadar kalabalığın heyecanı zorlukla kontrol altına alındı. Cassia, derisinin üzerinde gezinen iğne batması hissiyle ürpermesini bastırdı.

Tuura endişeyle Cassia'nın yüzüne baktı. "Kendini iyi hissediyor musun?"

Solia'nın tüm dikkati Cassia'nın üzerindeydi, sanki burnunu çekmeye çalışan her burnu öldürmeye hazırды. "Sorun nedir?"

Cassia küçümseyici bir el salladı. "Tenebra benimle aynı fikirde değil ama idare ederim."

Kella alçak ve kararlı bir ses tonuyla, "Şimdi zayıflıklarımızı birbirimizden saklamanın zamanı değil Gölge," dedi.

Solia ya da İlk Bıçak'la tartışılamayacağını biliyordu. "Kendimi sefil hissediyorum. Ama dediğim gibi, üstesinden geleceğim."

Solia'nın gözleri kısıldı. "Bu sıradan hastalık mı... yoksa Hesperine hastalığı mı?"

Cassia, Solia'nın Lio'ya kızmak için başka bir neden bulmasını bekleyecek durumda değildi. "Bu onun hatası değil."

"Ama sebebi o mu?" Solia bastırdı.

"Craving için çok erken görünüyor," diye gözlemledi Kella. "Çölde hastalanman günler sürmüştü."

"Doğrusu bilmiyorum," diye itiraf etti Cassia. "Lio'dan ayrılışım beni geriye götürdü. Belki de Özlem'dir. Ama basitçe Tenebra da olabilir. Orthros'a gidene kadar hiç güçlü bir bünyem olmamıştı."

"Tenebra'da yaşarken sık sık hastalanır mıydınız?" Tuura sordu.

Solia kaşlarını çatı. "Çocukken hiç hasta olmazdı."

"Bu sizin ilginiz sayesinde oldu, Rahibe." Bir elini Şövalye'nin fırırına gömdü.

Bu kadar hasta hissetme lüksüne sahip değildi. Burada değil, şimdi. En kötü meydan okuma onu bekliyordu. Ateş Dansı.

Kyria'nın Sonbahar Karşılması nişan sözleri için, Chera'nın İlkbahar Ekinoksu dansı ise düğünler içindi. Ancak Anthros'un yaz Ateş Dansı, tüm savaşçıların eşleriyle paylaşmak için sabırsızlandığı dansı.

Flavian kalabalığı yararak Cassia'ya doğru ilerlerken lordlar ve leydiler nefeslerini tutmuş bekliyorlardı. Ona elini uzattı.

Şövalye dişlerini gösterdi. Flaviani ısırmaya kalkarsa Cassia onu durdurabileceğinden emin değildi. "Biz evli değiliz lordum."

"Bahar dansımızı kaçırdık," diye cevap verdi. "Bu gece bunu telafi etmeyecek misin?"

"Bu gece kimseyle dans etmeyeceğim."

"Korkarım Büyükelçi Deukalion'a aramızdaki durumu hatırlatmak için dans etmekte ısrar etmek zorundayım. Bunu görmek için burada olmayabilir ama alacakaranlıktan sonra bunu duyacağı kesin."

İşbirlikçi korkak! Lio'nun onu durduracak gücü yokken onunla dans ettiyse, bunu sonradan duymak Lio'ya sadece daha fazla işkence ederdi. "Öfkenizi hak etmediğini açıkça belirttim. Senin küçük alaylarına katılmayacağım."

"Belki de kendimi yeterince açık ifade edemedim. Ben sözünün eri bir adamım, anlaşmanın şerefine Tam Konsey'de bir Hesperine delegasyonunu ağırlayacağım. Ama ben bir erkeğim. Büyükelçi Deukalion'u karşılamak zorunda değilim."

"Buna cesaret edemezsin."

"Oh, sizi temin ederim, yaparım. Eğer Ateş Dansı'nı benimle birlikte açmazsanız, Orthros'tan başka bir elçi göndermesini talep edeceğim."

Dünya Cassia'nın etrafında dönüyordu. Lio'dan ayrılamazdı. Burada gizlice kalmak zorunda kalacaktı. Ve eğer keşfedilirse, politik sonuçları...

"Senin için daha rekabetçi bir teklifim var," dedi Solia.

Cassia irkilerek kız kardeşine baktı.

"Seninle Ateş Dansını paylaşacağım." Solia'dan gelen bu davet kulağa daha çok bir savaş meydan okuması gibi geliyordu. "Karşılığında, Büyükelçi Deukalion'un Tam Konsey süresince müzakerelerdeki yerini garanti edeceksiniz."

Cassia kulaklarına inanamıyordu. Solia Lio'yu mu savunuyordu? Bu sadece Cassia'yı Craving'inden korumak için yapılmış duygusuz bir hareket miydi? Yoksa bunun Solia'nın Lio'ya duyduğu sempatinin arttığı anlamına geldiğini mi umuyordu?

Flavian'ın kaşları kalktı. "Kim olduğunuzu anladıklarında bu gece ne tür dedikodulara yol açacağınızın farkında mısınız?"

Solia Flavian'a elini uzattı. "Bu dedikodu senin de işine yaramaz mı?"

"Elimdeki işe yarar bir kartı asla geri çevirmem ve bu gerçekten de değerli bir kart." Onun elini tuttu.

Kalabalığın nefesi kesildi ve ozanların davulları, udları ve kornoları geceyi geleneksel şarkıyla doldurdu. Ritim Cassia'nın kafasını dövüyordu.

Hayır, hayır. Bu dansın Hoyefe'nin talip olarak ortaya çıkmasıyla kazandıkları tüm zemini geri almasına izin vermemeliydi. Bu söylentinin İmparatorluk'ta Tendo'nun kulaklarına ulaşmasına izin veremezdi.

Ama Cassia bunun olmasına izin verdi. Grace için.

Kız kardeşi ve Flavian şenlik ateşinin karşısında siluet halinde duruyordu. Sonra alevlerin etrafında dönerek, el çırparak ve sıçrayarak kadim dansa başladılar. Görüntüler Cassia'nın gözlerinin önünde yüzüyor, görüşüne kazanıyordu.

Tuura onun koluna girdi. "Kyrialı büyücülerle tanışmak istiyorum. Neden beni tanıştırmıyorsun, bir süre onlarla oturabiliriz?"

"Bu bir emirdir, Shadow," dedi Kella.

"Solia'ya göz kulak olur musun?" Cassia yalvardı.

Kella, "Eğer Flavian bir parmağını yanlış yere koyarsa, onu keserim," diye söz verdi.

"Ve daha sonra Güneş Yanığı'yla dans edeceğim," diye güvence verdi Hoyefe ona, "bir kez kendim için, iki kez de Muson için."

Tuura Cassia'yı Kyrialı büyücülerin şenliğin kenarında oturduğu yere götürdü. Kyria Tapınağı'nın emekli Prisma'sı Semna, Cassia'nın ellerini sıktı. Beyaz kukuletasının altındaki yaşlı yüzü sevinçle buruşmuştu. "Seni Orthros'tan dönmüş görmekten ne kadar mutluyuz, canım! Hesperinleri Kyria'nın öğretilerine geri döndürme konusunda kaydettiğin ilerlemeyi bana anlatmalısın."

Cassia'nın suçluluk duygusu sızlıyordu. Saygıdeğer büyücü, Tenebra'da saf niyetleri ve samimi inancı olan az sayıdaki insandan biriydi. Yalanları hak etmiyordu. Ama Hesperinler de değişimleri gerektiğinin söylenmesini hak etmiyordu. Cassia, Tuura'yı tanıtarak soruyu geçiştirdi.

"Seninle şifa tekniklerini tartışmayı çok isterim Semna," dedi Tuura. "İmparatorluk'tan Tenebra'ya fayda sağlayacak bilgilerle katkıda bulunabileceğimi umuyorum."

"Ne kutlu bir fırsat." Semna yanındaki koltuğu işaret . "Umarım şifa kardeşleri olarak birbirimizden çok şey öğreniriz."

Tuura da ona katıldı ve Cassia yanlarındaki banka çöktü, birkaç dakika boyunca endişeli köpeğini sevmek dışında kılını bile kıpırdatmayacağı için minnettardı.

Semna'nın hizmetkârı gülümseyen bir çift kahverengi gözünü Cassia ve Şövalye'ye çevirdi. Ariadne'nin peçesinin üzerinden görülebilen tek şey buydu. "Bu, Lord Flavian'ın Konsey'i neden aniden alacakaranlığa aldığını açıklıyor. Hesperine müttefiklerimiz de katılacak?"

"Büyükelçi Deukalion en içten selamlarını gönderiyor." Cassia gökyüzüne tekrar bakma isteğine direndi. Gerçekten de yılın en uzun günüydü.

Ariadne sesini alçaltarak yaklaştı. "Morlar içindeki gizemli misafiriniz hakkında soru sormayacağım, çünkü zamanı geldiğinde bize kendini göstereceğini biliyorum. Ama Eriphite çocuklarının Orthros'taki durumlarını bilmek isterim." Cassia, Zoe hakkında konuşmak için ayırdığı bu kısa an için rahatlayarak ağlayabilirdi. Ariadne sadece Eudias'ın genç sevgilisi değil, aynı zamanda Lio'nun çocukları Tenebra'dan güvenli bir yere kaçırmasına yardım eden büyücülerden biriydi. "Onlar Gelişiyor. En büyük kızı hatırlıyor musun? Ona bahçıvanlığı öğretiyorum."

"Diğer çocuklara söyleme, ama onları evimizde sakladığımız zaman Tapınak, o benim favorimdi."

Cassia gülümseyerek, "Anladığım bir önyargı," diye cevap verdi.

"Orthros'ta olmak nasıl bir şey?" Ariadne ona sordu. "Kütüphanelerin tadını sık sık çıkarabiliyor musun?"

"Oh, öyle. Çalışmalarında gayretli olmaya çalışıyorum. Kaldığım rezidansın mükemmel bir kütüphanesi var." Cassia kütüphanenin pencere kenarındaki koltuğunun Lio'yla birlikte dini kuralları çiğnemek için en sevdikleri yerlerden biri olduğu gerçeğini atladı.

Ariadne bariz bir özlemle iç çekti. "Keşke tapınağımızda daha fazla metin olsaydı. Pakhne ve ben zaten her birini okuduk."

Cassia Semna'nın diğer görevlisini bulmak için etrafına bakındı. "Ama Pakhne nerede? Zirve sırasında Orthros'ta olduğu gibi o da sizinle değil mi?"

"Ana Tanrıça'nın güçlerini böldük," dedi Ariadne. "Pakhne, Lord Hadrian'ın kampında bizi temsil ediyor, çünkü tanrıçaya hizmet etmek için statüsünden vazgeçmeden önce onun eyleminin bir ailesinden geliyordu."

"Hatırlıyorum." Cassia, Pakhne ve kız kardeşinin hem siyasi nedenlerle hem de gayrimeşru doğumunun lekesi yüzünden kendisinden pek çok iyi hatırlıyordu. Ama Cassia ve Pakhne Orthros'ta birbirlerine saygı duymaya başlamışlardı. "Kız kardeşi hâlâ Leydi Hadrian'ın dokuma odasına sık sık gidiyor mu?"

"Öyle." Ariadne Cassia'ya anlamlı bir bakış attı.

Erkekler kabul etse de etmese de krallığın önemli görüşmelerinin çoğu dokuma odalarında gerçekleşiyordu. Solia'nın Pakhne ve kız kardeşi gibi kadınların desteğine ihtiyacı olacaktı.

Semna ve Tuura şifalı bitkilerle ilgili hararetli tartışmalarını bitirdiklerinde, yaşlı Kiryalı büyücü tekrar Cassia'ya döndü. "Şimdi bize görevinizden bahsedin. Hesperinler arasında çok din değiştiren oldu mu?"

Cassia, "Bu daha fazla zaman alacak," diye çekindi. "Bir şeyleri umduğum gibi değiştirmek için Orthros'ta daha uzun süre kalmalıyım. Senden yardım istemeliyim, Semna. Lord Flavian hâlâ benimle evlenmek istiyor ama bu mümkün değil."

Kaşlarını çattı. "Seni nişanlılığından azat etmedi mi?"

Cassia başını iki yana salladı. "Sör Benedict ona Kyria'ya sadık kalmam gerektiğini açıklamama yardım etti ama Lord Flavian bunu anlamıyor."

Semna, "Bu konuda onunla konuşacağım," diye söz verdi.

Cassia, Semna'nın Aithourian çemberinin Dexion'unu azarladığını görmüştü. Flavian'ı nişanlılıktan vazgeçmesi için utandırabilecek biri varsa, o da oydu.

Bu Cassia'nın o günkü en büyük zaferiydi. Grace'in gözlerinin içine bakmalı ve parlak planlarının kendisini bu nişanlılık tuzağına düşürdüğünü ve tek çözümünün kız kardeşinin Flavian'la dans etmesine izin vermek olduğunu, bu arada Semna'ya kendisini kurtarması için yalvardığını ve her adımda yalan söylediğini anlatmalıydı.

Alacakaranlığı özlüyordu. Ondan korkuyordu.

Ariadne bir şifacının nezaketi ve güveniyle, "İyi değilsin," dedi.

"Sadece yolculuktan dolayı yorgunum." Cassia Knight'a sarıldı ve karnının yatışmasını diledi.

Tuura ona Cassia'nın bahanelerine kanmadığını gösteren bir bakış attı.

Semna Cassia'nın elini tuttu. "Ateşin var. Orthros ve Tenebra arasındaki tüm bu gidiş gelişler bünyeni zorluyor. İşte böyle. Kyria Ana'nın gücünden biraz ödünç al."

Semna'nın iyileştirici büyüsü Cassia'nın içine işledi ama Cassia hâlâ kendini kuru topraktaki susuz bir bitki gibi hissediyordu. Bu Kyrian şifasıyla iyileştirilemeyecek bir şeydi. O zaman sadece yorgunluk değil. Şimdiden özlem *duymaya* başlamıştı. Görünüşe göre tutsakken Lio'dan ayrılması, onsuz bir geceden fazla dayanamamasına neden olmuştu.

Kalbi içgüdüsel bir korkuyla çarpmaya başladı. Ya tekrar ayrılırlarsa? Tenebra'da pek çok şey ters gidebilirdi...

İçindeki korkuyu geri itti. Özlem'in onu bu aciz yaratığa indirgemesine izin vermemeliydi. Ona rağmen devam etmeyi öğrenecekti.

Cassia'nın Semna ile yaptığı konuşmaya konsantre olabilmesi için tüm gücünü harcaması gerekti. Büyücü, Kyria'nın bağışlama öğretilerinden ve Hesperine'in kurtuluş yollarından bahsederken Cassia'nın aklının bir köşesinde Lio'nun kavrulmuş ağzını öpmesine ne kadar ihtiyacı olduğunu, onun büyüsünün hiçbir ölümlü erkeğin ulaşamayacağı yerlere dokunmasına ne kadar ihtiyacı olduğunu düşünüyordu...

Görünüşte küçük önlemlerle, parlak öğleden sonra ışığı alacakaranlığa doğru yumuşadı. Ateş yanıyor ve dansçılar dönüyordu.

Lio'nun gücü karanlık bir dalga gibi üzerine çöktü ve onun uyandığını anladı.

Nefesini tuttu, yanakları sıcacıktı. Kendini kaleden dışarı uzanan bir gölge gibi hissediyor, onu kendisinden bu kadar uzakta bulduğu için hayal kırıklığı içinde hırıliyordu.

Ama ona gidemezdi. Özgür Lordlar Tam Konseyi'nin başlaması için büyük salonda buluşmaları gerekiyordu. Tenebran soylularının gözleri üzerindeyken, kendisinin bir Kiryalı bakire değil, bir Hesperine Zarafeti olduğunu ele vermemeliydi.

GERÇEK KRALİÇE

Eğer atalar gölgeler diyarında konuşabilseydi, Cassia Castra Patria'nın büyük salonunun fısıltılarla dolu olacağını düşündü. Gördüğü en görkemli salon olmasa da, duvarlarının sınırlarından daha büyük bir tarihi barındırıyordu. Ama ateş çukurundan gölgeli tavana doğru yükselen duman hiçbir görüntü sunmuyordu. Çıplak taşlar hiçbir varlık barındırmıyordu.

Cassia'nın hissedebildiği varlık Lio'ya aitti. Büyüsü koridorlarda dolaşıyor, yaklaşıyor gibiydi.

Odanın başındaki kürsü boş duruyordu, Büyücü Kral'ın taş sandalyesi boştu. Tüm oylar kullanılana kadar hiçbir yarışmacı kürsüye çıkmayacaktı. Hırslı lordların kürsüyü basıp Konsey'in sonucunu zorlamaya çalışmadıkları söylenemezdi.

Flavian böyle bir suça teşebbüs etmedi. Orta koridor boyunca karşılıklı dizilmiş oymalı ahşap sandalyelerden birine oturdu. Solia, partileri için tam karşısındaki ön sırayı talep etmişti; Solia'nın sağında eksik olan sandalyeye bakılırsa, bu Kella ve Tilili'ye açık bir davetti. Cassia çenesini kaldırarak kız kardeşinin soluna oturdu, Knight da onun dizinin dibinde hazır olda bekliyordu.

Flavian hukukun üstünlüğünü ne kadar savunursa savunsun, Cassia onu Ateş Dansı'ndaki hainliği için asla affetmeyecekti. Grace'i tehdit etmişti. Lio'yla olan bağının yasalarına göre bundan daha büyük bir suç olamazdı.

Lio onun öfkesinin nedenini bilmiyor olabilirdi ama Zarafet Birliği'nde bunu ondan saklamak mümkün değildi. Büyüsü zihin koğuşunda huzursuzdu, onun öfkesi için bir aynaydı.

Tenebra'nın özgür lordları salona girdiler. Her biri kendi armasıyla süslenmiş Konsey Kalkanı'nı taşıyordu; bu törensel silah nesilden nesile saygıyla aktarılmıştı. Turnuva alanında birbirlerini kanlı şekilde döven, Gündönümü ziyafetinde oburca eğlenen ve kadınlarıyla Ateş Dansı yapan şamatacı adamlar şimdi vakur bir şekilde yerlerini almıştı. Kalkanlarını ayaklarının dibine koydular. Küçük lordlar,

Şövalyeler ve hanımefendiler oy veren lordların makam koltuklarının arkasındaki sıralara dizildiler.

Cassia tüm bakışların ön sırayı işgal etme cüretini gösteren morlar içindeki gizemli kadına ve beraberindekilere çevrildiğini hissetti.

Flavian'ın muhafızları kapıları kapatıp sürgüleyerek, bu odada alınacak tarihi değiştirecek kararlarla birlikte hepsini içeri kapattı.

"Hazır mısın?" Cassia kız kardeşine sordu.

"Evet." Solia elini Cassia'nın elinin üzerine koydu. "Ama Konsey'in geri kalanında iyi olacak mısın?"

"Tabii ki."

"O gelene kadar ve geldikten *sonra* idare edebilir misin?"

Cassia gerçeği kabul etmek istemeyerek Solia'nın elini sıktı. Hiçbir şey yapamayacağından korkuyordu.

Lio'nun varlığı büyük salonun hemen dışında belirdiğinde nefesi kesildi. Diğer büyücüler de onu hissetmiş olmalıydı, çünkü Eudias kapılara beklenti dolu bir bakış fırlattı.

"Oh, aferin," diye mırıldandı Hoyefe. "Lio günün en teatral performansı ödülünü kazanmak üzere."

Ölümlülerin mühürlediği paneller Hesperine büyüünün etkisiyle açılıp duvarlara çarparak geri döndü. Lio, Mak, Lyros ve Karege tarafından kuşatılmış kapı girişinde duruyordu.

Hespera'nın Merhameti, Majesteleri çok güzeldi. Odadaki herkesten daha uzun boylu, masum yüzü ve ölümcül büyüyle kaba Tenebralıların arasında zarafet saçıyordu. Bakışları onunkini buldu, yansıyan meşale ışıyla ona doğru parlıyordu.

Aurası kendiliğinden ona doğru uzandı ve büyüünden uzun bir nefes aldı. Parmakları sandalyesinin koluna gömüldü. Tanrıça, bunu burada, şimdi yapmasına izin veremezdi. Bunu durdurmak zorundaydı.

Lio, siyah cüppesi etrafını sararak ilerledi. Safir küpesi ona doğru parılıyordu. Alevler içinde kalacağını düşündü. Bakışlarını kaçırdı, büyüleri duyularını kontrol etmek için çabaladı. Sonra aniden Lio onun üzerinde durdu, mübarek bir şekilde serin, inanılmaz derecede uzun bir gölge.

Flavian, Hesperinler ve heyetler hakkında bir şeyler açıklıyordu, Cassia ne olduğundan emin değildi. Lio bu kadar yakındayken ona bakacak kadar kendine güvenmiyordu. Ama sonra peçe büyüü onu sardı ve bakışlarını kaldırmaya cesaret etti.

Tanrıça, parmaklarını adamın mükemmel bakımlı saçlarında gezdirmek, resmi yakasını çekip açmak ve dişlerini adamın solgun tenine geçirmek istiyordu.

boğazının derisi.

Elini tuttuğunda, tanıdık dokunuşu tüm vücudunda bir şok etkisi yarattı. Parmak eklemlerinin üzerindeki havayı öptü ve kız onun nefesinin okşayışını hissetti. Ama adamın sesi tehlikeliydi. "Flavian ne yaptı?"

"Hiçbir şey. Kendimizi toparlamalıyız."

"Sana dokundu mu?" Lio sesini alçaltarak sordu, öfkesi büyüyle kızın aurasına yayılıyordu.

Ayak parmakları terliklerinin içinde kıvrıldı. "Hayır, aşkım. Ben iyiyim. Konsey'den sonra sana söylerim."

Dudaklarının arasından dişlerinin ucunu gördü ama adam elini bıraktı ve yerine oturdu. Onun yanına. Onun yanına oturmak ve kucağına tırmanma dürtüsüne direnmek zorundaydı.

Mak, Lyros ve Karege Lio'nun diğer tarafındaki yerlerini aldılar. Oyunlarındaki tüm oyuncular tahtadaydı. Ve Cassia'nın stratejisine güveniyorlardı.

Lio'nun ustaca dokunuşunu zihninde hissetti. Karnı sakinleşti ve endişesi azaldı. Şimdi onun thelemancy'sinin doğrudan yardımına direnmenin zamanı değildi. Eğer bunu yapmaya devam ederse, Konsey'den geçmeyi başarabilirdi.

Flavian'ın sandalyesi ayağa kalkarken gıcırdadı. "Tenebra'nın Lordları ve şövalyeleri, uzaklardan gelen delegeler, Tenebra'nın kırk dokuz Özgür Lordu'ndan kırk altısı burada toplanmış ya da kendileri adına oy kullanma yetkisine sahip temsilcilerini göndermiştir. Babam Segetia'nın Özgür Lordu Titus adına şahitlik ediyorum."

Severin cevap verdi: "Özgür Lord Severinus adına şahitlik ediyorum."

Özgür lordlar ya da temsilcileri teker teker kendilerini tanıttı ve toplantı yeter sayısı için yemin etti.

Lio mırıldandı, "Bu adamlardan kaçının senin entrikaların sayesinde koltuklarını koruduğunu sayıyorum."

"Neden özgür lordlarla yetinelim ki?" dedi sahte bir güvenle. "Sonra, bir kraliçe kuracağım."

"Bunu zaten yaptınız Kraliçem ve bana tahtınızdan memnun olduğunuzu söylediniz."

Aurası büyüünü tekrar içine çekmeye çalıştı. Oh, hayır. Onun üzerine oturmayı düşünmemeliydi. Ona işkence etmek mi istiyordu?

"Hiç de değil," dedi onun düşüncelerine cevap olarak. "Dava süresince sizi idare etmek istiyorum."

Flavian onlara ters ters baktı. Onları duyamasa da, Lio'nun ona doğru kıl payı bile olsa eğilmesine itiraz ediyor gibiydi. Lio ürpertici bir bakışla ona baktı.

Flavian orta koridorda adım atmaya başladı. "Lordlarım, krallığımızın karşı karşıya olduğu tehditlere karşı birleşmek adına sizleri buraya topladım. Bu çağrıya cevap vermek için evinizi ve ocağınızı terk ettiğiniz için teşekkür ederim. Yüksek sesle dile getirmediğimiz ama hepimizin korktuğu şeye, kralın gazabına göğüs gerdiğiniz için teşekkür ederim."

Flavian kürsünün dibinde durdu ve Konsey'e baktı. "Şimdi yüksek sesle konuşacağım. Hata yapmayın. Tenebra'nın yeminli Kralı Lucis'ten aldığımız yetkiyi geri almak ve tahta adil bir hükümdar oturtmak için buradayız."

Odadaki sessizlik giderek ağırlaşıyor gibiydi. Lucis'in burada müttefikleri varsa bile hiçbiri konuşmuyordu.

"Geçtiğimiz haftalar boyunca," diye devam etti Flavian, "her birinize Lucis'in suçlarının kanıtlarını sessizce sundum. Umarım size aramızda daha değerli bir kral olabilecek bir adam olduğunu da göstermişimdir. Lordlarım, Lucis'e karşı savunmamı yapmamı ister misiniz? Daha fazla kanıta ihtiyacınız var mı?"

"Hayır!" sesleri odanın her yerinden yükseldi ve botlar vuruldu. Cassia, Lucis'in bir zamanlar sakinleşmiş olan Konsey'inin dudaklarında *hain, ihanet* eden, *suikastçi* kelimelerini duydu.

"Oy vermeye hazır mısınız?" Lord Flavian sordu.

Destekçileri "Çok yaşa yeni kral!" diye bağırdı.

Flavian uzandı ve sancağını kürsüye dikti. Yeni armasını gören Cassia bir ateş büyüü yapmayı arzuladı. Kraliyet armasını uyarlamış, Emirleri sembolize eden ateşi çıkarmış, böylece güneş ve kılıç kendi başlarına durmuştu. Bu onun için yarattığı bir tasarımdı.

"Özgür Lordlar Tam Konseyi'nin beni Tenebra Kralı olarak taçlandırmasını talep ediyorum."

Salonda alkış sesleri yükseldi. Özgür lordlar Flavian'ın sözlerini bitirmesini beklemeden Konsey Kalkanlarını kaldırmaya ve sandalyelerinin yüksek arkalıklarına başlarının üzerinde tutturmaya başladılar. Bu, kararlarını verdiklerini ve oylamaya hazır olduklarını gösteren bir işaretti.

Flavian, Cassia'nın planını iyi uygulamıştı. Çok iyi. Heyecan verici ve mide bulandırıcıydı. Eğer o, Lio ve Solia bu gece buraya gelip müdahale etmeselerdi, planı işe yarayacaktı. Flavian gecenin sonunda kral olacaktı.

"Tabii ki yapar," dedi Lio. "Senin planın her zaman işe yarar. Ne yazık ki onun için en önemli yetkiyi kaybetti. Sizinkini."

"Meydan okuyanları kalkanlarını asmadan önce kabul etmesi gerekiyor," diye tısladı Cassia. "Eğer bunu yapmazsa, ona hatırlattıklarımın hoşlanmayacaktır."

Ama Flavian kılıcını çekti ve başının üzerine kaldırdı. "Burada aynı talepte bulunacak bir adam var mı?"

Birkaç küstah kahkaha. Daha fazla kalkan kalktı.

Cassia kız kardeşinin bakışlarıyla karşılaştı. Solia başını salladı. Vakit gelmişti. "Orthros hazır," diye söz verdi Lio.

Kella, "İmparatorluk sizin yanınızda," dedi.

Solia, Cassia dışında kimsenin duyamayacağı kadar sessiz bir nefes aldı. Sonra ayağa kalktı.

"Kimse sana karşı çıkmaya cesaret edemez," dedi Solia, "ama ben ederim."

Nefesler ve çok mırıltıları onun sözlerini karşıladı. Kalkanlar sarsıldı.

Güçlü bir kolla sancağını kaldırıp Büyücü Kral'ın amblemini kürsüye dikerken mor treni arkasına doğru savruldu. Toplulukla yüzleşmek için dönerek peçesini kaldırdı. Tenebra'nın lordları on beş yıldır ilk kez kayıp prenseslerini görüyorlardı. Cassia sanki Solia'yı ilk kez yeniden görüyormuş gibi hissetti.

"Ben, Solia Basilinna, tahtın varisi, Özgür Lordlar Tam Konseyi'nin yönetme hakkımı kabul etmesini talep ediyorum."

Oda patladı. Bağırışlar, dualar, ayağa fırlayan insanlar. Flavian düzen istedi ama onu görmezden geldiler.

"Lordlarım," diye bağırды Solia gürültünün üzerinde, İmparatoriçe'nin arenasındaki en yüksek koltuk sırasına ulaşacağı kesin olan bir sesle. "Geri dönüşümle ilgili sorularınızı dinleyeceğim ama bu yüce salona yakışır bir edeple sorun."

Sessizlik çöktü.

Dalgalı sarı saçlı bir lord arka sıralardan birinden kalktı. Lord Adrogon'a güvenerek ilk saygısız soruyu sordu. Acımasız ikinci oğulun tek derdi ceplerini doldurmaktı. "Kusura bakmayın ama Prenses Solia'yı on beş yıldır kimse görmedi. Bunun o olduğunu nereden bileceğiz?"

Cassia ayağa fırladı. Bu bir hataydı. Lio'nun havaya kaldırma büyüsü ve baş dönmesini yatıştıran sihirbazlığı olmasaydı . Lio'nun gücünün içinde uğuldadığını hissetti.

"Kendi kız kardeşimi tanıyorum!" Cassia ağladı. "Kraliçene biraz saygı göster."

Bir sandalye daha gıcırdadı. Yaşlanmış ama zinde olan Lord Gaius ayağa kalktı. Kır saçlı lord, Gündönümü Zirvesi'nde Lord Hadrian'ın temsilcisiydi ve Solia'nın anısına saygısızlık ettiği için Lord Adrogon'un omzunu yerinden çıkarmıştı. "Oğullarım Castra Roborra'da prensesimizi kurtarmaya çalışırken öldüler. Onu tanıyorum." Sert bir savaşçı olmasına rağmen sesi duygusallıkla kalınlaştı. "Onların fedakârlıkları boşuna değildi."

Lord Severin sandalyesinden kalktı. "Kraliyet mahzenini açtığımız ve Prenses Solia'nın mezarını boş bulduğumuz gece oradaydım, ancak bunun onun hayatta olduğu anlamına geldiğini ummaya asla cesaret edemedik."

"Şimdi umut etmekten fazlasını yapın," dedi Solia. "Kendi gözlerinizle görün. Beni barındıran İmparatorluk müttefiklerimin, beni size geri getiren Hesperinlerin ve beni bulana kadar rahat etmeyen sevgili kız kardeşimin vasiyetini dinleyin."

Cassia, Lio ve Kella ile birlikte Konsey'e hesap verdi. Bir keresinde Solia'nın cinayeti hakkında inandıklarını onlara açıklamış ve kız kardeşinin efsanesine olan inançlarını sağlamlaştırmıştı. Şimdi kaydı değiştirdi ve gerçeğe güvenmeleri için dua etti.

İlk selam veren Lord Gaius oldu. Sonra Severin. Sonra bu hareket salona yayıldı, ta ki orada bulunan herkes Solia'nın önünde eğilene ya da reverans yapana kadar.

Ve sonra kalkanlar kaldırıldıkları hızla birer birer yere düştü. Flavian'ın yüzü sertti ama şaşırmamıştı.

Solia bu gece kazanmıştı. Ama bu sadece ilk raunttu. Onları uzun bir savaş bekliyordu.

Cassia'nın görüşünün kenarları bulanıklaştı. Oh, hayır. Yıkılamazdı. Şimdi olmazdı. Lio'nun gücü tekrar içine dolduğunda bile kendi duyuları üzerindeki kontrolü kaybolmaya başladı.

Her şey üzerindeki kontrolünü kaybediyordu. Özellikle de kendisi.

Büyücüler aralarındaki büyü akımını hissederler miydi? Lio'nun yakınlığına verdiği fiziksel tepki sırlarını ele verir miydi?

Kaçmak zorundaydılar. Şimdi.

YILIN EN KISA GECESİ

TUURA Cassia'nın kolunun altına destekleyici bir kol koydu. "Büyükelçi Cassia iyi değil. Onu odamıza geri götüreceğim."

"Hayır." Cassia sesinin ne kadar zayıf çıktığını görünce telaşlandı. "Konsey'in geri kalanı..."

Solia onun yanağına dokundu. "Sen düşeni yaptın. Git artık."

Cassia'nın Tuura'nın onu kapılara doğru yönlendirmesine izin vermekten başka çaresi yoktu. Lio ile aralarındaki büyü bağı gerildi ve akmaya devam etti. Omzunun üzerinden baktı.

Onları takip ediyordu. Hayır, hayır. Ne düşünüyordu ki? Onunla çıkarken görülemezdi.

Ama Konsey koltuğunda onun mükemmel bir görüntüsü duruyordu. Hoyefe ona göz kırptı ve o da minnettarlıktan yere yığılabilirdi. Lio'nun illüzyonunu sürdürerek onlara yardım etmesi için Lonesome gibi bir romantığe güvenebilirdi.

Tuura'yla kol kola, diğer eli Knight'ın üzerinde, Cassia tökezlemeden ya da Lio'ya uzanma isteğine yenik düşmeden büyük salondan çıkmayı başardı.

İssız bir koridora dönmeleri sonsuza kadar sürecekmiş gibi görünüyordu. Ama Flavian'ın muhafızlarının görüş alanından çıkar çıkmaz, Lio onu yakınına aldı. Ona dokunabildiği için neredeyse rahatlayarak inliyordu.

"İkinizi yaramazlık yapmanız için yalnız bırakayım." Tuura uzaklaşırken asası yere vurdu.

Cassia kendini Lio'nun kederli bakışlarından ayıramadı. "Özlemim... düşündüğümde de kötü. Sensiz bu kadar uzun süre dayanamam."

"Yakalandığın zamandan beri hâlâ iyileşme sürecindesin," dedi. "Uzanmalısın ve sana ihtiyacın olanı vermeme izin vermelisin."

İyi ki onu tutuyordu, çünkü sesindeki koruyuculuk dizlerinin bağını çözdü. "Hayır. Beni düşündüğüm yere götür. Şimdi."

Adamın gözleri bir an için büyüdü ama sonra dişleri uzadı ve kadın özür dilemek için mükemmel bir plan yaptığını anladı.

Onun Flavian'ın güneşliğinin dışındaki korkuluğa doğru adım attığını zar zor hissetti. Odanın içinde, bir mobilya parçası yerde sürtünerek kapıya çarptı. Knight homurdandı ve çıkışta nöbet tutmaya başladı.

Hesperine peçe büyüsünün katmanları alacakaranlık sisiyle birlikte etraflarını sardı. Cassia'nın kalbi hızla atmaya başladı. Her atışta, büyüsünün bir başka parıltısı Cassia'nın tüm sinirlerine işliyordu.

"Flavian buna pişman olacak," dedi Lio.

"Mak sana söyledi." Cassia, Deneme kardeşinin bu küçük merhameti için minnettardı.

"Flavian'ın seni nişanından azat etmeyi reddettiğini söyledi. Başka ne yaptı? Bugün ne oldu?"

"Seni Orthros'un elçisi olarak değiştirmekle tehdit etti. Onun yanında dikkatli olmalısın."

Lio sadece güldü. "Denemesini görmek isterim. Dikkatli olması gereken kişi o."

Cassia ne kadar üzgün olduğunu ve bunu nasıl düzelteceğini anlatmaya çalışmıyordu.

Kelimeler aradı.

Lio onun boynunu ısırdı, düşüncelerini dağıttı ve bacaklarının arasına bir ihtiyaç sarsıntısı gönderdi. "Flavian tanrılarına ondan daha onurlu olduğum için şükretmeli. Adını söylemeyi unutana kadar aklına girip seninle ilgili tüm düşüncelerini söküp atmaya ne kadar istediğimi bilemezsin."

Cassia, Lio'nun elini tuttu ve boğazına bastırdı, nabzını avucunda hissetmesine izin verdi, uzun parmaklarının okşamasının tadını çıkardı. "Adın damarlarımda akıyor. Nişanlandığımız gece bana ne söylediğini hatırla. Bu anlaşma hava kabarcığından başka bir şey değil."

"Onu asla affetmeyeceğim hava üflemeleri."

"Ama beni affedebilir misin?"

Başını kaldırdı, dişleri uzun, tehlikeli ve baştan çıkarıcıydı. "Seni affediyorum, gülüm? Ne için?"

"Kendimi bu karmaşanın içine soktuğum için! Flavian'ı beni serbest bırakmaya ikna etmenin ne kadar zor olacağını tamamen yanlış hesapladığım için."

"Bu senin hatan değil. Seni tuzağa düşürmeye nasıl cüret eder? İnsanların küçük pazarlıklarını senin iradene tecavüz etmek için kullanmaya nasıl cüret eder? Sana başka seçenek bırakmadı. Ve işte Cassia, ona Apollonca bir ders vermek istememe neden olan ihlal budur."

"Ama söz dansını yaptım."

"O dansa yalnızdın. Hepimizi güvende tutmak için çok mücadele ettin. Ve ben sana ulaşamadım."

Hayatının en kötü mevsimlerinin arasında, bu en kötüsü olmuştu. "Seni bir daha görüp göremeyeceğimi bilmiyordum."

"Senden hiçbir özür kabul etmeyeceğim. Ve ziyafetimizin bir tür kefaret olmasına asla izin vermeyeceğim." Eliyle yüzünü kavradı ve çenesini kaldırdı. "Yatağımıza başın dik geleceksin."

Bunu söylemesi tam Hesperine'e göre idi. Tam Lio'ya göre. "Seni seviyorum. Bana ziyafet çek. Burada, şimdi. Özür dileyeyim diye değil."

"O zaman ne sebeple?" Onu yavaşça arkasındaki duvara doğru itti. "Bana dişlerimi neden içinde istediğini söyle."

"Flavian'ın burada bana söylediği her şeyi unuttur bana. Tek hatırlamak istediğim, bacaklarımı ayırıp beni bu duvara yapıştırırken kulağıma söylediklerin."

Onun sözleri üzerine dişlerinin daha da düştüğünü gördü ve kalçalarını birbirine bastırdı.

"Bana senin Grace'in olduğumu hatırlat," dedi nefes nefese.

Duvar sırtına doğru geldi. Adamın arzusunun sert çıkıntısı kadının karnına bastırdı. İki elini başının arkasına kaydırıp ve yüzünü kendisine doğru eğdi.

Adamın ağzı kadınınkini kavradığında, aralarındaki büyü akımı bir sele dönüştü. Sıcaklık ve enerji göğsüne ve kasıklarına doldu. Kadın inledi ve büyü'nün nabzına uyarak adamın ereksiyonuna sürtünerek ona doğru eğildi.

Onu anlamsızca öperken sadece bu tadın tadını çıkarmasına izin verdi. Onun öpücüklerinden daha fazlasına ihtiyacı vardı. Ama asla bitmelerini istemiyordu.

Hava alması için onu bıraktı. Büyü durmadı. Kalçaları onunla duvar arasında bükülmüş, akıntıya kapılmak istiyordu. Ona binmeye ihtiyacı vardı.

Gerçekte olduğu kişi buydu. Özgür, gerçek benliği artık eski kontrol maskesinin ardına sığmıyordu.

Dişlerini nazikçe boynuna geçirdi, henüz deriyi parçalamamıştı. Sonra kulağına mırıldandı, "Üşüdün mü?"

Tek istediği ayakta duramayacak hale gelene kadar ona vurmasıyken Lio'nun onun rahatını düşüneneğine güveniyordu. Tanrıça, onun tatlılığı dişlerini daha çok istemesine neden oluyordu. "Kendimi yanıyor gibi hissediyorum."

"Bu da bir başka teorimi doğruluyor. Büyü seni sıcak tutuyor."

Eli yakasına geldi ve evik parmakları ancak bir ölümsüzün yapabileceği gibi cüppesinin bağcıklarını çözdü. Serin, nemli hava göğüslerini yıkadı ve kız sıcaktan kurtulmanın rahatlığıyla nefesini tuttu. Adam onun göğsünün inip kalkışını izledi ve bakışları altında göğüs uçları gerildi.

Zar zor kıpırdadı ama kadının diğer bağlayıcıları çözüldü. İpek sabahlığı ayak bileklerine kadar açıldı. bakmak için geri çekildi, ellerini iki yanına dayadı. Kadın orada, gece havasında ona doğru eğilmişti. Onu kontrol ettiklerini düşünen adamlarla dolu bir kalenin korkuluklarında teşhir ediliyordu.

vahşi bir kahkaha yükseldi. Hiçbir fikirleri yoktu.

"Çok güzelsin," dedi Lio. "Seni görmeye bayılıyorum."

"Seni görmeme izin ver." İşte oradaydı, şimdi kendi sesi olarak tanıdığı ses, cesur ve şehvetli.

Gözlerinin önünde Hespera'nın zarafetinden bir bulanıklık vardı. Sonra cüppesi ayaklarının dibindeydi ve Hespera'nın geceleyin ona gönderdiği yeni bir tanrı gibi karşısında çırılçıplak duruyordu. Adamın gücü Cassia'nın içine pompalandı, göğsünde ve bacaklarının arasında hissedilir bir sıcaklık oluştu. Cassia'nın tırnakları arkasındaki taşa saplandı ve bacaklarını daha sıkı sıkı.

"Bırak beni," dedi. "Sihrimi çekmemeye çalışmayı bırak."

Hâlâ yapmamaya mı çalışıyordu? Bunu fark etmemişti. Ama evet, içinde derin bir tereddüt vardı.

"Bizi burada kimse bulamaz." Sesi zihin koğuşunda yankılandı. "Sırlarımız güvende."

Büyük salondaki o kıl payı kurtuluş onu etkilemişti. Keşfetme korkusu - sadece *korku*, şu anda onu boğmaya çalışan sihir akımını sıkı bir şekilde tutan şeydi.

Ellerini tekrar onun iki yanına koyarak daha yakına eğildi. Ondan gelen sıcaklığı hissedebiliyordu. Büyü onu da ısıtıyordu. "Tenebra'ya döndüğümüzden beri kendini tutuyorsun. Bu krallığın sana bunu yapmasına izin verme."

Nefes nefese kaldı. "Haklısın. Bunu kendime neden yapıyorum?"

"Kendini kontrol etmek bir zamanlar senin tek savunmandı. Ama artık bir kâfirsiniz, Majesteleri. Ölümlülerin önünde yaptığımız küçük numaralar ne olursa olsun, siz artık Leydi Cassia Basilis değilsiniz. Eski korkularınız sizinle boy ölçüşemez."

Akşam sisi solgun teninde toplanıyor, göğsü ve gövdesi boyunca uzanan hafif kasların her çizgisinde bir parlaklık . Bakışları aşağıya doğru adamın

Bekleyen ereksiyon ve dudaklarını yaladı, bir inilti ısırdı. Sanki iştahına karşılık olarak, adamın gücünün küçük bir tepesi onu yıkadı.

Ereksiyonu sıçradı ve kısa bir inilti çıkardı. "Oh, *evet*, Cassia. Bana böyle ziyafet çek."

Yeni duyularını esnetti, engellemelerini serbest bırakmaya çalıştı. İçinde sıkıca kıvrılmış yumruklar gibi, onun sihrini çekmesini engellediler. "Ama bizi çok erken öğrenirlerse sana, bize ve krallığa korkunç bir şey olabilir."

"Benimle güvendesin. Her zaman güvende oldun."

Bu sözler onu çözdü. İçindeki gerilim serbest kaldı ve büyü'nün nabzına teslim oldu.

Bir güç ve zevk dalgası ona çarparak sırtını duvara yasladı. Uzaktan bir çılgılık duydu. Kendi çılgılığı mı? Konuştu; ne dediğini bilmiyordu. Sadece onun her şeyini istediğini biliyordu.

Net olarak duyduğu şey, kulağındaki muzaffer hırıltıydı. "*Evet*."

Onun ruhani karanlığı kadının içinde dönüyordu. Onun büyü'sünün akıntısında yüzüyormuş gibi hissediyordu. Ama kalçalarını sıkıca kavramıştı, gerçektir, onu kaldırıyor ve açıyordu. Vücudu sağladı, onu taşla karşı destekliyordu.

Büyü'sünün bir sonraki dalgası onu sular altında bırakırken, sert boyu tüm fiziksel gücüyle içine girdi. Vücudundaki büyük zevk sisinin ortasında, farkındalığı birleştikleri o canlı noktaya daraldı. Adamın başı, büyü'sünün damarlarında dolaştığı kadar doğal bir şekilde kadının ıslaklığına doğru kayıyordu. Kalınlığı onu geriyor, direncini kırıyor, acı veren gerginliği enfes bir baskıya dönüştürüyordu.

Başının ahlaksız bir iniltiyle geriye düşmesine izin verdi, içine gömülmüş, çok derin, onu duvara tutan adamın hissinden zevk alıyordu. "Beni mahvettin. Hiçbir ölümlü beni böyle dolduramaz."

Ona gülümsedi, dişleri en üst seviyedeydi. "Majestelerimden başka kimse beni böyle yiyip bitiremez."

"Bana bir kafir olduğumu hatırlat," dedi. "Bana bir Hesperine olacağımı hatırlat." "Sen zaten bizden birisin," diye homurdandı. "Benden çok iyi besleniyorsun."

Boğazını ona doğru açtı. Kızın kanalı refleks olarak adamın şaftının etrafında sıkılaştı. Tanrıça, evet, artık insan olmaktan çok uzaktı.

Boğazına vurdu. Oh, *Tanrıça*, ısırarak çok iyi hissettirdi. Çok doğru. Onun refleksif itişini karşılamak için kalçalarını eğdi. Kadın adamın boğazını emerek içinden dalga dalga büyü çıkarırken birlikte duvara yaslandılar.

Gücü her seferinde ona daha kolay geliyor, içine daha sert giriyordu. Bu en büyük baştan çıkarıcıydı, ona verebileceğini bildiği bu tatmin. Onun üzerinde sahip olduğu bu güç.

Parmakları onun kalçalarına saplandı ve bacaklarının arasına daha hızlı pompaladı. Onu daha yükseğe itti. Serbest kalmadan hemen önce keskin, alaycı kenarı hissetti. Ama adam daha da yakındı. Onun vücudunu tanıyordu. Bir ölümlü gibi nasıl nefes alıp verdiğini duymuştu.

Adamın pençesinde kemiksiz hissediyordu, adamın penetrasyonu ve büyüünün akımı onu ayakta tutuyordu. Onu uçurumun kenarına sürüklemek için bu akımı kullanacak kadar konsantre olamıyordu. Bu yüzden daha da fazla teslim oldu, vücudunu onun tutuşuna, duyularını açlığına teslim .

Büyüsünün kapıları daha da açıldı. Şaşkın bir iniltiyle onun adını söyledi ve bir kez daha içine girdi, tüm vücudu çabayla kaskatı kesilmişti. Evet, evet, önce kontrolünü kaybetmek üzereydi.

Ama sonra dişleri boğazının hassas etine battı. Zevk şokuyla haykırdı ve çekirdeği onun etrafında sıkıştı.

Neredeyse serbest kalmasının verdiği titreme doruğa ulaştı. Utanmaz inlemeler içinde eriyip gitti. Bir an sonra, adam kadının içinde nabız gibi atmaya başladı ve kontrolsüz gücü kadının içinde paramparça oldu. Kadın adamın shaftının üzerinde kıvranıyor, adamlarla duvar arasında titriyor ve kendini adama bırakıyordu.

Duygularının ve büyüünün selinden yüzeye çıkmasının ne kadar sürdüğünden emin değildi. Yüzü adamın omzuna yaslanmış, kucağında beşik gibi sallanırken kendine geldi. "Ben... bayıldım mı?"

Sırtını mazgallara dayamış, korkulukların üzerinde oturuyordu. Yüzünü okşadı, eli göğsüne ve çok hassas meme ucuna kadar . "Hayır. Sen sadece... o anın içinde kaybolmuşun."

Eğer içinde bir parça enerji kalmış olsaydı, saçları darmadağın ve kanı sakalına bulaşmış bir halde sırtışını görmek onu tekrar yemek istemesine neden olurdu.

"Evet, lütfen beni yine böyle ye," dedi ve bu durumda düşüncelerinin onun için açık bir kitap olduğunu biliyordu.

Ona bir sonraki ziyafeti için aklında ne olduğunu görmesine izin verdi. Onu gergin ve ipeksi bir şekilde ağzına alma düşüncesi, keşke dizlerim jöle olmasaydı da şu anda diz çökebilseydim dedirtti. "Bir dahaki sefere, önce senin kontrolünü kaybetmeni sağlayacağım."

Uzun kirpikleri dalgalanarak ışıltılı gözlerini kapattı. "Denemeni dört gözle bekliyorum."

"Meydan okuma kabul edildi."

Adam kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Şu anda Flavian'a daha az mı nişanlı hissediyorsun?"

İçinden bir kahkaha patladı ve durması birkaç dakika sürdü. "Ne nişanı? Tek hatırladığım kulağımın dibinde hırladığın."

Kaşları birbirine çatıldı. "Hırlamak mı? Ben sana asla hırlamam."

"Bu kesinlikle bir hırlamaydı."

Sanki kendisiyle felsefi bir tartışma yapıyormuş gibi oldukça şaşırılmış görünüyordu. "Hırlamayı yırtıcı davranışlarla ilişkilendiriyorum."

"Bu durumda, sadece aç bir Hesperine ile ilişkilendirildi." Ağzını onun kulağına dayadı. "Hoşuma gitti."

Yüzüne tekrar bakmak için geri çekildiğinde, sıkıntılı ifadesinin yerini başka bir şey almıştı. Hesperine'in yanaklarına en sevimli allığı sürmüştü.

İnce, pembe bir elmacık kemiğini okşadı ve mizahı soldu. Onu koruma dürtüsü içinde yükseldi. Onun güçlü ve tehlikeli olduğunu ve daha önce Tenebra'nın çirkinliğinden kurtulduğunu biliyordu. Ama Grace'e karşı duyduğu ani koruma içgüdüğü böyle bir mantıkla ilgilenmiyordu.

Gülümsedi. "Ben iyiyim gülüm."

"Elbette değilsin. Bir Hesperine, biri öldüğünde asla iyi olmaz. Ve sen de birini kurtaramadığında asla iyi olamazsın. Dün gece hakkında konuşmak ister misin?"

Onun saçlarını okşadı. "Eudias bizi biliyor."

Beklenmedik cevap Cassia'yı ürküttü. "Ne? Kendimizi nasıl ele verdik?"

Lio ona, "Biz yapmadık," diye güvence verdi. "Hepimiz Koleksiyoncu'yla savaşırken fark etti."

Rahatladı. "Oh. Bu durumda... Aslında memnunum."

Lio da rahatlamış görünüyordu. "Böyle hissettiğini bilmek güzel. Ona ne söylemem ya da söylememem gerektiği konusunda konuşup anlaşmamız için hiç şansımız yoktu."

Elini onun göğsünde gezdirdi. "Eminim o anda doğru kelimeleri seçmişsindir. Tıpkı Perita'ya bizden bahsetmek zorunda kaldığımda bana güvendiğin gibi."

Cassia eski hizmetçisinin şu anda nerede olduğunu merak ediyordu. En sevdiği ölümlü arkadaşı ve sırdaşı bu dünyadan birkaç kişiden biriydi.

krallığı özleyecekti. Şimdiye kadar Perita her an doğum yapabilirdi.

Yatmak için Hadria'da muhtemelen güvendedi. Sadık kocası Callen, ilk çocuklarının gelişinde yanında olabilecek miydi? Yoksa şu anda bile Patria ile başkent arasındaki kampta lordunun ordusunda mı görev yapıyordu?

"Sen ve Eudias yaşam ve ölümle birlikte yüzleştiniz, tıpkı Perita ve benim gibi. Benim hakkımda konuşabileceğin birinin olmasına sevindim. Burada daha fazla arkadaşla ihtiyacın var. Bizim de saklanmak zorunda kalmayacağımız daha fazla insana ihtiyacımız var."

"Özellikle de nişanların nasıl bozulacağı konusunda bize tavsiyelerde bulunabilecek bir kişi."

Eğer bu tavsiye Flavian'ın güneşine saldırıp onu kışkırtmayı içermeseydi, Cassia Eudias'ın bu tavsiyeyi Lio'ya vermesinden memnun olurdu. Ama Hamon'un ölümünden dolayı hâlâ acı çektiğini bildiği halde, dün gece yaptıkları yüzünden Majesteleri'yle tartışmaya girmeyecekti.

Lio'nun bakışları karardı. "Bunu ben de duydum. Benimle istediğiniz kadar tartışın majesteleri. Vicdan azabı çekmiyorum."

"Ama artık Flavian biliyor. Beni istediğini anladı." "Bırak istesin."

"Senin şerefsiz olduğuna ve benim bir şeyler çevirdiğime inanıyor."

"Bir şeylerin peşindesin," dedi Lio, "ve çok endişelenmeli." "Ama bu onu nişanı bozmaya ikna etmeyi daha da zorlaştırıyor." "Onu ikna etmek gibi bir niyetim yok. Kararı ona bırakmak ona çok fazla güç veriyor. Onu zorlayacağız."

"Güç kullanmak sadece müttefiklerimizi düşmana dönüştürme riskini doğuracaktır."

"Lordlar benden Flavian'a diplomatik sözlerle yağ çeken bir ipek ayak olmamı bekliyor. Bunun için bana saygı duymayacaklar. Ama ona karşı durduğum için bana saygı duyacaklar."

"Tabii ki yapacaklar. Erkek duruşuna saygı duyuyorlar!"

Lio, "Onların oyunlarını oynayabilirim -Tanrıça'nın şartlarına göre," dedi. "Eudias'ın daha az kışkırtıcı bir önerisi var mı?"

"Bunu daha az kışkırtıcı bulacağından emin değilim. Evlenmemizin mümkün olabileceğini düşünüyor."

Geri çekildi. "Hespera aşkına, bunu neden yapalım ki?"

"Bu Tenebralıların ilişkimizi daha az onaylamasını sağlayacaktır."

"Onlara bir şey kanıtlamak için düğüne ihtiyacımız yok! Anthros ve Kyria büyücülerinin benden dürüst bir kadın yaratmak için ihtiyacımız yok. Birliğimiz her zaman hayatımdaki en dürüst şey olmuştur."

"Elbette." Güven verici bir elini onun kolunda gezdirdi. "Bu sadece bir formalite olacak. Bir jest. Böylece arkanızdan fısıldaşan daha az ölümlüyü boğmak zorunda kalırım ve elimi dirseğinize koyabilirim."

"Bu hiç komik değil. Tenebran evlilik yeminlerini duydun mu, Lio? Onlardan nefret ederdin. Bir kadının kocasına itaat etmesiyle ilgili tüm o saçmalıklar."

"Eudias'a yeminleri değiştirip değiştiremeyeceğimizi sorabilirim ve evlilik yine de yasal olur. Bunun yerine sana itaat edeceğime yemin etmekten mutluluk duyarım."

"Böyle bir şey yapmana asla izin vermeyeceğimi biliyorsun." "Yatakta eğlenceli olabilir."

Sonunda ağzından bıkkın bir gülümseme çıktı. "Bu tür bir eğlence için evlilik yeminine ihtiyacımız yok, Majesteleri."

"Ama ziyafetler arasında bizi idare edecek dirsek dokunuşlarına ihtiyacımız var." Lio onu tekrar kollarının arasına aldı, yavaşça.

Kendisini ondan uzaklaştırmak zorunda kalacağı uzun saatler boyunca bu yakınlığı iliklerine kadar hissederek ona izin verdi.

"Sonbahar Ekinoksu geldiğinde," dedi Lio, "bir Hesperine ile Sonbahar Selamlama dansı yapmak istemez misin? Flavian'ın benimle bir söz dansını paylaşmanı izlediğinde yüzünde oluşacak ifadeyi hayal edebiliyor musun?"

"Bunun çok tatmin edici bir görüntü olduğunu itiraf etmeliyim."

"Sadece hayal et," diye mırıldandı. "Tenebra'daki herkes birlikte olma hakkımızı kabul ederdi."

"Pratikte bu şekilde yürüyeceğinden şüpheliyim. Bir insanla bir Hesperine arasındaki evlilik burada yasal mı?"

"Eudias bizim için öğrenmeye istekli. Sizce de en azından seçeneklerimizin neler olduğunu keşfetmeye değmez mi?"

"Bu seçeneğe ihtiyacımız yok. Tüm bunlar sona erdiğinde evimize, Orthros'a gidecek ve halkımızın önünde birbirimize söz vereceğiz."

"Elbette yapacağız. Ve kız kardeşinin orada olup bizi tebrik etmesi için elimden geleni yapacağım. Peki ya biz burada Tenebra'da onunla birlikteyken? Bir şekilde Tenebra ve Orthros'ta aynı anda bir gelecek inşa etmeye çalışıyoruz."

Boynundaki kolyelere dokundu. Kendini ona o kadar kaptırmıştı ki onları düşünmemişti bile. Ama olduğu gibi ona karşı çıplaktı, elçisinin madalyonu ve Değişen Kraliçe'nin kolyesi hâlâ boynundaydı.

"Saklanmak zorunda kalmayız," dedi Lio. "Korkmak zorunda kalmayacağız."

Glasstongue onun üzerinde en tehlikeli gücünü kullanıyordu; zorlayıcı, çekici sözlerini.

"Tek sorduğum," dedi Lio, "Eudias'ın bunu bizim için araştırması konusunda hemfikir olup olmadığınız."

Tenebra'nın talepleri değil, saf Hesperine cazibesi sonunda ona, "Pekâlâ. Bizim için bulacağı her türlü bilgiyi değerlendireceğim. Bu, kabul edeceğim anlamına gelmiyor."

"Bu bir sonraki tartışmamızın konusu olacak, Sayın Büyükelçi," diye söz verdi.

OceanofPDF.com

EN ESKİ DÜŞMANLARI

CASSIA'NIN YORGUNLUĞU GITMİŞTİ. Artık vücudundan enerji akıyordu ve uyumadığını kolayca unutabiliyordu. "Buradayken yapmak istediğim bir şey daha var."

"Diğerlerine katılmadan önce bu korkulukta seninle yapmak istediğim birden fazla şey var."

Ondan açgözlü bir öpücük daha aldı ama sonra iç çamaşırlarını aramak için kendini onun kucağından ayırdı. "Bir temizlik büyüsüne ihtiyacım var."

Büyüsü kızın vücudunu karıncalandırdı. İç çamaşırlarını korkuluktan uçmadan önce kaptı, sonra ona uzattı.

"yanılsamamı savunduğunuz için teşekkür ederim," dedi.

"İç çamaşırlarınızın yanlış ellere geçmesine asla izin vermeyeceğim. Tabii onları senden çıkarırken kendi sapkın ellerimi kullanmazsam."

"Bunlar doğru eller." Giysilerini topladı, hiçbir yerinin ağrımadığını görünce şaşırdı. Lio'nun ısırığının iyileştirici özellikleri ve büyüsünün verdiği coşku arasında, dünyayı fethedebilecekmış gibi hissediyordu. "Şimdi Flavian'ın güneş enerjisine sızmaya ve önemli belgelerini karıştırmaya ne dersin?"

"Büyükelçi Cassia, casusluk yapmayı mı öneriyorsunuz?" "Ve belki biraz da hırsızlık."

"Bu neredeyse hayal ettiğim diğer şeyler kadar keyifli. Herkes hâlâ Konsey'deyken hemen harekete geçelim."

Lio kapıya dokundu ve kilidin tekrar açıldığını ve kapı demirinin gıcırdadığını duydu. Bir kolunu Knight'a kısa bir süreliğine doladı, başını okşadı, sonra odayı tehlikeye karşı koklaması için önce onu içeri gönderdi. Lio'nun gücünün karanlıkta parladığını hissetti.

"Ne kadar ilginç," dedi Lio.

"Ne? Odada sihir mi var?"

"Hesperinleri püskürtmek için tasarlanmış bir Aithourian büyüsü," açıkladı, "ama düzgün yapılmamış."

Cassia kolundan tutup onu kapıdan geri çekti. "Bunu Dexion mu yaptı?"

"Hayır. Eudias yaptı. Onun gibi yetenekli bir büyücü asla bu kadar kötü bir büyü yapmazdı - tabii eğer niyet etmediyse. Sanırım Flavian ondan beni güneşten uzak tutmasını istedi ve Eudias da benim erişebildiğimden emin olmaya karar verdi."

"Oh, zeki Eudias."

Karanlık odanın içine girdiler ve Lio, Cassia'nın görebilmesi için hafif bir parıltı yarattı. "Özellikle dikkat etmemiz gereken bir şey var mı?"

Sırlarını saklayabileceği yerler aramak için odanın etrafına göz gezdirdi. "Flavian'da bana ait olan bir şey var ve onu geri istiyorum."

", " diye tahmin etti Lio, "devirme planınızı özetleyen ve ona gönderdiğiniz belgeler."

"Onları çoktan kullandığını ve belki de yok ettiğini biliyorum. Ama hâlâ buradalarsa, onları geri istiyorum."

"Kur yaptığınız dönemden kalma başka bir şey olabilir mi?" Lio sordu, sesi gergindi. "Eğer bir yerlerde sana ait romantik bir hatıra varsa, bunu da ona bırakmayı reddediyorum."

Cassia homurdandı. "Flört ettiği tüm kadınlara sevgisinin simgelerini veriyor ama karşılığında asla kabul etmiyor."

Lio, Flavian'ın masasındaki yazışmaları karıştırmaya başladı. "Şanslı adam. Saçının bir tutamını kestiği için elini kırmak zorunda kalmayacağım."

Cassia bir sandalyeden diğerine geçerek koltuklarda yarık ya da gizli bölme olup olmadığını kontrol etti. "Onun romantik arayışları için elinden daha önemli bir şeyi kırmana itiraz etmem. Gizlice. Böylece müzakereler sekteye uğramaz."

"Beni kışkırtma," diye uyardı Lio.

Lio masanın üzerindeki belgeleri Hesperine hızıyla okurken Cassia, bunca zaman sonra kâğıtlarının hâlâ onun gibi kokuyor olma ihtimaline karşı Knight'ı kendi kokusunu aramaya gönderdi. Mobilyaların arkasını, şarap şişelerinin içini ve halıların altını aradı.

"Kime yazıyor?" Cassia sordu.

"Önemli sayıda nüfuzlu lord ve dini lider. Bu mektup yığını aslında onun destekçilerinin bir kataloğu."

Cassia küfretti. "Onları Solia'nın tarafına çekmek için kullanabileceğimiz bir şey var mı?"

"Bize yardımcı olabilecek her ayrıntıyı not edeceğim." Lio cüppesinin iç cebinden eli büyüklüğünde, iple bağlanmış bir tomar kâğıt ve küçük bir kömür çubuğu çıkardı.

Cassia bir gülümsemeyi bastıramadı. "Gizli korkuluklarda ahlaksız genç kızlarla yasak buluşmalara yazı malzemeleri götürüyorsun."

"Şehvet düşkününü genç kız, tekil olarak. Başka hiç kimse benim parşömen kurdu eğilimlerime onun kadar tahammül edemez." Notlar almaya başladı, karakalemi küçük kâğıt parçalarının üzerinde o kadar hızlı ilerliyordu ki Cassia'nın gözlerinin önünde bulanıklaşıyordu.

Ellerini duvarlarda gezdirerek bir niş ya da mandal gizleyebilecek gevşek taş işçiliğini hissetmeye başladı. "Eğer gizli bir kapı ya da bir çeşit bölme yoksa hayal kırıklığına uğrayacağım. Eğer Patria da Solorum gibiyse, Büyücü Kral burayı sırlarla doldurmuştur."

Lio okumakta olduğu mektubu yere bıraktı. "Değişen Kraliçe'nin de öyle olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Ne kadar aptalım." Cassia cüppesinin altından sarmaşık kolyesini çıkardı. "Bu neden benim aklıma gelmedi?"

Lio, "Büyücü olmak köklü bir zihniyet değişikliğidir," dedi. "Ama seninkinin değişme zamanı geldi Cassia. Bu, her büyücünün öğrenmesi gereken en önemli derslerden biridir. Sıradan kurallara göre yaşayan biri gibi düşünmeyi bırak. Güçlü biri gibi düşünmeye başla."

Ziyafetlerinin enerjisi onu yeni duyularının, kendi damarlarındaki yeni varlığın -uykulu da olsa büyüsünün- farkına vardırdı. Değişen Kraliçe'nin tılsımını iki eliyle tuttu. Kadim ahşap farklı hissettiriyordu. Daha uyanık, bir şekilde, gözünü açıp onunkine bakan bir şahin gibi.

"Solorum'da işe yarayan şeyle başlayabilirim ve kolyenin duvarlardan geçip gizli bir geçide girmeme izin verip vermeyeceğini görebilirim." Değişen Kraliçe'nin kendi halkı Lustri tarafından kendisine verilen ilk adını söyledi. "Ebah."

Bir elini önündeki duvara koydu. Avucu sert taşla buluştu. ", " diye meydan okudu duvara, "o kadar da basit olmayan bir şey deneyeceğim."

Lio gelip onun arkasında durdu. Ellerini hafifçe kadının omuzlarına koyduğunda, yumuşak dokunuşu kadının bedeninde yeni bir enerji heyecanı yarattı. Şehvetli aurası, ziyafetlerinden bu kadar kısa bir süre sonra ondan bir yudum daha almaktan çekinmiyor gibiydi.

"Bu şekilde kendiliğinden ziyafet çekmeyi gerçekten bırakmalıyız," diye mırıldandı kulağına, durmaya niyeti olmadığını belli eden bir ses tonuyla. "Eğer Flavian'dan intikamımızı korkulukta almaktan memnun değilsen, masası hemen şurada."

Lio'nun kendisini masanın üzerine yatırdığını zihninde canlandırınca dudağını sertçe ısırđı. "Büyüme konsantre olmaya çalışıyorum. Sen berbat bir büyü öğretmenisin."

Lio kısık bir kahkaha atarak onun kulağının altındaki hassas deriyi öptü, sonra sessizce arkasında durdu.

Kolyede hissettiğı büyüye ve içindeki benzer güce odaklandı. Duvarın açılmasını diledi.

Taş sessiz ve boyun eğmez bir şekilde dayandı.

Kolyeyi düşürdü ve madalyonuna çarparak takırdadı. "Bu kalenin duvarları her ne sır saklıyorsa, onları ifşa etmeye pek istekli görünmüyorlar."

"Henüz," dedi Lio.

LIO DAHA FAZLA FİKRİ OLMASINI İSTİYORDU ama Lustra büyüğü hakkındaki bilgisi boşluklarla doluydu. Düşüncelerinin her zamanki hızında bağlantı kurmaya isteksiz görünmesi de yardımcı olmuyordu. Sürekli alacakaranlığın etkisi.

Ve o neredeyse gece gibi olan gecede sadece altı saatleri daha vardı. "Daha sonra daha fazla deney yapabiliriz. Bu gece izin alanını aramaya başlamak için zaman kazanmamız gerekiyor."

Cassia yüzünü buruşturdu. "Haklısın. Yılın en kısa gecesini en iyi şekilde değerlendirmeliyiz."

"Konsey sona erdikten sonra diğerleri bizimle avluda buluşacak."

"Ben Aşermekten aklımı kaybederken içimizden birinin bu tür düzenlemeler yapacak akla sahip olmasına sevindim" diye mırıldandı.

"Bu büyücüyle aklını kaybetmek güvenli." Lio notlarını tekrar cebine soktu. "Peki Flavian kâğıtlarınızı başka nereye saklamış olabilir?"

"Yatak odası, belki."

"Elbette, onun fethettiğı yeri yağmalayalım." Lio güneş odasına bitişik bir kapıyı işaret etti. "Kokusunu bu taraftan alıyorum."

Cassia yüzünü buruşturdu ve Knight'ı bir kez daha önlerindeki kapıdan içeri gönderdi.

Odanın bir köşesine doğru sıçradı ve büyük bir heyecanla koklayarak boş havanın bir bölümünün etrafında dönmeye başladı. Lio görünmezlik büyüğünün içinde varlığını hissettiğinde rahatladı. Şövalyeler kendi sürülerinin üyelerini koklamakta asla başarısız olmazlardı.

Hoyefe'nin bedensiz sesi, "Seninle burada karşılaşmak ne güzel," diye seslendi. "Özür dilerim, Yalnız." Cassia Şövalye'ye seslendi.

Hoyefe ortaya çıktı ve güven verici bir el salladı. "Beni keşfedenin Gölge'nin gölgesi olmasına sevindim. Artık gizlice dolaşırken tazılara dikkat etmem gerektiğini öğreneceğim. Duyuları gerçekten etkileyici."

Lio odanın etrafını işaret etti. "Görünüşe göre Flavian'ı gözetlemek konusunda hepimiz aynı fikre sahipmişiz."

Hoyefe yan masadaki yarım kalmış ekmek dilimine bakarak burnunu kırıştırdı. "Tenebra'nın ünlü sevgilisinin mahrem ilişkilerine burnumu sokmadan edemedim. Etkilendiğimi söyleyemem."

Eskimiş odada etkileyici boyutlarda sayvanlı bir yatak ve buruşuk yatak örtüleri vardı ama çiftleşmenin değil uykusuzluğun terini kokuyordu. Seyahat bavulları yarı açılmış halde etrafa saçılmıştı. Tıraş takımı ve banyo yağları lavabonun yanında terk edilmiş bir şekilde duruyordu. Burası bitkin, çok çalışan ve evli olmayan bir adamın özel alanıydı. Lio, Flavian'ın Cassia'nın kendisi için tasarladığı komploda başarılı olamadığını gösteren bu kanıttan fazlasıyla zevk alıyordu.

"Bir şey bulabildin mi?" diye sordu Hoyefe.

"Şimdilik sadece bu." İllüzyonist, ağzında mavi bir çiçek dalı olan bir tilkiyi tasvir eden küçük bir goblen karesini uzattı. "Bunu yastığının altında saklıyor."

Cassia'nın köpüklü kahkahası odayı doldurdu.

Lio kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Flörtlerinden jeton almadığını söylediğini sanıyordum."

Bir elini karnına götürdü, kahkahalar arasında nefesini tutmaya çalıştı. "Kupa ve dikenler, ne duygusal bir aptal. Bu iplik rengini nerede görsem tanırım. Hadrian mavisii."

Hoyefe, "Romantik olay örgüsü kalınlaşıyor," dedi. "Sabina'ya dair kanıtlar bulduk ama Sabina yok. Nerede olabilir?"

"Peki neden yalnız uyuduğunu açıklayacak ne gibi bir suç işledi?" Lio merak etti.

"Sanırım uzun bir liste," dedi Cassia, "ve benimle nişanlı kalmak en tepede yer alıyor."

Lio mizahtan uzak bir gülümseme takındı. "Sabina'nın onunla işi biterse, önemli parçalarını kırma tehdidimi yerine getireceğim."

"Ne yazık ki evde hâlâ onun yasını tutacak küçük bir kız kardeşi var," diye cevap verdi Cassia. "Onun yerine odasına biraz zarar verelim."

Dördü, dağınıklık içinde bir şey bulmanın zorluğuna rağmen odayı çabucak halletti. Neyse ki, Flavian'ın ortalığı daha da karıştırdıklarını fark etmesi pek olası değildi. Hoyefe, Flavian'ın şöminenin yanındaki sandalyesine uzanıp tanıdık bir kâğıt paketini kaldırdığında Lio ve Cassia hâlâ arıyor, Knight da hâlâ kokluyordu. "Aradığınız şey bu mu?"

Cassia paketi ondan aldı ve elleriyle kavradı. "Teşekkür ederim, Hoyefe. Lio ve ben bunlar için çok şey riske attık."

Lio bir elini sırtına koydu ve bir zamanlar Tenebra'dan kaçışının garantisi olan ama şimdi onları bir politika karmaşasının içine hapseden şeye baktı. "Neredeydiler?"

"Oda kabının dibinde, büyülü bir kutunun içinde." Hoyefe maymuncuklarını havada döndürdü. "Aletlerim büyülerini çabucak hallediyor. Beceriksiz Tenebran büyücüleri hakkında bana söyledikleriniz tamamen doğru."

Lio, Cassia'nın başyapıtını böylesine onursuz bir yerde sakladığı için Flavian'ın daha fazla parçasını kırmak istedi. "Bunları bana yazdıran parlak politikacıya geri verildiğini görmekten memnunum. Flavian'ın onlar olmadan bocalamasını izlemek için sabırsızlanıyorum."

"Sanırım onlardan çok yararlandı." Cassia'nın aurasında pişmanlıklar dönüyordu.

"Hiç de değil." Lio küçümseyerek burnunun ucuyla baktı. "Onları yakmak yerine sakladı. Sanki senin kullanım kılavuzuna başvurmadan devirmeyi bile başaramamış gibi."

"Onları saklamış olmasının başka bir nedeni daha var." Hoyefe'nin ses tonunda bir uyarı notası vardı. "Bir Hesperine elçisinin eliyle yazılmışlar."

Tanrıça. Şimdi aptal olan kimdi? Cassia bunları Lio'ya yazdığında, Flavian'ın bunları Hesperinleri suçlamak için kullanabileceğini hiç düşünmemişti.

"Bu benim hatam," dedi Cassia. "Flavian hakkındaki kararına güvendin. Ama size söz veriyorum, yaptıklarımı geri almak için bana güvenebilirsiniz."

Lio başını salladı. "Bu eşit derecede benim sorumluluğum. Sen benimle kalabilesin diye krallığı onun üzerine yıkmaya o kadar hevesliydim ki bunun sonuçlarını düşünemedim."

"başka bir şey daha buldum," dedi Hoyefe. "Ne olduğunu bilmek istiyor muyuz?" Cassia sordu.

"Bunun dışında mı?" Hoyefe, Flavian'ın Hedon tılsımını parmaklarından sarkıtarak zevk tanrısının agresif fallik glifini inceledi. "Eğer bu

Tenebralıların tanrısal olarak gördüklerini etkilemek düşündüğümünden daha kolay olacak."

Görünüşe göre Lio, Flavian söz konusu olduğunda sandığından daha sevimsizdi çünkü o da en az Hoyefe kadar kıs kıs gülüyordu.

Cassia'nın gülümsemesi hınzırcaydı. "Bir Hesperine'in Flavian'ın nişanlısını şimdiden etkilediğini söyleyebilirim."

Lio genellikle kandan doğmuş olmasının gururunu şişirmesine izin vermezdi ama şu anda Cassia'nın gülümsemesine kendi dişleriyle karşılık veriyordu. "Eğer onun nişanlısını çalarsam, Hoyefe, Tenebra'nın geri kalan kadınlarının gözünde onu tahtından indirmek için çalışır mısın?"

"Meydan okuma kabul edildi. Ama korkarım Tenebran erkekliğinin hayal kırıklığı yaratan oranlarından daha endişe verici bir şey buldum." Kutunun dibinden daha fazla belge çıkardı. Küçük parşömen kâğıtlarının üzerine küçücük, anlaşılmaz bir elle bir dizi mektup yazılmıştı.

Lio kaşlarını çatı. "Bu bir şifre mi?"

Hoyefe başını salladı. "Birileri Patria'da olup bitenler hakkında bilgi topluyor ve bunları gizlice çevre dışına çıkarmaya çalışıyor. Görünüşe göre Flavian bunları yakalamış."

"Kendisinin dışarıya bilgi kaçırmadığından emin misiniz?" Lio sordu.

Hoyefe başını salladı. "Bu bilgi onun tahtı ele geçirme girişimine çok zarar verebilir."

"Onları çoktan çözdünüz mü?" Cassia sordu.

"Canım, bu küçük kod İmparatorluğun en başarılı casuslarından biriyle boy ölçüşemez. Notların geri kalanını okuyacağım ve daha fazlasını öğrendiğimde sana söyleyeceğim. Ama daha önce gördüklerime dayanarak, bu bilgiyi en değerli bulacak kişinin kim olduğunu söyleyebilirim."

Cassia başını salladı. "Aklıma çok fazla şey geliyor."

"Doğru," dedi Hoyefe, "ama elimizde yeni bir kral seçmek istediklerini beyan eden lordların bir listesi var. Bir hainler kataloğu en çok kimin ilgisini çeker?"

Lio şaşırmamıştı ama Cassia'nın aurasını saran ürpertiden nefret ediyordu.

"En eski düşmanımız," dedi acı bir gülümsemeyle. "Doğal olarak kralın Patria'da casusları var."

"Asıl soru şu," dedi Lio, "Flavian onları çoktan yakaladı mı, yoksa hâlâ buradalar mı?"

OceanofPDF.com

KALEDEN DIŞARI

Castra Patria'nın ana avlusuna indiklerinde CASSIA Lio'yu serbest bırakmak için kendini ZORLADI. Bekleyen yoldaşları dışında avlu ıssızdı ama Flavianus'un nöbetçilerinin bakışlarını yukarıdaki duvarda hissedebiliyordu.

İsteksizce Knight'ın aralarında yürümesine izin verdi. İçinde bu kadar gerginlik varken Lio'nun gitmesine izin vermekten nefret ediyordu. Ona dokunmadan bile büyüünün temkinli uğultusunu hissedebiliyordu.

"Kaleyi terk etmekten korkmamız için bir neden yok," diye hatırlattı ona. "Bölgeyi zaten kontrol ettiniz ve etrafım koruyucularla çevrili."

"Yine de gardımı düşürmeye niyetim yok."

Trial kardeşleri Solia ve Kella, herkesin atları eyerlenmiş ve hazır halde ahırların önünde meşale ışığında bekliyordu. Lio elini Solia'ya uzattı. "Teşekkür ederim."

Bileğini sıkmak yerine elini salladı. "Önemli bir şey değildi." "Pek sayılmaz. Cassia'nın ve benim evimde Flavian'la dans etmek zorunda kaldığım için üzgünüm.

savunma. Ama size minnettarım."

"O aptalla şenlik ateşinin etrafında dönmeye katlanmak Cassia'nın hatırı için karşılaştığım en kolay zorluklardan biriydi."

Cassia içten içe öfkелendi. Kız kardeşi *bunu senin için yapmadığımı* da söyleyebilirdi.

Elini indirirken Lio'nun diplomatik cevabı "Yine de minnettarım," oldu.

Cassia diğerlerine gülümseyerek gerginlik anını yumuşattı. "Güzel ay. Karege bize katılmıyor mu?"

Kella Tilili'nin böğrünü okşadı, kedi ava çıkmak için sabırsızlanıyormuş gibi kuyruğunu salladı. "Ondan burada Tuura ile kalmasını istedim. Bu barbarlar ininde müttefiksiz kalmasını istemiyorum ama iyi bir gece uykusuna da ihtiyacı var. Gün boyunca bizi büyücüden koruyacaksa, her iki ucundaki mumu da yakamaz."

"Güzel." Lio içini çekti. "Madem sadece alacakaranlıkta yardımcı olabiliyorum."

Cassia Kella'dan Solia'ya baktı. "Siz ikiniz bu gece uyumadan iyi olacak mısınız?"

Kella Cassia'ya heybesinden bir şişe uzattı. "Kervancı Sütü getirdim. Biz Azarqi'lerin uzun yolculuklarda durup dinlenmenin güvenli olmadığı zamanlarda kullandığımız büyü bir içkidir."

"Bunu kendine ve Solia'ya saklamalısın," dedi Cassia.

Solia Cassia'yı inceledi. "Kendini daha iyi hissediyor gibisin." "Elbette öyle," dedi Mak sırtarak.

"Lio beni iyileştirdi." Cassia sesini alçak tuttu ama kızarıp kızarmadığını ya da kız kardeşinin yüzündeki kendinden memnun ifadeyi görüp görmediğini umursamadı. Grace'in ona iyi baktığını itiraf etmekte utanılacak bir şey yoktu.

"Demek Craving'di." Solia'nın ses tonu nötrdü ama Cassia ima edilen suçlamayı fark etmemişti.

Cassia Lio'yu savunmaya geçmeden Mak savunmaya geçti. "Kimse savaşa aç girmemeli."

"Her strateji uzmanı askerlerini doyurman gerektiğini bilir." Lyros'un gülümsemesi Mak'ın erzak işlerini hallettiğini gösteriyordu.

"Dövüşten önce romantizm bence çok fazla dikkat dağıtıcı," diye araya girdi Kella, "ama hep buna yemin ettin, değil mi Güneş Yanığı? Eskiden ne derdin? Isınmak için kılıcıyla bir iki raunt falan mı?"

Solia, Kella'ya öfkeli bir abla-kardeş bakışı attı ve Cassia eliyle bir kahkahayı gizledi. Kella, Cassia'ya komplocu bir sırıtışla karşılık verdi.

"Artık böyle şeylerin dikkatimi çok fazla dağıttığını düşünüyorum." Solia haritalarını gereksiz bir güçle açtı.

Lio'nun gözleri, yarattığı büyü ışığında eğlenceyle parlıyordu. Hepsi haritayı incelemek için daha yakın toplandı.

Kale merkezde duruyordu, kamp ve onun ötesinde Flavian'ın muhafız çemberinin daha geniş çemberi ile çevriliydi. Ancak Cassia'yı endişelendiren şey, Patria bölgesinin büyük kısmının kontrol noktalarının ötesinde uzanıyor olmasıydı. Bu bölge, orada ne tür avların avlanabileceğini gösteren sembollerle işaretlenmişti ama aynı zamanda çiftlikler, köyler ve birkaç küçük kale de gördü.

Cassia Lio'ya baktı. "Ve dün gece büyü yaptığın sırada bir büyü kaynağına dair hiçbir ipucu hissetmedin mi?"

Başını iki yana salladı. "Eğer çemberin içindeyse, bu benim tespit edebileceğim bir şey değil. Duyularının onu bize gösterip göstermeyeceğini görmeliyiz."

Solia başını salladı. "Thalia'nın bana izin alanının nerede olabileceği hakkında daha fazla bilgi vermediği için üzgünüm. Bilgiyi nereden aldığını bile açıklamadı."

"Bu da kaynağının on yaşındaki bir çocuğun kulaklarına göre olmadığını gösteriyor," dedi Kella. "Çoğu zaman olduğu gibi," diye onayladı Solia.

"Bunu bana sadece

Cassia'yı Patria'ya getirme zamanımız gelmişti, burada büyüünün ortaya çıkmasına izin verebileceğimiz 'güvenli bir yer' vardı."

Lyros, "Cassia'yı yormadan bu kadar alanı kat etmek birçok gece alacaktır," dedi.

"O kadar da zavallı bir değilim." Pelerininin altında sakladığı İmparatorluk pantolonunu ve Hücüm atı çizmelerini işaret etti. "Uygun kıyafetlerimi bile değiştirdim."

"Kısa sürede mükemmel bir binici olacaksın," diye onu temin etmek için acele etti Lyros, "ancak izin alanını algılamak senin açıdan büyüü bir çaba gerektirecek ve bu da yorucu olabilir. Bölgeyi stratejik olarak aranabilir alanlara böleceğiz ve her birini tararken, zaman kazanmak için bunları geçip yeni alanlara geçebiliriz."

Lio memnun görünmüyordu. "Umalım da izin alanını güvenli bir alanın içinde bulalım."

"Eğer bunu yapmazsak," dedi Mak, "dışarıda karşılaşacağımız her türlü tehdide karşı hazırlıklı olacağız."

Cassia Mak'ın güvenini güven verici buldu. Ama Lio'nun öyle düşünmediğini söyleyebilirdi. Hamon'un ölümü onu tamamen hazırlıksız hissettirmişti.

Ama artık gitme vakti gelmişti. Herkes atına binerken Lio, Cassia'nın üzensini onun için tuttu.

Kaşlarını kaldırdı. "Bu sefer beni eyerin üzerine çıkarmayı planlamıyorsun değil mi?"

"Bana Büyükelçi Cassia'nın kırılabilir bir hazine gibi taşınmayı tercih etmediği söylendi. Ayrıca, Zafer Yıldızı'nın ve Orthros Muhafızı'nın onayını kazanmamayı tercih ederim. Nike ve Lyta Teyze senin bağımsız bir at kadını olmanı istiyor."

"En çok Freckles'ın onaylamaması konusunda endişelenmemiz gerekebilir." Cassia'nın kısırağı Lio'ya etkilenmemiş bir bakış atıyordu.

"Hmm, evet," diye yanıtladı. "Biz Hesperinlere hiç de hayranlık duymuyor, değil mi?"

Cassia, Freckles'a, "Eğer bana katlanırsan," dedi, "daha önce hiç gitmediğin ilginç bir yere uzun ve güzel bir yolculuk yaparız."

Çilli'nin kulakları öne doğru seğırdi ve kıpırdamadan durdu. Herkesin yardımcı önerilerde bulunmasıyla Cassia kendini utandırmadan ata binmeyi başardı ve bahçe çantasını eyerine yerleştirdi. Lio'nun Hesperine'in iyileştirici özelliklerini takdir etmek için durakladı, bu sayede Lio onu bir duvara yaslayıp iyice hırpaladıktan sonra bile eyerde rahatsızlık duymadan oturabilmişti.

Lyros'un önderliğinde avluda yürümeye başladılar. Knight, Freckles'ın yanında tırıs gidiyordu ve Freckles onu fark etmeye tenezzül etmedi. Kapıya varmadan önce Hesperine'in bir adımı onları kaleden dışarı çıkardı. Yukarıdaki duvarlarda duran muhafızlar irkilmiş gibi göründüler ama onlara el salladılar. En azından Flavian'ın devriye gezme izni onlara bu girişim için bir bahane vermişti.

Solia eşarbını başının etrafına sararak sadece gözlerini görünür kıldı. Altın Kalkan'ın zırhına benzer bir parlaklık yüzüne yayıldı. "Kimsenin beni tanımamasını ve ilerleyişimizi durdurmamasını tercih ederim."

"Peçe büyülerine ihtiyacımız olmadığı için memnunum," diye mırıldandı Cassia. "Büyüleri birbirinden ayırmakta yeterince zorluk çekiyorum zaten."

Lio başını salladı. "Şu anda ne kadar az büyülü müdahale olursa o kadar iyi. At sürerken, alıştırma yaptığımız gibi duyularınızı açın."

"Egzersiz boyunca bana tekrar rehberlik eder misin?" Lio'nun kendisine yardım etmek için harekete geçtiğini hissetmeye ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Divine dilindeki sözleri yatıştırıcıydı, temposu neredeyse büyüleyiciydi. "Kanlı Ay'ın ışığını başının üzerinde hisset."

Azalan yarım aya, Tanrıça'nın ağır ağır kapanan kırmızı gözüne baktı.

"Akımının aktığını hayal edin," dedi. "Sıcaklığını alnınızda hissedin."

Çok kolaydı. Büyüsünün etkisiyle içindeki tüm yolların açık olduğunu hissetti.

"Akım kalbine doğru akıyor."

Kalbi hızlandı.

"Sizinle dünya arasında akan damarları gözünüzde canlandırın. Şimdi sizden aradığınız şeye akan damarı bulun. Akımın kafanızdan ve kalbinizden ilerlemesine izin verin. Onu dışarıya doğru takip edin."

Gözlerinin kapanmasına izin verdi. Bineğiyle arasındaki bağ güçlendi ve nereye gitmesi gerektiğini anlaması için atına güvendi.

Cassia'nın duyuları dışa doğru genişledi, etrafındaki büyüünün dağınık parıltısını -güçlü yol arkadaşlarını- geçti. Auralarının ötesindeki dünya hayal kırıklığı yaratacak kadar çoraktı. Büyülerin yol kenarındaki çiçekler gibi büyüdüğü Orthros gibi değildi.

"Burada çok az büyü var," dedi. "Bütün büyücüler kalede, değil mi?"

"," dedi Solia.

"Kaç tane olduğunu söyleyebilir misin?" Lio sordu.

"Korkarım hayır," dedi Cassia. "Ama farklı... büyücü türleri var?"

Mak kıkırdadı. "Ne Hesperine benzetmesi ama."

"Bu çok Hesperine bir egzersiz," diye mırıldandı Solia, "ama bir odaklanma yardımı olarak işe yarayacaktır."

"Odaklanma yardımcıları için ne kullanıyorsunuz?"

Mak sordu. "Keskin nesneler," diye ekledi Kella.

"Ne de olsa bir büyücü tarafından eğitildim," dedi Solia.

Solia'nın sözlerine rağmen Lio'nun sesi bu egzersizden keyif alıyormuş gibi geliyordu. "Kalede kaç tane yakınlık hissedebiliyorsun Cassia?"

"Hmm." Cassia başını eğdi. "Şu rahatlatıcı şarkı kesinlikle Tuura'ya ait ve Hesperine büyüsunü nerede görsem tanırım, Karege. Işıltılı olan Hoyefe mi?"

Kella güldü. "Mükemmel bir tanımlama."

Cassia konsantre oldu, sonra burnunu kırıştırdı. "Şu yanık tadı olan var ya, işte o Dexion olmalı."

"Bir ateş büyücüsü için iğrenç bir bahane," dedi Solia.

"Eudias'la ilişkilendirdiğim bir fırtına kokusu var," diye devam etti Cassia, "sonra da bana Kyrian gibi gelen serin su."

"Doğru," diye onayladı Kella.

Cassia dünyevi olanı değil, esrarlı olanı algılamaya çalışıyordu ama havanın tadına bakma isteği duydu. Dilini ağzının içinde hareket ettirmeyi denedi, sonra kendini aptal gibi hissetti.

"Hayır, bu iyi bir fikir," dedi Lio. "Büyülü duyularınıza odaklanmak için fiziksel hareketleri kullanmak insanlar için kanıtlanmış bir stratejidir. Ve bir Hesperine olduğunuzda, dünyevi ve gizemli duyularınız aslında Birlik içinde olacak, bu da işinizi kolaylaştıracak."

"Oh. Bu çok yardımcı oldu." Havayı kokladı. "Bu tütsü kokusunu cenaze levazımatçılarıyla ilişkilendiriyorum."

"Ölümün pis kokusunu örtüyor," dedi Mak hoşnutsuzlukla. "Bunlar burada bulunmasına izin verilen büyücüler."

"Tanımlayamadığım birkaç kişi daha var... Çok silikler."

Lyros kuru bir sesle, "Bu Üstat Gorgos'un birliği. Bir etki yaratacak kadar güçlü değiller."

"Farklı yakınlıkları ayırt etme konusunda gittikçe daha iyi oluyorsun." Lio'nun övgüsü içini ısıttı. "Etrafındaki güçlü büyü yoğunluğunun dikkatini dağıtmasına izin vermeden bölgedeki progonaiia, haima, mageia ve manteia'yı tespit ettin. Bulduğumuzda hulaia'yı da hissedeceğinden eminim."

Cassia gözlerini açtı. Etraflarının çadırlarla çevrili olduğunu görünce irkildi. Egzersizde ne kadar uzun süre kaybolduğunu ya da ne kadar yol aldıklarını fark etmemişti. "Buradan kaledeki büyüü hâlâ hissedebiliyorum."

Lio ona bilmiş ve memnun bir bakış attı. "Ben de senin menziline arttığından şüpheleniyordum. Az önce test ettik ve teorimi kanıtladık."

"Zekice, aşkım."

"Şimdi, duyularınızı açık tutun. Daha önce de konuştuğumuz gibi bir dinlenme akımı sürdürün, böylece kendinizi çok hızlı bir şekilde tüketmezsiniz."

Lio'nun dinlenme akımı olarak adlandırdığı açıklık durumuna ulaşmadan rahatlamaya çalıştı. Ama şimdi bir kez daha çevrelerinin farkında olduğu için, gerginlik omurgasından yukarı süzüldü ve Freckles'ın kuyruğu buna tepki olarak seğirdi. Knight, aynı anda her yerde olamayacağından endişeliymiş gibi, atların etrafında dönerek gruplarının önünde ve arkasında dolaştı.

Artık kampın içinde olduklarından, gözlerini tekrar kapatamayacak kadar ihtiyatlıydı. Ziyarete gelen lordların hanedan sancaklarıyla örtülü görkemli köşklarinin arasından ve hizmetkârlarının daha mütevazı çadırlarının yanından geçtiler. Birçoğu sessizdi, sakinleri uyuyordu ama diğerleri açıktı, gecenin içine ışık ve cılız sesler yayılıyordu. Kimseyi uyandırmaktan endişe etmelerine gerek yoktu.

Onlar geçerken sarhoşlar sustu ve ölümlüler onlara sert ve temkinli bakışlar attı. Cassia o grubun üzerindeki bayrağa baktı ve Zirve için Orthros'a gelmemiş bir lordun amblemini gördü. Ama onlar buradaydı. Bu da tıpkı Müttefik Lordlar gibi onları da kazanmak için bir fırsat demekti.

Cassia'nın sürekli gerginliği onu gölgelerin üzerine atlamasına neden oluyordu, ki bu gölgeler genellikle sarhoş birinin karanlıkta tökezlemesinden daha tehlikeli değildi

İşemek için. Hesperines'i görünce irkildi ve pantolonunun yarısı çözülmüş halde koşarak uzaklaştı.

Cassia dinlenme akımını sürdürmeye çalıştı, ama sonunda duyuları bulanıklaştı ve her yerde büyü varmış gibi görünüyordu, nereye ulaşırsa ulaşsın ona geri yansıyan bir bulanıklık.

Hesperine onu eyerde havaya kaldırdığında, atının üzerinde sallanmakta olduğunu fark etti.

"Dinlenme zamanı," diye duyurdu Lio.

Cassia başını sallayarak onu rahatlatmaya çalıştı. "Bu kadar kısa bir süre sonra nasıl bu kadar yorgun olabilirim?" Hem de Lio'nun gücünden böylesine derin bir doz aldıktan sadece bir saat sonra.

Solia, "Sihirbazlık muazzam miktarda enerji gerektirir," dedi.

Cassia zavallı Çilli'nin yelesini ölümüne kavrayışını gevşetmeye çalıştı. "Hepiniz her zaman düşmeden büyü yapıyorsunuz."

"Dayanıklılığın zamanla artacak," diye söz verdi Kella.

"Herhangi bir ağaç gören oldu mu?" Lio sordu.

"Kamp için temizlenmekten kaçan ormanlar mı?" Lyros'un sesi kuşkuluydu.

"Beni takip edin," dedi Kella. "Tilili ve ben sana Maaqul'da bir dal yeşil bulabiliriz."

O ve kedisi herkesi hatasız bir şekilde korunmuş olan küçük bir söğüt ağacına götürdü.

"Bunların nasıl hayatta kaldığını düşünüyorsun?" Mak sordu.

"The Kyrians." Cassia bit geri a Esneme. "Willow var tıbbi özellikler."

Ağaçların örtüsü altına girdikleri anda kendini söğüt kabuğu toniği içmiş gibi hissetti.

"Daha iyi mi?" Lio sordu.

Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ve derin bir nefes aldı. "Çok."

"Kalos'un önerileri doğrultusunda, daha yüksek bir vahşilik konsantrasyonunun enerjinizin bir kısmını geri kazandırabileceğini düşündüm." Lio haklı çıkmaktan memnun görünmüyordu.

"Sorun ne?" diye sordu.

Yüz ifadesi netleşti. "Bir şey yok. Başka bir teoriyi kanıtladığımıza sevindim."

Başka biri olsa onun hoş gülümsemesine aldanırdı. Ama Cassia değil.

"Sen devam etmeye hazır hissedene kadar burada bekleyelim." Attan indi ve kızın atının yanında durarak inmesine yardım etmek için uzandı.

Bu sefer ona izin verdi. "Yeterince yol kat ettik mi, Lyros?" "Bir saat daha," diye yanıtladı Lyros, "o zaman ne kadar ilerlediğimizden memnun olacağım.

Bu gece aradık ama sadece kendinizi iyi hissediyorsanız."

"bu dinlenmeden sonra kaleye geri dönebiliriz," dedi Mak.

"Benim için bu kadar telaşlanmana gerek yok. Kesinlikle bir saat daha dayanabilirim." Ama Lio onu söğütlerden birinin dibine oturttuğunda, bir an için hareketsiz kalmaktan oldukça memnun olduğunu inkâr edemezdi.

Ölümlü bedenine bu mühleti çok görmemeye çalıştı. Onu cinayet deliklerinden geçirmiş, Hesperine büyüleriyle kanını akıtmış ve Maaqul boyunca sürüklemişti. Ve şu anda, annesinin büyüyle olan bağlantısıydı.

Tüm bunlar bittiğinde, yorgun bedenini Hediye ile ödüllendirecekti.

Başını söğüt ağacının gövdesine yasladı. Ama gözlerini kapatmadı. Grace'i düşündü, onun kendine güvenen görüntüsü üzerinde kafa yordu. Bir şekilde hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

Pişmanlık, yeniden kazandığı azıcık enerjiyi de tüketti. İlerlemeleri onu hayal kırıklığına uğratmıştı. Sihrini bulmalarının ne kadar süreceği konusunda hayal kırıklığına uğramıştı, böylece sonunda onu dönüştürebilecekti.

"Lio-" diye başladı.

Bitirmek için hiç şansı yoktu. Tehdidi hareket etmek için çok geç fark etmişti. Sadece orada oturup bir okun kendisine doğru uçtuğunu ve onu vuracağını fark edebilirdi.

BIÇAK

LIO, okçuya bir zihin büyüğü yaylını ateşini açmaya hazır olarak ok bir SEVİYELENDİRME büyüğü savurdu.

Ama ok yolundan sapmadı.

Bu farkındalığın dehşeti ona çok değerli bir an kaybettirdi. Sonra Hesperine hızıyla Cassia'ya doğru hamle yaptı ve onu vücuduyla kaplayarak yere düşürdü. Okun darbesi için kendini hazırladı. Ama ya ok onu delip geçerse?

Acı gelmedi. Başını kaldırdı. Ok, Mak'ın yumruğuyla kavradığı gözüne bir santim uzaklıktaydı.

Lio kıpırdamadı, Cassia'nın titreyen bedenini altında tutuyordu. Kalbinin hızla çarptığını hissetti. Grace'ine ateş etmeye kim cüret etmişti? Kim onun nabzını korkuyla attırmaya cüret etmişti?

Lio içgüdüsel olarak kendisinden kaçmaya çalışan thelemancy'nin patlamasını engelledi. Tahsildar'a bayrak sallarsa, bundan iyi bir şey çıkmazdı. Lio bu dersi öğrenmişti ve bu Hamon'un hayatına mal olmuştu.

Kendini odaklanmaya zorlayan Lio, gücünü örtülü bir arayış büyüğüne dönüştürdü. Gizli büyüğü sondayı ağaçların arasından geçirdi.

Mak ve Lyros'un koğuşları her yerdeydi. Hava Solia'nın hazırda tuttuğu ateş büyüğüyle dalgalanıyordu. Ama Lio okun geldiği yönde yabancı bir aura hissetmedi.

Şövalye burnu yere degecek şekilde çalılıkta daireler çizdi. Bir söğüdün dibinde ulumaya başladı. Kalçalarının üzerine çökerek güçlü bir sıçrayış yaptı ve çenesini yukarıdaki bir dala geçirdi. Yeterince yüksek değildi. Hırlayarak tekrar yere indi.

Tilili ağaca tırmandı, Kella yol boyunca çevik bir şekilde sırtına yapıştı. Lio bir tıslama ve pençelerin kumaşı ve eti parçalama sesini duydu. Sonra bir beden daldan düştü ve sertçe yere çarptı.

Solia kılıcını çekmiş, adamın üzerinde duruyordu. Kella ve Tilili ses çıkarmadan ona katılmak için yere düştüler, kedi avına tekrar saldırmaya hazırlanıyordu. Onun

Bacakları pençe izleriyle doluydu. Hayatta olmalıydı ama hiçbir yere koşamıyordu.

Kıpırdadı. Hareket eden bedenin içindeki boşluk Lio'yu şaşırttı. Adamın zihnini hissedemiyordu. Kalp atışlarını duyamıyordu. Yaraları kanamıyordu.

Lio'nun midesi altüst oldu ve sertçe yutkundu.

"Lio, bırak beni." Cassia onu itti. "Neler olduğunu görmem gerek."

"Bunun olduğundan emin değiliz." Lio söyledi. "O mu?" Cassia yankıladı.

"Kansız. Ölümsüz." Lio, bir masalın dışında karşılaştığı ilk canlanmış cesede bakıyordu.

Bir zamanlar insan olan yaratık, eklemleri imkansız açılarda bükülerek, esrarengiz bir koordinasyonla aniden ayağa kaydı. Bacaklarındaki acı verici yaralara aldırmadan koşarak uzaklaştı.

Solia'nın kılıcı parladı ve kansız olanı kıl payı ıskaladı. Tilili koştu ama Mak ve Lyros daha hızlıydı, Lio'nun gözleri için bile bir bulanıklıktı. Kemikler kırıldı. Etler yırtıldı. Hassas Hesperine kulakları için kafa kesmenin gerçekte nasıl bir ses olduğu Lio'nun aklına hiç gelmemişti.

Mak ve Lyros hareketsiz kaldığında, Lio onların çalışmalarının sonuçlarına baktı. Lyros yaratığın vücudunu yere yatırmış, çırpınan uzuvlarını karmaşık bir tutuşla kontrol ediyordu. Mak ise yaratığın kopmuş başını tutuyordu.

Gözlerini kırpıştırıp çevresini taradıktan sonra Lio'nun bakışlarıyla karşılaştı. Beklediği gibi boş gözlerle değil. Ona kurnaz bir algıyla baktı. Bu beceriksiz bir köle değil, usta bir büyücünün özenle hazırlanmış aracıydı.

Tabii ki. Koleksiyoncu kibrinden dolayı kansız piyonlarını bile en yüksek kalitede yapardı.

Mak'ın heybesi uçarak açıldı ve koruma büyüleriyle dolu bir kanvas çanta eline doğru havalandı. Kesik başı içine doldurdu. "İşte oldu. Artık bu şey bizi göremez, duyamaz ve efendisine bilgi taşıyamaz."

"İşimiz bittiğinde onu yakacağım." Solia ellerini Mak'a uzattı ve Mak da kafayı ona teslim etti.

Lyros dişlerini sıkarak, "Bunu etkisiz hale getirmek için Tuura'nın yardımına ihtiyacımız olabilir," dedi.

"Bırak uyusun," dedi Kella, fal kılıcı elinde. Tilili kendini ölümsüze doğru fırlattı ve Lyros ona izin verdi. Kedi kıvranan, başsız cesedi jilet gibi keskin pençeleriyle yere yapıştırdı.

Lio kendine biraz merhamet gösterdi ve yaratıktan uzağa baktı. Vücudundan yayılan çürük kokusunu almamak için nefes almayı bıraktı.

Babası yüzlerce yıl boyunca böyle şeylerle uğraşmıştı. Rudhira ve Nike da hayatta kalmıştı. Methu bunun için ölmüştü.

Lio, kollarındaki yeri doldurulamaz kadın uğruna yoldan çıkmanın dehşetine katlanmayı öğrenecekti.

Cassia onun altında kıpırdandı ve elini burnuna götürdü. Adam kalkmasına izin vermedi ama ona daha fazla yer açtı ve bir mendil uzattı. Ağzını ve burnunu Orthros ipeğiyle kapattı ve başını eğerek adamın bakışlarıyla buluştu.

Ela gözleri o kadar hayat doluydu ki, aurası bedeninin sığınağında kadar canlıydı ki. Bu bir anda değişebilirdi. O çok ölümlüydü.

"Seni yakaladım," dedi.

Kokusu onu veriyordu. Az önce olanlardan tuzlu bir korku duyuyordu ama sıcak bir misk kokusuyla karıştı, vücudunun onun yakınlığına, korumasına verdiği içgüdüsel tepkiydi bu.

"Unutma, sen de benimlesin." Sözleri cesurcadı. "Eğer daha fazla ölümsüz varsa, Knight onları bulacaktır. *Seckkaa!*"

Knight koklayarak gölgelere doğru ilerledi. Birkaç dakika sonra Cassia'nın yanına döndü. Çenesinde düşmanın parçalanmış parçaları yoktu, sadece bir bıçak vardı.

"Bölgede artık kan akıyor," diye sözlerini tamamladı Cassia, "ama ne buldu?"

"Dokunma ona." Sonunda Lio Cassia'nın kalkmasına izin vermek için yana yuvarlandı. Solia Cassia'nın ayağa kalkmasına yardım ederken Mak da ona elini uzattı.

Lio, Knight'ın aldığı silah üzerinde büyü bir inceleme yaptı. "Üzerinde herhangi bir lanet hissetmiyorum."

Kella, Tilili'nin eyerinden sarkan gümüş bir kolyeyle oynadı. "Azarqi tılsımlarım da beni herhangi bir lanete karşı uyarmıyor."

"Her ihtimale karşı ben alayım," dedi Mak.

"Koşuşlarımızı açık tutacağız," diye onayladı Lyros.

"Ve eğer hoş olmayan bir şey olursa onu eriteceğim," diye söz verdi Solia.

Lio yakınlığından nadiren pişmanlık duyardı ama şu anda, annesinden miras kalsaydı Majesteleri için daha faydalı olup olamayacağını merak ediyordu.

Zihin büyüsu yerine zihin iyileştirme. Dişlerini sıktı ve herkesin onu korumasına izin verdi.

Cassia'nın emriyle Knight bıçağı Mak'ın korumalı ellerine bıraktı. Mak bıçağı çevirip inceledi ve büyüsu derinleşti. "Anladığım kadarıyla sıradan bir mutfak bıçağı. Aslında oldukça kör ve şimdi de kabzasının her yerinde köpek dişi izleri var."

Kan Birliği'nden sessiz, ortak bir rahatlama sesi yükseldi. Solia

Cassia'yı kollarının arasına aldı. "Bir şeyin yok."

Cassia'nın öfkesi aurasındaki korkunun önüne geçmişti bile ama belki de daha çok kız kardeşinin iyiliği için Solia'ya sarıldı. Lio'nun içindeki her içgüdü Cassia'yı kollarından bırakmaması gerektiğini haykırıyordu ama o geride durdu ve kız kardeşlerin birbirlerini rahatlatmasına izin verdi.

"İyi tepki süresi." Mak onu sırtından alkışladı.

"Onu okun yolundan havaya kaldırmak daha mı iyi olurdu? Yoksa onu güvenli bir yere götürmek mi?"

"Hayır," diye yanıtladı Mak. "Kaç tane okçu olduğunu bilmiyorduk. Onu başka bir okun hedefi haline getirmiş olabilirsin. Ve korumalarınızdan uzaklaşmak asla iyi bir fikir değildir. Bunu sakın unutma."

"Yapmayacağım." Lio yutkundu. "İyi yakaladın."

"Senden zehirli bir kalp avcısı oku çıkarmak istemedim." "Ne?"

Mak onları başsız cesede doğru yönlendirdi. Haklıydı. Yün ve kürkten oluşan bembeyaz giysisine ve göğsüne takılı anti-Hesperine tılsımlarına bakılırsa, adam bir kalp avcısıydı. Ama bir Tenebran askerinin yayıyla silahlanmıştı.

"Bu yüzden onun kokusunu alamadık," dedi Mak. "Anti-himatik Lustra büyüsu ruh çağırma olayını örtbas etti ve bizi pusuya düşürmesini mümkün kıldı."

Kella küfretti. "Bu, Knight'ın onu neden Tilili'den daha iyi izleyebildiğini açıklayabilir."

Lyros'un bakışları düştü ve ensesini ovuşturdu. "Ve neden okunun koşuşlarımızı delip geçtiğini. Çok üzgünüm."

"Hiçbirinizden özür kabul etmeyeceğim." Cassia önce Lyros'u sonra da Mak'ı kucakladı. "Sınırdan bu kadar uzaktayken neden kalp avcılarını göz önünde bulundurarak korumalarınızı yaptınız?"

"Şimdi yapacağız," dedi Mak.

Solia çizmesiyle kansızları dürttü. "Koleksiyoncu bize meydan okumak istiyorsa, tek bir ölümsüzden çok daha tehlikeli bir şey göndermesi gerekecek."

"O bunu biliyor," dedi Lio.

"Evet." Cassia kolunu ona doladı. "Beni öldürmek değil, canlı ele geçirmek istediğini biliyoruz. Öyleyse neden ok?"

Onu yakınında tutma ihtiyacına teslim oldu. "Sanırım bu başka bir mesaj. Bunların hepsi kişiseldir."

Lyros anti-Hesperine tılsımlarını işaret etti. "Bize karşı bir kalp avcısı kullanmanın, Şehit Geçidi'nde onunla yaptığımız savaşa bir gönderme olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Ama bu arbalet kullanmıyor," dedi Lio.

Cassia'nın yüzündeki renk soldu. "Ok tıpkı Nike'ın hayatımı kurtardığı gece beni neredeyse öldüren ok gibi."

Mak'ın bakışları elindeki oka kaydı. "Sanki onu yakalayacağımı biliyor gibiydi."

Lio, "Bu ondan daha da eskiye dayanıyor," dedi. "Bir büyücünün Lustra büyüyle gizlenmiş ölümsüzleri, sekiz yüz yıl önce o vaşak değiştiriciyle savaştıklarında Blood Errant'ın tam olarak karşılaştığı şeydi."

"Bu doğru," dedi Mak. "Arenada bize hikâyeler anlatırken, değiştiricinin bir büyücü müttefiki olduğunu söylediler."

"Koleksiyoncu senin geçmişinle ilgili tüm bunları nereden biliyor?"

Kella sordu. "Şehit Geçidi'nde oradaydı," diye belirtti Lyros.

"Ve geçmişte," dedi Mak yavaşça. "Blood Errant vaşak değiştiriciyi ve büyücüyü yendiğinde, bölgede dolaşan bir Hediye Toplayıcısı vardı. Belki de yerel handa bazı hikâyeler duymuştur."

Lio başını salladı. "Hediye Toplayıcıların gördüğü ya da duyduğu her şey büyük olasılıkla efendilerinin bilgisi haline gelir. Ve çok uzun bir hafızası vardır."

"Ama oku nereden biliyordu?" Cassia'nın sesi katı ve gerçekçiydi ama bunun onu ne kadar derinden rahatsız ettiğini gizleyemiyordu. "Orada Nike, Alkaeos, Nephalea ve benden başka kimse yok sanıyordum."

"Okun bir mesaj olduğundan emin misin?" Kella sordu. "Bana yeterince belirgin görünmüyor. Tüm bunlar sadece stratejik bir seçim olabilir. Kansızının sana ne kadar yaklaşabileceğinden emin değildi, bu yüzden onu daha uzun menzilli bir silahla donattı."

"Kella'ya katılıyorum," dedi Solia. "Koleksiyoncu'nun sataşmalarına çok fazla anlam yüklememeliyiz."

Lio bunu kabul etmekten nefret ediyordu ama Solia haklıydı. Ve eğer Cassia'nın daha az korkmasını sağlayacaksa, gururunu bir kenara bırakacaktı. "Düşüncelerimizle sevdiğini biliyoruz. Ona bu gücü vermeyeceğiz."

Mak oku kansızın göğsüne saplayarak onu yere sabitlemeye yardımcı oldu. "Kesin olan bir şey var. Koleksiyoncu bize kolundaki numaralardan birini daha gösterdi. İkinci kez işe yaramayacak."

"Beni endişelendiren de bu," dedi Lyros. "Tüm taktiklerini gözümüzün önünde sergiliyor."

"Evet," diye yanıtladı Cassia. "Yedekte daha fazla taktiği olmasa bunu asla yapmazdı."

"Ya da tüm bunlar sadece bir dikkat dağıtmadır," diye devam etti Lyros, "ve biz henüz onun ana stratejisinin ne olabileceğini anlayamadık."

Solia'nın elinde bir ateş küresi canlandı. "Pekâlâ, ona küçük bir mesaj göndereyim. Stratejisi hakkında düşündüğüm şey bu."

"Bekle," dedi Lio, ölümsüzlerden geriye kalanları yok etmeden önce. "Kendi stratejimizi deneyelim."

"Ne düşündüğünü biliyorum." Mak'ın aurası hevesle parlıyordu.

Bu, Lio'nun önerisini iyice düşünüp düşünmediğini merak etmesine neden oldu. Ama Kan Emici için işe yaramıştı. "Hasarlı kansızın gitmesine izin verirsek, onarılması için efendisine geri dönmesi gerekir."

"Ve onu takip edebiliriz." Lyros da bu fikirden hoşnutsuz görünmüyordu.

"Mükemmel," dedi Kella. "Onunla yüzleşmek varken neden düşmanınızın sizi tekrar pusuya düşürmesini bekleyesiniz ki?"

"Bunun bizi gerçekten Koleksiyoncu'nun kendisine götüreceğini düşünüyor musunuz?" Solia sordu.

Cassia başını salladı. "Şüpheli, sence de öyle değil mi Lio? Hiç şahsen görünmedi... İtiraf etmeliyim ki, gerçek halini hayal etmekten bile ürperiyorum."

Onun gücünü hissettikten sonra, Lio o boşluğun merkezindeki büyücüyü hayal etmekte güçlük çekiyordu. "Sanırım zombi bizi şu anda Gözetmen olarak kullandığı büyücüye götürecektir."

"Gözetmen mi?" Kella sordu.

"Komutanlarından biri," diye açıkladı Lio. "Hypnos dünyanın bu kısmında ölüm ve rüyaların tanrısıdır. Öbür dünyada cezalandırılacak olan ölümlüler onun diyarına gönderilir, burada Gözetmenleri talihsiz ölümlerin görevlileridir. Hayatta, Koleksiyoncu'nun komutanları kendilerine onun Gözetmenleri derler. Skleros adında bir Hediye Toplayıcısıyla savaştık."

Cassia'nın aurasından bir ürperti geçti, düşünceleri Lio'nun çaba harcamadan okuyamayacağı kadar derine gömülmüştü. Ama tahmin edebiliyordu. Koleksiyoncu'nun onu Gözetmenlerinden biri yapmayı teklif ettiği zamanı hatırlıyordu.

"Mutfak bıçağının anlamı bu," dedi aniden. "Hediye Koleksiyoncuları, Büyücü Tarikatları'nın büyücülerin silah kullanmasına karşı koyduğu kurallara uymak zorunda. Bu yüzden doğaçlama yaparlar. Mutfak bıçakları en sevdiklerinden biridir. Belki de bu yaratığın efendisine aittir."

Lio, bir Hediye Koleksiyoncusunun kör bir mutfak bıçağıyla birine ne kadar çok acı verici şekilde zarar verebileceğini düşünmemeye çalıştı. "Elbette. Bu kansızın bizi bir Hediye Toplayıcısı'na götürmesini beklemeliyiz. Şimdi seni kaleye geri götüreceğiz. Siz Hoyefe, Karege ve Tuura ile kalırken biz de-"

"Hayır," dedi Cassia o sözünü bitirmeden. "Seninle gelmek zorundayım."

Lio onunla yüzleşmek için döndü ve ellerini onun omuzlarına koydu. "Neye doğru gittiğimiz ya da bizi ne kadar uzağa götüreceği hakkında hiçbir fikrimiz yok. Seni de yanımızda götürmek delilik olur."

"Bunların hepsi doğru," dedi, "ama Lustra büyüyle kaplıyken yaşayan ölülerin izini sürebilen tek kişi Knight."

Lio'nun büyüü yükseldi ve öfkesi için bir çıkış yolu aradı. Cassia haklıydı. Ve Lio, bu çarpık oyunda Koleksiyoncu'nun bunu bu şekilde planladığına dair bahse girmeye hazırdı. "Bu bir tuzak olabilir, seni ölümsüzleri takip edip Koleksiyoncu'nun seni yakalaması için gönderdiği kişiye götürmek için bir tuzak olabilir."

"Muhtemelen öyle ama Kella'ya katılıyorum. Beni bulmasını beklemektense onunla yüzleşmek daha iyi."

"Maaqul'daki savaşlarda savaştı," dedi Kella, "ve hatta bu düşmana karşı bile. Küller'in herhangi bir üyesine, onursal bile olsa, savaşçı olmayan biri muamelesi yapılmasına gerek yoktur."

Solia Lio'ya bir adım daha yaklaştı. "Bence bir kadını tehlikeden uzak tutmak aslında onu güvende tutmaz. Ben onu bizimle birlikte getirmekten yanayım ve bunun bana ne kadara mal olduğunu biliyorsun."

Lio Grace'ine baktı ve yanağını okşadı. "Bunun bana neye mal olduğunu sen de biliyorsun. Ama bu Cassia'nın kararı."

"Çabuk karar verin," diye öğütledi Lyros, "şafak sökmeden önce hepimiz Hesperinler olarak düşman karşısında işe yaramaz hale geleceğiz."

Cassia kendi eliyle Lio'nun elini kapattı. "Önlemlerimi dinleyin ve i iniz rahat etmezse bana söyleyin."

"Herhangi bir önlemin beni rahatlatacağından şüpheliyim," dedi ama dinledi.

"Mak ve Lyros bu sefer kalp avcısı oklarını da göz önünde bulundurarak beni korumaya alabilirler. Eğer herhangi bir düşmanla karşılaşsak, Knight'ı saldırıya göndermek yerine yanımda nöbetçi olarak tutacağım. Düşmanların Solia ve Kella ile birkaç dakika hayatta kalabileceğini varsayıyorum."

"Peçeler altında gideceğiz," dedi Solia. "Devriyelere izin verilebilir ama bir ölümsüz av partisi kamptaki ölümlülerin tanık olmasını isteyeceğimiz son şeydir."

Lyros başını salladı. "Lio, senin thelemantik perdelerin zihinlerimizi ve auralarımızı Koleksiyoncu'dan gizleyebilir. Bu sefer onu gafil avlamayı ve masum seyircileri korumayı umabiliriz."

"Semantik koğuşlar da yapabiliriz," dedi Mak. "Bu zaman alacak ama Lyros ve ben koğuşları hazırlarken sen Koleksiyoncu'nun herhangi birini ele geçirmesini engelleyebilirsin. Sonra da büyümüzü zihin büyüleriyle aşılatabilirsiniz."

Ama bu bir Sığınak koruması olmayacaktı. Üç genç kanlının büyüleri Koleksiyoncu'nun saldırılarının tüm gücüne karşı koyabilir miydi? Lio, kendisinin, Mak'ın ve Lyros'un yaşlı birinci kanlardan miras aldıkları büyük büyüden nadiren şüphe duyardı. Ama Koleksiyoncu'nun onlara ne kadar çok büyü yapabileceğini hissetmişti.

Cassia kız kardeşi ve Kella'ya endişeli bir bakış attı. "Biz gitmeden önce Solia ve Kella'ya sihirli büyüler yapabilir misin?"

"Onlara ihtiyacımız olmayacak." Solia atkısını okşadı. "İmparatorluk teramisi bizi korur."

Kella bileğini kaldırdı ve taktığı gümüş bir bileziği salladı. "Tuura benimkini büyüledi. Gitmeden önce onu ve Karege'yi ayrılabilceğimiz konusunda uyaracağız. senin yerine Patria'ya göz kulak olabilir Lio."

Cassia tekrar Lio'ya baktı. "Görüyor musun? Bu düşman için iyi hazırlandık. Ve eğer bir şeyler ters giderse, Tuura ve Karege ile kalmak için beni kaleye geri götürebilirsin."

Kaşlarını çatarak kızın kalkık çenesine ve inatçı dudaklarına baktı. "Seni geri çekersem itiraz etmeyecek misin?"

"Bir an için bile. Ben aptal değilim. Sebepsiz ve plansız asla tehlikeye atılmadığımı biliyorsun."

"Tanıdığım en az aptal insan sensin. Ama aynı zamanda bir amacın olduğunda en kararlı kişisin, bu amacın için güvenliğini ikinci plana atmak anlamına gelse bile."

"Ama senin güvenliğini ikinci plana atmayacağım, Lio." Ona doğru eğildi.
"Ve benim güvenliğim senin güvenliğindir."

Cassia bunun ona neye mal olduğunu da biliyordu. Ve başka seçenekleri olmadığı sürece Cassia'nın ona bunu asla yaşatmayacağını da biliyordu. Cassia haklıydı. Ölümsüzleri kimin gönderdiğini bulmanın tek yolu şövalyelikti.

Düşmanlarını rüzgârda bırakıp saldırmasını bekleyebilirlerdi. Ya da onu avlayabilirlerdi. İlerlemenin güvenli bir yolu yoktu. Tek yapabilecekleri tuzağı kurmaktı.

OceanofPDF.com

TUZAĞIN İÇİNDE

HEPSİ kansızın etrafında Lio uzanıp Cassia'nın elini kavradı. "Hazır."

O da sıkı, sonra Çilli'nin yelesini sıkıca tuttu. "*Ckuundat.*" Knight kulaklarını dikti, onun komutlarına dikkat kesildi.

Kella Tilili'yi kansızın üzerinden çektiği anda başsız beden ayağa fırladı. Solia kafayı torbadan çıkardı ve onlardan uzağa fırlattı. Kansız, esrarengiz bir hızla onun peşinden koştu. Kafa yere düşmeden önce, yaratık onu havadan yakaladı.

Hepsi nefeslerini tutmuş, ne yöne gideceğini görmek için bekliyorlardı. Ve sonra kayboldu.

Cassia "*Seckaa!*" diye seslenmeden önce Lio bir an için hem rahatlamış hem de hayal kırıklığına uğramış hissetti.

Ve Knight kansızın gittiği yöne koşmaya başladı.

Ayçiçeği, Lio'nun isteğine cevap olarak ileri atıldı, atın uzun bacakları onları Cassia ve Çilli'ye yakın tutuyordu. Knight avından emin bir şekilde çadırların arasından ve kamp ateşlerinin yanından hızla geçti. Tilili onun peşinden giderken, Mak ve Lyros'un Sıcakkanlıları da ölümsüz atların çevikliğiyle onu takip ediyordu.

Yanan odunların çıtırtısı ve uyanık insanların mırıltıları altında, Knight'ın nefes nefese kalışı onları Lio'nun ne görebildiği ne de hissedebildiği avına doğru yönlendiriyordu. Tendo'nun bazen tarif ettiği gibi, onu hiçbir beklenti, hiçbir av heyecanı sarmadı. Lio bu insan içgüdüsünden yoksun doğmuştu.

Ama avın sonunda karşılaştıkları her ne olursa olsun, Hesperine içgüdüleri bunun Majesteleri için bir tehdit olmadığından emin olacaktı.

Cassia'nın aurasının keskinleştiğini hissetti. Gizemli duyularıyla ulaştıkça varlığı gecenin içinde genişledi.

"Ne hissediyorsun?" diye sordu atın sesleri arasında. "Bir fikrim var," diye karşılık verdi. "Zihinlerimizi birleştirelim."

"Ne kadar derin?"

"Benim hissettiklerimi hissetmek için ihtiyaç duyduğun kadar derin."

Zihninde tuttuğu gergin odaklanma kalıplarının içine girdi. Yolculuklarının telaşının ortasında, yanağını onun yanağına bastırmış kadar yakın hissetti.

Yeterince yakın değildi. Zihninin saf bir içgüdüyle onunkiyle birleştiğı ve dünyaya onun gözlerinden baktığı ilk geceyi hatırladı. Kontrolünü aralarındaki bağa biraz daha teslim etti.

Onu koruma ihtiyacı tüm engellemeleri aştı ve bilinçleri birbirine karıştı. Kalbi onun ölümlü nabzına uyacak şekilde hızlandı. Kokular donuklaştı, sesler azaldı ve Çilli'nin kumral kulaklarının üzerinden dışarı baktığında, neredeyse o kadar uzağı göremiyordu.

Cassia'ya o kadar yakındı ki sözlerini duymadı bile ama sorusunu biliyordu. Kansızlığı hissedebiliyor muydu?

İleriye, Knight'ın ötesine baktı ve aralarındaki bağın onu Cassia'nın duyularının ulaşabileceğı her yere taşımasına izin verdi. Hiçbir şey.

Kadın adamın elini kavradı ve adamın kendi bedeninin farkına varmasını sağladı. Kadın onu bırakmadan önce avucuna ılık kan bulaştı. Elini ağzına götürdü ve onun yeni, gür tadını tekrar tattı, şimdi daha güçlüydü. Avucunu ısırarak kanlarını birbirine karıştırdı. Güç, Birlikteliklerini aştı ve onu kadının duyularına daha sıkı bağladı.

İşte orada. Kansızlığı bir bukalemunun derisinin değişen desenleri gibi hissetti. Bu büyü daha önce karşılaştıklarına hiç benzemiyordu. Hâlâ ölümsüzü göremiyor ya da kokusunu alamıyordu ama artık doğal olmayan yarattığın doğal kılık değiştirmesini algılayabiliyordu.

Cassia'yla aralarında bir zafer duygusu geçti ve Cassia'ya duyduğu korkuya bir parça merak karıştı. Birlikte sihir yapıyorlardı. Onun büyüünü.

Ama çadırlar arkalarında kaldığında ve ileride bir nöbetçi kulübesi belirdiğinde, Lio'nun korkusu yeniden üstünlük kazandı. Çevreyi terk ediyorlardı.

İçinde başka bir sihirbazlık dalgası yükseldi ve buna izin verdi. Cassia'nın nefesi kesilirken ciğerlerine hava dolduğunu hissetti. Aurası onu daha da yakınına çekti. Önlerinde her ne varsa, onunla birlikte yüzleşeceklerdi.

Görünmeyen gölgeler yükseldi, Mak ve Lyros koruyucularını güçlendirdi. Hava Solia'nın hazırladığı ateş büyüleriyle ısındı. Kella'nın elinde bir hançer belirdi.

Flavian'ın nöbetçilerinin yanından geçtiler. Adamlar yakalarının altından soğuk bir esinti geçmiş gibi ürperdiler, sonra ağaçlara bakmaya geri döndüler.

Nehrin kenarına geldiklerinde Knight duraksadı ve aceleyle kıyıyı kokladı. Lustra büyüü bir hayvan gibi çevrelerinde eriyip gitmiş gibiydi.

imenlere doğru süzülüyordu. Hayır, Şimdi onu kaybetmeyi göze alamazlardı!

Ama işte yine nehrin diğer tarafındaydı. Cassia'nın zihninden Lio kendi büyüsüyle uzandı ve hepsini suyun karşısına geçirdi. Cassia Şaşkın ve sevinçli bir ses çıkardı. Şövalye bğrd, patıkayı tekrar buldu ve yola devam ettiler.

Köpeği onları tarlalardan ve ormanlık alanlardan geçirdi. Kansıız ne zaman gözden kaybolrsa, Lio ve Cassia onu tekrar hissediyor ve yeniden ortaya çıktığı yere doğru ilerliyorlardı.

Aylar gökyüzünde alçaldı. Adım adım kilometrelerce yol kat ettiler, Lio kaç kilometre olduğunu bilmiyordu. Kovalamacanın sonunda onları neyin beklediğini artık umursamıyordu. Zihnine bu kadar derinden bağlanmış, sihirleri birbirine sarılmışken ona doğru at srebilseydi onunla tekrar yzleŐirdi.

İleride daha fazla çadır göründüğünde, bir anlık Şaşkınlığı paylaştılar, sonra anladılar. Patria'ya geri dnmemiŐlerdi. Gece rüzgârında dalgalanan, meşale ışığıyla aydınlanan Flavian'ın bayrağı değildi. Mavi bayrakta, Hadria'nın amblemi olan, denizin üzerindeki bir uçurumda bir kale vardı.

Cassia başını çevirdi ve Solia'ya seslendi. "Lord Hadrian'la tanışmaya hazır değilsin. Duralım mı?"

Bir süre sessizlik oldu. Sonra Solia cevap verdi, "Hayır. Hazır ol ya da , büyücünün kampında nerede saklandığını bulmalıyız. Perdeleri açık tutun."

Hadrian mavisini giyen nbet devriyelerinin arasından geçtiler. Gündüz nbetlerinin uyuduğu askeri çadırlara doğru ilerlediler. Dikkatlice yakılmış ateŐlerin ve iyi cilalanmış silahların bulunduğu rafların yanından geçtiler.

Bu soru onun ve Cassia'nın omurgasını sarmıştı. Koleksiyoncu, Hesperin varlığının hiç olmadığı bu yere ne kadar derinden yerleŐmiŐti? Burada, mtfeiki Lucis'in hâlâ hüküm sürdüğü yerde?

Sonunda Lustra büyüsü kansızdan uzaklaştı ve uzun bir revir çadırının içine kaydı. Sonra da sanki bir mezar örtüsünün arkasındaymış gibi tamamen gözden kayboldu. Cassia'nın içinde tiksinti ve bir soru yükseldi ve Lio bilgisini onunla paylaştı. Tüm adırı kaplayan nekromantik gizleme büyüleri algılıyorlardı. Hortlağın efendisi içeride olmalıydı.

"Hama! Barda!" Lio, Cassia ile birlikte söyledi.

Knight çadırın kenarında durdu ve nöbet pozisyonuna geçti. Avlarının sonuna gelmişlerdi.

Bir ses duydu, Solia'nın sesi, diye düşündü. Ama Cassia'nın düşüncelerinin sesi daha yakındı. *İçinde her ne yatıyorsa, onunla birlikte yüzleşeceğiz.*

Birlikte. Çok yakın. Onu dinlemekten vazgeçmek gibi bir arzusu yoktu. Aurası onu daha da derine çekiyordu, tıpkı bir okyanus akıntısının onu karşı konulmaz kucağına sürüklemesi gibi. Onun olmuştu. Sonsuza kadar.

Kolundaki keskin bir acı onu bedenine geri döndürdü. Denizden yüzeye çıkan bir ölümlü gibi nefesi kesildi. Renkler, sesler ve kokular ona çarptı. Görüşünü ön koluna odaklamayı başardı ve bir dış izinin iyileştiğini gördü.

"Bize geri mi döndün?" Lyros sordu. "Yardıma ihtiyacın olabileceğini düşündüm." "Teşekkür ." Kolundaki yırtığı ovuşturan Lio, Cassia'yı görmek için döndü

Eyerde sallanıyordu ve Mak ona yardım ediyordu.

Solia onları ikişer ikişer gösterip çadırın etrafını işaret etmeden önce iyi olup olmadığını soracak zamanı olmamıştı. "Dağılın! Etrafını sarın, korumasız çıkış bırakmayın. İşaretimle içeri gireceğiz."

Lio'ya Cassia'dan uzak durmasını emrediyordu. Damarları protestoyla yandı.

Lyros atını Lio'nunkinin etrafından dolaştırarak onu ve Ayçiçeği'ni çadırın bir tarafına doğru sürdü. "Cassia Mak'ın yanında güvende olacak. Sen benimlesin."

Lio derin bir nefes aldı ve Deneme kardeşinin sözünü dinledi. Atlarından indiler, Lyros atlarını yakındaki diğer atlara katılmaları için gönderdi, sonra da yan kapaktaki yerlerini aldılar.

Lyros, "Büyücünün zihnine hâkim olmaya çalış ve daha fazla şiddeti engelle," dedi. "Sen büyü yaparken ben seni koruyacağım. Düşman seni hedef alırsa Cassia'yı yoldan uzak tutması için Mak'a güven."

Lio, Grace'in kalbinin çadırın diğer tarafında nasıl çarptığına rağmen bu plandaki mantığı görmeye çalıştı. Mak'ın onun yanında olması Lio'nun tek akıl sağlığı umuduydu. Solia ve Kella yerlerini alırken ateş ve su auraları ön girişi kuşattı.

Çadırın içinden gelen bir çığlık geceyi yırttı. Bir insan çocuğu, sanki dünyası sona eriyormuş gibi feryat ediyordu.

Solia onlara ateşten bir dille işaret vermeden önce Lio bir anlığına büyücüye karşı mide bulandırıcı bir öfke hissetti. Koleksiyoncu'nun onlar için sakladığı her neyse ona doğru hücum ettiler.

HEPSİ BİR OYUN

CKABAAR. SALDIRI KOMUTU Cassia'nın dilinde dolaşıyordu. Şövalye'yi savaşa göndermek ve çaresiz öfkesini düşmanın üzerine yağdırmak istiyordu. Majestelerini korumak için harekete geçmesi gerekiyordu.

Ancak ağlayan çocuk aceleci davranmayı göze alamazdı. Cassia, Şövalye'nin koruma emrini zorla yerine getirdi. "*Barda!*"

Mak onun önünde çadıra girdi, iri cüssesi Hesperine çevikliğiyle hareket ediyordu. Cassia çantasından küreğini çıkardı ve Knight arkasını kollarken onu takip etti. Büyücünün kefen büyüğü derisinin üzerinde gezindi ve etrafını sardı.

Ama Grace'in de kendisiyle birlikte içeride kilitli kaldığını hissetti. Lio ve Lyros diğer taraftan, Solia ve Kella ise ön taraftan içeri dalmışlardı.

Kansız kalp avcısı yakınlarda diz çökmüş, omuzlarını Kyrialı bir büyücünün kucağına dayamıştı. Cassia ebe örtüsünün altından onun yüzünü tanıdı. Pakhne.

Hortlağın kesik başını kucakladı ve Koleksiyoncu'nun derin, alaycı sesiyle bir ninni söyledi.

Çadırın ortasındaki kumral askeri görünce Cassia'nın içini korku kapladı. Callen, Hadrian mavisini giysiler içindeki yarım düzine askeri savuşturmuştu. Kendi yoldaşlarını. Kılıcı her yönde parlıyordu ama onlar daha hızlıydı. Daha güçlüydüler. Ter kum rengi saçlarını alnına yapıştırdı ve kendi mavi tuniğindeki bir kesikten kan sızdı. Lord Hadrian'ın adamları asla kendi adamlarına saldırmazdı; tabii artık Koleksiyoncu'ya ait değillerse.

Callen kaçtı ve Cassia onun kimi koruduğunu arbedenin içinden gördü. Genç bir kadın çadırın arka tarafına sinmiş, kucağında bir bebek tutuyordu. Yanındaki karyolada da Perita yatıyordu. Çok hareketsizdi, teni kül rengiydi.

Hayır. Perita olmaz. Koleksiyoncu onu Cassia'dan aldıysa...

"O yaşıyor!" Lio ağladı. "Zihnini hissediyorum."

"Koleksiyoncu-?" Cassia sordu.

"Pakhne onun tek tutsağı," dedi Lio. "Başka kimseyi almasına izin vermeyeceğim."

"Peçeleri değiştirin!" Solia'nın emri kılıçların çarpışması üzerine çınladı. "Pakhne hariç herkese bizi göster. Ve Kella'yla beni Koleksiyoncu'nun esirine de göster."

"Ne?" Cassia ağladı. "Hayır!"

"O haklı." Lyros'un ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu. "Bırakalım Solia ve Kella dikkatimizi dağıtsın."

Lio'nun büyüü Cassia'nın teninde gezindi. Kız kardeşinin bu riski almasını engellemek için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Callen şaşkınlıkla bir çığlık attı ve gözlerini kocaman açarak hepsine baktı. Dikkatinin dağıldığı o anda, korumasının altından kansız bir yılan geçti.

Tilili atağa geçti. O ve Kella Callen'ın yanından uçarak geçtiler ve kansız olanı bir kenara fırlattılar. Ayağa kalktı ve kılıcını Kella'ya doğrulttu.

Solia gladius'unu kınından çıkardı ve ölümsüzlerin oluşturduğu halkaya doğru ilerledi. Sırtını Callen'a dönerek bir ölümsüzün elini kesti ve kılıcını şangırdayarak yere düşürdü. Callen çabucak toparlandı, ondan uzaklaştı ve tekrar düşmanla yüzleşti.

"Perita'nın etrafına bir koruma yerleştirmem gerekiyor." Mak kendini Cassia ile savaşın arasına soktu ve onu çadırın kenarına doğru itti.

Lio ve Lyros'u Pakhne'yle karşı karşıya, ulaşamayacağı bir yerde bırakmak için tüm iradesini kullandı. *Kendinize dikkat edin majesteleri.*

Çömelerek Mak ve Şövalye'yle birlikte çadırın etrafında dönmeye başladı. Onlar ilerlerken Mak, savaşla aralarında fiziksel bir bariyer oluşturmak için geçtikleri her boş revir karyolasını ters çevirdi.

Diğer taraftan bir kılıç ve bağırış kakofonisi geldi. Kopan bir kol Cassia'ya doğru döndü, parmakları esnedi. Cassia irkildi ve eğildi. Mak başka bir karyolayı havaya fırlattı ve kol ona çarptı. Kolun pençeleriyle bedenine geri dönüp dönmediğini izlemek için durmadılar.

Bütün çadır bir büyü sisi içindeydi. Tüm bunların arasında Cassia için sadece Lio'nun gücü açıktı. Nabzı, ölümün kavrayıcı büyülerine karşı geri itti. Mak onu yanına çekti ve Perita ile son mesafeyi de kapattılar.

Ama kucağında bir çocuk tutan genç kadın (Perita ve Callen'ın çocuğu olduğu kesin) ayağa fırladı ve yollarını kesti. Bebeği göğsüne bastıran kadın, karyolanın kırık bacağını titreyerek kavradı. "Eğer onlara zarar vermek istiyorsanız, beni geçmeniz gerekecek!"

Cassia ellerini kaldırdı. "Biz senin tarafındayız!"

Kadın sol bacağından destek alarak yerinde durdu. Taze bir çürük soluk yanağını çirkinleştirmişti. Bakışları Mak'a kaydı.

Onu görmezden geldi ve savaşıla aralarındaki zemine kanından bir çizgi damlatmaya başladı. Knight onun yanında nöbet tutmaya başladı.

"Yardım etmek için buradayız," dedi Cassia. "Bunlar Perita ve Callen'in Orthros'ta tanıştığı Hesperinler. Müttefiklerimiz."

Çürüğe rağmen kadının kalp şeklindeki yüzü tanıdık geliyordu. Koyu kahverengi saçlar. Saygın ama sade bir elbise. Belki de Cassia'nın tanıdığı bir hanımefendinin hizmetçisiydi? Genç kadını rahatlatmak için kullanabileceği bir bilgi bulmak için zihnini zorladı ama nafile.

"Ben Cassia. Perita sana kim olduğumu söyledi mi? "-boğazı sıkıştı
-"Benim için çok değerli."

Kadının parmak eklemleri derme çatma silahının üzerinde bembeyaz oldu.

"Lütfen," diye yalvardı Cassia. "Yardım etmeme izin verin. Ona ya da çocuğuna asla zarar vermem. Onu kaybedemem."

Kadının dudakları gergin bir çizgiye dönüştü. "Ona sadık olduğunu söyledi." "Her zaman."

mücadele tükeniyor gibiydi. "Sana inanıyorum."

Cassia karyolanın ayağını onun elinden kurtardı ve ses tonunu sabit, yatıştırıcı tuttu. "Adın ne senin?"

"Miranda."

"İyi karşılaştık Miranda. Artık onları tek başına korumak zorunda değilsin."

Miranda tekrar yere çöktü ve perişan haldeki çocuğu iki koluyla kucaklayarak yatıştırıcı bir şeyler mırıldandı. Mak karyolanın etrafında dönerek kan çizgisini Perita, Miranda ve çocuğun etrafında daha da belirginleştirdi. Nefesinin altında mırıldandı, havada asılı kalmış gibi görünen İlahi kelimeler.

Cassia, Perita'nın yanında dizlerinin üzerine çöktü. Arkadaşı bir battaniye yığınının altında solgun bir hayalete dönüşmüştü. Korku Cassia'yı bir anlığına dondurdu ve o nefeste Lio'nun acısını paylaştığını hissetti.

Cassia'nın kaybetmekten korktuğu arkadaşlarının sayısı giderek artıyordu. Ama Perita ilkiydi.

Cassia elini Perita'nın boğazına götürdü. Nabızı Cassia'nın parmaklarının altında titriyordu, mavi gözleri bulanık ve uzaktı. Nefesi hızlı ve sık geliyordu.

"Ne oldu?" Cassia Miranda'ya sordu.

"Doğum çok zor oldu. Pakhne dünden beri kanamayı durdurmaya çalışıyor ama sonra... Anlamıyorum! O değişti. Bebeği getirdi."

askerler burada - saldırdılar - eğer Callen burada olmasaydı..."

"Pakhne ne zamandır böyle?"

"Sen gelmeden hemen önce oldu."

Sen gelmeden hemen önce. Perita çocuğunu huzur içinde doğurabilirdi. Pakhne'nin onu iyileştirmek için zamanı olacaktı. Koleksiyoncu onları Cassia'ya tuzak kurmak için kullanmasaydı.

Miranda bir çığlık attı ve çocuk tekrar ağlamaya başladı. Cassia başını kaldırdığında Solia'nın muhafızlarının arasından bir kansızın sıyrıldığını gördü. İri yarı asker, Mak'ın kan çemberindeki boşluğa doğru sıçradı, kılıcını uzatmıştı. Cassia'nın eli küreğinin sapında sıkıştı.

Ama Mak yaratığın bileğini yakaladı ve bükte. Cassia ince kemiklerin çıtırtısını duydu. Diğer eli yaratığın boğazına dolandı ve onu Tilili'nin bekleyen pençelerine doğru fırlattı. Kella'nın bineği kansız hayvanı yere yapıştırdı. Kella'nın uzun hançeri boynuna doğru inerken Cassia başka tarafa baktı.

Mak yere kan damlacıkları saçtı. Çember tamamlanmıştı. Hesperine büyüü Cassia'nın dizlerinin altındaki toprağa karıştı. Ama bu Perita'nın hayatının parmaklarının arasından kayıp gitmesine engel olamayacaktı.

HUZUR, Yaşlı Usta'dan ^{sadece} birkaç adım ötedeydi.

Lio, Cassia'nın çadırdaki ilerleyişini izlemesine izin veremezdi. Düşmanlarına odaklandı.

Lio, Pakhne'nin bir zamanlar sakın olan mavi gözlerine baktı ve kurnaz Koleksiyoncunun ona baktığını gördü. Yaşlı Üstat savaşı sanki Krallar ve Büyücüler arasındaki bir maça oturmuş gibi izliyordu.

Bu onun için bir oyundu. Lio yanlış bir hamle yaparsa, bu çadırın içindeki tüm yaşamı yok edebilecek bir oyun.

Ama Koleksiyoncu Solia ve Kella'nın ölümsüzler arasında ilerleyişini izliyordu. Bakışları Cassia ve Mak'ı takip etmiyordu. Lio ve Lyros'un kendisine doğru geldiğini bildiğine dair hiçbir işaret vermedi. Hespera'nın peçeleri Hypnos'a karşı dayanıyordu.

Lio'nun Pakhne'nin zihnine girip onu geri almak için tek bir şansı vardı. Onu kurtarmak için bir hamle yaptığında, varlığını Eski Usta'ya ihbar etmiş olacaktı. Lio Koleksiyoncu'ya bunu bir düelloya dönüştürme ya da kayıplarını azaltma şansı veremezdi.

Bir kalp atışı geçti. Lio gizlendiği yerin derinliklerinde, içindeki zihin büyüsunü kusursuz bir büyüye dönüştürdü.

Kansız kalp avcısı ayağa kalktı, kafası yeniden yerine dikilmişti. Savaşa katılmak için döndü.

Bir kalp atışı daha. Lio thelemantik saldırıyı hedef aldı.

Aniden ısı tenini yıkadı. Serbest bırakılmak üzere olan bir ateş büyüsunün gizemli ısısı.

Bakışları tekrar savaşa kaydı. Solia Callen'in kılıcını bir kenara fırlattı ve yakasından tuttu. Arkasında sihir olması gereken bir itiş kakışla onu yakın dövüşün dışına fırlattı. Ateş büyülerinin menzili dışına.

Solia'nın tek bir darbesi tüm bu ölümsüzlerin işini çabucak bitirmek üzereydi.

Sonra Koleksiyoncu'nun piyonları tahtadan kalkacaktı. Ve o da daha iyi taşlarını oyuna sokacaktı.

Önce kimi ele geçirecekti? Çocuğa ne yapardı?

Callen sendeleyerek Perita'nın karyolasına, Mak'ın kan çemberine doğru geri döndü. Lio'nun yanında Lyros kana bulanmış dudaklarıyla bir kelime daha söyledi ve büyü etraflarını sardı.

Lio zihin büyüsuyle koğuşu araştırdı. Ama büyü yapısı ona direndi. Büyü için hazır değildi. Gücünü şimdi ona akıtırsa, sadece Mak ve Lyros'un zor kazanılmış savunmalarını zayıflatacaktı.

"Daha fazla zamana ihtiyacımız var!" Lio Solia'ya seslendi. "Kansızları henüz yok etmeyin."

"Delirmiş olmalısın!" Solia, Pakhne'nin ninnisinin yükselen notaları üzerinden alay etti.

Başka bir kansızın bileğini kesti. Ama onun arkasında, başka bir asker kendi bileğinin etrafındaki yırtık eti ovuşturuyor, yeniden takılan elini ayarlıyordu. Eskisinden daha az olmayan bir güçle ona doğru bir hamle yaptı.

Solia darbeyi savuşturdu. "Çok iyi yapılmışlar! Bıçaklar yeterli olmayacak." Havadaki sıcaklık arttı.

Tanrıça, anlamasına izin ver. Ona güvenmesine izin ver, sadece bu seferlik. "Dikkatlerini dağıt. Etkisiz hale getirin. Ama piyonlarını ona bırak!"

Yedi ateş canlandı. Büyüsü her bir kansızlığı güzel ve ölümcül bir hassasiyetle tüketti.

Lio bir hayal kırıklığı çığlığıyla Pakhne'nin zihninin derinliklerine kendi büyüsunü yaptı. Koleksiyoncu onun her düşüncesine ve damarına yerleşti.

Anılarında Benedict ile şakalaşıyor ve Ariadne ile kitapları tartışıyordu. O kız kardeşinin söz dansı sırasında yüzünden aşağı süzölen gözyaşlarıydı.

Ölüm büyüsü, ruhunun şifa için yaratılmış yollarından geçiyordu. Ondan çıkan ölüm büyüsü iplikleri, kansızları bir o yana bir bu yana çeken ipleri kesiyordu.

Lio her ipliğin izini sürerek büyücünün daha fazla kurbanını aradı. Pakhne aracılığıyla Koleksiyoncu ve Lio, Lord Hadrian'ın kampındaki her ruhu avuçlarının içinde tutuyordu.

Hortlaklar kamptaki tek ölüm lekesiydi, bu kadın da büyücünün tek dayanağıydı. Lio onu geri alabilirse, herkes güvende olacaktı.

O güçlüydü. Daha güçsüz bir büyücü çoktan ölmüş olurdu. Ama o parçalanıyordu. Lio, Yaşlı Usta'nın bir büyüü daha beslemek için onu yiyip bitirdiğini hissedebiliyordu.

Koleksiyoncu'nun mide bulandırıcı büyüsü Pakhne'den dışarı uzanmış, çadırdaki diğer ölümlü ruhları tüketmeye hazırdı. Callen'in kararlı kalbi. Perita'nın yaşam için savaşı aurası. Yanındaki cesur genç kadın.

Lio, ölümlüler arasında elemancy'yi döndürdü ve gücünü bir zihin korumasına dönüştürdü.

Koleksiyoncu'nun pençesi onların ve Lio'nun zihinlerini sardı, üç darbe birden. Kafatasında acı patladı.

Ama saldırı onun gücünden geri tepti. Ruh çağıran geri çekildi ve Lio'nun parçalanmış kalkanının parçacıkları tarafından kovalandı.

İşte , Deukalion, dedi Tahsildar.

YAŞAM VE ÖLÜM

CASSIA'NIN TEK YAPABİLDİĞİ Mak'ın koğuşunun içinden Perita'nın eline sarılmak olurken, çadırın diğer tarafında Majesteleri Koleksiyoncu'yla düello yapıyordu.

Lio'nun soluk teni kaçan ışık büyüyle parlıyordu, saçları ve cüppesi Lyros'un koğuşunun derin karanlığıyla simsiyahtı. Pakhne sandalyesinden havalandığında Cassia'nın midesi bulandı. Pakhne'nin başı geriye düştü, kolları sanki görünmeyen bir büyü'nün akıntısına kapılmış gibi iki yanında sallanıyordu.

Cassia etrafındaki büyü'nün değiştiğini hissetti. Sanki bir mezar bezi ağzından çekilip alınmış gibiydi. Ölü çağırma. Tanrı yardımcısı olsun. Eğer büyücü gizleme büyü'sünü bırakıp Lio'ya odaklansaydı...

Çadırın dışından bağırışlar geliyordu. Cassia seslendi: "Mak, daha fazla peçeye ihtiyacımız var!"

Artık çok geçti. Mak'ın büyüleri çadırın etrafını sardığı sırada bir düzine Hadrian askeri, başlarında lordları olmak üzere içeri daldı.

Lord Hadrian'ın bakışları önündeki sahneyi taradı ve Cassia bunun ona nasıl görünmesi gerektiğini biliyordu. Lio ve Lyros, Pakhne'ye büyü yapıyorlardı. Mak, Perita'nın üzerinde bir kan çemberinin içinde belirliyordu. Solia ve Kella düşmüş Hadrian kılıçlarının ve hâlâ ateş büyüyle titreyen korların ortasında duruyordu.

Eğer Lord Hadrian Aithourianları çağırırsa, bu gece daha da fazla ölümle sonuçlanacaktı. Cassia ayağa fırladı, gerekirse kendini iki gücün arasına atmaya hazırdı.

Kendi içgüdüleri onu durdurmadan önce bile Mak onu yakaladı. "Sakın bu koğuşun dışına adımını atma. Koleksiyoncu tam orada!"

Haklıydı. Cassia olduğu yerden bağırdı, "Lord Hadrian, sizi savunmak için buradayız!"

"Cassia?" Şaşkınlık yıpranmış yüzünde parladı. Ama kılıcını indirmede. Mak'ın onu tuttuğunu görünce ifadesi sertleşti.

Adamlarına hızlı el işaretleri yaptı. Biri çıkışa doğru fırladı. Takviye almak için mi?

"Beni dinleyin!" Cassia Lord Hadrian'a bağırdı.

Ama askeri başını ovuşturarak çadırın kapağından sendeleyerek geri çekildi.

"Bu işi çözene kadar kimse çadırdan ayrılmayacak," dedi Mak. "Kılıçlar indiğinde koğuşlar da inecek."

"Kapana kısıldık," diye fısıldadı askerlerden biri.

"Yerinizde kalın," diye emretti Lord Hadrian.

Tekrar eliyle işaret etti ve dört asker Lio ve Lyros'a, dört asker de Mak ve Cassia'ya yöneldi. Geri kalanları Solia ve Kella'ya yönlendirdi.

"Dur!" Cassia bağırdı. "Biz sizin müttefikiniz!"

"Cassia," dedi kız kardeşi o emir tonuyla, "bunu kanıtlayacak kişi ben olayım."

"Savaşçılar kadın!" dedi Lord Hadrian'ın askerlerinden biri şaşkınlıkla.

Bir ateş hattı, askerlerin yolunu keserek yerde hızla ilerliyordu. Solia içinden geçerek Lord Hadrian ve adamlarıyla tek başına yüzleşti.

"Yoldaşlarını öldürdü," dedi Lord Hadrian. "Tereddüt etmeyin."

Hepsi birden üzerine çullandı ve Cassia bir çığlık attı. Mak bu kez güven vermek için ona daha sıkı sarıldı.

"O bir Ruhların Galibi," diye hatırlattı ona.

Solia askerlerin arasında döndü, atkısı bir dans partneri gibi etrafında dalgalanıyordu. Gladyüsü sanki kendi bedeninin bir uzantısıymış gibi kesiyordu. Yumruğu etle buluştu.

Kan sıçramadı. Yanan deri kokusu gelmedi. Ama kılıçlar yere çarptı ve adamlar şaşkınlık ve acı dolu homurtular çıkardı. Silahsız ve inleyerek ayaklarının dibine düştüler.

Kella Solia'ya bir şeyler seslendi ve Cassia'nın kız kardeşi bir kahkaha attı.

Kadının içindeki saf neşe Cassia'nın nefesini kesmişti. Solia hiç bu kadar neşeli görünmemişti.

Sonunda sadece Lord Hadrian hâlâ ayakta idi. Solia kılıcını kavrayışını düzeltti ve Tenebra'daki en büyük savaşçıyla yüzleşti.

"Beni hafife almamalıydılar," dedi. "Sen de hafife almamalısın."

"Kimsin sen?" diye sordu.

"Sana göstereyim."

LIO'NUN GÖZLERİ gücünün etkisiyle kapandı. Savaş uzak bir gürültüye dönüştü. Zihninin gözünde, Pakhne'nin yıkıntıları arasında koştu.

Zihin.

Bu küçük egzersizden nasıl keyif alıyorsun? Koleksiyoncu'nun sesi kafasının içinde yankılandı.

Buraya oyun oynamaya gelmedim, diye karşılık verdi Lio.

Ölümlülerin hayatını bu kadar ciddiye almamalısın,

Deukalion. Onları hafife almamalısın.

Bu kadar çaba harcıyorsunuz, diye alay etti Koleksiyoncu, peki ne için? Fani varlıklarını birkaç dakika uzatmak için mi? Birkaç on yıl mı? Yüzyıllar ölümsüz gözlerimizin kırpmasıyken ne önemi var?

Onları sonsuza dek yaşatacak gücüm olduğunu unutuyorsun.

Koleksiyoncu, ölümsüzlüğün Hesperinler için her zaman boşa gittiğini söyledi.

Oyundan zevk almayı öğrenmelisiniz.

Onlar benim oyun taşlarım değil. Onlar benim müttefiklerim ve kazanmanıza izin vermeyeceğiz.

Piyonlar arasında savaşıyormuş gibi davranma. Vezirimi çaldığında ne yaptığını biliyordun. Onu geri alacağım, Deukalion.

Asla. Cassia bana senin kıramayacağın şekilde bağlı.

Ben her şeyi kırabilirim.

Pakhne'nin son anıları paramparça oldu. Doğumun küçük parçaları Lio'nun yanından uçup toz gibi dağıldı. Ancak Koleksiyoncu diğer parçaları kendisine topladı. Solia'nın dövüş hareketleri onun varlığında kayboldu. Pakhne'nin düşüncelerinde bıraktığı boşluk çöktü.

Lio onun zihnini desteklemek için acele etti. Koleksiyoncu'nun döndüğü her yere, Kella'nın sözlerinin, Tilili'nin özelliklerinin, onun ve Solia'nın taşıdığı büyü'nün tatlarının anılarının etrafına kristal savunma panelleri yerleştirdi.

Koleksiyoncu, *sırlarınızı korumaya çalışabilirsiniz ama Cassia'nın yakınlarda olduğunu biliyorum,* dedi.

Ama onun nerede olduğunu bilmiyorsunuz, diye yanıtladı Lio acımasız bir gülümsemeyle.

Onu bulmama gerek yok. Bana gelmesi an meselesi. Onu senden çok daha uzun zamandır tanıyorum Deukalion. Sana benden daha derinden bağlı olduğunu düşünme.

Lio'nun bu tehdidin sonuçlarını düşünecek zamanı yoktu. Koleksiyoncu'nun her kelimesi Pakhne'nin yaşam gücünün değerli rezervlerini parçaladı.

Lio, Hespera'nın ona verdiği tüm sihri, aklı, ışığı ve kanı ortaya çıkardı ve ölümsüz damarlarından akmasına izin verdi.

Koleksiyoncu Pakhne'ye yapıştı, iliklerine kadar işledi. *Kimseyi benden kurtaramazsın. En azından Cassia'yı.*

Cassia ve ben her bir piyonunu senden kurtarana kadar rahat etmeyeceğiz.

Çok iyi. Koleksiyoncu'nun eğlenen kahkahası Pakhne'de yankılandı. Bu parçayı alabilirsin. Ama benim döküntülerimi değerli bulacağından şüpheliyim.

Kavrayışını o kadar ani bıraktı ki Lio'nun büyüü Pakhne'nin zihninin derinliklerine doğru yuvarlandı. Bağlanmamış düşünceleri onun etrafında kaosa dönüştü.

Lio gücünü ona geri verdi ve dokunuşunu yumuşattı. Hiçliğe dönüşmeden önce onun vahşi anılarını, düşüncelerini ve duygularını yakaladı.

Parça parça, onun kim olduğuna dair kalıntıları topladı ve bunları zihninde uygun yerlere yerleştirdi. Titiz bir çalışma içinde, onun hayatının izlenimlerinde kayboldu. Kız kardeşinin hiddetli kucaklaması. Tapınak arkadaşlarının kahkahaları. İlk başarılı büyüünü yapmanın sevinci.

Ama bu hatıra sadece aşınmış yollara götürüyordu. Lio boşluğa doğru tökezledi.

Bir zamanlar iyileştirici büyüünün aktığı yerde artık çürümeden başka bir şey yoktu.

Lio sessiz bir inkâr çılgılığı attı ama Koleksiyoncu artık onu duymak için orada değildi. Yaşlı Usta gitmişti ve Pakhne'nin büyüünü de beraberinde götürmüştü.

Vücuduna çarpan bir darbe onu fiziksel farkındalığa geri getirdi. Lio, Pakhne'yi üzerine yığılırken yakalamak için gözlerini tam zamanında açtı. Onu kollarının arasına aldı ama sendeledi.

Lyros ona destek olmak için uzandı. "Kalbi hala atıyor!"

Bu imkansız görünüyordu. Ama Lio da duyabiliyordu, kulaklarına çarpan o kadar normal bir sesteki.

"Koleksiyoncu hâlâ burada mı?" diye sordu Lyros. "Hâlâ semantik koğuşlara ihtiyacın var mı?"

"Hayır." Lio'nun kendi sesi ondan çok uzakta geliyordu. "Hadrian'ın kampında hiçbir yerde değil."

Koleksiyoncu Pakhne'yi canlı bırakmıştı. Ama onun büyüü olmadan nasıl hayat olurdu?

"Herkesin tek bir koğuşa girmesini istiyorum,"

dedi Lyros. "Pakhne adım atamayacak kadar

kırılgan."

"O zaman kaçmamız gerekecek. Bana yakın dur!"

Etraflarındaki kan halkası bir ışık parıltısıyla kayboldu ve Lyros Lio'yu önüne kattı. Kollarında Pakhne'yle çadırın diğer tarafına doğru koştu, Lyros ve koğuşları da onu takip ediyordu.

Isı tenini karıncalandırdı. Bir ateş çemberinin yanından bulanık bir şekilde geçtiler. Lio içeride gördükleri karşısında hayret dolu bir küfür savurdu. Solia ve Lord Hadrian teke tek dövüşe kilitlenmişlerdi.

Mak'ın kan halkasının güvenliğine ulaşmayı başardı. Mak, Pakhne'yi elinden aldı.

Sonra gül ve tarçın kokusu, ateş ve ölüm kokusunun yerini aldı. Cassia, Lio'nun kolunun altından kayarak onu destekledi ve bileğini onun dudaklarına bastırdı.

Onun yumuşak etini ısırdı. Kadının kanının tatlılığı ağzındaki büyücülük tadını kovdu. Birlikteliklerine uzandı ve kadının zihni onu kucakladı.

O içerken yüzünü okşadı. "Bize geri döndün."

Bir kolunu kızın beline doladı ve onu sıkıca kendine doğru çekti. Kabaran büyü, o durduramadan zihin koğuşunda geziniyor ve ona hâlâ burada olduğuna dair güvence veriyordu. Hâlâ güvende.

"Evet," diye nefes nefese kaldı. "Ben ."

Lio onun kanından uzun bir nefes çekti ve kendisine karşı ürperdiğini hissetti. Ama Birlik de karşılığında onu sürükledi. Onu istemiyordu. Tüm içgüdüleri ona istediğini vermektir. İhtiyacı vardı.

"Bir yudum daha alırsan," diye uyardı Lyros, "seni ondan ayırıyorum." Lio kendini onların birlikteliğinden kopardı ve onun damarını mühürlemek için kendini irade etti.

Başını kaldırdı ve kendini Pakhne'ye odakladı. Mak onu Perita'nın yanındaki karyolaya yatırmıştı. Callen karısıyla birlikte oturmuş, onu göğsünde sallarken, Lio'nun tanımadığı bir kadın da çocuğu kucağına almıştı. Knight nöbet tutuyor, koğuşun sınırlarında dolaşıyordu.

"Pakhne yaşıyor," dedi Cassia. "Onu sen kurtardın."

"Hayır. Yapmadım." Lio başını iki yana salladı. Bu sözleri yüksek sesle söylemeye dayanamıyordu.

"Sorun nedir?" Cassia sordu.

Mak ve Lyros, Kan Birliği'ne yayılan dehşete, Pakhne'nin aurasındaki değişikliği hissetmiş olmalıydılar.

Lyros dedi ki, "Onun büyüü gitti."

"Koleksiyoncu onu canlı bıraktı... ama büyüünü mü aldı?" Mak Lio'ya baktı.

Sessizce başını salladı. Cassia'nın yüzündeki renk soldu.

Tam o sırada Pakhne'nin gözleri açıldı ve sorgulayıcı bir inilti çıkardı. Başındaki örtü düşmüştü ve Lio onu net bir şekilde görebiliyordu. İnce kemikli yüzü, kanatlı kaşları. Zoe'ninkiyle aynı renkteki dağınık saçları. Cassia'dan daha yaşlı görünmüyordu.

"Güvendesin," diye yatıştırdı Lio. Çok anlamsız sözlerdi ama onu elinden geldiğince rahatlatıyordu. "Yardım etmek için buradayız. Sadece dinlen."

Yüzünü buruşturarak elini başına götürdü. Düşünceleri değişti ve aurası kıpırdandı. Tıpkı Lio'nun her uyandığında, büyüünü kolları ya da bacakları gibi içgüdüsel olarak gerdiğinde yaptığı gibi.

Pakhne'nin nefesi kesildi. Sonra tekrar. Eli göğsüne gitti ve parmakları pençe gibi cübbesinin ön kısmına dolandı.

Nabızı hızlanmaya başladı ve nefesleri hızlı, boğuk soluklarla geliyordu. Panik düşüncelerini kör etmişti. Yüzü buruştu ve köşeye sıkışmış bir hayvan gibi inledi.

Lio bu sesi varlığının geri kalanında anılarında duyacaktı.

Cassia'ya bakmaya zorlukla dayanabiliyordu. Onun dehşetini hissedebiliyorken olmazdı. İkisi de aynı şeyi düşünüyordu.

Büyüsüne sahip çıkamazsa onu bekleyen kader buydu. Gücünden mahrum bırakılırsa sadece hayatı değil, sonsuzluğu da böyle görünecekti.

Lio elini Pakhne'nin başının arkasına geçirdi ve onu bir uyku büyüyle kapladı. Düşünceleri tatlı bir unutkanlığa gömüldü. Artık onun için yapabileceği tek şey.

"Rudhira ne yapacağını bilir," dedi Lyros.

Evet. Lio'nun elinde şimdi Rudhira'ya vermek üzere Koleksiyoncu'nun kırık kaplarından biri daha vardı.

"Onun için birini göndermek güvenli mi?" Cassia sordu. "Perita'nın iyileşmeye ihtiyacı var. Hem de hemen."

"Mekânı gizledik," dedi Mak, "ama Aithourian ifşa büyüleri karşısında nasıl durduklarını öğrenmemeyi tercih ederim."

Lyros başını salladı. "Rudhira'yı buraya getirmek bela aramaktır."

"Perita'nın iyiliği için bu riski göze almalıyız," dedi Cassia.

Kella fal kılıcını döndürdü. "Bırakın savaş büyücüleri gelsin. Su büyüm karşısında ateşlerini ne kadar süre yanık tutabileceklerini göreceğiz."

"Pekâlâ," dedi Lyros. "Siz gidin, Majesteleri. Ben koğuşunuzu ateşe karşı güçlendireceğim."

Mak başını salladı ve gözden kayboldu. Lyros onların etrafında dönmeye başladı ve kanını yerdeki halkaya ekledi.

Savunmalarının ötesinde, Kella ve Tilili Lord Hadrian'ın düşmüş adamlarının başında nöbet tutuyordu. Hiçbiri düelloya müdahale etmek için onu geçmeye cesaret edemedi.

Lord Hadrian, Solia'yı alev halkasının içinde daire içine aldı ve ön kolunu alnında gezdirdi. "Şimdiye kadar beni öldürebilirdin."

"Evet." Solia'nın sesi soluk soluğaydı ama adımları yaşlı savaşçınınkinden daha az yorgundu.

Lord Hadrian, "Benimle oyun oynamama onurunu bahşet," diye buyurdu. "Eğer bu benim son savaşım olacaksa, bitirin!"

Karısının ve kızlarının yüzlerinin görüntüsü düşüncelerinde parladı, bu onun son, sessiz savaş çılgılığıydı. Ona pahalıya mal olmuş olması gereken bir güç ve hız patlamasıyla hamle yaptı.

ONU KURTARMAK İÇİN HER ŞEYİ YAPARIM.

CASSIA savaşın nasıl sona ereceğine bakamıyordu.

Solia gladyüsünü iki eliyle kavradı ve Lord Hadrian'ın güçlü saldırısına kılıcıyla karşılık verdi. Çıkan çınlama Cassia'nın kulaklarını çınlattı.

Sonra altın kılıcı karşı saldırıya geçerken çeliğin çelik üzerinde kayması geldi. Lord Hadrian'ın kılıcı elinden fırlayıp ateş çemberinin ötesine uçtu.

Solia ile birlikte nefes nefese durdular ve Solia'nın altın rengi bakışlarına korkusuzca baktı. Sonra bir dua mırıldandı, bir savaşçının tanrısına hazır olduğuna dair verdiği söz.

Solia kılıcını kınına soktu. Lord Hadrian boğuk bir nefes verdi.

"Bu kılıç her zaman seninle ölüm arasında duracak," dedi Solia. "Anlıyor musun?"

Lord Hadrian başını salladı.

Uzandı ve eşarbını çekti. Gözlerinin etrafındaki altın maske soldu. Lord Hadrian'a gerçek yüzünü gösterdi, sırları küller içinde ayaklarının altındaydı.

Cassia bunun daha sonra bir bedeli olacağını biliyordu. Ama şu anda sadece Lord Hadrian'ın kız kardeşini tanıyacağını umabilirdi. Donmuş gibiydi, yüzü hiçbir şeyi ele vermiyordu.

"Bloğumu tanıdın mı?" Solia sordu.

Sözleri kısık sesle çıkmıştı. "Yıllar önce... Bir gösteride Lord Gaius'a karşı aynı blok ve karşı saldırıyı kullandım."

"Sabina ve misafiri seni antrenman yaparken izlemek için yalvardılar. Sen de kılıç için doğmuş olmayı dileyen iki kızı şımarttın."

"Hep derim, eğer erkek olsalardı..."

"Bizi eğitebilirdiniz. İhtiyacım olan becerileri öğrenmek için çok uzaklara gitmek zorunda kaldım.

Artık kılıcım hazır ve geri döndüm."

"Kraliçem?" Lord Hadrian'ın sesi kesildi.

Solia gülümsedi. "Beni tanıyorsunuz."

Onun önünde tek dizinin üzerine çöktü. "Kraliçem. Bu nasıl ?"

Uzandı ve elini onun omzuna koydu. "Kuşatma gecesi yaptığın yakarışlar boşuna değildi, adamlarının ölümü de öyle. Bana kaçmam için zaman kazandırdınız. Bu fedakârlıkları asla unutmayacağım."

Başını eğdi, omuzları gevşedi, sanki üzerinden yılların ağırlığı kalkmış gibiydi. Birbirlerine yaslanmış gibiydiler.

"Daha fazla fedakârlık yapmana gerek yok," dedi. "Bana hâlâ sadakat göstermeye istekliysen, her zaman olmayı umduğun kraliçe olacağım."

"Benim sadakatim her zaman sana olmuştur."

"Emin olmalısınız," dedi. "Dokuma odasından yönetmeyeceğim. Angara'nın adına, kılıcımınla önderlik edeceğim ve ateşim asla Tarikatlara hizmet etmeyecek. Beni takip etmek kolay olmayacak."

"Tenebra'nın lordlarının birbirlerine karşı silahlanmasına ve kendi kardeşlerini katletmesine izin verecek misiniz?"

"Hayır," diye yemin etti Solia. "Hükümdarlığında kan davalarına müsamaha göstermeyeceğim."

"Benden bu krallığın iyiliği ile kendi onurum arasında seçim yapmamı mı isteyeceksiniz?"

"Asla, lordum. Kralınız onurunuzu çok uzun süre rehin tuttu. İzin verin onu size geri vereyim."

Lord Hadrian'ın gözlerine bir ışık geldi. "O zaman bana düşmanlarının nerede olduğunu göster. Tahta giden yolu kendi kılıcımınla temizleyeceğim."

Ateş çemberi soldu. Solia düşen kılıcını aldı ve eline yerleştirdi. "Ayağa kalk, Lord Hadrian."

"Sizin yanınızda duracağım, Kraliçem." Onun kolunu sıkarak, kendisini ayağa kaldırmasına izin verdi.

Cassia bunun kız kardeşi için bir zafer olduğunu biliyordu. Ama Tenebra'nın hassas dengesi üzerine savaşa aç iki savaşçıyı saldıklarına göre sonuçlarının ne olacağını merak ediyordu.

SOLIA düellosundan başını kaldırdığında bakışları Pakhne'nin karyolasının üzerinde Lio'nunkilerle buluştu. Zarafet ablasında özür görmedi, sadece kararlılık gördü.

Kendi gözlerindeki uyarıyı görmesine izin verdi. Savaş sırasında yaptığı seçimler hakkında konuşacaklardı.

"Ne oldu?" Cassia alçak ve acil bir ses tonuyla sordu. "Birbirinize bağırığınızı duydum ama-"

Lio, "İnce noktaları daha sonra tartışmak için zamanımız olacak," dedi.

Cassia'nın aurası hayal kırıklığı, acı ve endişeyle keskinleşmişti ama başını sallayarak onayladı.

Lord Hadrian'ın dinleyici olarak bulunduğu şu an bunun zamanı değildi. Lio, Solia'nın liderliğini yeni müttefikinin önünde küçük düşürmeyecekti. Zamanını dikkatle seçecekti ve Solia hazır olsa iyi olurdu.

Ondan uzaklaştı ve bir elini Perita'nın yanında oturan Cassia'nın sırtına koydu. Solia ve Kella, Lord Hadrian'a yaralı adamlarına yardım ederken katıldılar.

"Burada ne oldu Kraliçem?" Lord Hadrian sordu.

Solia, "Aithourialıların bu çadıra ilgisiz kalmasını sağlayabilir misin?" diye sordu.

"Ah, Kral Lucis'in kampıma davet ettiği Corona'dan gelen misafirler. Leydim ve baharatlı şarabı onları eğlendiriyor."

"Hadrian baharatlı şarabının Hesperines'teki savaş büyücülerinin dikkatini dağıtabildiğini hatırlamıyorum."

"Leydim, savaşlarıma karışmaya meyilli konuklar için sakladığı özel bir bağbozumu."

Lio'nun Leydi Hadrian'a duyduğu saygı bir kez daha arttı. Görünüşe göre ortak düşmanlarını uyuşturduğu için ona teşekkür etmeleri gerekiyordu.

Rudhira ateş büyücüleriyle savaşmadan Perita'yı iyileştirebilirdi. Eğer buraya zamanında gelirse.

Çocuk şimdi daha sessizdi, diğer kadının kollarında inliyordu. Onu nazıkçe salladı. "Özür dilerim Callen."

Perita'yı göğsüne yasladı. Aurası uyuşmuştu, sanki hayat onun düşmanıydı ve savaşta ona hiç beklemediği bir darbe indirmişti. "Onun yanında kaldığın için teşekkür ederim Miranda."

Miranda, "Pakhne ve ben ona bunu tek başına yapmak zorunda olmadığına dair söz verdik," dedi.

Lio onu tanıımıyordu ama Perita'ya o kadar sadık olduğunu görebiliyordu ki liegehoundlar, Hesperinler ve ölümsüzler karşısında kaçmamıştı. Perita'nın böyle bir müttefiki onun ve Cassia'nın da müttefikiydi. Hatta bir arkadaş bile olabilirdi.

Callen bakışlarını Cassia'ya kaldırdı. "Eğer bu bir sonsa, burada olmanıza sevindim leydim."

Cassia Perita'nın elini tuttu. "Çok geç değil. Birinci Prens geliyor."

Rudhira'nın aurası çadırı doldurmuş, kendi peçe büyücüleriyle sarılmıştı. Thorn'u çekip Mak'ı yanına alarak içeri girdi. Ama Lord Hadrian

fark etti.

"Aithourialılar sarhoş ve uyuşturulmuş," dedi Lio. "Büyülerinizi fark etmeyeceklerdir."

Rudhira kılıcını havaya kaldırarak kınına soktu ve Perita'nın yatağının yanına gitti. "Efendi Callen, annem dizinizi onardı. Onun iyileştirici gücüne sahibim. Karınıza son derece saygılı davranacağım, sizi temin ederim."

"Her şeyi yap," diye homurdandı Callen. "Onu kurtarmak için her şeyi yap."

Rudhira karyolanın kenarına oturdu ve bir elini Perita'nın kalbinin üzerine koydu. Kaşları çatıldı ve muazzam gücü Kan Birliği'ne doğru aktı.

"Sen-?" Cassia sormaya cesaret etti.

"Evet. Çok geç kalmış sayılmayız." Yüzünde acı tatlı bir gülümseme belirdi. Çok geç kaldığı zamanlara dair ne kadar çok anı taşıyordu?

Gözlerinin önünde, Perita'nın teninin rengi geri döndü. Endişe verici kan kokusu kayboldu. Gözleri yeniden odaklandı ve kuru dudaklarını yaladı. "Cal?"

Bir iç çekti ve saçlarına bir öpücük kondurdu. "Buradayım, Pet." Alnı buruştu. "Bebek- o-"

Oğulları kulakları yırtan bir çığlıkla ona cevap verdi. İçindeki sevinç parladı ve ani gözyaşlarının arasından güldü. "Tanrı onu korusun, ne ciğerleri varmış."

Rudhira gürültücü, dağınık, kıvranan küçük ölümlüye Lio'nun yüzünde hiç görmediği yumuşak bir ifadeyle baktı. Bu yaşam bir günden fazla sürmemiştir. Yine de Rudhira on altı asrın ortasında durup hayret etti. Koleksiyoncu asla anlamayacaktı. Ama Lio anlamıştı.

"O mükemmel," dedi Rudhira. ", Bayan Perita."

Perita etrafına bakındı ve gözleri büyüdü. Eli Cassia'nın elini sıkıca kavradı. "Leydim-!"

Cassia ona gülümsedi. "Buradayım, dostum."

"O zaman neler olduğunu sormama gerek yok. Belli ki bu senin bir planın." İçini çekti. "Her ne ise, bunun için minnettarım."

Cassia, "Şimdi her şey yoluna girecek," diye söz verdi.

Callen Perita'nın oturmasına yardım etti ve Miranda çocuğu annesine teslim etti. Callen'in koluna girmesiyle Perita oğlunu kucağına aldı ve iki sevgili nihayet tüm bu ölüme rağmen yarattıkları yeni hayatı görebildiler. Pakhne'nin bir şifacı olarak son eyleminde bu dünyaya getirdiği hayat.

Lio kendisinin ve Ritüel babasının etrafına bir perde büyü sardı. "Lütfen-Pakhne için yapabileceğin bir şey olup olmadığına bakar mısın?"

"Elbette." Rudhira ayağa kalktı.

O ve Lio, Pakhne'nin ölümlülerden gizlenmiş karyolasının etrafında Mak ve Lyros'a katıldılar. Bir anlık Hesperin sessizliğini paylaştılar. Bu, Hespera tarafından onlara yüklenen Hesperinlerin en kutsal görevlerinden biriydi. Ölümlülerin kırık hayatlarının kâhyası olmak. Umut getirmek. Ve artık umut kalmadığında, Merhamet etmek.

Rudhira'nın büyü Pakhne'ye ulaştı ve Pakhne hareketsiz kaldı. Uzun yaşamı boyunca her şeyi görmüş olan Rudhira'nın midesi bulanmıştı. Eski bir Hesperin duası mırıldandı ve elini Pakhne'nin başına koydu. "Bundan nasıl kurtulduğunu anlayamıyorum."

"Bunun mümkün olabileceğini düşünmemiştik," dedi Lyros. "Eudias'ın Lio'ya anlattıklarına bakılırsa, Toplayıcı kurbanının büyüünü aldığı anda her zaman onu öldürüyor."

"Büyüsünü yaşam gücünden ayırmak imkânsız olmalı," diye yanıtladı Rudhira.

"Bunu bilerek yaptı," diye Lio. "Onun için onunla savaşıyordum... ve onu almama izin verdi. Büyüsü olmadan."

"Ah, Tanrıça." Mak, Lio'nun omuzlarına sarıldı. "Özür dilerim."

"Yaptığı şey bu. Kız onun için sadece bir araçtı, bana zarar vermenin bir yolu. Beni yenmenin hazzını yaşamak için onun tüm hayatını bir anlık bir savaş alayına indirgedi."

"Hepimiz kendinizi nasıl suçlama eğiliminde olduğunuzu biliyoruz," dedi Rudhira. "Hazır olduğunda zihin şifacılarını nerede bulacağını biliyorsun. Ve eğer gelip bizi bulmazsanız, ben sizi bulacağım." Üçüne de baktı. "Hepinize."

"O anlarda daha güçlü olmalıyız," dedi Lio. "Olacağız,"

dedi Lyros.

"Zamanla," diye kabul etti Mak.

"Keşke zorunda olmasaydın." Rudhira'nın bakışları tekrar Pakhne'ye kaydı. "Gündönümü Zirvesi sırasında Orthros'a gelen büyücülerden biriydi, değil mi?"

Lio başını salladı. "Lord Hadrian'ın kampında Kyria delegasyonunu temsil ediyor ve antlaşma için destek topluyor."

Rudhira yüzyılların pişmanlığını barındırıyormuş gibi görünen bir iç çekti. "Bizimle müttefik olan Tenebralılar çok az ve bu dünya onlara karşı hiçbir zaman nazik olmadı."

O haklıydı. Pakhne'nin hedef alınmasının nedeni onlardı. Zirve'ye katılımı, Lio ve Cassia ile olan kişisel geçmişi... Koleksiyoncu'nun onu seçmesinin nedeni buydu. Önce masum bir seyirci olan Hamon'u seçmişti. Bu gece ise Pakhne, bir müttefik. Sıradaki kim olacaktı? Hangi değerli arkadaş? Hangi aile üyesi?

"Ona yardım etmenin bir yolu olmalı," dedi Lio. "Peki ya kalp avcısı? Şehit Geçidi'nden olan, Tenebran elçiliğini güvenli bir şekilde Orthros'a götürmek için verdiğimiz savaş sırasında Toplayıcı'dan kurtulan tek kişi."

"Evet," dedi Rudhira. "Adamın zihnindeki varlığınız onu Koleksiyoncu'nun ölüm saldırısından kurtardı."

"Hâlâ onun zihnini iyileştirmeye mi çalışıyorsun? Ondan Pakhne'ye yardımcı olabilecek bir şey öğrendiniz mi?"

Rudhira durakladı. "Zihnini eski haline getirmek mümkün olmayabilir. Ama sayenizde artık huzur içinde, iyi bir bakımla yaşıyor ve özgür bir adam olarak ölecek."

"Pakhne'yi bekleyen hayat bu mu yani?"

"Onu yanımda götüreceğim ve bakımıyla kendim ilgileneceğim. Annem Soteira'ya ve İmparatorluktaki meslektaşlarımıza da danışabilirim."

"Anlaşma ne olacak?" Lyros sordu. "Eğer Hesperinler bir Kyrialı büyücüyü izinsiz alıp götürürse, bunun sonuçları ne olur?"

"Pakhne'nin bunu müzakere etmemiz için zamanı var mı?" Mak sordu.

Rudhira başını salladı. Şu anda bile büyüsünün akışı onun solmakta olan yaşamını sürdürüyordu. "Bir Hesperine şifacısının sürekli bakımı olmadan uzun süre hayatta kalamaz."

"Onu da yanında götür," dedi Lio. "Cassia ve ben siyasi zararı azaltacağız. Eğer bunu Semna'ya açıklayabilirsek, umarım hiç olmaz." Tereddüt etti. "Sence Pakhne'nin ne kadar zamanı var?"

Rudhira'nın sesi sakindi. Nazikti. Hastalarının sevdiklerine korkunç haberler verirken kaç kez bu tonu kullanmıştı? "Büyüsü olmadan tanrılarına gitmesi uzun sürmeyebilir. Ama acı çekmemesini sağlayacağız ve onu iyileştirmeye çalışmaktan vazgeçmeyeceğiz."

Bu sözlerin anlamı kafasına dank etti. Rudhira'nın daha önce hiç görmediği bir büyücülükle uğraşıyorlardı. Bizzat Kraliçe Soteira tarafından İmparatorluk zihin iyileştirme eğitimi almış, bin yılı aşkın bir süredir Hediye Toplayıcılarla savaşmış biriydi. Bu onun bile anlamadığı bir sihirdi.

Lio'nun herhangi birini bu düşmandan korumak için ne umudu vardı?

OceanofPDF.com

PAKHNE'NİN KADERİ

"EKSELANSLARI."

Cassia yanında Lord Hadrian'ın sesini duyduğunda, kendisiyle konuştuğunu anlaması bir anını aldı. Perita'nın karyolasından kalktı.

Cassia'ya kraliçesinin kız kardeşine yakışan bir selam verdi. "Onu bize geri getirdiğiniz için size teşekkür borçlu olduğumuzu söylüyor."

Cassia şimdi onu kendisine prenses diye hitap etmemesi için ikna edebileceğinden şüpheliydi. Ama bunun tamamen Solia'ya olan sevgisinin bir işareti olduğunu biliyordu, bu yüzden geçmesine izin verdi. "Ne pahasına olursa olsun bize dönecekti ama Büyükelçi Deukalion ve ben onun bize daha erken ulaşmasına yardımcı olduk."

Lord Hadrian Cassia'nın elini öpecekmiş gibi kaldırdı ama sadece tutmakla yetindi. Söyleyecek başka söz bulamıyor gibiydi. Ama buna ihtiyaçları yoktu. Solia'nın sonsuza dek kaybolduğuna inandıkları gece ikisi de oradaydı. Onun dönüşünün ne anlama geldiğini başka hiç kimsenin anlayamayacağı kadar iyi anlıyorlardı.

Cassia sonunda silahını yerleştirdi ve küreğini çantasına geri koydu. Elini Lord Hadrian'ın kaslı ve yaralı elinin üzerine koydu. "Sadık kaldık ve şimdi her şey yoluna girecek."

Aniden güldü, sesinde bir neşe vardı. "Öyle olacak."

Solia, yanında Kella olduğu halde Perita'nın karyolasının ayak ucuna geldi. Perita'nın bakışları çocuğundan ayrıldı ve gözlerini dikti.

"Leydim...?" diye sordu Cassia'ya, sesi titrekti.

Cassia'nın yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Bir zamanlar sadık hizmetçim ve her zaman dostum olan Perita'yı takdim etmeme izin verin. Kocasını Callen'la savaşta zaten tanışmıştınız. Perita, Callen, gerçek kraliçemiz geri döndü."

Callen ayağa kalkmaya çalıştı ama Solia elini kaldırdı. "Rahat ol." Ne diyeceğini bilemez bir halde tekrar karısının yanına çöktü.

"Yukarıdaki Tanrılar! Leydim, nasıl-? Siz her şeyi mümkün kılabilirsiniz, işte böyle." Perita bunun kayıp ve müstakbel kraliçesi üzerindeki ilk izlenimi olduğunu fark etmiş gibiydi ve başını eğdi. "Majesteleri."

Solia, belindeki kılıca rağmen Perita ve Callen'a o nazik gülümsemelerinden birini verdi. "Size olan bağlılığınız için teşekkür ederim."

Kız kardeşim. Benim de benim için her şeyini feda eden bir cariyem vardı. Cassia'ya olan sadakatin benim hükümdarlığımda asla unutulmayacak."

"Yine de onu her yerde takip ederim," dedi Perita şiddetle. "Ve ben de seni korumaya devam edeceğim," diye söz verdi Cassia.

Solia çocuğun başına dokundu ve bu asil kutsama karşısında toplantıya bir sessizlik çöktü; bu onun hayatı boyunca yanında kalacak bir onur nişanesiydi. "Henüz bir isim seçmedin mi?"

Callen sesini buldu. "Babamdan sonra, Majesteleri, benim gibi."

Perita gururla parlıyordu. "Küçük Callen iyi bir adam ve iyi bir savaşçı olacak, tıpkı babası ve büyükbabası gibi."

"Babamı çok erken kaybettim." Callen Kella'ya derin bir baş selamı verdi. "Yoldaşın sayesinde oğlum aynı acıyı çekmeyecek. Onun adını öğrenebilir miyim, böylece hayat borcumu onurlandırabilirim?"

Cassia Callen'ın sorusunu Divine'daki Kella'ya iletti ve paralı asker servet kılıcını kınına soktu. "Ona adımı ver ve hayat borcunu adaletle ödeyeceğimi söyle."

Cassia bu güvenceyi Vulgus dilinde tekrarladı. "Şanslısın Callen. İmparatorluk'ta pek çok can borcu var ve sen bu kıyılardaki ilk kişisin. Hayatını kurtaran kadın Kella, Küllerin İlk Kılıcı, Azarqi Kraliçesi Hinan'ın kızı."

"Ve benim güvenilir dostum," diye ekledi Solia. "Onu müttfikimiz İmparatorluk'tan gelen bir prensese yakışır şekilde onurlandırın."

"Hizmetinizdeyim Prens Kella," diye yanıtladı Callen.

Perita, "Kocamı koruduğunuz için teşekkür ederim, Majesteleri," dedi.

Cassia tercüme ettikten sonra Kella'nın çivit rengi dudakları sırttı. "O kansızların bir arkadaşını öldürmesine izin vermezdim Gölge. Üzerinden birkaç zombi düşürmek eğlenceliydi. Yine de bunu söylediğimi ona söyleme."

Solia Miranda'ya döndü. "Bugün Perita ve çocuğunu cesurca savundun. Cesaretiniz ve sadakatiniz de unutulmayacak."

Miranda kırık karyola ayağına baston gibi dayanarak reverans yapmayı başardı. "İlginiz için minnettarım, Majesteleri."

Perita, Miranda'ya elini uzattı ve arkadaşı elini tutmak için uzandı. Cassia'nın kalbi mutluluk ve kıskançlık karışımıyla sıkıştı. Perita'nın burada böyle iyi bir arkadaşı olduğu için mutluydu. Ama o arkadaş olmayı da özlemişti.

"Pakhne iyi mi?" Perita sordu.

Cassia yumuşak bir sesle, "Çok fazla büyü kullandığım için dinleniyorum," dedi. Bu sevinç anını üzücü haberlerle lekelemeyecekti. Onun için zaman olacaktı

Pakhne'nin kötü durumuyla daha sonra yüzleşecekti. Ama Lord Hadrian'ın gerçeği şimdi öğrenmesi gerekiyordu.

Cassia isteksizce Perita, Callen ve Miranda'yı çocukla baş başa bıraktı. O ve Solia, Lord Hadrian'ı Pakhne'nin boş karyolasının etrafındaki peçe büyülerinin içinde Hesperinlere katılması için götürdüler.

Rudhira çoktan gitmişti. Cassia, Rudhira'nın Aithourialılarla birlikte içeri girip çıktığını ve Lord Hadrian'ın bundan haberi olmadığını düşünerek rahat bir nefes aldı. Cassia gibi Lord Hadrian da Rudhira'yla Hold Lord Justinian kılığındayken tanışmıştı. Tenebra'daki en güçlü özgür lordun, Lord Justinian'ın gizlice bir Hesperine olduğunu anlamasına izin veremezlerdi.

"Pakhne nerede?" Lord Hadrian sordu.

Cassia, Lio'nun yüzündeki kedere dayanamıyordu. Kendini suçladığı her şeyden vazgeçirene kadar ona sarılmak istedi. Ama Birlikteliklerine ulaşma riskini bile göze alamadı. Şu anda ne düşündüğünü onun duymasını istemiyordu.

Kendi düşünceleriyle baş başa kaldığında, Pakhne'nin kaderinin kendi geleceğinin bir öngörüsü olup olmadığını merak etti.

"Şifacılarımız onu güvenli bir yere götürdüler,"

dedi Lio. Lord Hadrian eli kabzasında, Solia'ya baktı.

Onun koluna dokundu. "Bu Hesperinler bizim müttefikimiz. Kız kardeşimin Orthros ile müzakere ettiği yeni Gündönümü Yemini'ni destekliyorum."

Lord Hadrian başını salladı ve kılıcını bıraktı. "Lord Gaius Hadria'yı benim adıma bu antlaşmaya bağladı ve ben de yeminlerimi tutarım ama kraliçeme olan sadakat yeminim hepsinden üstündür. Kraliçe Solia'nın dostu olduğun sürece Hadria'nın da dostu olacaksın."

Lio eğildi. "Desteyiniz için Orthros'a minnettarız lordum. İçiniz rahat olsun, biz sizin yanınızdayız."

"Hesperinler bizi savunmasaydı bugün hepimiz ölmüş olacaktık," dedi Cassia. Kılıçlarla savaşamayacak kadar güçlü bir düşmanla karşı karşıyayız."

Lio ve Solia ile bakıştı, ikisi de başlarını salladı. Artık Lord Hadrian'dan saklayabilecekleri çok az sır vardı.

Solia Lord Hadrian'a döndü. "Lucis'in müttefikim dediği büyücü hakkında ne biliyorsun? Kralın güneşine ve sırlarına Tenebra'daki herkesten daha fazla erişiminiz var."

"Her türden büyücüyle arkadaşlık ettiğini biliyorum," diye gürledi Lord Hadrian onaylamayarak. "Geçen yıl bir Hediye Toplayıcısı da buna dâhildi."

"Üstat Skleros," diye onayladı Solia. "Kralın tahtı ele geçirmesine ve elinde tutmasına yardımcı olmak için yıllardır büyüler yapan başka bir büyücüye - daha da tehlikeli birine- hizmet ediyor."

"Diğer suçları yeterli değil mi?" Lord Hadrian, bunca yıldır kraldan sakladığı tüm öfkesiyle konuştu. "İktidara gelmek için büyüye mi güveniyor?"

"Bunu kendi gözlerimle gördüm," diye yanıtladı Cassia. "Onun gizli müttefiki hem bir büyücü hem de bir rüya büyücüsü."

Lord Hadrian başını salladı. "Bir baba kızının böyle şeylere tanık olmasına asla izin vermemelidir."

"Cassia ve ben bu büyücünün varlığından haberdar olan tek kişileriz," dedi Solia, "Gündönümü Zirvesi'ni sabote etmeye çalıştığında onunla savaşan Hesperinler hariç. Böylesi halkımız için daha güvenli."

Lord Hadrian, "Sen kızken olduğu gibi şimdi de sırlarının sessiz bir bekçisiyim," dedi.

"Teşekkür ederim," dedi Solia ona.

"Yani adamlarımı birbirine düşüren bu büyücü mü?" Lord Hadrian sordu. "Büyücü Pakhne'ye ne yaptı?"

Lio, elbette cevap verme görevini üstlendi. Rudhira onun Pakhne'nin durumunu açıklama şekliyle gurur duyardı. "Ailesine ne söyleyeceğimize karar vermeliyiz. Lord Hadrian, anladığım kadarıyla anne babası kız kardeşi size sadık. Onlara haberi siz mi vereceksiniz?"

Lord Hadrian yorgun görünüyordu. "Haber aldıklarında benim tam desteğime sahip olacaklar. Ancak Pakhne tapınağa girdiğinden beri artık Hadria'nın değil, Kyria'nın kızı. En iyisi önce tapınaktaki kız kardeşlerine söylemeniz, sonra da ailesinin neyi bilmesi gerektiğine onların karar vermesine izin vermeniz."

Lio başıyla onayladı. "Patria'ya döndüğümüzde Semna ve Büyücü Ariadne'ye söyleyeceğim. Pakhne'yi Hesperine bakımı altında tutmak için onların onayını alacağız."

"Onu kurtarabilir misin?" Lord Hadrian sonunda sordu.

"Bilmiyoruz," dedi Lio. "Ama onun için çok mücadele edeceğiz."

"Bu dürüst bir cevap." Lord Hadrian Lio ve Cassia'nın arasına baktı, bakışları Lio'da karar kıldı. "Lord Gaius bana Gündönümü Zirvesi'nde Aithourian Çemberi'nin Dexion'undan ona el sürmeden bir itiraf aldığınızı söyledi. Cordium'dan bir politikacının içini dökmesini sağlayabilen biri sadece hafif büyücü değildir."

"Ah, blöfümün anlayışlı Lord Gaius'u kandıramadığını görüyorum."

"Hesperine zihin büyüünüz halkımı rüyaların büyücüsünden koruyabilir mi?"

"Evet." Lio'nun ses tonunda kendinden şüpheye dair hiçbir iz yoktu.

Cassia bu cevabı bir diplomatın kusursuz blöfü olarak algıladı. Lio'nun cevabın hayır olmasından korktuğunu biliyordu.

"Kralı Aithourianları kampınızdan uzaklaştırmaya ikna edebilir misiniz?" Lio sordu. "Belki de adamlarınızın dost ateşiyle zamansız ölümlerinin suçunu üstlenmelerine izin vererek?"

"Pekâlâ," dedi Lord Hadrian, "Corona'nın altın çocuğundan o itirafı nasıl aldığınızı anlamaya başladım. Sanırım planınız işe yarayacak."

"Onlar gittikten sonra," diye devam etti Lio, "Vekilharçlar ve ben fiziksel koruma ve zihin büyüsunü harmanlayan bir thelemantik koruma uygulayabiliriz. Bu arada, eğer izin verirsiniz, Hesperine'lerimiz siz hâlâ savunmasızken büyücünün geri dönemeyeceğinden emin olmak için bölgede devriye gezecek."

Lord Hadrian kaşlarını çattı. "Kimsenin kampa girmesini ya da kamptan çıkmasını engelleyen bir koğuşa sahip olamam."

"Orada olduğunu kimse bilmeyecek," diye güvence verdi Lio. "Sizler oraya girip çıkabileceksiniz. Ama büyücü ya da hizmetkârlarından biri onu geçmeye çalışırsa, onu geri püskürtecektir."

Lord Hadrian bunu düşünürken Solia hiçbir şey söylemedi. Cassia öyle olmasını diledi ama kız kardeşinin sessizliğini anlıyordu. Lord Hadrian ile düellosu onun sadakatini sınamak içindi. Bu da kendisinininkiydi. Lucis'in ona Aithourialıları kabul etmesini emrettiği gibi, o da ona Hesperinleri kampına kabul etmesini emretmeyecekti.

Lord Hadrian, "Sizi Ekinoks Zirvesi'nden hatırlıyorum, Büyükelçi Deukalion. Benimle magefire duvarı arasında durmuştunuz. Sanırım size bir hayat borcum var."

Lio o kendini beğenmiş gülümsemelerinden birini takındı ve başını salladı. "O gecenin Hesperin yorumuna izin verirsiniz, minnettarlık bağımız olduğunu söylemeyi tercih ederim lordum."

"Peki bir adam minnettarlık bağına karşı görevini nasıl yerine getirir?"

"Halkını korumak için seninle birlikte savaşmama izin verersen, aramızdaki bağı onurlu sayar ve karşılığında onurlandırırım."

"O halde savunmanızı yükseltin. Hadria ve Hesperinler büyücüye karşı birlikte duracak ve yapılacak oylamada Kraliçe Solia'yı destekleyecekler."

Patria'ya döndüklerinde alacakaranlık şafağa karışıyordu. Düşünceleri bulanıklaşan Lio, Mak ve Lyros'un herkesi adımlamasına izin verdi. Cassia'nın diğer kadınlarla paylaştığı odalara indiler.

Gözlerini kırptırdı ve Lio'nun zihni tekrar onunkine kaydı. Körelmiş ölümlü burnu Lio'ya Tuura'nın ocakta pişirdiği kahvenin kokusunu getirdi. Cassia'nın gözlerinden Lio, Karege'nin esnemesini ve Hoyefe'nin ateşin yanında ellerini ısıtmasını izledi. Başını sallayan Lio gücünü geri çekti. Cassia onu iterek yardım etti. Birlikte onu kendi zihnine geri ittiler. Cassia biraz tökezledi ve Lio kolunu ona doladı.

"Bakın Tilili ne sürüklemiş." Neşeli Hoyefe bile onlar için endişelenmiş gibiydi.

Karege sandalyesinden sıçradı, dişleri kınından çıkmıştı. "Bir savaşı mı kaçırdık?"

Lio ilk önemli soruya odaklandı. "Koleksiyoncu buraya dönmeye çalıştı mı?"

"Hayır," dedi Tuura, "ondan hiç iz yok."

"Lio onu Lord Hadrian'ın kampından kovdu," diye açıkladı Cassia. "Patria'nın onun çekildiği yer olmaması iyi haber."

"Ama şimdi her yerde olabilir." Lio'nun zihni olasılıklarla dolup taşı.

Mak kendini bir sandalyeye attı ve Lyros'u kucağına çekti. "Korumamız altındaki insanların yakınında bile değil. Şu anda önemli olan da bu."

Lyros Mak'ın kollarına yerleşti. "Anlaştık. Çevremiz dışındaki hiçbir şey için endişelenemeyiz. Odaklanmaya devam etmeliyiz."

Tuura ilaç çantasına uzanmaya başlamıştı bile. "Lapa yapılması gereken en az üç kesik görüyorum."

Çok fazla insan vardı. Lio, Cassia'yı derin ve karanlık bir odaya sürüklemek ve Koleksiyoncu'nun kahkahasının sesini artık hatırlayamayana kadar kendini onda kaybetmek istiyordu.

Ama unutulmayı istemeye hakkı yoktu. Pakhne'ye karşı görevi henüz bitmemişti. "Solia," dedi, "bir kelime."

Onunla yüzleşti. "Bunu şimdi mi yapmak istiyorsun?"

"Bunu Pakhne hala nefes alırken yapsam daha iyi olur, ki bu da çok uzun sürmeyebilir."

Karege ateşin yanına daha fazla sandalye kaldırdı. "Neden herkes oturmuyor? Eminim hepimiz bunu çözebiliriz."

Tuura kahve fincanlarını doldurmaya başladı. "Ben Sunburn ve Standstill'in yaralarını sararken siz de bize neler olduğunu anlatabilirsiniz."

Kella Tilili'yi Solia'nın yanında tuttu. "bir şey yok."

"Neredeyse şafak söküyor." Cassia bir elini Lio'nun göğsüne koydu. "Kana ve uykuya ihtiyacın var."

"İhtiyacım olan şey," dedi Lio Lütufkâr kız kardeşine, "Koleksiyoncu ile bir savaş sırasında muhakeme yeteneğime güvenilmesi."

"Ben bir savaşçıyım," diye karşılık verdi Solia. "Sen bir diplomatsın. Ben savaşta nasıl hızlı karar verileceğini bilirim."

"Ben bir büyücüyüm ve daha fazla insanın Pakhne'nin kaderiyle karşılaşmasını istemiyorsanız beni dinlemelisiniz."

"Callen'ı şu anda gömmemizi mi tercih ederdin?" Lio'nun sesi yükseldi. "Hepsini kurtarabilirdik!"

Solia ona bir adım daha yaklaştı. "Unutuyorsun Lio, ben de bir büyücüyüm ve ne zaman kılıç yerine büyü kullanacağımı bilirim."

"Elbette büyünü kullan," diye karşılık verdi, "ama tek bir büyüyle tüm kansızları yok etmek zorunda değildin."

"Eğer yapmasaydım, Perita'nın ve çocuğun hala hayatta olacağına söz veremem."

"Bize biraz daha zaman kazandırabilirdin. Hatta birkaç dakika daha ve her şey daha farklı olabilirdi! Thelemantik korumaları hazırlayabilirdik. Hâlâ kansız silahını kullanabilseydi o saldırıyı denemezdi. Tüm gücümü Pakhne'yi kurtarmaya odaklayabilirdim."

"Onun büyüünü aldı ve seninle alay etmek için onu canlı bıraktı. Mükemmel hazırlanmış büyülerle onunla savaşmak için saatlerin olsaydı, farklı bir şekilde sonuçlanır mıydı?"

"Asla bilemeyeceğim, çünkü bana bir şans vermediniz!"

Lio ellerini saçlarının arasında gezdirdi. Şafak ona doğru uzanıyordu. Güneşe lanet olsun, onun son sözünü, herhangi bir şeyi değiştirme gücünü elinden alıyordu.

"Daha işimiz bitmedi." Lio, Solia'nın önüne yığılmadan önce bir adım uzaklaştı.

Diğer odadaki karyolasının üzerine düştü. Gerçekleşmeyen tüm sonlar düşüncelerinde dönüp duruyordu. Kahin olmak böyle bir şey miydi?

Değiştirmeye gücünüzün yetmediği şeylerin hayalini mi görüyorsunuz?

OceanofPDF.com

kadar günler

SONBAHAR EKİNOKSU

2 Anthros'un Kılıcı, 1597 OT

OceanofPDF.com

VAHŞİ DOĞANIN CADISI

CASSIA büyük salonda boğuluyormuş gibi . Knight ayaklarının dibinde nefes nefese kalmış, yıkanmamış Tenebran lordlarının kokusundan ve tartışmalarının gürültüsünden aynı derecede perişan olmuştu. En azından onların sinir bozucu sözlerini anlamıyordu.

Flavian'ın düzeni sağlayan yumuşak sesinden nefret ediyordu. Solia'nın kimseyi kızdırmamak için sık sık dilini ısırarak zorunda kalmasından daha da çok nefret ediyordu. Öfkesinin yükünü çekmeyi hak eden Lio değil, lordlardı.

Semna ve Ariadne birkaç sandalye ötede oturmuş olanları izliyorlardı. Bilmiyorlardı. Ve Cassia, Lio uyanana kadar bunun böyle kalmasını sağlayacaktı. Pakhne'nin başına gelenleri Kyrialı kız kardeşlerine anlatmak korkunç bir ayrıcalıktı ama Cassia bu kutsal görevi yerine getirmenin Hesperine için ne kadar önemli olduğunu biliyordu.

Cassia'yı hasta eden aslında Konsey değildi. Kendini buna hazırlamıştı ama gün uzadıkça Arzusu daha da zorlaşıyordu.

Kâhin nihayet konuşmak için ağzını açana kadar Tuura Cassia'ya endişeli bakışlar fırlattı. Ama Cassia başını hafifçe sallayarak onun sözünü kesti. Solia'nın önünde Cassia'nın Özleminden ya da kız kardeşinin Grace'e tekrar bağırmasına neden olacak başka bir şeyden bahsedilmeyecekti.

"Ben tuvalete gidiyorum." Gitmiyordu; bütün gün neredeyse hiçbir şey yiyip içmemişti. Ama Cassia, Solia'ya aksini düşünmesi için meydan okudu.

Tuura, "Konsey toplanmadan önce kapı muhafızlarını geçmekte zorlanacaksınız," diye belirtti.

"Hayır," dedi Solia Cassia'nın arkasından, "onlara zaten erken ayrılacağını ve Hesperine delegasyonunun bu akşam bize katılmayacağını söyledim."

Cassia omzunun üzerinden kız kardeşine baktı ve Solia'nın yüzünü okumaya çalıştı. Lio'yu bu gece için Konsey'den kovuyor muydu? Yoksa bu, Lio ve Cassia'nın birlikte vakit geçirebilmeleri için bir barış teklifi miydi? Cassia için kendi kız kardeşini anlamak neden bazen bu kadar zor oluyordu?

"Ben de onunla gideceğim." Kella Tilili'nin omzuna dokundu ve kedi ayağa kalktı.

Büyük salondan dışarı çıktılar ve koridor onlara soğuk geldi. Cassia minnettar bir nefes aldı. "Teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etmenize gerek yok. Tilili de oradan çıkmak istedi." Kedi pençelerini uzatıp sırtını gererek kışını havaya dikerken Kella zarifçe oturmaya devam etti.

Cassia köpeğinin göğsünü okşadı. "Knight da huzursuzlanmaya başlamıştı."

"Tilili'nin gezinmeye ihtiyacı var ve senin koridorlarda tek başına dolaşmana gerek yok, yanında bir av köpeği olsa bile. Ben de seninle geleceğim."

"Ama Solia'nın sana ihtiyacı var," dedi Cassia.

Kella tereddüt etti. "Onun da sana ihtiyacı var." "Bu gece Lio ile birlikte olmalıyım."

Kella sadece başını salladı. "Size odalarımıza kadar eşlik edeceğim. Eğer şu zihin büyücünü sakinleştirebilirsen Solia'yla konuşurum."

"Teşekkürler, Standstill."

Kella gülümsedi ve koridorda ilerlemeye başladı. Cassia ve Şövalye kulakları dikilmiş ve tüyleri diken diken olmuş bir halde onun yanında sıraya girdiler.

Bunu izleyen sessizlikte Cassia, "Gerçekten savaşın farklı bir şekilde sonuçlanabileceğini düşünüyor musun?" diye sordu.

"Bazen savaşta yanlış cevap yoktur. Doğru cevap da yoktur. Hesperinler kontrol edemedikleri şeyleri değiştirmekle çok meşguldürler. Ama belki de bir Azarqi olarak bunu söylemek benim için kolaydır. Bize Maaqul'un kumullarını şekillendirenin ellerimiz olmadığı öğretildi."

"Hiç sonsuza dek pişman olacağın bir şey yapmadın mı?" "Ben öyle bir şey demedim."

Cassia Kella'ya Solia'nın Lio'dan neden bu kadar nefret ettiğini sormak istiyordu. Ama Kella'yı Cassia, kız kardeşi ve Grace arasında zor bir duruma sokmak haksızlıktı. Solia'nın öfkesi kesinlikle Solia dışında kimsenin kontrol edemeyeceği şeyler kategorisine giriyordu. Cassia bu gece kendi öfkesini kontrol etmeyi seçti.

Kella'nın yanında güvende olduğunu bilmesine rağmen Cassia'nın bakışları her köşeyi taradı ve kulakları koridorlardaki ayak seslerini dinledi. Eski alışkanlıklarından daha yararlı olanlarının tamamen ölmemiş olmasından memnundu. Kapıya vardıklarında ensesindeki tüyler diken diken olmuştu.

Kella, "Lio uyanana kadar dolaşma fikrine kapılmaman konusunda seni uyarırdım ama senin aptalca riskler alacak biri olmadığını biliyorum. ile birkaç kayda değer istisna dışında."

"Evet, tüm aptallığımı ve risk toleransımı Lio'yu sevmek için saklıyorum."

"Sandira Şehri'nde tek başına dolaştığın ve kanatlı bir tehdit tarafından götürüldüğün zamanı düşünüyordum."

"Bu Monsoon'un hatasıydı!" Cassia itiraz etti. "Beni kaçırdığını sana söyledi mi?"

"Anladığım kadarıyla epey mücadele etmişsin ve onu ayağı ağrıyarak terk etmişsin. Aferin sana."

"Bu iltifatın senden gelmesi çok anlamlı, İlk Bıçak." "Bir dahaki sefere kanatlarını nasıl çürüteceğini sana göstereceğim."

Kella onu korunaklı odalarının güvenliğinde bıraktı ve Cassia tedbir için kapıyı kilitledi. Dokuma odasından yatak odasına geçti, küçük pencereden içeri öğleden sonra ışığı ve hava kokusu giriyordu. Cassia perdeyi üzerine çekti. Etrafına tanıdık ve sevimli bir karanlık çöktü ve karnı sakinleşti.

Solia ve Kella yerde yatmayı tercih ettikleri için Tuura ile paylaştıkları yatağa oturdu. Knight Cassia'nın yanına sıçradı ve onu sevebilmesi için bacağına doğru uzandı.

"Sadece sizinle ve benimle geçirdiğim karmaşık olmayan bir an için ne kadar minnettarım, Sör Şövalye."

Köpeği mızızlandı ve başını patilerinin üzerine koyarak sorgulayan gözlerle ona baktı.

"Biliyorum." Onun başını ve kulaklarını okşadı. "Sanki Lio da burada olmalıymış gibi hissediyorum."

Pakhne'yle ilgili gündüz korkuları yaşıyor olmalıydı. Ama Cassia'ya sık sık uykusunda onun varlığını hissetmenin rüyalarını etkilediğini söylerdi. Gözlerini kapadı ve Zarafet Birliği'ne uzandı.

Bu sefer onunla bağlantı kurmak çok kolaydı. Büyü yaparken paylaştıkları derin birliktelik, aralarındaki gizemli yolları daha açık bırakmıştı. Onun büyüünün kokusunu alabiliyordu ve ayçiçeği, mürekkep ve kanın alaycı kokusu ağzının kurumasına neden oldu.

Açlığını bastırmaya ve odaklanmaya çalıştı. Büyüsü çalkalanıyordu, bu da rüyalarından muzdarip olduğunun kesin bir işaretiydi. Ona ihtiyacı vardı.

Hesperinlerin uyuduğu odaya girerse Karege, Mak ve Lyros'un bunu perdeyi aşmak olarak görececeklerini sanmıyordu. Ama Patria'nın sallanan dilleri, onu erkek ölümsüzlerle dolu bir odaya tek başına gizlice girerken yakalarlarsa asla affetmezlerdi.

Cassia'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. Değişen Kraliçe'nin gizli geçitlerinden birine ihtiyaç duyacağı bir zaman varsa, o da şimdi olmalıydı.

Şövalye'yle birlikte dokuma odasına dönerken cüppesinin içinden Değişen Kraliçe'nin kolyesini çıkardı. Elini objenin etrafına sararak ocağın önünde durdu. Bu şömine Solorum'daki kraliyet odalarındaki kadar büyük değildi ama eğilerek içinde durmayı başardı ve boştaki elini arkasındaki isli taşın üzerine koydu.

Ebah'ın güneşte herhangi bir giriş bulamadığını söyledi. Eğer anahtar bu değilse, başka bir anahtar olabilir miydi? Belki de farklı bir kale için farklı bir isim?

Cassia Değişen Kraliçe'nin Vulgus dilindeki adını denedi.

"Hedera." Bir şey çıkmadı. Belki de Büyücü Kral'ın adıdır?

"Lucian," dedi.

Hala bir şey yok. Tabii ki. *Ebah*'nın ana dilinde bir kelime olmalı. Halkı Lucian'a ne derdi? Vulgus dilinde *ışık* anlamına geliyordu.

Cassia eski bahçe diline dair sınırlı bilgisini gözden geçirdi. Tek bildiği çiçek isimleriydi. Ama Anthros'un ateşine eski dilde ışık çiçeği deniyordu.

"Liohtkar," dedi Cassia ve eli duvarın içinden geçti.

Omzunun üzerinden Knight'a bir bakış attı. "Korkarım bunu yine yapıyoruz, sevgilim. Benim için nöbet tut."

İstifa etmiş gibi kendini ocağın önüne attı.

Cassia geçide doğru fırladı. Gölgeler ve toz onu yuttu. Ama görebiliyordu. Şaşkınlıkla aşağı baktığında büyükelçinin madalyonunun ay ışığıyla parladığını gördü.

"Bunu yapabildiğini bilmiyordum," diye mırıldandı, sadece ürkütücü sessizliği bozmak için. Buraya biri ayak basmayalı kaç yüzyıl olmuştu?

Şu anda Patria'daki herkes üzerinde sahip olduğu güçlü avantajın farkına vardı. Ama politika hızla zihninden uzaklaştı. Tek düşünebildiği Lio'nun tekrar kollarında olması, büyüünün içinde olmasıydı.

Madalyonunun ışıltısına ve Lio'nun büyüünün yolunu kaybetmesini engelleyeceğine güvenerek ilerlemeye başladı. Kıvrımlar ve dönemeçler boyunca emin adımlarla yürüdü, Grace'in varlığı giderek güçleniyordu.

Şaşırtıcı bir şekilde, bu salonlar Solorum sarayındakiler gibi çıplak değildi. Sarmaşık sarmaşıkları duvarlara tutunmuştu. Işık olmadan nasıl büyümüşlerdi?

Değişen Kraliçe'nin gücü burada daha güçlü olabilir miydi... izin alanının yakınlığı nedeniyle?

Cassia derinlere indikçe sarmaşıklar daha da kalınlaşıyordu. Sonunda koridorda ona bir karar verme zorunluluğu getiren bir çatala geldi. Lio'nun varlığı sol tarafta daha güçlüydü ama sarmaşıklar sağ tarafa gidiyordu.

Nabızı atıyor, Grace'i bulmasını istiyordu. Düşünmeye çalıştı. Büyük salondan ayrıldığında, alacakaranlığa kadar bir saatten fazla vakti vardı. Lio uyanmadan önce bu gizemi araştırmak için zamanı vardı. Ve onları büyüsüne yaklaştıran her şey Yetenek'ine de yaklaştırıyordu.

Sarmaşıklarla kaplı koridorda ilerlemeye başladı. Yaprakları ayaklarının altında hışırdıyordu. İçinde bir şeyler kıpırdandı, soluksuz bir heyecan, içinde bir dolgunluk. Büyüsü mü?

Açık bir odaya çıktığında nefesi kesildi. Yuvarlak odanın duvarlarını ve tavanını sarmaşıklar kaplamıştı. Ama zemin, hafif bir parıltı yayan altın çiçeklerle kaplıydı. Anthros'un ateşi.

Cassia'nın çenesi açık kaldı. Tarihin parçaları zihninde bir araya geliyor, krallığı değiştiren olayların ardındaki kişisel hikâyeyi ima ediyordu. Lucian vahşi doğanın cadısına kur yaparken, belki de onaylarını alana kadar aşklarını onaylamayan lordlarından gizlemişlerdi. Ebah'nın büyüsü onlar için bu sığınağı yaratmış mıydı? Cassia'nın yüzü kızardı. Kral adayının gizli korkuluklarında yasak şeyler de yapmışlar mıydı?

"Asi anacığımın izinden gidiyorum ama Hesperine'im Anthros'un ateşi konusunda ne yapacak?"

Güneş Tanrısı'nın çiçekleri Hesperinler için zehirliydi. Bu kadar güzel bir şeyin 'nin hoşuna gitmemesi çok yazıktı. Tıpkı kendi büyüsü gibi. Hayal kırıklığı içinde yükseldi ve içindeki o uyanık şey patladı. Dengesini kaybederek çiçeklerin arasına düştü.

Yumuşak yapraklar yüzünü yumuşattı. Ama burnunu dolduran Anthros'un ateşinin keskin kokusu değildi. Elleri ve dizleri üzerinde doğruldu ve büyüsünün ne yaptığına baktı.

Kadın şaşkınlıkla güldü. "Artık o kadar da anti-himatik değilsin, değil mi?"

Altın renkli çiçekler gitmiş, oda ayçiçekleriyle kaplanmıştı.

KYRIAN *cüppeli* KADIN *karyolanın üzerinde kıvranıyor, göğsünü tırmalıyordu. Lio onun içindeki boşluğu hissedebiliyordu. Başlığının içinden acı dolu çığlıklar geliyordu.*

*"Çok özür dilerim." Ona uzanırken gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu.
"Seni kurtarmak için elimden gelen her şeyi yapacağım, Pakhne."*

Başlığı geriye düştü. Ona yargıyla bakan büyücü değildi. Cassia'ydı.

Grace'inin yanında dizlerinin üzerine çöktü, başı ellerinin

arasındaydı. "Lio," diye seslendi.

*Ama sesi karyoladaki işkence görmüş figürden gelmiyordu. Onun arkasında
bir yerden konuşuyordu.*

"Lio!" diye seslendi yine çok uzaklardan ama bir o kadar da yakından.

yatakta ağlayan halinden, güçlü sesinden gelen umuda doğru döndü.

*Çadırın zemininde ayçiçekleri açmış, bir patıkayı kaplamıştı. Onu takip
etmeyi çok istiyordu.*

*Ama omzunun üzerinden Cassia'nın boş gözlerine baktı. "Lio," diye
seslendi üçüncü kez. "Kendine güven."*

Karyoladan uzaklaştı ve ayçiçeği yoluna girdi.

Çadır kayboldu ve sarmaşıklar ve çiçeklerle dolu bir çiçeğe adım attı.

Lio'nun gecenin ilk nefesi onu ay çiçeklerinin kokusuyla doldurdu.

Bir an için evde olduğunu sandı. Ağır göz kapakları kalktı.

Cassia gülümseyerek ona baktı. Başını onun kucağına yaslamıştı.

Bir nefesle elini göğsüne bastırmak için uzandı. Kalp atışları güçlüydü, aurası güçle parlıyordu. Büyüsü hâlâ oradaydı, yeni yeni ortaya çıkıyordu ama her zamankinden daha güçlüydü.

"Tanrıça, rüya mı görüyorum?" Lio sordu.

Parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. "Hayır, aşkım. Ben iyiyim. İkimiz de güvendeyiz."

Mide bulandırıcı gerçek ona çarptı. Pakhne'nin çektiği acı bir rüya değildi. Onun için kaçış yoktu.

Ama Cassia'yı kurtarmak, sihrini bulmasına yardım etmek için hâlâ bir şans vardı.

Görünüşe göre burada iş başında olan büyünün ta kendisiydi. Etraflarına baktı. Ay çiçekleri gerçektir. "Neredeyiz biz?"

Bu gizli odayı nasıl bulduğunu ve çiçekleri nasıl dönüştürdüğünü anlattı. "Ben de burada oturdum ve Birliğimin rüyalarını etkileyeceğini umarak sana odaklandım."

" oldu. Beni buraya sen getirdin. Ben... Uykuda adım mı attım? Lustra büyüsüyle kilitlenmiş duvarlardan mı?"

"Bana kesinlikle öyle göründü."

"Bu nasıl mümkün olabilir ki?"

Onun üzerine doğru eğildi. "Şu anda teori üretmek yok, Sayın Bilgin. İzin verin sizi rahatlatayım."

Dudaklarını onunkilere bastırdı. Saf Sığınak. Boynundaki yaşam nabzını hissetmek için uzandı. Öpüşmelerini derinleştirdi, dudaklarını yumuşak ve yavaşça ayırdı, dilini kendi diliyle lüks vuruşlarla buluşturdu. Kadının eli adamın cüppesinin ön kısmına dolandı ve adamın büyüsu kadının dokunuşuyla yükseldi. Adamın gücü kadının aurasıyla karıştı ve kadının varlığı adamın etrafında bulanıklaştı, ta ki adam ondan başka bir şey hissedemez, tadamaz ya da koklayamaz hale gelene kadar.

"Neye ihtiyacın var?" diye mırıldandı onun ağzına karşı. "Kederini nasıl hafifletebileceğimi söyle."

Onun üzerine binmesini, ona binmesini, ona ne kadar güçlü olduğunu hatırlatmasını istiyordu. Parçalanana kadar büyüsunü onun içine akıtmak istiyordu. Ama kendini zevke teslim edemiyordu, henüz değil. Pakhne'nin çektiği acı hâlâ zihninde çok canlıydı.

"Pakhne için yas tut," dedi, "ailesi ve arkadaşları için. Benim için değil." "Ben sizin majestelerinizim. Acınız için bir şeyler yapmalıyım."

"O zaman seni korumama izin ver."

"Sen yaptın," dedi. "Koleksiyoncu dün gece senin sayende bana zarar vermedi."

Lio onları yan yatırdı, çiçekler altlarında kaldı ve kadının boğazına sert bir öpücük kondurdu. Onun damarlarındaki hayatı içmeye, büyüsunün hâlâ orada olduğunu tatmaya ihtiyacı vardı. Başını tekrar okşadı, başını geriye yatırdı.

"Buna ihtiyacım var," diye nefes nefese kaldı. "Bana zarar veren tek şey Özlemim."

Teni özlem terinin ve açlığının kokusunu taşıyordu. Dişleriyle damarını çerçevelemeden ve ona dişlerini geçirmeden önce yumuşak etini emdi. Kızın iç çekişi kulağında yankılandı.

Onun kanının tadı dilinde patladı. Büyüsünün yemyeşil tadı ağzında her zamankinden daha fazla karıncalandı. Arzu kasıklarını sıktı ama kendi ihtiyaçlarını geri itti.

Onun vücuduna odaklandı. Omzunu tutuşuna ve ona yaklaşışına. Kanında yeni bir baharat vardı.

"Lio," diye inledi. "Ziyafeti istemiyorsan... durmalısın..."

Isırığını sıkılaştırdı. Kalçalarından küçük bir sarsıntı geçti ve eliyle kalçalarını yakalayarak onu kendine doğru çekti.

"Kontrolümü kaybedeceğimi biliyorsun," diye uyardı.

Bu gece zevk almayı kabul edemezdi ama eğer kız onun ısırığından kurtulursa, onu asla reddetmeyecekti.

Yutkunmalarının ritmini yavaşlattı, onun hoşlandığını bildiği derin çekişlerle içti. Kadın tekrar inledi ve adamın elinde eridi. Kadının aurası, gücünün en savunmasız noktalarındaki bir okşayış gibi, büyüsünü nazik akıntılarla içine çekti.

"Seni rahatlatmama izin ver." Bacağını cüppesinin içinde ona doladı, yuvarlanması için bir davetti bu. Arkasına yaslanmaya.

Yas tutmayı bırakmak için. Bunu henüz yapamazdı.

"Anlıyorum," diye fısıldadı ve ona ihtiyacı olanı verdi. Onu yakınında tuttu ve kendisiyle ilgilenmesine izin verdi.

Onun içindeki gizemli akışın derinliklerine daldı. Büyüsünün yeni, hassas izlerini takip ederek, onun mükemmel, güçlü ve bütün olduğuna dair kendine güvence verdi.

Nefesi daha hızlı geliyordu. "Oh Tanrıça. Bana dokunma şeklin... Duramıyorum..."

Kollarında gerinip bükülürken yumuşak, ince bedenini kucakladı. Kızın kanındaki lezzet saf vahşiliğe yükselmışti. Onu çağırıyor ve kendi kanının da ısınmasına neden oluyordu.

Başını kaybetmeden önce dişlerini kızıdan çekti. Ama onu görmek bile yeterince baştan çıkarıcıydı. Onun çenesinin düşmesini ve gözlerinin kapanmasını izledi. Serbest bırakılması onu ürpertti. Yumruklarına yaslandı, aurasının sihrini bedeninden çıkarıp onunkine çekmesine karşı direndi.

Kıpırdamadan durduğunda bir nefes aldı ve bir elini gözlerine götürdü. Parmaklarındaki gözyaşlarının parıltısını yakaladı. Onun için duyduğu keder üzerine çökmüştü.

Onun itirazını, ona dokunma arzusunu hissedebiliyordu ama onun isteklerine saygı gösterdi. Sadece vücudu soğuyana kadar ona sarıldı.

Karanlıktaki samimi anlarında sık sık yaptığı gibi, "Bana tüm pis şeyleri anlat," diye davet etti.

Ama bu gece, içindeki karmaşanın büyük bir kısmı kız kardeşine duyduğu öfkeydi. Keşke Solia onu dinlemiş olsaydı.

Peki ya ? Bu bir şeyi değiştirir miydi?

Onu suçlamak, başka bir insanın hayatının mahvolmasından kaynaklanan bu ezici sorumluluk duygusundan kurtulmanın kolay yolu muydu?

Cassia, "Bir şeyi çok net ifade etmek istiyorum," dedi. "Açıklık ve dürüstlük yeminimizin koşullara bağlı olmadığını sık sık dile getirdik. İşte bu

Hala doğru. Kız kardeşim Yeminimiz için bir koşul değil. Benimle her zaman fikirlerini paylaşmanı istiyorum, Solia hakkında bile."

"Biliyorum gülüm." Çok sevdiği kız kardeşine karşı duyduğu tüm öfkeyi dinleyebilirdi ama bunu ondan istemeyecekti. "Olanlar hakkında konuşmaya hazır değilim."

Bu doğrudu. Ama belki de başka bir kolay çıkış yoluydu.

Kendini zorladı. "Konsey'e gitmeliyiz." Cassia, "Bu gece için izinliyiz," dedi.

Lio nedenini sormadan önce dilini ısırды. Bunun onları Solia hakkında da öfkeli sözlerle sürükleyeceğini hissediyordu.

Cassia onun yüzünü okşadı. "Bugün büyük salonda Eudias'la konuştum. Konsey dağıldıktan sonra onunla buluşmamızı ayarladım. Ariadne ve Semna'ya olanları ne kadar anlatacağımıza karar vermemize yardımcı olabilir."

Lio iç geçirdi. "Bu iyi bir plan."

Cassia onun saçından bir ayçiçeği yaprağı kopardı. "Keşke sonsuza dek burada, tünellerde kalabilseydik."

"Geri dönüp Lustra büyüü hakkında neler öğrenebileceğimizi görmek için keşfe çıkmalıyız." Ayağa kalktı ve onu ayağa kaldırdı. "Büyün burada çok güçlü."

"Buluşma yerinin kalenin yakınında olmasının pek mümkün olmadığına karar vermiştik... ama ya yanılıyorsak? Sizce buradaki güç bizi oraya götürebilir mi? Hatta Castra Patria'nın içinde ya da altında bir yerde olabilir mi?"

"Bu büyü arayışında gerçek bir atılım olabilir." Her ikisinin de moralinin yükseldiğini hissetti.

"Bir şeyi test etmek istiyorum," dedi. "Benimle gel."

Elini tuttu ve madalyonunun ışığıyla onu sarmaşıklarla kaplı geçitlerden oluşan bir labirentte yönlendirdi. Gri taş duvarları ve yemyeşil bitkileri daha iyi aydınlatmak için başka bir büyü ışığı yarattı. Ama kendi zihnindeki gölgeleri geri iten şey oydu.

Lio, Majesteleri'nin gücü sayesinde büyüü bir öteki dünyada yürüdü. Bu anti-himatik büyü kalesine ayak basan ilk Hesperine o olmalı.

Burada Koleksiyoncu'nun ulaşamayacağı bir yerdeydi. Kendi büyüü onu koruyordu.

Burası Cassia'nın Patria'da gerçekten güvende olduğu tek yer olabilirdi.

Kadın onu, ona hiç de farklı görünmeyen bir duvarın önünde durdurdu ama duvarın öneminden emin görünüyordu. Her şeye rağmen yüzüne bir gülümseme geldi.

O da gülümsedi. "Ne?"

"Kraliçem bana büyü hakkında bir şeyler öğretmek üzere."

Gülümsemesi genişledi. "Sanırım öyleyim sevgili öğretmenim. Buraya kendi başınıza girip çıkabileceğinizi test etmemiz gerekiyor."

"Şimdi Slumber-stepping hakkında teori üretebilir miyim?"

"Evet, artık karnınız doyduğuna göre akademisyenlere izin vereceğim."

"İşte Lustra büyüğü üzerine mevcut tüm araştırmalara dayanan yüksek eğitimli tahminim. Bu mümkün olmamalıydı ve nasıl olduğuna dair hiçbir fikrim yok, sadece senin olağanüstü güçlü olduğunu biliyorum."

Gözleri büyüdü. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Hesperinler uykularında adım atamazlar." Çenesini ovuşturdu. "Ya ben bayginken doğuştan gelen Hesperine yeteneklerimi uyandırdın ya da beni geçtin. Ya da belki de bazı doğa olaylarını kendi isteğine göre şekillendirdin?" Şimdi Lio'nun kendi gözleri de büyüdü. "Ruh yürüyüşü. İmparatorluk büyücüleri ruh fazını kanalize ederek ruh yürüyüşü yaparlar. Peki ya sen... doğa yürüyüşü diyelim, doğal fazı kanalize ederek yapabiliyorsan?"

Heyecanı yerini dehşete bıraktı. "Ya bunu isteyerek yapamazsam? Ya burada kapana kısılırsanız?"

"Merak etmeyin. Tüm teorilerimizi test edeceğiz. Ben önce yürümeyi deneyeceğim." Elini önüne doğru uzattı ve eli sert bir taşa çarptı.

"Elbette dışarı çıkabilirsin," dedi. "Dokuma odası bu duvarın arkasında. Mak ve Lyros'un koğuşu sizin için bir adım atma odağı sağlayacaktır."

Lio, Deneme kardeşlerinin büyüğüne uzandı ama sonra Cassia'ya kaşlarını kaldırdı. "Ne yazık ki buradan adım atamıyorum. Senin merhametine kalmış durumdayım, Silvicultrix."

Ela gözleri öfkeyle parladı. "Sen benim Majesteleri'msin. Kendi büyüğümün sizi tuzağa düşürmesine izin vermeyeceğim." Onun elini tuttu. "Size eşlik etmeme izin verin."

Onun sert taşların arasından önünden yürüyüşünü izledi. İlk kez biraz endişe hissetti. Onu takip edebilecekti... değil mi?

Adamın eli kadının peşinden duvara kaydı ve ikisi de rahat bir nefes aldı. Etrafında dolanırken bile onu iten bir büyü karmaşasının içinden geçerek onu takip etti. Bir Hesperine'e kendini küçük hissettirecek kadar büyüktü ama yine de ona rehberlik eden el kadar tanıdıktı.

"Eğil," diye uyardı Cassia.

Eğildi ama yine de çıkarken başını şöminenin örtüsüne çarptı. Şövalye etraflarında dönerek is saçtı ve Lio'nun eliniyaladı.

Cassia uzanıp Lio'nun başındaki lekeyi ovdu. "Benim zavallı, aşırı kanlı doğanım."

Burnunun ucundaki isi sildi. "Seninle birlikte gizli Lustra geçitlerini keşfetmek için kafatasımı istediğim sayıda şömineye vurmaktan memnuniyet duyarım."

"Artık masum itibarınızı tehlikeye atmadan gizlice dolaşmak çok daha kolay olacak," diye alay etti. "Bakalım sana daha uygun bir giriş bulabilecek miyiz?"

Biraz araştırdıktan sonra, yatak odasındaki bir duvar halısının arkasındaki duvarın da bir geçit olarak çalıştığını keşfettiler. Tekrar geçitlere daldılar, bu sefer yanlarına Knight'ı da almışlardı. Cassia'nın adımları emindi, küçük, ipek terlikli ayakları sarmaşıkların arasında bir amaç uğruna hışırdıyordu. Onları ileriye doğru yönlendirmeden önce ara sıra geçitteki çatallarda duraklıyor, aurası onlara ulaşıyordu.

Lio, "Senin yön duyguna hayranım," dedi.

"Burada gezinmek Solorum'da gezinmekten çok daha kolay. Patria'da daha fazla Lustra büyüsü olduğu için mi yoksa kendi gücüm uyandığı için mi emin değilim."

"Böyle uzman bir rehberle sahip olduğum için ne kadar şanslıyım. Buradaki sihir beni yabancı bir misafir gibi hissettiriyor, henüz benden hoşlandığından tam olarak emin olmayan çok güçlü bir ana kraliçenin alanında kaybolmuşum."

"Bu beni onun varisi, seni de eşim yapıyor, o yüzden burada kalacağını kabul etse iyi olur."

Sonunda Cassia onları taş işçiliğiyle doldurulmuş, yıkık dökük bir kemerin önünde durdurdu. Lio'nun elini sıktı. "Bu bizi Eudias'ın bizimle buluşmayı kabul ettiği tapınak odasına götürecekt."

Dış dünya geri dönmelerini talep ediyordu. Lio kendini o eşikte donmuş halde buldu. Sadece Pakhne'nin başına gelenleri ölümlülere anlatmaktan ve Kan Birliği'nde onların acılarını hissetmekten korktuğu için değil.

Onlara söyleyene kadar, hâlâ onun güvende ve bütün olduğu bir dünyada yaşıyorlardı. Onu bir an daha ellerinde tutmalarına izin vermek istedi.

Ama sonsuza kadar bekleyemezdi. Koleksiyoncu'nun dünyalarının bir parçasını onarılamayacak şekilde paramparça ettiğini onlara söylemek artık onun göreviydi.

Cassia ile el ele, onun alanından ayrıldı. Odanın kenarlarında her bir tanrıya ait tapınakların bulunduğu geniş bir odaya çıktılar. Anthros ve Kyria da dahil olmak üzere her büyücü heyeti temsil ediliyordu,

Hypnos ve Chera. Angara ve Andragathos gibi diğer İki-Yedi Scion'un bile, daha küçük tanrılar olmalarına rağmen kendilerine ait tapınakları vardı.

Ama Hespera değil elbette. Hypnos tapınağının yanında, ölüm tanrısını temsil eden bir kefenin asılı olduğu yerde onun hakkı olan yer boştu. Tenebralılar ve Cordialılar onu reddettiklerini simgelemek için her zaman öyle bırakırlardı.

Eudias, Ariadne ile birlikte orada duruyordu. Odada bu kadar çok büyü varken, Lio'nun iki genç büyücünün neye bu kadar endişeyle baktığını anlaması bir anını aldı. Şövalye'nin hırıltısı onu uyardı.

Hespera'nın boş yerinde bir büyücülük lekesi vardı. Yerde, avuç içine kanla bir sembol çizilmiş deri bir eldiven duruyordu: Hypnos'un Gözü. Bir Hediye Koleksiyoncusu eldiveni, ölü bir gül tutuyordu.

Eudias geniş gözlerini Lio'nunkilere dikti. "Onu hissedebiliyor musun?"

Lio, Grace'ini kollarının arasına alma isteğiyle savaştı. "Cassia, tünellere geri dön."

"Ben gidip Mak ve Lyros'u getireyim." Bir eli Knight'ın üzerinde, duvarın içinden geri döndü.

Lio'nun büyüsu bilenmiş, eldiveni bir büyüyle yok etmeye ve tüm kaleyi Koleksiyoncu'yu kovacak bir büyü patlamasıyla yutmaya hazırdı.

Gücünü geri çekti ve üçe kadar saydı. Büyüsünün etrafında bir perde topladı. Dört, beş, altı. Sonra Castra Patria'ya doğru gizli arayış büyüsunü yaptı.

Lio başını salladı. "O burada değil."

Eudias yutkundu. "Ama buradaydı."

"Onunla dün gece tanıştık," diye itiraf etti Lio.

Eudias bir karara varmış gibi kendini toparladı ve Ariadne ile bakıştı. "Sanırım artık hiçbirimizin sır saklamamasının zamanı geldi."

Başıyla onayladı ve Lio'nun bakışlarına rağmen onun elini tuttu. "Koleksiyoncu'yu biliyorum. Eudias bana ona ne olduğunu ve senin onu kurtardığını anlattı. Sana her zaman minnettar kalacağım."

Lio başını eğdi. "Hepimize böyle bir müttefik olduğunuz için siz de bizimkine sahipsiniz."

Bu, Lio'nun ailesine küçük kız kardeşini veren Kyrialı büyücülerden biriydi. Ariadne'ye tapıntaktaki kız kardeşi Pakhne'yi koruyamadığını nasıl söyleyecekti?

Lio, Kyria'nın da duymasını umarak Hespera'ya bir dua gönderdi ve kelimeleri buldu.

OceanofPDF.com

CİNAYET

ARIADNE'NİN AĞLAMASI tapınak odasının içinde Lio ona kederinde biraz yalnızlık vermek için arkasını döndü. Ama görüntü sonsuza dek zihninde yaşayacaktı: Kyria'nın tapınağının önünde diz çökmüştü, Pakhne için döktüğü gözyaşları örtüsünü lekeliyordu; hıçkırıklarla sarsılırken Eudias kollarını ona dolamıştı.

Ariadne'nin ıstırabı Birlik'in içine işledi ve Lio başka hiçbir şey hissetmeyene kadar onu doyurdu. Tek görebildiği Cassia'nın büyüsünün yasını tutan kendi ailesinin görüntüsüydü.

Ama sonra Cassia döndü ve Deneme kardeşlerini tünellerden dışarı çıkardı. Ariadne ve Eudias'a şöyle bir baktıktan sonra doğruca Lio'nun yanına geldi. "Bekleyebilirdin. Sen onlara anlatırken ben de burada olurdum."

"Biliyorum. Ama bu kendi başıma yapmam gereken bir şeydi." Kadın boyun eğerek başını salladı ve kollarını ona doladı.

"Bizi almaya gelmekle doğru olanı yaptın." Mak eldivenin üzerinde durdu. "Bu bir Hediye Koleksiyoncusu eldiveni. Büyü ve zehir gülü kokuyor."

"Onu yok etmeyi ne kadar istediğimi tahmin bile edemezsin." Lio'nun öfkesi bir çıkış yolu arıyordu ve Koleksiyoncu'nun bu sembolü cazip bir çıkış yolu oluşturunuyordu.

Lyros, Mak için korumalı bir kanvas çantayı açtı. "Hayır, onu bize bırakmak en iyi karardı."

"Büyülü tuzaklarla kaplı olabilir." Mak büyü yayan elleriyle eldiveni aldı ve hızla çantaya yerleştirdi.

Lyros çuvalı kapattı. "Bu aynı zamanda düşmanımızın Patria'daki faaliyetleri hakkında elimizdeki tek ipucu."

Cassia'nın omurgası soğukkanlılıkla kaskatı kesilmişti ama herhangi bir Hesperine onun kalp atışlarını duyabilirdi. "Bu bir ipucu değil. Bu bir davetiye. Eldivenin büyüklüğünü gördün mü?"

Lio irkilerek onun haklı olduğunu anladı. Bu Sklerös gibi bir adamın eldiveni değildi. Küçük elleri olan bir kadın için mükemmel boyuttaydı.

Cassia kendi elini uzattı. "Beni bir Gözetmen olarak istediğini söyledi. Sadece düşüncelerimi çarpıttığına inanmıyorum. Bence o

sihrimi onun oyununda kullanmamı istiyor."

Tapınaklardaki her cam sunu Lio'nun büyüyle sarsıldı. "Hypnos bu hırsla hiçbir yere varamaz. Seni Hespera'dan alamaz."

Elini madalyonunun etrafına kapattı. "Evet. Eğer bu gülü zehirleyebileceğini sanıyorsa, onu kötü bir sürpriz bekliyor demektir."

Lyros güven verici bir el kaldırdı. "Korkuyla karşılık vermemeliyiz. Bu değerli bir keşif. Onun motivasyonları hakkında ne kadar çok şey bilirsek, birbirimizi ve Patria'daki herkesi o kadar iyi koruyabiliriz."

Lio, "Sağduyunuz için teşekkür ederim," dedi. "Şu anda tek görebildiğim kırmızı."

"Anlaşılabilir," dedi Mak. "Ama endişelenme. Karege Tuura'yı almaya gitti. O bize burada ne tür bir büyüün bulunduğu hakkında daha fazla bilgi verebilir."

Karege odaya girdiğinde sadece Tuura'yı değil, tüm Külleri getirdi. Ve Solia'yı.

Bakışları Ariadne ve Eudias'ın üzerine düştü. İmparatoriçe'nin koruması olarak öğrendiği, tüm acıları, belirsizlikleri ve kararları örten o şekilde hareketsiz kaldı. Ama disiplin de bazen bir çözüm değil, bir çıkış yoluydu.

Tapınakta Ariadne ve Eudias'a katıldı, herhangi bir eğilme veya reveransın önüne geçmek için bir elini kaldırdı. Sessizce onların yanında diz çöktü. Ariadne bir dua mırıldanmaya başladı.

Lio kafir olmanın etkilerini nadiren hissedirdi ama şu anda Solia'ya onlarla birlikte dua etme hakkını çok görüyordu.

Mak, Lio'nun göğsünü dürttü. "Kendini aptalca suçlamandan kurtulman için sana bir gece vereceğim ve o zamana kadar bunu yapmazsan seni dövüş ringinde döveceğim."

"Bu şekilde çalıştığından emin değilim." Lio, Mak'ın onu kucaklamasına izin verdi, "Ama her halükarda seni kabul edeceğim."

Tuura Lyros'tan korumalı çantayı aldı. "Eldiven ne zamandır burada?"

Hoyefe cevap verdi, "Bu sabah buradan geçtim -insanlar görünmez bir büyücünün yakınlarda saklandığını fark etmediklerinde tanrılara her türlü sırrı döküyorlar. Eldiveni görmedim."

"Ama bu onun burada olmadığı anlamına gelmez," diye belirtti Lyros. "Büyülerin altına gizlenmiş ve anlamadığımız bir tür büyü tetikleyiciye tepki olarak ortaya çıkmaya ayarlanmış olabilir."

Lio dişlerini sıktı. "Bu da demek oluyor ki, Tuura ve ben Patria'ya varmadan önce mi buraya yerleştirdi yoksa bu gece devriyelerimizi atlattı mı hiçbir fikrimiz yok."

"Kimse Peanut'ı geçemez!" Karege itiraz etti.

"Tuura," dedi Kella, "sana olan inancımın tam olduğunu biliyorsun, ama bunu sormak benim görevim. Sessizliğin büyülerinizi tehlikeye attığına inanmak için herhangi bir nedeniniz var mı?"

"Haklı bir soru, Birinci Kılıç," diye başını sallayarak cevap verdi Tuura, "ama büyülerimi bu yarımküreye göre ayarlamak büyümü zayıflatmaz."

"Bu *onu* zayıflatıyor." Karege ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Büyüleri için harcadığı ekstra çaba sağlığını etkiliyor."

"Benim için telaşlanmana gerek yok, Öğle Nöbeti. Yorucu olduğunu inkâr etmiyorum ama öyle olsa bile Koleksiyoncu'nun buraya burnumun dibinden sızamaması gerekirdi. Bununla birlikte, bu düşman söz konusu olduğunda hiçbirimizin yeteneklerimize aşırı güvenmemesi en iyisi olacaktır."

"Enerjinizi korumalıyız," dedi Kella. "Eldiveni incelemek seni çok fazla yoracak mı?"

"Hayır, bu önemli bir güç kullanımı." Tuura ilaç çantasına uzandı ve bir kese çıkardı. İçindeki tozu yere serpti ve odayı İmparatorluk bitkilerinin odunsu ve keskin kokularıyla doldurdu. Asasını iki eline alarak, ucuyla tozu koruyucu bir daire şeklinde yere yaydı.

Korumalı çantayı halkanın içine koydu ve asasını kaldırdı. Görünmez bir rüzgâr şal elbisesini karıştırıyor gibiydi. Ayaklarının üzerinde mırıldanarak sallandı. Fısıltılar çemberin etrafını sardı.

Cassia'nın nefesi kesildi ve Lio da onun hayretini paylaştı. Tuura'nın içinden atalarının yankısı duyuluyor gibiydi.

Solia, Eudias ve Ariadne dökümün etrafında toplandılar. Tozun yukarı süzülüşünü, eldivenin etrafında dönerken ışık ve büyü saçışını izlediler.

Tuura asasını bir, iki, üç kez yere vurdu. Odadaki ölümün varlığı kaçtı, büyüsünün fısıltıları tarafından kovalandı.

Toz dağılıp yok oldu ve Tuura ağır bir şekilde Karege'nin koluna yaslandı. "Tehlikeyi ortadan kaldırdım."

Mak diz çöktü ve eldiveni çantadan çıkarıp ona verdi.

Eldivenin avuç içine dokunmadan Hypnos'un Gözü'nü işaret etti. "Bu glif korkarım ki tiyatrodan daha fazlası. Bu kan çekildi

burada büyümlü bir ayin sırasında. Bir kurban."

Mak yüzünü buruşturdu. "Hediye Toplayıcıları büyü genellikle insan kurban ederler."

"Bunu yaptıklarını gördüm." Cassia ürperdi.

Tuura başını salladı. "Bu esere gücünü veren ritüel bir insanın hayatına mal olmadı. Onların sihirlerine mal oldu. Ve eğer bu Hediye Toplayıcısı büyücülere bunu yapabiliyorsa, kendi gücü olmayanların yaşam gücünü nasıl manipüle edebileceğini bir düşünün."

Cassia boğazını ovuşturdu, birlikteliklerinde endişesi artmıştı. Lio elini Cassia'nın boynunun arkasına geçirdi ve içine bir damla selemancy gönderdi. Cassia hafifçe gevşedi.

Ariadne, "Bunu yapmasına izin veremeyiz," dedi.

Kızarmış, şişmiş gözlerle hepsine baktı, Eudias'ın kolu omuzlarındaydı. Lio af dilemeyi çok istiyordu. Ama kendi suçunu hafifletmek için ondan kendisini bağışlamasını istemek bencillikti. Yas tutmak için zamana ihtiyacı vardı.

Ona ne kadar üzgün olduğunu söylemişti ama bunu ona göstermeliydi. "Lord Hadrian bize izin verir vermez kampına thelemantik bir koruma uygulayacağız. Size başka nasıl yardımcı olabiliriz?"

Narin peçesi içindeki minyon, on yedi yaşındaki büyücü, bir Prisma'ya yakışır bir otoriteyle ayağa kalktı. "Burada, Patria'da da nöbet tutmanı istiyorum. Eudias ve ben Efendi Gorgos ve Semna ile ilgileneceğiz. Kabul ettiklerinde, Lord Flavian'ın kabul etmekten başka seçeneğı kalmayacak."

"Size çok minnettar oluruz." Patria'yı korumak için Lio'ya hâlâ güveniyorsa, belki de onu affedebileceğine dair bir umudu vardı. "Pakhne'yi Hesperine şifacılarının bakımına bırakmayı düşünür müsünüz?"

"Seninle kalmalı," dedi Ariadne kararlı bir şekilde. "Koleksiyoncu'nun ona ne yaptığını başka kimse anlayamaz."

"Semna kabul edecek mi?" Lio sordu.

"Bunu bana bırakın," diye cevap verdi Ariadne. "Diğer herkese Perita'nın ve çocuğunun hayatını kurtarmak için büyüsünü tükettiğini söyleyeceğiz. Şu anda Ana Tanrıça'nın onu iyileştirmesi için dua eden Kyrialı yaşlılarla birlikte inzivaya çekilmiş durumda."

"Ya Pakhne'nin ailesi?" Lio sordu, kalbi ağırlaşmıştı. "Onun hayatta kalamayabileceğini bilmeyi hak ediyorlar. Onlara bu haberi vermekten onur duyuyorum ama bunu bir Hesperine'den duymanın acılarını daha da artıracağından korkuyorum."

"Semna ve benim onlarla konuşmamızın en iyisi olacağını düşünüyorum," dedi Ariadne. "Babası, Özgür Lord Galanthian, kendisiyle birlikte Tam Konsey için burada."

Anne. Onlara sabah anlatırız."

"Kız kardeşi Leydi Nivalis nerede?" Cassia sordu.

Ariadne'nin gözlerinin arasında bir kırışıklık belirdi. "Onun ve kocası Özgür Lord Deverran'ın henüz gelmemiş olması bizi oldukça şaşırttı. O da Lord Hadrian gibi oylama için daha sonra geliyor olmalı."

"Eminim öyledir," dedi Cassia yumuşak bir sesle.

Ama Lio onun ne düşündüğünü biliyordu. Lord Deverran, Lucis'i devirme planında her zaman hayati bir rol oynamıştı. Yaşanan onca şeyden sonra, hâlâ bu tehlikeli rotaya bağılı mıydı?

OceanofPDF.com

kadar günler

SONBAHAR EKİNOKSU

5 Anthros'un Kılıcı, 1597 OT

OceanofPDF.com

KARDEŞÇE SEVGİ

LORD VE LADY GALANTHIAN'IN duygularına katlanmak Lio için büyük salondaki müzakerelerin acı verici temposundan daha zordu. Üç gece boyunca kederlerinin karşısında oturmak onu yıpratmıştı. Ama Kan Birliği'nin Pakhne'yi kurtarmadaki başarısızlığı için adaleti yerine getireceğini biliyordu.

Leydi Nivalis, Lord Deverran'la birlikte geldiğinde odayı saran inkâr ve öfke dalgasına hazırlıklı değildi. Solia'yı selamladı ve Leydi Nivalis reverans yaptı, siyah elbisesi etrafını sarmıştı. Açık tenine ve soluk sarı saçlarına rağmen hayalet gibi görünüyordu.

Bakışları Lio ve Cassia'nın üzerine yerleşti. Pakhne'nin gözlerine sahipti ve gözleri kınama doluydu.

"Bu Pakhne'nin kız kardeşi," diye fısıldadı

Cassia. "Bunu söyleyebilirim," dedi Lio.

"Kendini suçlamamalısın," diye bininci kez hatırlattı Mak ona, sanki tekrarlar sonunda Lio'nun kalın kafasına girecekmiş gibi.

Lyros sandalyesinde öne doğru oturdu. "Hayır, yapmamalısın... ama öyle bir izlenim mi ediniyorsun?"

"Bir şeyler biliyor," dedi Cassia. Lio
şaşırmış bir halde, "Öyle olmalı," diye
onayladı.

Cassia, Leydi Nivalis'e kibarca başını salladı. Pakhne'nin kız kardeşi topuklarının üzerinde dönerek arka sıralardan birinde annesine katılırken, kocası da babasının yanındaki yerini aldı. Lio bütün gece onların gözlerinin içine bakmak zorunda kalacaktı.

"Pakhne'nin kaderiyle ikinizin bir ilgisi olduğunu nereden bilebilir?" Lyros sordu.

Mak başını salladı. "Bu hiç mantıklı değil."

Lio, "Eudias ve Ariadne asla gerçeğe ihanet etmez," dedi.

Cassia ona, "Tenebra'daki herhangi bir ölümlü eninde sonunda bize ihanet edebilir," diye hatırlattı. "Hesperinler ve Küller kayıtsız şartsız güvенеbileceğimiz tek insanlar."

Lio yüzünü buruşturdu. "Masum görünmek istemem."

"Duygusuz görünmek istemem," diye cevap verdi Cassia.

"Öyle değilsiniz, Leydi Circumspect. Tenebran sarayından sağ kurtulmuş biri gibi konuşuyorsunuz."

"Ve sen de bir Hesperine serserisi gibi konuşuyorsun, Şampiyonum. Ama bu olayda sana katılıyorum; Eudias ya da Ariadne'nin bizim bu işe karıştığımızı kimseye söylediğini sanmıyorum. Nivalis zeki biri. Belki de hikâyemizi yutmayacak kadar zeki."

Solia başını salladı ve yerine geçerken selam veren başka bir lorda gülümsedi. "Öfkesinin nedeni kocasının planınızdaki rolü olabilir mi? Bir eşten istenecek en büyük şey bu."

Cassia, aurası savunmacı bir tavırla karıncalanmasına rağmen sakince, "Bana destek olduğunu söyledi," diye cevap verdi. "Bu işin peşini bırakmayacağına söz verdi."

"O Sonbahar Tebriklerindeydi," dedi Solia, "senin kendini kraliçe ilan edeceğine inandığı zaman. Taht adayı bir değil, iki kez değiştiğine göre farklı düşünmesi anlaşılabilir."

"Onunla bu konuda oyun oynamam," dedi Cassia ama sonra içini çekti. "Buna inanmak için bir nedeni olduğundan değil."

Flavian, Lord Deverran ve hoş geldiniz diyerek Konsey'i başlattı. Yeni gelen özgür lord da diğerleri gibi toplantı yeter sayısını onayladıktan sonra konuşma hakkı talep etti. Flavian ona söz verdi.

Flavian Cassia'yla aynı odadayken Lio'nun öfkesi her zaman yüzeye yakındı. Şimdi tedirginliği artmıştı. Flavian sadece geç gelen lorda nezaket gösterip, onun gelmesinden önce diğer lordların yaptığı gibi, söz hakkı mı veriyordu? Yoksa Flavian işin içinde miydi?

"Nivalis biliyorsa Flavian'a söyler mi?" Lio sordu.

Lyros tereddüt etti. "Bunu söylemekten nefret ediyorum, Lio, ama Flavian söz konusu olduğunda kararın net değil."

"Biliyorum," diye Lio. "Bu yüzden soruyorum."

Cassia başını salladı. "Hayır. Deverran ve Nivalis asla Flavian'ı desteklemez. Hadria'ya çok sadıklar. Eğer Solia'yı desteklemeyeceklerse, çekimser kalırlar."

Lord Deverran sandalyesinden kalktı. Lio bazen ölümlülerin yaşlarına karar vermekte zorlanırdı ama Nivalis Cassia'nın yaşındaydı ve kocası da onun iki katı kadar gösteriyordu. Ciddi bir tavrı ve dürüst görünen bir aurası vardı. Yine Lio'nun muhakeme eksikliği mi söz konusuydu?

Lord Deverran şöyle dedi: "Lord Galanthian beni daha önceki işlemler hakkında bilgilendirdi. Prenses Solia, daha önce sorulmamış bir soruyu sormama izin verin. Küçük kardeşiniz, Kral Lucis'in meşru oğlu Caelum'un aslında tahtın gerçek varisi olduğu doğru değil mi?"

Lio bu cüretkâr soru karşısında ölümlülerin tansiyonunun yükseldiğini hissetti. Ama aynı zamanda pek çok kişinin Deverran'ın söylediklerine katıldığını da hissetti.

Ancak Solia hiç tedirgin değildi. "Evet, anlıyorum, benim yokluğumda kral sonunda her zaman arzuladığı oğluna kavuştu. Ama Lucis yönetmeye hakkı olmayan bir zorba. Gerçek varis benim, çünkü annemin ataları onurlu krallardı."

Lord Deverran sabit bir bakışla ona baktı. "Çocuğa karşı niyetiniz nedir?"

"Artık çocuk sayılmaz," diye söze girdi Lord Adrogon. "On dört yaşında ve erkeklığe doğru yol alıyor. Bir de bakarsınız, ortaya çıkar ve kürsüye sancağını diker."

"Caelum buradaki hiç kimse için bir tehdit değil," dedi Solia yumuşak bir sesle. Gözlerini Deverran'dan ayırmadı. "Ve taht üzerinde hiçbir iddiası yok."

Solia ona Cassia'nın komplosunda kendisine verdiği görevi yerine getirmesi için mükemmel bir fırsat vermişti. Ama Lio bu kez parlak Grace'inin müttefiki tarafından hayal kırıklığına uğratılabileceğinden korkuyordu.

Deverran'ın kendisini haklı çıkarmasından ve başka bir şey söylemeden yerine oturmasından nefret ediyordu.

Hayal kırıklığı ve umutsuzluk Cassia'nın aurasına işledi. "Bana yola devam edeceğine dair güvence verdi. Caelum'u önemsediyini biliyorum. Neden tereddüt ediyor?"

"Aurasını sevdim," dedi Karege, Lio'nun izlenimini doğrulayarak. "Bence sonunda doğru olanı yapacaktır."

Kella, "Onunla ve karısıyla yalnız konuşmalısın," diye tavsiyede bulundu, "akranlarından uzakta."

"Bunu nasıl ayarlayabileceğimize dair bir fikrin var mı?" Tuura sordu. "Her zaman gizli mesajlar iletebilirim," dedi Hoyefe.

"Cassia," diye sordu Solia, "onu dokuma odama davet edemez miyim?"

"Segetian fraksiyonundan bir leydiyi de davet etmeden olmaz," diye yanıtladı Cassia.

"Buna gerek olmayabilir," dedi Lyros. "Sanırım Leydi Nivalis bir yüzleşme istiyor."

En azından Lio'nun bunu yanlış okuma tehlikesi yoktu.

Gecenin geri kalanındaki müzakereler boyunca Leydi Nivalis'in kararlılığı devam etti. Lio'yu en çok endişelendiren şey, ondan yayılan adaletsizlik duygusuydu. Konsey sona erer ermez ileriye doğru yürüdü. Lord Deverran onun koluna girdi ve Solia'ya yaklaştılar.

"Majesteleri," dedi Lord Deverran, "leydim ve ben dokuma odanızda size eşlik edebilirsek onur duyarız."

"Çok uzun yıllar oldu lordum." Solia onlara gülümsedi. "Leydi Nivalis'in kız kardeşimi her zaman Leydi Hadrian'ın odasında ağırladığı gibi, ben de sizi ve eşinizi dokuma odamda ağırlamaktan memnuniyet duyacağım."

Leydi Nivalis'in tek cevabı reverans yapmak oldu, sonra da kocasıyla birlikte onları odadan çıkardı.

Büyük salondan çıkarken Eudias Lio'yu kenara çekti. "Ariadne ve ben Semna'yı ve Efendi Gorgos'u Patria çevresindeki Hesperine koğuşlarını kabul etmeye ikna etmeyi başardık. Ama şimdi yeni bir engelle karşı karşıyayız. Lord Deverran, Lord Flavian'a burada daha fazla büyüne müsamaha göstermeyeceğini bildirdi."

Lio bir küfür savurdu. "Olanları ne ona ne de Leydi Nivalis'e anlattık. Nereden bilebilirler ki?"

Ariadne Semna'yla birlikte yanlarından geçerken Lio'ya endişeli bir bakış attı ve başını hafifçe salladı. Lio da ona hafifçe başını sallayarak karşılık verdi ve Ariadne rahatlamış görünüyordu.

"Anlamıyorum," dedi Eudias. "Ariadne Leydi Nivalis'le konuştuğunda, kız kardeşi hakkındaki hikâyemize inanmış görünüyordu. Eğer onu ve Lord Deverran'ı bilgilendiren başka birileri varsa, onları durdurmalıyız. Eğer Koleksiyoncu'nun bilgisi yaygınlaşırsa-"

"Öğreneceğim," diye söz verdi Lio.

Büyük salondan çıkan Cassia ve arkadaşlarına yeniden katıldı. Odalarına doğru ilerlerken Mak, "Biz de sizinle gelmeliyiz. Bu iş tehlikeli olabilir."

"Teşekkür ederim," diye yanıtladı Solia, "ama Stand'ın koruması olmasa bile bir lord ve leydiye karşı güvende olacağımızı umuyorum."

Kella koridorlarda yanlarından geçen saray mensuplarına göz ucuyla baktı. "Biz Küller Vekilharçlarla kalacağız. Daha az kişi dinlerken onlardan bilgi alma şansınız daha yüksek olur."

"Cassia ve Lio'nun dokuma odamda bana katılmalarını istiyorum," dedi Solia. "Cassia, bundan sonra davet etmeleri için Segetianları önerebilirsin."

Lio, Solia'nın kendisini dışlamaya çalışmamasına minnettardı. Pakhne'nin kız kardeşiyle bir hesaplaşma olacaksa, o da orada olmalıydı. "Dedikoduyu önlemek için birazdan yanınıza geleceğim."

Solia başını salladı. "Ve sana ihtiyacımız olmadığı sürece örtülü kal."

Hepsinin kendi odalarına dönerken görüldüğünden emin olduktan sonra, Lio kendini Solia ve Cassia ile dokuma odasında yalnız buldu.

Cassia bu fırsattan yararlanarak kollarını ona doladı ve dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu. Kadının şefkatinin yudumu onu baştan aşağı ısıttı. O dinlenmiş onun eller hafifçe at onu Bel, dikkatli . Solia'yı kızdırmamak için. Gözlerini kapıdan ayırmadı ikisini de görmezden geldi.

Cassia mırıldandı, "Size suçsuz olduğunuzu tekrar tekrar söyleyebiliriz, ama buna inanmayı seçmelisiniz."

"Kendimi suçlamıyorum. Ama sorumluluk alıyorum."

"Aradaki farkı bilmemenizden endişe ediyorum, Majesteleri."

"Belki Nivalis'in affını kazanabilirsem, biraz huzur bulabilirim."

Cassia'nın kaşlarının çatılması bunun olası bir sonuç olmadığını düşündüğünü gösteriyordu.

"Koridorda ayak seslerini duyuyorum." Lio isteksizce Cassia'nın kollarından çekildi ve etrafına bir peçe büyüğü çekti. Cassia ve Solia ateşin yanında birer sandalyeye oturdular, gölgeleri odanın diğer ucuna kadar uzanıyordu.

Lord Deverran ve Leydi Nivalis içeri girdi ve kapı arkalarından kapanarak odalarına dönen konsey üyelerinin uzaktan gelen ayak seslerini bastırdı.

Kimse hoşbeş etmeye kalkışmadı. Solia diğer iki sandalyeyi işaret etti. "Konuşacak çok şeyimiz var. Bize katılacak mısınız?"

Lord Deverran onun sözlerindeki çifte anlam karşısında, "Bunu göreceğiz," diye cevap verdi.

"Caelum nasıl?" Cassia sordu.

"Pazarlığa açık değil," dedi Nivalis şiddetle. "Bunlar bizim şartlarımız. Lord Adroğan ne derse desin, Caelum hâlâ bir çocuk."

Lio bu konuda içgüdülerine tamamen güveniyordu. Nivalis'in aurasından yayılan şey açıktı. Sevgi.

"benim kanımdan ve canımdan olmayabilir," dedi, "ama bana izin verdiği ölçüde ona annelik yapmak niyetindeyim. Eğer ona zarar vermeye kalkışırsanız

."

Deverran bir elini onun koluna koydu. "Adamlarım yerlerini aldılar ve onu Solorum Sarayı'ndan götürmeye hazırlar. Onu güvenli bir yere götüreceğimi size söylemeyeceğim. Ancak Konsey'in önünde onun Lucis'in değil, benim oğlum olduğunu açıklayacağım. Ne Lord Flavian'ın ne de sizin hatrınız için, Majesteleri. Çocuk için."

"Teşekkür ederim," dedi Solia içtenlikle. "Babamızın suçları yüzünden onun acı çekmesine izin vermeyeceğim."

"Yapmayacak mısın?" Deverran sordu. "O senin için Flavian'dan daha büyük bir tehdit."

"Konsey önünde de belirttiğim gibi, Caelum'u bir tehdit olarak görmüyorum. İddiamı Lucis'in soyuna dayandırmıyorum, bu nedenle onun oğlum dediği çocuk yoluma çıkamaz. Caelum'un senin mi yoksa Lucis'in mi olduğuyla ilgilenmiyorum. Tek istediğim onun da benim gibi kurban olmaması. Annesi gibi. Kral nişanlını ikinci eşi olarak aldığı için çok üzgünüm. Anladığım kadarıyla annem de ona varis olmaya çalışırken aynı sonla karşılaşmış."

Lord Deverran'ın yüzü taşa kazınmış gibiydi. İçinde eski bir keder vardı ama daha yeni bir endişe. Lio onun bu konuyu yeni karısının önünde tartışmak istemediği izlenimine kapıldı.

Ama Nivalis ona yaklaştı ve , "Anladığımı biliyorsun," dedi. "Ben bile onun oğlum olup olmadığını bilmiyorum," diye itiraf etti Deverran, "ama ol."

"Ve biz de ona öyleymiş gibi davranacağız," dedi

Nivalis. "O zaman hâlâ aynı fikirde miyiz?" Cassia dikkatle sordu.

Nivalis ona soğuk bir vakarla baktı. "Dediğim gibi, Caelum pazarlığa değil. Ama lordumun oyu öyle."

Lio gözlerinin önünde planlarının bir başka parçasının daha çözülüşünü izledi. "Segetia'nın tarafını mı tutacaksın?" Solia tarafsız bir şekilde sordu.

"Evet, Majesteleri," diye yanıtladı Lord Deverran, "karım kız kardeşinin akıbeti hakkında ihtiyaç duyduğu cevapları almadığı sürece."

Cassia haklıydı. Nivalis çok zekiydi.

Lio zihinsel olarak kazanabileceklerini düşündükleri oyları, Flavian'a kaptırdıklarını bildikleri oyları ve hâlâ belirsiz olan daha pek çok oyu saydı. Konsey'in sonucu hakkında yaptıkları her tahminde, Deverran'ın çekimser kalacağına ya da Solia'nın yanında yer alacağına güvenmişlerdi. Onun taraf değiştirmesini göze alamazlardı.

Cassia soğukkanlılığını korudu. "Pakhne hakkındaki haberleri Büyücü Ariadne'den duyduk. Gerçekten çok üzgünüm. Bir kız kardeşi kaybetmenin acısını bilirim. Pakhne ile Orthros'a gittikten sonra onun kaybını hissettim."

"Sakın buna cüret etme," diye tersledi Nivalis. "Özenle hazırlanmış sözlerinle orada oturup gerçeği çarpıtma. Pakhne, doğum yapan bir kadını iyileştirmek için sihrini mi tüketiyor? İmkânsız. Büyüsünün ilk ortaya çıktığı gece ben de oradaydım. O, annem ve ben, küçük kardeşlerimize don ateşi boyunca bakmaktan iliklerimize kadar yıpranmıştık. Önce annem ve ben hastalandık. Sadece Pakhne bağışıklık kazanmış gibiydi. Bu olduğunda ölümün eşiğindeydik - şifası hepimizin üzerine aktı." Nivalis kendini toparlamak için bir nefes aldı ve Deverran onun elini güven verici bir şekilde sıktı. "Annemizin ve benim hayatımızı kurtardı. Kardeşlerimizi herkesin vedalaşabileceği kadar uzun süre yanımızda tuttu. Bunu beş kişi için yaptıktan sonra hasta bile değildi."

Lio yutkundu, boğazı ağrıyordu. Oh, Tanrıça. Nivalis diğer kardeşlerini çoktan gömmüştü. Geriye bir tek Pakhne kalmıştı.

"Ben gerçeği hak ediyorum," dedi Nivalis.

Cassia gözlerini hızla kırptırdı. "Sorularınızı Pakhne'nin tapınak rahibelerine yöneltmeniz daha doğru olur. Onun başına ne geldiğini neden bilelim ki?"

Bu uymayan parçaydı. Lio'nun bu empatiden çıkıp düşünmesi gerekiyordu.

"Nasıl bildiğim önemli değil," diye yanıtladı Leydi Nivalis. "Ama bu olay olduğunda hepinizin Lord Hadrian'ın kampında olduğunuzu biliyorum."

Ona kim söylemiş olabilir? Cassia'nın daha önceki uyarısına kulak vermeye çalışarak, hangi Tenebran ölümlülerinin gerçeği bildiğini düşündü. Sadece Lord Hadrian, Nivalis'in ailesiyle iletişim kuracak konumda olmadığını açıkça belirtmişti.

Farkına vardığı şey Lio'yu dehşete düşürdü ve çok açıktı. Koleksiyoncu biliyordu.

Lio dikkatle ve hızla Nivalis ve Deverran'ın üzerine bir büyü yaptı. Rüyaların Büyücüsü'nden hiçbir etki hissetmedi.

Ama kulaklarına fısıldamak için onları ele geçirmesine gerek yoktu. Koleksiyoncu Pakhne'nin cesedini bırakıp kaçtıktan sonra, Leydi Nivalis'e olanları anlatmak için hizmetkârlarından herhangi birini kullanabilirdi. Güvenilir bir asker. Sevgili bir hizmetçi. Bir dost, bir akraba.

Pakhne'nin ailesinden geriye kalanlar Koleksiyoncu'nun ağına takıldı. Lio onları korumak için elinden geleni yapmayı ona borçluydu.

Gölgelerin arasından çıktı ve peçesini indirdi. Leydi Nivalis neredeyse yerinden fırlayacaktı ve Lord Deverran'ın eli kılıcına gitti.

Solia bir elini kaldırarak Lio'ya ters ters baktı. "Bu Büyükelçi Deukalion, Orthros'tan müttefikimiz. Bizi korumak için burada."

"Bizi korumak mı?" Leydi Nivalis onunla yüzleşti. "Pakhne sizin tanrının unuttuğu topraklarınıza gittiğinden beri hiçbir şey eskisi gibi olmadı. Ona ne yaptınız?"

Cassia onu savunmak için ağzını açtı, biliyordu ama sonra kendini durdurdu. Sessizce, kendi kelimelerini seçmesine izin verdiği için ona teşekkür etti.

"Haklısınız. Gerçeği hak ediyorsun." En azından Lio'nun ona verebileceği kadarını. "Pakhne sana diğer büyücülerle birlikte Orthros'u ziyaret eden büyücüden bahsetti mi?"

"Evet," dedi Nivalis. "Hediye Koleksiyoncusu. Müzakereleri sabote eden kişi. Lord Flavian onun burada çoktan adam öldürdüğünü söylüyor. Onun bu işle bir ilgisi var mı?"

"Evet."

"Onun burada olması sizin suçunuz. Siz Hesperinler. Sizi avlamak için gelmediyse neden gelsin ki? Ama neden Pakhne'ye zarar versin ki?" Nivalis sanki kendi gözyaşlarından nefret ediyormuş gibi bir elini gözlerinde gezdirdi. "Anlaşmaya gerçekten inanıyordu. Seni korumaya çalıştı, değil mi?"

"Hayır," dedi Lio, "onu korumaya çalıştım. Size söz veriyorum, Leydi Nivalis.

Onu kurtarmak için elimden gelen her şeyi yaptım." "O zaman neden yapmadın?" diye bağırdı.

Neden onu kurtarmadın? Lio bu sözleri rüyalarında duyardı. "Ben ölümsüzüm ama her şeye kadir değilim. Keşke öyle olsaydım."

"Ona ne yaptı?" Nivalis talep etti.

Lio onun elini tutmak istedi, darbeyi yumuşatacak herhangi bir şey. Ama ona gerçeği söylemekten başka yapabileceği bir şey yoktu. "Onun büyüünü aldı."

Nivalis'in dudakları kıpırdadı ve bir elini karnına bastırdı. "Bu nasıl... bu nasıl mümkün olabilir?"

Cassia ayağa kalkıp onun yanına geldi ve ona destek olmak için uzandı. "Hediye Toplayıcısı, Hesperinlerin bile her zaman mücadele edemeyeceği korkunç bir güce sahip."

Nivalis çekildi. "Neden o? O kimseyi incitecek bir şey yapmadı. İnsanları iyileştirmek için her şeyden vazgeçti."

"Hediye Koleksiyoncusu Lucis'in tarafında," diye açıklamaya çalıştı Lio. "Kralın çıkarı için kan davasının her iki tarafını da manipüle ediyor."

"Politik bahaneleriniz umurumda değil," diye bağırdı Nivalis. "Hediye Toplayıcısı'nın onu senin yüzünden hedef almadığını söyleyebilir misin?"

Nivalis gerçeği tam olarak anlamamıştı ama bunu kavramıştı. Kız kardeşinin kaderi Hesperinlerle aynı safta yer aldığında mühürlenmişti.

Belki de Koleksiyoncu onu siyaset yüzünden seçmişti. Lio'nun zihni bunun mümkün olduğunu biliyordu. Ama kalbinde bunun doğru olduğuna gerçekten inanmıyordu. Pakhne sadece ona ve Cassia'ya ulaşmak için en uygun araçtı.

Nivalis onun sessizliğinde gerçeği okudu. Hepsine sırtını döndü ve hışımla odadan çıktı.

"Oyum Lord Flavian'a." Lord Deverran karısını dışarı kadar takip etti.

Solia sandalyesinden kalktı ve Lio'ya doğru bir adım attı. "Bu gece diplomasın nerede? Onu kötü adam olmadığına ikna etmek için söyleyecek *bir şey* bulamadın mı?"

"Ona yalan söylemeyeceğim," dedi Lio.

"Sana neden Glasstongue diyorlar? Yalan ile ikna arasındaki farkı anlıyor musun?"

"Pakhne'nin başına gelenlerden bizim sorumlu olmadığımıza onları ikna etmek istiyorsanız, belki de ben onu kurtarmaya çalışırken neden büyücünün diğer hizmetkârlarını yok ettiğinizi onlara açıklamak istersiniz!"

Mak ve Lyros araya girmişti, Lio kuzeninin omzundan tutup onu Solia'dan bir adım geriye çektiğini fark etti. Lyros sanki yumruk yumruğa gelmelerini bekliyormuş gibi ellerini aralarına koydu.

Cassia ateşin yanında durmuş, bir ileri bir geri bakıyordu. Knight'ın tüyleri diken dikendi, hava ateş büyüsuyle ısınıyordu.

"Sana üçüncü işçiliğini veriyorum," diye bağırdı Solia.

"Ne?" Lio'nun düşüncelerinin onun ani duyurusuna yetişmesi bir an aldı.

"Şimdi hiç zamanı değil!" Cassia araya girdi.

Solia'nın çenesi sabitti. "İsterseniz Kassandra'ya izin alması için bir parşömen gönderin."

"Buna gerek kalmayacak," dedi Lio.

Lyros, "Kabul etmeden önce senden ne istediğini dinlemelisin," diye tavsiyede bulundu.

"Ne sorduğunu biliyorum," diye karşılık verdi Lio. "Geleneksel olarak, üçüncü doğum sırasında damadın aile reisinden bir şeyler öğrenmesi beklenir.

Bana bir ders mi vermek istiyorsunuz, Rahibe? Sizi temin ederim ki ben mükemmel bir öğrenciyim."

"Sen bir bilgesin," dedi. "Belli ki savaş sanatları konusunda bir derse ihtiyacın var. Seni teke tek dövüşe davet ediyorum."

"Ciddi olamazsın!" Şimdi Cassia girdi. "Tanrıça aşkına, siz ikiniz ne düşünüyorsunuz? Siz ikinizin dövüş ringinde benim üzerimden kapışmanıza seyirci kalmayacağım!"

Lio bir elini onun sırtına koydu. "Her şey yolunda Cassia." "Her şey yolunda değil!" diye cevap verdi.

"Aile üyelerimiz her zaman dostluk maçları için ringde buluşur." Lio'nun ses tonu hiç de dostça değildi.

Solia çenesini kaldırdı. "Ruhlar Savaşı'nın kurallarına göre düello yapacağız. Her şeye izin var; yumruklar, kılıçlar, büyü. Baban tereddüt etmedi. Sen Orthros Aslanı'nın oğlu musun, değil misin?"

"Eğer herhangi bir şüpheniz varsa, bunda sizin için de bir ders var," diye yanıtladı Lio.

Mak, "Bunun için Kassandra'nın onayını almalıyız," dedi.

Lio onu ve Cassia'nın açık dudaklarında dolaşan sözcükleri duymazdan geldi. Solia'nın gözlerinin içine baktı. "Meydan okumanı kabul ediyorum. Yeri ve zamanı söyle."

Cassia'nın ağzı kapandı. Kızın öfkesi adamın hislerini yaraladı.

"Yarın gece," dedi Solia ona. "Zirve Mabedi'nde, Hücum da izleyicilerimiz arasında olacak. Dersimiz bittikten sonra Ritüel babanın seni tekrar bir araya getirmesine ihtiyacın olursa diye."

"Görevin yerine getirildiğini düşünmen için," diye sordu Lyros, "seninle tartışması mı gerekiyor? Ya da seni yenmeli mi?"

Solia güldü. "Ona imkânsız bir görev vermek pek adil olmaz. Kazanmaya çalışmak zorunda değil. Sadece benimle bir maçı bitirmek zorunda. Geri çekilmek ya da teslim olmak yok. Zafere ya da yenilgiye kadar dövüşeceğiz."

"Bu çılgınlık!" Cassia ağladı.

Hayır, Lio tam olarak ne yaptığını biliyordu. Zarafet ablasının dişlerini görmesine izin verdi. Gözlerindeki ateş hiç sönmedi.

Onu hafife almıştı. Ama uzun süre değil.

"Yeter!" dedi Cassia. "İkiniz de durun. İkinizin de bunu yapmasına izin vermeyeceğim, özellikle de benim üzerimde."

"Meydan okumamı çoktan kabul etti," dedi Solia. "Artık geri dönüş yok. Geri çekilmek ve başarısız olmak istemediği sürece

nimet."

Cassia'nın tüm varlığı öfke ve zonkluyordu. "Neden ona bunu yaşıyorsun? Neden bana izlettiriyorsun?"

İşte, sonunda, ilk kez. Solia'nın gözlerinde şaşkınlık. Tereddüt.

Sonra Cassia Lio'yla yüzleşmek için döndü. Ama sesindeki acı azalmamıştı. Görkemli öfkesi yerine, onu parçalayan acısıydı. "Ve tüm bunları benimle *konuşmadan* nasıl kabul edebildin?"

"Cassia-"

Ona ve Solia'ya sırtını döndü. "Bir adım atmam gerek, lütfen."

"Elbette." Mak bir kolunu onun omuzlarına doladı.

"Nereye gidiyorsun?" Lio itiraz etti.

Mak ona ters ters baktı. "Siz iki aptaldan uzak durun."

Lio Cassia'ya uzandı ama artık çok geçti. O ve Mak ortadan kayboldu. Lio Lyros'un üzerine yürüdü. Deneme kardeşleri nasıl olur da onun Zarafetini elinden almak için komplo kurarlardı?

Lyros bir elini Lio'nun göğsünün ortasına yerleştirdi. "Eğer sen ya da Solia Cassia'yı takip etmeye kalkışırsanız, hiçbir yere gitmenizi engellemek için üzerinize Kanlı Prangalar vururum."

"Nerede o?" Lio, Solia ile işi bittikten sonra Mak'ı arenaya sürükleyecekti.

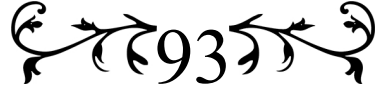
"Mak'la birlikte," dedi Lyros. "Bilmen gereken tek şey bu."

"Onu ne kadar tutmayı planlıyor?" Alev Solia'nın çenesi boyunca sıçradı.

Lyros kollarını kavuşturdu. "Lordların gün içinde onun yokluğunu fark etmesinden endişeleniyorsanız, onlara verecek bir açıklama bulmanız gerekecek."

Uğruna hayatını tehlikeye attığı planın çökmeye başlamasını izlemişlerdi. Koleksiyoncu her yerde onu bekliyor olabilirdi. Ve Konsey'den sonra bir ziyafet için zaman çalmazsa, Özlemi daha da artacaktı. Burada olmalıydı, böylece Lio ona sarılabilir ve her şeyin yoluna gireceğini söyleyebilirdi.

Ama Cassia gitmişti.

kadar günler

SONBAHAR EKİNOKSU

6 Anthros'un Kılıcı, 1597 OT

OceanofPDF.com

KENDİLERİNDEN BİRİ

ALACAKARANLIKTA, KAREGE Lio'yu karyolasından kaldırdı ve ayağa kaldırdı. "Ayağa kalk, Güneş! Seni hazırlamak için fazla zamanımız yok."

Lio'nun dişleri diş etlerinden fırladı ve büyüğü vücudunun sınırlarına karşı savaştı. Zarafeti neredeydi?

Damarlarında içgüdüsel, korumacı öfkeyle düşünmeye çalıştı. O Mak'la birlikteydi. Ona hiçbir şey olamazdı.

Lio yüzünü ovuşturdu. "Beni hazırlamak mı?"

Karege, "Güneş Yanığı'yla bir dövüşten sağ çıkmak için," dedi, "Küllerle en az bir yıl eğitim almanız gerekecek. Ne yazık ki o hâlâ Konsey'deyken sadece birkaç saatimiz var."

Lio etrafına bakındı ve Kella ile Hoyefe'nin de onu beklediğini gördü. Artık Castra'da değil, bir Hesperine çadırındaydılar ve Lio dışarıdaki Zirve Mabedi'nin koğuşunu hissedebiliyordu. Görünüşe göre Karege Lio'yu uykusunda bir şalgam çuvalı gibi buraya getirmişti.

"Tuura hâlâ Patria'da, değil mi?" Lio sordu.

"Koleksiyoncu'ya karşı tetikte olun." Kella Tilili'nin yanına oturmuş, servet bıçağını bileliyordu. "Lyros onunla ve Solia ile birlikte."

Hoyefe, Lio'nun onu boğmaya çalışıyormuş gibi görünen cübbesini düzeltti. "Ne yazık ki, romantik sorunlarınızı savaştan sonra çözmeniz gerekecek."

"Ama bu savaş Cassia için," dedi Lio. "Bizim için, Solia'nın kutsaması için. Cassia'nın anlamasını sağlamalıyım."

Kella kılıcını büyü ışığına doğru tuttu. "Anlamasına yardım etmenin zamanı sen meydan okumayı kabul etmeden önceydi. Artık çok geç."

"Cassia maça geliyor mu?" Lio sordu.

Kella omuz silkti. "Bunu herkes tahmin edebilir. Ama eğer yapmazsa, onun kanı olmadan elinden gelenin en iyisini yapman gerekecek."

Lio ilk kez bu işe aceleyle girişme konusunda bir şüphe duydu.

Kella'nın servet bıçağı aniden ona doğru yelken açtı. Bir tarafa doğru hareket etti ve bıçak kolunun yanından geçerek karyoladaki bir yastığa saplandı.

Kella başını eğdi. "Uykudan yeni kalkmış bir Hesperine için iyi bir tepki süresi. Ringde birkaç dakika dayanabilirsin."

Lio yarım yıl boyunca Özlem'e katlanmıştı, değil mi? Spor salonunda Dexion'u yenmişti. Ve Zarafet kardeşiyle yaptığı bir idman maçından çok daha tehlikeli savaşlardan sağ çıkmıştı. "Birkaç dakikadan daha uzun süre dayanacağım, sizi temin ederim. Solia, Hesperine savaşçılarıyla herhangi bir hazırlık yapacak mı? Maçımızın adil olduğundan emin olmak istiyorum."

Karege güldü. "Yıllardır benimle dövüşüyor. Herhangi bir hazırlığa ihtiyacı yok."

"Tam tersine," dedi Lio, "onun benim için hazırlandığını sanmıyorum."

Cassia'sız geçen bir günün ve Küller'le yapılan bir saatlik antrenmanın ardından, Hypnos'un kendisi pençelerini Lio'nun damarlarına geçirmiş gibi hissediyordu. Ancak pavyonun arkasındaki Charge'ın antrenman sahasına adım attığında, sahnenin görkemi acısının içinden ona ulaşmayı başardı.

Bir flama halkası arenayı işaretliyordu; ilk Ekinoks Zirvesi'nden beri burada dalgalanıyor olabilecek siyah, beyaz ve kırmızı bayraklar. Rudhira ortada durmuş, gece rüzgârı saç örgüsünü karıştırıyordu. Kamptaki tüm Hesperine errantları izlemek için etrafta toplanmıştı. Lio onların yorgun kalplerinin, uzun ve kuşkulu gecelerini aydınlatacak bir gösteri vaadiyle heyecanlandığını hissetti. Güçleri, kendilerinden birini alkışlamaya hazır bir alkış gibi etrafında zonkluyordu.

Bu maçta, o kendileriydi.

"İyi şanslar Günışığı," dedi Kella, ses tonu samimiydi.

"Hepinize minnettarım," dedi ona ve Küllerine, onlar ringin karşı tarafında Solia'ya katılmadan önce.

Zarif kız kardeşi ona neredeyse tembelce bir selam verdi. O da eğildi. Sonra Mak ve Lyros, Lio'ya katılmak için onun yanından ayrıldılar.

Lio Mak'a ters ters baktı. "Cassia'nın nerede olduğunu söylemezsen, Solia'yla işim bittikten sonra onu senden ringde zorla alırım."

Mak kollarını kavuşturdu. "Size nerede olduğunu söylemem için bana izin vermedi. Onun seçimine saygı duymam gerektiğini hatırlatmak için seni toprağa mı atmam gerekiyor?"

Bunun üzerine Lio'nun içindeki mücadele . "Benim bilmemi istemiyor mu?"

Tanrı yardımcısı olsun, Grace hâlâ onu alt edebiliyordu. Zekice bir hamleydi ve Solia'nın magefire'nin verebileceğinden çok daha fazla can yaktı.

Cassia'nın kendisiyle Solia arasında arabuluculuk yapmaktan sorumlu olmadığına ısrar etmişti. O da ona istediğini vermişti. Bu gece Grace kardeşiyle tek başınaydı.

Ne bekliyordu ki? Kız kardeşine karşı savaşa girerken ona tezahürat yapacağını mı?

Ondan ne yapmasını bekliyordu? Solia'nın meydan okumasından geri adım atmasını ve onun saygısını kazanma umudundan vazgeçmesini mi?

Mak ona, "Onunla her şeyi tam olarak konuşmadın," diye hatırlattı. "Ama eğer kendini cömert hissediyorsa, seni daha fazla merakta bırakmayabilir."

İki güçlü aura aralarına girdi. Nike, Lio'nun bir tarafında belirdi. "Üçüncü doğumun için bir antrenman maçı mı? Etkilendim. Cassandra beni onun adına tanıklık etmem için gönderdi."

Ama Lio'nun diğer tarafında beliren vahşi, güçlü ve tanıdık aura onu neredeyse nutku tutulmuş bir halde bıraktı. "Baba? Sen Tenebra'dasın!"

Babası onu sert bir şekilde kucaklamak için kendine çekti. "Sadece bu gece için, Sığınak'ın güvenliği içinde, böylece annene ve Zoe'ye zarar görmeden dönebilirim."

"Orthros'un dışına adım attığınıza inanmakta güçlük çekiyorum."

"Annemi eve götürdüğümünden beri ilk kez." Babası geri çekildi ve etrafına bakındı. "Oğlum Zirve Mabedi'nde ve bir ateş büyücüsüyle dövüşmek üzere! Bunu kaçıramazdım."

"Annem de gelip beni kontrol etmen için ısrar etti, değil mi?" "Bu onun, Zoe'nin ve Cassia'nın ortak isteğiydi."

Bu rahatlama Lio'nun hemen oracıkta çimlere uzanmak istemesine neden oldu. "Cassia eve mi gitti?"

"Biz konuşurken o Zoe ile birlikte serada."

Mak'ın koğuşlarının KUTUP ESintisi, Cassia'nın serasının çerçevesi boyunca sürükleniyordu. Yakınlarda keçiler, onlara olağanüstü bir yardımseverlikle tahammül eden Knight'ın üzerine tırmanıyordu. Elinde küreği ve parmaklarının arasından akan toprakla Cassia kendini bir nebze huzurlu hissediyordu.

Ama hâlâ iliklerine kadar yorgundu.

"Ne kadar yeni toprak?" Zoe onun yanında diz çökerek sordu. "Bitkiyi istediğimiz seviyeye yükseltecek kadarıyla başlayalım. tencerenin içinde."

Komnena karşılarında, saksı karışımıyla doldurdukları kanvas çuvalı açtı. "Saksının kenarından ne kadar aşağıda olmalı?"

"Yaklaşık iki parmak." Cassia güzel cam kabın içine bir kepçe koydu.

Lio bunu onun için hazırlamıştı. Savaş başlamış mıydı? Güvende miydi? Kız kardeşi kendini kanıtlamak için ne kadar ileri gidebilirdi?

Cassia bu düşünceleri aklından uzaklaştırdı ve küreğini Zoe'ye uzattı.

Zoe'nin yüzü . "Senin küreğini mi kullanacağım?"

Cassia emzirdiğı bebeğin mutluluğunun tadını çıkardı. "Elbette, Zoe çiçeğı. Bu senin betonyana ekstra büyü katacak."

"şimdiden yeni bir saksı koyacak kadar büyüdüğüne inanamıyorum!" Zoe söyledi.

Zoe'nin kâbuslardan korunmak için genellikle yatağının yanında tuttuğı betony bitkisi gerçekten de üçüncü saksısından fışkırıyordu. Cassia artık bu olağanüstü büyümenin onun büyüünden kaynaklandığını biliyordu.

Zoe küreğı annesine verdi ve Komnena da kendi payına düşen toprağı ekledi. "Böyle giderse işinin ehli bir bahçıvan olacağım."

Bunu Grace-annesi ve Grace-kardeşiyle paylaşmak Cassia'nın ruhunu rahatlatı. Komnena'nın çorak çiftliğinde hayatta kalmaya çalıştığı ölümlü geçmişinde onda akıl almaz bir keder ve herhangi bir şey yetiştirmeye çalışmaktan nefret etme duygusu bırakmıştı. Ta ki Cassia bahçeciliğı üçünün paylaşabileceğı bir zevke dönüştürene kadar.

Ve bir ateş büyücüsünün şu anda Lio'ya dayak atmaya çalıştığını bilmek dikkatini dağıtıyordu.

Cassia arkasına yaslandı, hareket edemeyecek kadar yorgundu ve Zoe ile Komnena'ya süreç boyunca rehberlik etti. Onun talimatlarını takip eden süt çocuğı ve annesi bitkiyi saksısından çıkardı, kök yumağını zarar vermeden yeni yuvasına taşıdı ve kalan boşluğu taze toprakla doldurdu.

İşleri bittiğinde Zoe Cassia'nın kolunun altına girdi ve ona sarıldı. "Bu yolculukta seni daha sık ziyaret edebildiğim için çok mutluyum."

"Sana söz vermiştim." Cassia ona sıkıca sarıldı ve gözlerinin kapanmasına izin verdiğı için minnettar oldu.

Zoe, "Keşke Lio ve Solia da burada olsaydı," dedi.

"Ben de istiyorum." Çileden çıkaran Grace ve kız kardeşi burada olmalı, Zoe'nin korkularını yatıştırmalıydı, Cassia'nın kileri körüklememeliydi.

Zoe ona baktı, gözlerinde şaşkınlık vardı. "Neden kızgınsın? Tenebra'da biri kötü bir şey mi yaptı?"

Cassia iç çekerek duygularını yatıştırmaya ve bir sersemlik dalgasına karşı koymaya çalıştı. "Tenebra'da beni kızdıran pek çok şey var."

Komnena başını salladı. "Adil olmayan şeyler için öfkelenmekte bir sakınca yok."

Bu, kızgın olmanın iyi olduğu nadir zamanlardan biridir." "Tenebra beni de kızdırıyor," dedi Zoe.

"İşte bu yüzden eve gelip seni görmek istedim." Cassia yüzünü Zoe'nin saçlarına yasladı. Belki de Mak onu geri götürmeye gelmeden önce Javed'i de ziyaret edecekti. Tuura'nınkine ek olarak biraz Hesperine tonağıne de ihtiyacı vardı.

"Bitkime biraz daha sihir katmak için kanını sürer misin?" Zoe sordu.

"Elbette," diye yanıtladı Cassia. "Hadi içkiyi birlikte yapalım."

Cassia küreğıyle avucunu kesti ve iki Hesperin ellerini ısırdı. Birlikte betony bitkisine kendilerinden bir parça verdiler.

Cassia'nın gücü o kadar hızlı tükenmişti ki öğürmemek için zorlukla yutkunmak zorunda kaldı. Görüşü bulanıklaştı ve yuvarlanmamak için kendini kanayan elinin topuğuna zor tuttu.

"Cassia?" Zoe ağladı. "Sorun ne?"

Komnena'nın sesi güven vericiydi. "Zoe, Şifa Mabedi'ne git ve Annassa Soteira'yı getir."

Tanrıça, Zoe'yi korkutmamam için bana yardım et. Cassia tekrar sertçe yutkundu, sonra sakın bir ses tonuyla konuşmayı başardı. "Kraliçe Soteira'yı rahatsız etmemize gerek yok."

Ama Zoe hız rekoru kıran bir kuryeydi. Çoktan gitmişti.

Komnena Cassia'ya uzanması için rehberlik etti ve ardından yükseltmek için altına bir çuval toprak çekti. "Annassa Soteira'nın seni muayene etmesini istiyorum. Auran, usta seviyesinde bir büyü yaparken kendini tüketmiş bir büyücününki gibi. Basit bir içki yüzünden bu kadar bitkin düşmemeliydin."

Cassia gözlerini kapadı ve nefes almaya odaklandı. "Yani... çok fazla büyü kullandığımı mı söylüyorsun?"

Komnena onun başını okşadı. "Korkma canım. Hesperine şifacıları büyülü yorgunluğu kolayca tedavi edebilirler."

Pakhne hariç, o çoktan gitmişti. Cassia ürperdi.

Kraliçe Soteira geldiğinde, Cassia'nın Kraliçelerden birinin orada olduğunu anlaması için gözlerini açmasına gerek yoktu. Aurası Cassia'nın zorlanan duygularını örttü ve paniğı azaldı. Sonra Kraliçe Soteira'nın büyüğü 'ya dokundu. Büyük şifacının gücünü daha önce de hissetmişti ama bu onu hayretler içinde bırakmaktan asla vazgeçmemişti. Sanki tüm gece gökyüzü birdenbire ona bakmış ve o da aylar ve yıldızlar için önemliymiş gibi.

"Annassa," dedi Cassia, "bana yardım etmek için daha önemli meseleleri yarıda kestiğin için teşekkür ederim."

"İyileşmeye ihtiyacı olan çocuklarıma yardım etmek en önemli meseledir."

Cassia Tenebra'dan uzakta geçirdiği bu bir saat için çok minnettardı. Burası eviydi, bir çocuğun Kraliçesinin elini tutup çekebileceği ve Kraliçe'nin başı sıkışan herkesin yardımına koşacağı yerdı. "Zoe nerede?"

"Onu, Şövalye'yi ve keçileri Javed'in yanına bıraktım. Geri dönüp seninle kalmak istedi ama bu konuları onun duymayacağı bir yerde konuşmamızın daha iyi olacağını düşünüyorum."

"Teşekkür . Onu korkutmak istemem."

Komnena olanları anlattı ve Kraliçe Soteira dinliyormuş gibi bir ifadeyle elini Cassia'nın kalbine bastırdı. Cassia, sorunun ne olduğuna dair ipucu bulmak için onun yüzünü izlemeye dayanamadı ve bakışlarını Kraliçe'nin altın bileziklerine sabitledi. Sonra da Kraliçe Alea'nın beyaz örgüsünün örüldüğü örgü tacındaki gümüş süslere.

"Bu ilk defa mı oluyor?" Kraliçe Soteira sordu.

"Hiç bu kadar şiddetli olmamıştı," diye yanıtladı Cassia. "Ama ne zaman büyülü egzersizler yapsam çok yoruluyorum."

"Komnena'ya katılıyorum. Bu kadar bitkin olmamalısın." Kraliçe Soteira Cassia'nın göğsündeki elini düzeltti ve bir kez daha odaklanmış göründü. "Bitkilerin büyümesini sağlayan küçük bir gizli büyü rezerviniz olduğunu hissediyorum. Bu güç kaynağı şu anda tamamen tükenmiş durumda. Belki de hâlâ beklediğin gücünün geri kalanı için bir çekiş görevi görüyordur."

"Ama şu anda sahip olduğum gücü geri getirebilir misin?"

"Büyü yorgunluğunu tedavi etmeye yönelik büyülerimiz, kendi iç büyü rezervlerinizi kendilerini yenilemeleri için uyararak çalışır. Konuştuğumuz sırada bu büyüyü yapıyordum ama yakınlığınız yanıt vermiyor. Tüm bunların, tam büyüye ne kadar ihtiyaç duyduğunuzun bir belirtisi olduğuna inanıyorum."

"Bu vahşi bir yere gitmem gerektiği anlamına mı geliyor? Bu dün gece yardımcı oldu." "Mevcut rezervinizi tamamen geri kazansanız bile, bu çok zor olacaktır.

Bu kadar az miktarda büyü'nün vücudunuzu ayakta tutması için."

"Peki ya az miktarda güce sahip olan büyücüler? Onlar asla hasta olmazlar."

"Üç güçlü yakınlığa sahip olmanız amaçlanmıştır. Bedeniniz, zihniniz ve ruhunuz üçlü yakınlığınızı sürdürmek ve onun tarafından sürdürülmek için yaratılmıştır. Semptomlarınız kötüleşiyor mu?"

Cassia'nın ağzı kurudu. "Evet."

Kraliçe Soteira Cassia'nın zamanının tükendiğini mi söylüyordu?

"Hayır," dedi Cassia, "bu olamaz. Tüm bunlar sadece benim Arzum, değil mi?"

"Korkarım hayır," dedi Kraliçe Soteira. "Özlem bir insanı bu kadar hasta yapmaz."

"Ama Lio'dan uzun süre ayrı kaldığımda hep böyle hasta oluyorum."

"Cassia," dedi Komnena dehşet içinde, "bize bu konuda hiçbir şey söylemedin."

"Lio ve ben bunun normal olduğunu düşündük. Hesperine olmadan önce Apollon'a ihtiyaç duyduğunu söylemiştin."

"Kesinlikle. Apollon'a fiziksel ve duygusal olarak özlem duydum. Ama asla kandan yoksun bir Hesperine gibi hasta olmadım."

Cassia geciken Hediye Gecesi'ni düşünerek yüzünü buruşturdu. "Bu kadar uzun süre insan olarak kaldığım için olmalı. Lio bensiz Orthros' döndüğünde ilk başta özlem duyuyordum. Ama buraya geldikten ve tekrar birlikte olduktan sonra fiziksel semptomlar yaşamaya başladım. Sonra, Maaqul'da... işte o zaman tehlikeli olduğunu anladık."

"Benden bir şey saklamaman konusunda sana ne demiştim?" Komnena dedi ki. "Sen ve Lio beni endişelendirmemeye çalıştığınız için bunu sakladıysanız..."

Kraliçe Soteira memnun görünmüyordu. "İmparatorluk'tan döndükten sonra onu ben muayene ettim ve o da bana hiçbir şey söylemedi. Kendisine terapist diyen akbaba Dakkoul'la birlikte hapsedilmesinden kaynaklanan zihinsel yaralarıyla meşgul olduğumuzu itiraf etmeliyim."

"Bundan bahsetmedim çünkü Aşermem için iyileşmeye ihtiyacım olduğunu düşünmedim. Lio ile birlikteyken semptomlarım iyileşiyor."

"Onun huzurundayken mi?" Kraliçe Soteira sordu.

Cassia'nın yüzü kızardı. Bu, Lio'nun annesinin önünde açıklanamayacak kadar utanç vericiydi.

Komnena ona alaycı bir bakış attı. "Özlem'in nasıl işlediğini biliyorum canım. Ama seni rahatlatırsa kulaklarımı peçeyle kapatabilirim."

"Hayır, sorun yok." Cassia soğukkanlılığını topladı. Mahrem detaylara girmesine gerek yok. "Ben..." dediğinde semptomlarım ortadan kalkıyor. Şimdi o

Yüksek sesle söyleyince kulağa garip gelip gelmediğini merak etti. "Çölde bunun mümkün olduğunu fark ettik. Tabiri caizse onun büyüünü içiyorum."

İki ihtiyar karşılıklı bakıştı.

Kraliçe Soteira nezaket ve sakinlikle, "Bu Özlem'e uygun değil," dedi. "Aslında, bu daha önce görülmemiş bir şey."

"Lustra büyüüne özgü bir fenomen olabilir mi?" Komnena'nın sesi endişeli geliyordu. "Artık hulaia'nın bir kanallama paradigması olduğunu biliyoruz. Belki de bu Cassia'nın Lio'dan gelen büyüü kanalize etmesini sağlıyor?"

"Sadece teori üretebiliriz," diye yanıtladı Kraliçe.

Komnena, "Kalos'a tekrar danışmamız gerekiyor," dedi.

"Kanıtlar elimizin altında," dedi Kraliçe Soteira. "Lio'yu getirelim ki Cassia'yla aralarında gerçekleşiyor gibi görünen bu büyüü kanalizasyon hakkında bir fikir edinebileyim."

"Yapamayız," diye itiraz etti Cassia. "Şu anda olmaz."

"Hastasınız," dedi Kraliçe Soteira nazik bir uyarıyla. "Beklemenizi tavsiye etmiyorum."

"Hayır," diye onayladı Komnena, "Lio hasta olduğunu duyar duymaz sana ulaşmak için yanıp tutuşacaktır."

Cassia cesaret edebildiği kadar başını salladı. "Onun dikkatini maçıtan uzaklaştırmamalıyız."

Komnena, "Bu, onun ve Solia'nın aptallıklarına bir son vermek için mükemmel bir bahane," dedi.

Cassia inledi. Grace ve kız kardeşi neden tüm Akanthia'daki en inatçı iki insandı? "Bu fiyaskoyu gerçekleştirdikleri için ikisine de çok kızgıyım. Ama Lio'ya ihtiyacımın onun işlerinden birine ve kız kardeşimin onayına mal olmasına izin vermeyeceğim. Solia hastalığımı öfkesine gerekçe olarak kullanabilir."

Kraliçe Soteira'nın dudakları onaylamaz bir ifadeyle birbirine yapıştı. "Bunu sadece Lio'nun çalışmaları Kassandra'nın onayını aldığı için kabul edeceğim. Kahinimizin yaptığı her şey için sebepleri vardır. Vücudunu geçici olarak hasardan korumak için sana gençleştirici bir büyü yapacağım. Ama antrenman maçları biter bitmez Lio'yu sana getirmeliyiz."

"Hasar mı?" Cassia kendini sormaya zorladı.

"Bir büyücü sihirsiz kaldığında, bu ona her düzeyde zarar verir - beden, zihin ve ruh. Daha fazlasını öğrenene kadar sadece semptomlarınızı tedavi edebilirim. Ama en kısa zamanda sebebi, yani büyü ihtiyacını gidermeliyiz. Senin büyüüne."

"Daha da kötüleşecek mi?" Cassia sordu.

Kraliçe Soteira onun alnına güven verici bir el koydu. "Gcnz olmadan ne kadar uzun süre kalırsanız, evet."

Cassia'nın durumun ne kadar vahimleŖeceđini sormasına gerek yoktu. Pakhne'nin baŖına neler geldiğini çoktan grmŖt.

OceanofPDF.com

ASLANIN OĞLU

Rudhira dövüş ringinin ortasından Lio ve babasına seslendi. "Hücum'dan kaçan Hesperinler, doksan yıldır ilk kez Orthros Aslanı ölümlü topraklarda aramızda."

Lio'nun babası kıkırdadı. "Gelin, Tanrıça'nın güçlerine cesaret kırıcı gecelerde Ayin çemberinin etrafında anlatacakları bir hikâye verelim."

Lio ve babası Charge'ın tezahüratları arasında arenaya çıktılar. Lio kendini ve babasının mirasını küçük düşürmemek için dua etti, çünkü kendi Grace kız kardeşi tarafından cayır cayır yakılmak üzereydi.

Babası kalabalığa doğru bir el kaldırdı. "Zirve Mabedi'ndeki ilk müsabaka tam on altı yüz yıl önce bu topraklarda gerçekleşti. Aslında Orthros Muhafızı ile benim aramda. Aranızda çürüyen bir ihtiyarı ağırladığınız için teşekkür ederim!"

Bu gülüşmeler ve alaylarla karşılandı. Sanki herhangi biri Apollon'u kibirli bir ihtiyar sanabilirmiş gibi.

"İlk Hediyeimin diplomat olmayı seçtiği gece soyumuz gurur duydu. O, sonsuzluğunu yüzyıllar önce uğruna büyük mücadeleler verdiğimiz barışı korumaya adanmıştı." Babam sırtıttı. "Ama onun da sıkı savaştığını göreceksiniz."

Bileğini uzattı ve Lio'nun şüpheleri eriyip gitti. Babası haklıydı. Lio ne zaman müzakere edeceğini ve ne zaman savaşaacağını biliyordu. Bu dersi Akanthia'nın en güçlü mahkemelerinde ve Maaqul çölünün derinliklerinde öğrenmişti.

Hücumdan önce Lio babasından Ritüel İçkisini kabul etti. Tezahüratları kulaklarında çınladı. Tanrıça'nın kanıyla birleşmeleri damarlarında dolaşıyordu. Babasının kadim gücü, Lio'yu ölümsüz kılan büyü, onun içinde kükredi ve gücünü geri kazandırdı.

Babası, birleştirdikleri ellerini başlarının üzerine kaldırdı ve ardından Komiserlerle birlikte onu alkışlamak üzere ringden ayrıldı.

Rudhira, Solia'nın ringe girmesi için eliyle işaret etti. "Rakibimiz olarak, bir zamanlar altın kadroda paralı asker olan ve Güneş Yanığı olarak bilinen Solia'yı ağırlamaktan onur .

Küllerin içinde ve her zaman Ruhların Galibi."

Asil Tenebran mirası hakkında hiçbir şey söylemedi. Bu gece önemli olan onun bir savaşçı olarak geçmişiydi. Charge onu alkışlarla karşıladı. Lio'yla yüzleşmek için dışarı çıktı, her zamanki gibi besPELLi atkısı omuzlarına dolanmıştı. Duygularını hissedememek çok kafa karıştırıcıydı.

"Bunun için bir emek harcamak istediğinden emin misin?" diye sordu ona. "Senden öğrenebileceğim pek bir şey yok. Daha önce bir ateş büyücüsüyle dövüşmüştüm."

"Eğer Xandra'yı kastediyorsan, bir Hesperine kadar nazik dövüşmediğimi göreceksin." Lio güldü. "Hayır, Aithourian Çemberi'nin Dexion'unu Hippolyta'nın Spor Salonu."

Bakışlarında şaşkınlık parladı ama sonra gözleri kısıldı. "Ama ikiniz de büyü kullanmadınız sanırım, çünkü Hippolyta'nın maçlarında buna nadiren izin verilir."

"Onu kaybettirmek için büyüye ihtiyacım yoktu. Ve tam güçte bir maçta, aynı strateji senin üzerinde de işe yarayacaktır."

"Altın Kalkan'dan gelen bir kadını, Magelands'tan gelen yağlanmış bir cübbeliden çok daha zorlu bir rakip olarak bulacaksın."

Yumruklar ve büyü söz konusu olduğunda, evet. Ama diplomasiye karşı en az Dexion kadar savunmasızdı.

Rudhira Lio'dan Solia'ya baktı. "Şifacılar çok fazla iş çıkarma. Anlaşıldı mı?"

Solia onu selamladı. "Savaş sanatlarına ya da rakiplerime gereksiz yere zarar vererek asla şerefimi lekelemem."

Lio prensine kalp selamını verdi. "Dikkatli olacağım, Ritüel baba."

Rudhira başını salladı, sonra Lio'nun babasının yanında durmak üzere geri çekildi. Blood Errant izlerken, Lio kendini cesaretlenmiş hissetti.

"Kimin için savaştığımı bilmenizi istiyorum," dedi Lio, seyircilerin duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "bu gece ve her zaman."

"Ama onu hak edecek kadar iyi dövüşebiliyor musun?" Solia meydan okudu. "Onun uğruna bir Eski Usta'yı yendim."

"Savaşta sizi her zaman zor seçimler yapmaya zorlayacaktır. Yanlış bir karar Cassia'nın hayatına mal olabilir. Fedakârlıklar yapmak zorunda kalacaksın. Hesperine kalbin bunun için çok mu hassas?"

"Beni test et."

Solia gülümsedi. Sonra eşarbını gözlerinin etrafına sardı. Hespera'nın Merhameti. Gözleri bağlı dövüşmeye niyetliydi. Işık büyüsü de işe yaramayacaktı.

Solia yumruklarını kaldırdı. Lio da onunla aynı hizaya geldi ama duruşu yanlış, vücudu çok gergindi. Uzun bir nefes aldı ve korkularından uzaklaşmak için kendine izin verdi. Ama Cassia'yla arasındaki mesafe, derin bir yanlışlık, bir uyarı hissi devam ediyordu.

Kendi kendine evde olduğunu hatırlattı. Şu anda dünyadaki en güvenli yerdeydi. Hiçbir şey yanlış olamazdı, içgüdüleri onun ulaşamayacağı bir yerde olduğunu söylese bile.

Rahatlayarak dövüş pozisyonuna geçti. Rudhira yere bir içki koydu ve maç başladı.

Solia'nın sağ yumruğu Lio'ya doğru hassas bir şekilde savruldu. Fiziksel konumunu belirlemek için onun aurasını mı kullanıyordu? Bu etkileyici bir büyü disipliniydi.

Bir insana göre hızlı hareket ediyordu. Ama o hâlâ çok daha hızlıydı. Sadece darbesinden kaçınmak için Hesperine hızıyla eğildi. Kadının sol yumruğu daha sert bir şekilde geldi ve onun yeni pozisyonunu aynı isabetle hedefledi ama bu hareket ölümsüz reflekslerine yavaşça göründü.

"Hm," dedi Solia sakince, "gerçekten de tekniğin var, sana hak veriyorum."

"Mak ve Lyros mükemmel öğretmenlerdir."

Adamın gardını düşürmeye çalıştı. Vuruşunun önünden dans ederek kaçmak çocuk oyuncağıydı. Demek bir ölümsüz olarak bir insanla dövüşmek böyle bir şeydi.

"Sana sadece kaçmayı mı öğrettiler?" Solia alay etti.

İlkel dövüş hareketlerini bile onun üzerine salarsa, ne kadar zarar verebileceğini kolayca hayal edebiliyordu. Dövüşün sıcaklığında, bu onu ürpertti. Büyüsünün ona insanlar üzerinde ne kadar güç verdiğini biliyordu. Ama sadece elleriyle hayatları yok edebileceğinin hiç bu kadar farkında olmamıştı.

Yumruklarını havada tuttu ama kıpırdamadı. "Adil dövüşmek için anlaşıştık."

"Hâlâ Hesperine kurallarına göre oynuyorsun. Düşmanların öyle yapmayacak. Cassia'nın ruhu için yapılan bir savaşta, güzel prensiplerinin işe yarayacağını mı sanıyorsun?"

"Prensiplerim tam da onun ihtiyacı olan şeyler. Kurallara gelince" -güldü- "onları daha önce onun için lime lime ettim."

"O zaman göster bana."

Solia'nın ölümlü yeteneğini telafi etmeye çalışarak ilk vuruşunu yaptı. Süt emen bir stajyer için yavaş bir gösteri gibiydi.

Solia'nın homurtusunu ve pozisyonunu ayarlarken ayaklarının toprakta kayışını duydu. Kaçmadı. Adamın darbesini ön koluyla engelledi.

"Eğer sizi engelleyebiliyorsam," diye suçladı, "yeterince mücadele etmiyorsunuz."

O Solia'ydı. Ona vurmaya çalışmak içindeki her şeye aykırıydı. Ömrü boyunca aldığı savaş eğitimine ve atalarından kalma muazzam büyüye rağmen Tendo'yu yenmiş olan Ruhların Galibi olmasına rağmen.

Lio, Tendo'nun onu şimdi görebilseydi ona ne söyleyeceğini hayal etti.

İpek ayak olmayı bırak da bir yumruk at.

Lio çekingenliğini bir kenara iterek Solia'ya doğru hamle yaptı ve Mak'ın en sevdiği hamlelerden birini denedi.

Bu şimdiye kadar gerçekleştirdiği en mükemmel Ay Savaşçısıydı. Hareketi onları ölümsüz bir hızla yere indirdi ve havalanma ile kontrol ettiği bir iniş yaptı. Kızın tepki vermesine fırsat vermeden, onu maçları bitirmesiyle bilinen bir kol kilidine soktu: Ağır Uyku.

Bu kadar kolay olamazdı.

"Bu daha ," dedi Solia.

Kollarının birbirine dolandığı her yerde teninden ısı fışkırıyordu. Lio dişlerini sıktı ve kilidi tuttu. Bir an daha dayanırsa kazanabilirdi.

Solia güldü.

Sıcaklık düşüncelerini yakıyor, onları güneş gibi kavurup yok ediyor gibiydi. İmkânsızdı. Bu saf mageia idi. Vücudunu etkileyen ateş büyü. Zihnini etkileyemezdi. Yine de duyuları inliyor, ona Hesperine'in magefire'a karşı zayıflığının anlamını öğretiyordu.

Bir tıslamayla Solia'yı serbest bıraktı ve Solia onun geri çekilmesini kendi kullanamadan önce onun ulaşamayacağı bir yere yuvarlandı. Hayal kırıklığı soluklarının ve Hücum'dan gelen cesaretlendirme çağrılarının belli belirsiz farkındaydı.

İkisi de tekrar ayağa kalktı ve birbirlerinin etrafında dönmeye başladılar.

"Teklif edebileceğin tek şey bu mu, ipek ayak?" diye sordu.

Bu onun seçeceği yanlış bir hakaretti. Tendo'yu hatırlatmak onu sadece harekete geçirdi.

Lio kendini bıraktı. Bildiği tüm orta seviye hareketleri ona fırlattı, ilkel olanları o ana kadar hiç hayal etmediği şekillerde birleştirdi. Artık sihirbazlığını kontrol eden tüm vücuduna vermiş, yumruk ve tekme atarken, blok yaparken ve kaçarken her kasını eğitiyordu.

Ne zaman bir vuruş yapsa, yakıcı bir ısı parıltısı onu cezalandırıyordu. Artık vuruşlarının gücünü ölçmek zorunda değildi. Büyüsü onu geri püskürtmeden önce ona göz ucuyla vurmaktan fazlasını yapamazdı.

"Neden Cassia?" Solia'nın parmakları bileğinin etrafında yakıcı bir mengene gibiydi. "Orthros'taki herhangi bir Hesperine'e, İmparatorluk'tan herhangi bir kadına sahip olabilirdin."

"Hiçbiri benim Grace'im değil." Kadının yakıcı kavrayışından sıyrıldı ve bir yumrukla onu takip etti.

Parlayan avucuyla adamın yumruğunu durdurdu. "Bu sebep yeterli değil. Onsuz ölecek olman bana onu neden sevdiğin hakkında hiçbir şey söylemiyor."

Bunun zor bir soru olduğunu mu düşünüyordu? "Onun benim Grace'im olduğunu bilmeden önce ona aşık oldum."

"Neden?" Topuklarını ısıran bir alev yalımı gönderdi.

Geri çekilmeyi reddetti ve bunun yerine yana doğru kaçtı. Ter ve kükürt kokuları arasında Cassia'nın kokusunu ilk aldığı anı hatırladı, ölüme ilk kez tanık olduğu o geceki hayat dolu kokuyu. "O bir hayatta kalan. Tanıştığımızda o iç güzelliği beni hayrete düşürmüştü. Hayatının her kırıntısı için savaşmıştı ve yine de İradesi kırılmamıştı."

"Onu zalim insan dünyasından kurtararak sonsuza kadar ipek bir minder üzerinde taşıyacağını mı sanıyorsun?" Solia onun yüzüne şiddetli bir yumruk savurdu.

Lio güldü ve darbeyi savuşturdu. "Onu sadece özel günlerde taşımama izin veriyor. Cassia her zaman dünyayı değiştirmekle meşgul olduğu için ben de onu kurtaramıyorum. Ve bu daha da güzel. Kurnazlığı. Öfkesi. Onun gücü."

"Onun ne kadar güçlü olduğunu takdir ediyor musun? Her zaman öyleydi. Ve daha da güçlenecek. Ya senden daha güçlü olursa?" Yumruğunu tekrar adamın çenesine savurdu.

Lio bu kez onun ulaşamayacağı bir yere havalandı ve durduğu yerden ateşin fişkırmasını izledi. "Zaten birçok yönden öyle. Ben bir Hesperine'im, Solia. Kendimi güçlü hissetmek için kadınların zayıf olmasına ihtiyaç duyan Tenebranlı bir adam değilim. Cassia'yı asla geride tutmam. Onu her zaman yukarı kaldıracığım, bu benim ulaşabileceğimden daha yükseğe çıkmasına yardım etmek anlamına gelse bile."

"Bana Ukocha'dan alıntı yapmaya nasıl cüret edersin!"

Dövüş ringinin etrafında daireler çizdiler ve saldırdılar. Büyülü ateşiyle onu istediği yere sürükledi.

Lio sesini sakın tuttu. İşin sırrı, kendisi sakinliğini korurken onun da öfkesini kaybetmesine izin vermektir. "Bana neden bu kadar kızgın olduğunuzu söylerseniz belki faydası olur. Eğer sana haksızlık ettiysem bunu telafi etmek için çok çalışacağım."

"Cassia'yı ölümlülerin varlığından ayırmaya çalışıyorsun," diye suçladı.

"Sana ne söz verdiğimi unutma. Onu senden asla ama asla almayacağım."

"Ölümsüzlük her zaman birimizin geçemeyeceği bir perde olacak."

"O zaman onunla birlikte bu tarafta kal. Hepimizle birlikte."

"Bunun bu kadar basit olduğunu düşünecek kadar aptal mısınız?"

"Basit mi? Cassia'nın Yeteneği için dişimi tırnağıma takıp savaşmak zorunda kalmışken mi?" Solia'nın arkasına geçerek Dexion'la maçını sona erdiren Büyücü Duası'nı denedi.

Ama ayaklarının altındaki toprak ısındı ve bir alev parçası onu toprağın üzerinde kovaladı. Büyüsüne ihtiyacı vardı.

Lio, Solia'nın kolunu yakaladı ve onu bir Sakat Güvercin'e çevirerek ateş büyüsünün Solia'yı yakalamasını engelleyeceği saniyeleri saymaya başladı.

Yanmayı hissetmeden önce hamlesinden vazgeçti. Aniden serbest kalınca, bir anlığına yeniden hesap yaptı. Bir ölümsüzün kullanması için yeterli bir an.

Gözlerine bir Güneş Vuruşu yaptı. Parmaklarının altında göz bağı hissetti. Sonra havadan başka bir şey yoktu. Yer soğudu.

Ve halkanın diğer tarafındaki gizemli duyularında ısı canlandı. Döndü ve Solia'yı gördü.

Bu geçiş onu nefes nefese bırakmıştı, teni terden parlıyordu ama yine de gülümsedi. "İki kişi senin adım oyununu oynayabilir, Hesperine."

Tehditten çok alay içeren bir alev yalımı kumun üzerinde hızla ilerledi. Ama artık onun ateşiyle dans etmeyecekti.

Lio adım attı. Durduğu yerde, ardında kendisinin bir illüzyonunu bıraktı. Sonra bir tane daha. Ve bir tane daha. İyi bir ölçü için bir tane daha. Kaba hayaletlere dört sihir akıttı, sonra kendi sihrini zihinsel kalkanlarının arkasına gizledi.

Sihrini derinlere gömdü, ta ki içi titreyene, iç savunması kontrol altına aldığı güçle sarsılana kadar. Ama illüzyonlar parladı. Bir tanesini en parlak hale getirdi.

Onları göremiyordu ama hissedebiliyordu.

Başı konsantrasyonla eğik bir şekilde ringin kenarına doğru ilerledi. "Demek o kadar da sıkıcı değilsin."

Yumruğunu en iyi illüzyonunun karnına indirdiğinde, onu kandırdığını bilmek ne kadar da tatmin ediciydi.

Kalan illüzyonlardan ikisini güçlendirdi. Bırakın aralarında seçim yapmaya çalışsın. Sanki peçe ve adım oyununun ölümcül bir yetişkin versiyonunu oynuyorlarmış gibi, peçe büyüleriyle halkanın kenarları boyunca sürüklendi.

Solia iki illüzyon arasında durdu. Ve sonra ondan bir ateş halkası fıskırdı.

Bu onun en büyük zayıflığının neredeyse yumuşak bir dalgasıydı. Havaya yükseldi ve tüm illüzyonlarını da kendisiyle birlikte havaya kaldırdı. Ayaklarının altında, üç ateş girdabı narin spiraller çizerek yukarı doğru sıçradı.

Antrenman turuncu bir parıltıyla doldu, beyaz ışık ve siyah gölgeden oluşan formasyonlarına doğru yukarı doğru çarptı. Hücumcular şaşkınlık içinde nefeslerini tuttular. Blood Errant'ın güçlü kalplerinin coşkuyula çarptığını duydu.

Solia muhteşem, kontrollü ateşini yaratırken, Lio onun yanına geldi. Solia kendini büyüden kurtaramadan, Lio hızlı ölümsüz parmaklarıyla onun göz bağını çözdü. Elindeki altın ipek serbest kaldı ve kız sendeledi.

Duyguları Kan Birliği'ni kasıp kavuruyordu. Öfkesi onu büyüünden çok daha acı verici bir şekilde yaktı. Bu adaletsizlik duygusu onu tüketmişti.

Kadının tek zırhını elinde tutarak, onun gizemli duyularına sessiz bir açıklama yaparak thelemancy'sini ortaya çıkardı. Onun iradesini asla çiğnemezdi ama şu anda bunu yapabiliyordu.

Ona küfretti ve yumruğunu savurdu.

Bundan kaçabilirdi. Ama yapmadı. Kızın alevli parmaklarının çenesine inmesine izin verdi.

Çılgılık atamayacak kadar acı çekiyordu. Sadece ateşten bile daha cezalandırıcı bir ısı yüzünde patladı ve düşüncelerini dağıttı. Bununla da kalmadı. Her damarını yakıyor gibiydi.

Magefire.

Dizlerinin üzerine çöktü, illüzyonlarının kopuk parçaları etrafına saçıldı, küçük ışık parlamaları ve gölge sarsıntıları duyuları üzerinde fırl fırl döndü.

"Aklından ne geçiyordu?" Bir an için Cassia'nın sesine benzeyen bu şefkatli soruyu soranın kız kardeşi olduğunu çınlayan kulakları fark etti.

Sanki kör edici bir büyü ışığına bakıyormuş gibi gözleri parlıyordu. Onu göremiyordu, sadece başını nazikçe kucağına koyarken artık soğuk olan, terleyen ellerini hissediyordu.

Çökmüş yüzü gülümseyebilseydi, gülümserdi. Ne demek istediğini kanıtlamıştı. Solia ondan hiç nefret etmiyordu.

Sonra ısırın ayaz duyularına hücum etti. Önce acıyla, sonra rahatlamayla ürperdi. Ateş kaçtı, büyü tarafından kovuldu. Şifa. Rudhira. Aurası her yerdeydi, öyle görünüyordu, Sığınak kadar büyüktü. Hayır, Orthros kadar genişti.

"Ne oldu?" diye sordu, ölümcül bir sakinlikle.

"Bu dövüşte o hamleden iki kez kurtuldu bile." Solia Lio'nun saçlarını yüzünden geriye doğru okşadı.

Rudhira iç çekti. "Hepimiz gördük."

"Tanrıça aşkına, bunu ona yapmama neden izin verdi?"

Rudhira'nın büyüü onu tekrar içine çekip bilinçsizliğe sürüklemeyden önce Lio'nun duyduğu son şey buydu.

OceanofPDF.com

MAGEFIRE YARALARI

APOLLON seraya Cassia onun büyüünün koruyucu bir hırıltı gibi içinden çıktığını hissedebiliyordu.

Komnena ayağa fırladı ve onun kollarına atıldı. "Lio'ya ne oldu?"

". Ioustin onun üzerinde çalışıyor. Onu senin evine getirdik Cassia." Apollon onun yanında diz çöktü. "Ama sana ne oldu?"

"Beni ona götür." Cassia doğrulmaya çalıştı, başı dönüyordu. "Kanıma ihtiyacı olmalı."

Kraliçe Soteira Apollon'un sorusunu yanıtladı. "Görünüşe göre Cassia'nın da onun büyüüne ihtiyacı var."

"Lütfen, kalkmama yardım edin." Cassia yardım istemekten nefret ederdi. Hasta olmaktan nefret ederdi. *Zayıf* olmaktan nefret ederdi. Ama şu anda önemli olan tek şey Lio'nun yanına gitmekti.

Apollon onun ayağa kalkmasına yardım etti ve gücü onu desteklediği için tekrar yuvarlanma tehlikesi yoktu. Ardından Cassia'nın şimdiye kadar hissettiği en nazik adım geldi; üç güçlü Hesperine büyüğü güçlerini onu rahatsız etmeden hareket ettirmeye yoğunlaştırmıştı.

Ancak kahve odasında kendisini bekleyen manzaraya hazırlıklı değildi.

Lio, Rudhira, Mak ve Lyros'un etrafını sardığı koltuklarında baygın bir şekilde yatıyordu. Bir bandaj Grace'in yüzünün ve başının büyük bir kısmını gizliyordu. Cübbesini omzundan ve göğsünden kestikleri yerde kabarcıklı yanıklar cildini kaplamıştı.

Cassia, hayal bile edemeyeceği bir ihanet duygusunun iliklerine kadar işlediğini hissetti.

Solia bunu yapmıştı.

Sevdiği ve güvendiği kız kardeşi. Bulmak için dünyayı aştığı kız kardeşi.

Bunu Grace'e kız kardeşi yapmıştı.

Cassia bakışlarını Lio'dan ayırdığında Solia'nın Nike ve Küller'le birlikte yolun dışında durduğunu gördü. Solia'nın yüzündeki yıkılmışlık ifadesi önemli değildi. Yıkılmış olmalıydı. Utanmalıydı.

"Bunu ona nasıl yapabildin?" Cassia sordu.

Nike bir adım öne çıktı ve konuşmak için ağzını açtı. Ama Solia elini kaldırdı.

Solia, "Bu öfkeye izin verin," dedi ve odadan dışarı çıktı.

Cassia Lio'ya koşmak istedi ama dehşeti ve mide bulantısı arasında aralarındaki büyülü bağın ısındığını hissetti. Akımı kontrol etmeye çalıştı ama bu sadece da güçlendi. İstediginde akıntıyı serbest bırakmak, ama ihtiyaç duyduğunda onu geri tutmak neden bu kadar zordu?

Kraliçe Soteira Cassia'dan Lio'ya baktı. "Tarif ettiğiniz akımı hissediyorum. Ne kadar dikkat çekici."

"Ona zarar veriyor muyum?" Cassia sordu.

Rudhira'nın kaşları kalktı. "Hayır, ama neler olduğuna dair bir açıklamaya ihtiyacım var - ve eğer iyileştirme büyülerimi etkileyecek bir şeyse, hemen."

"Cassia bir süredir büyü eksikliğinden muzdaripti," diye yanıtladı annesi, "Lio'yla birlikte bunun Özlem'den kaynaklandığına inanıyorlardı. Ölümcül derecede hasta olmamasının tek nedeni, aurasının Lio'nun sihrini kendi sihri için bir vekil olarak yönlendirmesi."

"Ne?" Cassia dedi ki. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

Kraliçe Soteira Cassia'nın göğsünden Lio'nun göğsüne doğru eliyle işaret etti. "Onun seninle olan bağı ile senin uyanmamış bir Lustra büyücüsü olma durumun arasında nadir görülen bir etkileşim var gibi görünüyor. Bu odada başka birinin büyüünden faydalanmıyorsun ve denesen de faydalanabileceğinden şüpheliyim. Tabiri caizse auranız Lio'nunkine bağlanmış durumda."

Hayır. Aralarında çok doğal ve doğru görünen büyülü bağ tamamen yanlıştı. Onun gücünü çalmaktan zevk almıştı. İçindeki bu açlık... sevdiği kişiyi yok edebilecek bir şey miydi?

"Bunlardan herhangi biri Craving miydi?" diye sordu.

"Ayrı kaldığınız zamanki keder," diye yanıtladı Kraliçe, "fiziksel ihtiyaç -Evet. Ama onun büyüünü içmek? Hayır."

"Ya onu zayıflatırsam... ya da tüketirsem?"

Kraliçe Soteira, "Sonsuz kaynakta iki güçlü yakınlığı var," diyerek onu rahatlattı. "Bu fenomen bizim için büyük ölçüde bilinmez olduğundan, uzun vadeli etkilerine göz kulak olmalıyız. Ama Hespera ne yaptığını biliyordu

Seni güçlü bir Hesperine ile eşleştirdiğinde. Bizim Lio'muzun üç yeteneği olmayan bir Silvicultrix için bile yeterli büyüğü var."

Yine de Cassia, Kalos'un kadim Silvicultrices'in gücüne duyduğu hayranlığı unutamıyordu. Sanki tüm dünyanın büyüünü yönlendirebilirmiş gibi geliyordu.

Kraliçe Soteira onun endişesini hissetmiş olacak ki, "Gücünü kullandıktan sonra herhangi bir kötü etki yaşad mı?" diye sordu.

Ona verdiği zevk... Karşılığında ona enerji vermesi... "Ona faydalı gibi görünüyordu, ama bu ona verdiğim gerçek zararı gizliyor mu?"

"Sanmıyorum," diye yanıtladı Rudhira. "Görünüşe göre senin onun büyüünden faydalanman ona, onun ısırtığının sana verdiği zarardan daha fazla zarar vermiyor. Hissettiklerime göre, senin kanın ve onun büyüünün kendi kendini idame ettiren bir döngü olduğu esrarlı bir ortak yaşam oluşturmuşsunuz."

Ama Lio Cassia'dan kanını istemişti. Cassia tüm kalbiyle isteyene kadar bir damla bile almamıştı.

Onlar farkında bile olmadan onun büyüünü yutuyordu. Bundan ne kadar zevk aldığı önemli değildi. Ona ne yaptığını bilmiyordu ve bunu kabul etmemişti. Seçme şansı yoktu.

"Şunu durdurabilir misiniz?" diye sordu Kraliçe.

Kraliçe Soteira bir elini Cassia'nın koluna koydu. "Yapabilseydim bile, buna asla kalkışmazdım. Bu sana çok fazla zarar verir."

"Onunla konuşana kadar bunu durdurmak zorundayız."

Komnena, "Böyle bir şey söz konusu olamaz," dedi.

Apollon başını salladı. "Lio senin için tehlikeli olabilecek bir şeyi asla kabul etmez."

"Saçmalama," dedi Mak Cassia'ya. "Elbette Lio sana sihrini vermek istiyor."

Kraliçe Soteira Cassia'nın ellerini tuttu, şifası Cassia'nın parmaklarına, kollarına aktı ve kalbinin çarptığı göğsünde toplandı.

"Eğer Lio olmasaydı," dedi Kraliçe, "ve kendi büyüünüzün yerine onun büyüüne güvenebilmeniz bu olağanüstü yolu olmasaydı, şimdiye kadar ağır hasta olurdu. Büyük olasılıkla hayatta kalamazdın. Tanrıça'nın sana verdiği bu mucizeyi sorgulama."

Cassia'nın kulakları uğuldadı ve çevresi uzak görünüyordu. Ama Apollon'un kolunu ona doladığını hissetti.

"Her şey yoluna girecek," dedi Grace-babası.

"Lio'ya aldığın kadar veriyorsun." Rudhira'nın sözleri Cassia'nın şokunu yarıp geçti. "Şu anda iyileşmek için senin kanına ihtiyacı var. Eğer daha fazla beklersek, büyü ateşinin kalıcı etkilerine maruz kalabilir."

Cassia, Lio'nun yanındaki kanepeye uzandı. "Ona dokunmam güvenli mi?"

Trial kardeşlerinin her biri bir elini onun omuzlarından birine koydu. Rudhira başıyla onayladı ve Lio'nun hasar görmemiş elini tuttu.

akımın ani gücü karşısında nefesini tuttu.

Kafası berraklaştı, midesi yatıştı ve enerji fışkırdı. "Ona zarar vermediğimden emin misin?" diye sordu Rudhira'ya.

"Kanallık yapman iyileştirme büyülerimi hiç etkilemiyor." Rudhira Cassia'ya bir neşter uzattı. "İyileşme süreci boyunca ona senin kanından verirsek büyülerime yardımcı olur."

"Elbette." Bıçağı hazır tuttu.

"Büyülü ateşi damarlarından çıkardım, böylece daha fazla zarar veremez. Durumu stabil. Ancak hasarı onarmak zaman alacak ve dikkatli bir çalışma gerektirecek, özellikle de çenesi ve dişleri üzerinde." Rudhira yanındaki kırmızı şifacı çantasından cam bir tüp çıkardı.

Bu Cassia'nın hasarın gerçekten ne kadar kötü olduğunu anlamasını sağladı. Lio bırakın ısırmayı, yutkunamıyordu bile.

Rudhira yüzünü buruşturdu. "Magefire, Hesperine'lerin uzun süreli yaralanmasına yol açabilen birkaç şeyden biri. Neyse ki ona hemen ulaştım."

Kraliçe Soteira başını salladı. "Magefire yaraları Ioustin'in uzmanlık alanıdır. Lio emin ellerde."

Rudhira, "Ancak mükemmel bir sonuç vaat etmem yanlış olur," dedi. "Bu, daha derine indiğimizde ne tür bir hasar bulacağıma bağlı."

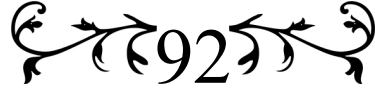
"Uzun dönem ne kadar uzun?" Cassia sordu.

"En iyi ihtimalle, çenesinin içki sırasında düzgün bir şekilde kenetlenebilmesi için haftalar geçmesi gerekiyor. Daha ağır vakalarda bunun yıllar aldığını gördüm."

Cassia'nın eli neşterin sapını sıkıca kavradı. Diğer parmaklarını yavaşça Lio'nun elinin üzerinde gezdirdi.

Yıllar.

"Ne kadar sürdüğü önemli değil," diye yemin etti. "Yolun her adımında onun yanında olacağım."

kadar günler

SONBAHAR EKİNOKSU

7 Anthros'un Kılıcı, 1597 OT

OceanofPDF.com

YANAN İPEK

TENEBRA'DA BİR YERDE, yine şafak söküyordu. Cassia lordların neden olabileceği kaosu umursamıyordu. Burada, kahve odasında otururken, kutup gecesi kapının dışında ve Grace'inin başı kucağındayken olmazdı.

Lio artık huzur içinde uyuyor olsa da kalbi gibi değildi. Kolunu bir kalkan gibi Grace'in etrafında tutuyor, peçeli saat cübbesinden bir avuç tutuyordu. Cassia parmaklarını, kız kardeşinin yumruğu sayesinde artık sakalsız olan çenesinin soluk, pürüzsüz derisi boyunca gezdirdi.

Tanrıça, nasıl bu hale gelmişti?

Mak, Solia'nın açıklama yapmasına izin vermesi için ısrar etmişti ama Cassia açıklama istemiyordu. Bir özür bile çok az ve çok geç olurdu.

Solia çok ileri gitmişti. Cassia onun bir daha Lio'yu incitmesine asla izin vermeyecekti.

Cassia'nın öfkesi, hiçbir neden tanımayan, içinden çıkıp Grace'ini savunmak için kudurmaya hazır ilkel bir canavar gibi hissediyordu. Lio'dan ona akan büyü, öfkesini daha da artırmış gibiydi.

Ama başından beri onun sihrini çaldığı halde onu koruma ihtiyacı hissetmesi ne kadar da ikiye bölünmüştü.

Kız kardeşinin kapıdaki ayak sesi gelişini haber verdi. Cassia bakışlarını Lio'dan kaldırdı. Solia bir kez daha İmparatorluk kıyafetlerini, altın atkısını ve disiplin maskesini takmış halde eşikte duruyordu.

Solia, "Mak şu anın konuşmamız için iyi bir zaman olabileceğini söyledi," dedi.

Cassia ona dışarı çıkmasını söylemeyince Solia içeri girdi. Sehpanın karşısındaki yer minderine oturdu, sanki püsküllerin arasında onu bekleyen yılanlar varmış gibi.

"Isırabilir mi?" diye sordu.

Cassia dişlerini sıktı. "Uyandığında öğreneceğiz."

Solia yüzünü ovuşturdu. "Kelimeler yetersiz kalıyor ama ne kadar üzgün olduğumu bilmeni istiyorum."

Cassia kız kardeşinin yüzüne baktı, Solia'nın Lio'ya her baktığında bakışlarındaki öfkeyi ama aynı zamanda Cassia'ya hayatı boyunca gösterdiği şefkati hatırladı. "Beni dünyadaki herkesten daha çok önemseydiğini sanıyordum. I

En azından benim hatırım için Lio'yu önemseyeceğini düşünmüştüm, her ne kadar onun senin sevgini ne kadar hak ettiğini göremesen de. Neden ondan nefret ediyorsun?"

"Cassia, bilmiyorum. Büyümle hiçbir Hesperine'e kasten saldırmam. Ve senin sevdiğin birine *asla* zarar vermem. Lio ona vurmama izin verdi."

"O ne?" Cassia ağladı.

"Mak ve Lyros'a profesyonel görüşlerini sorun. Lio'nun kaçabileceğini bildiğim bir hamle yaptım. Aynı yumruktan daha önce iki kez kaçmıştı. Darbeden kaçınmak için zamanı, fırsatı ve becerisi vardı ve bunu yapmasını bekliyordum. Zafere yakın olmasına rağmen bunu yapmamayı seçti." Eşarbını karıştırdı. "Zihnimi koruyan objeyi çıkardı. Kazanmak için büyüü kullanabilirdi."

Cassia kız kardeşine kuşkulu bir bakış attı. "Kimse bana eşarbının onun büyüsunü etkisiz hale getiren güçlü bir obje olduğunu açıklama gereği duymadı mı? Tanrıça aşkına, aranızdaki bu yarışmada benim bilgisiz bir seyirci olacağım fikrini size kim verdi?"

Solia ağzını açtı, sonra durakladı. "İkimiz de seni korumaya çalışıyoruz."

"Bir kadını tehlikeden uzak tutmak onu güvende tutmanın bir yolu değildir." Cassia kız kardeşinin sözlerini ona aktardı. "Yeti artık. İkinizden de. Yüzüne yakıcı bir yumruk indirdiğin için sana mı yoksa sana izin verdiği için ona mı daha kızgın olduğuma karar vermemi isteme benden! Zaten benim için neredeyse ölüyordu. Bu yeterli değil mi?"

Sesi sakın olmasına rağmen Solia'nın gözleri parladı. "Gördüğüm tek şey neredeyse seni öldürecek olması."

"Mesele bu mu? Özlemim için onu cezalandırmak mı?"

"Ben senin . Sana karşı herhangi bir tehdide müsamaha gösteremem. -özellikle de bu."

"Lio Özlem'i bana bulaştırmayı seçmedi!"

"Senden içmeyi seçti. Her Hesperine bu riski bilir. Sence Karege bunca yıldır Tuura'ya olan aşkını neden hiç dile getirmedi? Atalarının büyüsunünden vazgeçmeden onunla birlikte olmak için asla dönüşemezdi."

Cassia nefesini içine çekti. "Bu yüzden mi Karege Tuura ile flört etmekten fazlasını yapıyor?"

İnsan olarak kalmak, Hesperine'in Zarafeti olup olmadığını asla bilememek, hayal edebileceği en kötü kaderler arasındaydı. Neredeyse onun da başına gelecekti.

kendi.

"Lütfun ölümlüler için sonuçları vardır," dedi Solia, "ve bazı Hesperinler dişlerini göstermeden önce bunu düşünmeye isteklidirler."

Cassia'nın kolu Lio'ya sıkıca sarıldı. "Hiçbir fikrin yok Solia. Lio'nun bana karşı ne kadar dikkatli olduğunu hayal bile edemezsin. O ilk ısırığı istememi nasıl da sabırla bekledi. Birlikte bir geleceğimiz olduğunu düşünmüyorduk. Tek bildiğimiz o anı yaşadığımızdı. Hayatımda ilk kez birinin bana yaklaşmasına izin verdiğimde kendimi güvende hissetmişim. Bir Hesperine'in ısırığı beni bu izolasyondan kurtarabilecek dünyadaki tek şeydi."

Solia kaçırdı. "Tahmin edebiliyorum Cassia. Asi ateş büyülerimi söndürebilen bir rüzgâr büyücüsüyle karşılaştığımda ne hissettiğimi sanıyorsun?"

Cassia, Tendo'nun Solia'yla yanmadan dövüşebilecek tek kişi olduğunu biliyordu. Ama bunun diğer sonuçlarını hiç düşünmemişti. Şimdi mantıklı geliyordu. O aynı zamanda Solia'nın kontrolünü kaybedebileceği tek kişiydi. "Tendo sana ilk kez kendini güvende hissettirdi."

"Ama bu... tersine çevrilebilirdi." Solia'nın sesi tonsuzdu. "Grace'in aksine." "Tendo'yla birbirinizi hâlâ sevdiğinize gerçekten inanıyor olamazsın.

hiçbir şekilde geri döndürülemez. Onsuz yaşamak zorunda olduğunuz her gün açlıktan ölüyormuş gibi hissetmediğinizi mi söylüyorsunuz?"

"Bu Tendo ve benimle ilgili değil!"

"Öyle mi, Solia? Lio ve beni birlikte görmek sevdiğin adamı özlemene neden oluyorsa kimse seni suçlamayacak. Tanrı biliyor ya, o inatçı akbabayı seni görmesi için buraya sürüklemeye çalışıyoruz."

Solia ellerini sehpanın üzerinde düzleştirdi. "Tabii ki konu bu değil. Kendi geçmişimin senin mutluluğunun önüne geçmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun? Senin aşık olmanı istiyorum. Senin için mutlu olmak istiyorum."

"O zaman sen neden değilsin?" Cassia bunu her şeyden çok istiyordu. Ve yine de hiç bu kadar ulaşılmaz hissetmemişti.

Solia, Orthros'un lüksleri arasında bir an daha oturmaya dayanamayacakmış gibi ayağa fırladı. "Kendi kaderine kendin karar vermeni istiyorum. Bir Hesperine'in dişlerinin her seğirmesine bağlı olmasını değil! Özgürlüğün, siki olan herkesten daha değerli!"

Cassia kız kardeşine ters ters baktı. "O herhangi biri değil ve kesinlikle Tenebra'dan gelen sık beyinli bir adam da değil. Özgürlüğümü kazanmama yardım etti."

"Bundan sonra hayatınızla ilgili tüm kararların ona bağlı olması gerekirken bunu nasıl söyleyebilirsiniz? Kaderin artık sana ait değil. Mirasınızı seçmekte özgür değilsiniz."

"Hâlâ çekilmemin sebebinin Lio olduğuna mı inanıyorsun? Bir erkek için tüm arzularımdan ve hedeflerimden vazgeçebileceğimi nasıl düşünürsünüz?"

"Bunu asla yapmayacağını biliyorum... başka seçeneğin yoksa. Onsuz ölmek istemediğin sürece."

Cassia başını salladı. "Anlamıyorsun. Lio bana bir seçenek sunmak için neredeyse ölüyordu."

"Büyücünün seni Orthros'tan almaması için Koleksiyoncu'yu yenmene yardım ettiğini biliyorum. Tüm bunlar Lio'nun seni elinde tutmak istediğini kanıtlıyor."

"Koleksiyoncu'yla olan savaştan bahsetmiyorum."

Solia'nın kaşlarındaki çatıklar derinleşti. "Seni korumak için orada olmadığım zamanlarda kaç kez ölümcül bir tehlikeyle karşı karşıya kaldın?"

Cassia öfkesini yatıştırmak için derin bir nefes aldı. Öfke, kontrol edildiğinde, onun yakıtıydı. Kelimeler onun gücüydü.

Kız kardeşine bir açıklama borçlu değildi. Ama bu bir fırsattı. Solia'nın Lio hakkındaki fikrini değiştirecek doğru kelimeleri bulmak için belki de son şansıydı.

Cassia, "Özlemimin seni neden dehşete düşürdüğünü anlıyorum," dedi ve bu doğrudu. "Bu benim hayatımı tehdit ediyor ve sen onu yumruklarınla savuşturamazsın. Ama Lio'nun suratına bir tane indirmek hiçbir şeyi çözmeyecek."

"Ona vurmak gibi bir niyetim yoktu. Bana izin verdiği için aptal olduğunu söyleyebilirim... ama o aptal değil."

"Oturup açıklamama izin vermek ister misiniz?" Cassia bu kez ses tonuna öfke karıştırmamaya özen göstererek sordu. "O zaman neden kazanmana izin verdiğini anlayıp anlamadığınızı söyle."

Solia tekrar minderin üzerine çöktü.

"Ekinoks Zirvesi'nin sonunda," diye başladı Cassia, "Lio'ya gitmesini söyledim. Ondan Orthros'a dönmesini ve krala karşı komplo kurmak için Tenebra'da kalmama izin vermesini istedim."

Solia'nın bakışlarında şaşkınlık parladı.

"Hücum'dan istediği zaman gelip beni almasını isteyebilirdi," diye devam etti Cassia, "ama bunun yerine, planlarıma müdahale etmesinler diye yarım yıl boyunca aramızdaki bağdan kimseye bahsetmedi. Sonunda Gündönümü Zirvesi için Orthros'a vardığımda" -Cassia bir nefes aldı, bu anıdan nefret ediyordu- "açlıktan ölmek üzereydi."

Solia'nın gözleri Lio'ya kaydı, sonra tekrar Cassia'nın yüzüne döndü. "Böyle mi öğrendin?"

"Oh, hayır. Tüm müzakereler boyunca Grace hakkında tek kelime etmedi. Ve ona Tenebra'ya dönüp kraliçe olmak istediğimi söylediğimde, gitmeme izin vermeye hazırdı."

Solia nefesini içine çekti. "Geri dönüp tahtı ele geçirmeyi mi planlıyordun?" "Sanırım bu hoşuna giderdi. Ama bunu yaşamaya dayanamazdım. onunla."

"Arzunuz yüzünden fikrinizi değiştirdiniz."

Cassia başını salladı. "Aşerdiğimi bile bilmiyordum. Hayatım tehlikede değildi. Kalbim tehlikedeydi."

"Demek ," diye mırıldandı Solia. "Aşk, ölüm değil. Ama hangi nedenle olursa olsun, o yaptı."

"Hayır, Solia. O bendim. Lio'yu Xandra'nın sevgisine kaptıracağımı düşündüğüm bir gece vardı. Geriye dönüp baktığımda çok aptalca bir yanlış anlama olduğunu görüyorum. Ama o anda, Lio olsa da olmasa da Orthros'ta kalacağımı tüm kalbimle biliyordum. Kendim için kalırdım. "

Solia şaşırmış görünüyordu. "Neden? Ölümsüzlük yüzünden mi?"

"Hiç de değil. Gerçeği söylemek gerekirse, işin bu yönü oldukça bunaltıcı. Orthros'la ilgili diğer her şey gibi. Arkamı kollamak zorunda değilim. Kendime ait bahçelerim olabiliyor. Konuştuğumda insanlar beni dinliyor ve söyleyecek değerli bir şeyim olduğuna inanıyorlar."

"Tenebra'nın senin her sözüne kulak asmasını sağlayabilirdik."

"Orthros'Rosarians Çemberi'nin bir sonraki sempozyumunda konuşmayı tercih ederim. Benim istediğim hayat bu. Burada mutluyum."

Solia başını salladı. "Bir bahçede gül yetiştirmek, bir krallığın tarihini değiştirmekle kıyaslandığında senin için nasıl yeterli olabilir?"

"Prenses Konstantina gibi Hesperinler her zaman gül bahçesinden tarihi değiştirir. Ben de değiştirebilirim."

Solia cevap vermedi ve bu Cassia'ya nihayet meramını anlatabildiği umudunu verdi.

Bir elini Lio'nun saçlarında gezdirdi. "Orthros'u kendim için seçene kadar Lio nihayet aramızdaki bağı bana açıklamamıştı. Sonunda, bana söylemeden benim için ölmeye ne kadar yaklaştığını fark ettim. Benden aldığı tek seçim onu kurtarma seçimiydi. Hiç bu kadar kızgın olmamıştım."

Solia bir an tereddüt etti. "Bilmiyordum."

"Nereden biliyorsun ki?" Cassia sessizce cevap verdi. "Nasıl tanıştığımızı bile sormadın."

Aralarına sessizlik çöktü.

"Bilmen gereken başka bir şey daha var," dedi Cassia.

Solia'nın kaşları çatıldı. "Sorun nedir?"

"Maaqul'da beni neredeyse öldüren şey Özlem değildi. Aylardır yaşadığım bu hastalık... hiçbir zaman Özlem değildi."

Solia ayağa kalktı ve masanın etrafında dönerek Cassia'nın yanına diz çöktü, elini tuttu. Tutuşu cesaret vericiydi. İnsanın kendini cesur hissetmesini sağlayan türden bir dokunuştı. Cassia o kadar öfkeliydi ki bundan teselli bulmak istemedi. Ama rahatladı.

"Büyümün eksikliğinden dolayı hastaydım," dedi Cassia. "Bunca zamandır. Lio olmasaydı çoktan Pakhne gibi olurum... ya da daha kötüsü. Farkında bile değildik ama onun büyüsünü emiyormuşum. O beni öldürmüyor, Solia. Beni hayatta tutuyor."

Solia'nın yüzündeki renk solmuştu. Cassia'nın elini sanki hiç bırakmayacakmış gibi tutuyordu. Cassia'nın düşündüğü tüm olasılıkları hayal ediyor olmalıydı.

Sonunda Cassia'nın elini bıraktı ve ayağa kalktı. "Seni daha fazla rahatsız etmeyeceğim. Lio müsait olduğunda, benimle konuşmak isterse, ondan özür dileme fırsatı bulduğum için çok minnettar olacağımı söyle."

Arkasında yanık bir ipek kokusu bırakarak odadan çıktı.

HERHANGİ BİR FEDAKARLIK

Lio'yla baş başa geçirdiği sonraki dakikalar aldatıcı bir şekilde huzurluydu. Büyüsünün bedenine akışı, kucagında uyuyan Lio'nun görüntüsü kadar rahatlatıcı bir akıma dönüşmüştü.

Bu yüzden onun iştahı birçok kılığa giriyordu. Açgözlü bir çılgınlık. Nazik bir kucaklama. Bunun yanlış olmadığına inanması için onu kandırmasına izin vermek çok kolay olurdu.

Hiçbir şey Lio'nun Will'ine onunkine gösterdiği özeni göstermemiş olmasını telafi edemezdi. Yapabileceği tek şey burada oturmak ve herkesten çok sevdiği kişiye karşı bu suçu işlemeye devam etmekte.

Rudhira döndüğünde Lio'nun amcası da yanındaydı. Argyros, Cassia'nın yanına bir sandalye çekti. "Uyandığında burada olmam gerektiğine karar verdik."

"Teşekkür ," dedi Cassia. "O da bunu isterdi."

Argyros Amca onun elini tuttu. Bu sağlam el için minnettardı ama şu anda bunu hak ettiğini düşünmüyordu.

İşte filozof, büyücü, Lio'ya ölümlülerin kırılğan iradesini asla kırmamayı öğreten kadim Hesperine. Cassia'nın ne yaptığını biliyor muydu?

"İçindeki tartışmayı hissediyorum," dedi Argyros Amca. "Rudhira bana büyüün hakkında neler öğrendiğini anlattı."

Kelimeler bulmaya çalıştı ama pişmanlığını ifade etmek çok zordu.

"Sadece şunu söyleyeceğim." Argyros Amca'nın sesinde hiçbir yargılama yoktu.

"Kendimi Lyta ile böyle bir durumda bulsaydım, eğer benden istediği buysa, sihrimin son damlasına kadar onun için feda ederdim. Zarafetin doğasında bu vardır."

"Bilmesen bile mi?"

"Tek pişmanlığım onun hayatının tehlikede olduğunu bilmemek olurdu."

"Teşekkür ." Onun elini sıktı. "Ama Lio'nun nasıl hissettiğini bilmem gerekiyor."

"Tabii ki."

"Onu şimdi uyandıracağım." Rudhira bir elini Lio'nun başına koydu.

Lio kıpırdandı. Uzun, koyu kirpikleri kalktı ve güzel mavi gözleriyle Cassia'ya baktı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu yumuşak bir sesle.

Kaşlarını çattı. "Bu odada bağlamını bilmediğim seksen kat duygu kalıntısı var. Ben baygınken birileri yine önemli bir konuşma yapıyordu."

Rudhira alaycı bir gülümseme verdi. "Bu parşömen kurdunun çenesi konuşabilecek kadar iyileşmiş. Bu mükemmel bir işaret."

Argyros Amca rahat nefes aldı ve dua etti.

Lio mırıldandı, "Ben yanınızda işe yaramaz bir yığınken herkesin önemli konuları tartışmayı bırakmasında ısrar ediyorum."

Cassia hâlâ ona ne kadar sevimli bir diş yığını olduğunu söyleyemeyecek kadar endişeliydi. "Kendini yaralamaktan vazgeçmen konusunda ısrar ediyorum."

Rudhira, "Ağzını aç," diye talimat verdi.

Lio kaşlarını çattı. "Bana sert diş büyüğü mü yapacaksın?"

"Çenenizin kırıldığı taraftaki iki dişinizi de kurtarmayı başardım, ancak düzgün bir şekilde uzayıp geri çekilip çekilmediklerini kontrol etmem gerekiyor."

"Büyüye gerek yok," dedi Lio büyük bir asaletle. Dişlerini gösterdi ve hemen uzadılar.

"Güzel." Rudhira parmaklarını Lio'nun çenesinin iki yanına koydu ve eklemi hissetti. "Herhangi bir ağrın var mı?"

"Hayır," diye yanıtladı Lio.

"Saklamaya çalışmayın." Rudhira'nın şifacı sesi, prens sesinden bile daha otoriter olabilir.

"Söz veriyorum, Ritüel Baba. Hiçbir yerim acımıyor." "Herhangi bir uyuşukluk hissediyor musun?" Rudhira sordu.

"Hayır."

"Elinizi esnetin ve orada ya da kolunuzda herhangi bir zayıflık hissederseniz bana söyleyin."

Lio yumruğunu açıp kapattı ve Cassia yanmış olan yeni derinin altındaki kasların çalışmasını izledi.

"Hayır," dedi Lio. "Sanki damarlarımdan birkaç şişe Güneş Ateşi Zehri akmış gibi bitkin olduğumu itiraf etmeliyim."

Rudhira öne doğru eğildi. Cassia'ya bakmıyordu ama yine de onun sessiz öfkesine yakınlığı Cassia'nın sırtından aşağı bir ürperti gönderdi. "Bu bir şifacı tarafından uygulanan Güneş Ateşi değildi, Lio. Yüzünü bir ateş büyücüsünün yumruğunun önüne koydun."

Lio sakince, "Evet, ," diye cevap verdi.

"Aklından ne geçiyordu?" Rudhira talep etti. "Sen daha iyi bilirsin! Tekrar düzgün bir şekilde içebilmen için yıllarca şifacılarla birlikte o çene üzerinde çalışman gerekebilirdi."

"Solia'nın bana bu kadar sert vurmayacağını biliyordum."

Argyros Amca, "Bu konunun dışında," diye araya girdi.

"Tam tersine amca, mesele de bu zaten, anlıyor musun? Kendini tutuyordu."

Cassia şimdi görmeye başlamıştı.

Görünüşe göre Argyros Amca da öyleydi. Orduları yollarından döndüren o meşhur bakışlarını Lio'ya dikti. "Sakin diplomatik bir hareket olarak magefire darbesi aldığını iddia etmeye kalkma."

"Ama işe yaradı, kadarıyla?" Lio Rudhira'ya baktı. "Yıllarımı harcayabileceğimi söylemiştin. Bu geçirmeyeceğimi gösteriyor. Cassia'dan tekrar içebilmem ne kadar sürer?"

Rudhira öfkeli bir ses çıkardı. "Amcan ve ben seni yalnız bırakır bırakmaz."

Onların ortak öfkesi karşısında Lio gülümsedi. Zekice, sanki ağzının itaat edeceğinden emin değilmiş gibi. Ama pişmanlık duymayan bir gülümsemeydi bu.

"İyi olduğundan emin misin?" Cassia sordu.

"Evet ama ağrısı olursa durun ve benim için birini gönderin." Rudhira tam boyuna yükseldi. "Lio, ayağa kalkana kadar daha fazla nasihat etmeyeceğim. Ama dövüş ringimi kötüye kullanmaman gerektiğini hatırlatmam gerekirse, seni bizzat ringde bir raunt dövüştürürüm."

Lio hâlâ gülümseyerek, "Evet, Ritüel baba," dedi.

Rudhira geri çekildi ama aurası havada soğuk bir alev bırakmış gibiydi.

Argyros Amca bir süre daha kaldı. "Eğer bizi bir daha böyle korkutursanız, madalyonunuzu geri almayı düşünebilirim. Diplomatik amaçlar için fiziksel gücü bu kadar etkili bir şekilde kullanan bir büyükelçiyi nadiren gördüğümü inkar edemem. Sadece bu stratejiyi tekrarlamadığınızdan emin olun."

"Kazanmak için sadece bir ateş büyücüsünün iyi görüşüne sahibim, bu yüzden gerekli olacağını sanmıyorum."

"Gidip anneni rahatlatacağım. Onu endişelendirdiğin için babanın sana söyleyeceklerini hafifletme konusunda hiçbir söz vermiyorum." Bununla birlikte dışarı çıktı ve onları yalnız bıraktı.

Cassia'nın saf rahatlaması bir an için diğer her şeyi gölgede bıraktı. "İyi olacaksın."

"Elbette öyleyim gülüm. Sana ziyafet çekmemi engelleyecek bir şey yapacağımı mı sanıyorsun? Sana hediye vermemi engelleyebilecek bir şey?"

"Ne planladığını bilmiyordum!" "Açıklayamadan gittin."

"Ben sana soramadan sen onun meydan okumasını kabul ettin."

"Sana sorsaydım, planımı kabul eder miydin?"

"Tabii ki hayır. Senin ve kız kardeşimin yumruk yumruğa gelmenizi asla onaylamam."

"Büyükelçi Cassia, artık planımı anladığınıza ve sonuçları gördüğünüze göre, bana profesyonel görüşünüzü söyleyin. Etkili oldu mu?"

"Etkili olup olmaması umurumda değil, Lio. Seni bir daha asla böyle görmek istemiyorum."

Yüz ifadesi yumuşadı. "Seni korkuttuğum için özür dilerim."

"Seni incitmesine izin vermek yerine ona kim olduğunu başka bir şekilde gösterebilirdin."

"Gerçekten savaştan başka bir şeyin ona ulaşabileceğini düşünüyor musunuz? O neyse o. Ben de öyleyim. Bunu değiştiremeyiz. Ama yolun yarısında buluşabiliriz ve bu gece, yolun yarısı dövüş ringindeydi."

"Bu yola başvurmadan önce en azından diğer tüm olasılıkları deneyebilirdiniz."

"İşçilerden biri olarak bana meydan okudu. Reddetmiş olsaydım, kazandığım tüm zemini kaybetmiş olacaktım."

"İşçiler konusunda onun yemine kanmasaydın bunların hiçbiri olmayacaktı."

Yaralanmamış elini, hâlâ cüppesini kavrayan kızın elinin üzerine koydu. "Maçtan beri Solia ile konuştun mu?"

Onun başparmağını teninin üzerinde gezdirmesini izledi. "Evet."

"Peki şimdi benim hakkımda ne hissediyor? Fikrini değiştirmeyi başarabildim mi?"

Saçlarını alnından geriye doğru okşadı. "Benim profesyonel görüşüme göre, Glasstongue... öfkesinin sınırlarını ve seni incitmek istemediğini kanıtlamaktan daha fazlasını yaptın."

Gülümsemesi geri döndü. "Başka ne gösterdiğimi düşünüyorsun?"

"Ona savaşta ya da savaş dışında senin kararlarına güvenmesi gerektiğini gösterdin."

Gözlerinin arkasında pişmanlık hayaletleri uçuşuyordu ve Pakhne'yi düşündüğünü biliyordu.

"Solia'ya benim için ne kadar fedakârlık yapmaya hazır olduğunu da . Sanki benim için yaptığın her şey yeterli değilmiş gibi."

"oğu zaman burada değildi. Canlı bir gösterinin gerekli olduğunu hissettim."

Cassia onun çenesini okşadı. "Hepsinden önemlisi, ona benim uğruma herkesi yenebilecek kadar güçlü olduğunu ; buna o da dhil."

Yüzündeki o arsız glmsemi fazlasıyla yakışıklıydı. "Bu parşömen kurdu kız kardeşini dövüşte yendi. Keşke büyülerimi grebilseydin."

Tanrıça, az kalsın dişlerini kaybedecekken nasıl bu kadar neşeli olabiliyordu? "şu anda kendini çok beğenmişsin."

Sırıtışı genişledi. "Onu simlakrlarımla kandırmayı başardım." "Simulakra mı?"

"Canlı bir varlığa benzemek için zihin büyüsüyle geliştirilmiş illüzyonlar.

Kraliçem, sizce de sihir öğretmeniniz böyle bir başarı için bir dl hak etmiyor mu?" "Sana daha fazla kan vermem gerekiyor. Canını yakmayacağına emin misin?"

herhangi bir yerde?"

"Korkunç bir acı içindeyim," diye inledi. "Beni ıstırabımdan kurtaracak istekli bir insana ihtiyaım var."

Cık cık etti. "Hoyefe'yle çok fazla vakit geçiriyorsun." "Romantik sanatlarda büyük başarısı var. Sende işe yarıyor mu?"

Kaşlarını çattı. Öyleydi. Ama dedi ki, "Hayır. İeeğin sana acı vermeyeeğinden emin olana kadar, sahip olabileceğin tek şey benim bileğim."

Lio onun n kolunun iç kısmını kemirdi. "Bileğini çok ödüllendirici hale getirebilirim."

Adamın köpek dişlerinin teninde yarattığı hissın kararlılığını bu kadar kolay parçalamasına izin veremezdi. "Rudhira ihtiyaımız olacağını söyledi..." Düşüncelerine bir kurnazlık damgası vurdu. "...dikkatli ol. Herhangi bir sorun yaşamadığından emin olana kadar s-s-" Lio'nun gücünün ağır, karanlık gölgesi onu kaplarken sakinleştirici bir nefes aldı. Çok yakındı. Çok cazip.

"Neyi yapmakta zorlanıyorsun?" diye sordu, sesi zihin büyüsüyle yankılanıyordu. "Emmek," diye nefes aldı.

Dili kolunun iç kısmındaki hassas deriyi tatmak için dışarı fırladı. "Belli ki sorun yaşayıp yaşamadığımı anlamanın tek yolu bunu denemem.

Bu deneyi nerede yapmalıyım?"

Baştan çıkarıcı sözlerini durdurmak için damarını onun güzel, ikna edici ağzına bastırdı. Adam onun bileğini kavradı ve kadın bu dokunuşun sertliği karşısında kendini zorlanmış hissetti.

Tek yaptığı bileğinin iç kısmını nazikçe emmektir ama dinlenmekte olan akım canlandı ve çekmeye başladı. Büyüsü, tüm vücuduna küçük bir sarsıntı gönderen yumuşak bir telaşla onun üzerine yıkandı.

"Hayır," diye bağırdı. "Dur."

Gücü göz açıp kapayıncaya kadar ondan uzaklaştı ve onu rahatlamış olduğu kadar yoksun bıraktı. Çapkın gülümsemesi kayboldu. "Sorun nedir?"

"Sana söylemem gereken bir şey var." Yaptığı şeyi itiraf etmek çok zordu. Şimdiye kadar söylediği en zor şeylerden biriydi.

"Cassia, beni endişelendiriyorsun. Ne oldu?" "Büyüm hakkında bir şey öğrendim... bizim hakkımızda."

Adamın kolu, kadının onu tuttuğu yerde sıkılaştı. Aklından geçen olasılıkları, korkuları görebiliyordu. Tanrıça, bunu açıklamak için berbat bir iş yapıyordu.

Kendini destekliyor gibiydi. "Yeteneklerinizi engelleyebilecek bir şey mi?"

"Hayır! Hayır, o değil. Oh, özür dilerim. Çok özür dilerim." Acı utanç gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. "Lio, dünyada hiç kimse benim için senden daha değerli değil. Ama yine de sana haksızlık ettim."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Geçirdiğim bu hastalık Özlem değil. Sana olan özlemim... şehvet... bunların hepsi bizim Zarafet bağımızdı, doğru. Ama biz ziyafet çekerken senin büyüne ne oluyor... Bu doğal değil. Bu doğru değil."

Onun nefes aldığını duydu. Çok sakindi. İçten içe kırılırken olduğu gibi fazla sakindi ama yine de onun için güçlü olmaya çalışıyordu. "Bence en baştan başlamalısın."

Cassia acı gerçeklerle yüzleşme konusunda, onları acısız bir şekilde açıklamaya çalışmaktan çok daha uzmandı. Ama Lio'ya serada olanları elinden geldiğince nazikçe anlattı.

Kucağından indi ve kollarını ona dolamak için doğrulup oturdu. "Hastaydın -bana ihtiyacın vardı- ve ben bilmiyordum. Bunu hissettim ama senden ayrı kalmanın verdiği içgüdüsel bir endişe olarak görmezden geldim."

"Lio, kolun." Kolundaki titremeyi hissedebiliyordu. Onun kendisine tutunmasını nazikçe gevşeterek yaralı kolunu kucağına yasladı.

"Kolumu boş ver. Bu bayılma nöbeti de Maaqul'daki kadar ciddi miydi?"

"Olabilirdi," diye itiraf etti. "Ama Annassa Soteira beni iyileştirmeye geldi. Seni geri getirdiklerinde aramızdaki büyülü akımı inceledi." Cassia kendini hasta hissetti.

Lio onun yüzünü okşayarak bakışlarını kendi yüzüne kaldırdı. "Sorun her neyse, artık buradayım. Bununla birlikte yüzleşeceğiz."

Sempatisi çok fazlaydı. Ondan o kadar emindi ki, onun için kendisinden çok daha fazla endişeleniyordu. Suçluluk duygusuna bir an daha dayanamadı. "Kan yerine senin büyünü içtiğimi sanıyorduk. Ama yanılmışız. Sihrini senden dışarı yönlendiriyordum. Kendi gücümün olması gereken boşluğu doldurmak için senden besleniyorum."

Gözleri büyüdü.

"Kendim için mazeret üretmeyeceğim. Bilmiyor olmamız ya da kontrol etmekte zorlanıyor olmam önemli değil. Bu, senin asla rıza gösterme fırsatı olmadığı gerçeğini değiştirmez. Sana bunu yaptığım için çok utanıyorum. Hâlâ da yapıyorum. Eğer istediğin bu değilse, bunu durdurmanın bir yolunu bulacağım."

Geri çekilmedi. Hatta onu kendine çekti, yüzünü ve saçlarını okşadı, dokunuşunda zar zor kontrol altına alınmış bir şiddet vardı. Kız onun yüzüne baktı ama bir kez olsun onun gergin kaşlarındaki anlamı ve gözlerindeki karmaşık duyguyu okuyamadı.

"Seni ayakta tutmaya yetecek kadar büyüm var mı?"

diye sordu. Kalbi kırıldı. İlk sorusu bu muydu?

Tabii ki öyleydi.

"Beni düşünme," dedi. "Sadece bir an için kendini düşün."

Bir elini kaldırdı. "Gerçekleri tam olarak anlamam gerekiyor. Sanırım Rudhira ve Annassa Soteira uzun vadeli etkileri incelemek istiyorlar?"

Tereddüt etti, sonra başını salladı.

"Şu an itibariyle güvenle ne söyleyebilirler?" Lio sordu.

"Yeterinden fazla büyüye sahip olduğunuza inanıyorlar. Seni tüketme riskim çok az ve bu süreç sana tespit edebildiğimiz herhangi bir fiziksel ya da büyüsel zarar vermiyor."

"Sana zarar veriyor mu? Kan büyüsünü Lustra büyüsü için yapılmış gizli yollardan geçirmenin herhangi bir yan etkisi var mı?"

"Bildiğimiz kadarıyla hayır."

Ardından gelen duraksamada, "Bana söylemediğin şey ne?" diye sordu.

"Kararını bana yönelik tehlikeye dayandırmanı istemiyorum, senin Özlemin yüzünden seninle kalmamı istemenden daha fazla. Ama bana senin Lütfun olduğumu söylemediğinde nasıl hissettiğimi biliyorum. Bu yüzden sana her şeyi anlatacağım, çünkü bilmeyi hak ediyorsun."

"Sizin için tehlike ne kadar büyük?" diye sordu.

"Görünüşe göre büyüm bundan bir süre önce uyanacaktı. Sanırım ziyafetlerimiz sırasında büyülü akımı ilk fark etmeye başladığımız sıralarda. Eğer bana destek olmasaydınız... Kendi gücüm olmadan bu kadar uzun süre hayatta kalamazdım."

Korktuğu kadar yıkılmış görünüyordu. Uzun bir süre hiçbir şey söylemedi, sadece kızın yüzünü göğsüne doğru çekti ve ona sarıldı. Ona büyüyle dokunmadı ama kolları, varlığı herhangi bir büyüden daha güçlü hissettirdi.

"Bu habere tek başına katlanmak zorundaydın," dedi, "ben ulaşılmazken."

"Sana ne kadar ihtiyacım olduğu ya da sonuçlarının ne olduğu önemli değil. Bu konuda kendi seçiminize saygı gösterin, tıpkı bağımız konusunda benimkine saygı gösterdiğiniz gibi. Kendine sor, bu senin için uygun mu?"

"Majesteleri. Vasiyetim konusunda bu kadar ilgili olduğunuz için teşekkür ederim."

"Elbette öyleyim. Hangi Hesperine ilkesi daha kutsaldır? Tanıştığımız andan beri Vasiyetime değer verdin. Karşılığında sana böyle davranmadığım için kendimi nasıl affettirebilirim?"

"Maaqul'da sana büyümü kendi isteğimle verdiğimi biliyorsun."

"O zamanlar farklıydı. Sana gerçekten ne yaptığımı anlamıyorduk. Özlemim yüzünden olduğunu sanıyorduk."

"Şimdi ne fark var?" diye sordu.

"Grace gibi güzel bir şey değil. Büyü kurallarının garip bir şekilde çarpıtılması. Seni kanalize ediyorum... Gücünden besleniyorum. Senden alıyorum."

"Zarafetinizden beslenmekten daha doğal ne olabilir? Her . Vücut. Kan. Büyü."

Ayaklarını kanepeye uzatarak ondan uzaklaştı. Aralarına mesafe koymak zorundaydı, yoksa akıntının doğallığına teslim olacaktı. Onun sözlerine inanacak ve bunun ne kadar yanlış olduğunu unutacaktı.

Kafasını salladı, çok şaşkın görünüyordu. "Bu seni neden bu kadar rahatsız ediyor?"

"Anlamıyor musun?" Kollarını dizlerine doladı ve sanki içindeki boşluğu daha sıkı tutabilecekmış gibi dizlerine sarıldı. "Koleksiyoncu'nun yaptığına çok benziyor."

"Ne?" Ona yaklaştı. "Cassia, hayır. Senin o canavarla hiçbir benzerliğin yok."

"Bu seni... ihlal edilmiş hissettirmiyor mu?"

Parmaklarını çözdü ve kollarını dizlerinin etrafından çözdü. Karşı koymalıydı. Ama yapamazdı. Lio onu her zaman çözmeyi başarmıştı. O daha ne olduğunu anlamadan, kolunun ne kadar zayıf olduğuna rağmen onu kolaylıkla kucağına çekti.

"Bunu sana şu şekilde açıklayayım," dedi. "En çılgın hayallerimde bile benim büyümün tüm Lustra için senin yerine geçebileceğini, senin onun yerine beni kanalize edebileceğini hayal etseydim... O büyüü bulmak için Akanthia'nın her köşesini arardım. Her türlü yasak ritüeli ortaya çıkarır, her türlü kanlı fedakârlığı yapardım - evet, hayatını kurtarmak için büyüünün her türlü kuralını değiştirdim."

"Bunların hiçbirini yapmak zorunda kalmanı istemiyorum. Benim için çok şey yaşadın. Neden benim sihrim senin için kolay olmasın?"

"Kolay mı?" diye alay etti. "Şehitler Geçidi'nden sonra, Özlem'den çıldırmışken ve büyülerimle yüzlerce ölümlüyü öldürdüğümünden korkarken beni tuttun. Ben gücümün Maaqul'da başıboş dolaşmasına izin verirken, Rezayal'ın ellerinde acı çekerek beni bekledin. Benim büyüm asla kolay olmadı. Seninkinin talep ettiği bir şeyden nasıl çekinirim?"

"Ama bunu sadece benim hatırım için yapamazsın." "Bunu istiyorum, Cassia. Kendim için."

Onu tanıdığı süre boyunca, sesi hiç sahiplenici gelmemişti. Şimdiye kadar.

"Kıskanıyorum," dedi, bu itiraf karşısında dişleri uzamıştı. "Doğanın kanunlarını kıskandığım için aptal olduğumu biliyorum. Ama ben sizin Majesteleri'nizim. İhtiyacınız olan her şey olmam gerektiğini hissediyorum."

"Lio, sana her zaman ihtiyacım olacak. Bedenim tehlikeye girmeden çok önce ruhumu hayatta tuttun."

"Lustra'ya ihtiyacın olduğunu bilmekten nefret ediyorum - Tenebra'ya ya da içindeki herhangi birine ihtiyacın olduğunu bilmekten."

"Seni rahatsız eden de buydu," diye fark etti. "Buluşma yeri ararken beni söğütliklere götürmüştün."

"Ne kadar sinirli olduğumu bilmeni istemedim. Duygularımın ne kadar adaletsiz olduğunu."

"Bana söyleyebilirdin," dedi.

"Bu sadece senin büyüün için yaşadığımız her şey hakkında kendini daha suçlu hissetmene neden olurdu."

Başını iki yana salladı. "Bu beni daha iyi hissettiriyor. Yeteneklendirilmeme yönelik ilerlememizden memnun olmadığını sanıyordum. Şimdi hayal kırıklığının gerçek nedenini anlıyorum."

"O gece, ihtiyacın olan şeyi Orthros'ta bulamadığının kanıtıydı. Bende." Sanki üzerinden bir ağırlık kalkmış gibi iç çekti. "Ama sen bulabilirsin."

"Sadece sen," dedi. "Başka kimseden yardım alamıyorum. Yaşlılar bunun benim kanallık yeteneğimin ve Grace bağımızın nadir bir büyülü sonucu olduğunu söylediler. Senin aurana 'bağlandım'."

"O zaman durmayacak mı?" diye sordu, dehşetle değil, umutla.

"Bunu durdurmanın mümkün olup olmadığından bile emin değiliz," diye itiraf etti. "Annassa Soteira'yı bu işe kalkışması için ikna etmeye çalıştım ama tüm aile reddetti."

Sağlam kolu onun etrafında sıkılaştı. "Neden ondan bunu yapmasını istedin? Sana zarar verebilirdi." Tereddüt etti. "Tabii... istediğin bu değilse. Senin de bana bu şekilde ihtiyaç duymak gibi bir seçeneğin yoktu."

"Elbette istediğim bu. Bunu çok fazla istiyorum. İçimdeki bu dipsiz açlık... Seni inciteceğimden korkuyorum."

"Korkma." Onun saçlarını öptü.

İçgüdüsel paniğini yatıştırmaya çalıştı. Ama o biliyordu. Ne kadar kırılgan hissettiğini, sanki ölümlü varoluştan koparılıp bir nefeste uçup gidecekmiş gibi hissettiğini hissedebiliyordu.

"Beni bu hayata bağlayan kordon sensin," dedi.

Adam sırtını okşamaya başlayana kadar titrediğini fark etmemişti.

"Daha önce de ölümle yüzleştim," tısladı. "Bu kadar korkak."

"Siz tanıdığım en cesur insansınız. Ama ölümden korkmanız için bir neden yok, Majesteleri. Sizi almasına asla izin vermeyeceğim."

Kollarını ona doladı, yüzünü onun göğsüne gömdü ve kokusunu içine çekti. Saatler, hatta günler sonra ilk kez kendini güvende hissetti.

Ama onun kollarında gevşemek aynı zamanda kanallık üzerindeki kontrolünü de gevşetmişti. Ani büyü dalgası kaskatı kesildi.

Bir elini kızın saçlarında gezdirdi. "Hayır, asla utanma. Bunu istiyorum ve senin de bundan zevk almanı istiyorum."

İçindeki bir şey serbest kaldı ve kanallama alevlenirken küçük bir rahatlama iniltisi çıktı.

Lio yemin etti. "Bunun ne kadar iyi hissettirdiğini anlatamam. Soluklanmak..." "Ne demek istiyorsun?"

"Birden fazla yakınlık taşımak asla rahat değildir. Bir Hesperine için bile. Bazen kendi derimin çok dar olduğunu hissediyorum."

Aralarındaki bağa doğru eğildi. Ondan da bir gerilim dalgasının boşaldığını hissetti.

"Aman Tanrım, Cassia. Bu, tasarlayabileceğim en yorucu büyüünün içine kendimi sıkıştırmaktan daha iyi. Çok fazla almak konusunda endişelenme."

İçindeki aç, boş çekirdeğe kadar, bu güvence için minnettardı.

"Senin için her zaman iyi şeyler yapacağıma söz veriyorum." Onun boğazını sıkı. "Bunu sana her zaman rahatlama ve zevk vermek için kullanacağım. Vermeden asla almayacağım."

Gizemli duyularını odaklayarak akıntıyı test etti. Çıplak elleriyle bir nehri kontrol etmeye çalışmak gibi hissetti. Ama bu konuda sezgisel bir şey vardı. Açlığı ne yapacağını biliyordu.

"Açlığına her zaman güven," diye mırıldandı Lio onun kulağına.

Akıntıyla savaşmayı bıraktı ve kendini onun akışına bıraktı. Artık onu yönlendirebilirdi. Dikkatli ve sert bir şekilde çekti.

Lio nefesini içine çekti, başı kanepeye yaslandı. "Şimdi bana ne yaptığını anladığımı için daha da iyi hissediyorum."

"Daha az almamı istiyorsan söyle."

"Hayır. Daha fazla al."

Dudaklarını yaladı. "Ne kadar daha?"

Onun bakışlarıyla karşılaştı, gözlerinde bir parça muziplik vardı. "Büyü öğretmenin olarak, ne kadar sert çekebileceğini bilmem gerekiyor. Araştırma için."

Onu seviyordu. Gözlerindeki o parıltı için. Bir an önce ölüm tehdidiyle karşı karşıya kaldıklarında onunla alay ettiği için.

"Seni seviyorum," dedi ve tüm odağıyla büyüünü içine doğru Willed.

Dişlerini göstererek yüzünü buruşturdu ve nefesi kesildi.

Geri çekildi. "Bu canını yaktı mı?"

"Hayır." Elini tuttu ve dokunuşunu bornozunun ön kısmına baskı yapan sert çıkıntıya yönlendirdi.

"Oh." Dudaklarını yaladı ve kumaşın üzerinden onu okşayarak sihrini bir kez daha çekti.

Adam kadının eline doğru eğildi. "Bu konuda kendini *asla* suçlu hissetme."

Gözleri kayarak kapandı ve başını tekrar kanepeye yasladı. Ama yüzü, tek nedeni zevk olamayacak kadar kızarmıştı.

Elini adamın ereksiyonundan çekti ve alnına dokundu. "Ateşin var ve bu magefire'ın bir yan etkisi, benim kanallığımın değil."

Onun elini kendi eliyle yakaladı. "Ateşim aklımdaki son şey."

"Vücudunu soğutmamız gerekiyor." Savaş cübbesinden geriye kalanları adamın üzerinden sıyırdı.

"Bu hiçbir şeyi soğutmuyor, sizi temin ederim."

Adamın gergin iç çamaşırlarını açık bıraktı. "gerek."

Zarif ağzının kenarları seğirdi. "Bu gece havanda olduğun şey bu mu?"

"Kanımdan daha fazla içene kadar sana efor yok."

Başını tekrar kucağına koymasına izin verdi ama sırtı küstahçaydı. "Evet, Kraliçem."

İğrenmemişti. Onu istiyordu, garip büyü ve her şeyiyle. Onun hayatını kurtarmayı eğlenceli hale getirmeye bile hazırды.

Onun saçlarını okşadı. "Almadan önce size ihtiyacınız olanı vermeme izin verin, Majesteleri."

Gülümsemesi yumuşadı. "Bu ihtiyacı anlıyorum."

Dişlerini narin bir hassasiyetle bileğine batırdı. Tanrıça, bu sadece bileğiydi, ama beli sıkılaştı ve kendini durduramadan onun altında kaydı. Damarını hafifçe emdi, bir, iki kez, kanıyla alay etti. Kanalizasyon her seferinde biraz daha güçlendi. Kanepenin koluna uzandı, kalçalarını sabit tutmaya çalışırken parmakları ipek şamın üzerine kapandı.

Özellikle de inatçı olduğunuzda, en tatlı tadı sizin iradeniz alır.

Grace Union bu kez çok hızlı ve kolay bir şekilde geldi. Kanalın kabardığını, üzerine çökmenin eşiğine geldiğini hissetti.

Ona yüksek sesle cevap verdi, birleşmiş zihinlerinin derinliklerine kaymaya direnmeye çalışıyordu. "Onu kontrol etmeyi öğrenmeliyim."

Yapacaksın. Ama bu gece olmak zorunda değil.

"Bu gece yaralısın. Tekrar bir araya getirmen için sürekli dağılan kişi olmayı reddediyorum. Senin için güçlü olacağım."

Birlikte dağılamayacağımız nerede yazıyor?

Kadının bileğinden daha uzun ve daha sert bir nefes çekti. Bacaklarının arasında fiziksel bir sıcaklıkla birlikte büyü birikti. Burun delikleri alevlendi ve

Başını ona yasladı ve bileğini daha sıkı kavrayarak ağzına götürdü.

Ama bir sonraki emişi nazikti. Fazla nazik. Çenesi olması gerektiği gibi kıza kilitlenmiyordu.

"Acı çekiyorsun!" diye suçladı.

Memnun bir iç çekişle bileğini dudaklarından uzaklaştırdı ve kan izlerini yaladı. "Hayır. Hiçbir yerim acımıyor. Dişlerimi sana geçirebilecekken beni tekrar bir tüpe başvurmaya zorlama."

"Çenen hâlâ hassas. sanma."

Çenesini esnetti ve sesi bu kez daha ciddiydi. "Evet, eklemde hâlâ biraz zayıflık var. Kaslarım halsiz. Ama yeminimiz gereği acı yok. İyi olacağım, Majesteleri."

Bileğinin ona verebileceğinden daha fazla, daha hızlı kana ihtiyacı vardı. Ve kanallama onun içinde derinlerde zonkluyor, büyüsünden bir yudumdan fazlasını talep ediyordu. "Isırabileceğinden emin misin?"

"Sana ne kadar emin olduğumu göstereyim."

Boğazını ortaya çıkarmak için bornozunu açtı. Adamın bakışlarındaki sıcaklık karşısında kendini, ona göğüslerini göstermek için bornozu aşağı çekerken buldu. Yuvarlandı ve vücudunda gezindi.

KAYBETMEYE İSTEKLI

CASSIA, yaralı kolunun ağırlığını taşımasına izin verdiğinde omzundaki titremeyi gördü. Elini derisinin üzerinde gezdirdi. Bir Hesperine için fazla sıcaktı. Kanepeden düşmek üzere olan bir yastığı kaptı ve destek olması için Lio'nun kolunun altına koydu.

"Bana çok iyi bakıyorsun gülüm," dedi.

Az önce, kimseyi umursamadığı geçmişteki kız kardeşiyle konuşuyordu. Miranda'nın kalbine korku salan Cassia oydu. Lio'nun büyüünü kanalize etmenin yaptığı en bencilce şey olabileceğini düşünmüştü.

Ama hayır, o hâlâ sevdiği insanlara bakmayı öğrenmiş biriydi. Grace'ine nasıl bakacağını biliyordu.

"Bir şey denememe izin verin," dedi.

Kaşlarını imalı bir şekilde kaldırdı. "Aklında ne var?"

"Benim de kendime göre bir teorim var. Benimle test eder misin?"

Gülümsemesi genişledi. "Tabii ki. Özellikle de karşılıklı yemeyi içeriyorsa."

"'Karşılıklı yutmanın' belgelenmiş bir büyü süreci olduğunu bilmiyordum, Sayın Bilgin."

"değil. Sanırım bunu biz icat ediyoruz."

Gözlerini kapadı ve gizemli duyularıyla gücün akışını tadana kadar Birlik'e, kanallamaya daldı. Yeni öğrendiği büyüülü konsantrasyonunu uyguladı.

İşte. Haklıydı. Büyülü ateşin onun üzerinde bıraktığı izi hissedebiliyordu. O yanık tat, tatlı ve karanlık gücüne kalıcı bir zehir gibi işlemişti.

Büyünün o kısmına odaklandı ama onu ayırmak çok zordu, onun bütününde kaybolmak çok kolaydı.

Boğazından alçak sesle bir mırıltı çıkardı. "Bu çok iyi hissettiriyor."

Fiziksel odaklanmaya yardımcı olacak bir zaman varsa, o da kesinlikle şimdi olmalıydı. Adamın pazusu boyunca öpücükler kondurdu, kasları titriyordu.

Dilini. Yine de büyüü onu ele geçirdi.

Omzunu ısırdı. İşte oldu. Onu yakaladı. Onun içindeki hasarlı büyüü çekti.

Damarlarında kıvılcımlar uçuşuyor gibiydi, acısının küçük noktaları, ama bunlar onu zaferle dolduruyordu. Onun acısını dindiriyordu.

Bu seni incitiyor mu? sordu zihnindeki ses.

Benim acımla birleşmenin seni incittiğinden daha fazla değil.

Titreme uzvunu terk etti ve yastık yumuşak bir hışırtıyla yere düştü. Sonra kolunu onun altına kaydırды. Onu kanepenin koluna sırt üstü yatırdı, böylece boynu desteklenmiş, boğazı açıkta kalmıştı.

Ağzı damarlarının üzerinde geziniyor, pürüzsüz teni onunkini okşuyordu. Isırığı her zamanki gücünde değildi ama dişlerini yavaşça, kararsızca etine geçirmesi kadının içinde bir zevk kıvrımına yol açtı. Tereddüt etti. Sonra dişleri kızın içinden kaydı ve onu bir kez daha, bu sefer daha sert bir şekilde ısırdı.

"Evet," diye nefesini tuttu, adamın çenesini tekrar okşadı. "Bu daha iyi."

Rahatlamış bir iniltiyle onu kanepenin koluna yasladı ve derin derin içti. Sessiz kahve odalarındaki tek ses onun sert nefes alışları, yutkunmaları ve kulaklarında çarpan nabzıydı.

Elinin altında çenesi büküldü ve dişlerini bir kez daha geri çekti. Sonra saldırdı, isırığı boynunda sabitlendi, sert ve derin.

"Evet," diye onu teşvik etti. "Daha fazlasına ihtiyacın var."

Onu kanepeye doğru sürükledi ve altına çekti. Adamın ağırlığı kadının üzerine çöktü. Onu kalçalarının arasına aldı ve bu samimi temas, cübbesinin içinden bile olsa, sihir akımını yeniden harekete geçirdi. Ama o büyüün kuklası değildi. Onun enstrümanıydı.

Adamın vücudundaki büyü akışına odaklandı. Parmaklarını saçlarına doladığı ellerinin altındaki keskin parlaklığa. Çıplak teninin giysilerine değdiği göğsündeki sıcaklığa. Şehvetinin sıcaklığına kadar.

"Bu nasıl bir his?" diye sordu.

Isırığı sıkılaştı ve kızın cüppesini iterek yolundan çekti. İç çamaşırları bir kırbaç darbesiyle etrafından çözüldü.

Yüzüne bir gülümseme geldi. Ne kadar nadiren onu suskun bırakabiliyordu.

Dizlerini yukarı çekti ve büyü akımını adamın vücudundan aşağı doğru sürükleyerek arzusunun merkezine odaklandı.

Kalçalarını iki eliyle kavradı ve eve doğru vurdu. Göz kapaklarında zevk yıldızları dans etti ve konsantrasyonu dağıldı. Kanallama

kontrolünden çıktı. Vücutlarının birleştiği yerden sıcak bir sel aktı.

Onunla kaynaşmış hissediyordu. Denese vücudunu onunkinden ayırabileceğinden emin değildi. Kalçaları akıntıyla birlikte hareket ediyor, ona ihanet ediyor, büyüsünü ve radosunu onu tatmin etmek için çalıştırıyordu.

Konuşmaya çalıştı ama adam damarından çekildi ve ona baktı. Kadının kanı adamın solgun çenesinde kıpkırmızıydı. Kadının teninin onunkine değdiği her yerden yumuşak bir parıltı yayılıyordu.

"Bunu istiyorum," dedi ona.

Kadın rahat bir nefes aldı ve adam onu ezici bir öpücükle ağzının içinde yakaladı.

Birbirlerine kilitlenmiş bedenleri büyüünün akışında dalgalanıyordu. Akım, erkeği kadının içine doğru iterken, kadını da büyüü bir birliktelikle erkeğe doğru eğiordu. Ellerini onun üzerinde gezdirdi, kaslarının büküldüğünü ve esnediğini hissetti, avuç içleri büyüünün desenlerinde girdaplar oluşturarak onun titremesine neden oldu.

Kendi topuğuyla kadının kalçasını kanepenin arkılığına sabitledi. Yeni bir kaldıraç ararken diğer topuğu minderlerin üzerinde kaydı. Ama adam kolunu onun dizinin altından geçirdi ve tekrar içine gömülürken onu açık tuttu.

Şaftının sürtünmesi ve büyüsünün sıcaklığı, çığlık atacağını düşünene kadar içinde birikti. Adam onun iniltilerini ağzından öptü ve kadın büyüsünün tadını dilinde aldı, gür ve pürüzsüz. Çenesi boyunca yalayarak tenine gizemli bir karıncalanma gönderdi. Sonunda dudakları kadının boğazına geri döndü.

Dişlerini hızlı ve sert bir şekilde kıza geçirdi. Büyü damarlarının derinliklerinde dolaşıyordu. Akıntıya ayak uydurarak damarlarını sertçe sürükledi ve yavaş, derin itişlerle onu kanepeye yapıştırdı. Vücudu doruk noktasının eşiğinde geziniyordu, sanki açlığı onu doyana kadar bırakmayacaktı.

Yeterince almadan gitmeme izin verme, dedi.

Bacaklarını onun etrafına doladı ve topuklarını sırtının küçük kısmına gömdü. Adam homurdanarak onun baskısına karşılık kalçalarının açısını değiştirdi. Oh, Tanrıça. Akım... bu pozisyondaki ritim... Konuşmanın ya da tutarlı düşüncenin ötesinde, onun kulak memesini ısırıldı.

Evet. Sonunda. Büyüsü onu doyurdu. Daha fazla dayanamadı. Onun gücünü kıracaktı.

Işık, gölge ve yaşam zihninin mahrem bölgelerinde patlayarak zihin koğuşunun içinde yankılandı. İradesi onunkiyle buluştu, bir süreliğine ona mühürlendi.

coşkulu bir an.

Majesteleri.

Kadının tanıma ılığı yerini bir coşku ılığına bıraktı. Her titreyişte, yutkunuşta ve nabız atışında onunla birlikteydi, her içgüdüsel anı paylaşıyordu.

Ta ki bağlantı kopup onları kanepenin üzerinde soluk soluğa ve bir halde bırakana kadar. Onun fiziksel formunu kollarının arasına aldı, büyüü hâlâ parlak noktalar halinde görüşüne yansıyor.

"Aman Tanrım," dedi sonunda, sesi boğuklaşmıştı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye homurdandı.

"Kendi tenimde hiç bu kadar rahat hissetmemiştim. Sana yardımı oldu mu?"

Gözlerini kapadı ve tarifsiz minnettarlığı için kelimeler bulmaya çalıştı. "Şu ana kadar ne kadar boş hissettiğimi hiç fark etmemiştim. Aylardır ilk kez kendimi boşlukta hissetmiyorum."

"Artık sana yeterince sihri nasıl vereceğimizi biliyoruz." Onun gözlerinin içine baktı. "Bir daha asla kendini boşlukta hissetmeyeceksin."

Parmaklarıyla onun çenesini buldu ve tekrar nazikçe ovdu.

Adam gülümsedi. "Yeni gibi oldu."

Onun sevgili yüzünü elleriyle çerçeveledi. "Sakalını özleyeceğim."

"Şşşt," diye mırıldandı. "Sen bana sakalsız aşık oldun." "Kirli sakalın tenimde çok iyi hissettirdi."

"Pürüzsüz yüzümü kalçalarının arasında hissetmekten hoşlanmayacağını mı söylüyorsun?"

Bu düşünceyle kadının kalçaları adamın etrafında gerildi. "Ben öyle bir şey demedim, hayır."

"Sana hediye ettiğimde yeni Hesperine tenin çok hassas olacak. Tıraş ettiğime memnun olacaksın."

"Ateş büyüüyle tıraş olduğun için asla memnun olmayacağım. Düello yüzünden çok uzun süre kızgın kalabilirim."

"Sorun değil, . Ben de sizin öfkenizle ziyafet çekeceğim."

LIO, SOLIA'nın Tenebra'ya ya da eğitim mankenlerini yakabileceği herhangi bir yere dönmüş olmasını bekliyordu ama onu kütüphanesinde buldu. Rezidansın büyük orta odasına adım attığında, çalışma odalarından birine gizlenmiş aurasını hissetti.

Peçe Saatleri'nin bu kadar derinlerinde büyü ışıklarının çoğu sönmüştü ama bir sedir perdesinin arkasından mavi ve turkuaz karoların üzerine bir parıltı yayılıyordu. Lio kalın, yuvarlak sütunların arasından yaklaşarak ayak seslerinin insan kulakları tarafından duyulmasına izin verdi. Bu gece Solia'yı yeterince şaşırtmıştı.

Elinde iki parşömenle yakındaki yazı masasının üzerinde onu bekliyordu. Lio, altın eşarabının sandalyesinin arkasından sarktığını hayretle gördü. Bu yüzden aurasını ve acı, gerçek pişmanlığını bu kadar net hissedebiliyordu.

"Çenenizin iyileşmesi ne kadar sürer?" diye sordu.

"Neredeyse normale döndü bile."

Rahatlaması, kor haline gelen bir alev gibi hissettirdi. Ama pişmanlığı hâlâ yanıyordu. İçi de dışı da ateş gibiydi. Nihayet Kan Birliği'nde onunla tanışma fırsatı bulduğuna göre, ilk izlenimi Solia olmanın kolay olmadığı yönündeydi.

Lio, "Mak bana henüz gitmediğini söylediğinde bunu duyduğuma sevindim," dedi. "Beni görmeye istekli olduğun için teşekkür ederim."

"Cassia ve ben seni bulmak için bu kadar çaba sarf ettikten sonra seni görmek istememek benim için oldukça tutarsız olurdu."

"Bu gece olanlar sana borcumu ödemenin bir yolu değildi." Solia ayağa kalktı ve omuzlarını dikleştirdi. "Sana böyle bir zarar vermek tamamen kabul edilemezdi. Özür dilerim, Lio."

"Senin hatan olmadığı halde aldığın darbe için özür dilemene gerek yok."

kaçırdı. "Birçok erkek istediği kadın için savaşmaya ve kazanmaya isteklidir. Ama çok azı kaybetmeyi göze alır. Tendo o az sayıdaki erkekten biri. Ve sen de öylesin."

Bu sözler onu tamamen şaşırtmıştı. Sadece sonunda Tendo'nun adını yüksek sesle söylediği için değil, Lio'yu böyle bir karşılaştırmaya layık gördüğü için de. Bunu duymak için yüzüne bir magefire darbesi aldığına asla pişman olmayacaktı. "Onur duydum."

"Cassia bana senin büyüne olan bağımlılığından bahsetti," dedi Solia. "Şifacılar sana zarar vermediğine dair beni temin ettiler, bunun için minnettarım. Ama bir şekilde, eğer sana zarar veriyor olsaydı, yine de onun için yapardın diye düşünüyorum."

"Tabii ki isterim."

"Thalia bana büyüsünü uyandırmak için çok beklerse Cassia'ya zarar verebileceğini hiç söylemedi. Onunki gecikmeden geldi, bu yüzden tehlikeyi bilmediğinden şüpheleniyorum."

"Cassia'nın büyüğü tam bir gizem. Herhangi birimiz nasıl tahmin edebilirdi?"

"Keşke bilseydim..." Solia'nın öfkesi etrafındaki havayı ısıttı. "Tüm bu aylar boyunca İmparatoriçe'nin emrinde, Tenebra'ya dönmek için onun iznini bekledik. Ve tüm bu süre boyunca Cassia..." Solia o kelimeyi söyleyemiyor gibiydi. Lio da bunu yüksek sesle duymak istemiyordu. "Ve sonra bunu tek başına öğrenmek zorunda kaldı. Ben burada onun elini tutmak yerine yumruklarımı sana savurmakla meşguldüm."

Lio elini uzatmaya cesaret etti. Solia geri çekilmeyince elini onunkinin üzerine koydu. Ona yumruk atan elin aynısı olduğunu düşündü. "Cassia'yı güvende ve iyi tutacağım. Sana yemin ederim. Hiçbir şeyden yoksun kalmayacak ve onu izin alanına götüreceğim."

Solia parşömenlerden birini aldı. "Karege ile olan dostluğumdan Hesperinlerin hediyelerle özür dilediğini biliyorum. Bunu senin almanı istiyorum."

Belgeyi ona uzattı. Basit ama güzeldi, ahşap parşömen uçları çiçeklerle işlenmişti. İnce İmparatorluk kâğıdını açtığında, metnin Vulgus dilinde yazılmış olduğunu gördü.

Ağzı açık kaldı. "Bu Thalia'nın izin siteleri hakkındaki bilgileri. O mu yazdı?"

Solia başını salladı. "Bunu kâğıda dökerken kendini güvende hissetmedi. Beni kaydı için görevlendirdi ve bilgeliğini hafızamda saklamam için beni görevlendirdi. Ama ben İmparatorluk'tayken, onun isteğine rağmen, Cassia için tüm öğretilerini yazdım."

Lio bakışlarını kaldırdı. "Sana bir şey olursa diye."

"Her asker hazırlıklı olmalıdır. Karege bunu yıllarca benim için sakladı. Eğer bir gün Tenebra'daki Cassia'ya ulaştırma şansımız olursa, bir Hesperine bir yolunu bulabilir diye düşündüm." Solia boğazını temizledi. "Ama buna sahip olması gereken Hesperine sensin."

Elinde tuttuğu şeye inanmakta güçlük çekiyordu. Cassia'nın anaerkillerinin mirası, belki de herhangi bir Silvicultrix'in tek yazılı kaydı. Solia'nın hassas ve pratik el yazısıyla titizlikle korunmuş.

"Bunu bana emanet ettiğiniz için teşekkür ederim," dedi.

"Emin ellerde." Solia diğer parşömeni aldı.

Lio şaşkınlıkla bunun kendi yazdığı bir kitap olduğunu fark etti. "Benim inisiyasyon tezimi mi okuyorsun?"

"*Tenebra Kralı Lucis Basileus'un Hükümdarlığı ve Hesperine Diplomasisine Etkileri*," yüksek sesle okudu. "Argyros bana bunun, kral hakkında bugün mevcut olan en gelişmiş ve anlayışlı analiz olduğunu söyledi."

"Sen ve Cassia onun hakkında benim bileceğimden çok daha fazlasını biliyorsunuz."

Solia başını salladı. "Ama sizin bakış açınızdan yoksunuz. Çok yakınız." Parşömeni avucuna vurdu. "Çalışmalara devam etmek istiyor musun? Seni cezalandırmaya çalıştığım için değil."

"Beni cezalandırdığını hiç düşünmedim," dedi. "Onayınızı kazanma umudum hiç olmasaydı, düşmanlarınızın külleri gibi beni de sandaletlerinizden silkeleyip atardınız. Bunun yerine bana kendimi kanıtlamam için bir fırsat verdiniz."

"Evet." Ellerini havaya kaldırdı. "Keşke Cassia bunu anlasaydı."

Lio başını salladı. "Bu senin deneme şeklin."

"Senden hoşlanmak için çok çabalıyorum." Kaşlarını çatması Cassia'nın kovulduğu zamanki kaşlarını andırıyordu.

Lio neredeyse gülecekti. "Sevilebilir olmaya çalışıyorum."

"Bu sinir bozucu. Bu kadar nazik olmaya hakkınız yok. Sana kızgın kalmayı çok zorlaştırıyorsun. Özellikle de sakalın olmadan, bir tapınak korosu çocuğu gibi görünüyorsun."

Kaşlarını kaldırdı. "Bana işkence etmekten az da olsa zevk aldığını inkâr edemezsin."

Yüzüne yarım bir gülümseme geldi. "Dördüncü doğum sırasında damadın Anaerkil'e bir şeyler öğretmesi gerekiyor. Bundan biraz zevk almayacağını söyleme bana, kaydırma kurdu."

"Bu sana ne öğretmemi istediğine bağlı. Eğer dövüş ringinde bir raunttan daha , ikinci seferde o kadar keyif alacağımdan şüpheliyim."

"Endişelenmeyin, Büyükelçi. Danışmanlarımdan biri olmanızı istiyorum."

Lio yüzüne yayılan gülümsemeyi bastırmaya çalıştı. "Cassia'nın yanında politika ve diplomaside yardımcı olmamı mı istiyorsunuz?"

"Lucis'in hükümdarlığı hakkındaki tüm uzmanlığınızı, Argyros'un akıl hocası olarak geçirdiğiniz on yıllardan ve iki Zirve sırasındaki kişisel deneyimlerinizden edindiğiniz tüm bilgileri paylaşın. Orthros'un gerçek bir müttefiki olan bir Tenebra inşa etmek niyetindeyim. Senin bilgin bu geleceği şekillendirecek."

Kendi kendine bunun hâlâ çok kötü sonuçlanabileceğini hatırlattı. "Bunu memnuniyetle karşılarım ama size tavsiyede bulunmadan önce beni dikkate alıp almayacağınızı bilmem gerekiyor."

"Her zaman sizin tavsiye ettiğiniz gibi yapacağıma söz veremem. Ancak söyleyeceğiniz her şeyi, güvenerek ciddiyetle değerlendireceğim. Umarım siz de benim için aynısını yaparsınız."

aynı fikirde değilseniz - ki bu sık sık olacaktır, kaydırma kurdu - saygılı bir tartışma yapabiliriz."

"Peki ya saygılı bir tartışma için zaman olmadığında?" diye üsteledi. Yakın zamanda yaşadıkları savaşın hatırlatılması yeni oluşan güvenlerini sarsacaksa, çatlakları şimdi görmek daha iyiydi.

Solia yine de kılını kıpırdatmadı. "Karege'nin bir zamanlar bana verdiği tavsiyeye uyacağız. Belki sana da bahsetmiştir. 'Eğer bir konuda senden daha iyiysen, beni dinle. Eğer sen bir şeyde daha iyiysen, ben de seni dinlerim.'"

"Karege ve bu tavsiye beni Maaqul'da kurtardı."

"Zihin büyüyle ilgili her şeyde daha iyisin." Adam şaşırdı ama kadının aurası yumuşadı. "Savaş kararlarının ağırlığını taşımakta daha iyiyim. Koleksiyoncu'yla bir dahaki sefere karşılaştığımızda seni dinleyeceğim ama şimdi beni dinle Lio. Bazen kurtaramayacağın insanlar vardır. Kendini azarlamanın bir faydası yok. Bunun yerine bu enerjiyi onların anısını onurlandırmak için harca."

Pakhne'nin çektiği acının yanlışığını tüm damarlarında hissetti. "Ona karşı sorumluluğumdan kaçmayacağım."

"Ben de öyle. Ama Lucis'in kızı olarak başkalarının kötülüklerinin suçunu üstlenmemeyi zor yoldan öğrendim. Kendini suçlama ve kimsenin de bu suçu sana yüklemesine izin verme. Dün gece sana kızgın olmamın bir nedeni de buydu. dahaki sefere, Nivalis gibilere karşı onurunu koruduğunu görmek istiyorum."

Birdenbire bağırış çağırışları tamamen farklı bir anlam kazandı. Sonunda Lio'nun duyguları olmasa bile düşünceleri değişti. Entelektüel olarak Solia'nın haklı olduğunu biliyordu. Peki bunun doğruluğunu ne zaman hissedecekti?

"Korkarım biz Hesperinler herkesi kurtaracak kadar güçlü olduğumuzu düşünme eğilimindeyiz."

"Biliyorum," dedi Solia, "ama kimse öyle değil. Pakhne'ye olanların dikkatini dağıtmasına izin verme. Cassia'yı kurtarmaya odaklan."

Belki de Grace-kardeşi onu sandığından daha iyi anlıyordu. "Bunu yapabilirim."

Solia oyuktaki iki yer minderini işaret etti. "Eğer sizi biraz yalnız bırakabilirse, şimdi size birkaç soru hakkında düşüncelerinizi soracağım."

"Zoe'yle birlikte," diye açıkladı Lio, "serada olanlardan sonra güven tazelemeye oldukça ihtiyacı var."

Solia yüzünü buruşturdu ve başını salladı.

Lio onun karşısındaki yer minderine terzi gibi oturdu. "Nereden başlayalım?"

"Cassia ile nasıl tanıştınız?" Solia sordu.

Kaşlarını kaldırdı. "Ben siyasetle ilgili bir soru bekliyordum."

"Cassia, kız kardeşimin hayatının aşkıyla tanışırken bazı temel ritüelleri ihmal ettiğime dikkatimi çekti."

Lio gülümsedi. "Senin sayende tanıştık." "Ben mi? Ben yıllardır yoktum."

"Evet. Cassia gizlice bir Hesperine aramak için kralın gazabını göze aldı. Bunca zamandır bilmek istediği soruyu nihayet soracak kadar benden emin olması haftalarını aldı." İç çekti. "Nike, Alkaios ve Nephalea'nın seni nereye gömdüklerini bilebileceğimi düşündü."

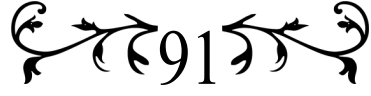
Solia'nın aurasında şaşkınlık alevlendi.

"Elbette onun Iris olduğunu bilmiyorduk," diye açıkladı Lio, "ama bu o geceki trajedinin beklenmedik nimetlere yol açtığı gerçeğini değiştirmez. Cassia senin için ya da annesi için yas tutmayı asla bitirememişti. Sanırım bu Hesperinlerin uzmanlaştığı bir konu. İnsanların yas tutmasına yardımcı olmak."

Solia ona baktı. "Cassia ile Solorum'daki gizli gecelerinizi meşgul eden şey yas tutmak gibi görünmüyor."

Ona masumca baktı. "İhmal ettiği tek şey yas tutmak değildi. Kız kardeşinizin iyiliği her zaman en büyük hedefimdir."

Solia hafifçe homurdandı. "Bana ikinizin nasıl tanıştığınızdan biraz daha bahset, benim kulaklarıma uygun olan versiyonundan. Politika bekleyebilir."

kadar günler

SONBAHAR EKİNOKSU

8 Anthros'un Kılıcı, 1597 OT

OceanofPDF.com

TRUCE

EV ZİYARETİNDEN SONRA, Lio Tenebra'ya geri dönmeyi çok daha zor buldu. Orthros'ta zamanın gücü ölümlüler için bile daha zayıftı.

Grace'in ödünç alınmış bir zamanda yaşadığını unutabilirdi.

Ama o ve Deneme kardeşleri Cassia ve Solia'yı Patria'ya geri götürdüklerinde bir teselli vardı. Misafir odaları eskisinden daha az savaş alanı gibiydi. Hava artık Solia'nın Lio'ya olan kızgınlığıyla kaynamıyordu.

Cassia onun kolunu çekiştirdi. "Ara sıra beni serbest bırakman ve nefes almama izin vermen gerekebilir aşkım."

"Bunu yapmak gibi bir niyetim yok."

İtiraz etmek yerine ona yaklaştı, aurası şefkat doluydu. Onu olabildiğince yakınında tutma ihtiyacını karşıladığı için ona minnettardı.

Kella, Tilili'yi onlara doğru koşturdu. "Ayur'a şükürler olsun ki döndünüz."

"Kaleyi koruduğun için teşekkür ederim." Solia onu kucaklamak için eğildi.

Kella'nın sesi şiddete her zamankinden daha meyilli geliyordu. "O lordları eğlendirmek -ve küstah sorularından kaçmak- en sevmediğim spordur."

Hoyefe, "Bundan oldukça keyif

alıyorum," diye . "Oldukça fazla,"

dedi Kella.

Hoyefe memnun bir gülümsemeyle, "Çok fazla diye bir şey yoktur," diye cevap verdi.

Tuura, Lio'nun çenesinin ardından sordu ve Karege, Cassia'ya Lio ve Solia'nın düellosuyla ilgili kaçırdığı her şeyi anlatmaya hazır görünüyordu ama Lio nazik arkadaşlarının sözünü kesmek için elini kaldırdı. "Zaman bizim tarafımızda değil. Orthros'ta öğrendiklerimizi size anlatmamız gerekiyor."

Hoyefe arkasına yaslandı ve güzel İmparatorluk çizmelerinden birini parlattı. "Size Tenebra'nın gevşek dudaklı lordları arasındaki küçük gezintilerimde ne öğrendiğimi söyleyeyim. Onların pantolonları da sandığımdan çok daha bolmuş."

Herkes gülerek Solia'nın onlar için yaktığı şöminenin etrafında toplandı. O ve Küller sıcaklığa yakın otururken, Cassia alevlerden güvenli bir mesafede Lio, Mak ve Lyros'a katıldı. Yine de hepsinin üzerine bir yoldaşlık duygusu çökmüştü.

Lio ve Grace-kardeşi artık savaşta değillerdi. Bu odadaki herkes birbiri ve Cassia için savaşıyordu.

O ve Lio artık bildiklerini açıkladıktan sonra Kella Cassia'nın ellerini kavradı. "Korkmana gerek yok. İster dünyevi ister gizemli olsun, Küllerimden birine yönelik hiçbir tehdide müsamaha göstermem."

Hoyefe ona, "Etrafın en iyilerle çevrili, sevgili Gölge," diye güvence verdi. "Yeteneklerimize güven."

Karege, "Kısa sürede izin alanını bulacağız," diye söz verdi.

Tuura ilaç çantasına uzanmaya başlamıştı bile. "Ve o zamana kadar kendini iyi hissetmeni sağlayacağım. Toniklerim ve Hesperine şifacılarına yaptığım ziyaretler sayesinde hasta olduğunu asla anlamayacaksın."

Onlar konuşurken, Lio elini hafifçe Cassia'nın boynuna koysa bile onunla fiziksel temasını hiç kesmedi. Her dokunuşunda Cassia'nın aurasının kendi büyüsünü yudumladığını hissetti.

"Cassia'nın bana neredeyse sürekli yakın olması gerekiyor," dedi Lio. "Gün içinde kısa sürelerle yanıma gelmesi ve ben uyanana kadar ona yetecek kadar sihrimi emmesi gerekecek."

"Uykunda seni çizme fikri hâlâ hoşuma gitmiyor," dedi. Onun dudaklarındaki endişeli çatık kaşları öpmek istedi. Onun bir zamanlar-Filozof olmadığında ısrar eden paralı asker Cassia, şimdi onun bu durumdaki İradesiyle ilgili her ince noktaya değer veriyordu. Tekrar yalnız kaldıklarında, Cassia'nın uykusunda büyüsünü içmesi düşüncesini hoş bir şekilde erotik bulduğuna dair ona güvence verecekti.

Şimdilik, "Ben uyurken beni kollarında tutuyorsun. Bunun ne farkı var?"

Hâlâ kaşlarını çatıyordu ama "En azından Ebah'nın tünelleri sana ulaşmamı kolaylaştıracak. Yine de etkinliklerden kaçmak için bahaneler üretmekte yardıma ihtiyacım olabilir."

"Başka bir şey söyleme!" Hoyefe haykırdı. "Sinsilik mi? Yasak aşk mı? Benim uzmanlık alanlarım."

"Bu yazdığın oyunda almayacak, değil mi?" Lio sordu.

İllüzyonist ona sinsi bir sırıtışla karşılık verdi. "Bir oyun yazarıyla arkadaş olmanın sorunu da bu. Bir sonraki senaryomda ne kullanacağımı asla bilemezsiniz. Ve

İmparatoriçe'nin bu haydutlar diyarına yaptığımız sefer için bize ödediği parayla, eve döndüğümüzde kendi tiyatromu inşa edebilirim. Patria'da olup bitenler bana saray entrikası hikâyeleri için bolca yem sağladı."

"Ne öğrendin?" Solia sordu.

"Lord Severin hakkında pek çok şey var," dedi Hoyefe, "ama asla anlatmayacağım."

"Ah," diye düşündü Lyros, "yaklaşan görücü usulü evliliğinden neden bu kadar korktuğu hakkında bir fikrim vardı."

"Bağlılık! Görev!" Hoyefe yüzünü buruşturdu. "Severin'in şu anda ihtiyacı olan son şeyler. Neyse ki onun için birçok yeteneğim var ve hiçbir beklentim yok."

Mak sırtıttı. "Bir şekilde, o melankolik lordun senin cazibene kapıldığını görebiliyorum, Yalnız."

Hoyefe'nin aurası fare yakalamış bir kedi kadar sevinçliydi. "Birlikte vakit geçirirken babasına karşı direnme kararlılığını güçlendirirsem, bu onun da yararına olur."

Cassia, "Romantizmin bir insanı babasına karşı nasıl isyan ettirebileceğini kesinlikle anlıyorum," dedi.

Lio elini onun dizine koydu. "Kralın muhbirinden haber var mı?"

"Hâlâ buradalar," dedi Hoyefe, "ve Flavian hâlâ notlarını ele geçiriyor, bu da benim notları ondan çalmamı kolaylaştırıyor."

"Sence onların kim olduğunu biliyor mudur?" Lio sordu.

Hoyefe başını salladı. "Eğer bilseydi, şimdiye kadar onları yakalamış olurdu. Ama notları Patria dışına kaçırmak için kullandıkları rotayı biliyor."

Solia sinirli bir şekilde . "Rotaları bizi onların kimliğine götürebilir. Flavian kendini rakibim yapmaya karar vermeseydi bu iş çok daha kolay olurdu."

Lio, "Kayıp evraklar konusunda herhangi birinizle yüzleştirdi mi?" diye sordu.

Kella sırtıttı. "Cesaret edemedi. Onları bizim aldığımızdan şüpheleniyorsa, onu alt ettiğimiz gerçeğine dikkat çekmiyordur."

"Son notlarda ne yazıyordu?" Cassia sordu. "Casus Solia'nın dönüşünü bildirmeye çalıştı mı?"

"Henüz değil," dedi Hoyefe.

Cassia dudaklarını büzdü. "Bu, Flavian'ın henüz Solia'yla tanışmasına izin verdiği biri olmadıkları anlamına gelebilir."

"Ya da öyleler," diye yanıtladı Hoyefe, "ama kendilerine ait nedenlerden ötürü en değerli bilgilerini krala vermeye hazır değiller."

Solia alevleri yükseltti ve kahve cezvesini hazırladı. "Dexion hakkında işe yarar bir şey bulabildin mi?"

"Oh, evet," diye cevapladı Hoyefe. "İmparatorluk Sarayı'nın dört bir yanındaki sessizlik büyülerinden sonra, Patria'da kulak misafiri olmak çocuk . Ateş büyücüsünün odasında bile."

Lio öne doğru eğildi. "Flavian'ın onu nerede tuttuğunu buldun mu?"

Cassia bir elini onunkinin üzerine koydu, bir dayanma jestiydi bu. Ama endişelenmesine gerek yoktu. Dexion'la nasıl başa çıkacağını biliyordu.

"Kuzey kulesi," diye açıkladı Hoyefe. "Flavian'ın bu konuda boyundan büyük işlere kalkıştığı kesin. Cordium'u yatıştırabileceğini ve onları düşmanı haline getirmeden işlerine karışmalarını engelleyebileceğini düşünüyor."

"Durum bunun için çok ileri gitti," dedi Lio. "Yeni hükümdar direnişe geçmediği sürece Tenebran işlerinden asla uzak durmayacaklar."

"Dexion Flavian'ı manipüle ediyor gibi görünüyor," diye onayladı Solia, "onu durumu kontrol altında tuttuğuna inandırıyor. Dexion neyi kabul etti?"

Hoyefe, "Cordium'un verasete müdahale etmeyeceğini garanti etmek için," diye açıkladı, "Corona'ya güvenli bir şekilde geri dönme karşılığında."

Lio, "Bu söz, İlahi Şehir'de üstlerinin mücevherli ayakkabılarını öpene kadar sürecek," diye tahmin etti.

"Flavian ona inanacak kadar aptal değildir herhalde?" Cassia sordu.

"Pazarlığı kabul etmedi," diye yanıtladı Hoyefe, "ama iyi niyet göstergesi olarak Chrysanthos'un çırağının Cordium'a zarar görmeden dönmesine izin verdi."

Lio yemin etti. "Tychon Emirlere geri mi döndü? Onlara Gündönümü Zirvesi hakkında ne yalanlar söylediği belli değil."

"Asıl önemli olan Solia'nın dönüşünü öğrenmemeleri," dedi Cassia. "Flavian bunu Dexion'a söyledi mi?"

"Hayır," diye yanıtladı Hoyefe, "Konsey'de bir rakibi olduğunu kabul etmek istemiyor."

Cassia başını salladı. "Tahta çıkacağından emin görünürse Chrysanthos'tan daha iyi bir anlaşma alabilir."

"Chrysanthos'un başka biriyle temas kurmasına izin var mı?" Lio sordu. "Yazışmasına izin veriliyor mu?"

"Yeğenine mektuplar yazıyor," diye bildirdi Hoyefe. "Sır içermediğinden emin olmak için her biri Sör Benedict tarafından okunuyor."

Cassia güldü. "Chrysanthos küçük çocuğa söylediği duygusal saçmalıkların Ben tarafından incelenmesinden nefret ediyor olmalı. Ben'in Divine okuyabilmesi iyi bir şey."

"Dexion ne istiyor?" Solia sordu. "Eve dönüş yolundan başka."

"İntikam," dedi Lio. "Kardeşinin ölümündeki rolünden dolayı beni suçluyor." "Ah." Solia başını salladı. "Ekinoks Zirvesi'ndeki büyücü savaşı."

Cassia kız kardeşinden Lio'ya baktı. "Siz ikiniz savaş hikâyelerini mi değiş tokuş ediyordunuz?"

"Solia, "Lio'nun bir parşömen kurduna göre çok iyi parşömenleri var," dedi.

Cassia elini Lio'nun elinin üzerinde sıkı. "O zaman Dexion'un etrafında neden dikkatli olması gerektiğini anlıyorsun."

"Aksine gülüm, benim yanımda dikkatli olması gereken kişi o." Lio Hoyefe'ye döndü. "Burada olduğumu biliyor mu?"

İllüzyonist, "Lord Flavian da bu detayı ona açıklamayı uygun görmedi," diye cevap verdi.

Lio gülümsedi. "Birisi ona Flavian'ı rahatsız edecek bir ziyarette bulunmalı. Bunu Solia'nın burada olduğunu belli etmeden yapabiliriz."

Cassia, "Bu berbat bir fikir," dedi.

"Katılıyorum," dedi Lyros. "İhtiyatla hareket etmeliyiz."

"Ateş büyücüleri tedbiri pek sevmez," dedi Solia.

"Lio'nun fikri kulağa umut verici geliyor," diye kabul etti Hoyefe, "ama başka bir geceye kadar beklemesi gerekecek."

"Lord Hadrian'dan da haber aldık," diye açıkladı Karege. "Hücum ve ben onun kampı ile Patria arasında mesajlar iletiyoruz. Bir grup Aithourialıyı göndermiş."

"Şimdiden mi?" Mak sırıttı. "Etkili biri."

Lyros da gülümsedi. "Mükemmel bir strateji, Lio. Saldırının suçunu onların üstlenmesine izin verme fikrin işe yararmış gibi görünüyor."

"Ne kadar sürede gidip kampı koruyabiliriz?" Lio sordu. "Bu gece," dedi Karege.

Lio başını salladı. "Bu gece tekrar izin alanını aramamız gerekiyor." "Bence ata binelim," diye önerdi Lyros. "Başka bir bölgede daha arama yapabiliriz. siteyi yolda bırakıyor."

"Hayır," dedi Lio. "Tüm kampa uygun bir thelemantik koruma uygulamak gecenin çoğunu alır. Bu da bize Cassia'nın görevi üzerinde çalışmak için yeterli zaman bırakmaz."

"Bir saat kadar aradıktan sonra yoruluyorum," dedi. "Ondan sonra Lord Hadrian'ın kampına gidebiliriz. Onları korumasız bırakmamalıyız."

İçindeki her şey bir gecikmeye daha isyan etti. "Hücum bir gece daha nöbet tutabilir."

Parmaklarını onunkilere doladı. "Koğuşların herkesi devriyelerden daha güvende tutacağını kendin söyledin."

Lio, "Hücum'dan koğuşu yapmasını isteyeceğiz," dedi. "Rudhira'nın Saha Ustaları bunu yapabilir. Zeno bir zihin büyücüsü ve Tahmina da güçlü bir gardiyan. Aralarındaki Öz bağı büyüüyü güçlendirecektir."

"Korkarım siz üçünüz olmak zorundasınız." Karege Lio, Mak ve Lyros'u işaret etti. "Lord Hadrian Hücum devriyelerine izin verecek, ancak askerlerinin yanında büyü yapmak için, savaşta kendilerini adamlarına kanıtlayan Hesperinleri istiyor."

Hespera, bu inatçı Tenebralılara karşı bana sabır ver, diye düşündü Lio. "Politika her iki kampta da elimizi kolumuzu bağlıyor!"

Solia, "Lord Hadrian'ı Hücum'un koğuşu kullanmasına izin vermesi için ikna etmeye çalışabilirim," dedi.

Cassia başını salladı. "Lord Hadrian'ın sana olan güveni daha yeni tazelendi. Onu ne zaman zorlayacağınızı akıllıca seçmelisiniz. Ve en , Tenebralılar'ın Hesperinlere olan güveni yeni. Lord Hadrian ve adamlarının Hesperin büyülerini kabul etmesi bile şaşırtıcı bir ilerleme."

Lio bunu herkesten daha iyi biliyordu. Ama yine de bir alternatif bulmak için zihnini zorladı.

O daha bir şey düşünmeden Tuura konuştu. "Korumayı bu gece yapmalısın. Sen Hadria'dayken ben de Koleksiyoncu'nun buraya dönmemesini sağlamak için nöbet tutmaya devam edeceğim."

"Fıstık, zaten gün boyunca Patria'yı tek başına güvende tutuyorsun. İyi bir gece uykusuna ihtiyacın var." Karege, Tuura'nın refahını tehdit eden her şeye dişlerini göstermeye hazır görünüyordu.

Lio bu duyguyu biliyordu. Sevdiğin kadının büyüsünün ölümsüzlük meselesini karmaşıklaştırmasının nasıl bir his olduğunu da anlıyordu. Ama izin alanını bulduktan sonra Lio, Cassia'nın nihayet bir Hesperine olarak kendisine katılmasını dört gözle bekleyebilirdi. Karege'nin ise hiç umudu kalmamış olmalıydı, eğer Tuura'nın onun Majesteleri olup olmadığını öğrenmek için ondan içmeye bile cesaret edemediyse.

Tuura, "Yarın gece Lio buradayken uyuyabilirim," dedi.

Karege'nin kaşları daha da çatıldı. "Sessizlik seni yoruyor. Büyülerini ona göre ayarlamak çok fazla çaba gerektiriyor. Dinlenmeye ihtiyacın var."

Lio bundan nefret ediyordu. Sessizlik'le başa çıkmak, Karege'ye Tuura'nın onunla sonsuza dek yaşamak için atalarla olan bağıını feda etmesinin ne kadar imkânsız olduğunu hatırlatmaktan başka bir işe yaramazdı.

Tuura elini Karege'nin elinin üzerine koydu; yumuşak bir jestti bu, önemseydiği herkese kolayca yaptığı rahatlatıcı dokunuşlardan bir şekilde daha güçlüydü. "Benim rahatımdan daha önemli sebepler var."

Bana göre değil. Karege'nin düşünceleri bunu yüksek sesle ve net bir şekilde ifade ediyordu, ancak başka bir itirazda bulunmadı.

"Ne öneriyorsun, Lio?" Solia sordu.

Bu konuda birleşmişlerdi; ikisi de hiçbir şeyi Cassia'nın büyüsünü bulmanın önüne koymak istemiyordu. Solia'nın kendisini bu pozisyona soktuğu için pişman olduğunu hissetti. Ona bir danışman olarak yaptığı ilk tavsiyenin, Majestelerini koruma içgüdüsüne ters düşmesini kesinlikle beklemiyordu.

Ama Koleksiyoncu'yu tanıyordu. Ve Pakhne'nin, büyücünün bu çatışmada yok ettiği son masum kişi olacağına kararlıydı.

"Evet," dedi Lio. "Bu gece Lord Hadrian'ın kampına gitmeliyiz."

MIRANDA'NIN CANAVARI

BU GECE LORD Hadrian'ın kampına Cassia'nın Çilli'den düşme korkusu duymayacağı bir hızla yaklaştılar. Onları karşılayan nöbetçi ona güven verdi. Rudhira'nın kendisi gölgelerin içinden çıktı.

"Koleksiyoncu'dan bir iz var mı?" Lio sordu.

Rudhira başını salladı. "Bu kampta ne bir büyücü ne de başka bir büyücü var."

Lio bakışlarını indirdi. "Peki Pakhne nasıl?"

Rudhira bir iç çekti. "öyle. Kiralama bulabildin mi?" "Bu gece değil."

Cassia, Lio'nun sesindeki cesaretsizlikten nefret ediyordu.

Mak, "En azından daha fazla yeri eledik," dedi.

Lyros, "Arama modellerimiz verimli," dedi. "Araziyi hızla tarıyoruz."

"Belirtileriniz nasıl?" Rudhira Cassia'ya sordu.

Lio'nun elini sıkmak için uzandı. "Artık Lio ve ben kanallık konusunda daha bilinçli davranabildiğimiz için o kadar yorgun değilim."

Rudhira kampa doğru başını salladı. "Patria'daki büyücünden de buradakiler kadar etkili bir şekilde kurtulabilirsen, Kalos gizlice içeri girip izin alanını aramana yardım edebilir."

"Bunun üzerinde çalışıyorum," diye söz verdi Lio. Cassia'yı endişelendiren de buydu.

Peçeler altında, Lord Hadrian'ın ölümlü nöbetçilerini beklerken bulmak için Hücum'un savunma hattını geçtiler. Callen, Solia'nın lordlarıyla düellosuna tanık olan diğer adamların başında duruyordu. Cassia, Lio'nun büyülerini sadece Callen ve adamlarına görünecek şekilde değiştirdiğini hissetti.

"Hesperine müttefiklerim kampı büyüye karşı korumaya hazır," diye duyurdu Solia. "Onlar çalışırken, Leydi Hadrian'ın beni çadırında kabul edeceğini umuyorum."

Callen eğildi. "Lord Hazretleri, Leydi Hazretlerine gelişinizi haber verdi. İzin verin size çadırına kadar eşlik edeyim, adamlarımın geri kalanı da

büyücüler var."

Solia askerlere seslendi. "Hesperine ve İmparatorluk delegasyonları bizi korumak için buradalar. Onlar büyülerini yaparken size verecekleri talimatları dikkate alın."

Adamlar derin bir şekilde eğildi.

Cassia Çilli'yi Ayçiçeği'ne saygılı bir şekilde yaklaştırabildiği kadar yaklaştırdı ve sesini alçalttı. "Siz büyülerinizi yaparken ben de gidip dokuma odasında biraz siyaset yapsam iyi olacak."

Lio sanki ona dokunmamak için çaba sarf ediyormuş gibi daha da yaklaştı. "Herhangi bir tehlike ortaya çıkarsa, aklımdan beni çağır."

Kaşlarını kaldırdı. "Peki ya sen hâlâ büyü yaparken sana seslenseydim, yavaş ve yaratması zor olan thelemantic koğuşuna ne olurdu?"

"Eğer gelip seni korumamı istersen, yıkılırlar ve ben de onlara izin veririm."

"Büyülerinizin çökmesi için vaktimiz yok. Bu büyüklükteki bir kampı korumak gecenin çoğunu alacaktır. Eğer baştan başlamak zorunda kalırsanız, bunu yarın gece yapmanız gerekecek ve o zaman buradaki herkes bir gün daha korumasız kalacak."

Çenesi sıkıştı. "Tehlike olursa beni ara. Bana söz ver."

Bunu yapana kadar onun yanından biliyordu. "Söz veriyorum."

İsteksizce başını salladı ve askerlerin eşlik ettiği Deneme kardeşleri Karege ve Tuura ile birlikte yola koyuldu. Callen, Solia, Cassia ve Kella'yı kampın merkezine doğru götürdü.

Bir dizi çadırın arkasındaki ıssız patıkada ilerlerken Solia, "Leydi Hadrian'la ilk karşılaşmam için bir tavsiyen var mı?" diye sordu.

"Sadece seni özlediğini söyledi," dedi Cassia. "Dönüşünüz Lord Hadrian'a olduğu kadar ona da neşe getirecek."

"Anaerkillerimizden birinin hâlâ aramızda olmasına sevindim," dedi Solia.

"Ne kadar doğru," diye onayladı Cassia. "Biz iki annesiz kızına karşı her zaman nazikti."

Kella ve Tilili bir su birikintisinin üzerinden çevik bir şekilde atladılar. "Saygı duyulmaya değer bir kadına benziyor. Siyasi hedefleri neler?"

Cassia Çilli'ye çamur yığınının etrafında rehberlik etti. "O da en az kocası kadar kendini krallığın iyiliğine adanmış ve birçok fedakârlıkta bulunmuştur. Belki de daha fazla. Siyaset onu yılın büyük bölümünde kızlarından ayrı tutuyor."

"Neredeler?" Kella sordu.

"Hadria'da," diye yanıtladı Cassia, "kraldan ve entrikalarından uzakta. Leydi Hadrian özellikle en büyük oğlu Sabina'yla gurur duyuyor, anne babasının yokluğunda ülkeyi yönetiyor."

"Ah," dedi Kella. "Evet, kızlarının başarılarıyla gurur duyan anneler bile onları özliyor."

Kendi annesi Kraliçe Hinan'ı düşünüyor olmalıydı ama Cassia sormaktan kaçındı. Kella duygularının araştırılmasından hoşlanan türden bir kadın değildi. Cassia devam etti: "Leydi Hadrian'ın en büyük zevki, etrafını ona kendi kızlarını hatırlatacak, akıl hocalığı yapabileceği genç kadınlarla çevirmektir."

"Kalbine giden yol dokuma odasından mı geçiyor?" Solia sordu.

Kampın sınırında Hesperine büyüünün ilk parıltısı Cassia'nın dikkatini dağıttı. Aurası Lio'nun gücüne doğru sanki ona bir ikram sunmuş gibi sıçradı.

Konuşmasına odaklanmaya çalıştı. "Leydi Hadrian'ın dizinin dibinde öğreneceklerin liderliğin her alanında sana yardımcı olacaktır. Seni Tenebran kadınlığına geri döndürebilir... tabiri caizse kılıçlarını köreltmeden." "Evet," diye düşündü Solia, "Onun ve Sabina'nın mecazi kılıçlarını hatırlıyor gibiyim. oldukça keskin olmak."

"Hâlâ öyleler," diye güvence verdi Cassia ona. "Ve yine de kınanmaktan uzak kalmayı başarıyorlar. Eğer leydilerinden saygı beklemek yerine onlara kendi saygını gösterirsen Hadrian hizbinin tüm kadınlarının büyük beğenisini kazanırsın."

Callen büyük bir çadırın yanında durdu; çadırdakiler atlarından inerek Callen'ın atlarını almasına izin verdiler.

"Perita ve oğlun nasıl?" Cassia ona sordu.

Ona en mutlu, en aptalca gülümsemesini verdi. "Ona kendiniz sorabilirsiniz leydim. Hemen içeride."

"Onu göreceğim için çok mutluyum."

"O da öyle. Siz hanımların bir şeye ihtiyacı olursa ben buradayım." Callen yakınlarda nöbet tutmak için kenara çekildi ve bineklerini bağlamakla meşgul oldu.

Solia çadırın kapağına baktı. "Dokuma odası neden Lord Hadrian ile düello yapmaktan daha zorlu görünüyor?"

"Merak etme," dedi Kella. "Hoyefe'yi hareminden kurtarmak için Ana Kraliçe'nin sarayına sızmak zorunda kaldığımız zamanı hatırlıyor musun? Bir hanımefendi gibi davranmıştın."

"Hoyefe çıkarılmak istedi mi?" Cassia sordu.

"Pek sayılmaz." Solia kıs kıs güldü. "Leydi Hadrian'ın bu gece bizim için çıplak erkek dansçıları olduğunu sanmıyorum, ne yazık ki."

Kella tsked. "Tenebra çok sıkıcı bir krallık."

"Ama haklısın," dedi Solia. "Sana eşlik ettiğimde Azarqi konseyinde pek de fena değildim, değil mi?"

Kella'nın mizahı soldu. "Hiçbir Tenebranlı kadın topluluğu Azarqi anaerkilleri kadar zorlu olamaz."

Leydi Hadrian'ın çadırına girdiler. Krallıktaki en büyük nüfuza sahip kadın, küçük bir ateş çukurunun yanında, seyahat tezgâhının başında oturuyordu. Çadır, el dokuması battaniyeler ve minderlerle döşenmişti; çileci askeri kampta bir hanımefendi konforu adası gibiydi. Perita sessiz bir köşede, bir karyolada dinleniyordu; Miranda ve diğer hizmetçiler de en az hanımları kadar onu ve bebeği bekliyor gibiydiler.

Sabina kendi dokuma tezgâhında annesinin karşısında oturuyordu ve tıpkı Leydi Hadrian'ın o yaşlarda olması gerektiği gibi görünüyordu. Tenebra'nın en gözde, en ulaşılmaz hanımefendisi dolgun bir vücuda, uzun, dalgalı kahverengi saçlara ve annesinin duruşuna sahipti. Ama aynı zamanda babasının öfkesine de sahipti.

Cassia haklıydı. Sabina kendi savaşını verebilecekken evde kalmayacaktı. Asıl soru şuydu: Flavian için mi savaşıyordu?

Cassia bunu öğrenmelidir, çünkü Sabina onun ve Lio'nun onu nişanından kurtarmak için en iyi umudu olabilir.

Solia'nın girişiyle birlikte Leydi Hadrian bir elini ağzına bastırdı ve Sabina ayağa fırladı. Sonra iki kadın daha büyük bir vakarla Solia'nın önünde derin bir reverans yaptılar. Arkalarında hizmetçileri diz çökerken, Perita başını eğdi.

"Majesteleri," dedi Leydi Hadrian.

Majesteleri. Majesteleri. Mırıltılar Tenebra'daki kadınların dudaklarında çadırın içinde dolaşıyordu. Cassia için her şey daha gerçek hale gelmişti. Kız kardeşi kraliçe olacaktı. Eğer başarırlarsa.

"Lütfen, Leydi Hadrian," dedi Solia. "Kalkın ve sizi kucaklamama izin verin."

"Beni onurlandırdınız Kraliçem." Leydi Hadrian ayağa kalktı ve Solia'yı ona doğru tuttu. "Lordum bize haberi verdiğinde inanmakta güçlük çektim... ama işte yine kollarımdasınız."

Sonunda birbirlerini bıraktıklarında, Solia Leydi Hadrian'a reverans yaptı. "Küçük bir kızken dokuma odanızda çok mutlu saatler geçirmiş, sizi örnek almıştım. Bir kez daha dokuma tezgâhınızın etrafında size katılabilir miyim?"

Leydi Hadrian'ın gözleri yaşlarla parladı. "Bu benim için büyük bir mutluluk olurdu."

Solia ellerini Sabina'ya uzattı. "Umarım dostluğumuzu tazeleyebiliriz."

"Elbette, Kraliçem." Sabina tereddüt etmeden ellerini tuttu ama gri gözleri kapalıydı.

Sabina'nın içinde barındırdığı çekinceler ne olursa olsun, bunların üstesinden gelmek Cassia'nın Flavian'la olan nişanını bozmanın anahtarı olabilirdi

Leydi Hadrian, Kella'yı Solia ve Cassia kadar sıcak karşıladı ve erkeklerin duyamayacağı bir yerde konuşmak için hepsi ateşin etrafına yerleşti. İster özgür bir lordun kampındaki Tenebran hanımları ister göçebe çadırlarındaki Azarqi tüccar kraliçeleri arasında olsun, zamanın onurlandırdığı bir gelenektir bu. Birbirlerinin gücünü kabul eden ve yılların saygısını yeniden canlandırmak için iltifat eden hoş sohbetlerde bulundular. Gizli güçlerini gizlemek ve sürpriz avantajlarını korumak için zayıflık maskeleri takarak çekingen davrandılar.

Cassia, Kella ve Solia'nın kendilerine hâkim olduklarından emin olunca Perita'nın yanına oturmak için izin istedi. Cassia Tenebra'ya dönmekten ne kadar nefret etse de, burada hiç ummadığı bir mutluluk yaşıyordu. "Seni tekrar görmek çok güzel."

Arkadaşı gülümsedi, açık kahverengi buklelerini temiz bir fular altına sıkıştırmış, kendine daha çok benziyordu. "Tenebra'ya geri döneceğinizi hiç düşünmemiştim leydim."

"Ben de öyle."

"Onunla tanışacağın için çok mutluyum." Perita uyuklayan bebeği kollarına yeniden yerleştirdi.

Cassia onun küçük, buruşuk yüzüne baktı. Dünyası çok basit görünüyordu. Annesine olabildiğince yakındı ve önemli görünen tek şey de buydu.

"Olağanüstü biri," dedi Cassia.

"merhaba deyin," Perita.

Cassia onun minik elinin inanılmaz yumuşaklıktaki tenine dokundu. Sıcacık parmaklarını onunkilerden birine doladı ve sevimli bir saçma ses çıkardı.

Bu hayattaki ilk günü asla bu kadar tehlikeli olmamalıydı. Cassia, Perita ve ailesinin Koleksiyoncu'ya bir daha bu kadar yaklaşmasına izin vermeyecekti. Bir yolunu bulmalıydı. "Keşke ikiniz daha güvenli bir yere gitseniz."

"Hiçbir yer güvenli değil," diye yanıtladı Perita. "Kral her türden iğrenç büyücüyle arkadaşlık ediyor. Başiboş bir büyüünün ne zaman bir büyücünün kafasına düşeceğini kim bilebilir?"

Yanlış zamanda yanlış yerde olan bir halk adamı mı? Eğer iç savaş çıkarsa, Callen'a olabildiğince yakın kalacağım."

Cassia tartışmak istedi ama yapamadı. Tehlike karşısında kimse onu Lio'nun yanından ayıramazdı. "Anlıyorum."

"Tabii ki öyle, her zaman kendini olayların içine sokuyorsun. Geçen geceki gibi." Perita'nın içinden bir ürperti geçti ama sonra soğukkanlılığını topladı. "Hesperinlerin Callen ve bana olan hayat borçlarını onurlandırmaları konusunda söylediklerinde ciddiydin. Ya da minnettarlık bağı, sanırım öyle diyorlar. "

"Nasıl hissediyorsun?" Cassia sordu.

"Sanki bu karyoladan kalkıp işe koyulmak istiyorum. Hesperinein iyileştirmesi bambaşka bir şey leydim. Kraliçe Soteira dizini iyileştirdikten sonra Callen'ın neden benimle odanın içinde dans etmekten vazgeçemediğini şimdi anlıyorum."

"Ayaklarını yere koymayacaksın. Görüyorum ki diğer hizmetçiler de bu konuda hemfikir," dedi Cassia, Leydi Miranda elinde Perita'nın içmesi için bir fincanla yaklaşırken. Cassia genç kadına bir gülümseme sundu.

Miranda başını eğdi ve sanki gitmek için acelesi varmış gibi bardağı bırakacak bir yer aradı.

Cassia, "Başka bir yerde göreviniz varsa ben alırım," diye teklif etti.

"Gelmez," dedi Perita, "ya da gelirse, Leydi Sabina onu geciktirdiğimiz için bizi affedecektir. Bizimle otur Miranda."

"Gerçekten görevimin başına dönmeliyim." Miranda sanki yanmaktan korkuyormuş gibi fincanı Cassia'nın ellerine bastırdı, sonra da aceleyle reverans yaparak ateşin yanında Sabina'nın yanına gitti.

"Üzgünüm leydim," dedi Perita kaşlarını çatarak. "Ona ne oldu bilmiyorum. Ona bunca zaman sizi övdükten sonra, burada olmanızdan en az benim kadar heyecan duyacağını düşünmüştüm."

"Onu pek suçlayamam," dedi Cassia. "Tenebra'nın kadınları arasında hiçbir zaman sevilmedim. Eğer sorun gayrimeşru doğumum değilse, nişanlanmam ya da siyasi hırslarımdır. Eğer bunların hiçbiri değilse, onu kafirlerin arasında korkutmuş olmamdır."

Perita başını salladı. "Batıl inançlı olmaktan çok mantıklıdır. Ona Orthros'un gerçekte nasıl bir yer olduğunu anlattım ve o da bana inandı."

"Yani Hesperinlere karşı özel bir düşmanlığı yok mu?"

"Hayır," dedi Perita, "o insan türünden canavarları daha iyi tanıyor. Anlıyorsunuzdur."

"Çok iyi. Miranda ve benim bazı ortak noktalarımız var gibi görünüyor."

"O da senin gibi doğuştan temkinli," dedi Perita. "Seninle ilgili kararını vermesi için ona biraz zaman tanı, o zaman yola gelecektir."

"Anladığım kadarıyla çok sevdiğiniz bir arkadaşınız."

"Miranda iyilerden biridir leydim. Ona güvenebilirsiniz."

"Bunu seni ne kadar cesurca savunduğundan anlayabiliyorum," diye cevap verdi Cassia. "Siz ikiniz nasıl tanıştınız?"

"Şey, leydim, Callen ve ben planlarınızda size yardım etmeye başladığımızdan beri... pek çok yerde arkadaş edindik diyebiliriz. Olaylara bizim gibi bakan, krala ve Büyücü Tarikatlarına sevgi beslemeyen insanlar. İttifak yapanlar sadece lordlar ve leydiler değil, görüyorsunuz. Ve haneleri ayakta tutanlar da güçlü halk değildir. Bir iç savaş olsa bile, birinin çamaşırları yıkaması gerekir ve çamaşırlarınızı yıkayan kişinin kralın kıcını öpmediğini umsanız iyi edersiniz."

Cassia güldü. "Ah, Perita, seni çok özledim." Perita

sırıttı. "Tanrı biliyor ya, ben de seni özledim."

"Karakteri en iyi sen değerlendirirsin," dedi Cassia. "Senin arkadaşın benim de arkadaşımdır. Umarım Miranda da bunu böyle görür."

"Eminim yapacaktır. Bir sürü fırsatı olacak. Artık Leydi Sabina'nın hizmetkârlarıyız, yani bizi çok sık göreceksiniz."

Cassia kaşlarını kaldırdı. "Tebrikler dostum. Dünyada yükseliyorsun."

Perita sesini alçalttı. "Senin hizmetçin olmaktan daha yüksek bir yer yok."

Cassia hâlâ özgür bir lordun varisinin bir piçten, hatta bir kralın piçinden bile daha üstün olduğunu düşünüyordu. Ama arkadaşının duygularını takdir ediyordu. "İtiraf etmeliyim ki artık leydiniz olmamak hoşuma gidiyor. Artık sadece arkadaş olabiliriz."

"Unvanımı bırakmamı bekleme. Her zaman benim leydim olacaksın." Perita'nın söyleyiş tarzına bakılırsa, bu bir onurlandırmadan çok sevgi dolu bir isim gibi geliyordu.

Cassia arkadaşına göstermek için madalyonunu kaldırdı. "Ama artık Büyükelçi Cassia. Lio ve ben diplomatik hizmette ortağız."

"Bu sana çok yakışıyor!" Ama Perita şimdi oldukça ciddi görünüyordu. "Peki sen nasıl hissediyorsun?"

Cevaplaması kolay bir soru değil. *Keşke kız kardeşim tahtı istemeseydi. O kadar uzun yaşarsam güçlü bir büyücü olacağım. Eve dönmek istiyorum.*

Perita'nın kaşları daha da çatıldı. "Orthros'ta beklediğin kadar mutlu musun?"

Gerçi buna cevap vermek kolaydı. "Oh, Perita, öyleyim. Daha mutlu olamazdım."

"Sürekli onunla birlikte olduğunuz için Büyükelçi Toothy'nin parlaklığı geçmedi mi?"

Cassia güldü. "Hiç de değil."

Perita'ya Orthros'ta hayatın nasıl olduğunu ve Solia'nın hayatta olduğunun ortaya çıkmasının hayatı nasıl kesintiye uğrattığını anlattı. İmparatorluğu ve Solia'yı geri getirmek için neler yaptıklarını anlattı.

Perita başını salladı. "Sanırım Lord Lusty Breeches çok kötü bir kral olmazdı, ama tahtta bir Segetian'a katlanmak zorunda kalmayacağımız için rahatladık."

Cassia, "Umarım diğer herkes de bunu görür," dedi.

", nerede bakın. Lord Hadrian'ın kampında sevinmeyen tek bir kişi bile yok."

Cassia'nın bu konuda soruları vardı ama Perita'yı dostlukları ve Sabina'ya olan yeni sadakati arasında zor bir duruma sokmak istemiyordu. Cassia, Kella'yla konuşurken Sabina'ya kaçamak bir bakış attı.

"Çadırlarınız size mi ait?" Sabina açıkça büyülenmiş bir halde sordu.

Kella saç örgülerini omzunun üzerinden geçirdi. "Bir Azarqi kadınının evi ona aittir. Develerimizin sahibi kocalarımızdır. Ama karısı onunla işinin bittiğine karar verirse ve çadırlarını onu çölde sadece develeriyle baş başa bırakırsa, bu bir erkeğe çok az teselli verir."

Ateşin etrafındaki hanımlar kahkahalara boğuldu.

"Azarqi kadınları bunu yapabiliyor mu?" Miranda sordu. "Kocalarını terk edebilirler mi?" "Evliliğim böyle sona erdi." Kella yedek bir el dokuma tezgâhı almıştı,

Mavi parmakları çözgü ve atkı üzerinde Azarqi deseninde geziniyordu. "Çadırlarımı topladığım anda Azarqi yasalarına göre boşandık. Beni takip etmeye cesaret edemedi ama etseydi bile Tilili bir deveden daha hızlıdır."

Hizmetçilerin skandal yaratan kahkahaları daha da yükseldi ve Leydi Hadrian'ın gülümsemesi, sessizce de olsa en çok onun güldüğünü gösteriyordu. Ama Miranda, Cassia'yı kendisine bakarken yakaladığında kahkahası sahte çıktı. Bir an için

Bir anda bakışları buluştu ve Cassia genç kadının gözlerindeki duyguyu gördü.
Korku.

Sonra ağırbaşlı hizmetçi maskesi bir kez daha yerine oturdu.

Cassia'nın üzerine korkunç bir farkındalık çöktü. Eğer Miranda Hesperinlerden korkmuyorsa, bunun tek bir açıklaması olabilirdi. Cassia'dan korkuyordu.

Cassia kendi çıkarı için bilgi takası yaparken itibarını mahvettiğini biliyordu. Kendi patavatsızlıkları yüzünden hizmetkârlarının efendileri tarafından azarlanmasına neden olmuştu. Cassia, kralın ölümcül öfkesinden ve küçük zalimliklerinden kaçmak için verdiği bitmek bilmeyen savaşta kendi zalimliklerini de yapmıştı.

Miranda'nın canavarı mıydı?

CASSIA'NIN HEDİYE GÖRÜLERİ ONU GEÇMİŞİNİ YENİDEN YAŞAMAYA , MİRANDA'NIN ACISINI YAŞAYACAK MIYDI? O gece bunu öğrenmek için beklemeyecekti. Miranda'ya nasıl yanlış yaptığı hakkındaki gerçeği, bunu düzeltmek için hâlâ zamanı varken öğrenmesi gerekiyordu.

Cassia, Miranda'yı kendisine açılmaya ikna etmenin ne kadar zor olacağını biliyordu. Kendisi de bir zamanlar o kadar güvenilmez biriydi.

Geçmişte yaptıklarının hâlâ çözülmesi gereken pek çok feci sonucu vardı. Miranda'nın zamana ihtiyacı vardı ama Cassia şu anda nişanından kaçma fırsatını değerlendirmeliydi.

Perita'ya Sabina ile Flavian arasındaki ilişkinin nasıl olduğunu sormaya karar verdi. "Lord Lusty Breeches'in tüm bu olaylardaki rolü hakkında bir hanımefendi ne düşünüyor?"

Perita sesini alçalttı. "Bu ikisi senin ve Hesperine'in olduğundan çok daha fazla birbirlerine bağılılar. Onlarla ne yapacağımı bilmiyorum. Ama ikimizin bu karmaşayı çözebileceğimizi söylemeye cüret edebilirim."

Cassia rahat bir nefes aldı. Flavian'ı tekrar gördüğünden beri ilk kez gerçek bir umut hissetmişti. "Bunu yapabilecek biri varsa, o da sen ve benim. Ama bu kolay olmayacak. Korkarım hâlâ nişanlıyım."

"Biliyorum," dedi Perita karanlık bir sesle.

"Beni bu durumdan kurtarabilecek herhangi bir bilgiye sahip olabilir misiniz?" "Hmm. Bana düşünmem için biraz zaman ver. Leydi Sabina bir şey kaçırmış olabilir.

faydalı olabilecek birkaç şey. Eğer benim için saygısız isimler olduğunu düşünüyorsanız

İnsanlar, Miranda ve benden başka kimse dinlemediğinde Lord Lusty Breeches hakkında neler söylediğini duymalısınız."

Cassia bir kahkaha attı. "Ona kızgın olduğu için onu suçlamıyorum. Sence hâlâ ilişkilerine devam etmek istiyor mudur?"

"Öyle olmasaydı, kızmak için bir nedeni olmazdı."

"Sence ideal sonucu ne olurdu?" Cassia sordu.

Perita içini çekti. "Onun ve o salağın bildiğinden bile emin değilim. Elllerinden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorlar."

"Bundan daha iyisini yapabilirim."

"Oh, leydim, gözünüzde o bakış var. Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Leydi Sabina'nın yeteneklerini burada Lord Hadrian'ın kampında kullanmak yerine Tam Konsey'de kullanmanın daha iyi olacağını düşünmüyor musunuz?"

"Oh, hiç şüphesiz. Bir öneride bulunabilir miyim leydim?"

"Asla sormana gerek yok, dostum. Önerilerine bayılıyorum."

"Bu durumda, bence ilk adım onun yanında olduğunu hatırlatmak. Tıpkı Sonbahar Kutlaması'nın yapıldığı gece, müstakbel kocanızın onun yerine pantolonunu indirmesinde bir sakınca görmediğinizi söylediğinizde yaptığınız gibi."

"Bunu kesinlikle yapabilirim." Cassia arkadaşının koluna dokundu. "Ben de seni Patria'da yanımda istiyorum, Hesperinlerin seni ve aileni koruyabileceği bir yerde."

Bakışları oğluna kaydı. "Size ve Hesperinlerinize mümkün olduğunca yakın olmayı tercih ettiğimi inkâr etmiyorum ve Leydi Sabina'yla gidersem bu sadakatsizlik olmaz."

Sabina çadırın bir köşesine çekilmiş, görünüşe göre bir sepet ipliği karıştırıyordu. Öfkesini kontrol etmek için kendine bir fırsat mı veriyordu?

Cassia çadırı geçip ona doğru gitti. Miranda bu fırsatı değerlendirip Perita'yla oturmaya gittiğinde Cassia pişmanlığını bastırdı. Şimdi bir şeyler söylemek istiyordu ama Miranda'yı tehdit altında hissettirmemek için daha dikkatli bir yaklaşım planlamalıydı.

Cassia, Sabina'nın sepetinden kaçan bir çile ipliği aldı ve ona uzattı. "Seni böyle bir zamanda Hadria'nın dışında bulabileceğimi düşündüm."

"Seyahat etmek için nadir ve heyecan verici bir fırsat." Sabina ipliği sepete attı ve renkleri sıraladı.

"Patria'ya seyahat etmeyi düşündünüz mü?"

Sabina becerikli parmaklarıyla karmakarışık ipleri karıştırdı. "Hiç sormayacaksın sanmıştım."

"Sizin için bir koltuk ayırdık."

"Ah evet, uzun ve yavaş müzakerelerde bir koltuk. Artık Konsey'in yetkisi için iki aday olduğuna göre, sancılı bir süreçle karşı karşıyasınız. Herhangi bir şeye karar verilmesi Sonbahar Ekinoksunu bulabilir."

Cassia her gün bu korkuyla uyanıyordu. Sonbahar Ekinoksu ailesinin Akanthia'nın bu tarafına dönmesi anlamına geliyordu; aynı zamanda Prenses Konstantina'nın Ayrılış'ı oylamaya sunma planı anlamına da geliyordu. Eğer Tenebra'nın halefi o zamana kadar hâlâ belirsizse, Orthros'un birinci kanları ne yapmaya karar verecekti?

Sabina düğümü çözdü ve ayrılan iplikleri düzeltti. "Anladığım kadarıyla Lord Deverran'ın oyunu kaybetmişsiniz. Ne yazık."

Cassia'nın endişesi artmıştı. "Nivalis sana başka ne söyledi?"

"Pakhne'ye olanlar için sizi ve Büyükelçi Deukalion'u suçluyor. Ama babamla konuştum ve durumun böyle olmadığını biliyorum."

"Hadria'dan biri Nivalis'in anlamasına yardımcı olabilir."

"Evet, Flavian'a karşı Hadrian'ın desteğine ihtiyacınız olduğu açık. Fraksiyonumuzdaki herkesi kız kardeşinize oy vermeleri için etkileyebilecek biri. Ama çok fazla Hadria'ya değil, yoksa Segetyalı yandaşlarınızı da korkutursunuz."

"Babanızın böyle bir etkisi var."

"Doğru zaman gelene kadar Patria'ya ayak basmamalı. Konsey'e katıldığında, kral kaybettiğini anlayacak. Lucis müdahale edecek. Kız kardeşin onunla yüzleşmeye hazır olana kadar bu gerçekleşemez."

Cassia başını salladı. "Her zamanki gibi zekice."

Sabina'ya ne istediğini sormak istedi. Ama hayır, bu hanımefendi için doğru yaklaşım bu değildi. Bazıları kur yapmayı severdi. Sabina kur yapmayı severdi. Cassia onun harekete geçmesini bekledi.

Sabina sepetten başka bir renk iplik seçmek için durakladı. Bir Hadrian mavisini çözdü. "Bana ihtiyacınız var. Patria'ya dönerken sana sessizce eşlik edebilirim. Varlığım, kan davası çıkarmadan nerede durduğumuzu herkese açıkça gösterecektir."

"Biz sizin müttefikiniziz," diye söz verdi Cassia. "Karşılığında hedeflerinizi destekleyeceğiz."

"O salak da öyle yapardı, biliyorsun." Sabina'nın bakışlarındaki öfke kıvılcımı yine saygısız isimler düşündüğünü gösteriyordu.

"Elbette. Onu ayaklarına kapatıp altın tepside dilediğin her şeyi sunacağından hiç şüphem yok. Ama Hadria'ya karşı onun yanında yer almayacağını da biliyorum."

Sabina güldü. "Buna gerek yok. Sen ve kız kardeşin Flavian'ın destekçileri tarafından kuşatılmışken ve Hadria'dan hiçbir destek gelmemişken ben burada oturup dokumaya devam edebilirim."

Cassia bunun ne kadar doğru olduğundan nefret ediyordu. Ama Sabina'nın yaptığı iyiliğin değerini bilmesine ve Cassia ya da Solia'nın bunu küçümsemesine izin vermemesine saygı duyuyordu. "Kız kardeşim Hadria'yı Flavian'ın hayal bile edemeyeceği şekilde destekleyebilecek bir konumda."

"Ama beni destekleyebilecek bir konumda mı?"

"İhtiyacınız olan destek daha kişisel bir nitelik taşıyorsa, sizi temin ederim ki kız kardeşim ve ben Flavian'la olan nişanlılığımı sona erdirmek için elimizden geleni yapıyoruz."

"Eminim öyledir. Ama benim iyiliğim için değil."

"Elbette sizin için. Umarım geçmişteki güvencelerim bunun kanıtıdır." Sabina'nın gözleri daha büyük bir öfkeyle parladı.

Cassia sözlerini düşündü. Sabina babasına çekmişti, bu yüzden Cassia açıkça konuşma riskini göze aldı. "Evleneceğimi düşündüğüm adamla bir ilişki yaşamam için sana onay verdim. İyi niyetime dair daha ne kanıt istiyorsun?"

Sabina birbirine karışmış iki rengi çekiştirdi ve Cassia'dan başka kimsenin duyamayacağı kadar kısık bir hayal kırıklığı sesi çıkardı.

"Onunla asla evlenmeyeceğim," diye ısrar etti Cassia, "kız kardeşim de evlenmeyecek. Bunu açıkça belirtmek isterim."

"Ateş Dansı'nı onunla paylaştı," diye tısladı Sabina.

Cassia bir iniltiyi bastırdı. Bunu engelleyememesinin bedelini ödeyeceklerini biliyordu. Bir kez daha kendi planlarının onu köşeye fark etti.

"Lord Hoyefe ile daha pek çok dansı paylaştı," dedi Cassia. "Ama Ateş Dansı'nı değil."

Bunun kültürel anlamının üstesinden gelmek için Hoyefe'nin flörtünden daha fazlası gerekecekti. Solia söyleyecekleri için Cassia'ya teşekkür etmeyecekti. Ama Cassia, o ve Solia'nın hoşuna gitse de gitmese de, Tendo'nun lehine bazı söylentiler çıkarmaktan geri durmuyordu.

"Kız kardeşimin bir İmparatorluk prensiyle anlaşması var," diye mırıldandı Cassia. "Kardeşi İmparatorluk'taki en güçlü krallıklardan birini yönetiyor."

"Evet, her kimse Demussavi Okyanusu'nun diğer tarafında. Majestelerinin çalılıklardaki efsanevi İmparatorluk prensi yerine elindeki güçlü özgür lordu ele geçirmeyeceğine inanmamızı mı bekliyorsunuz?"

"Onunla tanıştım. Sana söz veriyorum, Flavian'ın Solia ile evlenmesine asla izin vermez."

"Tenebra'nın lordları bir yabancı'nın kraliçeleriyle evlenmesine ve tahtlarını işgal etmesine asla izin vermez."

Tenebra'nın lordları Sandira Krallığı'ndan Tendesoyla tanışmamıştı. Cassia, Muson bir şey istediğine karar verirse, gölge diyarların sersemlerinin ona karşı hiçbir şansı olmayacağını biliyordu.

Ama Cassia'nın bu gece kimseyi, en azından Tendo ve Soli'yi bu konuda ikna edemeyeceği açıktı. Cassia'nın Sabina'nın fikrini başka bir şekilde değiştirmesi gerekecekti.

Sabina'nın kendisi hakkındaki düşüncelerini sonsuza dek değiştireceğinden emin olduğu bir gerçek vardı. Ama aynı zamanda Cassia'ya ve sevdiği herkese diğer tüm ifşaatlardan daha tehlikeli bir şekilde geri dönebilirdi.

Eğer Sabina Flavian'ın tarafını seçer ve Cassia'nın kendisine açıklamak üzere olduğu şeyi ona söylerse... O ve Lio her şeylerini kaybedebilirlerdi.

Cassia uzun bir süre kararsızlık içinde donup kaldı. Lio'ya bunu kabul edip etmeyeceğini soracak zamanı yoktu. Tıpkı Eudias'a açılmadan önce bunu onunla tartışma fırsatı bulamadığı gibi.

O zaman onun kararını anlamıştı. Eminim şimdi de onunkini anlayacaktır.

Avuçları terleyen Cassia, "Ben başka birine aşığım," dedi. Sabina hareketsiz kaldı ve ona baktı.

Cassia esprisiz bir kahkaha attı. "Buna inanmakta zorlanıyormuş gibi görünüyorsun. Herkes benim bu kadar soğuk olduğuma gerçekten inanıyor mu?"

Sabina ofladı. "Soğuk mu? Pek sayılmaz. Gözlerinde o ateş olduğunda tehlikeli oluyorsun. Ama benim sempatimi kazanmak için bir masal uydurmak dışında duygusal bağlara ihtiyacın olduğunu sanmıyorum."

"Saxara'da Flavian'la tanıştığınız o yaz duygusal bağlara ihtiyacınız var mıydı? Dünyada istemen gereken son kişiye aşık olmayı bekliyor muydun?"

Sabina tereddüt etti.

Cassia ağzından kaçırıldı: "Yasaklı kişiyle Solorum'da bir kış geçirdik."

Sabina'nın eli aşağı indi, ipliği sepetin içinde unutuldu. "İyi Tanrıça. Sanırım doğruyu söylüyorsun. Kış... Solorum'da..." Gözleri büyüdü.

Sabina omzunun üzerinden baktı ve Cassia'yı çadırın köşesine, rafta asılı bir duvar halısının arkasına çekti. "Ekinoks Zirvesi mi? *Hesperine elçisi mi?*"

"Lio'nun duyguları tek taraflı değil. Ben onun için ne kadar önemliysem o da benim için o kadar önemli."

Sabina'nın ne kadar afallamış görüldüğü biraz acıttı. "Bütün bunları bu yüzden mi yaptınız? Zar zor anlayabildiğimiz bir siyasi entrika değil miydi? Bir ilişki miydi?"

"Aştı." Cassia bu durumda *bizim* Sabina ve Flavian'ı kastettiğimizden şüpheleniyordu. Bir ara konuşmuşlardı ve Sabina, Cassia'nın niyetleri hakkındaki şüphelerini paylaşmıştı.

Şimdi Sabina güldü. "Ne de sen bir insansın."

"Çok uzun sürmeyecek," diye tersledi Cassia. "Şu anda bir Hesperine olmalıydım ama kız kardeşime yardım etmek için geri döndüm. Ve hayır, güç, ölümsüzlük ve tüm o saçmalıkları istediğim için değil. Sadece Lio'yla kalmak istiyorum."

"Sadece bir aptal bu kadar ileri gitme sebebinizin ölümsüzlük olduğuna inanır. Bir Hesperine'e dönüşmek o kadar da zor değil. Ama bir Hesperine elçisiyle eşleşmeyi garantilemek için mi? Evet, öyle. Bu bir krallığı yeniden şekillendirmeyi gerektirir."

"Şimdi anladın mı?" Cassia sordu. "Bu benim iyi niyet jestim. Eğer anlaşmanın bana düşen yerine getirmezsem, bana karşı kullanabileceğin değerli bir şey. Lütfen, sözüme güvenin. Solia sadece İmparatorluğuyla ilgileniyor, ben ise Hesperine'imle. Gücünü hiçbir erkeğe, en azından Flavian'a dayandırmadan yönetmek niyetinde."

Sabina'nın bakışları keskinleşti. "Patria'da size katılırsam, kız kardeşinizle Tenebra'nın ve benim geleceğim için neler düşündüğümü konuşma fırsatı bulacağımıza inanıyorum."

"Siz tam da onun bu geleceği kurmasına yardımcı olacağını umduğu türden bir hanımefendisiniz."

"," dedi Sabina. "Kız kardeşiniz benim tarafımı tutuyor."

Cassia onu ve onunla birlikte Sabina'nın Lio hakkındaki sağduyusunu asla kaybetmediklerinden emin olmalıydı. Cassia doğru şeyi mi yapmıştı? Sabina ona şömine başına kadar eşlik edip annesinin Solia ve Kella'yla yaptığı konuşmaya onları da dahil ederken Cassia sadece bunu umabilirdi.

"Hatırlıyor musun canım?" Leydi Hadrian gözlerinde sevgiyle sordu. "Hepimizin Hadria'da olduğu o ziyaret hayatımın en mutlu zamanlarından biriydi. Sen ve Prenses Solia'nın benim için dokuduğunuz duvar halısı hâlâ bende duruyor."

"Birlikte çok fazla dokuma yaptık." Sabina Solia'ya komplocu bir gülümseme sundu. "Erkekleri kılıç eğitiminde izlemek için gizlice dışarı çıkmadığımız zamanlarda."

"Sonra baban bizi yakaladı," dedi Solia gülerek, "ve daha fazla gizlenmemize gerek kalmadı."

Sabina uzandı ve ellerini Solia'ya uzattı. Solia ellerini tuttu, gözlerinde kırılğan bir umut vardı. Sabina'nın siyasi desteğine ihtiyacı vardı elbette. Ama aynı zamanda bir arkadaş da istiyordu.

"Anne," dedi Sabina, "Kraliçemiz döndüğüne göre, ondan ayrılmak istemiyorum. Sen ve babam Majesteleriyle birlikte Patria'ya dönmeme izin verir misiniz?"

Leydi Hadrian'ın mutluluğu soldu.

"Callen Leydi Sabina'nın koruması olarak gidebilir," diye önerdi Cassia, "Hesperine'in yardımıyla Perita'yı da yanımızda götürmek güvenli olur. Doğal olarak Leydi Sabina hizmetçisi Miranda'yı yanında isteyecektir."

Sabina bu fikirden memnun görünüyordu. "Böyle bir zamanda yanımda olmasını tercih edeceğim başka kimse yok."

"Kızlarımı o yırtıcı hayvanların inine göndermekten korkuyorum," dedi Leydi Hadrian, "ama sizin de buna uygun olduğunuzu biliyorum."

"Biliyorum anne, ama kraliçemiz Segetyalı rakibiyle tek başına yüzleşirken burada kalmaya vicdanım el vermiyor."

Solia elini Leydi Hadrian'ınkinin üzerine koydu. "Ve hepimiz siyasetin artık bizi ayırmadığı bir geleceği dört gözle bekleyebiliriz."

Leydi Hadrian'ın ifadesi sertleşti. "O gün için yapmamız gereken her şeyi yapacağız. Benim rızamı aldın, Sabina. Ama babanın rızasını alman gerektiğini biliyorsun."

Sabina'nın sesi nazikti. "Şimdi ondan izin isteyeceğim."

"Bu gece kraliçemizle birlikte Patria'ya dönmeye niyetli misiniz?" Leydi Hadrian acısını gizlediği belli olan bir soğukkanlılıkla sordu.

"Çok erken olduğunu biliyorum," dedi kızı, "ama bu sadece müzakereler süresince geçerli olacak. Konsey bir oylama yapar yapmaz, sen ve babam bize katılabilirsiniz."

Leydi Hadrian bir gülümseme buldu. "Seninle çok gurur duyuyorum."

Cassia, Sabina'yı öfke gözyaşları dışında hiç ağlarken görmemişti ama şimdi annesinin övgüsü karşısında gözlerini kırptırdı.

Callen Sabina, Solia ve Cassia'ya komşu çadıra kadar eşlik etti ve onları içeri aldı, dışarıda nöbet tutmaya devam etti. İçeri girdiklerinde Lord Hadrian önündeki sehpa üzerinde duran haritadan başını kaldırdı ve Solia'nın önünde eğildi. "Nasıl hizmet edebilirim Kraliçem?"

"Kişisel bir mesele," diye yanıtladı Solia gülümseyerek. "Kızınızın sizden bir ricası var lordum."

Masanın etrafında dönerek kenarına oturdu. Sabina'ya verdiği alaycı gülümseme tanıdık bir şefkatle doluydu. Kraldan ne kadar farklı bir babaydı.

"Bu bakışı biliyorum," dedi. "En sevdiğim kâhyamı tekrar değiştirmek mi istiyorsun?"

"Korkarım daha da yıkıcı bir şey," diye yanıtladı Sabina. "Majestelerine Patria'ya kadar eşlik etmek istiyorum."

Lord Hadrian tuzlu ve biberli sakalını ovuşturdu. "Peki kraliçemiz buna ne diyor?"

"Sabina'nın yanımda olmasından daha çok istediğim bir şey olamaz," diye yanıtladı Solia. "Haklı olarak, Tenebra'dan maiyetime katılacak ilk leydi o olmalı. Ama bu konuda sizi geçersiz kılmayacağım lordum. Kendi ev halkınızla ilgili böyle bir kararı siz vermelisiniz."

O daha cevap veremedi Callen çadıra daldı. Elindeki kılıcı gören Cassia'nın kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Solia'nın ve Lord Hadrian'ın elleri çoktan kabzalarında idi.

"Kral geliyor," diye duyurdu Callen.

AİLE TOPLANTISI

Cassia'nın boğazında içgüdüsel bir nara yükseldi. Kürek kemiklerinin arasından ter boşandı. Vücudu bir av hayvanı gibi kaçmak istiyordu.

Sonra Solia'nın bileğini kavradığını hissetti. Kendi eli de Solia'nın bileğine kondu ve kız kardeşinin nabzının aynı korkuyla attığını hissetti.

Bakışları buluştu. Solia'nın gözlerinde cesaret gördü. On beş yıldır ilk kez bu korkuyla birlikte yüzleşeceklerdi.

"Nerede o?" Lord Hadrian sordu.

Callen nefes nefese, "Batıdan tepeden aşağı geliyor," diye rapor verdi.

"Gözcülerimiz onu neden daha önce fark etmedi?" Lord Hadrian sordu.

"Yanında büyücü var mı?"

Callen başını salladı. "Partisinde cüppeli kimse yok lordum. Aksi takdirde büyü olduğuna yemin edebilirim."

Cassia'nın ilk panik parıltısı kaybolurken, onu yeni bir korku sardı. Lord Hadrian fark etmemişti.

Cassia ve Solia kraldan en büyük tehlikeyi görmüyorlardı. . Kampı Aithourian'lardan temizlemişlerdi, ama bir ateş büyücüsü üzerlerine çökmüştü.

Lio'yu zihninde hissetti, göz ucuyla dokunuşu konsantrasyonunun çoğunun hâlâ büyüünde olduğunu gösteriyordu. Ama bir şeylerin yanlış olduğunu biliyordu.

Bir İrade eylemiyle tüm korkusunu tek bir düşünceye odakladı ve onu Lio'ya doğru itti. *Atışı durdurma.*

"Hiçbirinizi bulmamalı," diye ısrar etti Lord Hadrian. "Sabina kaçmanıza yardım edecek."

Sabina, Solia ve Cassia'yı aceleyle çadırın kapısına doğru götürdü. "Kral Hadria'da olduğumu sanıyor, o yüzden sizinle geliyorum."

Cassia başını salladı. "Hesperinlere gitmeliyim."

"Birini göndereceğim." Lord Hadrian ona ve Solia'ya acele etmelerini işaret etti. Plan Cassia'nın zihninde şekillenmeye başladı. "Hayır. Ben olmalıyım. Açıklayacak zaman yok. Lütfen Lord Hadrian, kralla buluşmaya gidin. Gelişini geciktirin."

"Ben de seninle geliyorum," dedi Solia.

"Kraliçem!" Lord Hadrian itiraz etti. "Gitmelisiniz."

"Kralın dikkatini dağıt," dedi Solia ona.

Yüzü endişeyle kazınmış olan Lord Hadrian başını eğdi. "Nasıl isterseniz."

Sabina itiraz etmedi. "Miranda ve ben atları hazırlayıp kampın dışında sizi bekleyeceğiz. Mümkün olduğunca çabuk gelip bizi bulun."

Cassia, kral Hadrianların onları barındırdığını öğrenirse neler olabileceğini hayal etmemeye çalıştı. "Şövalye'yi yanında tutacak mısın?"

"Onun korumasından memnuniyet duyarım," dedi Sabina.

Cassia köpeğine Sabina'yı korumasını emretti ve kız kardeşiyle birlikte çadırdan dışarı çıktı.

"Bu taraftan." Cassia Solia'nın elini tuttu ve onu kuzeybatıya doğru yönlendirerek onları gözden saklayacak bir çadırın arkasına çekti. "Geçebilir misin?"

"Kral bu kadar yakınımdayken buna cesaret edemem. Eşarbım küçük büyüleri gizleyebilir ama bir geçişi değil. Hesperinler bizi örtebilir mi?"

"Bunu riske atmak istemiyorum. Büyülerine odaklanmaları gerekiyor. Sıradan gizlilik zamanı." Cassia aceleyle çadırın arka tarafına doğru ilerledi.

"Planın nedir?" Solia sordu. "Neden Lio'ya zihinsel bir uyarı gönderemiyorsun?"

"Öyleyim." Cassia ona kulak vermesini diledi. *Oyuncu seçmeyi bırakma.* "Ona koğuşun çökmesine izin vermemesini söylüyorum."

"Kralın burnunun dibinde koğuşu bitirmelerini mi istiyorsunuz? Bu çılgınlık!"

"Artık bitirmeliler. Ya kral Koleksiyoncu'nun kurbanlarından birini ya da daha kötüsü bir Gözetmen'i kaçırmaya çalışıyorsa?"

Solia küfretti ama Cassia'yı sonraki iki çadırın arasında takip etti. "Onlara koğuş konusunda yardımcı olmak için ne yapabiliriz?"

"Eşarbın dışında başkalarında da işe yarıyor mu?" "Evet, ama-"

"Buna ihtiyacımız olacak. Ve benim kanallığım - eğer inandığım şekilde çalışırsa."

Kampın ötesinden gelen nal sesleri ve sesler üzerine Cassia kayarak bir çadırın köşesinde durdu.

Kral neredeyse buradaydı.

Odağını, onu Majestelerine götüren büyü akımında tuttu. "Kralın aurasını hissedebiliyor musun?"

"Evet," dedi Solia tiksintiyle. "Ortak yakınlığımız nedeniyle onun aurasına karşı her zaman hassas olmuşumdur."

Cassia ürperdi. "Özür dilerim."

". O benim sihrimi bilmiyor ama ben onunkini her zaman hissedebiliyorum. Bu bize avantaj sağlıyor."

Cassia çadırların arasındaki koridora dalmak üzereydi ki Lord Hadrian'ın bir grup askeri kampın kenarındaki kargaşaya doğru ilerleyerek görüş alanına girdi. Cassia Solia'nın elini tuttu ve onu bir yığın erzak sandığının arkasına çekti.

Cassia, askerin botlarının çıkardığı seslerin altında, "Kralın büyüğü ne Aithourian'a benziyor?" diye mırıldandı.

"O hiçbir zaman resmi olarak eğitilmedi," diye fısıldadı Solia. "Bu yüzden onun büyüğü benimkinden daha dengesiz. Ama gizlice birlikte çalıştığı haydut mürtedlerden bazı kötü beceriler öğrendi."

"Hesperinleri tespit etmek için büyüler mi?"

Cassia sordu. "Bilmiyorum. Bu mümkün."

Cassia, kız kardeşiyle birlikte koridor boyunca koşarak bir sonraki çadır sırasının sığınağına gitmeden önce Hespera'ya bir dua gönderdi.

Yaz yağmurunun su birikintilerinden kaçarak gece boyunca koşturdular. Lord Hadrian'ın şüphelenmeyen adamlarından kaçarken, yanlarından geçtikleri çadırların içindeki endişeli konuşmaları yakaladılar. Kralın tehdidi her köşede belirliyordu. Sevdiği birini kaybetme korkusu Cassia'nın göğsünde bir mengene gibiydi.

Kız kardeşini kaybettiği o geceye çok benziyordu.

Cassia Solia'nın elini tuttu. Bu gece birlikteydiler. Ve kimseyi kaybetmeyeceklerdi.

Cassia Hesperines'i kraldan koruyacaktı.

Lio'nun alarm dolu zihin koğuşı. Kralın geldiğini biliyordu.

Yapma. Dur. Döküm. Yalvardı. *Bu sefer kararına güven.* Kan büyüğü gizemli duyularında zonkluyor, güçleniyordu.

Cassia az ileride bir açıklık görebiliyordu, kampın içinden geçen ana yol. Hesperinlerin döküm yaptığı yere ulaşmak için oradan geçmeleri gerekecekti.

Lord Hadrian adamlarından oluşan bir başka grubun başında dörtnala atını sürdü. Etraftaki her askerin gözü efendilerinin üzerindeydi. Cassia ve Solia

Onların geçmesini ve ordunun geri kalanının dikkatini kralın gelişi için hazırlık yapmaya vermesini bekleyen değerli anlar.

"Ne kadar yakın?" Cassia fısıldadı.

"Neredeyse eperde," diye uyardı Solia.

Sonunda Cassia ve Solia çömelerek yola çıkmaya cesaret edebildiler. Cassia nefesini tuttu. Ne kadar çok göz vardı. Bir çiftin onları görmesi ve yaklaşan krala haber vermesi yeterliydi.

Yolun diğer tarafındaki gölgeler onları ve bir i çekti. Sadece birkaç çadır daha. Birkaç adım daha. Neredeyse varmışlardı.

Kamptan dışarı fırladılar ve Lio'nun peçe büyülerinin erişim alanına girdiler. Mak ve Lyros birleşmiş ellerinden kan damlayarak durdular. Karşılarında Lio ellerini kan çizgilerinin üzerine uzatmış, sessiz bir İrade eylemiyle büyü yapıyordu. Cassia onun büyüünü gözleriyle göremiyordu ama büyülü duyularını dolduruyordu. Onu ışık ve gölgeden oluşan sıcak iplikler olarak hissetti, kristal yankılar halinde etrafında döndüğünü duydu. Kendisi ve Deneme kardeşleri arasında şekillenmekte olan koğuşa dönüştü.

Dinlenmekte olan akım taleple zonklasa da Cassia onu geri püskürttü. Lio'nun önünde durdu.

Gözleri masmavi ve ışık büyüüyle parlıyordu. "Hücum peelerimi güçlendiriyor, ama eğer kral Aithourian büyülerini biliyorsa..."

"Bu kadar büyüü saklamak çok zor olacak," diye bitirdi Cassia. "Bir fikrim var. Benimle risk alır mısınız?"

"Her zaman," diye söz verdi.

Kız kardeşiyle yüzleşmek için döndü. "Solia, eşarbını aynı anda hem senin, hem Mak'ın, hem de Lyros'un etrafına sarmanın bir yolu var mı?"

"Bu gerçekten işe yarayabilir." Solia eşarbını omuzlarından indirip bileğine doladı.

Yumruğunu Mak ve Lyros'un birleşik ellerinin etrafına kapattı ve üçünü birbirine bağladı, parlak kırmızı kanları altın atkıya sızdı.

Havadaki büyü hissi daha az baskın hale geldi ve Cassia umut hissetti.

"Büyüyü azaltıyorsun," dedi Lio anlayışla, "onu azaltmaya çalışıyorsun, böylece tüller onu gizlemeye yetecek."

Sırada ne olduğunu tahmin ettiğini düşündü ama emin olması için onu uyardı. "Senin büyüden gelen sihri kanalize etmeye çalışacağım. Kendini hazırla."

O, Mak ve Lyros başlarını sallayınca Cassia derin bir nefes aldı ve Lio'nun elini tuttu.

Birleşen ellerinden bir güç sarsıntısı fırladı ve tüm vücudunu sarstı. Mak'ı, Lyros'u ve kız kardeşini hissetti. Rudhira'yı ve yakınlarda gizlenmiş Şarjörlerini. En çok da Lio'yu, hepsiyle olan bağlantısını. Ayaklarını destekledi, onun elini sıkıca kavradı ve kendini akıntıya bıraktı.

Büyü, Lio ve Deneme kardeşlerinin inşa ettiği gölge ve sihir çizgisinden çok daha fazlasıydı. Bu sadece gecenin derinliklerinde parlayan yıldızın merkeziydi. Cassia büyüünün kendisini bozmadan bu ışıltıyı azaltmalıydı. Eğer çok fazla kanalize olursa, kesinlikle koğuştaki çokertecekti.

Lord Hadrian ve adamları kamptan dışarı at sürdüler. Yukarıdaki tepede atlar belirdi ve aşağı inmeye başladı. En öndeki atlı, gök mavisi ve altın rengi bir pelerin giymiş, beyaz saçlı bir figürdü.

Cassia, Lio'nun kollarında geliştirdiği tüm odaklanmayla büyüünün ışıltısını kendine topladı ve çekti.

Starfire ona doğru büzüldü ve damarlarında patladı. İçinden parlayan güç karşısında coşkulu bir çığlık atmamak için dilini ısırdı. Gece karardı, hava sessiz ve sakindi.

"Evet," dedi Lio'nun sesi kulaklarında ve zihninde, "*işe yarıyor Cassia!*"

O ve Deneme kardeşleri büyülerine daha fazla büyü kattılar ve büyü kızın içine taşıdı.

Duyularını tüketen büyüünün parıltısı içinde, Lord Hadrian'ın kralın önünde diz çöküşünü ve hepsinin nefret ettiği zorbayı saygıyla selamlayışını izledi.

Annesinin katili ondan ve sevdiği insanlardan sadece birkaç adım ötedeydi.

Kral artık güneşli odasında oturup tehditler savurmuyordu. Savaş atına binmiş, zırhı askerlerinin meşalelerinin ışığında parlıyordu. Kılıcı duvarda asılı değil, yanında bağlıydı ve budaklı eli kabzasında duruyordu.

Cassia'nın bakışları adamın çenesindeki, beyaz sakalını gölgeleyen eski yanık izine takıldı. İlk kez, adamın kendi kontrolsüz büyüüyle kendini yaralayıp yaralamadığını merak etti.

İçinde gürleyen büyü ona meydan okuyan bir savaş çığlığı gibiydi ama adam ona doğru bakmadı.

Kâbuslarına musallat olan ses aylar sonra ilk kez kulaklarına ulaşmıştı. "Kampınızda her şeyin yolunda olduğuna dair bir rapor beklerken, bunun yerine yedi öfkeli Aithourialı ile karşılaştığımda ne kadar şaşırdığımı tahmin edersiniz."

Cassia onları birbirine bağlayan büyü sayesinde Lio'nun gerginliğini hissetti. Büyücülerden kurtulma çabası onlara geri dönmek üzere miydi?

"Her şey yolunda değil," dedi Lord Hadrian. "Majesteleri benden doğru raporlar bekliyor. Kendilerine müttefikimiz diyen büyücüler adamlarımın ölümüne sebep oldu."

Her ne kadar açık sözlü ve dürüst olsa da Lord Hadrian sözlerini çarpıtmakta ustaydı.

Kralın sesi her zamanki gibi sertti ama hatırladığından daha boğuk çıkıyordu. "Büyülü Topraklar'daki müttefiklerimiz bu tür kazaları ihtiyatlı bir şekilde ele almamızı tercih ederler."

"Saygılarımla, Majesteleri, dost ateşi nedeniyle harcanan hayatların gizli saklı hiçbir yanı yoktur."

"Peki ya Hesperinler tarafından tehlikeye atılan hayatlar? Bölgede kol gezdiklerini biliyoruz. Aithourialılar olmadan ordularımı bu yaratıklardan nasıl koruyacaksınız?"

Cassia'nın içinden daha fazla güç aktı ve teninde terler oluştu. Mak ve Lyros'un kan çizgisi, sanki büyü ona kendi hayatını vermiş gibi çimlerin üzerinde damlıyordu. Kral ve Lord Hadrian'ın diğer tarafında, Vekilharçların çemberinin başladığı yerdeki koyu kırmızı lekeyi görebiliyordu.

Lord Hadrian yerinde durdu. "Majesteleri, krallığınızda barışı korumaya kendimi tamamen adadığımı biliyor. Kampımdaki o büyücülerle bunu yapamam. Hesap vermem gereken altı kederli aile var. Aithourialılar, Hadrian adaleti altında onları sorumlu tutamayacak kadar kralıma sadık olduğum için kendilerini şanslı saymalılar."

Kral atını Hadrian'ınkinin yanına doğru iterek lordun gözlerinin içine baktı. "Evet, uzun zamandır Tenebra'daki en sadık adam olma ayrıcalığına sahipsin. Benim önümde özgürce konuştuğun için seni hiç cezalandırmadım. Ama eğer bir şeyler saklıyorsan, benim adaletimden üstün olduğunu düşünme."

Cassia büyü'nün gücüne, önünde kontrolünün dışında gelişen tehlikeye karşı dişlerini sıktı. Lord Hadrian'ın şu anda gözden düşmesini göze alamazlardı.

Eğer kral kılıcını çekerse, Lord Hadrian'ın tüm güçlerini kendi tarafına çekmesi gerekecekti. Bu sadece bir kan gölüne değil, aynı zamanda bir büyücü düellosuna dönüşecekti.

"Majesteleri performansından memnun kalmazsa, kendimi Hadria'ya sürgüne göndereceğim. Kuvvetlerimi bu gece dağıtabilir ve kampımı Cordialı müttefiklerimize bırakabilirim."

Mükemmel bir karşı saldırı. Kral, Lord Hadrianus'un ordusunun Patria'da patlak veren isyanla arasında duran tek şey olduğunu ve yedi Aithourialının onu korumaya yetmeyeceğini çok iyi biliyordu.

"Kampınızda bir tur atmak istiyorum," diye talep etti kral. "Tehditleri araştırmalı ve Aithourian yardımı olmadan güvende olacağınızdan bizzat emin olmalıyım."

Lord Hadrian sakince, "Konuştuğumuz gibi sizin için hazırlık yapıyoruz," diye cevap verdi.

"Adamlarınızın her zaman hazırlıklı olduğunu biliyorum. Gecikmemize gerek olmadığına eminim. Şimdi beni kampa götür." Bu bir davet değildi.

Lord Hadrian'ın atını çevirip kampa doğru sürmekten başka çaresi yoktu. Kan çemberindeki o son boşluğa doğru.

Kan çizgisi, Lord Hadrian'ın bineğinin arkasında kıpkırmızı, parlayan dallarını kıvırdı. Topuklarındaki görünmeyen kıştırma, atın ileriye doğru dans etmesine neden oldu. Lord Hadrian ellerini dizginlerinde sıktı.

Kral gözlerini Lord Hadrian'dan kaçırdı ve bakışlarıyla etraflarını taradı.

Ve sonra Cassia bunu hissetti. Bu şimdiye kadar karşılaştığı tüm Aithourian büyülerinden çok daha kötüydü. Kralın içinden çıkan büyü yanıltıcı. Hastaydı. Korku ve öfke kokan, çarpık, yakıcı bir şeydi.

Özüne kadar kötüydü. Büyüsü bile zalimliği yüzünden bozulmuştu.

Ama artık kendi büyüü vardı. Kız kardeşini, Grace'i ve Hesperine ailesini korumak için gerçek bir güç.

Kralın büyüünün üzerlerinden geçmesini izledi. Önce Mak ve Lyros dişlerini gösterdi. Sonra parmak eklemleri kılıcının kabzasında bembeyaz olan Solia.

Sonra Cassia'ya çarptı. Derisini yaktı ve onu önünde diz çökmeye zorladığı her seferde olduğu gibi terletti. Midesi altüst oldu ve boğazında safra birikti.

Lio onun elini sıkıca kavradı, büyüü kabardı ve büyüünü titreyen bedeninde tutarken bir çılgılık attı. Hesperine büyüü

İçinde parlıyor, kör ediyordu, derisi ve kemikleri onu kralın sondaj lanetinden gizleyen tek perdeydi.

Sonra ateş söndü ve teninde serin bir hava hissetti ve nefes aldı.

Hesperin'lerin İradeleri çimenlerin üzerindeki kırmızı çizgiyi son mesafeye kadar itti. Solia da onlarla birlikte odaklandı. Kan kanla buluştuğunda çember kaynaştı ve büyü'nün yapısı Cassia'nın zihninde camdan ve adamas'tan bir kalkan gibi parladı.

Büyü ondan ve koğuştan çekildi ve gücü uzuvlarını terk etti. Lio onu kucağına aldı ve göğsüne bastırdı.

Onun kollarında, kralın thelemantik koğuştan geçip çadırların arasında kayboluşunu izledi.

Lucis'in son askeri de artık görünmez olan bariyeri geçtiğinde Lio, "Koleksiyoncu aralarında değil," dedi.

Bu gece gelmemiştii. Ama gelecekti. Ve geldiğinde, onların koğuşu yerinde olacaktı.

Mak ve Lyros yanlarında toplandılar ve Solia kan lekelerine aldırmadan Cassia'nın elini iki eliyle ovuşturdu. "Sen iyi misin?"

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım." Cassia acımasızca gülümsedi. "Az önce kralı ilk kez sihrimle yendim."

"Bu inanılmazdı." Bilincini kaybetmeden önce duyduğu son şey Lio'nun övgüsüydü.

CASSIA kendine geldiğinde, dünya hareket ediyordu. Hayır, altında bir at hareket ediyordu. Solia'nın büyük altın atının üzerinde yan oturuyordu ve kız kardeşi onu sıkı sıkı tutuyordu.

"Sevgilinle gelemediğin için üzgünüm," diye mırıldandı Solia. "Seyircilerimizin önünde çok skandal olur."

Lio ve Kella Solia'nın solunda, Sabina ve Miranda sağında, bir yük atı da arkalarından geliyordu. Knight, Solia'nın atının yanında tırısı kalktı ve Cassia'dan gelen ilk hareket işaretinde onun nalını yaladı.

Ayak parmağıyla onu şefkatli bir şekilde dürttü. "Yalan söyleme, Soli. Benim için endişelendin ve sanki hâlâ yedi yaşındaymışım gibi bana sarılmak istedin."

," diye itiraf etti Solia, "evet. Hesperine'iniz abla ayrıcalığı adına sizi bırakma gösterdi."

Cassia gülümsedi ve yüzünü Solia'nın omzuna yasladı. Az önce kralla karşı karşıya gelmişlerdi ve Cassia gücünü bir büyü eyleminde harcamıştı. Bir an için kendini çocuksu bir rahatlığa bırakabilirdi.

Solia'nın kolları onun etrafında sıkılaştı. "Seninle gurur duyuyorum." "Teşekkür ederim, Soli."

"Büyükelçi Cassia, nasıl hissediyorsunuz?" diye sordu Lio ve zihnine nazik bir dokunuşta bulundu.

Ona güven verici düşünceler gönderdi. "Daha iyiyim, teşekkür ederim, Büyükelçi Deukalion."

"Hesperine delegasyonu, bizi peçelerimizin altından bulup kralın gelişi konusunda uyardığınız için size minnettar. Gizlice taşıdığı anti-Hesperine tılsımlarını bize anlattığınız için de teşekkür ederiz. Bizi ona kesinlikle ifşa ederlerdi."

Ah, tılsımlar. Açıklamaktan kaçınmak için mükemmel bir yol, *kral gizlice bu gece bizi katledebilecek bir mürted büyücü*. Cassia oyuna devam etti. "Elbette. Hesperine müttefiklerimizi kovalamasına izin veremeyiz."

"Babam bu tılsımlara sahip olduğunu fark etmemişti." Sabina endişeli bir ifadeyle Cassia'ya baktı. "Hesperinleri uyarmak için koşturmak seni çok yormuş olmalı. Prenses Kella bana Tenebra'ya döndüğünüzden beri rahatsız olduğunuzu söyledi."

"Askeri kamplar bulaşıcı hastalıklara davetiye çıkarıyor," dedi Kella. "Patria'ya geldiğimizden beri hasta olmasına şaşmamalı."

"Oh, evet. Korkarım sağlığım zarar gördü." Zayıf bünyesi hakkında dedikodu yapıldığını düşünmek Cassia'nın canını sıkıyordu ama bu durumdan çıkacak en kötü dedikodu buysa, bu bir zafer olurdu.

Sırlarının yapısı giderek karmaşıklıyordu. Nivalis bir büyücünün Pakhne'nin büyüünü çaldığını biliyordu ama bunun Koleksiyoncu olduğunu bilmiyordu; Sabina Cassia'nın Lio'ya aşık olduğunu biliyordu ama hastalığının ona olan özleminden haberi yoktu. Ve ilişkileri Perita için bir sır olmasa da Miranda için öyleydi. Tanrıça, Cassia kartlardan oluşan evinin bu kadar kırılğan olmasına nasıl izin vermişti? Dikkatle yerleştirdiği kartlardan biri her düştüğünde, bütünü desteklemek için bir başkasını oynatıyordu ama bu sadece başka bir istikrarsızlık yaratıyordu.

"Hanımefendi Perita'nın sağlığı için endişelenmeyin," dedi Lio. "Vekilharçlar ona ve oğluna adım attırıyor ve Callen da onlara eşlik ediyor."

Kella fal kılıcını döndürdü. "Leydi Sabina'nın babasına yolculuğun bu ayağı için korumasını getirmediğini söylemeyeceğiz."

"Eğer öğrenirse," dedi Solia hafifçe, "hanımlarımı korumak için fazladan bıçağa ihtiyacımız olmadığına onu temin ederim."

"Elbette Kraliçem," diye cevap verdi Sabina. "Sizin ve Prenses Kella'nın yanında güvende olduğumu biliyorum."

Cassia durumu net bir şekilde okuyamayacak kadar yorgun muydu, yoksa Sabina'da bir gerginlik mi yakalamıştı? Öfkesini saklamak her zaman en büyük zorluğu olmuştu. Solia onu koruduğu için neden kızgın olsun ki?

Oh. Flavian meselesini halletmiş olmalarına rağmen Sabina hâlâ Solia'yı kıskanıyordu.

Tabii ya. İkisi de birlikte kız olmuş, erkeklerin dövüşünü gıpta ile izlemişlerdi. Ama Solia bir savaşçı olmuş, Kella'yla macera dolu bir hayat yaşarken, Sabina hâlâ eteklerin içine hapsolmuş, kız kardeşlerini büyütüyordu.

Patria'ya bakan bir tepeye çıktılar. Sabina dizginleri çekti ve çadırları, festival pavyonlarını ve Yaz Gündönümü şenlik ateşi için hazır odun yığınlarını inceledi. "Segetian fraksiyonundan çok fazla sancak görüyorum. Bana tahmin ettiğimden daha fazla ihtiyacınız var."

"Kız kardeşim taleplerinizi dinleyeceğime dair size söz vermişti," dedi Solia. "Bunu şimdi ve burada yapmaktan mutluluk duyuyorum. Eğer sana istediğin cevabı vermezsem, bu gece Hadria'ya doğru çıkacağını söyleyebilirim ve bu hakkına saygı duyuyorum."

Sabina atını çevirdi ve kaderine karar verecek olan lordlar topluluğunun üzerinde Solia'ya baktı. "Kraliçem, bana kalırsa o Segetian tavuskuşuyla istediğinizi yapabilirsiniz. Evlendirin onu. Evlendirin. Sürgün edin. Onunla evlenmenizden çok daha önemli vaatler var sizden almak istediğim."

Cassia'nın temkinliliği hayranlığıyla savaştı. Sabina onu şaşırtmayı başarmıştı.

Solia, "Görünüşe göre benzer önceliklerimiz var," dedi.

"mi? Evlenmek ve kocamın Hadria'yı ve babamın Özgür Lordlar Konseyi'ndeki koltuğunu miras almasını izlemek istemiyorum. Toprakları ve unvanı kendim devralabilirim."

Solia başını salladı. "Ancak konsey boşalacak ve onu doldurmak yeni hükümdara düşecek. Babanın niyetinin bu olup olmadığını sık sık merak etmişimdir. Hadria'nın koltuğunun taca geri dönmesini, gelecekteki kan davalarına karşı bir güvence olarak kendi soyunun gücünü kırmak mı istiyor?"

"Evet." Sabina çenesini kaldırdı. "Bunun olmasına izin vermeyeceğim. İşte size sorum, Majesteleri. Bir krallığı yönetmeye niyetiniz var mı?"

Bir kadın tahtta oturabilir ama Konsey'de oturamaz mı?"

Cassia, "Kendi başına Tenebra'nın ilk Özgür Leydisi olmak istiyorsun," diye fark etti.

Solia'nın atı altlarında dans etti. "Leydi Sabina, benden size bir iyilik yapmamı istediğinizi sanıyordum. Eğer o masaya oturmaya ve lordların misillemesine katlanmaya razı olursanız, size minnettarlığımı ve koşulsuz desteğimi sunacağım. Sizi Konsey'imdeki ilk kadın yapmaktan daha çok istediğim bir şey olamaz."

"Tutamayacağınız sözler vermeyin," dedi Sabina. "Yüzlerce yıllık Tenebran yasalarını ve geleneklerini değiştirmenin hızlı olmayacağını biliyorum."

Solia Lio'ya baktı. "Danışmanlarımla birlikte bu konu üzerinde çalışıyorum."

Lio, "Bu benim bazı önerilerde bulunduğum bir alan," dedi. "Özgür lordlar yasadan ziyade geleneklere göre erkektir. Kral Lucian, Özgür Şart'ın hiçbir yerinde bir Konsey koltuğunun miras kalması için erkek olunması gerektiğini belirtmemiştir. Bir erkeğin mi yoksa kadının mı Özgür Lord olması gerektiği belirtilmemiştir. Bunun karısının etkisi olduğundan şüpheleniyorum, çünkü Lustri arasında kadınlar büyük nüfuz sahibi pozisyonlara sahipti."

Sabina ona bakakaldı. "Bu Özgürlük Sözleşmesi'nde bile yok mu? Yüzyıllar boyunca lordlar, eşlerinin yapmasını istedikleri her şeyi haklı çıkarmak için sanki Anthros'un kendi eliyle yazılmış gibi o parşömen parçasına işaret ettiler."

Solia, "Orijinal tüzüğün kopyalarını çıkarmak ve dağıtmak da plan listemde yer alıyor," dedi.

Lio, "Tenebran yasalarının geri kalanı bir erkek varis varsayıyor," dedi, "ve bölgeler arasında inanılmaz bir tutarsızlıkla değişiyor. Bu yasaları değiştirmek önemsiz olmayacak ama Tüzüğü değiştirmekten çok daha kolay. Zihinleri değiştirmek daha da zor olacak ama değişmeyen zihinler yine de yeni yasalara uymak zorunda."

Sabina Solia'ya, "Danışmanlarınız bu konuyu araştırmaya başlamış bile," dedi. "Bunun için savaşmaya kararlı olduğunuzu görebiliyorum."

"Bunun gerçek olduğu bir İmparatorlukta yaşadım," diye yanıtladı Solia. "Hükümdarlığımı Tenebra'da bunu gerçekleştirmeye adayacağım. Kuşkusuz, bunu özgür lordlara hâlâ onların mandası için savaşırken duyurmayı planlamıyorum. Önce o hödüklerin bana tacı teklif etmelerini sağlamalıyım; itiraz etmeleri için çok geç olduğunda, onları şaşırtmaya başlayabilirim."

"Bu toprakların kadınları için başka ne gibi değişiklikler öngörüyorsunuz?" Sabina sordu.

Solia içini çekti. "Çok. Korkarım varislerime istediğimden fazlasını bırakmak zorunda kalabilirim. Ama en önemli reformlarla başlayacağım. Miras ve tecavüz yasaları."

"Peki ya tapınak dışında büyü kullanımını yasaklayan yasalar?"

"Bunları değiştirmek aslında daha kolay olabilir çünkü erkeklerin yararına olacaklar." "Ve kadınlar, bir umut. Hizmetçim Miranda sizden onun dilekçesi de."

Cassia bunu Miranda'ya düşman olmadığını göstermek için bir fırsat olarak değerlendirdi. "Kız kardeşimin Miranda'nın endişelerini duymaktan memnun olacağına eminim."

"Elbette," diye kabul etti Solia.

Miranda Cassia'nın bakışlarından kaçındı, onun yerine kendisini cesaretlendirmek için başını sallayan Kella'ya baktı. "Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim Kraliçem. Prenses Kella'nın ve sizin büyücülüğünüzden ilham alıyorum. Büyüsü nedeniyle bir tapınakta hapsolmaktan kurtulmaya çalışan bir kadın tanıdığımı hayal edelim. Teorik bir alıştırma, anlıyorsunuzdur Majesteleri."

Solia gülümsedi. "Elbette. Böyle bir kadının gerçekten var olduğunu iddia etmiyoruz."

"Gerçekten de öyle. Ama öyle olsalardı, onları Tarikat'a girmekten korur muydunuz?"

Cassia'nın kalbi sıkıştı. Miranda da Cassia ve Solia gibi gizliden gizliye kendi gücüyle mücadele eden bir büyücü müydü? Tarikat'tan kaçmaya çalışırken neler çekmişti ve Cassia'nın bunda nasıl bir rolü olmuştu?

Solia'nın öfkesi sesine yansımıştı. "Kızları kendi güçlerinden habersiz bırakan ya da bunu erkeklerin Anthros'un gözünde kabul edilebilir bulduğu şeylerle sınırlayan yasaları ateşe vermek istiyorum. Biz değişim için mücadele ederken, Tarikatların elinde acı çeken her kadın sığınmak için kraliçesinin evine gelebilir."

Sabina, "Bu sizi Emirlerin gözünden düşürecek, Majesteleri," diye uyardı.

"Asla bilmelerine gerek yok. Bir hanımefendiye veya hizmetçisine evimde bir yer teklif edersem, bu tamamen aile içi bir meseledir, değil mi? Neden din adamlarının kulağına gitsin ki?" Solia, Miranda'nın bakışlarıyla karşılaştı. "Şimdi evimde bir yere ihtiyacın var mı?"

Bakışları düştü. "Beni onurlandırdınız Majesteleri, ama sizi memnun edecekse Leydi Sabina'nın koruması altında kalmaktan memnuniyet duyarım."

"Elbette. Sizi leydinizden asla ayırmam." Solia ve Sabina birbirlerine baktılar ve sessiz bir anlayışla başlarını salladılar.

Cassia bundan nefret ediyordu. Miranda, Cassia yüzünden Solia'nın yanında kendini güvende hissetmiyordu. Miranda, Cassia'nın yaptıklarını Sabina'ya anlatmış mıydı? Sabina'nın Cassia'nın Miranda'yla paylaştığı geçmiş hakkında Cassia'nın kendisinden daha çok şey biliyor olması mümkündü. Cassia birinin hayatını mahvetmişken nasıl olur da hatırlamazdı?

Aklına sadece bir barış teklifi daha geliyordu. Ya da daha doğrusu savaş teklifi. "Kardeşim, belki Leydi Sabina da kılıcının Tenebra'nın geleceğinde nasıl bir rol oynayacağını bilmek ister."

Leydi Sabina, Cassia'nın sözlerinden açıkça cesaret alarak bu fırsatı değerlendirdi. "Bu, kendiniz ve İmparatorluk müttefikleriniz için saklamayı düşündüğünüz bir ayrıcalık mı?

-Yoksa krallığınızdaki tüm kadınların silahlanmasına izin mi vereceksiniz?"

Solia'nın yüzüne yavaşça bir gülümseme yayıldı. "Sabina, sen, Kella ve ben çok iyi arkadaş olacağız."

"Bunun için de bir planımız var," diye açıkladı Cassia. "Angara tanrılar arasında bir istisna. Eğer Solia Angara'nın imajıyla uyum sağlamaya dikkat ederse, Tenebra'nın onu kraliçeler arasında bir istisna olarak hoş göreceğini umuyoruz."

"Ve yıllar geçtikçe," dedi Solia, "arasında yeni istisnalar yaratacağım, sonra da onların hizmetçileri arasında. Benim gibi kadınların kural haline gelmesi kaç nesil sürerse sürsün, ben istisnalar yaratmaya devam edeceğim ve mirasçılarım da öyle yapacak."

"Peki ya böylesine istisnai bir kraliçeye tahammül etmezlerse?" Sabina sordu. "Evet, şey, bir mürted olarak damgalanmam her zaman bir risktir ve Emirler beni şehit etmeye çalışacak." Solia havada küçük bir ateş dalgası çizen bir el salladı. "Onlara bu konuda şans diliyorum."

Bu ateş Sabina'nın gözlerini ele geçirmiş gibiydi ve Cassia ihtiyaç duydukları müttefiki biliyordu.

"Bana gelecekte babamın koltuğunu garanti et," dedi Sabina, "ve şimdi kılıç dersleri. Bunları istediğimiz kadar gizli tutabiliriz, istediğimiz kadar uzun süre. Ama kendi topraklarımı ve halkımı koruyacak gücü elde etmek için bir gün daha beklemeyeceğim. Beni ilk istisnanız yapın."

HESAPLAMALAR

LIO, Leydi Sabina güneşine doğru ilerlerken Flavian'ın yüzündeki şaşkınlığı sakladı. Cassia, Mak ve Lyros'un auralarına ve Solia'nın yüzündeki muzaffer gülümsemeye bakılırsa seyircilerin geri kalanı da bundan keyif alıyor gibiydi. Lio, kendisine ihtiyaç duyması ihtimaline karşı Cassia'nın yanına kaydı ama ona Flavian'ın tercih edeceğinden daha yakın durarak bıçağı büktüğünü de inkâr edemezdi.

Flavian masasındaki sandalyeden kalktı, bakışları sanki yeniden hesap yapmaya çalışıyormuş gibi Sabina'dan Solia'ya kaydı. "Leydi Sabina. Sizi burada görmek ne büyük sürpriz. Hedeflerinizin peşinden gideceğiniz konusunda anlaştığımızı sanıyordum. Başka bir yerden."

"Evet, bu hedeflerin peşinden gitmek ve Patria'daki olaylardan uzak durmak benim çıkarıma görünüyordu." Ona soğuk bir gülümseme verdi. "Ama hedefler değişir."

"Kendi hedeflerimi açıkça belirttiğimi sanıyordum." Flavian'ın duyguları düşüncelerini zihninin yüzeyine taşıdı, herhangi bir zihin büyücüsünün kulak misafiri olması için adil bir oyun. *Bunu bizim için yaptığımı bildiğini sanıyordum.*

İstenmeyen sempati Lio'nun içinde yükselmeye başladı. Belki de Flavian bunların hiçbirini kendisi için yapmak istemiyordu ama kan davasına rağmen sevdiği kadınla evlenebilmesinin tek yolunun bu olduğunu düşünüyordu. Lio böyle bir durumda olmayı anlıyordu.

Sabina, "Korkarım hedefleriniz oldukça belirsiz lordum," dedi. "Prenses Cassia ile devam eden nişanlılığınız için tebrikler. Yoksa Prenses Solia ile olan geleceğiniz için sizi tebrik mi etmeliyim? Ateş Dansı'ndan sonra biraz kafa karışıklığı yaşadığımı itiraf etmeliyim."

Lio'nun sempatisi kurudu. Siyasi amaçları uğruna kadınları manipüle etmeye asla tenezzül etmemişti.

Flavian yüzünü ovuşturdu. Eğer bakışlar öldürebilseydi, en azından hepsi güneşten sürgün edilirdi.

"Leydi Sabina maiyetimin bir parçası olarak burada," dedi Solia. "Hanımlarımdan biri gibi karşılanmasını bekliyorum. Kendisi ve ev halkı için benimkinin yanındaki odaların hazırlanmasını istiyorum."

Flavian Sabina'ya ters ters baktı. "O odalar dolu."

Gözleri parladı. "Güneş enerjisinin yanında boş bir yatak olduğunu duydum ama domuz ahırında uyumayı tercih ederim."

Lio'nun gülmemesi için irade göstermesi gerekiyordu. Mak'ın böyle bir kaygısı yoktu ve bir kahkahanın kaçmasına izin verdi. Flavian kızardı.

"Benimkinin yanındaki odaları boşaltın," dedi Solia. Bu bir rica değildi. "Konuklarınızı istediğiniz gibi karıştırın. Birini kampın dışına çıkarın. Hadria Leydisi'ne hak ettiği gibi davranılmalı. Ona saygı göstermeyen herkes benim saygımı kaybeder."

Flavian'ın çenesi sıkıştı. "Konsey'de beni desteklemeyen her kim olursa olsun benim desteğimi de kaybeder."

Sabina kibirli bir kahkaha attı. "Kralın yüzünü taşıyan bakırlar, yeni kraliçe altınını bastıktan sonra pazarda hiçbir şey satın alamayacak."

"Öfkeyle bakırlarını bir kenara atanlar, altının ışıltısı geçince fikirlerini değiştirebilirler."

Sabina öne doğru yürüdü ve elini adamın masasına vurdu. "Sakın beni öfke anında yanlış karar vermekle suçlamaya kalkma. Hadria'nın kaderini asla bir öfke nöbetine bağlamam. Ve kesinlikle vefasız bir Segetian'a da bırakmayacağım." Sabina ona sırtını döndü.

Kapıya doğru giderken Solia onun koluna girdi. "Leydi Nivalis ve Lord Deverran bize katıldığınız için çok memnun olacaklar. Umarım yarın dokuma odamda Hadrian baharatlı şarabı içmek için bana katılırsınız."

"Benim için bir zevk olacak, Majesteleri."

Lio, Cassia'ya kolunu uzatarak onu Flavian'ın yüzüne vurmaya davet etti.

Onun koluna girdi ve Flavian'a tatlı tatlı gülümsedi. "Yarın Konsey'de görüşürüz."

LIO ortak odasında pusuya yatmış, Cassia'nın gizli geçitlerden geçerek gelmesini bekliyordu. Onun yaklaştığını hissettiğinde, burada buldukları geçidi kapatan eski gardırobu havaya kaldırdı. O ve Knight duvardan dışarı kaydılar ve Cassia Lio'nun kollarına geldi. Vücudu sakinleşmişti ama aurasından hâlâ titrediğini hissedebiliyordu.

Mak Knight'ı okşadı, sonra da kışkışlar gibi bir hareket yaptı. "Sen saklandığın yere git, Lyros ve ben de odayı kendimize ayıralım."

Cassia etrafına bakındı. "Karege nereye gitti?"

Lyros kaşlarını oynattı. "O bir yerlerde, Tuura'nın yanında. Şimdi git bakalım."

Cassia Lio'yu geçitten gizli koridorun sessizliğine doğru çekti. "Seni fazla tutmayacağım. Şafağın yakında sökeceğini biliyorum."

Kolunu ona doladı ve ayçiçeği odasına doğru gittiler. "Şafak Uykusu'nun beni burada yakalaması umurumda değil."

Ona doğru baktı. "Kendini kapana kısılmış hissetmez misin?"

"Majestelerinin büyüü altında uyuklamak her Hesperine için bağın zevklerinden biridir. Ayrıca gün içinde bana gelmeniz de sizin için daha kolay olacaktır."

"Burayı Mabedimiz haline getirdiğimizi düşünmenize sevindim." "Bunun için senin büyüüne teşekkür etmeliyiz."

Çiçeklerin arasına daldıklarında ayçiçekleri ayak bileklerine sürtündü. Knight çiçek halısının kenarında durdu ve hışırdı. Başını salladı, kulakları sallanıyordu.

Taze, baskın koku Lio'ya Tenebra'dan uzakta, Tanrıça'nın dokunduğu bir yerdeymiş gibi hissettirmeyi asla başaramadı. Cassia'yı tekrar kollarının arasına aldı ve ellerini vücudunda gezdirerek onu kendine doğru çekti. Ama kanallık kıpırdamadı.

"Sanırım bir kereliğine yeterince büyü özümstedim," dedi.

"Bu gece yaptığın şey, Cassia... harikaydı."

Kolları onun etrafında sıkılaştı. "Kralın sana zarar vermesine asla izin vermeyeceğim."

"Sen hepimizi korudun."

"Artık gücüm var. Sevdiğim insanları tehdit ettiği için onu pişman edeceğim."

"Haklısınız. Çok güçlüsünüz, Majesteleri." Lio onun saçlarını okşamaya devam ederek düşüncelerini ve kelimelerini yüzeye çıkarmayı umuyordu. "Tenebra'dan ayrıldığınızdan beri onu ilk kez görüyorsunuz."

"Uzun zaman oldu ve artık üzerimde hiçbir gücü yok."

"Bu tamamen doğru. Ama onu görmek hâlâ zor olsaydı sorun olmazdı."

Yüzünü Lio'nun göğsüne sakladı. "Ona gözyaşlarımdan daha fazla vermeyi reddediyorum."

"O zaman ağlamak istersen onları bana ver."

İçinden bir hıçkırık koptu ve sonunda bedeni duygularıyla sarsıldı. Lio yere çöktü ve onu kucağına çekerek salladı.

ağladı. Tüm bayatlamış korkuları, kollarında kemiksiz bir şekilde oturup nefesini tutana kadar, temizleyici seller halinde içinden akarak onun üzerine yıkıldı.

"Oh," diye mırıldandı. "Bunun yardımı oldu." "Gözyaşların bende güvende."

"Onları yüzümden öpmek gibi romantik bir şey yapmak üzere olduğunu biliyorum ama korkarım önce bir mendile ihtiyacım var."

"Bu konuşmayı yapmıştık. İnsan sümüğü konusunda kendini mahcup hissetmemelisin."

"Evet, yine de burnumu silmeden ölümsüzümün beni öpmesini istemiyorum."

Yüzüne bir temizleme büyüü yaptı ve onu öptü. Dudaklarını yumuşak ve rahatlatıcı bir şekilde fırçaladı ama kadın onu daha sert öptü. Bu, Grace'inin güvende olduğundan emin olmak isteyen bir Hesperine'in şiddetli, koruyucu öpücüğüydü. Ağzını ona açtı ve bundan zevk aldı. Kız hava almak için kalktığında, adamın dişleri zonkluyordu.

"Ben iyiyim," diye yatıştırdı,

"Korkarım bu gece bizi daha fazla tehlikeye attım," diye itiraf etti. "Sana söylemem gereken bir şey var. Bir karar vermek zorunda kalmadan önce seninle konuşacak zamanım olmadı."

Lio yüzünü buruşturdu. "Evet, Tenebra'nın böyle bir etkisi var gibi görünüyor. Hepimiz birbirimizin yargılarına güvenmeyi öğreniyoruz. Ya da güvenmeye çalışıyoruz."

"Lütfen anlamaya çalışın. Sabina'ya bizden bahsetmek zorundaydım."

Lio'yu duraklatan onun açıklaması değil, içinde hissettiği endişeydi. "Onun bilmesini istemedin mi?"

"Hayır. Bizi bilenlerin sayısı artmaya devam ediyor ve bununla birlikte risk de artıyor. Eğer onun desteğini kaybedersek ve Flavian'ın tarafını seçerse, o zaman Flavian bunu öğrenir."

Lio onun çenesini yukarı kaldırdı ve tekrar öptü, ta ki kız onun içinde eriyip kucığında onun hoşuna gidecek şekilde kayana kadar. "Bırak da öğrensin."

"Lio, hayır," dedi nefes nefese, dudakları öpücükten şişmişti. "Flavian asla öğrenmemeli."

"Aşkımın tek taraflı olmadığını bilmesini istemiyor musun?"

"Elbette bilmesini istiyorum. Bunu bu kalenin en yüksek kulesinden haykırmak istiyorum. Ama yapmamalıyım. Beni sevdiğini bile anlamıyor. Sadece beni istediğini düşünüyor ve bu yeterince tehlikeli. Ne istediğimizi, bizi neyin motive ettiğini bilirse, üzerimizde gücü olur. Artık Sabina da biliyor."

"Seni bu duruma sokmak için ne yaptı?"

"Konsey'de bizi desteklemesi için onu ikna edebilmemin tek yolu buydu."

Lio geri çekildi. "Ona bizden bahsettiğin için mi bu gece bizimle döndü?"

"Onun güvenini kazanmak zorundaydım. İyi niyetimi kanıtlamalıydım. Ona sana aşık olduğumu söylemek tek yoldu."

"Bu yüzden mi ona söyledin?"

Cassia onun kucağından kayarak ulaşamayacağı bir yere diz çöktü. "Oh, hayır. Kabul etmiyorsun."

Aralarına bir sessizlik çöktü, rahat sessizliklerinden biri değildi bu.

Lio dizini yukarı çekerek kolunu dizine dayadı. "Belki de karşılaşmayı yanlış yorumluyorum, ama sanki ona bizim üzerimizde bu gücü kasten vermişsiniz gibi görünüyor - istenen siyasi sonucu elde etmek için."

"Hayır, nedenlerim o kadar da çıkarıcı değil. Tenebra'daki herkes benim ya hesapçı bir politikacı ya da kutsal bir bakire olduğuma inanıyor. Kendimi onun gözünde insanlaştırdım."

Duygularının haklı olup olmadığından emin olamayan Lio, bir sonraki sözleriyle boğuştu. "Senin hakkındaki fikrini değiştirmek için ona söyleyebileceğin başka şeyler de vardı. Yanılıyorsam söyle ama... aşkımızın bilgisini onunla takas ettiğin izlenimine kapıldım. Konsey'deki partizanlığı karşılığında."

"Bunun Eudias'ın öğrendiği zamandan ne farkı var? Sen nişan konusunda onun yardımını almadan önce bu konuyu konuşma şansımız olmadı. Bu da onun desteğini aynı derecede etkili bir şekilde geliştirdi ve bunu bize karşı kolayca kullanabilirdi."

"Ona bu yüzden söylemedim. Ben... ona güvendim. Eudias'ın bilmesinin güvenli olduğunu hissediyorum."

"Duygusal nedenlerle ona söylemek daha da tehlikeli olabilir." "Onu tanıyorum Cassia. Bize ihanet etmeyecektir."

Bakışları düştü. "Bize ihanet etme ihtimalinin Sabina'dan daha düşük olduğuna katılmıyorum."

"Onun bilmesinden mutsuz olmamın nedeni bu değil. Eğer ona bir arkadaş olarak sırrını vermiş olsaydın, bu bana farklı gelirdi. Aşkımızı oyunun bir parçası haline getirmezdi."

Sesini yükseltmedi. Tepkisi konusunda mantıklı olmaya ve bunu ona açıklayarak Yeminlerini tutmaya çalıştı. Ama zonklayan acı, sanki bağırıyorlarmış gibi güçlüydü.

Cassia, "Seni asla bu şekilde kullanmam," dedi.

Ama ikisinin de uzun zaman önce kraldan intikam almak için ona kanını sunduğu geceyi düşündüklerini biliyordu.

"Ben artık Cassia Basilis değilim." Sanki onun kadar kendini de ikna etmeye çalışıyormuş gibiydi. "Tenebran sorunlarına Hesperine çözümleri bulmak için elimden geleni yapıyorum. Ama bunun ne kadar zor olduğunu biliyorsun."

"Evet. Artık masum bir İnisiye Büyükelçi değilim. Belki de yapmamız gereken hesaplamalar konusunda bu kadar titiz olmamalıyım. Ancak aşkımızın siyasi pazarlıklarda bir para birimi haline gelmesi benim için asla doğru olmayacaktır."

"Bu gece yaptığım şey bu değildi." Ayağa fırladı. "Benden ilk içki içtiğin gece sana ne söylediğimi unutma. Sen kutsalsın."

Bir elini ağzına bastırdı, döndü ve onu uykusuyla baş başa bırakarak kaçtı.

OceanofPDF.com

kadar günler

SONBAHAR EKİNOKSU

9 Anthros'un Kılıcı, 1597 OT

OceanofPDF.com

ABSOLUTION

LIO, Cassia'nın yanına oturdu ve büyük salonu dolduran lordları izledi. Kendisi ve Majesteleri arasında gerginlik varken, salonda yükselen tansiyon onun için hiçbir şey ifade etmiyordu.

Hiçbir şey söylememiş olmayı diledi. Kendi acısına sessizce katlanmak, onun aurasındaki acıya katlanmaktan daha kolay olurdu.

Ama sessizlik yaraları daha da deşmekten başka bir işe yaramazdı. Yeminlerini tutmak her zaman yapılacak en doğru şeydi, değil mi?

Lord Deverran ve Leydi Nivalis içeri girdiğinde, Lio onun da incinmesi için kendini hazırladı. Ama onun dikkatini üzerinde hissettiğinde, öfkesi yerini kabullenmenin ağır hüznüne bırakmıştı. Kocası ön sırada Solia ve Sabina'nın yanındaki koltuğa yaklaşırken, Lio onların bölümünün arkasındaki bir sandalyeye oturdu.

Lord Deverran Konsey Kalkanını kaldırdı ve sandalyenin yüksek arkalığine astı. Büyük salonda mırıltılar yükseldi.

Mak, Lio'ya doğru eğildi. "Bu, hangi yarışmacıyı destekleyeceğine karar verdiği anlamına geliyor, değil mi?"

Lio başını salladı. "Artık bir lord kararını açıkladığına göre, diğerleri de karar vermeleri için baskı altında olacaklar. Her lord kalkanını astığında oylama gerçekleşecek."

"Bizim tarafımızda oturması bizimle birlikte oy kullanacağı anlamına mı geliyor?"

"Her zaman değil. Bazı lordlar oylamaya kadar seçimlerini gizli tutarlar. Ama bu durumda, Leydi Nivalis'in kocası ve babasının destekleri için onlara güvenebileceğimizi açıkça belirttiklerine inanıyorum." Lio, kalkanını Deverran'inkinin yanındaki sandalyeye asmış olan Lord Galanthian'a başıyla işaret etti.

Mak, Lio'ya anlamlı bir bakış attı. "Yani Pakhne'nin ailesinin bizi desteklediğine şüphe yok. Artık kendini azarlamayı bırakacak mısın?"

"Denerim."

Bu inkar edilemez bir zaferdi. Ama Cassia'nın duyguları alarma geçti. Lio onun bakışlarını büyük salonun kapılarına kadar takip etti.

Lord Tyran buradaydı. Lio kıvrak, siyah saçlı lordu Ekinoks Zirvesi'nden tanıdı. Ama odaya bir düşmanın girdiğini anlamak için gözlerine güvenmesine gerek yoktu. Adam, her şeyi lekeleyen bir zalimlik aurası taşıyor, koluna sıkışmış korkmuş ama cesur kadını gölgeliyordu.

"Onun burada ne işi var?" Cassia tısladı. "Flavian'ı onu bu işten uzak tutması için uyarmıştım."

Solia Cassia'ya doğru eğildi, dirseğini sandalyesinin koluna dayayarak kayıtsız görünüyordu ama ses tonu ihtiyatlıydı. "Lord Tyran dışarıdan bakıldığında her zaman popüler ve çekiciydi ama içten içe bir kabadayıydı. Anladığım kadarıyla hiç değişmemiş?"

"Flavian onu asla davet etmemeliydi," dedi Cassia. "Tyran'ın yaptıklarından sonra onun daha iyi bildiğini sanıyordum."

Lio, "Yanındaki kadın onun nişanlısı mı, Leydi Valentia?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtladı Cassia. "Burada olduğu için minnettar olabiliriz. Suçlarını hafifletme konusunda yetenekli. Solia, o senin Segetian hizbinin leydisi.

dokuma odanıza davet etmelisiniz."

Lord Tyran Leydi Valentia'yla birlikte onlara doğru ilerlerken Solia başıyla onayladı. Adamın hareketlerinde yırtıcı bir şeyler vardı ve bu da Lio'nun tüm koruyucu içgüdülerini harekete geçirdi.

"Ekselansları." Lord Tyran Solia'ya zarif bir selam verdi. "Tüm eski yoldaşlarınız adına size evinize hoş geldiniz dememe izin verin. Gençliğimize dair çok güzel anılarım var."

"Ekselansları." Leydi Valentia derin bir reverans yaptı.

Lio onun ağır bir keder yükü taşıdığını ve bunu taşıyacak güce sahip olduğunu hissetti. Ağırbaşlı mavi elbisesi ve hacimli siyah saçlarını ehlileştiren zarif düğümü onun kadınsı güzelliğini azaltmıyordu. Bu krallıkta saygıya layık pek çok kadın acı çekmişti.

"Seni tekrar görmek güzel," dedi Solia sıcak bir sesle, ama Tyran'a değil Valentia'ya bakıyordu.

Valentia başını öne eğdi. "Çok cömertsiniz, Majesteleri."

"Konsey'den sonra dokuma odamda küçük bir hanımlar toplantısı düzenliyorum. Bize katılırsanız çok memnun olurum."

Tyran onun yerine, "Elbette öyle, Majesteleri," diye cevap verdi. "İlginiz bizi onurlandırdı."

Lord Tyran Cassia'ya döndü ve Lio'nun dişleri refleks olarak uzadı. Onları örtmemeye karar verdi. Adamın bakışları Lio'nun yüzüne yöneldi ama kendini beğenmiş

gölümseme kaymadı.

"Prenses Cassia." Lord Tyran ona daha ince bir selam verdi. "Umarım tüm o mevsimler önce bana söz verdiğiniz dansı paylaşabiliriz."

Şövalye Tyran'a dişlerini de gösterdi. Cassia köpeğinin başını okşadı ve hafifçe, "Tazımı tekrar satın almaya çalışmadığınız sürece, lordum," dedi.

"Endişelenmeyin. Artık kulübelerimde kendime ait bir sürüm var. Alınma niyetim yok, Büyükelçi."

"Alınmadı." Lio, adamın düşüncelerine baskın yapıp onu gerçekten neyin korkuttuğunu keşfetmek gibi diplomatik olmayan bir fanteziye kapıldı. Tyran, Hesperine'li bir zihin büyücüsüyle bir raunt yaptıktan sonra kendini güvende hissetmezdi.

Şimdilik son sözü ona bırakmaktan başka çareleri yoktu. Lord Flavian, Lord Tyran'a yemin etme ve Lord Deverran'ın odanın o tarafındaki boş koltuğunu ona verme gösterisi yaptı. Lord Tyran sandalyesine oturmadan önce kalkanını kaldırdı.

Leydi Valentia Benedict'e katılmak için arkaya doğru kaydı. Lio'nun Hesperine kulakları onların fısıltılarını yakaladı.

"Leydi Eugenia'yı bıraktığınızda nasıldı?" Benedict, Leydi Valentia'nın sandalyesini onun için tuttu.

Yerine oturdu. "Patria'da seninle birlikte olmayı tercih ederken Flavian'ın evde kalmasını beklemen konusunda neler hissettiğini biliyorsun."

"Bu engerek çukuru onun gibi bir kadına göre değil." "Sevgili Ben... seni şaşırtabilir."

Kella Azarqi dilinde güçlü bir hakaret mırıldandığında Lio'nun dikkati yoldaşlarına döndü. "Benim geldiğim yerde Tyran gibi adamları suçları üzerine düşünmeleri için çölde bırakırız. Genellikle susuzluktan ölmekten önce cinler bulur."

"Hadi onu bir antrenman maçına davet edelim," dedi Mak karanlık bir sesle.

"Keşke yapabilseydik." Lyros'un dudağı kıvrıldı. "Onun nasıl bir parazit olduğunu hissedebiliyorsun."

"Çok hırslı biri," dedi Cassia Solia'ya, "ve bir ordusu var. Hiçbir koşulda onun gözüne girmeye çalışma. Oyları için kendini ona borçlu bulmak istemezsin. Onun suiistimallerini engellemek kraliçe olarak senin için büyük bir meydan okuma olacaktır. Kaybedenin yanında yer alırsa, bu görevinizi biraz daha az imkansız hale getirecektir."

"Ne suistimali?" Solia'nın bakışları sertleşti. "Kişisel bir şey mi? Sana karşı mı?"

"Perita ve Callen'a doğru." Cassia'nın aurasında öfke patladı. "Tyran'ın geleceğini bilseydim onları asla buraya getirmezdin."

"Benim korumam altında güvende olacaklar," diye söz verdi Solia. "Tyran ne yaptı?"

"Şunu söylemek yeterli, askerleri kadınlara kötü davranmalarıyla ünlüdür. Callen Perita'yı onlara karşı savunduğunda, eğer ona rüşvet verip bir iyilik sözü vermemiş olsaydım, Lord Tyran onu idam ettirecekti."

Lio'nun dişleri daha da uzadı. "Bahsettiği 'dansın' senden bir iyilik olduğunu unuttuğumu sanma. Eğer almaya kalkarsa, pişman olur."

Solia derin bir iç çekti. "Ve Valentia, Evander ve ben kaçtıktan sonra Tyran ile nişanlandı mı?"

Lio başını salladı. "Lord Tyran'ın ailesinin Hükümdar Kuşatması öncesi ve sonrasındaki manevraları o dönemin en belirleyici siyasi olaylarından bazılarıydı."

Solia hafifçe gülümsedi. "Evet, inisiyasyon tezinizde onlarla ilgili bir ek olduğunu gördüm ama henüz o kadar ileri gitmedim. Bulgularınızı benim için özetlemek ister misiniz, danışman?"

"Elbette," dedi Lio. "Benedict'in ve Evander'in babaları Kral Lucis'e karşı isyana katıldıklarında, Valentia'nın ailesi doğrudan olaya dahil olmamıştı ama Evander'in ailesine o kadar yakındılar ki sempatican olarak görüldüler ve gözden düştüler."

Solia başını salladı. "Valentia ve Evander yeterince büyür büyümeyen evlenecekleri anlaşılmıştı. Ama Tyran'ın ailesi de onlarınkine çok yakındı. Bu işe karışmaktan nasıl kurtuldu?"

"Eski müttefiklerini kralın adaletine terk ederek Evander'in ailesinin yardımına gelmeyi reddettiler."

Solia'nın kaşları pişmanlıkla çatıldı. "Bu kişisel çıkar içindi. Tyran her zaman Valentia'yı Evander'den çalmayı umuyordu."

"İşe yaradı," dedi Lio. "Ailesi kendilerini mahvolmaktan kurtarmak için onunla nişanlanmak zorunda kaldı."

"Ama bunca yıldır nişanlılarsa neden evlenmediler?" Solia sordu.

Cassia, "Valentia Tyran'ı oyalamak konusunda çok kurnaz," dedi. "Evander'i hâlâ seviyor."

"Ona hâlâ hayatta olduğunu söylemesek olur mu?" Lio sordu. "Hâlâ onun için nasıl yas tuttuğunu hissedebiliyorum."

Cassia tereddüt etti. "Bu onu bizim tarafımıza çekecektir. Ama kimsenin sevgisini bu amaç için kullanmanızı tavsiye etmem."

Bakışlarını kaldırdı, gözleri Lio'ya yalvarıyordu. Aurası özür dilemekle doluydu. Artık ona borçlu olduğundan emin olmadığı bir özür.

"Bu benim söyleyeceğim bir sır değil," diye karar verdi Solia. "Evander'in isteklerinin ne olduğunu öğrenene kadar olmaz. Tabii onunla temas kurabilirsem. Cordium'da saklanmaya başladığından beri, onu on beş yıldır görmedim."

Lio hiçbir şey söylemeyince Cassia'nın bakışları tekrar düştü. "Ne olursa olsun, dokuma odanıza davet etmeniz gereken Segetyalı hanımefendi o. Onun desteğini kazanmak için başka yollar da bulabiliriz. Nişanını bozmasına yardım etmek gibi."

Lio, Cassia'nın barış teklifini kabul etmeden önce Solia, "Flavian'ın Tyran'ı şimdi getirmesi tesadüf değil. Sabina bize katıldığından beri Segetian hizbinin güçlü bir müttefikine ihtiyacı vardı. Ama Tyran'ı buraya bu kadar çabuk nasıl getirdi?"

"Tyran büyük olasılıkla yakınlardaydı ve fırsatını kolluyordu," diye yanıtladı Cassia.

Lio gözlerini Tyran'dan ayırmadı. "Korkarım olayların tırmanmaya devam etmesini beklemeliyiz."

Flavian gece müzakerelerini başlatmak üzere ayağa kalktı. Orta koridorda yürüdü ve kürsüdeki sancağının önünde durarak kalabalığa baktı. "Lordlar, leydiler ve uzaktan gelen konuklar, nihayet Özgür Lordlar Konseyi'nin tamamı burada. Biri hariç hepsi. Ama o bile temsilcisini gönderdi."

Lio, Flavian'ın Sabina'nın Tenebra'nın saygın bir leydisi olarak bunu aşmasına izin vermek yerine dikkatleri hizip bağlılığına çekmesini takdir etmiyordu.

O da memnun görünmüyordu. "Prenses Solia'nın leydilerinden biri olarak annemin onayıyla buradayım. Kendimi onun maiyetindeki ilk kişi saymak ve ortak geleneklerimizin bu kalesinde Tenebra'nın lordlarına katılmak benim için bir onurdur."

"Ah," diye cevap verdi Flavian, "affedersiniz, Hanımefendileri. Karışıklığının kaynağını anlamışsınızdır, çünkü hanımefendiler arkada otururken, ön sıra oy veren özgür lordlara ayrılmıştır. Leydi Nivalis'in yanına sizin statünüze daha uygun bir sandalye daha getirmekten mutluluk duyarız."

Lio bunu kabul etmekten nefret ediyordu ama Flavian bu açıklamanın içine hem kişisel hem de siyasi en az üç tane iyi seçilmiş iğneleme yerleştirmişti.

"Ön sıra da asillere ayrılmıştır," diye konuştu Solia. "Tenebra'nın prensesi ve gelecekteki kraliçesi olarak bu koltuğa oturmaya hakkım var ve Leydi Sabina'yı yanımda tutacağım."

Odadaki pek çok erkek aurası, zaten ön sırada oturan dört kişiye bir kadının daha eklenmesine sinirlendi. Ancak Lio'yu şaşırtan bir şekilde Flavian daha fazla itiraz etmedi.

"Bu akşamki tartışmaya başlamadan önce," diye devam etti Flavian, "Kyria ve Anthros'un yerleşik büyücülerinin yanı sıra mevcut lordların büyük bir kısmının Hesperine ve İmparatorluk delegasyonlarına Castra Patria ve çevresindeki kampın etrafına kordon koyma izni verdiklerini bilmenizi isterim."

Lio bunu bir zafer saymak istiyordu ama rakibinin bunu bir şekilde kendi lehine çevirmesinden de çekiniyordu. "Kendimizi buradaki herkesi Kral Lucis'in müttefiki olan haydut Hediye Toplayıcısı'ndan korumaya adadık. Hoşgörünüz için teşekkür ederiz. Bu gece ruh çağırma büyüsünü geri püskürtecek koşuşlar kuracağız."

"Pekâlâ," dedi Flavian. "Aramızda yabancı büyü konusunda tereddütleri olanlara saygı duyduğum için çeliğe ve Tenebran büyücülerinin korumalarına güvenmeyi tercih ederim. Ancak tapınak delegelerimize ve lordların çoğunluğuna saygı duymak zorundayım."

Ve işte oldu. Flavian bu nimeti Lio'ya vermesine rağmen kendini iyi göstermeyi başarmıştı. Flavian, Orthros'un yardımına ihtiyaç duymadan yeni bir hükümdarı taçlandırmak isteyen buradaki her lord için kendisini Hesperine karşıtı bir seçenek olarak kabul ettirmişti.

Flavian Lio'ya doğru eğildi ve Lio bu eğilmedeki alaycı ifadeyi fark etmedi. Konsey müzakerelerinin daha yeni başladığını görebiliyordu.

BÜYÜK SALON, çıkan lordların botları ve hanımlarının terliklerinin yumuşak sesleriyle Lio, Mak ve Lyros, Eudias ve Ariadne ve Tuura ile örtülü bir şekilde istişarede bulunarak yoldan çekildi.

"Evet," diye onayladı Eudias, "Üstat Gorgos, sen koruyucuları kullanırken sana eşlik etmemde ısrar ediyor, böylece kutsal olmayan bir şey yapmadığından emin olabilirim, vesaire, vesaire."

Ariadne iç çekti. "Biraz ikna etmek gerekti ama Semna'yı kutsal Kirya gözetiminin de gerekli olduğuna ikna etmeyi başardım. Sadece Tuura 'erdemimi korumak' için uygun bir refakatçi olduğu için onayladı. Sanki bir büyücü bizi tehdit ederken böyle şeyler önemliymiş gibi."

Tuura kolunu Ariadne'ninkinin içine soktu. "Seni beladan uzak tutacağıma söz veriyorum

-Çoğunlukla. Bu sizin için iyi bir öğrenme deneyimi olacak."

Lio, Ariadne'nin onlarla birlikte büyü yapmayı öğrenmek için geldiğinden şüpheliydi. Büyüsünün insanları tapınak kardeşinin başına gelenlerden korumaya yeteceğini kendi gözleriyle görmek istiyordu. Herkesi güvende tutmak için ne kadar çabaladığını ona kanıtlayabileceğini umuyordu.

"Ne kadar geniş bir koruma alanı oluşturabiliriz?" Lio Deneme kardeşlerine sordu. "En azından kampı ve kaleyi kuşatmamız gerekiyor ama bu yine de çevredeki köyleri ve kaleleri korumasız bırakacaktır."

"Hmm," diye yanıtladı Mak, "koşu bir sonraki araziye kadar genişletebileceğimizden şüpheliyim."

Lyros bir elini çenesine götürdü. "Ama bazı köyleri, özellikle de Flavian'ın erzak için bel bağladığı köyleri de dahil edebiliriz."

"Bu ideal olurdu," dedi Eudias. "Tedarik hattını korumamız gerekiyor -Ve Koleksiyoncu'nun bunu bize sızmak için kullanmadığından emin olmalıyız. Ama oyuncu kadrosunu sabit tutarken bu kadar geniş bir çevreyi nasıl koruyabiliriz?"

Lyros, "Kullanabileceğimiz bir tür Hesperine koşu var," dedi.

Eudias'ın gözleri parladı ve o ve Ariadne daha fazla bilgi için bekledi. Ama Lyros başka bir şey söylemedi.

Lio içten içe irkildi. Elbette. Vekilharçlar Hesperine sınır savunmasının sırlarını burada kimseyle, Eudias gibi sevdikleri ve güvendikleri biriyle bile tartışmayacaklardı.

Cassia haklı mıydı? Lio'nun Eudias ile böyle bir bağ hissetmesi bir hata mıydı?

Ama Eudias ve Pakhne'nin zihinleri için Koleksiyoncu'yla savaşmışken, onun böyle hissetmemesini nasıl bekleyebilirdi?

Solia çıkarken yanlarında durakladı. "Lio, Leydi Nivalis dokuma odamda Sabina ve bana katılacak. Sizden özür dilemek istiyor."

"Bana bir özür borçlu olduğunu düşünmüyorum," dedi

Lio. "Olmadığını biliyorum. Ama bunu kabul etmeni istiyorum."

Ona bir bakış attı. Ne müttefik elçisine bakan bir kraliçe gibi, ne de çileden çıkmış bir damada bakan onaylamayan bir aile reisi gibi. Hayır, Lio'nun Nike'ın Mak'a attığını gördüğü bir bakıştı bu. Kesinlikle onun için en iyisinin ne olduğunu bilen ve hiçbir itiraza tahammül edemeyen bir ablanın ifadesiydi.

"Ne dediğimi unutma," dedi Solia ona. "Bu sefer kendini savunduğunu görmek istiyorum."

",," diye yanıtladı Lio. "Deneyeceğim."

Kendisi odalarına dönerken, Deneme kardeşlerine diğer büyücülerle birlikte önden gitmelerini söyledi. Oradan kadınların odasına geçmeye hazırlanıyordu ki Cassia gardırobun arkasından çıktı.

Onun önünde tereddüt etti. "Konuşmak için bir şans isteyebileceğimizi düşündüm."

"Evet," dedi.

Sanki onun elini tutacağından emin değilmiş gibi ona elini uzattı. Bu, adamın onu kollarının arasına almak istemesine neden oldu. Ama kadın haklıydı. Konuşmaları gerekiyordu.

Kadının onu gardırobun arkasına ve duvara doğru götürmesine izin verdi. Knight diğer taraftaki karanlıkta onları bekliyordu. Cassia orada durdu, yumuşak nefesleri ve hızlı kalp atışları tozlu sessizlikte kulaklarına kadar geliyordu.

"Çok üzgünüm, Lio. Sabina'ya politik bir sebepten dolayı bizden bahsettiğime inanamıyorum. O halime geri dönmeme izin vermeyeceğim. Yemin ederim. Beni affedebilir misin?"

"Affedilecek bir şey olduğundan emin değilim," dedi. "Hiçbir şeyden emin değilim. Sorun da bu."

"Hayır, sen haklıydın. Sana bir daha asla geçmeyeceğime söz verdiğim bir çizgiyi geçtim. Bunun beni nasıl dehşete düşürdüğünü bilmeni istiyorum."

"Benim kişisel nedenlerim daha mı az alçakça? Flavian öğreysin diye Sabina'nın ağzından kaçırma düşüncesi hoşuma gidiyor. Dün gece kolunu güneşe tuttuğumda yüzünde beliren ifade çok hoşuma gitti."

"Buna hakkın var."

"Ben mi? Hayatlar tehlikedeyken böyle önemsiz ve kişisel duygulara sahip olmaya hakkım var mı? Solia için değerli bir danışman olmam gerekiyordu ama bu gece Evander'in bana ait olmayan sırlarını ortaya dökmeye hazırdım. Valentia'nın acısını hafifletmek istedim - yanlış insanlar hâlâ hayatta olduğunu öğrenirse bunun onun için ne gibi sonuçlar doğuracağını düşünmeden. Yine de bu kararı kalbinle değil aklınla değerlendirmeyi başardın."

"Artık aklıma güvenmiyorum. Tüm çarpık düşünceleri bozan şey kalbidir."

"Kalbime güvenmemiz gerektiğinden hiç emin değilim. Bir zihin büyücüsüne göre çok net düşünemiyorum."

"Hiçbir şeyden emin değilseniz ve ben de değilsem, ne ?"

Elini kaldırdı ve parmaklarını onunkilerle birleştirdi. "Bilmiyorum. Ama her ne ise, bunu birlikte yapmalıyız."

Kadın ona yaklaştı ve adam onu kollarıyla sardı. Bu ona onu ilk kez kucakladığı zamanı hatırlattı, o zaman kız belirsizlikle gergindi

ve yeni bir güvenle yumuşak.

"Tenebra'dayken kaybedebileceğimiz onca şey arasında," dedi, "en çok korktuğum şey bu olabilir. Kendimi kaybetmek. Asla eskiden olduğum kişiye geri dönmemeliyim. Kendimi Yeteneklendirilmem için hazır tutmalıyım."

"Hesperinler bile hata yapar ve kavga eder, Cassia. Bana sık sık mükemmel olmaya çalışmamakla ilgili söylediklerini hatırlıyor musun? Hespera bizden mükemmellik beklemez." Cassia'nın yüzünü göğsünden kaldırıp ona baktı. "Tanrıçamız erdemli Kyrialı bakirelere ihtiyaç duymaz. Nazik olmak için çabalayan ahlaksız sapkınları kabul eder."

Cassia'nın kahkahası içinden fişkırlarak eski salonlarda parlak bir şekilde yankılandı. "Sık sık ziyafet çekin. Zarar vermeyin. Sanırım bunu başarabilirim."

Onu en yakındaki duvara çekti ve artık endişe ve acının izlerini tadana kadar öptü. Adam isteksizce geri çekildiğinde kadının yakası yarı açıktı.

"Mmm." Dudaklarını yaladı. "Sonra görüşürüz. Biz koğuşları hazırlarken senin de biraz uyumanı istiyorum."

İç çekti. "Sanırım yapmalıyım."

"Evet, yapmalısın. Büyülerden sonra kanına ihtiyacım olacak. Gücüne ihtiyacın olacak." Bakışlarının onun üzerinde gezinmesine izin verdi.

Bu söz onu tatmin etmiş görünüyordu, çünkü onu serbest bıraktı ve geri çekildi. "Bizi dokuma odasında bekliyorlar."

"Kız kardeşin bana Nivalis'e karşı kendimi savunmam gerektiğini söyledi. Bu nedenle onu birkaç dakika daha bekletmeye tenezzül edeceğim. Tüm belirsizliklere rağmen bir konuda kesinlikle haklısın. Seni Hediye için hazırlamaya odaklanmalıyız. Tünelleri aramaya devam edelim, olur mu?"

"Güzel. Gün boyunca ne bulduğumu sana göstermek için beklememeyi tercih ederim." Tekrar onun elini tuttu. "*Dockk*, Şövalye."

Onları koridorlardan ve ay çiçekleriyle dolu odadan hızla geçirdi ve odanın dışına açılan birkaç kapıdan birinin önünde durdu.

"Burası bir merkez gibi görünüyor," dedi, "ve buradan çıkan tüm geçitler belli bir mesafe boyunca sihirle dolu. Ama bu odadan uzaklaştıkça büyü azalıyor - tek bir geçit hariç, doğudaki geçit."

"Hangi yönün doğu olduğunu nasıl anlıyorsun?" diye sordu.

"Nasıl olduğundan emin değilim ama öyle olduğuna eminim. Ve bu mantıklı, değil mi? Lustra büyüğü doğuda, Tenebra'nın tüm büyücülerinin olduğu yerde daha güçlü olmaz mıydı?"

en vahşi topraklardır?"

"Bu mantıklı bir teori."

Lio eğilerek onu dar geçitte takip etti, belli ki bu geçit ölümlülerin boyu tasarlanmıştı. Knight onun sıkışırken, Lio arkasına düştü. Ayçiçekleri koridorda sadece birkaç adım ilerlemiş olsa da, yeşil sarmaşıklar daha da büyümüş, yanardöner kırmızı sarmaşıklarla dolanmıştı.

"Lustra büyüğü burada kesinlikle daha güçlü görünüyor," diye onayladı. "Bu sarmaşık nereye kadar devam ediyor?"

"Henüz sonunu bulamadım." Onu birkaç dakika ilerletti, sonra sarmaşıkların duvarları, zemini ve tavanı gizlediği küçük bir odada durdurdu. "Burası çıkmaz sokak gibi görünüyor ve henüz bir geçit bulamadım. Ama eminim bir tane olmalı. Daha sonra geri gelip bulmalıyız."

"Evet, Lyros'a arama çalışmalarımızı Patria'nın doğu bölgelerine odaklamasını söyleyebiliriz. Belki de sarmaşık bizi yer üstünden nereye götürüyorsa onu bulabiliriz."

"Her iki taraftan da çalışacağız."

Onun elini sıktı. "Sonunda gerçek bir ilerleme kaydediyoruz."

Kadın ona tünellerden çıkarken eşlik ettikten sonra ayrıldılar. Ona kadınların odasına dönmesi için birkaç dakika verdikten sonra oraya kendi başına gitti. Cassia, Solia ve Kella'yı ateşin etrafında Sabina ve Nivalis'le birlikte otururken buldu. Miranda, Sabina'nın omzunun arkasına bir sandalye çekmişti ve Lio, Callen ile Perita'nın Sabina'nın komşu odalarında çocuklarıyla baş başa vakit geçirdiklerini düşünerek sevindi.

Nivalis onu görünce biraz irkildi. Ayağa sorunsuzca kalkmasına rağmen aurası hiç de sakin değildi.

Ancak o daha konuşmadan kapı açıldı ve Leydi Valentia ile bir başka genç kadın ortaya çıktı. Leydi Valentia, omzunun üzerinden bakışlar atarak kızı önden içeri çağırdı, sonra kapıyı arkalarından aceleyle kapattı.

"Cin!" Cassia onu daha da içeri çekmek için ayağa fırladı.

Demek Segetia'lı Eugenia buydu. Tıpkı Cassia'nın tarif ettiği gibiydi; Segetya kestanesinden uzun, kabarık bukleleri ve her şeye karşı sınırsız bir coşkuyla dolup taşan aurasıyla. "Ah, Cassia, kaderinde ailemle evlenmek olmasa da seni görmek çok güzel."

Cassia ve dolayısıyla Lio, Genie'nin ailesinin sırrını bilen az sayıdaki insan arasındaydı. Flavian'ın üvey kız kardeşiydi, Lord Titus ve çok sevdiği cariyesi Risara'nın aşkından ve aynı zamanda evlilik dışı doğan bir çocuktı. Dünyanın Genie'nin Flavian'ın meşru kuzeni, Lord Titus'un merhum kardeşinin hayatta kalan tek varisi olduğuna inanmasına izin verdiler, böylece Genie piçlik lekesi yerine ayrıcalıkla yaşayabildi.

Bu Flavian'ın taptığı küçük kız kardeşiydi. Bu onun Zoe'siydi. Onun iyiliği için, Lio'nun adama biraz sempati duyması gerektiğini düşündü. Ama tek düşünebildiği, Genie'ye daha iyi bir kardeş verilmiş olmasını dilediğiydi.

Gizlice Lio'ya meraklı ve hayran bakışlar atmaya devam etti. Onun ve Cassia'nın sırlarının ne kadarını bildiğini ya da şüphelendiğini merak ediyordu.

"Burada ne işin var senin?" Cassia gülümseyerek başını salladı.

"Hayatımdan yıllar çalyorsun, o kadar." Sevecen bir kızgınlık Leydi Valentia'nın soğukkanlılığını bozdu. Ama kendini toparlayıp Solia'nın önünde yaptı ve Genie de onu izledi. "Ekselansları, izinsiz girdiğimiz için affınıza sığınıyorum. İzninizle size

Segetia'lı Leydi Eugenia."

Solia ağzını eğererek sandalyesinde öne doğru oturdu. "Sizinle tanıştığım memnun oldum Leydi Eugenia, tabii buraya rakibim için casusluk yapmaya gelmediyseniz."

Genie şaşırtıcı bir asaletle cevap verdi: "Bu belirleyici siyasi olaylara elimden geldiğince katılmak için buradayım. Kardeşim ve Sör Benedict bana çocukmuşum gibi davranırken evde oturmayacağım. Ve hayatımın geri kalanında çocuk muamelesi gördüğüm bir Tenebra'da yaşamayacağım."

Leydi Valentia, "Lord Flavian'ın hâlâ sizi eve geri gönderme yetkisi var," diye hatırlattı ona. "Davanızı anlatın ama Prenses Solia'nın sabrını zorlamayın. Leydi Eugenia'yı dinleme nezaketini gösterirseniz, Majesteleri."

Solia, "Kapım Tenebra'daki tüm kadınlara açıktır, aileleri ya da hizipleri ne olursa olsun," diye yanıtladı.

Cin'in inatçı çenesi dikleşmişti. "Majesteleri, buraya maiyetinizde yer almak için yalvarmaya geldim. Beni leydilerinizden biri yaparsanız, Flavian'ın beni Segetia'ya geri sürme gücünü elinden almış olursunuz. Ve herkesin görmesi için Konsey'de sizinle birlikte oturacağım."

Solia'nın kaşları kalktı. "Kardeşiniz ve Sör Benedict sizi hafife almamalı. Bu zorlayıcı bir siyasi pazarlık."

Cassia koltuğuna geri döndü. "Flavian'ın kendi bölgesinin desteğine daha az güvendiği yönünde spekülasyonlara neden olacağı kesin."

Genie'nin gülümsemesi genişledi. "Kendi evindeki kadınları kontrol edemediği için tüm lordların onunla alay etmesinden bahsetmiyorum bile."

Lio, Cassia'nın sandalyesinin arkasındaki şömineye yaslandı. Güneş onu bağlamıştı ama Genie'yi seviyordu. Ona, buradaki herhangi birine güvenilebileceğinden daha fazla güvenemeyeceğini kendine hatırlatmakta zorlanacaktı.

"Emin misin?" Solia'nın ses tonunda nazık bir uyarı vardı. "Bu seni sadakatinle çelişen bir pozisyona sokacak."

"Sizi temin ederim Majesteleri, size ve kardeşime aynı anda yardım edebilirim. Kral olmak onu perişan edecek. Ve benden ona gerçekten zarar verecek bir şey yapmamı istemeyecek kadar iyi olduğunuzu biliyorum. Taht üzerindeki hak iddianızı elimden geldiğince güçlendirmekten memnuniyet duyacağım."

"Danışmanlarımla konuşmama izin verin," dedi

Solia. Lio onun, Cassia'nın ve kendisinin etrafına bir perde çekti.

"Şey, o kesinlikle canlandırıcı bir sürpriz," dedi Solia. "Sen ne düşünüyorsun?"

Lio, "Onun ailesinin sırrını biliyoruz," diye belirtti. "Bu onun bizim hakkımızda bildiği sırları dengeleyebilir."

Solia başını salladı. "Kardeşine bilgi verme ihtimaline karşı onun yanında söylediklerimize dikkat etmeliyiz. Ama doğrusu, bu benimkinden çok onun hırslarına zarar verecek."

"Katılıyorum," dedi Cassia. "Cin zekidir ve hafife alınmaması gerekir ama bence bu durumda hırsı samimi. Teklifini tek bir şartla kabul etmemizi öneriyorum: Flavian'ı nişanlılığımızı sona erdirmeye ikna etmek için Ben'le güçlerini birleştirmesi." Cassia Lio'ya baktı. "Eğer senin için de uygunsa."

Lio tereddüt etti, bu zeki kızı kardeşiyle olan çatışmalarına karıştırmak istemiyordu. Ama kendine Zoe'nin, Cin'in yaşına eşdeğer Hesperine yaşına geldiğinde ne isteyeceğini sordu. Hem ailelerinde hem de İlkkan Çemberi'nde söz sahibi olmak isteyecekti ve Orthros onun sesine asla kulak tıkamayacaktı. "Katılıyorum. Onu da Eudias ve Ariadne gibi nişanı bozmak için müttefiklerimizden biri olarak alacağız."

O ve Cassia bir gülümsemeyi paylaştılar. En azından bu kez bir çözüm üzerinde anlaşmışlardı.

Peçesini çözdü ve Solia, "Leydi Eugenia, eğer bu işte bana destek olmayı kabul ederseniz, sizi maiyetime almaktan mutluluk duyarım."

"Kardeşini, kız kardeşimi nişanlılıktan kurtarması için ikna edelim."

"Memnuniyetle, Majesteleri." Cin önce Cassia'ya, sonra da Lio'ya baktı. "Onu istemediği şeyleri yapmaya ikna edebilecek birkaç kişiden biriyim."

Lio'nun, sevgi dolu erkek kardeşini parmağında oynatan küçük bir kız kardeşin gücüne sahip olduğundan hiç şüphesi yoktu. Belki de bu onların kurtuluşu olacaktı - bir kızın kardeşçe inadı.

"Ayağa kalk," dedi Solia, "ve yerine otur."

Genie Solia'nın elini öptü ve zıplayarak ayağa kalktı. Lio onun için bir sandalye çekti.

Onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Sayın Büyükelçi, prensesin kümesinde bulmak için alışılmadık bir horozsunuz. Kardeşim ve Ben'in sizin hakkınızda neden bu kadar çekilmez olduklarını anlamaya başladım."

Lio bir kahkahayı bastırdı. "Sizi temin ederim ki endişeleri yersiz. Ben siz hanımları güvende tutmak için buradayım."

Belindeki kurdeleyle bağlı yelpazeyi kaldırdı ve yüzünün önünde salladı. "Eminim Patria'daki tüm hanımlar sizin 'korumanızla' çok ilgileniyordur. Ama özellikle bir hanımefendi, eğer kardeşimin öfkesine inanmak gerekirse."

"Onurlu bir şampiyon bu tür söylentileri doğrulamaz ya da yalanlamaz."

"Gizli aşkların şampiyonu olarak ben de öyle yapacağım," diye söz verdi yerine oturmadan önce.

"Leydi Valentia," diye devam etti Solia, "umarım siz de benim maiyetime katılırsınız."

Leydi Valentia gözlerini kocaman açarak başını kaldırdı. "Majesteleri... cömertliğiniz beni şaşırtıyor. Sizin için uygun bir yoldaş olduğumdan emin değilim. Ama beni kabul ederseniz, size onurla hizmet edecek ve ailemin günahlarını telafi etmeye çalışacağım."

"Ne günahı? Evander'in ailesine bağlılık mı?" Valentia'nın aurasını acı doldurdu. "Evet, Majesteleri."

Solia bir elini Valentia'nın omzuna koydu. "Evander ve babası Castra Roborra'da bana ihanet etmeyen tek adamlardı."

Valentia bir elini ağzına bastırarak gözlerini kapattı. Herkes onu izlerken, Lio yılların yükünün üzerinden kalktığını hissetti.

Ona Evander'in hâlâ yaşadığını söyleyemeyebilirlerdi ama en azından Solia bunu Valentia'ya geri vermişti, yani onun onurunu.

Leydi Valentia sesi kalınlaşarak, "Umut etmeye cesaret ettim," dedi. "Teşekkür ederim. Teşekkür ederim, Majesteleri."

"Benim hükümdarlığım altında soyadı iade edilecek ve tüm Tenebra gerçek kraliçeye sadık olduklarını bilecek. Anladığım kadarıyla aile mülkü boş duruyor ve tacın elinde boşa harcanıyor. Tacın gerçek lorduna ya da leydisine emanet göreceğim."

Valentia başını salladı. "Sana her zaman sadık kalacağım, ama nişanlıma dikkat et. Bana vereceğin her ödül onun eline geçecek."

"Kız kardeşim beni tehlike konusunda uyardı."

"Size sunabileceğim tek varlık benim. Beni hanımlarınızdan biri yapmak, bana vermeniz gereken tek yüceltmedir."

"Şimdilik," diye kabul etti Solia. "Ama bana öyle geliyor ki çözmemiz gereken iki nişan var, sence de öyle değil mi?"

"Kraliçem. Bana... hepimize... en büyük hediye verdiğiniz. Umut."

"Ayağa kalkın, Leydi Valentia. Hep birlikte büyük işler başaracağız."

Sabina Lio'yla göz göze geldi ve yanındaki boş yere hafifçe başını salladı. Lio, Leydi Valentia için bir sandalye çekti ve ataları birbirlerini katletmiş olan iki kadın yan yana oturdu.

Lio ellerini arkasına koydu. "Korkarım bu güzel topluluktan birazdan ayrılmak zorundayım. Gece kısa ve Patria'yı korumamız gerekiyor. Ama bana önce benimle konuşmak istediğinizi söylediler, Leydi Nivalis."

Hâlâ toplantının kenarında duruyordu, sanki şimdi emin değilmiş gibi. Lio'ya reverans yaptı. "Büyükelçi."

"?" diye sordu içtenlikle.

"Beklenebileceği kadar iyiyim."

"Anlıyorum."

Bakışları düştü. "Leydi Sabina babasının kampındaki olayların gerçek yüzünü açıkladı. Artık Hediye Toplayıcısı'nın kralla müttefik olduğunu ve Müttefik Lordlarla olan ilişkisi nedeniyle kız kardeşimi hedef aldığını biliyorum. Seni suçlamakla haksızlık ettim."

"Bazen kalplerimiz aklımıza kulak asmaz."

"Öfkemin beni ele geçirmesine izin vermemeliydim," dedi Nivalis. "Ailem gerçeği asla öğrenemeyecek olsa bile, size en içten özürlerimizi sunmama izin verin. Sizden af diliyor ve kraliçemin müttefikine yakışır şekilde davranacağıma söz veriyorum."

Lio, Nivalis'in Solia'nın ondan istediği şeyi söylemesini bekliyordu ama onun aurasındaki gerçeğe hazırlıklı değildi. Onu gerçekten suçlamıyordu.

Solia ona yine o bakışı attı.

"Özrünüzü kabul ediyorum," dedi Lio.

Peki neden hala Pakhne'nin ailesine bir özür borçluymuş gibi hissediyordu?

OceanofPDF.com

ELMA

GECE BÖCEKLERİ Lio'nun kulaklarında, yakındaki nehrin kadar huzur verici bir şekilde vızıldıyordu. Alacakaranlığın kasveti çok parlak geliyordu. Yüzünü ovuşturdu. "Keşke Kervancı Sütü Hesperinler üzerinde işe yarasaydı."

Tuura iç çekti. "Keşke toniklerim senin üzerinde de işe yarasaydı."

"İhtiyacın olduğunda iyi bir yılan nerede?" Karege sazlıkların arasından geçerek nehir yılanlarını aradı. "Zihni keskinleştirmek için yılan kanı gibisi yoktur."

Mak her birine koyu renkli bir cam şişe fırlattı. "Hücum'un simyacılardan gelen bu iksir yardımcı olacaktır."

Lyros, "İçkinizi için," diye öneride bulundu. "Böyle bir oyuncu seçimi için tetikte olmamız gerek."

Lio karışımı içti. Tadı iğrençti ama içinden bir enerji fışkırmasına neden oldu. Deneme kardeşleri Tuura ve Karege ile büyüünün kendilerine düşen kısmı hakkında bir kez daha konuşurken, Eudias Lio'ya bir ağacın altında kendisine ve Ariadne'ye katılmasını işaret etti.

Eudias yorgun ama tetikte görünüyordu. "Nişan yasalarıyla ilgili araştırmamızın ilerleme raporunu beğenebileceğinizi düşündük."

Ariadne peçesini düzeltti. "Eudias Üstat Gorgos'un beynini toplarken -ki öyle- ben de Semna'ya danışıyordum."

Lio ellerinin yine arkasında olduğunu fark etti ve onları yanlarına bıraktı. "Büyücü Ariadne... bu konuda bize yardım ettiğin için Cassia'nın ve benim en derin minnettarlığımıza sahipsin. Ama senden bunu beklemiyorum. Olanlardan sonra olmaz."

Kızın alnı şaşkınlıkla kırıştı. "Ne demek istiyorsun?"

Onun acısını körüklemek istemiyordu ama söylenmesi gerekiyordu. "Tapınak kardeşinizi kurtaramamışken sizden bizi kurtarmanızı istemek yanlış olur. Umarım bir gün Pakhne'nin başına gelenler için beni affedebilirsin. O zamana kadar, çabalarınızı kendiniz ve onun isteyecekleri için harcayın."

Üçünün arasına bir sessizlik çöktü. Bu sessizlik yargılamayla değil, büyücülerin şaşkınlığıyla doluydu.

"Büyükelçi... size Lio diyebilir miyim?" Ariadne sordu.

"Elbette," diye yanıtladı onun beklenmedik sorusunu. "Bana istediğin gibi hitap edebilirsin."

"Lio," dedi, "anladığını sanmıyorum. Benim affıma ihtiyacın yok. Pakhne'yi seven herkes onun için verdiği mücadele için sana teşekkür etmeli."

"Ama onu kurtarmayı başaramadım." Lio Eudias'a baktı, anlaması için dua ediyordu. "Elimden gelen her şeyi yaptım. Ama bu ona karşı verdiğimiz savaş gibi değildi. Ona ulaşamadım, benimle birlikte savaşması için yardımını alamadım."

Eudias ona göz kırptı. "Benim için yapmayı başardığın şey istisnai bir durum, kural değil. Koleksiyoncu'nun ele geçirdiği diğer insanlara ne yaptığını biliyorum. Bana gösterdi. Pakhne'nin çok ileri gittiğine ve başına gelenleri kimsenin önleyemeyeceğine inanıyorum. Gerçekten seni suçlayacağımızı mı düşündün?"

Lio, "Beni suçlamanız son derece anlaşılabilir bir durum," dedi.

Ariadne Eudias'ın elini tuttu. "Tabii ki hayır. Eudias'ı kurtardın ve Pakhne için savaştın. Sana minnettarız."

Lio yutkundu. "İkinizle minnettarlık bağı kurmaktan onur duyuyorum."

O savaş hakkındaki fikirleri herkesten daha önemliydi. Ve Lio'ya affetmekten de öte bir şey sunuyorlardı: minnettarlık.

Yine de ruhundan hiçbir ağırlık kalkmadı. Kendi acı suçluluğu devam etti. Pakhne'nin kaderinden kurtulduğunu hissetmesi için ne gerekiyordu?

"Sana ve Cassia'ya yardım etmemize izin ver," dedi Ariadne. "Ya da en azından denememize izin verin."

Lio başını salladı ve Cassia'nın hatırı için de olsa ona gülümsedi. "Yardımlarınız için minnettarız."

"Teşekkürün henüz hak edildiğinden emin değilim. Lord Flavian Semna'ya kulak vermeyi reddediyor. Kyria Tapınağı'nın onu Cassia'dan vazgeçmeye zorlayabilmesinin tek yolu Cassia'nın resmen büyücü olması ve bekârlık yemini etmesidir."

"Bu kesinlikle işe yaramayacak," dedi Lio.

"Ne yazık ki," diye devam etti Ariadne, "bir kadının kocasından boşanabileceği çok az durum vardır, örneğin kocasının evine cariyesini getirmesi gibi."

Lio yüzünü buruşturdu. "Ah, yani sayısız diğer arkadaşını karısının gözünden uzak tutması gerekiyor."

Ariadne içini çekti. "Evet, ama bu nişanlanmaya yardımcı olmaz. Flavian dansçı kızlardan oluşan bir grubu nişan süresince evinde tutabilir.

Düğün gününden önce onlardan kurtulduğu sürece nişanlılık."

Lio, Sabina'nın Flavian'ın kellesini herhangi bir evlilik gerçekleşmeden o kadar uzun süre alacağını düşünüyordu. "Bir kadının kendi nişanını feshetmesi için herhangi bir gerekçe var mı?"

Ariadne bunları parmaklarıyla saydı. "Çoktan evlenmiş; lordu, kendi lordu ya da kral tarafından bir suçtan hüküm giymiş; tarikatlar onu dinden dönmek ya da sapkınlıktan arıyor."

"Muhteşem," diye mırıldandı Lio. "Benimle olan nişanını daha kolay bozabilirdi. Flavian'ı bir suçtan mahkûm ettirmek çok cazip."

Ariadne, "Belki de Leydi Sabina'yı kılıç zoruyla onunla evlendirmeliyiz," diye önerdi. "Sanırım bundan hoşlanacaktır."

"Onu her zaman bir Hesperine'e dönüştürebilirsiniz," diye ekledi Eudias.

"Ve sonsuza dek onun varlığının acısını mı çekeceğim?" Lio ürperdi.

"Hayır, teşekkür ederim." "Erkeklerin daha çok seçeneği var nişanı bozmak için," Eudias açıkladı. "Örneğin, rakip talipler damadın kızın babasına verdiği başlık parasını aşmaya çalışabilir."

Lio, Cassia için açık artırmadaki bir atmış gibi teklif verme fikrine burnunu kıristırdı. "Bu her ne kadar tatsız olsa da, Komnena Hanesi'nin hazinesinden teklif vermek sorun olmazdı - eğer söz konusu hanımefendinin babası başka biri olsaydı."

Eudias başını salladı. "Sorunun kaynağı da bu. Lord Titus'u ya da kralı fikirlerini değiştirmeye ikna edecek konumda değilsiniz."

"Yapabileceğim bir şey olmalı!"

"Profesyonel görüşümüze göre," dedi Eudias, "sizin için en iyi seçenek savaşıarak yargılanmaktır."

İşte bu çok cazipti. "Cassia'nın eli için ona meydan okuyabilir miyim?"

"Bu çok eski bir gelenek," dedi Eudias, "ama Kral Lucis karşıt feodal grupların lordları arasındaki düelloları yasakladığından beri son yıllarda gözden düştü. Ama siz bir hizipte değilsiniz."

Bir kez olsun, Lio'nun Tenebran toplumundan dışlanmış olma durumunun avantajları vardı. Yavaşça gülümsedi, dişleri uzamıştı.

"Aman Tanrım." Ariadne'nin kaşları kalktı. "Lord Flavian sizi gerçekten de hafife almamalıydı."

"Ne yazık ki Flavian'ı öldüresiye dövmem muhtemelen siyasi bir felakete neden olur. Cassia'nın da Solia'nın da bunu asla kabul etmeyeceğinden bahsetmiyorum bile." Zarafet ablasının güvenini daha yeni kazanmıştı.

"Bunu biraz düşün," diye öğüt verdi Eudias. "Bunu Basilinna'nın olduğu kadar senin de yararına kullanmanın imkânsız olduğunu sanmıyorum. Bu size lordların saygısını kazandırabilir."

"Lio, başlamaya hazırız," diye seslendi Mak.

Büyücülere tekrar teşekkür ettikten sonra nehir kıyısında Dava kardeşlerine katıldı. Eudias ve Ariadne, onları başka bir kontrol noktasına götürecek olan Tuura ve Karege ile birlikte ayrıldılar.

Onlar gittikten sonra Lio, Flavian'ın suratına yumruğunu indirmeyi hayal etmek yerine büyüye odaklanmaya çalıştı. "Bana koğuş yapısını açıkla."

Lyros haritayı işaret etti. "Sadece çevredeki kilit noktalara adım atmamız ya da geçmemiz gerekiyor. Sonra onları birleştirerek tam bir koğuş haline getirebiliriz."

Mak, "Bu, Kraliçelerin koruma yeniliklerinden biri," dedi. "Bunu onların Orthros üzerindeki koruma düğümleri üzerinden modelleyeceğiz. Kraliçelerin tüm büyüleri manteia ve mageia'yı harmanlamak için tasarlanmıştır, böylece Annassa Soteira zihin iyileştirmesini Annassa Alea'nın korumasına ekleyebilir."

Lio anlayışla başını salladı. "Yani bu koğuş yapısı Tuura'nın büyücülüğüne ve benim büyücülüğüme daha açık olacak öyle mi?"

"Kesinlikle," dedi Lyros. "Eudias da büyüü güçlendirmek için bize nehrin gücünü ödünç verecek. Karege de kanını Tuura'nın büyüüne katarak onu bizimkine bağlayacak. Hepimiz son düğüme adım attığımızda çemberi tamamlayacağız."

Mak, Lio'nun omzuna vurdu. "Hadi başlayalım. Ne kadar çabuk bitirirsek, kendimizi yenilemek için Castra'ya o kadar çabuk dönebiliriz."

Lyros, Mak'a dişli bir sırıtiş fırlattı. "Duyduk duymadık demeyin," diye onayladı Lio.

Nehrin kıyısında bir daire şeklinde durdular ve ilk düğüm olarak hizmet edecek bir kan halkası oluşturarak bir libasyon yaptılar. Mak ve Lyros'un gücünün tanıdık gölgeleri Lio'nunkilerle birleşti. Gerginliğinin bir kısmı çözüldü. Sonunda Patria'yı tamamen koruyabileceklerdi.

Eudias'ın nehrin akışını zenginleştiren soğuk su büyüünün ve Ariadne'nin iyileştirici yakınlığının uzak rezervuarının farkındaydı. Karege'nin kan büyüü Lio ve Trial kardeşleriyle akrabalık içinde yankılanıyordu. Devriyelerinde olduğu gibi, Tuura'nın atalarının büyüünün müziği alacakaranlığı doldurdu.

Mak ve Lyros'un koğuşları etrafını sararken Lio ilk başta gücünü tuttu, kalp atışlarını saydı.

"Şimdi," dedi Mak.

Lio zihin büyüsunün ilk filamentini yaratımlarına dönüştürdü. Güç, Tuura'nın düğümünden kilometrelerce uzanan tarlalara, köylere ve çadırlara yayıldı. Büyünün yapısı Lio'yu ele geçirdi ve göğsünde kilitlenerek onu diğer büyücü arkadaşlarının her birine bağladı.

Hiçbir uyarı olmadan, bir büyü titremesi bağlantıdan geçti ve Lio'nun kalbine çarptı. Dizlerinin üzerine çökerken, Mak ve Lyros acı içinde homurdandılar.

Lio bir eliyle kendini tuttu, diğeriyle göğsünü kavradı ve büyülerinin içinden bir thelemantik sonda fırlattı. Tüm yapı sarsıldı, parçalanmaya hazırды. Ne oluyordu?

Zihin büyüsu Tuura'nın aurasıyla karşılaştığında, acı onu parçaladı.

"Bu Tuura," diye bağırdı kulaklarındaki uğultunun üzerine. "Ona gitmeli miyim? Yoksa sizden birine mi?"

"Sen git," diye karşılık verdi Lyros. "Mak ve ben büyüü dengelemeye çalışacağız." Lio yedekte tuttuğu gücü serbest bıraktı ve koşuşlarına girmesine izin verdi.

Bıraktığı anda büyü yapısından kaybolmaya başladı. Büyüsünün koşuşlarından tamamen çekilmesi uzun sürmeyecekti.

Ayağa sıçrayarak Tuura'ya doğru adım attı. Çimenli bir yamaca indi, Karege kollarında Tuura'nın cansız bedeniyle diz çökmüştü.

Lio yanlarına çöktü. "Ne oldu?"

Karege, "Bu kanallık," dedi. "Ben de bundan korkuyordum. Büyü boyunca dayanabileceği konusunda ısrar etti ama bedelini ödeyeceğini biliyordum."

Yakınlarda duran Eudias bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Gücünü büyüye aktarırken yere yığıldı."

"Onu uyandıramam." Ariadne Tuura'nın elini ovuşturdu, iyileştirici büyü genç büyücüden kâhine akıyordu.

"Bunun sebebi Sessizlik mi?" Lio sordu.

Karege bir eliyle Tuura'nın yanağına dokunarak onu kucakladı. "Ruh evresinden kanalize olamadığı için atalarının gücünü kendi içinden çekiyor. Sanki bir ruh kapısına dönüşüyor. Ve bu gece... kapı çöktü."

"Büyüyü çökertiyorum," dedi Lio.

Büyüsünü özenle hazırlanmış koşuş yapısından çıkardı. Büyü kilidi göğüs kafesinin altında çatladı ve sallandı.

Mak ve Lyros yanında belirdi, Mak Lio düşmeden önce onu destekledi.

"Özür dilerim-" Lio'nun nefesi kesildi. "Yapmak zorundaydım."

"Elbette," dedi Lyros, kriz için eğitilmiş bir Vekilharç hızıyla durumu değerlendirecek.

Tuura bir nefes çekti. Ama uyanmadı. "Onun için ne yapabiliriz?" Lio sordu.

"Atalarının büyüünden anlayan bir şifacıya ihtiyacı var," dedi Karege.

"Rudhira'yı buraya getiremeyiz," dedi Lyros.

"Onu adımlamamız için yeterince stabil mi?" Mak sordu.

"Bilmiyorum." Karege'nin aurası kontrolü dışındaki güçlere karşı öfkeyle doluydu.

"İlk Kılıcını getireceğim," dedi Lyros. "Lio, tetikte ol. Koleksiyoncu saldırmak için uygun anı bekliyorsa, işte o an geldi."

"Koğuşlarımı hazır tutacağım," dedi Mak.

Lyros geri çekildi ve Lio thelemantik duyularının en geniş menziline ulaşmasına izin verdi. Gücünü ölümlü zihinlerin üzerinde gezdirdi ve zihinler onun dokunuşuyla, bir thelemancer'ın gücü karşısında rüzgârda uçuşmaya hazır yumuşak karahindibalar gibi hışırdadı.

Tuura'nın kalp atışları zayıflamadı ama aurasındaki kargaşa büyüdü, sanki büyüğü yönü olmayan öfkeli bir rüzgâr gibiydi.

Birkaç dakika içinde Lyros diğerleriyle birlikte döndü. Kella, Hoyefe ve Solia, Tuura ve Karege'nin etrafında toplandı.

Cassia Lio'nun kolunun altından kaydı. "Bunu Koleksiyoncu mu yaptı?"

"Sanırım suç Sessizlik'te." Patria'nın zihnine dair şekilsiz farkındalığının altında onun fiziksel ve canlı minyon formunu hissetmek yatıyordu. "Onu hiçbir yerde hissetmiyorum. Henüz. Ama Tuura olmadan..."

Cassia onun yerine, "Ona karşı çok daha savunmasızız," diye sözlerini tamamladı.

Kella Tilili'yi Tuura'nın yanına uzattı ve bir elini arkadaşının göğsüne bastırdı. "Bunu Sessizlik yaptı. Hoyefe ve ben bile bunu hissedebiliyoruz."

Solia'nın beti benzi atmıştı. "Tenebra'ya gelen her ata uygulayıcısının kaderi bu mu olacak?"

Cassia'nın kolu Lio'nun etrafında sıkılaştı. Şekil değiştiren büyüü atalarından gelen bir Sandira da aynı kaderi paylaşacak mıydı?

"Tuura bir kâhin," dedi Kella kesin bir ifadeyle. "Onun için durum farklı. İmparatorluk şifasına ihtiyacı var."

Solia Lio'dan Deneme kardeşlerine baktı. "Birinci Prens'i buraya getirmenizi istiyorum. Siyasi sonuçları umurumda değil."

Lyros tereddüt etti, sonra, "Anlıyorum. Ben giderim." "Teşekkür ederim," dedi Solia içtenlikle.

Tekrar uzaklaştı, Mak ve gizli koğuşları kalmıştı. Lio duyularını açık tutarak tüm Patria'yı zihninin gözünde tuttu. Geçici ölümlü auralarının arasında, bir ölüm kokusu yakaladı.

"Lio?" Cassia sordu. "Ne oldu?" "Emin değilim ama onu takip etmem gerek."

"Ben de seninle geliyorum," dedi Mak.

"Cassia benimle güvende olacak," diye söz verdi Solia. "Koleksiyoncu'ya odaklan."

Lio adım attı ve Mak'ın onu takip ettiğini hissetti. Birlikte sıradan dünyanın içinden geçerek çürümenin izini sürdüler. Karanlıkta durdular.

Lio'nun gözleri hızla alıştı ve burada var olan yetersiz ışığı içine çekti. Artık yarısı yıkılmış olan taş bir mahzenin kalıntıları gibi görünüyordu.

"Castra Patria'nın altında mıyız?" Mak çömeldi ve molozların arasından bir açıklığa doğru ilerledi. "Burada bir tünel var. Belki de kuşatmalar sırasında kullanılan eski bir kaçış yolu?"

Lio ona katılmak için sürünerek ilerledi, harç ellerinin altında ufalanmıştı. "Bu tarafa bir insanın geldiğini hissedebiliyor musun?"

"Her kimlerse, izlerini nasıl saklayacaklarını biliyorlar. Ama bize bunu bıraktılar."

Mak, yıkık geçitte duran parlak, taze kırmızı bir elmayı işaret etti. Hypnos'un bir gözü çizilmişti. Kan hâlâ nemliydi.

Lio'nun burun delikleri alevlendi. "Bir kadının kanı." "Onu tanıyamadım. Sen tanıyor musun?"

Lio başını salladı. "Ama bununla ne demek istediğini biliyoruz. Cassia'ya yönelik bir başka tehdit."

Mak cüppesinin içinden korumalı bir çanta çıkardı. "Bunu daha sonra Hücum'a götüreceğiz. Atım üzerine bahse girerim ki Hediye Toplayıcı zehri yüklüdür."

Lio yemin etti. "Tuura yere yığıldıktan sonraki dakikalarda içeri sızmayı başardı mı?"

"Yoksa daha önce savunmamızı aşmayı başardı ve şimdi gizlice kaçmayı mı seçti?"

"Bu gece koğuşları bitirmeliyiz."

Mak acımasızca başını salladı. "Burada yapabileceğimiz başka bir şey yok. Tuura'ya geri dönelim."

Alacakaranlık gökyüzünde batan aylarla birlikte artık daha karanlık olan yamaca geri döndüler. Karmaşık büyüler havayı yoğunlaştırıyordu. Merkezlerinde, Rudhira Tuura'nın yanında diz çökmüş, ellerini onun şakaklarına koymuştu.

Eudias kaşlarını sertçe çattı. "Eğer Efendi Gorgos bir şey sezerse, bir açıklama getiririz."

"Bir kez daha size minnettarız," dedi Lyros. "Lio, thelemantik perdeler atmaya çalışmanı istemiyorum. Çevreye odaklan."

"Yapacağım. Ama sanırım Koleksiyoncu'nun buradaki işi bitti."

Cassia kolunu tekrar Lio'ya doladı ve çantadan onun yüzüne baktı. "İyi misin? Tehlikeli bir şey mi buldun?"

"Sadece başka bir sataşma," diyerek onu rahatlatmaya çalıştı.

Mak çantayı kaldırdı. "Bu sefer bize zehirli bir elma bıraktı."

"Bir elma mı?" Cassia kaşlarını çattı. "Merak uyandırıcı. Keşke bununla ne mesaj vermeye çalıştığını bilseydim. Mutfak bıçağından bile daha tuhaf."

Hiçbiri bunu yorumlamak için başka bir girişimde bulunmadı. Solia'nın aurası havayı ısıtırken, Rudhira'nın kararını bekleyerek sessizce durdular.

Rudhira sonunda, "Artık onu stabil hale getirdim," diye açıkladı. "Ama onu iyileştirmenin tek yolu onu İmparatorluğa geri götürmek. Atalarının gücünü geri kazanabilmesi için duyularını ruh aşamasına yeniden açması gerekiyor. Onu iyileştirdiğime göre, Zirve Mabedi'ne, oradan da Orthros Notou'ya götürmek güvenli olacaktır. Onu oradan ruh kapılarına götüreceğiz."

"İmparatorluk'ta ne kadar kalması gerekecek?" Solia sordu.

"Bunu söylemek zor," diye yanıtladı Rudhira. "Çok üzgünüm. Bunun için bir örneğimiz yok. Ruhunda böyle bir hasar olduğunu hiç görmemiştim. Ataların yardımıyla tamamen iyileşeceğinden hiç şüphem yok ama bu yavaş olacaktır."

Karege bakışlarını Kella'ya doğru kaldırdı. "İlk Bıçak, Tuura ile kalabilmem için beni görevden almanızı rica ediyorum."

Kella ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Teklifin beni sana emir vermek zorunda kalmaktan kurtardı. Ölen yoldaşımıza evine kadar eşlik et ve Hesperinlere olabildiğince sık haber gönder."

"Üç Kül hâlâ üç yüz kişilik bir kuvvete eşittir," dedi Hoyefe. "Tuura'nın adına savaşmaya devam edeceğiz."

Solia Tuura'nın elini bir kez sıktı, ateş kolunda dans ediyordu. "Bu benim hatam. Ondan bunu asla istememeliydim."

Kella Solia'nın koluna dokundu. "Deneseydin bile onun gelmesini engelleyemezdin."

Solia, "O bizim en iyimiz," dedi.

Eşarby takılıyken kederinden eser kalmamıştı ama Lio onun beş yıl önceki gibi hissedip hissetmediğini merak etti.

Küller Altın Kalkan'a katılmak için veda etti.

Karege ayağa kalktı ve Tuura'yı kollarının arasına aldı. "İkimizi de tekrar göreceksin Güneş Yanığı. Bizden bir daha o kadar kolay kurtulamayacaksın."

Karege ve Rudhira gözden kaybolurken Solia gözlerini kırpıştırarak başını salladı.

"Koğuşları bitiriyoruz," dedi Lio. "Bu gece. Onları terapistimiz olmadan yapmak zorunda ve yeterince güçlü olmalarını umacağız."

OceanofPDF.com

kadar günler

SONBAHAR EKİNOKSU

32 Anthros'un Sicil Dosyası, 1597 OT

OceanofPDF.com

APOSTATE

CASSIA eyerinde öne doğru eğildi ve Freckles'ı bir sonraki yokuşta dörtlüyle koşturdu, Knight da yanlarında at koşturuyordu. Küçük kısırak, önlerindeki büyük Sıcakkanlılara ayak uyduruyordu. Cassia, Patria'nın tepelerinde bir sezon at sürdükten sonra bu hızda yerinde durabildiği için gurur duyuyordu.

Havadaki soğukluk ona yazın neredeyse bittiğini hatırlattı. Soğuk iliklerine kadar işlemiş gibiydi. Tepenin zirvesine vardıklarında Lyros durmasını işaret etti, Knight ona yaklaştı, kürkü Cassia'nın ayaklarını ısıtıyordu. Cassia gizlenmeye çalışarak pelerini yeniden düzenledi. Ama tabii ki Lio ve Solia fark etmiş ve şahinler gibi üzerine çullanmışlardı.

"Ben gayet iyiyim," dedi Cassia.

Lio onun güvencelerine aldırmandan elini tuttu ve bir yudum içkiden daha iyi olan sihrini ona gönderdi. Solia'nın tek yaptığı yakınında durmaktı ve etraflarındaki hava ısındı.

Lyros haritalarını eyerinin üzerine yaydı. "Arama için sizi iyi durumda tutmamız gerekiyor. Hiçbir birliğimin geride kalmasına izin vermeyeceğim."

Cassia onların bakımı için minnettardı ama buna ihtiyaç duymaktan nefret ediyordu. Hasta olduğunu ve büyü eksikliğinin her geçen gece onu daha fazla etkilediğini hatırlatmalarından korkuyordu. Gücü tükenirken müzakereler de uzayıp gidiyordu.

Mak atını Lyros'unkine yaklaştırarak onunla birlikte haritaya baktı. "Bu gece çok yol kat edeceğiz."

Bu Cassia'ya güç verdi. Bir saat daha eyerde kışının donması aslında hayatını kurtarmaya yardımcı oluyordu.

Lio ufka baktı, serin hava kara saçlarından bir tutamı çatık alnından kaldırdı. "Thelemantic koğuşunun doğu sınırına yaklaşıyoruz."

Lyros altlarındaki ev kümesini işaret etti. "Burası Mederi Köyü, korumamız altındaki son yerleşim yeri. Burada bir şey bulamazsak, yarın gece koğuşun dışında aramaya başlamak zorunda kalacağız."

Lio kaşlarını çattı, Ayçiçeği yeri eşeliyordu. "O zaman belki de Kella ve Hoyefe'yi de yanımızda getirmeliyiz."

Cassia, "Casusluğunu ya da Severin'i bırakmaktan memnun ," dedi.

Solia başını salladı. "Hoyefe'nin kralın muhbirini aramaya devam etmesine ihtiyacımız var. Kella ve Tilili'ye de müttefiklerimize yönelik bir tehlike durumunda düşmanları parçalamak için kalede ihtiyacımız var."

"Merak etme," dedi Mak Lio'ya. "Lyros ve ben herkesi nasıl güvende tutacağımızı biliyoruz. Ve geri kalanınız da dövüşte hiç fena değilsiniz."

Solia puflayarak uzaklara baktı. "Tarlaların ötesinde ne var?"

Lyros haritasına tekrar baktı. "Sık ormanlara benziyor. Kralın avlanma alanı."

"Doğru," dedi Solia. "Sanırım Mederi Köyü'nün doğusunda bir yerde bir av arazisi var. Adı ne, Cassia mı? Paradum mu?"

Bu isim Cassia'nın dalgın düşüncelerini tekrar dikkat kesilmesine neden oldu. "Haritada göremiyorum," dedi Lyros.

"Solia, "Kralın güvenliği için işaretlenmezdi," dedi. Başkentten uzaklaşıp dinlenebileceği bir yer olarak düşünülmüştü."

"Hayvanları keserek rahatlıyor," diye mırıldandı Mak. "Oraya ne sıklıkla gidiyor?"

"Hatırladığım kadarıyla pek sık değil," diye yanıtladı Solia. "Şu anda Konsey toplantı halindeyken bunu riske atmayacağı kesin."

"Cassia, sorun ne?" Lio sordu.

Gözlerini ovuşturdu. Gerçekten de en iyi halinde değildi. "Paradum'un Patria'da olduğunu nasıl unutabilirim? Oraya gitmiştim."

Lio bir elini onun sırtına koydu. "Belki de hatırlamak istemedin. Burayla ilgili anılarının pek de hoş olmadığını hissediyorum."

"Bazıları öyle. Aşçı Agata çok nazikti ve onun mutfak bahçesinde çalışarak çok güzel bir sezon geçirdim. Bunlar şimdiye kadar yetiştirdiğim en iyi bezelyelerdi."

Onları hiç tadamamıştı. Hastayken güzel bitkilerinin penceresinin önünde ölmesini izlemişti.

Lio haklıydı. Paradum'u büyük olasılıkla zihninin gerilerine itmişti. Hayatının tehlikede olduğu zamanlar, şu anda üzerinde durmak isteyeceği son şeydi.

Ama Lio bunu onun düşüncelerinde görmüş olmalı ki, "Paradum ateşinin çıktığı yer mi?" diye sordu.

"Ne ateşi?" Solia talep etti.

Lio şaşkınlıkla Cassia'ya ve ona baktı. "Özür dilerim. İkinizin bu konuyu çoktan konuşmuş olacağınızı sanıyordum."

"Çok uzun zaman önceydi," dedi Cassia ama artık bir açıklama yapmaktan kaçınamayacağını biliyordu. "On dört yaşımıdayken. Kral beni Paradum'da tutarken korkunç bir salgın oldu. Malikânedeki çok az insan ateşten kurtuldu. Ben şanslı olanlardan biriydim."

Cassia yutkundu. Agata'yı hâlâ özlüyordu. Lio onun zihnine dokunarak üzüntüsünü paylaştı.

"Ölebilirdin," dedi Solia.

"Neredeyse ölüyordun," dedi Lio.

"Ama o yapmadı." Mak araya girdi. "Cassia'yı yenmek için aptal bir ateşten daha fazlası gerekir."

Mak'ı kutsa. Cassia ona gülümsedi.

Solia gülümsemedi. "Ateş hasar bırakabilir."

"O yer ve zamanla ilgili anılarının bulanık olmasına şaşmamalı." Lio onun sırtını sıvazladı. "Ateşin zihnini bulanıklaştırdığına eminim."

"İyileşirken günlerimi... haftalarımı kaybettim sanırım." Cassia omuz silkti, hafızasındaki boşlukların onu ne kadar rahatsız ettiğine inanmıyordu. Bilgilerindeki boşluklar zırhındaki deliklerdi.

"İşte bu yüzden bünyen eskisi gibi değil." Solia'nın sesi neredeyse suçlayıcı gibiydi ama Cassia onun öfkesinin ateşe, zamana ve mesafeye yönelik olduğunu biliyordu.

Cassia bir zamanlar ateşin yan etkilerinden bahsetmekten rahatsız olmuştu ama artık daha Hesperin bir edep anlayışına sahipti. Lio zaten biliyordu ve bu insanın kız kardeşine sır olarak vereceği türden bir şeydi. Ayrıca, Mak ve Lyros ölümlülerin doğurganlığı konusunda en az endişe duyanlardı. "Beni kısır bıraktı ama bu benim için hiçbir zaman bir keder kaynağı olmadı. Mümkün olan en kısa zamanda dişsiz ve daha da kısır olmak için çok çalışıyorum."

Lyros sempatik bir kahkaha attı. "İşte ruh budur."

"Orthros'un sana göre bir yer olduğu açık," diye onayladı Mak. "Bir sürü bebek var ama üreme yok."

Solia dizginlerini bıraktı ama ellerini birbirine bastırırken atı onun altında hareketsiz duruyordu. Derin bir nefes aldı, sonra Cassia'nın yanağına dokunmak için uzandı, avucu hâlâ sıcaktı. "Orada olamadığım için çok üzgünüm, yavrum."

"Biliyorum. Ama artık buradasın."

"Evet." Doğruldu ve atını köye doğru çevirdi. "Bakalım Mederi'de ne bulacağız."

Tepeyi daha yavaş bir tempoda indiler, Cassia bunu kabul etmek istemese de takdir ediyordu. Eyerinde arkasına yaslandı ve tüm dikkatini dengesini korumaya verdi. Yokuş aşağı inmek yukarı çıkmaktan farklı bir şeydi, özellikle de bu kadar yorgunken.

"Havaya yükselme konusunda yardımcı olabilirim," diye önerdi Lio.

"Hayır, yapamazsın," diye yanıtladı Solia. "Bu onun kas yapmasına ya da dengesini geliştirmesine yardımcı olmaz. Eğer onun eğitimini mahvedersen, seni dövüş ringine geri sürüklerim."

"Eğer düşerse onu havaya kaldırarak yakalarım, Güneş Yanığı," diye tehdit etti Lio. "Eğer o *zaman* kullanmazsan, seni dövüş ringine daha hızlı sürüklerim, Güneş ışığı."

Cassia, "Siz ikiniz bir daha dövüş ringinden bahsederseniz atımdan iner ve yürürüm," diye uyardı.

"Çok erken," diye kabul etti Mak.

Ama Cassia, Lio ve Solia'nın gerçek kardeşler gibi birbirlerine takılmalarının harika olduğunu inkâr edemezdi.

Tepenin dibine vardıklarında Cassia köyü çevreleyen alçak taş duvarla ilgili bir an endişe duydu. Eğer ondan atlamak zorunda kalırlarsa havaya yükselme konusundaki fikrini değiştirebilirdi. Neyse ki Lyros'un açmasını istediği bir kapı buldular.

Mederi'nin orta sokağında, sıra sıra dizilmiş saz evlerin arasından yürüyerek geçtiler. Gecenin bu saatinde her yer sessizdi, çiftçiler güneşle birlikte doğabilmek için uyuyorlardı. Tenebra'nın bu kısmı verimli topraklara sahipti ve sonuçları bakımlı köyde görülüyordu. Tarlaları Kral Lucis'in hükümdarlığı sırasındaki kan davaları yüzünden çiğnenmemişti.

Ama bu insanlar onun gölgesi altında yaşıyordu. Cassia uzaklara baktı, ormanlık tepeleri, kralın avlanma alanlarını seçebiliyordu. Köylüler açlığın yavaş ızdırabıyla yüzleşmeyebilirdi ama içlerinden herhangi biri yarın onun kaptisiyle ölebilirdi.

Köy meydanında, yerel gri taştan oyulmuş bir heykel duruyordu. Solia savaş atını durdurdu, bir eli kılıcındaydı ve zarif bir elbise giymiş, başında bir taç ve bir şehit aurası olan narin genç kadına baktı. "Bu tanrıçayı tanıyamadım. Gerçekten de İmparatorluk'ta o kadar uzun süre kaldım ki panteonun bir kısmını unuttum mu?"

"Hayır." Cassia kıkırdadı. "O ."

"Ne?" Solia başını eğerek heykeli tekrar inceledi. "Benim 'tarikatım' derken bunu mu kastediyordun?"

"Birçok köyde seni bir şehit olarak tasvir eden heykeller var." Cassia heykelin ayaklarının dibindeki çiçekleri, tahılları ve iplik parçalarını işaret etti. "Halkın senin anına adaklar bırakıyor."

Solia bir küfür mırıldandı.

"Bu seni neden rahatsız ediyor?" Lio sordu. "Seni böyle sevgiyle hatırlamaları davana yardımcı oluyor."

"On beş yıldır onlar için yaptığım tek şey bir heykel olmaktı. Ben onları korumak için burada değilken kaç tanesi kralın elinde acı çekti?" "Soli," diye itiraz etti Cassia, "kaçmakla doğru şeyi yaptığını biliyorsun-ve Tenebra'nın ihtiyacı olan güçle geri dönün."

"Ölümün eşiğindeyken bu sana yardımcı olmadı."

Cassia kız kardeşinin eline uzandı. "Ama beni sevdiğini biliyordum." Solia onun elini sertçe sıktı. "Bu seni kurtarmazdı."

"Anlıyorum," dedi Lio. "Cassia bensiz tehlikeyle her karşılaştığında... o anlar rüyalarımın giriyor ve her zaman da girecek. Ama bilge bir savaşçının dediği gibi, enerjimizi değiştiremeyeceğimiz şeylere harcamamalıyız. Şu anda sahip olduğumuz her şeyi gerektiren bir işimiz var."

Solia'nın ağzının bir tarafı gülümseyerek eğildi. "Benden bir şeyler öğrenmişsin, parşömen kurdu."

Eylerden ona sahte bir selam verdi. "Ve şimdi danışmanınız olarak faydalı olmaya çalışıyorum, Anaerkil."

"Felsefe yapmayı bırak da gel şuna bir bak," dedi Mak heykelin diğer tarafından.

Mak ve Lyros'a katılmak için Solia'nın benzerinin etrafından dolandılar. Başka bir heykel Solia'nınkiyle sırt sırta duruyordu. Bu heykelin aurasına Kyria'nın bir glifi kazınmıştı. Şövalye ayaklarının dibinde yatan taş köpeği kokladı.

"Ah canım," dedi Cassia.

Lio ona eğlenerek baktı. "Fena bir benzerlik değil, benim Kyrialı kızım."

"Bir kırmızı gözü eksik." Mak kıs kıs güldü. "Ve dişleri."

Lyros burnunu kırıştırdı. "Anatomi ve perspektif hatalı.

Tenebran heykeltıraşlarının Hesperine ustalarından ders alması gerekiyor."

Mak daha sert güldü. "Hayatını kurtarmak için çizim yapamayacağını söyleyen birine göre, sanat hakkında çok özel fikirleriniz var."

"Elimde değil," dedi Lyros kederle. "Ailem beni mahvetti. Kötü boyanmış bir tırnağı görmezden gelemiyorum."

"İyi anatomiye verdiğiniz değerden şikayet ettiğimi duymayacaksınız."

Bu Lyros'un sırtmasına neden oldu, dişlerinden biri görünüyordu.

"Peki," dedi Solia, "yeni sarayım için Apollon'dan birkaç heykel sipariş etmem gerektiğini hatırlat bana, tercihen Cassia'nın elinde bir gül ve benim elimde bir kılıçla."

Lio şaşırmış gibi ona gülümsedi. "Bu güzel bir görüntü."

Cassia da aynı fikirdeydi. Solia Cassia'yı dişleriyle onaylamamış olabilirdi ama kız kardeşinin elinde bir gülle onun hakkında konuştuğunu duymak cesaret vericiydi.

Lyros etrafına bakındı. "Burada başka pek bir şey yok. Bir şey sezmediysen Cassia, kaleye geri dönebiliriz."

Cassia gözlerini kapadı ve dinlenmekte olduğu akıma odaklandı. Artık yoldaşlarının aurlarının ötesine ulaşma ve duyularını araziye yayma konusunda alışık olduğu için farkındalığını kolayca genişletti. Ama büyüğü gerilmiş ve yorgun hissediyordu. Onu saran endişeyi görmezden gelmeye çalıştı.

Köyün ötesindeki tarlalar sıcak ve doluydu, yaklaşan hasat için hazırıldılar. Bu bölgedeki toprağın bereketinin tesadüf olmadığını anlamaya başlamıştı.

"Doğu köylerinin çoğu gibi hissediyorum," dedi. "Lustra büyüünün bu yönde daha güçlü olduğunu kesinlikle söyleyebilirim, tıpkı tünellerdeki gibi. Ama tam olarak nereden geldiğini tespit edemiyorum." Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bezelye bitkilerim."

Lio'nun gözleri büyüdü.

"Paradum'daki bahçemin bu kadar iyi büyümesi hayret vericiydi." Cassia'nın bu kadar yakın olup da bunu hiç bilmemiş olabileceği düşüncesiyle tüyleri diken diken oldu. "İzin verme alanı yakın olduğu için olmalı."

"Belki de Thalia seni oraya götürmeyi planlıyordu." Solia eyerinde öne doğru eğildi. "Ama sen çok erken geldin, büyüün henüz hazır değildi."

"Ya da belki de o ateşe yakalandığımda, büyüümün ulaşması için gereken koşulları yerine getirmemi geciktirdi." Cassia umutlarını bastırarak başını salladı. "Ya da belki de izin verme yeri Paradum'da değil de daha uzakta bir yerdedir. Öyle bile olsa, büyü orada daha güçlü olabilir ve bizi doğru yöne yönlendirebilir."

"Yarın Paradum'a doğru yola çıkıyoruz," dedi Lyros.

"Yolu hatırlamıyorum," diye yakındı Cassia. "Sen hatırlıyor musun, Solia?" Başını iki yana salladı. "Oraya hiç gitmedim, sadece biliyordum."

"O zaman onu ararız," dedi Lio. "Elimizdeki sihirle onu bulmak o kadar da zor olamaz."

"Yine de temkinli yaklaşmamız gerekecek," dedi Mak. "Kral bize sürpriz bir ziyarette bulunmayacak olsa bile, burası hâlâ onun malikânelerinden biri. İhtiyacımız olan son şey kâhyasının oraya gittiğimiz konusunda onu uyarması."

Cassia düşünmek için durakladı. "Daha küçük bir lord onun için oyunu yönetirdi ve karısı da ev işlerine bakardı. Agata ile ev sahiplerimden daha çok vakit geçirirdim, onlar da bir piçle birlikte olmayı tercih etmezlerdi. Yine de lord ve leydinin başına gelenler için üzgünüm. Salgından sonra onların yerine kimi seçtiğinden emin değilim."

"Eğer Thalia'nın bahsettiği güvenli yer burasıysa," dedi Solia, "krala haber vermeden sizi oraya götürmenin bir yolu olmalı."

Lio bir elini artık aramalarında her zaman yanında getirdiği parşömenin üzerine koydu. "Yakınlıklarının her birinin gelişini bir gece ve bir gün süren bir nöbet olarak tanımladı. Belki de Değişen Kraliçe'nin geçitleri gibi büyüün uyanışını bekleyebileceğin gizli bir yer vardır."

Cassia kendi umutlarını artırmaktan korksa da onun için bir gülümseme buldu.

Haftalardır olmadığı kadar cesaretlenmiş görünüyordu. "Yaklaştık. Bu olabilir. Sadece birkaç d-"

Lio sözünü kesti ve Cassia onu korkutan şeyi hissetti. Bir büyü parıltısı. Herkes büyüün geldiği yöne döndü.

"Bu Kyrian iyileştirme büyü mü?" Cassia sordu.

"Evet," diye yanıtladı Lio, "ama Ariadne ve Semna bu gece köylerden herhangi birini ziyaret etmekle ilgili hiçbir şey söylemedi. Büyüde bir tuhafılık var. Kyria Tapınağı gibi hissettirmiyor."

"Bir mürted mi?" Solia merak etti.

"Mürted bir şifacı kulağa pek de tehlikeli gelmiyor," dedi Mak. "Onları kendi hallerine mi bıraksak?"

"Bizi ilgilendirmeyen şeylere karışmamak en iyisi olabilir," diye onayladı Lyros.

Cassia, Lio ve Solia birbirlerine baktılar.

Cassia, "Bence en azından neler olduğunu öğrenmeliyiz," dedi.

"Eğer birinin hayatı tehlikedeysen," dedi Lio, "mürtedin yardıma ihtiyacı olabilir." Solia başını salladı. "Patria'ya dönmeden önce her şeyin yolunda olduğundan emin olalım." "Üçünüzü güvende tutmak bizim görevimiz," dedi Lyros, "bu yüzden

Hesperine delegasyonunun korumaları olarak."

"Ama Hesperinler olarak," dedi Mak, "biz de aynı şekilde hissediyoruz."

Atlarını yan yoldan büyüye doğru yönlendirdiler. Büyü köyün kenarındaki küçük, düzenli bir kulübeden yayılıyordu. Panjurlar o kadar sıkıydı ki içeriden hiç ışık sızılmıyordu.

"Korumaların sınırına çok yakın," diye mırıldandı Lio. "Koleksiyoncu'nun bu yabancıyı hedef alması ya da bir büyücü için korumalarımızı test etmesi için bir neden yok elbette ama..."

Solia başını salladı. "Ben de Pakhne'yi düşünüyorum. Koleksiyonuna bir şifacı büyü daha eklediğini hayal etmekten nefret ediyorum."

Cassia köy duvarının üzerinden baktı ve yerde yatan küçük, karanlık bir şekil gördü. Knight tırısla en yakın kapıya gitti ve uyarı duruşuna geçti. Hırıltısı gecenin içinde gürledi.

Koğuştaki Hesperine büyüünün güçlü uğultusuna rağmen Cassia'nın omurgasından aşağı bir ürperti indi. "O da ne?"

Atlarını cesaret edebildikleri kadar çevreye yaklaştırdılar ve Lio siyah formun üzerinde gezinmesi için bir büyü ışığı gönderdi. Bu, ölü bir karganın kaskatı kesilmiş, yıpranmış bedeniydi. Göğsüne kanla çizilmiş Hypnos'un Gözü'nü gören Cassia öğürmemeye çalıştı. Tüylerden oluşan bir iz kuştan kapıya doğru ilerledi ve koğuşun kenarında aniden durdu.

Lio'nun büyüü zihnini güçlendirdi. "Koğuşu geçemedi." "Ama buradaydı," dedi Cassia. "Belki de hâlâ buradadır."

Solia kargaya bir ateş topu fırlattı. Lio sanki büyüünün koğuştan geçtiğini hissetmiş gibi ürperdi. Ama ateş kuşa isabet etmeden önce, kuş yerden fırladı ve uçup gitti. Solia'nın ateş büyüü yere indi ve bir parça otu küle çevirdi.

"Kansız bir karga mı?" Mak yüzünü buruşturdu. "Neredeyse kansız bir akbaba kadar klasik."

"Kulübeyi kontrol etmeliyiz," diye ısrar etti Solia.

Hepsi atlarından indi, küçük eve yaklaşırken akıllı atları itaatkâr bir şekilde bekliyordu. Knight'ın tüyleri diken dikendi ve Cassia, Mak ile Lyros'un koruyucularının hazır olduğunu hissetti. Solia'nın büyüünün yükselen ısısının ortasında, Lio'nun gücü Cassia'nın zihninde daha da güçlendi.

"Kan Birliği'nde ne hissediyorsun?" Cassia sordu.

"Acı," diye yanıtladı Lio. "İçeriden biri yaralanmış."

"Lio, senin gizleme büyüün en güçlüsü," dedi Lyros. "Önce sen ve ben içeri gireceğiz, sonra ne bulduğumuza bağlı olarak diğerlerini de getireceğiz."

Solia bu planı başıyla onayladı. O ve Mak, Cassia'yı kuşattı, Knight onun önünde durdu ve bir kez daha partilerindeki en zayıf ölümlü olduğu için lanet okudu.

Lio ve Lyros kulübenin duvarından içeri adım attılar. Bir süre sonra tekrar ortaya çıktıklarında Lio'nun yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Perita ve Callen içeride, yaralı bir köylü için şifacıya yardım ediyorlar."

Cassia kulübenin kapısına doğru ilerlemeye başladı. "Yardım teklif etmeliyiz. Perita ve Callen'ın burada bir mürtedle ne işi var?"

Lio kapıda ona katıldı. "Mürted şifacı Miranda."

CASSIA kulübenin kapısını çaldı, avuç içleri terliyordu. Eğer gizli bir büyüyle uğraşıyorsa, rahatsız edilmek isteyeceği son şeydi. "Perita, ben Cassia. Yardım etmek için buradayız."

Kapı açıldı ve Perita'nın solgun yüzü aralıkta belirdi. "Leydim? Burada ne işiniz var? Oh, anlıyorum." Bakışları Hesperinlere ve Solia'ya yöneldi ve hızlı bir reverans yaptı. "Majesteleri."

"Eğer biz büyüü hissedebiliyorsak," dedi Solia, "başkaları da hissedebilir. Buradaki görevinizi tamamlamanıza ve kanıtları saklamanıza yardımcı olalım."

Perita rahat bir nefes aldı ve hepsini içeri götürdü, gri saçlı bir çiftçi kadın kocasının yatağının yanında duruyordu. Çiftçinin yıpranmış yüzü acıdan buruşmuştu. Callen bir içki şişesini hazır tutarken, Miranda ellerini çiftçinin dizine koymuş, gözlerini konsantrasyonla kapatmıştı.

Görüntü Cassia'yı çarptı, çok tanıdıktı ama yine de ulaşamayacağı bir yerdeydi. Dişlerini sıktı. Anı aklına gelmiyordu.

Ama bir şey fark etti. Cassia o ateş yüzünden zamandan daha fazlasını kaybetmiş olabilir miydi? Bir insana dair anılarını kaybetmiş olabilir miydi?

Miranda gözlerini açtı ve Cassia'yı gördü. Şifacının beti benzi attı. "Korkacak bir şey yok," dedi Solia.

Çiftçi kadın başını kaldırdı ve nefesi kesildi. Sanki bir tanrıça görmüş gibi Solia'ya baktı. Perita onun koluna girdi ve bir açıklama mırıldanarak onu ileriye doğru yönlendirdi.

Yaşlı kadının gözleri yaşlarla doldu ve Solia'nın önünde sertçe dizlerinin üzerine çöktü, uzun İmparatorluk tünüğünün eteklerini tuttu. "Kraliçem, Kraliçem," diye hıçkırdı kadın, Kyria'ya dualar mırıldandı.

Solia'nın berrak mavi gözleri duygularla buğulandı. Kadının gri buklelerine dokundu. "Biri ona bir sandalye getirsin."

Lio ateşin yanına bir tane koydu. Solia kadının gıcırdayan dizlerinden kalkmasına yardım etti ve sıcaklığın yanına oturması için ona rehberlik etti.

"Çok iyisiniz Kraliçem," diye hıçkırdı kadın. "Biliyorduk. Bizi kurtaracağınızı hep biliyorduk."

"Buradayım," diye söz verdi Solia, "ve seni bir daha terk etmeyeceğim."

Cassia'nın kalbinin üzerinde bir mengene var gibiydi. Solia, Cassia'ya ve halkına verdiği sözü aynı anda tutabilir miydi? Cassia, kendi kalbi de ikiye bölünmüşken kız kardeşine verdiği sözleri tutabilir miydi?

"Kocanızın başına ne geldi?" Solia sordu.

"Dizi, Majesteleri. Oh-ne yapacağız?" Kadın derin, ürpertici nefesler aldı, şehidinin ete kemiğe bürünmüş halini görünce o kadar etkilenmişti ki güçlükle konuşabili.

"Bunu kralın muhafızları yaptı," dedi Callen acıyla.

Cassia ürperdi. Kralın kişisel muhafızları, güneşine girmesine izin verdiği tek askerler, genellikle onun için suç işlerdi. Hizmetindeki en acımasız adamlar onlardı. Onları vicdansız oldukları için seçer ve ne pahasına olursa olsun sadık kalmalarını sağlardı.

"Neden bu aileyi hedef aldılar?" Cassia sordu.

"Kral hangi gerekçeye ihtiyaç duyuyor?" Miranda, Perita'ya panik içinde bakarak araya girdi. "O aşağılık biri. Buradaki herkesin bilmesi gereken tek şey bu."

Perita bir elini Miranda'nın omzuna koydu. "Her şey . Sırlarımız Majestelerinin ve ona sadık olanların yanında güvende."

Miranda titredi, büyüsünü sürdürme çabasından mı yoksa korkudan mı, Cassia tahmin edemiyordu. Ama sonra şifacı başını eğdi. "Eğer eminsen, Perita."

"Eminim. Bize anlattıklarını onlara da anlatmama izin verir misin?" Miranda bir kez daha tereddüt etti ama sonunda başını salladı.

Perita, Cassia ve arkadaşlarına döndü. "Yıllar önce kral bu aileye kendisi için casusluk yapmalarını emretti. Mederi Köyü'nün Kraliçe Solia'nın hatırasına sadık olduğunu biliyordu ve herhangi bir huzursuzluk durumunda komşularını ispiyonlamaları için bu çifti seçti. Onlara rüşvet vermek için tek oğullarını kraliyet ahırlarında çalıştırdı."

Çiftçi kadın çenesini kaldırdı. "Ona hiçbir şey söylemedik Kraliçem. Onu yalanlarla besledik ve komşularımızın ona karşı ihanetini sakladık."

"Ama şüphelenmeye başladı." Callen'ın ifadesi sertleşti. "Onları hizada tutmak için oğullarını sahte suçlamalarla tutuklattı ve başkentteki kraliyet hapishanesinin Batı Kanadı'na attırdı."

Cassia'nın midesi bulandı. Callen dışında hiç kimse Batı Kanadı'ndan sağ çıkamamıştı ve bunun tek nedeni Cassia, Perita ve Kyria büyücülerinin onun hayatı için savaşmış olmasıydı. "Callen'ın serbest bırakılmasını sağladım. Aynı şeyi oğlun için de yapacağım."

Çiftçi kadın bir an için gözlerini kapadı, sonra başını salladı. "Kyria sizi kutsasın, Majesteleri, ama oğlumuz çoktan tanrılara gitti. İnfazına kadar hayatta kalamadı. Geçen yıl Kyria'nın Tezgâhı'nın yirmi ikisinde cesedini bize geri getirdiler. O günü asla unutmayacağım."

Bu tarih Cassia'ya önemli görünmüştü. Nedenini fark etti. O sırada Orthros'taydı. Gündönümü Zirvesi görüşmelerinin nihayet başladığı geceydi.

Bir elini karnına bastırdı. Oğullarının neden öldüğünü biliyordu. O günden haftalar önce, muhafızlar bir seyisi hapishaneden çıkarıp nekromantik bir ayinde kullanmaları için Skleros'a teslim kralın güneş odasında saklanıyordu. Genç adamın, Dexion'un büyüü vücuduna sokulurken acı çekmesini izlemişti. Ve Kyria'nın Tezgâhı'nın yirmi ikinci gününde, o ve Lio, Dexion'un bu büyüü geri almasını ve bu çiftin oğlunu ölüme terk etmesini izlemişti.

"Krala yeni ve daha inandırıcı yalanlar söylemeye devam ettiler," diyor Perita, "ama sabrı tükendi."

Callen şömineye yaslandı ve yüzünü ovuşturdu. "Bugün kralın muhafızları dizini kırdı, bu yüzden artık tarlalarında çalışamayacak."

"Evet, öyle olacak." Miranda'nın gözlerinden yaşlar süzüldü. "Bunun olmasına izin vermeyeceğim. Sana yemin ederim, tekrar yürüyecek."

Neden bu aileyi bu kadar derinden önemsiyordu? Büyüsünü kullandığı için tutuklanmayı göze alacak kadar, Perita'nın zor doğumu sırasında onlara yardım ettiği gibi Perita ve Callen'in yardımını isteyecek kadar?

"Pakhne'nin Perita'yı iyileştirmesine yardım ediyordun, değil mi?" Cassia aniden sordu.

"Elbette öyleydin," diye karşılık verdi Miranda. "Bir arkadaşımı daha kaybetmek istemezdim."

Sözleri Cassia'nın zihnindeki bulanıklığı yarıp geçti. Birbirinden kopuk tüm anı parçaları birbirine uyuyordu. Miranda birinin hayatı için savaşıyordu. Onun tanıdık yüzü. Paradum'daki bahçe.

"Oh, Tanrıça." Kelimeler Cassia'nın ağzından döküldü.

Miranda onun bakışlarıyla karşılaştı. Orada bir tanıma görmüş olmalıydı ki gözlerine yeni bir korku girdi.

"Lütfen," diye yalvardı, "beni ihbar etme. Bu sefer olmaz."

OceanofPDF.com

ANILAR

CASSIA tam kusacakken kulübeden kaçtı. Lio bir anda onun yanındaydı. Çiftçi kadının güzel çitlerinin dibinde diz çöküp midesini boşaltırken güven verici kolunu hafifçe ona doladı. Bu insanların hayatlarını mahvetmesinin bir başka yoluydu bu. Ama içindeki suçluluk duygusunu temizlemenin bir yolu yoktu.

Kuru kabartılardan başka bir şey gelmeyince, Lio bir temizleme büyüsü yaptı. Kadının titreyen bedenini kollarının arasına aldı.

Hesperinler, her zaman onu temizlemeye ve daha iyi olan benliğine yaklaştırmaya çalışırlar. Her zaman onun çirkin geçmişini görür.

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. Kendini Hesperine'deki halinden hiç bu kadar uzak hissetmemişti. Lio'nun onu bu halde görmesini istemiyordu ama onu kendinden uzaklaştırmaya da gücü yetmiyordu.

Elini başının üzerinde gezdirdi. "Zihniniz tamamen kaos içinde, Majesteleri. Lütfen bana içini neyin parçaladığını söyle."

"Ben bir canavardım, Lio. Seninle tanışmadan önce... Kralın kızı olduğumdan asla şüphe duymadım."

"Sen asla onun olmadın. Ona karşı kendini korumak için savaşıyordun."

"Beni romantikleştirme. Beni ne kadar seversen sev."

Onu itmedi. Sesinde yargılama yoktu. "Seni her zaman başkalarının görebileceğinden daha net gördüm. Yapraklarını ve dikenlerini."

"Ne yaptığımı bilmiyorsun," diye fısıldadı.

"Bana söyleyecek misin?" diye sordu. "Söyleyeceğin ya da yapacağın hiçbir şeyin sana aşkıma mal olmayacağını biliyorsun."

"Beni, olduğuma inandığın kişi için sevmeni istemiyorum... Gerçekte kim olduğum hakkındaki gerçeği bilmeyi hak ediyorsun."

Bir an için bunu yüksek sesle söylemeye çalışmaktan tekrar hasta olabileceğini düşündü ama Lio'nun gücü zihnine dokunarak midesini sakinleştirdi.

"Kral beni Paradum'a gönderdiğinde," diye başladı, "bunun sadece başka bir kalede hayatta kalmak için başka bir mevsim olacağını düşündüm. Lord ve leydi

Onun gözüne girmek için beni izlemekten memnun oldular ama bana yükmüşüm gibi davrandılar." Cassia yutkundu. "Kendi kızlarına da böyle davrandılar. Leydi Miranda'ya."

"Şimdi anlamaya başladım."

"Ama aşçı Agata çok nazikti. Beni bahçede çalıştırdı ve ben... *mutluydum*, Lio. Hayatımda mutlu olduğum tek zamandı, Solia'yı kaybettikten sonra ve seninle tanışmadan önce. Bunun nedenlerinden biri de Miranda ile arkadaş olmamızdı. O benim ilk Perita'mdı." Cassia yeni bir gözyaşı dalgası karşısında gözlerini kapadı. "Ama sonra her şeyi mahvettim."

Onun saçlarını okşadı ve sessizce dinledi.

"Yanlışlıkla benim önümde büyü yaptı. Kimseye söylememem için bana yalvardı, çünkü bir tapınakta kapana kısılmaktan korkuyordu. İsteddiği hayat bu değildi ve en önemlisi de mirasını kaybetmek istemiyordu. Paradum civarında yaşayan herkes... bu köydeki insanlar... onun bakmakla yükümlü olduğu kişiler olmalıydılar. Onların hanımı olmak ve onlara ailesinden daha iyi bakmak istiyordu."

"Ne oldu?" diye sordu nazikçe.

"Onu sattım." Kelimeler Cassia'nın ağzından dehşete düşmüş bir hırıltıyla döküldü. "Büyücülere onda büyü olduğunu söyledim."

Ona zaman tanıyarak dinledi. Neden kızmamıştı? Yaptığı şeyin yanlış olduğu konusunda neden onunla aynı fikirde değildi?

"Miranda Tarikat'a boyun eğmektense kaçtı," dedi Cassia. "Ama mürted olmak için kaçmadan önce ne yaptığını biliyor musun? Bunca yıl boyunca, onu tekrar görene kadar hiç hatırlamadım. Ama şimdi onun yatağımın üzerine eğilip büyü yaptığını hatırlıyorum. Beni iyileştirmiş olmalı. Ateşten kurtulmamın sebebi o olmalı."

Kolları onun etrafında sıkılaştı.

"bir arkadaşını kenara attım," dedi Cassia.

Lio onu kollarında salladı.

"Tüm bunlar benim hatam. Onu bir kaçak olarak yaşamaya mahkum ettim. Halkını kralın kaprislerine mahkum ettim, onları korumaya bir hanımefendiden mahrum bıraktım. Onun korkusu... bu ailenin kayıpları... hepsi benim yüzümden."

O zamandan beri Miranda'ya ne olmuştu? Tenebra'da tek başına büyüsünü saklamaya çalışan bir kadın olarak ne gibi zorluklarla karşılaşmıştı? Cassia hayal etmekten ürperdi. "En azından sırrını bilen ve ona benden daha iyi davranan Sabina'ya giden yolu buldu."

"Miranda'nın yüksek mevkilerde bazı arkadaşları olduğunu düşünüyorum. Aurasını saklamasına yardım edecek kaynakları olan birileri. Onunla ilk tanıştığımda büyücü olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu."

"Muhtemelen Perita'nın hayatta olmasının sebebi de o. Pakhne'nin onu iyileştirmesine kesinlikle yardım ediyordu. O gece Koleksiyoncu'yu Miranda da dahil olmak üzere başka kimseye zarar vermeden uzaklaştırdın."

"O zaman onunla olan minnettarlık bağımı onurlandırılmış sayacağım ve ona göz kulak olmaya devam . Çadıra yaptığı saldırı ve ölümsüz karga arasında, onu hedef alabileceğinden endişelenmekte haklıydık."

Cassia başını öne eğdi. "Artık biliyorsun. Bu kadar cesur, kahraman ve nazik bir kadına ihanet ettim. Kendi canımı kurtarmak için."

Lio'nun ses tonu o kadar mantıklıydı ki, kadın buna zorlukla dayanabildi. "Bunu neden yaptın?"

"Çünkü bencil ve zalimdim."

"İnsanlara karşı acımasız olmaktan hiçbir zaman hoşlanmadınız. Bu bilgiyi tapınakla takas etmeyi seçmenizin pragmatik bir nedeni olmalı."

Kupa ve dikenler, onu çok iyi tanıyordu. Mantığı bir ustura gibi meselenin tam kalbine gidiyordu.

"Kral beni Paradum'dan götürmek için geliyordu," dedi Cassia. "Bilmediğim nedenlerden dolayı saraya geri dönmemi istiyordu."

"Sebepleri her ne olursa olsun, iyi olamazdı. Kız kardeşinizin katili tarafından ölümcül bir tehlike altında olduğunuza inanmak için sebepleriniz vardı."

Nasıl bu kadar adil olabilir? "Yerel Kyria Tapınağı'nın beni kabul etmesi için umutsuz bir teklif yaptım."

"Krala direnmek risklidir, büyücüler için bile. Güçlü bir motivasyon olmadan kendilerini bu duruma sokmaya istekli olmazlardı. Onlara bir mürtedden bahsetmek gibi bir sadakat jestiyle onların beğenisini kazanmanız gerekirdi."

"Bu yaptıklarımı haklı çıkarmaz."

"Kendinizi anlamanıza yardımcı oluyor," dedi, "bu da işleri yoluna koymak için gerekli bir adım."

"Bunu nasıl düzeltebilirim? Kendi çıkarlarım için pek çok hayatı mahvettim."

"Kazanç için değil, hayatta kalmak için. Kendinizi tacizcinizden korumak için."

"Sonunda bir önemi kalmadı," dedi. "Planım işe yaramadı. Hastalandım. Miranda büyücülerden kaçtı. Hayatta kaldığımda kral beni ." "Ve yedi yıl daha hiç mutlu olamadım."

"Benim mutluluğumu nasıl umursayabilirsin?" Yüzünü onun göğsüne bastırdı, kollarında hak etmediği bir rahatlık buldu. Sık sık onun kendisi için fazla iyi olduğundan korkmuştu ve haklıydı da. "Eskiden olduğum kişiden nasıl nefret etmezsin?"

"Seni seviyorum," dedi. "Seni Cassia Basilis iken sevdim ve Cassia Komnena olma yolculuğunun her adımında seni sevdim."

"Artık hangisi olduğumdan emin değilim."

"Bu çok açık, gülüm. Hayat kurtaran ilaçları Kyria Tapınağı'na gizlice sokmama yardım ederken salgın hastalıkların yol açtığı kayıpları umursamıyormuş gibi davrandığın gece benim için apaçık ortadaydı. Ama daha fazla kanıta ihtiyacın varsa diye söylüyorum, sen bu kulübedeki insanları çok önemsendiğin için fiziksel olarak hasta olan birisin."

Gözlerini kapattı, gözyaşları onun bornozunu ıslattı. Bu yüzden ona tutunmaktan vazgeçemiyordu. Ona her zaman umudun kaybolmadığını hatırlatıyordu. Kendisi için dönüşme umudu da buna dahildi.

"Sen zaten dönüştün," dedi. "Biz sadece Hediye Gecenizde bunu resmileştireceğiz."

"Bu, geçmişte yaptığım gerçekten korkunç şeyleri geri getirmeyecek."

Onun saçlarını okşadı. "Babam sana ailesinin ve daha sonra Methu'nun ölümünün intikamını nasıl aldığını anlattı. Phaedros'un sayısız ölümlüye zulmettiğini biliyorsun. Hespera hiçbir zaman mükemmelliğin Tanrıçası olmadı. O kırılmışların Tanrıçasıdır. Sığınak ve Merhamet'in anlamı budur. Ona olduğumuz gibi geliyoruz. Bu dünyayı onarmaya neden bu kadar kararlıyız sanıyorsunuz? Çünkü kendimizi onarmak için ne gerektiğini biliyoruz."

"Hayatında hiç zalimce bir şey yapmadın."

"Ama pişman olduğum şeyler yaptım... bana ihtiyacı olanları hayal kırıklığına uğrattım."

Pakhne'yi düşündüğünü bildiği için elini onun kalbinin üzerine koydu. "Kendini nasıl affedeceğini bulabildin mi?"

Başını iki yana salladı. "Keşke sana yolu gösterebilseydim. Ama nasıl yapacağımı hâlâ bilmiyorum."

Miranda'yla yüzleşmek için kulübenin içine geri dönmek Cassia'nın şimdiye kadar yaptığı en zor şeylerden biriydi. Perita ona biraz su verirken şifacı şimdi ateşin yanındaki sandalyeye çökmüş, terliyordu. Çiftçi huzur içinde uyuyordu, bacağı ateldeydi.

Mak ve Lyros'un endişeli bakışları Cassia'yı kulübede takip etti ve Solia konuşacakmış gibi ağzını açtı. Lio onlara doğru başını salladı ve Cassia'nın istediği gibi peçelerini onun konuşmasının etrafına sardı.

"Miranda," diye başladı Cassia, "seninle konuşmama izin verirsen minnettar olurum. Bunu kesinlikle bana borçlu değilsin ve benimle bir daha konuşmamayı tercih edersen, isteklerine saygı duyarım."

Miranda dikkatle, "Elbette sizinle konuşacağım, Majesteleri," diye cevap verdi.

Perita endişeli bir ifadeyle ikisinin arasına baktı. "Neler oluyor?"

Miranda onun elini sıktı. "Bize biraz izin ver." "Sonra açıklarım," diye söz verdi Cassia.

Çenesi protestoyla dikilmiş olan Perita, yaşlı çiftin yanında Callen'a katıldı. Cassia, "Hayatımı kurtardığınız için size minnettarım," diye söze başladı.

Miranda yutkundu. "Hatırladın." "Bu geceye kadar değil."

Miranda başını salladı, dudakları gergindi. "Ateş insanın aklıyla oynar." "Sana yaptıklarımın sonradan yardımını hak etmedim."

"Ölmeyi hak etmedin. Bunun olmasına izin veremezdim."

Görünüşe göre o baştan aşağı bir şifacıydı, kendisine çok büyük haksızlık etmiş birine bile zarar veremezdi.

Miranda ellerini kucağında düğümledi. "Ateşin hafızanızı etkilediğini fark ettiğimde... beni hatırlamayacağınızı ummuştum. Lütfen Majesteleri, burada başarmaya çalıştığınız hiçbir şeye engel olmayacağım. Perita bu pozisyonu almamda bana yardım etti. Leydi Sabina beni saklayacak kadar güçlü ve görevleri onu bu bölgeye getirdiğinde halkıma yardım etmeme izin verecek kadar nazik. Ben sadece onun yanında kalmak istiyorum. Sizi temin ederim ki size hiçbir sorun çıkarmayacağım."

"Korkacak bir şey yok. Sana bir daha asla ihanet etmeyeceğim."

Miranda bakışlarını yere indirdi. "Beni kazanmaya gerek yok, Majesteleri. Ben zaten avucunuzun içindeyim. Semna'ya benden bahsetmemen karşılığında ne istiyorsan, sana vereceğim."

Cassia başını salladı. Miranda için ne büyük bir kâbustu. Bir zamanlar hayatını mahveden o piç kız şimdi güçlü bir kadın, geleceğin kraliçesinin kız kardeşi olarak geri dönmüştü. Cassia'nın, Sabina ve Flavian'ın hayal ettiğinden çok daha kalpsiz bir politikacı olduğunu düşünüyor olmalıydı.

"Bunca yıldan sonra," dedi Cassia, "sana nasıl davrandığımdan sonra, sözlerimin senin için bir şey ifade etmesi için hiçbir neden yok. Ama ben gerçeği söylüyorum. Çok derin bir utanç duyuyorum."

Miranda sanki cesaret edemiyormuş gibi başını kaldırmadı, ateş ışığı henüz genç olan yüzüne derin, yorgun gölgeler düşürüyordu.

"Çok üzgünüm," dedi Cassia. "Geriye dönüp yaptıklarımı değiştirebilseydim, seni ve halkını kendimden önde tutardım. Dostluğunuzu kaybetmek için asla bir şey yapmazdım. Verdiğim zararı asla telafi edemeyeceğimi biliyorum ama sana yemin ederim ki, şimdi ve burada, telafi etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Miranda bakışlarını kaldırdı. İlk kez gözlerindeki korku kaybolmuştu. Cassia sadece hayatın sertleştirdiği acıyı görüyordu.

"Öfkelenmekte haklısın," dedi Cassia. "Affetmeni beklemiyorum ama bunu hak etmeye çalışacağım."

Cassia ayağa kalktı ve Miranda'ya bir Tenebran hanımefendisinin reveransını değil, bir Hesperine elçisinin selamını verdi. Bir an için Miranda'nın gözleri şaşkınlıkla açıldı. Davranışlarının kelimelerden daha yüksek sesle konuşmasını uman Cassia, Miranda'yı büyüünün etkisinden kurtulması için bıraktı ve Lio'nun yanına döndü.

"Açıklamayı daha sonra yapmak isterim," dedi Solia. "Hazır olduğunuzda."

Cassia aniden bitkin düştü. Geçmişte yaptıklarından herhangi biri siyaseti karıştırırsa diye Solia'ya her şeyi anlatmak zorunda kalacaktı. Lio onu ayakta tutmak için biraz havaya kaldırdı ve bu sefer itiraz etmedi.

Mak konuyu değiştirdi. "Çifte, Patria'nın içinden krala şifreli notlar göndermeye çalışanın kim olduğunu bilip bilmediklerini sorduk."

"Ne yazık ki bize söyleyemediler," dedi Lyros, "ama en azından köyde casusu olmadığını biliyoruz."

"Yenilerini yetiştirecek," dedi Solia, "ve bir dahaki sefere bu çifti direndikleri için cezalandırdığında, kırık bir dizden daha kötü olacak. Evlerin ve tarlaların etrafına daha fazla Hesperine kordonu istiyorum ve Miranda bu kadar uzağa her geldiğinde yanında bir refakatçi olmalı."

"Elbette," dedi Mak. "Koleksiyoncu bize o ölümsüz kargayı bıraktığında, onun üzerine bir hedef de çizmiş olabilir."

Miranda'nın çektiği onca acıdan sonra Koleksiyoncu'nun Cassia yüzünden Miranda'ya zarar vereceği düşüncesi Cassia'yı yeniden hasta edecekti.

Solia'nın eli, değişmez refleksi olan kılıcının kabzasında sıkıştı. "Bu geceden itibaren bu köyü korumam altına alıyorum. Kral ya da Koleksiyoncu ne yaparsa yapsın, biz hazır olacağız."

"Danışmanınız olarak," dedi Lio, "bunun kralın geri döndüğünüzden şüphelenmesine yol açabileceğini ve ilk savaş ilanınız olabileceğini size bildirmek benim görevim."

Solia'nın arkasındaki ocağın ışığı onun etrafında parlıyor, bir şehidin aurası gibi görünüyordu. "O halde bu savaşımızın ilk çarpışması olacak."

OceanofPDF.com

GÖÇ NEREDEYSE T

33 Anthros'un Sicil Dosyası, 1597 OT

OceanofPDF.com

BEKLENMEDİK DURUM PLANLARI

CASSIA tünellerde tökezleyerek ilerliyordu, başı uğulduyor ve kalbi küt küt atıyordu. Ya Lio'ya ulaşmadan burada bayılırsa? Devam etmek zorundaydı. Neredeyse varmak üzereydi. Knight mızımızlandı, ona yaslanması için yakın durdu.

Ayçiçeği odasına sendeleyerek girdi. Yere doğru kayarak kendini Lio'nun uyuyan bedeninin üzerine attığında görüşü kararmak üzereydi.

Temasla birlikte içinden parlak bir büyü geçti ve kafasını temizledi. Rahat bir nefes aldı.

Zarar görmemişti. Belki de öğle ayinlerinin ortasında tapınak odasını aceleyle terk ettiği için tuhaf bakışlara maruz dışındaydı. Neyse ki zayıf bünyesi hakkında o kadar çok söylenti vardı ki, saygısızlıktan ziyade hastalıklı olarak görülmesi daha muhtemeldi.

Her nefes alışında Lio'nun büyüünü içine çekti. Kalbi sakinleşmeye başladı. Yüzünü onun göğsüne yasladı, açık bornozunun içinde ten tene temas etti.

Ama onun kalp atışlarını duyabiliyordu. Başka bir gün dehşeti.

Orthros'taki evlerinde güvende olmayı, Orthros Notou'daki güzel evlerinde son bir Uyku geçirmeyi diledi. Akşam olduğunda, tüm aileleri ve arkadaşları Göç Gecesi için gemilere binecek ve kuzeye dönmek üzere güney yarımküreden ayrılacaklardı. En azından sevdikleri herkes artık daha yakın olacaktı.

Neden bu onu beklediği gibi daha güvende hissettirmiyordu?

Lio'nun işkence gören rüyalarını yatıştırmayı umarak, bir elini göğsünde gezdirdi ve onu geçitlere ilk çağırdığı gece olduğu gibi kanalı daha geniş açtı. Aralarındaki büyülü bağlantıyı derinleştirmenin ona rüyalarında ulaşabileceğini öğrenmişti. Auraları birbirine karışırken, onun kalbinin yavaşladığını duydu.

O günkü saray etkinliklerine geri dönmeli ve Eudias ve Ariadne ile yapacağı bir sonraki gizli toplantıya yetişmelidir. Ama ya Lio'nun kâbusları geri gelirse? Bir anlığına daha onun yanında olma ihtiyacına teslim oldu.

Bir kolunun üzerinde yükseldi ve onun uyumasını izledi. Hiçbir zaman romantik biri olmamıştı ama bu adam onda var olan az miktardaki hayalperestliği kesinlikle ortaya çıkarmıştı. Onun sihirli çiçeklerle dolu bir yatakta uyuduğunu görmek aklına efsaneleri getirdi. Büyücü Kral'ın hiçbir zaman gerçekten ölmediğini, ama halkını savunmak için geri dönmeye hazır bir şekilde bir yerlerde uykuda yattığını söyleyen aptalca eski hikâyeler.

Ama ölümlü bir kral sonsuza dek yaşayamazdı ve Lucis'in gaddarlığı onu çağırmaya yetmediyse, efsane ne işe yarardı ki zaten? Hayır, Cassia'nın yaşadığı masalda, genç bir Hesperine elçisi kişisel şampiyonu olarak savaşçı kralın yerini almıştı.

Çaba sarf ederek ayağa kalktı, cüppesinin tozunu aldı ve geldiği yöne doğru geri döndü. Ama korkuları üzerine çöktü ve tereddüt etti.

Gün geçtikçe daha da hastalandığının farkındaydı. Eğer Paradum şüphelendikleri gibi büyük bir umut değilse... eğer aramaya devam etmeleri gerekiyorsa... Geçitlerde yaptığı her gezintiden en iyi şekilde yararlanmaya devam etmeliydi.

"*Dockk dockk*, sevgili Şövalye. Saray bizi bir süre daha özlemek zorunda kalacak. Sarmaşık odasını bir kez daha deneyelim."

Knight, haftalar önce Lio'ya gösterdiği çıkmaz gibi görünen yan geçitten geçerek onun önünde ilerledi. Onu hâlâ şaşırtan bu odaydı. Büyü burada çok güçlü, çok potansiyel dolu görünüyordu. Kendini her zaman bir keşfin eşiğinde hissediyordu. Ama Lio'yla birlikte denedikleri büyülü egzersizlerin hiçbirisi sonuç vermemişti.

Yine de tekrar denedi, elinde sarmaşık kolyeyle uzun dakikalar boyunca ayakta durdu. O gizli büyü hissine yoğunlaştı. Ama olasılık duygusu bir büyüye dönüşmedi.

Bugün daha fazla deney yapacak zaman yoktu. Cassia tapınak odasına doğru hızla geri döndü, öğlen ayınlarının gerçekten bittiğinden ve Eudias ile Ariadne'yle buluşmanın güvenli olacağından emin olmak için geçitte durakladı. Dikkatle kulağını duvardan geçirdi.

Ama duyduğu Ben ve Genie'nin sesleriydi. Cassia onu geride tutmak için bir kolunu Knight'a doladı ve taşın içinden bakabilecek kadar öne eğildi.

Ben ve Genie, Andragathos'un tapınağında karşı karşıya geldiler. Aralarındaki mesafeye doğru eğildi, uygun olandan biraz daha yakındı. "Benimle yalnız konuşmak mı istedin?"

"Evet," dedi Ben. "Oylamadan önce seni görmem gerekiyordu."

"Çok sevindim. Seni özledim." Genie elini onun koluna koydu ve dokunuşunu hafif bir okşamaya dönüştürdü.

Ve işte Cassia'nın şüphelendiği şey doğrulanmıştı. Ben'in aşkı hiç de karşılıksız değildi. Ben'in davasının umutsuz olmadığını düşündü, çünkü Genie istediğini elde etme eğilimindeydi.

Şövalye bir elini onunkinin üzerine koyarak onu sakinleştirdi. Ama bırakmadı da. "Gitmek zorundasın. Bugün."

Kendini geri çekti. "Bu yüzden mi gizli bir buluşma ayarladın? Bana tekrar ders vermek için mi?"

"Güven bana. Patria'dan uzaklaşmalısın."

"Ben, geldiğimden beri her gün bu konuşmayı yapıyoruz. Eve gitmeyeceğim ve sen de beni buna zorlayamazsın." Genie'nin sözleri huysuz bir çocuğa ait olabilirdi ama ses tonunda büyük bir asalet vardı.

"Bu sefer farklı," diye yalvardı Ben.

Bu savunma Cassia'yı olduğu kadar Genie'yi de endişelendirmiş olmalı ki kız, "Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

Ben sinirli bir ses çıkardı. "Söyleyemem, çünkü Ekselanslarına ne söyleyeceğinizi bilmiyorum."

Genie bir adım geri çekildi. "Benim hakkımda gerçekten böyle mi düşünüyorsun? Konumumu bundan daha iyi idare edebilirim."

Ben içini çekti ve yüzünü ovuşturdu. "Biliyorum. İnanın bana, sadakatinizin bölünmüş olmasının nasıl bir his olduğunu biliyorum."

Cin uzandı ve tekrar koluna dokundu. "Kararını verdin mi? Oylama gecesi nihayet harekete geçecek misin? Eğer öyleyse, ben de orada olmak istiyorum."

Tedirginlik Cassia'nın boynunu diken diken etti.

Ben başını salladı. "Hayır. Bu çok tehlikeli. Oylamadan önce gitmiş olmalısın. Senin bu işe karışmanı istemiyorum."

"Yardıma ihtiyacın var."

"Güvende olduğunu bilmem gerek."

"Hiçbirimiz güvende değiliz, Ben. Gerçekten de uğruna çalıştığımız her şeyi şimdi, en önemli anda terk edeceğimi mi düşünüyorsun?"

Oh, Tanrım. Ne planlıyorlardı?

"Bu çok daha tehlikeli," dedi Ben. "Oylama gecesi... çok kötü sonuçlanabilecek şeyler olacak."

"Eğer senin için kötü biterse, orada olmam için daha fazla sebep var demektir."

Cassia Basilis'e ait olan soğuk şüpheler Cassia Komnena'nın bu ikiliye duyduğu sevgiyle karıştı. Genie ya da Ben'in Konsey'i gerçekten tehlikeye atabilecek bir şey yapacağına inanmakta güçlük çekiyordu.

Ama Genie'nin Segetian kalıbında yeni bir politikacı olduğuna şüphe yoktu. Ve Ben ahlaki pusulasına sıkı sıkıya bağlı olduğu için, inançları adına umutsuzca hareket edebiliyordu. Eğer inançları onu yanlış yönlendirdiyse, bu tehlikeli bir özellikti.

Genie'nin ellerini kendi ellerinin arasına aldı. Kadın yaklaştı, yüzünü ona doğru eğdi. Adam başını eğdi.

"Cin..." diye mırıldandı.

"Ben," diye fısıldadı.

"Beni korumak senin görevin değil," dedi. "Benim görevim seni korumak."

Elleri onun ellerini sıkıca kavradı ve onu kendine çekti. "Bana bir çocukmuşum gibi davranmanı istemiyorum. Bana bir kadın gibi davranmanı istiyorum."

"Bir hanımefendi gibi davranılmayı hak ediyorsun."

"Oh!" Küçük bir hayal kırıklığı hırıltısıyla onu bıraktı ve ellerini havaya kaldırdı.

"Ne dedim ben? Seni tekrar kızdırmayı nasıl başardım?" Turnuva alanında olduğu kadar üzgün görünüyordu. "Bu kazanamadığım unvanla mı ilgili?"

"Tabii ki hayır! Bunu bana nasıl sorarsın?"

"Cin, seni çoğu zaman anlamıyorum. Sanki hiç yanlış yapamıyormuşum gibi, sonra da doğru yapamıyorum. Benden ne istiyorsun?"

"Geldiğimden beri sana söylediğim hiçbir şeyi duymadın mı?"

"Bir şeyi açıkça belirttin." Sesi sertleşti. "Senin için önemli olan tek şey yaptıklarım. Harekete geçeceğim, Genie. Sana neyden yapıldığımı göstereceğim."

"Ve ben de orada olacağım - izlemek için değil, rolümü oynamak için." Topuklarının üzerinde döndü ve odayı terk etti.

Ben tanrısının tapınağının önünde diz çöktü ve başını eğerek vicdanıyla mücadele eden bir adamın ses tonuyla dualar mırıldandı. Sonra Eudias tapınak odasına girdi ve Ben sanki dua ederken değil de günah işlerken yakalanmış gibi ayağa fırladı. Büyücüye başıyla selam veren şövalye, Eudias'ı arkasından bakakalmış bir halde bırakarak hızla geri çekildi.

Cassia duvardan çıktı ve Eudias kaşlarını çatarak ona döndü. "Onu neyin rahatsız ettiği hakkında bir fikrin var mı?"

Cassia tereddüt etti ve Lio'ya ihtiyatlı olmak konusunda söylediği sözleri hatırladı. Tenebra'ya döndüklerinden beri sırları sadece bilmesi gerekenlere verme alışkanlığı tüm gücüyle geri dönmüştü.

Ariadne tapınak odasından içeri süzüldü ve Andragathos'un tapınağının önünde onlara katıldı. "Neden bu kadar endişeli görünüyorsun Cassia?"

Risk almaya karar verdi. Oylamada tehlikeli bir şey olacaksa, büyücü müttefiklerinin önceden uyarılması faydalı olabilirdi. Ben ve Genie arasındaki konuşmayı tekrarladı.

"Ben'in kötü bir şey yaptığına inanamıyorum," dedi Ariadne. "O gerçekten çok dindar biri."

"Magelands'daki acımasız politikacıların çoğu da öyle," dedi Eudias kederle. "Umarım şüphelerimiz yersizdir ama tetikte olmaya devam edeceğiz."

"Teşekkür ederim," dedi Cassia. "Neden benimle görüşmek istediniz? Sizin de paylaşmak istediğiniz bir uyarı var mı?"

Ariadne başını salladı. "Aslında iyi haber!"

"Sana ve Lio'ya birlikte söyleyene kadar beklemek istedik," dedi Eudias, "ama Sonbahar Ekinoksu'na kadar o kadar çok ayın var ki, hava karardıktan sonra duadan kaçabileceğimizden emin değiliz."

"Hayır, lütfen şimdi söyle." Tanrıça iyi haberlere ihtiyaçları olduğunu biliyordu.

Ariadne'nin gözleri heyecandan parlıyordu. "Bir boşluk bulduk."

Eudias gülümsedi. "Tenebran yasalarına göre Lio ile evlenmeniz mümkün."

Cassia yüzüne minnettar bir ifade yerleştirdi ve içine yayılan gerginliği belli etmemeye çalıştı. Bu nesnel olarak mükemmel bir haberdirdi. Ama bunu beklemiyordu. Bir yanı bunun imkânsız olduğunu kanıtlayacağını ve böylece kararı onun yerine vereceğini ummuştu.

Bu evlilik kavramı hakkında ne hissettiğinden son derece emin değildi. Lio'ya daha fazla yemin etmek asla kötü bir fikir olamazdı, değil mi? Ama *Tenebran* evlilik yeminleri. Onlardan kaçmak için o kadar çok mücadele etmişti ki, yoklukları kendisinin ve annesinin hayatına musallat olsa bile.

Ama kesin olan bir şey vardı ki, arkadaşları ona ve Lio'ya bu şansı vermek için çok çalışmışlardı. "İkinize de çok teşekkür ederim. Bu hayret verici. Bunu nasıl başarabiliriz?"

Eudias şöyle açıkladı: "Bildiğiniz gibi, orijinal Ekinoks Yemini uyarınca Hesperinlerin tapınaklara girmesine izin verilmiyor. Ne yazık ki, Gündönümü Yemini artık öncelikli olsa bile, bu şart tapınakların derinliklerine gömülüdür.

dini hukuk. Bu yüzden tapınak dışında da yapılabilecek evlilik törenlerini araştırdık."

Ariadne başını salladı. "Düğün yapılacak yeri kutsamak için yapılabilecek bazı büyüler var. Bu aslında alanı bir tapınağa dönüştürür."

"Bu Lio'nun oraya ayak basmasının hâlâ yasak olduğu anlamına gelmiyor mu?" Cassia sordu.

"Evet," diye yanıtladı Ariadne, "ama savaş meydanlarında ya da revirlerde yapılan acil durum düğünleri için sadece eşlerden birinin kutsal topraklarda durmasını gerektiren emsaller bulduk. Örneğin, bir kadının nişanlısı ölümcül bir yara alırsa, ölüm döşeğinin yanında bir Kyrian çemberinin içinde durduğu sürece, ölmeden önce onunla evlenebilir."

Cassia, "Bu, tören için hâlâ insan olmam gerektiği anlamına geliyor," dedi. "Evet," diye onayladı Ariadne.

Bu ya acele bir düğün olacaktı ya da hiç olmayacaktı, çünkü Cassia'nın Tenebran evlilik yasaları adına Hediye'sini bir an bile ertelemeye niyeti yoktu.

Ariadne ellerini iki yana açtı. "En büyük engel, töreni gerçekleştirmeye istekli, Tarikatlarla iyi ilişkiler içinde olan bir Anthros büyücüsü ve bir Kyria büyücüsü bulmak. Neyse ki sizin için bu kısım kolay olacak. İçinde durman için Kyria çemberini oluşturmaktan mutluluk duyarım."

"O zaman Lio'nun üzerine bir glif atarak onu da törene dahil edebilirim." Eudias burnunu kırıştırdı. "Bunu pek hoş bir deneyim olarak görmeyecektir ama ona bir zararı dokunmayacaktır."

Cassia evlilik konusunda ne düşünürse düşünsün, arkadaşlarının çabaları onun için çok ifade ediyordu. "İkinize de minnettarız. Lio uyandığında ona tüm bunları anlatacağım." "Bir öneri daha," dedi Ariadne. "Bazı ilginç şeyler de var

Söz dansları için emsaller. Bir keresinde bir lord savaştan dönerken Sonbahar Kutlamasına geç gelmişti. Diğer çiftlerin çoğunun nişan sözlerini verdiği gün ışığında dans için orada değildi. Ancak akşam karanlığı çöktükten sonra şenlik ateşinin etrafında leydisiyle dans etmiş, orada bulunan lordlar ve leydiler buna şahitlik etmiş ve herkes tarafından sanki günün erken saatlerinde dans etmişler gibi aynı niyete ve yasal ağırlığa sahip olduğu düşünülmüş."

Cassia yavaşça gülümsedi. Sonbahar Ekinoksu şenlik ateşinin etrafında Lio'yla dans etmek ve Flavian'ın yüzündeki ifadeyi görmek hoşuna gidecek bir şeydi. "Bunu iyi bir şekilde kullanacağım, seni temin ederim."

"Sizi daha fazla tutmayacağız." Eudias, öğleden sonra ışığını ve son sıcaklığını içeri alan tavan pencerelerinden yukarı baktı

Yazın. "Lord Flavian sizi ve kız kardeşinizi avluda bekliyor olacak."

Ve Cassia yeni planlarla silahlanmış olarak gidecekti.

Büyücülere tekrar teşekkür ettikten sonra Knight'ı odalarına dönmesi için Lustra geçitlerine yönlendirdi. Dokuma odasında Cin'den ya da başka birinden iz yoktu. Solia ve Kella'nın acımasız sesleri Cassia'yı yatak odasına çekti, orada günün sonraki olayları için hazırlanıyorlar ve politika tartışıyorlardı. Cassia kulak misafiri olduğu şeyi onlara anlattı.

"Ah, Ben." Kılıcını çözerken Solia'nın yüzünde pişmanlık ifadesi belirdi. "Babasına karşı duyduğu suçluluk zehir gibi. Korkarım bu kendini daha iyi bir adam olarak kanıtlamak için aptalca bir girişim. Ona göz kulak olmamız gerekecek."

Tilili'nin yanındaki yatakta oturan Kella, elindeki küçük bir deriden merhem sıktı. "Cin'i maiyetine kabul etmen iyi oldu. Düşmanlarını yakınında tut."

"Muhtemel düşmanlar." Cassia terliklerini çıkardı.

Kella merhemi kalan uzuvlarından birine sürmeye başladı. "Evet, ama oylama her an yapılabilir, işi şansa bırakamayız. Büyük salondaki herkes sadece taht için tercih ettikleri aday için yarışmak için değil, kendi amaçlarına ulaşmak için de burada."

Cassia başını salladı. "Ve bu kişisel motivasyonlar onları en çaresiz hale getirecek olan şey."

"Ve en tehlikelisi," dedi Kella. "Son dakika fikir değişiklikleri bize her şeye mal olabilir."

Cassia'nın hoş sürprizi, Perita'nın göğsüne bağladığı küçük Callen'la koşarak içeri girmesiyle kesildi. Hepsi onun üzerine titreme arzularını tatmin ederken dünyanın kaygıları bir anlığına durdu. Cassia eliyle gülümsemesini gizledi. Böylesine tehlikeli bir kadın sürüsü tarafından kucaklanan başka küçük bir çocuk var mıydı?

Perita Solia'yı giydirmekle meşguldü ve Kella'ya diğer eyer battaniyesini getirdi. İki asilzadeyle ilgilendikten sonra Cassia'nın binici elbisesini giymesine yardım etti.

"Tıpkı eski günlerdeki gibi leydim," dedi Perita bariz bir memnuniyetle.

Cassia arkadaşının elini sıktı. "Sabina'nın aldırmayacağından emin misin?"

"Hiç de değil." Perita gülümsedi. "Miranda ona yardım ediyor. Bizimle avluda buluşacak."

Miranda'dan her söz ediş Cassia'nın göğsüne bir bıçak gibi saplanıyordu.
"O ?"

"Onu bana bırak," dedi Perita. "Nasıl değiştiğini görmesini sağlayacağım."

"Bana karşı çok cömertsin." Cassia, kendisinin ve Miranda'nın geçmişini Perita'ya açıklamaktan korkmuştu. Bunun kendisini Perita'nın gözünde lekelemesini bekliyordu. Perita'nın anlayıştan başka bir şey göstermemesine hâlâ hayret ediyordu.

"Hepimiz tapınakta itiraf etmekten hoşlanmayacağımız şeyler yapmışızdır," dedi Perita. "Miranda'nın da kutsal bir bakire olduğunu mu düşünüyorsun? Hiçbirimiz öyle değiliz. Sana güvenmeyi öğrenmeden önce krala senin hakkında söylediklerimden gurur duymuyorum. Ama Callen ve benim için aldığınız riskler gerçekten neyden yapıldığınızı gösteriyor leydim."

"Teşekkür ederim, dostum." Cassia bu sözlerin yeterli olmadığını hissetti.

"Bana henüz teşekkür etme." Perita memnuniyetle gülümsedi. "Ben söyleyene kadar olmaz.

çamaşır yıkama gününde öğrendiğim bilgileri
size aktaracağım." "Biri hamile mi?" Solia
sordu.

"Ya da belki çarşafların içinde bir suikast girişimi?" Kella öne doğru eğildi.

Perita kıkırdadı. "Dedikodu konusunda hepiniz çok zevklisiniz Ekselansları, söylememe izin verirsiniz. Ama bu, tapınağından bir zamanlar Kyria'da büyücülük yapmış biriyle ilgili. Utanç içinde kardeşinin yanına gönderildi ve bir daha büyü yapması yasaklandı... ama o bilinmezlik hediyesini kabul etmekten memnun değil."

"Irene'den mi bahsediyorsun?" Cassia sordu.

Perita başını salladı. "Aynen öyle."

"Onu tanıyor musun?" Solia sordu.

"Hem de çok iyi," dedi Cassia. "Ariadne'nin tapınağında Zoe ve diğer çocuklar saklanırken, Irene onların sırrını Anthros Tarikatı'na ifşa etti."

"Sapkınlık suçundan cezalandırılmak üzere çocuklarını mı sattı?"

Kella sordu. Cassia başını salladı. "Hangi özgür lordun kız kardeşi olduğunu tahmin edebilir misin?"

"Ohh," diye yanıtladı Solia, "Tyran'ın tapınağa giren küçük bir kız kardeşi yok muydu?"

"İşte o," diye onayladı Cassia. "Tyran'la birlikte çalıştıklarına şüphe yok - ve büyük ihtimalle aynı zamanda birbirlerine karşı da. Şimdi neyin peşinde Perita?"

"Tapınaktan çıktığı için çok heyecanlı ve soylular arasındaki konumunu geri kazanmaya kararlı. Segetia'ya hediyeler getirerek başını belaya soktu... ve kardeşi Patria'ya geldiğinden beri mektupları da Lord Flavian'ın buradaki masasına yığılıyor."

Solia gerçekten de çok ilgili görünüyordu. "Ne tür mektuplar?"

"Gurur verici olanlar," diye yanıtladı Perita. "Hatta belki de çapkın. Eminim o gözüpek İmparatorluk talibiniz gece yürüyüşlerinden birinde bunu öğrenebilir."

"Ona kesinlikle soracağım," dedi Solia.

Cassia son zamanlarda Hoyefe'yi pek görmemişti. Sadık bir şekilde bilgi vermek için uğruyordu ama boş zamanlarının çoğunu Severin'e ayırıyordu.

Perita Cassia'nın elbisesinin son bağcıklarını da düzelttikten sonra geri çekilerek kıvranmaya ve huysuz sesler çıkarmaya başlayan bebeği sallamaya başladı. "Sizi hazırlayabildiğim kadar hazırsınız. Lord Loose-Breeches'in bugün hepimizi kendisiyle birlikte ata binmeye davet etmesi iyiye işaret, ne kadar çekilmez biri olsa da."

Cassia içini çekti. "Evet, ona hak veriyorum. Ne karar verilirse verilsin her iki tarafın da oylamanın sonucunu destekleyeceğini göstermek değerli bir dayanışma göstergesidir."

"Anthros'un Orağı'nın İlerleyişi'ne hiç binmedin, değil mi?" Perita sordu.

Cassia başını salladı. "Hayır, ama Solia'nın kesinlikle var. Birden fazla kez kralın yerine Progress'e bindi ve halk bunu hâlâ hatırlıyor. Bu onun Flavian'ı gölgede bırakması için bir başka fırsat olacak." "Bana şu Tenebran geleneğini açıkla." Kella yağlanmış kalçasını Tilili'nin sırtından geçirip eyerinin cebine soktu. "Bunu kötülüklerin en küçüğü olarak görüyorum. Şimdiye kadar, çünkü ata binmeyi içeriyor ve bir at kullanılması gerektiğini belirtmiyor."

Solia kıkırdadı. "Bu, lordların ve leydilerin her yaz sonunda yapmaları beklenen bir jesttir. Bölgelerimizde at sürerek halkımıza kendimizi görünür kılarız. Bu, sonbahar hasadından alacağımız ondalıkları kazanmak için bir koruma sözüdür."

"Ya da," dedi Cassia, "eğer lordunuz daha az titizse, bu size ödeme yapmanızı hatırlatan bir gözdağı taktiğidir."

"Sen onlara gülümse, Güneş Yanığı," dedi Kella. "Gözdağı verme işini ben yaparım ama sadece Flavian'a, eğer bize çok yaklaşırsa. Onun banyo yağlarının kokusundan bıktım."

Flavian'a gülmenin keyfini çıkararak koridorda Hoyefe'yle buluştular, Perita ise ayaklarını yerden kesmek için yan odaya döndü.

Ama Hoyefe onların neşesine katılmadı. "Flavian'ın şifreli mektup zulası gitmiş."

"Bu zaten üç kez oldu," diye Kella. "Her zaman onun yeni saklanma yerini buluyorsun."

Hoyefe başını salladı. "Bu sefer kutuyu nereye sakladığını buldum. Ama kağıtlar kayıp."

Cassia kaskatı kesildi. "Odasına başka birinin girdiğini mi düşünüyorsun?"

"Bu mümkün," dedi Hoyefe. "Belki de casus. Ya da belki Flavian'ın kendi amaçları için onları ortadan kaldırdı."

Kella başını salladı. "Casusun bilgilerini birine vererek neden kendi oylama şansını mahvetsin ki?"

Hoyefe, "Belki de kaybetmesi halinde uygulayacağı acil durum planı budur," dedi.

Solia Cassia'ya baktı. "O kadar vicdansız olduğunu mu düşünüyorsun?"

Cassia'nın evindeki bir kart daha elden kaçmıştı. Flavian her zaman şüphelendiği adam olmuştu ama hiç tahmin etmediği şekillerde. Solia'ya ve yasalara bu seviyede ihanet edebilecek biri miydi?

Cassia artık kararlarına güvenmediğini itiraf etmekten nefret ediyordu ama Solia'ya gerçeği borçluydu. "Emin değilim."

"Sorun değil," dedi Kella. "Her şeye hazırlıklı olmamız gerektiğini zaten biliyorduk."

Cassia kolunu Hoyefe'ninkinin içine soktu. "Mükemmel bir kalpazan olduğunu tahmin ediyorum, Yalnız."

"Canım," diye yanıtladı Hoyefe, "İmparatorluktaki en iyilerden sadece biriyim. İmparatorluk Üniversitesi'ndeki kaligrafi dersleri, oyunlarımın senaryolarını güzel göstermekten çok daha fazla işe yarar."

"Flavianus'un o kadar çok yazışmasını okuduktan sonra, onun eliyle çok inandırıcı mektuplar yazabileceğinize eminim."

"Uykumda."

"Mükemmel. Kendi acil durum planlarımızın olmasından hoşlanıyorum."

"Bu durumda," dedi Hoyefe, "beklenmedik bir anda ortaya çıkarmak için bir sahtecilik yapmak isteyebilirsiniz. Ne yazmasını istersiniz?"

Cassia tereddüt etti, ama sadece bir an için. "Bir aşk notu. Süslü, ayrıntılı, iğrenç bir aşk notu."

"En sevdiğim tür. Kendimi oldukça ilham almış hissediyorum. Size hızlı bir örnek hazırlayacağım ve bir saat içinde siz görkemli hanımlara yetişeceğim." Başıyla selam verip sırtarak erkeklerin odasına doğru yöneldi.

Flavian avluda onları mavi ve altın sargılı kestane rengi bir aygırın üzerinde bekliyordu, Ben de onun yanında. Sabina sağlam ve çevik gri kısırağıyla karşılarındaydı; Valentia, Genie ve Nivalis de atlarıyla onun etrafındaydı. Cassia'yı tatsız bir sürprizin beklediği konusunda uyaran ilk şey, Sabina'nın Flavian'a yönelttiği alışılmadık derecede öfkeli bakışlardı.

"Prens Cassia," diye kibarca selamladı Flavian onu, avludaki tüm soyluların, büyücülerin ve muhafızların duyabileceği kadar yüksek bir sesle. "Bugün göz kamaştırıcı görünüyorsun, sevgili nişanım. İlerleme sırasında yanımda at sürmek istemez misin?"

Cassia'nın ona karşı çok kısa süren sabrı parçalanmaya başladı.

Solia'dan gelen sıcaklığa bakılırsa, onunki de öyleydi. "Anlaştığımız şey bu değildi. Kız kardeşim Kyrialılarla birlikte gidecek."

"Ah, ne talihsiz bir yanlış anlaşılma," diye cevap verdi Flavian. "Kyrialılar bizden önce köylere gittiler."

"Yanınıza binmekte ısrar ediyorum," dedi Solia.

Flavian, "Orası benim saygıdeğer leydim için ayrılmış bir yer," dedi.

"Bugün olmaz." Solia'nın sesi avluda çınladı. "Lord ve leydi makamları halkın gelecekteki muhtemel iki hükümdarı tarafından işgal edilecek. Birleşik bir cephe oluşturmaya karar verdik."

"Bunu sizden istemezdim, Majesteleri," dedi Flavian alaycı bir endişeyle. "Ateş Dansımızın çıkardığı dedikodular sizi zaten rahatsız ediyor. Dedikoduları bir kenara bırakalım ve işleri düzgün yapalım. Nişanlığımın bir leydinin görevlerini yerine getirmesi gerektiği açık."

Eudias, Üstat Gorgos'a bir şeyler mırıldanıyor, sanki onu bir şeyden vazgeçirmek için çırpınıyordu. Üstadı gürleyince genç büyücü irkildi: "Bu bir gelenek ve kanundur. Bir erkek evli ya da akraba olmadığı bir kadınla Progress'e binmemelidir. Son derece uygunsuz. Açıkçası, Lord Flavian'ın nişanlısı ahlaka örnek olmak ve köylülerin hayvani eğilimlerini dizginlemek için onun yanında olmalı."

Flavian Cassia'ya sahte bir gülümseme verdi. "Onurumuzla bağlıyız."

Cassia, Lio'yla arasındaki bağın onu kaleye doğru çektiğini hissedebiliyordu, bu ölümlü adam onunla birlikte gitmesini beklerken bile. Kim olduğunu sanıyordu ki? Bir zamanlar ona aptalca Buz Kadını adını taktığında, kiminle uğraştığına dair hiçbir fikri yoktu.

Acil durum planını uygulamaya koyma zamanı çoktan gelmişti.

TATLI BİRİ

CASSIA, FRECKLES'i Sabina'nın yanına çekerek, "Bir planım var ama senin onayın olmadan bunu gerçekleştirmeyeceğim," diye fısıldadı.

"Onun oyunlarından bıktım artık," diye tısladı Sabina. "Aklında ne olduğunu söyle, ben de sana yeterince sert olup olmadığını söyleyeyim."

Flavian isteksiz nişanlısının ve reddedilmiş sevgilisinin komplo kurduğunu görünce telaşlandıysa da bunu belli etmedi. Solia onunla Cassia hakkında tartışmaya devam etti ve yükselen sesleri Cassia ile Sabina'nın konuşmasını örttü.

Sabina sonunda, "Yap şunu," dedi.

"Emin misin?" Cassia sordu.

Sabina öfkeden beti benzi atmış bir halde başını salladı. "Eğer bundan etkilenmeyecekse, o zaman onunla daha fazla bir şey yapmak istemiyorum."

Cassia Çilli'yi kız kardeşinin yanına götürdü ve Flavian'a en tatlı, en tehditkâr gülümsemesini verdi. "Ben de seninle geleceğim. Özel bir sohbet fırsatına değer veriyorum."

Flavian'ın yüzünde artık çapkın, yakışıklı bir sırıtış yoktu. Onun bir şeylerin peşinde olduğunu biliyordu. İyi bir şey.

"Emin misin?" Solia Cassia'ya sordu. "Köyleri ziyaret etmek ve büyüklerini selamlamak uzun ve zorlu bir gün olacak."

Cassia bir kez daha, göç etmeden önce en sevdiği yün çoraplarını diğer yarımkürede bırakmaktan başka endişelenecek bir şey olmadığı uzaklara gitmeyi diledi. "Bunu yapmalıyım."

"Kendinizi yormayın," diye emretti Solia. "İlerleme sona ermeden kaleye dönmeniz gerekirse, dinlenmeniz için sizi geri getirecek birini bulacağız."

Flavian, "Ona fazla vergi vermeyeceğim," diye söz verdi.

"Bu sözü tutmak için," dedi Cassia, "kendinle benim arama koca bir krallık koyman gerekir."

"Sen Tenebra'ya dönüp Konseyimi bozana kadar bir tane vardı." "Benim talimatımla çağırdığınız Konsey."

Yan yana, Cassia'nın sağında Solia ve onu takip eden maiyetiyle birlikte avludan çıkan alaya öncülük ettiler. Konsey'in İlerleme'ye katılma ayrıcalığına sahip diğer üyeleri de arkadan geliyordu. Kalenin önündeki tepeden aşağıya, daha az soyluların, hizmetkârların ve askerlerin tezahüratları ve şüphesiz dedikoduları eşliğinde devam ettiler.

Cassia gözlerini Hoyefe'den ayırmadı ve omzunun üzerinden bir bakışta onun atını sorunsuz bir şekilde alayın içine doğru sürdüğünü gördü. O ve Severin, atlıların oluşturduğu sütunun diğer tarafında, birbirlerine göz ucuyla bile bakmadılar. Cassia sadece dikkatle izlediği için Severin'in beden dilinde Hoyefe'nin farkında olduğunu gösteren ince değişikliği fark etti.

Flavian kalabalığa erkekçe el salladı ve kral gibi gülümsedi. Gözlerini devirmek için kendini zor tuttu. Onu ve karizmasını güneşe bağlayın. Potansiyel destekçilerini büyülemekle meşgulken, Hoyefe'nin elinden Kella'nın ve Solia'nın elinden Cassia'nın eline geçen notu fark etmedi.

Progress, pankartlar ve yazın son çelenkleriyle süslenmiş çadırlar arasında yavaş ve gösterişli bir şekilde ilerlerken, Cassia'nın göğsündeki gizemli çekim fiziksel bir ağrıya dönüştü. Grace'le arasındaki mesafenin giderek açılması onu öfkелendirdi, yapmak üzere olduğu şeyden pişmanlık duyamayacak kadar öfkелendirdi.

Çadırların ötesindeki tarlalara ulaştıklarında Cassia fırsatı değerlendirdi. Kız kardeşiyle bakıştı, o da başını sallayarak karşılık verdi. Solia ve maiyeti yavaşladı ve Genie Ben'i konuşurken yakalayınca o da geri çekildi. Flavian Cassia'nın merhametine kalmıştı.

Cassia ona, "Beni nişanlılığımızdan azat etmen için sana bir fırsat daha vereceğim," dedi.

Flavian gülmeye cesaret etti. "Ya yapmazsam? Bu sefer ne yapacaksın? Bana ders vermesi için yine Semna'yı mı göndereceksin? Bana oy kaybettirmek gibi anlamlı bir tehditte bulunamazsın. Krallığa ulaşabilirim."

"Herhangi birimizin kesin olarak tahmin edebileceği oylar ortadan ikiye bölünmüş durumda ve kararsızlar da herkesin tahmin edebileceği gibi. O taht henüz sizin değil."

"Ama olacak."

"Madem bu kadar eminsin, neden beni bu sözün içine hapsettin? Benimle evlenmeye ve beni kraliçen yapmaya niyetin yok."

"Bu kartı son numaraya kadar elimde tutacağım. Senin ve kız kardeşinin Konsey'in son saatlerinde oynamak için hangi kartları sakladığınızı kimse bilemez."

"Peki ya sonra? Bir an için senin kazandığını düşünelim. O zaman gitmeme izin verecek misin?"

"Bu, kız kardeşinizin daha sonra krallığımda ne kadar sorun çıkarmaya niyetli olduğuna bağlı."

Ona baktı, onda bir zamanlar dostum diyebileceği adamı görmeye çalıştı. "Bana bunu yaptırma, Flavian."

"Başkalarına istediğini yaptırmak senin uzmanlık alanın Cassia." "Bu mudur yani? Beni cezalandırıyor musun?"

"Bir kadını inadına cezalandıracağımı düşünüyorsanız, beni iddia ettiğiniz kadar iyi tanımıyorsunuz demektir. Sabina'nın önünde bu alaycı nişan törenini sürdürmek istediğimi mi sanıyorsun? Planlarıma verebileceğin zararı hafifletmek için başka bir yolum olsaydı asla yapmazdım."

"Eğer beni serbest bırakmazsan," dedi Cassia dişlerinin arasından, "Sabina'nın önünde sergileyeceğim şey nişanımızdan çok daha kötü olacak."

"Siz ikiniz hırsızlar kadar kalın kafalısınız. Onun acı çekmesine neden olacak hiçbir şey yapmazsınız."

"Hayır. Ama sana çektirmek istediğim acıdan büyük keyif alacak."

Gözleri kısıldı. "Yapamazsın. Eğer herkese bizim..." dediğimizi söylersen bu onun itibarına çok zarar verir.

Cassia güldü. "Yaşadığın onca ilişki arasında, senin hakkında kötü dedikodular çıkarmak için bunu mu seçmemiz gerektiğini düşünüyorsun? Kesinlikle hayır."

"Son derece ihtiyatlı davrandım," dedi.

"Evet, herkes zinanızı Tenebran erkekliğinin onaylanmış sınırları içinde tuttuğunuzu biliyor. Dullar, gezgin oyuncular, cariyeler. Ama ya tüm hayranların bir kadının bekaretini bozduğunu öğrenirse? Daha da kötüsü, bir tapınak bakiresini?"

"Ne yazık ki planlarınız için, yapmadım."

"Bunun bir önemi yok." Notu ona uzattı. "Bunun geldiği yerde daha çok var."

Bir eli dizginlerinde, Hoyefe'nin kısa, sahte notunu okumak için havaya kaldırdı. Flavian'ın yüzü kızardı ve kaşları öfkeyle aşağı indi. "Bunu ben yazmadım!"

"Ama herkes senin yaptığına inanacak. Irene'den gelen yanıtları görene kadar bekleyin."

Cassia, Flavian'ın kuşkulu yüzünü görmekten zevk aldı. "Tyran'ın kız kardeşi mi?"

O sadece Segetia'nın girmek için yalvaran dalkavuklardan biri."

"Sana en kötü özelliğinin başkalarını memnun etmeye çalışmak olduğunu söylemiştim. Onun mektuplarının güneşine girmesine asla izin vermemeliydin."

"O mektupları onun lordu olarak aldım, başka bir şey değil!"

"Tüm personel onun size yazdığını biliyor ve tüm soylular da kardeşine büyük bir iyilik yaptığınızı biliyor. Ayrıca, Irene çok güzel bir kadın ve zaten biraz gözden düşmüş durumda. İkinizin onu biraz daha rezil edeceğinizi düşünmek hayal gücünün ötesinde bir şey değil."

"Buna kimse inanmayacak."

Cassia ona en entrikacı gülümsemesini verdi. "Bunun için itibarını tehlikeye atmak mı istiyorsun? Kyrialı bir bakireyi kirletmeni umursamayacak pek çok erkek var. Ama yeterince var. Onların oylarını kaybetmeyi göze alabilir misin?"

Atı altında sıçradı ve dizginleri tutan elini sanki bir çabayla gevşetti. "Bunun Irene üzerinde yaratacağı etkiyi düşün."

"Ona hiç sempati duymuyorum."

"Bu Sabina'yı nişanımızdan çok daha fazla incitecek!" Flavian itiraz etti.

"Sana söylediğim gibi, o bu planı oldukça destekliyor."

"Bunu onun için yaptığımı anlamıyor mu? Bizim için?"

"Başka bir kadınla nişanlı kalmanın ve taht için ailesinin seçimine karşı çıkmanın ona nasıl bir fayda sağlayacağını anlayamıyorum."

"Babası Segetian olmamı umursamıyor - en azından barış adına bunu affetmeye istekli olabilir. Bana saygı duymamasının nedeni, hayatım boyunca bir şeyler için savaşmak yerine emirlere itaat etmiş olmam. Ve saygı duymadığı bir adamın kızının yanına yaklaşmasına asla izin vermez."

"O zaman saygısını kazan. Solia'yı destekle. Sabina'ya uygun şekilde davran."

"Beni nasıl bir duruma anlamıyor musunuz? Şimdi geri çekilir ve uğruna savaştığım tahtı teslim edersem, Solia'ya boyun eğmiş gibi görüneceğim, tıpkı babasına ve benimkine her zaman yaptığım gibi. Hadrian'ın saygısını kazanmanın tek yolu taç için savaşmak ve bunu yapmak için de seninle savaşmak zorundayım. Nişan elimdeki tek silah."

Cassia başını salladı. "Lord Hadrian'ın teslim olduğun için sana saygı duyacağı hiçbir koşul olmadığını düşünüyorsan, bunca yıldır Kral Lucis'in yanında nasıl bir konumda olduğunu anlamıyorsun demektir."

"Benim kral olmamla birlikte kendisini farklı bir konumda bulacak. Eğer kraliçe unvanı kızı için uygun bir başlık parası değilse, ne olduğunu bilmiyorum."

"Bir ta sizi onurlu bir adam yapmaz ve onun için önemli olan tek Şey sizin onurunuzdur. Beni bunu yok etmeye zorlama. Bu akşamki Őlende beni niŐanımından azat et, yoksa Irene ile aranızdaki açık mektupları yaymaktan başka çarem kalmaz. Sabina'nın babasının bunları okuduğunda neler hissededeceğini bir düşün."

Flavian'ı hiç bu kadar öfkeli görmemişti. Kalbinin daha karanlık kısımları, alındaki damarın her atıŐından ve yüzündeki büyüleyici gülümsemeyi silen yüz buruŐturmasından zevk aldı.

"Hayır," dedi.

"Ne?" Cassia talep etti. Bunun işe yarayacağından o kadar emindi ki.

Flavian, "Yanlış sulamalarınla bir erkek gibi yzleŐeceeğim," dedi, "ve artık bir tehdit olmadığından emin olana kadar seni bana bağlı tutacağım."

Cassia'nın gğŐ gergin ve sıcak hissediyordu ve kürek kemiklerinin arasından ter boŐanıyordu. O kadar öfkeliydi ki, Flavian'a vurmak için nadir bir dürtü hissetti. Ama ona kontrolünü kaybettiğini görme zevkini tattırmıyacaktı.

"Buna pişman olacaksın," diye onu uyardı. "Bu Zalim Engizisyoncu ve Nazik Engizisyoncu oyununda, nazik olan benim."

"Hiç Şüphem yok. Kimse bana karşı Sabina'dan daha zalim olamaz."

Ama Cassia Sabina'dan bahsetmiyordu. Grace hakkında konuşuyordu. O kadar öfkeliydi ki, Lio bir daha onu bu nişandan kurtarmak için sert bir yol önerdiğinde, bunu yapmamaya ikna etmek için hiçbir girişimde bulunmayacaktı.

Bir sonraki planı zihninde Şekillendi.

"Size alternatif bir teklif sunacağım," dedi.

Şüpheli görünüyordu ama "Dinliyorum" diye cevap verdi.

"Mektupları aşağıdaki koşullarda elden ele dolaŐtırmaktan kaınacağım. Birincisi, bu Sonbahar Kutlamasında benden ya da kız kardeşimden sizinle dans etmemi talep etmeyeceksiniz. İkincisi, nişanlılığımız sona erdiğinde - gelecekte ne zaman olursa olsun - söz dansını bir baŐkasıyla paylaŐmama engel olmayacaksın. Eğer Sonbahar Ekinoksu'nda başka biriyle dans edersem, bunun geçerli bir söz dansı olduğunu kanıtlayacaksın."

"Vay, vay. Elini gösteriyorsun."

Cassia gerginliğini mağrur bir ifadenin ardına gizledi ve Knight'ın kulağını kaŐımak için uzandı. Şüphesiz Flavian onun gerçekte ne planladığından Őphelenmiyordu.

"Biliyordum," dedi. "Her zaman işine geldiğinde bu Kyrian kızlığı rolünü bırakmayı planladın. Kız kardeşinin aklında senin için şimdiden siyasi bir evlilik var, değil mi? Bir İmparatorluk, şüphesiz."

Cassia rahatlayarak gülebilirdi. Flavian'ın kuşkulandığı kişi bir İmparatorluk prensiydi. Bir Hesperine değil.

Tendo'nun, biraz süsleme yapmak için onun güçlü ününe atıfta bulunmasına aldıracağını sanmıyordu. "Sandira Krallığı'ndan Prens Tendesio ile çok yakın arkadaş olduğumu bilmeni isterim. Bana geniş ailesindeki pek çok uygun taliple tanıştırma sözü verdi. Sandira savaşçılarının dövüşünü görmelisin. İçlerinden biri beş dakika içinde senin bağırsaklarını deşebilir."

"Umarım sen ve Sabina fantezilerinizden keyif alırsınız."

"Eee?" Cassia sordu. "Teklifime ne diyorsun?"

"Nişanlılığımıza artık ihtiyacım kalmadığında, köpeğinle evlenmen umurunda olmayacak. İstedğin kişiyle selamlama dansı yapabilirsin. Sana engel olmayacağım."

"İtiraz etmekten kaçınmak yeterli değil," diye ısrar etti Cassia. "Verdiğin sözün geçerli olduğunu kabul etmeni istiyorum."

"Sanırım etkili Tenebralıların yabancı eşleri protesto eden dilleri susturmaya yardımcı olmak için başlarını sallayıp gülümsemelerini istersiniz. Olur. Hangi eşleşmeyi yaparsanız yapın destekleyeceğim. O zamana kadar kral olmak niyetindeyim, bu yüzden cömert olmayı göze alabilirim."

"Söz vermeni istiyorum."

"Eğer sahte mektuplarla itibarımı zedelemeyeceğine dair bana söz verirsen, o zaman senindir. Yine de bugün benimle birlikte, olay çıkarmadan ya da kız kardeşinin senin yerini almasına izin vermeden İlerleme'yi bitirmeni bekliyorum. Şimdilik hala nişanlıyız."

"Bu haksız bir talep. Hasta olduğumu biliyorsun."

"Ha. Bu senin itibarının Kyrian erdemin kadar uygun bir parçası. Mahkeme etkinliklerinden 'dinlenmek' için her kaçtığında beni gerçekten kandırdığını mı sanıyorsun? O kağıtların güneş enerjimden nasıl kaybolduğuna dair bir fikrim var."

"Bu bir numara değil." Cassia onun önünde zayıflığını itiraf etmekten nefret ediyordu ama attan düşüp bayılırsa, her halükârda bunu öğrenecekti. "Tenebra'ya döndüğümüzden beri çok hastayım ve sana bütün gün dayanacağıma dair söz veremem."

"Sen çok iyi bir yalancısın, Cassia. Gün batımına kadar burada yanımda olmanı istiyorum. Tahta teklifimi sabote etmeye devam etmek için değil. Sen bitir."

ya da anlaşmamız iptal olur. Gelecekteki nişanlılığınızı desteklememi istiyor musunuz, istemiyor musunuz?"

Cassia sertçe yutkundu. Bunu yapabilir miydi?

Evet. Maaqul'da günlerce süren Özlem'den sağ çıkmıştı. Flavian'la bir öğleden sonra at sürmeye de katlanabilirdi. Lio ile yaptığı Selamlama dansını kutsamak zorunda kaldığında buna değecekti.

"Bir anlaşmamız var," dedi Cassia.

Bu günü iradesinin gücüyle atlatacaktı.

MORTALLAR ŞANSLIYDI ki yemek masalarını camla değil de kalayla hazırlamışlardı, yoksa Lio büyük salondaki her tabağı paramparça edebilirdi. Derin, yavaş bir nefes aldı ve büyüünün derisinin altında kalmasını diledi. Burada toplanan ve Hesperine delegasyonu ile birlikte İlerleme'nin dönüşünü bekleyen insanları korkutmasına ramak kalmıştı.

Cassia hastaydı ve *beklemesi* bekleniyordu.

Mak bir elini Lio'nun omzuna koydu ve onu koltuğuna doğru itti. "Yapma bunu. İlerleme'nin ortasına girip onu atından indirmeyin."

"Ne kadar hasta olduğumu hissedebiliyorum." Onun büyüüne duyduğu ihtiyaç göğsüne saplanmış bir bıçak gibiydi. "Benden asla bu kadar uzun süre uzak kalmamalıydı. Neden kimse onu daha önce geri getirmedi?"

"Bugünün planlandığı gibi gitmediği açık," dedi Lyros, "ama körlemesine saldırmamalısınız. Beklemeli ve durumun ne olduğunu görmeliyiz."

"Durum şu ki Cassia'nın bana ihtiyacı var." Lio'nun büyüü ona doğru gerildi, bağlantı kurmak istiyordu ama kanalın açılması için yeterince yakın değildi.

Lyros başını salladı. "Eğer bugün bir tür strateji üzerinde çalışıyorsa, senin müdahale etmeni istemeyecektir. Başardığı her şeyi geri alabilirsin. Eğer Cassia tehlikede olsaydı Solia onu geri getirirdi."

Lio yutkundu, dili Cassia'nın Aşermesi yüzünden kurumuştur. "Eğer herkesten saklıyorsa, hayır."

"Neredeyse geldiler," diye onu rahatlattı Mak. "Sadece biraz daha bekleyin."

Karşı masadaki lordlar Lio'ya tedirgin bakışlar atıyordu. Çaba sarf ederek dişlerini gizledi.

Büyük salonun kapıları açıldı ve İlerleme, eyer üzerinde geçen uzun bir günün ardından ölümlülerin toplayabileceği kadar büyük bir törenle içeri girdi. Solia ve yoldaşları yorgun ve endişeli görünüyorlardı ama Lio'nun paniğini paylaşıyor gibi görünmüyorlardı. Duyuları Cassia'ya sabitlendiğinde hepsi onun farkındalığından kayboldu.

Kadının kendini bir arada tuttuğunu hissedebiliyordu. Kanallama yerine oturdu ve elleri sandalyesinin kollarına kapandı, gücünün selini geri tuttu. Tökezledi ve yanındaki adamın koluna tutundu.

Flavian.

Lordlar ve leydiler onun hakkında dedikodu yapıyordu. Yerlerine oturduklarında Cassia'nın onun leydisi olarak ata binmesi hakkında fısıldaşıyorlardı. Onu bütün gün Lio'dan ayrı tutan Flavian'dı.

Flavian onu kürsünün dibindeki masaya doğru götürdü. Ziyafet boyunca onun yanında kalmasını bekliyordu. Lio'nun ise Hesperine heyetinin geri kalanıyla birlikte yan masaya sürgün edilmiş bir şekilde burada oturması bekleniyordu. Cassia'yı masanın altından hafif bir el hareketiyle bile idare edemeyecekti.

Bunu atlatamayacaktı.

Mak'ın onu koltuğunda tutan amansız tutuşu olmasaydı Lio masanın üzerinden atlayacaktı. Flavian ve Cassia önlerinden geçerken, Lio onun zihnine dokunarak kurtarılacağına dair güvence verdi. Onun düşüncelerinde kararlılıktan başka bir şey hissetmiyordu.

Bunu atlatacağım. Sadece bir saat daha. Atlatacağım.

Yüzündeki renk solarken ve dizleri bükülürken kalp atışlarındaki değişimi duydu.

Lio yere çarpmadan önce adımını attı. Ama onun etrafında toplanan ölümlülerden oluşan bir çembere çarptı. Bir el göğsüne çarptı ve onu geri itti. Aşağı baktı.

Benedict'ti. "Bırakın kendi adamları onunla ilgilensin." "Çekil yolumdan," diye hırladı Lio.

"Dinleyicileriniz var," diye tısladı Ben. "Onun itibarına zarar vermenize izin vermeyeceğim."

Lio onun kalp atışlarının zayıfladığını duyabiliyordu.

Düşüncelerinin bir hareketiyle Benedict'i kendisinden uzağa fırlattı. Şövalye Flavian'a doğru geriledi ve ikisi de sendeledi. Mak ve Lyros

Cassia'nın etrafını saran diğer saraylılar Lio'nun yolundan çekilmeye çalışırken adamları geride tuttu.

Diz çöktü ve onu kollarının arasına aldı, kanallık için kendini hazırladı. Aurası onu çekmedi. Temas onu uyandırmadı.

"Maaqul'da olduğundan daha kötü durumda," dedi Kella, "ama bu sefer günler değil, sadece saatler sürdü."

"O hiçbir şey söylemedi!" Solia ağladı. "Onu her yarım saatte bir kontrol ettim..."

Knight sızlanarak Cassia'nın düşmüş halinin yanına yaklaştı. Lio kulaklarındaki uğultunun ötesinde bağırışlar duydu. Cassia'nın kalbi zayıflarken bile kanı öfkeyle çarpıyordu.

Cassia, ben buradayım. Bana geri dön. Ona büyüünden bir darbe gönderdi. Kalp atışları hızlandı. Ama büyüünün dozu azalır azalmaz, nabızı da azaldı.

Lio ayağa kalktı ve Cassia'yı yerden kaldırdı. Solia'nın iznini beklemedi ama o da itiraz etmedi.

Çeliğin üzerindeki bir ışık parıltısı gözüne çarptı. Flavian kılıcını kınından çıkardı. "Bırakın onu!"

Lio dişlerini göstererek onun üzerine yürüdü. "Bu ne cüret. Bunu ona sen yaptın."

Adamın aurasındaki suçluluk duygusu Lio'nun suçlamasını doğruladı. Adamın düşüncelerini zihninin yüzeyinden çekip aldı. *Bana hasta olduğunu söylediğinde ona inanmalıydım...*

Flavian kılıcı hazır bir şekilde yerinde duruyordu. "Semna'ya ihtiyacı var. Onu yere bırak!"

Lio bir irade hareketiyle kılıcı Flavian'ın elinden çekip aldı ve büyük salonun zemininde takırdayarak yere düşürdü. "Seni Dövüşle Yargılama'ya davet ediyorum. Büyü yok. Kılıç yok. Sadece yumruklarımız. Güneş Ateşi Zehri'ni alacağım ve seninle bir erkek gibi dövüşeceğim. Kazanırsam Cassia'yı nişanından kurtaracaksın."

Lio dehşet çığlıklarını ya da Grace-kardeşinin öfkesinin bir sıcaklık dalgasıyla üzerine çökmesini umursamadı. Flavian'ın aurasındaki öfkeden zevk bile almadı. Önemli olan tek şey Cassia'nın çırpınan kalp atışları ve kimsenin onu bir daha yanından ayırmaması zorunluluğuydu.

Uyanın, Majesteleri, diye seslendi zihninde. *Lütfen uyanın. Bunun için onu öldürebilirim.*

"Meydan okumamı kabul edecek misin?" Lio talep etti. "Yoksa ellerini kana bulamaktan korkan bir korkak mısınız?"

Flavian ağırbaşlılığını toplayarak ayağa kalktı. "Büyücülerin iksiri uygulamasında ve adil bir dövüş sağlamasında ısrar ediyorum."

"İstersen iki doz zehir alabilirim. Seni yenmek için Hesperine gücüne ihtiyacım yok."

"Cesur sözler, *Büyükelçi*. Bir akademisyenin yumrukları benimkilere karşı nasıl dayanacak göreceğiz."

Lio güldü. "Hücrelerini bir sonraki ziyaretinizde Dexion'a sorun."

"Şartlarınızı kabul ettim." Flavian ellerini kaldırdı, sanki Lio sakinleştirmeye çalıştığı vahşi bir hayvanmış gibi. "Şimdi onu serbest bırakın. Onu şifacılar teslim edin."

"Şifacılar ihtiyacı yok. Bana ihtiyacı var." Lio, zihin koğuşunun derinliklerine bir çağrı gönderirken bile kaynayan büyüsünü serbest bıraktı ve göğsüne pompaladı.

Bir nefesle kendine geldi ve gözlerini açtı. "Lio?"

"Buradayım," dedi rahatlayarak.

Gözleri sayıklamaktan donuklaşmıştı. Zayıf kollarını onun boynuna doladı ve kollarına daha da gömüldü.

Benedict, sanki dünyası bir anda artık tanımadığı bir yere dönüşmüş gibi ona baktı. "Ona ne büyüsü yaptın?"

"Onun üzerinde sihir falan yok." Eudias'ın sesi büyük salonda sakin ve net bir şekilde yankılandı. "Kanıt ihtiyacınız varsa bir Aithourian ifşa büyüsü yapacağım."

Lio, Eudias'a minnettar bir bakış attıktan sonra Flavian'ın gözlerinin içine baktı. "İyileştiğinde turnuva alanında buluşacağız."

Tüm Özgür Lordlar Konseyi'nin bakışları arasında Lio, kucağında Cassia ile büyük salondan çıktı.

LUSTRA'NIN LÜTFU

LIO YATAK ODASINA ADIM ATTI ve bir büyüyle duvar halısını yırttı. Şövalye taşı kaşdı.

"Lütfen," dedi Lio geçide, "onun iyiliği için beni içeri alın."

Kendini destekledi ve ileri doğru bir adım attı. İpek ayakkabısının burnu duvarın içinden geçti.

Ana rahiplerinin büyülerinin ona bir muafiyet sağlayıp sağlamadığını ya da onu tutmanın giriş için yeterli olup olmadığını bilmiyordu ama Lustra'ya sessizce şükranlarını sundu. Knight geride kalıp nöbet tutarken, onu duvardan geçirdi.

Lio geçitlerde hızla ilerleyip Lustra büyüünün derinliklerindeki sarmaşık yumağını takip ederken Cassia bilincini kaybedip duruyordu. Yolunu kaybetmemeyi umuyordu ama tek derdi onu büyüünün en güçlü olduğu yere götürmekti. Kızın aurasında belli belirsiz bir tepki hissetti ve devam etti.

Çıkmaz sokak olan kırmızı sarmaşıklarla dolu odaya vardığında yemin etti. Ayçiçeği odası neredeydi?

Tam arkasını dönüp geldiği yoldan geri dönecekti ki sarmaşıklar titredi. Tam önünde, kırmızı sarmaşıklar ayrılarak açık bir kapı ortaya çıkardı.

O ve Cassia sayısız kez buraya gelmiş, duvarın her santimini incelemişlerdi. Neden şimdi açılmıştı? İhtiyacına cevap mı veriyordu?

Karanlığa bir büyü ışığı gönderdi ve daha da harikulade bir imkânsızlık gördü. Küllerden ve porsuklardan oluşan bir çember, Lustra büyüüyle çok verimli olan bu cehennem dünyasında büyüüyordu.

Ama Anthros'un ateşi köklerinde daha da büyüdü. Lio çenesini tuttu. Cassia'nın hatırı için zehirli çiçeklere tahammül edebilirdi. İleri doğru havalandı.

Anthros'un ateşinin altın ışıltısı soldu. Lio'nun geçtiği yerde daha fazla beyaz ay çiçeği açarak mağarayı Tanrıça'nın beyaz gözü kadar solgun bir parlıltıyla doldurdu. Hespera'ya bir şükran duası gönderdi ve Majesteleri'nin nemli alnını öptü.

Onu ağaçların oluşturduğu çemberin içine, sihrinin yarattığı yatağa yatırdı. Etrafındaki çiçekler kapandı, yaprakları birbirine sıkıca sarıldı ve sanki ona güç vermek istercesine ona doğru bastırdı.

Lio büyüsunü ona akıtırken bile Lustra'nın cevap olarak yükseldiğini hissetti. Daha önce hiç böyle bir büyüyle karşılaşmamıştı. Ham bir güç değildi. *Canlı* hissettiriyordu. Neredeyse... hissediyordu.

Yaratılışın gücü.

Bir an için o ve o engin, zamansız güç Cassia'nın küçük bedeninde buluştu. Gözleri tekrar açıldı ve bu sefer görüşü daha netti.

"Cassia, benimle kal," dedi. "Odaklanmana ihtiyacım var. Auranı benim için açabilir misin?"

İnledi ve aurası zayıf bir şekilde gerildi. "Neler oluyor? Neden kanallık yapamıyorum?"

"Her şey ," dedi, her ne kadar her şeyin yolunda olup olmadığını bilmesine de.

Çok mu yaklaşmıştı... çok mu ileri gitmişti... onu yönlendiremeyecek kadar zayıf mıydı? Büyüsü pes mi ediyordu?

Ah Tanrıça, onu buraya getirmekle doğru şeyi mi yapmıştı? Onu Rudhira'ya götürmeli miydi? Eğer şimdi, yalnız kaldıklarında kaçıp giderse...

Hayır. Lio neye ihtiyacı olduğunu biliyordu. Onun zarafetine.

Gücünün daha fazlasını ona verdi. Lustra büyüsu keskin, koruyucu bir çalılık gibi geri itilerek onu kendisinden uzaklaştırdı.

Hayır. Lio zihin büyüsuyle geçitlerden bağırdı. Silvicultrix'ini kaybetmek mi istiyorsun? Belki de son ve tek Silvicultrix'ini? Bırak ona yardım edeyim!

"Bana kadar uzan," dedi Cassia'ya. "Deniyorum." Sesi çok zayıftı.

Vücut teması kanalı harekete geçirebilirdi. Giysilerini çıkarıp onun arkasına uzandı ve kaşıkla ona sarıldı. Bir elini kalbinin üzerine bastırarak göğsüne masaj yaptı. Teni çok soğuktu. Kanı sakinleşti ve zihni yeniden bilinçsizliğe doğru sürüklenmeye başladı.

O kadar korkuyordu ki, eğer kız tekrar aşağı kayarsa, geri gelmeyecekti.

"Hayır, Cassia, benimle kal!"

Büyüsünü gererek Lustra'nın kadim gücünün köklerine ulaştı.

O artık sadece senin değil, diye haykırdı o insanlık dışı varlığa. O benim de kızım. İkimize de ihtiyacı var.

Onu uzağa fırlattı. Ona öfkelenmek istedi ama o geçici duyguları umursamıyordu. Sadece doğa kanunlarına itaat ediyordu.

Ama Grace, onun ve Cassia'nın kanını yöneten doğal yasaydı.

Lustra'nın yasalarına boyun eğerse, Hespera'nınkileri kabul eder mi?

Lio bileğini ısırđı ve kanı Cassia'nın solgun tenine ve solgun ay çiçeklerine saçıldı.

"Beni al," dedi, "onun hatırı için."

Büyüsünü kullanmayı bıraktı. Onu serbest bıraktı ve dişlerini kadının boğazına geçirirken Lustra'ya bir adak olarak bağsız bir şekilde sürüklenmesine izin verdi.

Kadının içinden yukarı doğru uzanan güç onu yakaladı ve içindeki gizemli yollara bağladı. Kanallar canlandı. Nefes nefese kalan kadın adamın kollarında kıpırdandı. Sanki vücudunun olabildiğince büyük bir kısmını ona uydurmak için çaresizce çırpınıyormuş gibi ona doğru geri çekildi.

Güvendesin, dedi zihninin derinliklerinde, kolu etrafındaydı. .

Güvendesin.

Kadının kanı ve onun büyüünün döngüsü aralarında akıyordu. Vahşı doğanın hayati lezzetini tattı. Bu vahşilik onu ele geçirmiş gibiydi. Vücudundan enerji aktı ve bir şehvet sarsıntısı kasıklarına çarptı. Şaşkınlıkla homurdandı ve kadının kalçalarının kendisine doğru bastırmasına karşı koymaya çalıştı.

Aurasının içinden gelen bir çığlık geçitlerde yankılandı.

Lustra, sesleniyor. Ona.

Ona karşı sertleşti. Teslim olmayacaktı. Neredeyse ölüyordu.

Şimdi onu zorlamanın sırası değildi.

Ama talep yine geldi, ilkel ve inkâr edilemez. O onun eşiydi.

Doğa kanununa itaat etmelidir.

Kanlarındaki ve bedenlerindeki yasanın aynı olduğunu fark etti. Ona ihtiyacı olduğunda, hiçbir şeyi esirgemeyecekti. Ama Lustra onlardan ne isterse istesin, Cassia'nın isteğine kulak verdi.

Bedenime ihtiyacın var mı? diye sordu.

Adını inledi, zaten ıslak olan adama zayıfça sürtündü. *Sana ihtiyacım var... hepinize.*

Kolunu bacağının altından geçirerek onu ayırdı. Onun içine girme ihtiyacına teslim oldu. Kadının sıkı kanalı onu içine aldığında, güçlerinin bir başka seli aralarında açıldı ve altlarındaki zeminden gelen Lustra büyüünün dalgalanmasıyla eşleşti. Kadının kalp atışları güçlendi.

Kollarında gevşedi, kendini onun bedenine teslim etti. Bu güven eylemi onun içinde bir şeyleri ateşledi. İhtiyacı çaresizdi, gücü tükenmişti. Adam onun gücü olacaktı.

İçgüdülerini ona onun için ne yapması gerektiğini söylüyordu. Bir hırıltıyla ziyafetlerini bitirdi ve çiftleşmeye başladılar.

Adam onu ters çevirirken çiçeklerin yumuşak yaprakları altında ezildi. Göğsü toprağa değdiğinde Lustra büyüğü içine doldu ve kalbinin daha hızlı atmasına neden oldu.

Şakağına bir öpücük kondurarak, başını kollarının üzerine yasladı. Omuzlarından tutarak onu akıntıya doğru bastırdı. Sonra da daha derine girebilmek için kalçalarını kendi kalçalarıyla iterek ayırdı. Kadın yumuşak bir çığlık atarak sırtını kamburlaştırdı.

Onun içine pompalarken bir ölümlü gibi onunla birlikte nefes nefese kaldı. Vücudunun her hareketi kadının içine daha fazla sihir sokuyor ve Lustra'dan daha fazla sihir çağırıyordu. Ritmlerini kimin ayarladığından emin değildi; bedenleri mi yoksa vahşi doğanın büyüğü mü? Ama her hızlı ve sert darbeye kadının içindeki gücü daha da artırıyor.

Kranası onun etrafında sarsıldı. Onun titreyen bedenini ay çiçeklerinin arasına sıkıştırdı ve kontrolünü serbest bıraktı.

Vahşi doğanın iradesi içlerine işliyor, onları toprağı karşı birlikte öğütüyordu. Zevk, ham ve yoğun bir şekilde, birlikteliklerini dövüyordu. Düşünceleri, sahiplenici bir haklılık duygusuyla hırlayarak buluştu.

Benimkini.

Kanı hızla akıyor ve aurasında enerji parlıyordu. Kokusu hayat doluydu. Adam onun üzerine yığıldı, büyüğü ve bedeni gevşedi. Kanallık, nazik ama istikrarlı bir şekilde dinlenme akımına sakinleşti.

Lustra'nın acımasız, koruyucu varlığı geri çekildi ve onu bir kez daha kollarına bıraktı.

Onları tekrar yan yatırdı ve vücudunu nazikçe onunkinin etrafında kıvırdı. Ellerini omuzlarında, göğüslerinde ve dizlerinde gezdirerek herhangi bir yerinde çürük olup olmadığını kontrol etti. O mükemmeldi, bir bütündü.

İkisi de konuşmadı, ortak korkularını, rahatlamalarını ve minnettarlıklarını yansıtmak için hiçbir kelime gerekli ya da yeterli değildi.

"Bir daha böyle bir kazaya ramak kalsın istemiyorum," dedi sonunda, sesi kısıktı.

Bu sessiz sözler Lio'yu tarifsiz bir öfkeyle doldurdu. Korkularıyla yüzleşme konusunda usta olan Cassia'nın böyle bir itirafta bulunması

gerçekten korkmuştu.

"Bu bir daha asla olmayacak," diye yemin etti. "Bırakma yerini daha hızlı bulmayı mümkün kılacağım ve o zamana kadar kimsenin seni benden ayırmasına izin vermeyeceğim."

Başını onun çenesinin altına soktu ve ona daha da sokuldu. Adam üzerlerini örtmek için bornozunu havaya kaldırdı ve kadın üşüyen ayaklarını adamın baldırlarının arasına kaydırды. Elini karnının üzerinde yatıştırıcı daireler çizerek gezdiren adam, onun bu savunmasız anını kollarında dünyadan saklamasına izin verdi.

"Neden kimse seni daha önce geri getirmedi?" diye sordu. "Flavian'ın sana bunu yapmasına nasıl izin verdiler?"

"Yolculuğu bitirmek zorundaydım."

"Neden? Politika mı? Beklentiler mi? Ölümlü gelenekler mi? Bunların hiçbiri sizin güvenliğinizle kıyaslandığında bir şey ifade etmiyor."

"Hayır. Bizim için. Eudias ve Ariadne boşluğumuzu buldular."

Nefesini içine çekti. "O zaman evlenmemiz mümkün mü?"

Başını salladı. "Ve yaklaşan Sonbahar Ekinoksu'nda bir söz dansını paylaşmak için."

Flavian'la Sonbahar Selamlaması'nda dans etmelerinin üzerinden bir yıl geçmişken, Lio'yla birlikte sınırın karşı taraflarında kapana kısılmışken, bunu yapabilirlerdi. Tenebra'ya birbirlerine ait olduklarını gösterebilirlerdi. Kız kardeşinin krallığında bir geleceğe sahip olmak için ilk adımı atabilirlerdi.

"Bu konuda ne hissediyorsun?" Lio sordu.

"Flavian'ın maçı destekleyeceğine dair söz vermesini sağladım."

Lio'nun gözleri büyüdü. "Ne?"

Omzunun üzerinden ona baktı. "Eğer ona şantaj yapmayacağıma söz verirsem

-ve İlerleme'yi bitirdi- nişanlılığımız sona erdikten sonra yapacağım herhangi bir evliliği desteklemeyi kabul etti. Tendo'nun bir akrabasından bahsettiğime dair aptalca varsayımına izin vermiş, hatta onu teşvik etmiş olabilirim."

"Ah, benim entrikacı leydim, aklınızın işleyişine bayılıyorum."

"Şimdi, eğer beni kurtarabilirsek, yolumuz açık ."

Lio bir ay çiçeği kopardı ve Cassia'önünde tuttu. "Cassia, benimle evleneceğini mi söylüyorsun?"

Küçük elini onunkine ve çiçeğe doladı. "Evet, Majesteleri. Hesperinlerin huzurunda seni kabul edeceğim ve Tenebralıların huzurunda seninle evleneceğim."

Birbirimize verdiğimiz sözler, hangi dilde söylersek söyleyelim, her zaman aynı gelir."

Onun ağzını yakaladı, bitkin bedenine karşı dikkatli olmak için mücadele etti.

Dudaklarını onun için ayırdı, küçük, nazik tatlarla onu yutmasına izin verdi.

Uzun zamandır ilk kez onu kaybedeceğinden daha az korktuğunu hissetti.

"Seni nişandan kurtarmak için bir çözümüm var," dedi ona karşı

Ağzını. "Bunu yapmama izin vermeni istiyorum."

"Flavian'a ne yapacağın umurumda değil." İşte o güzel öfke, bir kez daha korkularını kovmak için onu savunmaya geliyordu. Lio'nun dudağını ısırıldı.

Gülümsedi. "Senin elin için onu Dövüşle Yargılama'ya davet ettim." O da gülümsedi. "İzlemek istiyorum."

"Odaya girmemin herkes için daha güven verici olacağını düşünmüyor musun?" Cassia sordu.

Lio geçidin önünde durdu ve kollarının arasındaki kıza baktı. "Kıyafetlerini tekrar giydirdim ve seni burada benimle çıplak tutmak yerine, seni görmelerine izin veriyorum. Beklemeye hakları olan tek güvence bu."

Dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Kendini kaybettiğinde ne kadar yakışıklı olduğunu sana hiç söylemiş miydim?"

Başını ona doğru eğdi, zihin büyüğü yine kontrolünden çıkmıştı. "İstersen onu daha sık kaybetmekten mutluluk duyarım."

Gözleri dalgalanarak kapandı ve kolları adamın boynuna dolandı. "Hoşuma gitti."

"Seni doğruca yatağına götürüyorum ve eğer ben izin vermeden ayaklarını yere koymayı öneren olursa, aklını başından alırım. Anlaşıldı mı?"

"Bolca, benim zihin büyücüm."

Onunla birlikte duvarın içinden geçti. Sadece Knight değil, Mak, Lyros, Solia, Kella ve Hoyefe de kadınların yatak odasında onları bekliyordu.

Knight hemen etraflarında dönerek Cassia'nın ulaşabildiği her yerini kokladı. Cassia ona güven verici okşamarlar yaptı. "İşte böyle, canım benim. Lio'nun beni yola getireceğini biliyordun, değil mi?"

Solia tek kelime etmeden yatak örtülerini indirdi ve Lio Cassia'yı yatağa yatırdı. Onlar yastıkları kabartıp battaniyeyi üzerine ikisine de baktı. Knight yatağın üzerine sıçrayarak Cassia'ya olabildiğince yaklaştı.

Mak uzanıp Cassia'nın saçlarını karıştırdı ve gözlerini kırıştırdı. "Senin için endişeleniyorduk."

Lyros bir iç çekerek Mak'a doğru eğildi. "Tanrıça, bu krallıktaki en büyük düşmanın senin için savaşamayacağımız biri olduğu için üzgünüm. Ne korumalarınız ama."

"Saçmalık," dedi Cassia. "Lio'ya göre, itibarımdan korkan bir ölümlü kalabalığını uzak tutmuşsun. Bu çok korumacıydı, teşekkür ederim."

Tilili, Kella'nın Cassia'yı daha iyi görebilmesi için ön patilerini yatağın üzerine koydu. "İyi misin Gölge?"

Cassia Lio'nun elini tutmaya devam etti.

"Şimdi ." "Ucuz atlattık," dedi Lio. "Çok yakındı."

"Maaqul'dan daha mı yakın?" Hoyefe her zamanki iyi mizahından eser kalmadan sordu.

Lio başını salladı. "Benim büyüm ve geçitlerin içindeki Lustra büyüsü sayesinde Cassia'ya bir şey olmayacak ama bundan sonra işler değişmeli."

Lyros, "Bırakma alanını daha hızlı bulmalıyız," dedi.

"Lio ve ben geçitlerin derinliklerinde bir yol bulduk," diye yanıtladı Cassia. "Daha fazla araştırırsak, belki bizi oraya götürebilir."

"Ya da doğrudan Paradum'a gidebiliriz," dedi Mak.

"Onu bulmak hâlâ günler sürebilir ve Cassia bir başka uzun yolculuk için yeterince iyi değil." Lio şimdi aramalarını hızlandırmak için yaptığı planı tartışmanın zamanı olmadığına karar verdi. Önce daha küçük engelleri ortadan kaldırmalıydılar. "Flavian bizi tekrar ayırırsa gücünü koruyamaz. Onun üzerinde daha fazla güç sahibi olmasına izin vermeyeceğim."

Solia elini uzattı ama tereddüt etti, bir an için yumruğunu kapattı. Sonra Cassia'nın alnındaki saçları geriye doğru taramak için parmaklarını açtı. "Flavian bugün senin sağlığın için hiç merhamet göstermedi mi?"

Cassia'nın bakışları düştü. "Ona anlatmaya çalıştım ama onu manipüle etmeye çalıştığımı düşündü. Görünüşe göre onu birçok kez entrikalarımın bulaştırmışım. Artık sözüme inanmıyor."

"Buna pişman olacak," diye yemin etti Solia ama sonra sıcak mavi bakışlarını Lio'ya çevirdi. "Ama onu pişman edecek son kişi sensin. Zalele aşkına, aklından ne geçiyordu?"

"Onu hayata döndürmek için yapmam gerekeni yaptığım için beni gerçekten suçluyor musun?" Lio cevap verdi.

"Bir Hesperine, gelecekteki tüm mahkememin önünde kız kardeşimle kaçtı. Onun hakkında ne söyledikleri hakkında bir fikrin var mı?"

"Konsey arasında dolaşan söylentilerin son durumu nedir?" Cassia sakince sordu. "Kimsenin beni Lio'nun kaçırdığını söylemesine izin vermeyeceğim."

"Seni masum bir kurban olarak nitelendirmek için çok geç," diye karşılık verdi Solia. "Ona 'Lio' dedin ve seninle birlikte ortadan kaybolmadan önce onu kucakladın."

Başka biri olsa kendinden emin bir hareket yapabilecekken, Cassia sadece daha bilinçli bir şekilde sakinleşti. "Ah. Şimdi hatırladım. Pek tutarlı değildim ve tamamen içgüdüselidi."

Lio onun bu gece olanların gerçekliğini kavradığını görebiliyordu, sanki çoktan inmiş bir darbeyi daha yeni hissediyormuş gibiydi. Düşüncelerinin hızla sonuca ulaştığını duyuyordu.

Oh, Tanrıça. Sonunda yapmıştı. Onun itibarını yok etmişti. Hayatı tehlikeyken bu gece farklı bir şey yapabilirler miydi? Yoksa saf Grace içgüdülerinin aralarındaki bağa ihanet etmesi an meselesi miydi?

Lio kendini Cassia'nın tepkisine hazırladı. Ancak Cassia'nın aurasında yüzeye çıkan duygulara hazırlıklı değildi.

Rahatlama. Meydan okuma. "Bildiklerine sevindim."

Onun yanındaki yatağa uzandı ve elini öptü. "İşim bittiğinde sana karşı tek kelime etmeye cesaret edemeyecekler."

"Ben utanmıyorum," dedi Cassia. "Bir yalanı yaşadığım için beni seveceklerine, gerçek benliğim için benden nefret etsinler."

"Arkanızdayız," dedi Lyros, "ikiniz için de sonuçları ne olursa olsun."

"Cassia için," diye düzeltti Solia. "Lordlar bir Hesperine'e fetihleri için saygı duymakta, ölümlü bir kadını gözden düşüğü için affetmekten daha hızlı davranacaklardır."

"değil," dedi Cassia. "Bunların hepsini daha önce de duydum."

"Hayır, bir Hesperine'in sevgilisi için sakladıkları fahişe utancının çeşitlemelerini henüz duymadın." Solia arkasından yerdeki halıyı küller içinde bırakarak uzaklaştı. "Birkaç ateş büyü onları susturur! Dillerini dağladıktan sonra dedikodularını duymak isterim. Bu saltanatsız bir saltanat olurdu."

Protestolar." Lio'nun üzerine yürüdü. "Bugün diplomasın neredeydi? İmparatorluk sarayında onun hayatı tehlikedeyken bile kendini kontrol etmeyi öğrenmedin mi?"

Lio, Solia'nın öfkesi arttıkça kendisinininkinin de sertleştiğini ve soğuduğunu fark etti. "Savaşarak Deneme bazen Tenebralıların anladığı tek müzakere türüdür."

"Bizim bu krallıkta reform yapıyor olmamız gerekiyor, barbar geleneklerini teşvik ediyor olmamız değil. Konsey'den sadece birkaç gün önce rakibimi anlamsızca dövmeniz medeni bir hükümdar değişikliği getirmeyecek. Hepimiz kostümlerimizi giymeyi ve rollerimizi oynamayı kabul ettik. Senin için bir istisna yapmayacağım!"

"Bu, benim kararına güvenmeniz gereken durumlardan biri. Karege'nin tavsiyesini unutmayın."

"Kız kardeşimin iyiliğini sağlama konusunda benden daha iyi olduğunu nasıl söylersin!"

"Kıskanıyorsun," diye fark etti Lio.

"Sen neden bahsediyorsun?" Solia alay etti.

Eşarby omuzlarında güvendeydi ama Lio'nun bundan emin olmak için Kan Birliği'ne ihtiyacı yoktu. Belki de bunun nasıl bir his olduğunu bilen tek kişi oydu. "Cassia ve ben ayrıyken onunla aynı havayı soluyan herkesi kıskanıyordum. Başka birinin onu koruma ayrıcalığına sahip olmasından nefret ediyorum. Sen de aynı şekilde hissediyorsun. Bu yüzden benden hoşlanman bu kadar zor."

Solia küçümseyerek, "Bunun seninle ilgili olduğunu düşünme," dedi.

"Şimdi rakibinin suratına bir yumruk indirmenin hazzını yaşıyorum. Üzgünüm, Solia. Keşke kılıcını çekip Flavian'ı aşağılayabilseydin ve umarım bir gün bunu başarırınsın. Ama Cassia'yı ondan kurtarmak için ne gerekiyorsa yapacağım için özür dilemeyeceğim, bu seni öfkeliendirse bile."

"Bencilce davranıyorsun," diye çıkıştı Solia. "Saray Cassia'yı paramparça ederken sen kendi tatminin için bu erkeklik yarışına giriyorsun."

"Hayır, Solia. Bunu kendim için yapmıyorum. Cassia ve ben bunu senin için yapıyoruz." "İlişkinizi bu şekilde meşrulaştırmayı planlamamıştım!"

"Tüm bunlar sona erdiğinde onu Orthros'a ve Tenebralıların görüşlerini alarak Hypnos'a geri götürebilirim. Herhangi bir şeyi meşrulaştırmamızın tek nedeni senin kraliçe olmak istemen ve Cassia'nın hâlâ kardeşin olmak istemesi."

"Peki bunun yerine ne öneriyorsun?" Solia talep etti. "Lucis ve Koleksiyoncu Flavian'ı yollarından çekip bu krallığı yok ederken benim Orthros'un huzurlu arenalarında eğitim mankenleri üzerinde yeteneklerimi geliştirmemi mi?"

"İkinizin işi bitti mi?" Cassia sessizce sordu.

Sonunda pişmanlık Lio'nun inanç duygusunu köreltti. İhtiyacı olan son şey onun ve Solia'nın ateşkeslerini bozmalarını izlemektir.

"Cassia, "Ne kadar isteyelim, geçmişte aldığımız hiçbir kararı değiştiremeyiz," dedi. Sadece şu anda içinde bulunduğumuz duruma göre hareket edebiliriz."

"Flavian'a verdiğim meydan okumadan geri adım atmayacağım," dedi

Lio. "Cassia, ona biraz akıl ver," diye öfkeleni Solia.

"Ona katılıyorum." Cassia Lio'nun elini tuttu. "Açıkçası, zedelenmiş itibarım için tek bir çözüm var. Tenebran ahlakının tüm hastalıklarını tedavi eden her derde deva ilaç. Evlilik."

Solia'nın bakışlarında ihanet parladı ve Lio kız kardeşler arasındaki acıdan pişmanlık duydu. Ama yine de yaptıklarından pişman olmayacaktı.

Flavian Cassia için yeterince uzun süredir bir tehditti. Onu ortadan kaldırmanın zamanı gelmişti ve Lio bunu çıplak elleriyle yapmanın bir zevk olacağını inkâr edemezdi.

SONBAHAR EKİNOKSU

1 Kyria's Bounty, 1597 OT

OceanofPDF.com

PRENSES CASSIA'NIN ELİ

CASSIA meşalelerle aydınlatılmış festival alanına ^{anda} kınama başladı. Solia ile kol kola girerek çenesini kaldırdı ve kalabalığın arasından ilerledi. Sonbahar şenlik ateşinin kütükleri soğuk ve iskelet gibiydi, saray mensuplarının bakışları daha da soğuktu. Çok azı Cassia'nın yüzüne karşı hakaret ederek Solia'nın öfkesini üzerine çekme riskini göze almıştı ve hiçbiri Şövalye'nin dişlerinin menziline girmemişti. Ama Cassia onların fısıldadıkları sözleri dudaklarından okudu. Kötülükten korunmak için işaretler yapan eller gördü.

Birçoğu Lio'ya hakaretler yağdırdı ama itiraf etmeliydi ki zehirlerinin çoğu ona yönelikti. Bir Hesperine'in kötü olmasını bekliyorlardı. Ama ölümlü bir kadın erdemini bir kenara attığında, bu başka bir meseleydi.

Yasak aşklarının keşfedildiği kâbuslarından birinde yürümek gibiydi. Ama bu gerçektir. Tek yaptığı onun adını söylemek ve önlerinde kollarını onun boynuna dolamaktır ve Lio ile bunca zamandır uğruna savaştıkları gizlilik ortadan kalkmıştı.

Sırlarının ifşa edilmesi, birilerinin silahlarını elinden aldığını hissetmesine neden oldu. Artık bu kalabalıktaki herkesin üzerinde bir güç vardı ve her fısıltının bir bedeli vardı.

Lio onların fısıltılarını gayet iyi duyabiliyordu. Onun yanında belirdi, dudakları gergindi, sanki yanından geçtikleri herkese dişlerini göstermemek için mücadele ediyordu. "Benim yüzümden buna katlanmana dayanamam."

"Suçlu sen değilsin," dedi Cassia. "."

"Zihinlerini daha saygılı bir şekle sokmak istiyorum. Ama fikirlerini değiştirmek için bir turnuva ve bir dans kullanmam gerekiyorsa, öyle olsun."

Solia onları izleyenlere bir bakış bile atmaya tenezzül etmedi. Lio ve Cassia'yı, Deneme kardeşlerini ve kalan Külleri turnuva tribünlerindeki locasına götürdü. Sahanın karşısındaki koltuğunun önünde duran Flavian onların gelişini başıyla onayladı. Ben onun yanında durmuş, sanki biri ölmüş gibi bakıyordu.

"İyi karşılamıyor mu?" Cassia mırıldandı. "Hiç şaşırmadım."

Lio ağzını ovuşturdu. "Özür dilerim. Ona karşı nazık değildim."

"Cassia ile senin aranda duruyordu," dedi Mak. "Nazik olman beklenemezdi."

"Ben'in anlamasını da beklemiyordum," dedi Cassia.

Ama bunun oylamadaki davranışları üzerinde nasıl bir etkisi olacaktı? Hâlâ onun ne planladığını ya da dua ederken kalbinde nasıl bir tartışma yaşandığını bilmiyordu. Ama artık onun iyi fikrini kaybettiğine göre, onu umutsuz eylemlerin eşliğinden döndürmek için çok az umudu vardı.

Lio onu koltuğuna oturttu. "Kaleden buraya kadar yürümek seni yormuş."

İtiraz etmenin bir anlamı olmadığını biliyordu. "Herhangi bir yarışta koşmaya çalışmadığım sürece bana bir şey olmaz."

"Çok uzun süre oturmaktan hasta hissedersen bana söyle." Konuşurken dişleri görünüyordu ve gerekirse, kim izliyor olursa olsun, onu ikinci kez götüreceğinden hiç şüphesi yoktu.

"Sen yanımdayken, tekrar çökme tehlikesiyle karşı karşıya değilim," diye onu rahatlatı.

Onun yanındaki koltuğa oturdu. "Yatakta olsaydın kendimi daha iyi hissedeceğimi biliyorsun."

"Ha," diye cevap verdi, "sanki böyle bir zamanda yatakta kalacaktım gibi. İzlemek için ısrar ediyorum."

"Seni bu tatminden mahrum etmek istemem." Ona doğru eğildi. "Bunu görmek için burada olmana sevindiğimi itiraf etmeliyim."

"Sen kazandıktan sonra dinleneceğim," diye söz verdi, "böylece dansımız için bolca gücüm olacak."

Solia ve Flavian oturduktan sonra Konsey katılımcıları da onları tribünlere kadar takip etti. Cassia, Solia'nın tarafındaki koltuklardan kaçının boş kalacağını merak ediyordu. Cassia'nın patavatsızlığı yüzünden kaç destekçisini kaybedecekti? Flavian, nişanlısı ona bir kâfırle ihanet ettiği için ne kadar sempati kazanacaktı?

Cassia'nın politik zekâsı sonucu tahmin edebiliyordu. Eğer daha asil bir kalbi olsaydı, bu onu umutsuzluğa sürükleyebilirdi. Ama içten içe, kız kardeşi kaybederse rahatlayacaktı. Aptalca bir yanı, hep birlikte Orthros'a ve İmparatorluğa dönebilecekleri umudunu taşıyordu.

Onlara ilk yaklaşanlar Eudias ve Ariadne oldu. Lio'nun bileğini sıktı ve Lio da minnettar bir alkışla omzuna vurdu.

"Tercih ettiğimiz söylentileri harekete geçirdik," dedi Eudias. "Cassia'nın herhangi bir büyü altında olmadığı gerçeğini iddia eden pek çok insan var."

Ariadne herkesin görmesi için Cassia'nın ellerini tuttu. "Herkes Lio'nun hayatını kurtarmak için seni Hesperine şifacılarına götürdüğünü söyledim."

Cassia teşekkür etmek için Ariadne'nin parmaklarını sıktı. "Semna buna inanıyor mu?"

Ariadne'nin sesine hüznün karıştı. "Bu durumu senin misyonerlikteki başarına bağlıyor. Lio'nun sana olan sevgisinden ilham alarak Hesperinlerin müsamahakâr yöntemlerinden vazgeçtiğini ve kutsal bir evliliğe boyun eğdiğini düşünüyor."

"Maçımıza karşı değil mi?" Lio sordu.

"Cassia için eş olmak farklı bir görev," dedi Ariadne, "ama Semna'nın kutsamaya istekli olduğu bir görev. Korkarım ki senden Hespera'dan resmen feragat etmeni bekleyebilir."

Cassia bunun söz konusu bile olamayacağını söylemek için ağzını açtı.

Lio bir elini kaldırdı. "Bunu nasıl halledeceğimize sonra karar veririz. Bu gece Cassia'nın nişanını sona erdirmeliyim."

Eudias ve Ariadne yakınlarla oturdular, ancak partilerinin iki yanında hâlâ boş koltuklar vardı.

Sonra Sabina ve Cin kol kola girdiler, yanlarında Miranda ve onlara eşlik eden Nivalis ve Valentia vardı. Cassia vurdumduymaz maskesinin birden daha fazla çaba gerektirdiğini fark etti. Saklamak istediği birkaç iyi fikir vardı. Artık çok geçti. Tenebra'nın hanımlarıyla zor kazanılmış bir avuç dostluğu, Miranda'nın güvenini kazanma umuduyla birlikte kesinlikle sona ermişti.

Hanımlar Solia'nın bulunduğu tarafa geldiler ama oturmadılar. Ona reverans yaptıktan sonra Cassia ve Lio'nun önünde durdular. Cassia kendini hazırladı. Bunu herkesin önünde küçük düşürmek yerine sessiz sedasız yapamazlar mıydı?

Ama şaşkınlık içinde ona bir prensese yakışır şekilde reverans yaptılar. Şaşkınlığı yüzünden okunuyor olmalıydı, çünkü Sabina oldukça öfkeli görünüyordu. "O aptalın ve sıradan dedikoducuların tarafını tutacağımızı mı sandınız?"

"Seni suçlamazdım," diye cevap verdi Cassia. "Sonuçlarına katlanacağım. Başkalarının benim adıma acı çekmesini istemiyorum."

"Hadrianlar oturup acı çekmezler. Biz düşmanlarımıza acı çektiririz." Elini Lio'ya uzattı.

Eğildi ve parmak eklemlerini öptü. "Beni onurlandırdınız, Leydi Sabina."

Flavian'ın tepkisini gözlemlemek için tarlanın karşısına baktı. Taş kesilmiş yüz ifadesi öfkeden kızardığını gizleyemiyordu. "Ona biraz akıl verdiğin için sana en azından bu şekilde teşekkür edebilirim."

"Yine de ona çok fazla zarar vermemeye çalış," diye rica etti Cin.

"Bu gece seni üzecek hiçbir şey yapmayacağım," diye söz verdi Lio.

Cin gülümsedi. "Dişli horozumuza oldukça düşkün oldum, değil mi hanımlar?"

"Gerçekten de öyle," dedi Sabina. "Kraliçe Solia'nın hükümdarlığında bir ölümlüyle evlenmesine izin verilen tek Hesperine sen olursan, bu bir ilerleme olacaktır. Seni bu konudaki ilk istisnamız yapalım."

"Nerede durduğumdan kimsenin şüphesi olmasın," dedi Leydi Valentia. "Tyran gibi bir canavarla nişanlanmam övülürken senin aşkın yerilmemeli."

Leydi Nivalis'in gözleri parladı. "Dün gece herkes senden ne yapmanı bekliyordu? Hesperine büyüyle kurtarmak yerine Prenses Cassia'nın ölmesine izin vermenizi mi? Pakhne'nin şu anda nerede olduğunu bilselerdi, dedikoducular onu da bağışlamazdı. Bu saray bir kadının itibarını hayatından daha çok önemsiyor."

Lord Deverran o sırada geldi ve karısına katıldı. "Büyükelçi Deukalion, düello için bir saniyeniz var mı?"

"Lord Hoyefe'ye sormayı düşünmüştüm," diye yanıtladı Lio.

Lord Deverran Hoyefe'nin önünde eğildi. "İmparatorluk müttefiklerimize tüm saygımla, belki de Tenebran desteğini göstermek bu gece bir mesaj gönderecektir. Eğer izin verirseniz?"

"Elbette." Lio onun kolunu sıktı. "Size minnettar kalacağım."

"Ben bahar çocuğu değilim ama yine de iyi yumruk atabilirim. Yine de yardımınıza ihtiyacınız olacağından şüpheliyim."

"Bir savaşçı olduğuma dair hiçbir yanılsamam yok. Güneş Ateşi Zehri beni nasırdan çok mürekkep lekesi olan bir ölümlüye dönüştürecek."

Lord Deverran'ın bakışlarındaki alaycı ifade, Lio'nun kendisi hakkındaki mütevazı değerlendirmesinden ikna olmadığını gösteriyordu. Gerçekten de Cassia, Dexion, Maaqul Çölü ve Solia ile olan mücadelelerinden sonra Flavian'ın Lio'ya pek meydan okuyacağından şüpheliydi.

Ancak bu küçük destekçi ordusu olmasaydı, mahkeme davalarına çok zarar verebilirdi. Cassia ve Lio'nun yanındaki boş koltukları doldurdular.

Önünde sadece Miranda duruyordu. "Perita'nın bebekle kalması gerekiyordu. Bu yüzden ben buradayım."

Cassia'nın elleri kucağında düğümlendi. "Gelmek zorunda değildin."

"Ben yaptım," dedi Miranda. "Kafirler ve mürtedler bir arada durmalıdır."

Cassia yutkundu ve minnettarlık duyguları içinde kendini toparlamaya çalıştı. "Senin yanında olacağız. Her zaman."

"Bunu şimdi anlıyorum." Miranda'nın Cassia'ya verdiği tek şey başını sallamaktı ama bu basit jest, bu birkaç kelime... bağışlanma gibi hissettirdi.

Cassia boğazı düğümlenerek, "Teşekkür ederim," dedi.

Miranda ona ve Lio'ya reverans yaptıktan sonra Sabina'nın arkasındaki yerine oturdu. "Pekâlâ," dedi Lio, "önemli olan tüm müttefiklere sahibiz, değil mi?"

"Evet," dedi Cassia.

Şaşırtıcı bir şekilde, bir sonraki yaklaşan Ben oldu. Genie ve Kyrialılardan gelen destek gösterisinin onun zihnini açtığını ummaya cesaret edebilir miydi?

Solia'nın önünde eğildi. "Majesteleri, kız kardeşinizle bir dakika konuşabilir miyim? Elbette görüş alanı içinde kalacağız."

Solia bariz bir hoşnutsuzlukla parmaklarını sandalyesinin koluna vurdu. "Ona söylemek istediğin her şeyi benim önümde söyleyebilirsin." "Bu konuyu onunla özel olarak görüşmem hayati önem taşıyor." Ben attı Lio'ya sert bir bakış.

Lio özür dileyecek hiçbir şeyi olmayan birinin kararlı bakışlarıyla arkasına baktı. Ben'in ses tonu Cassia'yı sinirlendirmişti ama bu onu ikna etmek ya da ne planladığını öğrenmek için bir fırsat olabilirdi.

"Belki de Leydi Eugenia bana eşlik ederse bu özel konuşma herkes için uygun olur?" Cassia önerdi.

"Memnuniyetle," diye konuştu Genie.

"Teşekkür , Leydi Eugenia," diye onayladı Solia.

Lio itiraz etmediğinde Cassia onun niyetini anladığını ve Ben'e ne kadar kızsada onun kararına güvendiğini biliyordu. Ayağa kalkıp Genie'yle kollarını birleştirdi ve Ben'e Solia ve Küller'in diğer tarafındaki tribünlerin boş bir bölümüne kadar eşlik ettiler.

Ben ve Genie sanki Ben'i uyarıyormuş ya da ona meydan okuyormuş gibi birbirlerine baktılar. Cassia aralarında durdu, yanında müttefikleri mi yoksa düşmanları mı olduğundan emin değildi.

"Cassia..." Ben başladı.

Adının kullanılması dikkatle topladığı duygusal savunmasını kırdı ve bu konuşmanın onu ne kadar incitebileceğini fark etti.

"Seçmediğimiz bir şey için birbirimizi asla utandırmadık," dedi. "Babamın ihaneti. Babanın annene karşı yaptığı onursuzluk. Bana bunu seçmediğini söyle, ben de sana hakaret eden her dili susturayım."

Cassia geri çekildi. "Ne diyorsun sen?"

"Büyü altında olmadığınızı biliyorum - Semna bana bu konuda birçok kez güvence verdi. Ama elçinin senin üzerinde başka bir etkisi mi var? Dün gece sizi isteğiniz dışında mı götürdü?"

Canını yakmıştı. Ama öfkesi acısından çok daha güçlüydü. "Tenebran ahlakımı kaybetmektense zorlamaya maruz kalmamı tercih ediyorsun, öyle mi? Onu seçebileceğimi kabul etmektense onun beni zorladığını düşünmeyi mi tercih ediyorsun?"

"Fedakârlık kapasitenizi biliyorum. Eğer dönüşü samimiyse, seninle evlensin ya da evlenmesin tövbe etmeyi seçmelidir. Ruhunu kurtarmak için onun karısı olmak zorunda değilsin. Kimsenin sizden bunu talep etmesi doğru değil."

"Bu bir fedakârlık değil," diye açıklamaya çalıştı Cassia. "İmkânsız aşkı herkesten çok senin anlamaman gerekir."

Geri çekildi. "Onu seviyor musun? Lordumdan ve ailesinden daha mı çok? Kyrialı kız kardeşlerinden daha mı çok?"

"Ben!" Cin patladı. "Ailemizi bu şekilde çağırmaya nasıl cüret edersin! Bizim evimizde sevgi üzerine utanılacak bir şey yoktur. Ailem hakkında kendimi suçlu hissetmemi mi bekliyorsun?"

"Bu başka bir mesele," dedi.

"Neden?" Cin sordu. "Babamın dişleri olmadığı için mi? O ve annem Tenebran ahlakını aynı şekilde yatak odalarının kapısının dışında bırakıyorlar."

Ben'in yanakları kızardı. "Bu şekilde konuşma."

"Bu kadar masum olma, Ben. Flavian'ın Kardeşlik'le birlikte Hedon Tapınağı'nı ziyaret ettiğinde neler yaptığını hepimiz biliyoruz. Sakın bana kızlarının seni de pantolonunu açmaya ikna etmeye çalışmadığını söyleme."

Ben'in kızarması alnına doğru yayıldı. "Genie!"

"Merak etmeyin, bağcıklarınızı gevşetmeye asla cesaret edemeyeceğinizi biliyorum. Flavian'ı bunun için yeterince sık suçladın. Ama yine de onu savunmaktan vazgeçmekle tehdit etmiyorsun."

"Bu başka bir mesele," dedi bir kez daha.

"Oh, tabii ki," diye öfkелendi Genie. "Çünkü Flavian bir erkek!"

"Çünkü Cassia bana yalan söyledi! Beni kullandın," diye suçladı Ben. "Başından beri bir Hesperine'le evlenmek isterken, bana tanrıçaya hizmet etmek için nişandan vazgeçmek istediğini söyledin."

Cassia, "Bu, sana gerçeği söylememekte ne kadar haklı olduğumu kanıtıyor," dedi. "Sadece yargılayarak karşılık vereceğini biliyordum."

"Ortak geçmişimizin aramızda güven yarattığını sanıyordum. Şimdi ne kadar yanıldığımı anlıyorum."

"Bana her zaman güvenebilirdin. Ama benim için en değerli olan şey konusunda sana asla güvenemezdim. Evet, Lio için Orthros'ta kalmayı seçtim. Evet, onu seviyorum. Ve bundan utanmayacağım."

"Bunca zamandır bize yalan söylüyordun."

"Savaşı önlemek için hayatımı riske atmamın yalan olduğunu mu düşünüyorsun? Lio ve ben aşkımızın kimseye zarar vermemesi için neredeyse ölüyorduk. Yaptığımız onca şeyden sonra hâlâ mutluluğumuzu bizden esirgiyorsanız, bence onur duygunuz onarılamayacak kadar kırılmış demektir."

"Bir Hesperine'in seninkini lekelemesine izin verdikten sonra benim onurumu mu sorguluyorsun?"

Öfke Cassia'yı başından ayak parmaklarına kadar üşütmüştü. Ona Lio'yla olan bağının Hespera'nın gözünde kutsal ve Hesperine yasalarına göre geçerli olduğunu anlatmaya çalışabilirdi. Ailesinin ne kadar nazık olduğunu, Zoe'nin ona ne kadar ihtiyacı olduğunu, Orthros'un Tenebra'dan çok daha ilkeli bir ülke olduğunu anlatabilirdi.

Ama sağır kulaklara düşeceğini biliyordu. Hazinelelerini Ben'in önüne, sadece onları topuğunun altında ezmesi için sermeyecekti.

"Sana söyleyecek başka bir şeyim yok," dedi Cassia ona. Adamın çenesi düştü. "Genie, benimle gel."

"Hayır," dedi Genie.

"Kendi itibarınız yeterince kırılğan. Cassia ile daha fazla ilişki kurmayı göze alamazsınız."

Genie'nin kolu Cassia'nınkine sıkıca sarıldı. "Burada kalacağım ve Prenses Solia'nın hanımlarından biri ve kız kardeşinin arkadaşı olarak görevlerimi yerine getireceğim."

Ben'e sırtlarını döndüler ve onu orada öylece bıraktılar.

"Teşekkür ederim," dedi Cassia. Genie zeki, yeni yetme bir politikacı olabilirdi ama Cassia az önceki ateşli çıkışlarının hiçbirinin rol olduğuna inanmıyordu.

Genie gözyaşlarını geri kırıptı. "çok hayal kırıklığına uğrattı." "Ben de öyle."

Yerlerine döndüklerinde Solia, "Kraliçe olduğumda ona vermeyi planladığım unvanı kaybetti," dedi.

Lio büyüsyyle Cassia'ya dokundu ve içindeki öfke yatıştı. Ama onun pişmanlığını hissedebiliyordu. "Çok üzgünüm gülüm. Bu gece sana bir arkadaşına mal oldum."

Başını iki yana salladı. "Anlaşıldığı kadarıyla gerçek bir arkadaş değilmiş."

Ben gitmişti ve onun durduğu yerde Lord Hadrian'ın vasalları tribünleri doldurmuştu.

Müjdecinin borusu geceyi böldü ve kalabalık sessizliğe büründü. "Özgür Lordlar Konseyi, Orthroslu Büyükelçi Deukalion Komnenos'un Segetia'lı Lord Flavian'a, ödülü Prenses Cassia'nın eli olmak üzere, Dövüşle Yargılama için meydan okuduğuna tanıklık etsin."

Cassia bu sözlere ve şu anda yaşadıkları tuhaf gerçekliğe inanamıyordu; sırlarını herkesin görebileceği şekilde saklıyorlardı ve diplomatı yumruklarını kaldırmak üzereydi.

"Meydan okuyanlar ve yardımcıları sahaya girsin!" diye ilan etti müjdecisi.

Lio oturduğu yerden kalktı ve tüm gözler onun uzun boyuna çevrildi.

Solia elini Cassia'nın koluna koydu. "Lio'yu şampiyonun olarak atamadan dövüşmesine izin verebilirsin."

"Bu, benim işbirliğim olmadan beni Flavian'dan çalmış gibi gösterecek."

"Evet. Bu itibarınıza verilen zararı hafifletir." "Bunu yapamayacağımı biliyorsun."

Solia onu serbest bıraktı. "Biliyorum. Ama sana bu seçeneği hatırlatmasaydım senin ablan olmazdım."

"Anlıyorum, Soli." Cassia ayağa kalktı ve kolundan ipek bir mendil çıkardı, üzerinde siyah Hespera'nın Gülü işlenmiş beyaz bir mendildi bu. Kalabalığın onu Lio'nun bileğine bağlayışını izlemesine izin verdi.

"Bu bana verdiğin ilk mendil," dedi, "ayrı kaldığımız süre boyunca yanımdan ayırmadığım mendil. Flavian'la evlenmek zorunda kaldığım o geceler boyunca gözyaşı döktüm."

Lio onun elini dudaklarına bastırdı. "Bu geceden sonra artık gözyaşı yok, ."

Tribünlerden büyü yapmadan indi, Flavian ve Benedict'le buluşmak üzere Lord Deverran ve Eudias'la birlikte aşağıya yürüdü. Elbette Ben, Flavian'ın yardımcısı olarak savaşıacaktı. Onu orada görmek, kederini onun için harcamama kararlılığına rağmen Cassia'nın taze acısını dürttü.

sesi tekrar çınlayarak kalabalığa dövüş kurallarını bildirdi. *Güneş Ateşi Zehri. Ölümlü gücü. Sadece yumruklar.*

Mak, Lio'nun boş koltuğunun üzerinden ona doğru eğildi. "Merak etme. Bu tıpkı Dexion'la yaptığı dövüş gibi olacak."

Cassia sessizce başını salladı ama zihni Lio'nun kırık kaburgaları ve paramparça olmuş ayak bileğinin, iyileşmek için onun kanına ihtiyaç duyduğu zamanki çaresiz ısırtığının görüntüleriyle doldu. O zamanlar Orthros'taydılar ve yardım sadece bir adım . Burası Tenebra'ydı, Hesperinlerin rutin olarak tazılar tarafından ezildiği, kafalarının kesildiği, yakıldığı... ve bu kalabalığın içinde bu kaderlerden herhangi birini Majesteleri için dileyecek insanlar vardı.

Lio ipek ayakkabılarını çıkardı ve zarif dış cübbesini çözerek Lord Deverran'a teslim etti. Lio cübbesinin altına Hesperine atletik tuniğini giymiş, Tenebran standartlarına uygun olarak İmparatorluk pantolonuyla eşleştirmişti. Ama Cassia seyirciler arasında erkek güzelliğini takdir edenleri bakmamaları için cesaretlendirdi. Lio hızlıca gerindi, solgun, hafif kaslı ön kolları meşale ışığında esnedi, sonra ölümsüz bir zarafetle Flavian'a doğru yürüdü.

Flavian tuniğinin kollarını sıvadı ve Eudias'a bir şeyler söyledi. Büyücü Lio'ya içinde Güneş Ateşi Zehri olması gereken bir şişe uzattı. Lio şişeyi kadeh kaldırır gibi Cassia'ya doğru kaldırdı, sonra da boşalttı. Şişeyi Eudias'a geri verdiğinde, hareketleri çalışılmış ve kasıtlıydı.

Tüm kalabalık sessizlik içinde iksirin etkisini göstermesini bekledi. Parmakları sandalyesinin kollarına kapandı.

Lio, büyüsü kaybolmaya başlamadan önce kızın zihnine güçlü ve güven verici bir dokunuş yaptı.

Kalbi çarpmaya başladı ve içgüdüsunü dizginleyemeden aurasıyla ona doğru uzandı. Dinlenmekte olan akım geçici bir kanala doğru kabardı. Ama sanki kalın pamuğun içinden onun büyüsüne ulaşıyormuş gibi hissetti ve büyü yavaşça yanıt verdi.

Muazzam gücünün bu şekilde körelmesi onun için ne kadar kafa karıştırıcı bir his olmalı? Kendi sihrinin tüm gücünü henüz hissetmemiş biri olarak, bunu deneyimlemesi gereken her andan nefret ediyordu.

O ve Flavian yumruklarını kaldırıp karşı karşıya geldiler. Müjdecinin borusu çaldı. Lio gülümsedi, dişleri gecenin karanlığında bembeyaz parlıyordu.

İlk yumruk Flavian'dan geldi ve Cassia oturduğu yerde sıçradı. Lio hızla bir tarafa doğru eğilerek kurtuldu. Ürkmüş bir tavşan gibi davrandığı için kendine lanet etti.

Flavian yumruklarını tekrar Lio'ya savurdu, bir ve iki kez art arda, ancak Lio yine kaçmayı başardı. Bunu zahmetsizce yaptı.

Mak alçak bir ıslık çaldı. "Parşömen solucanımıza bakın şimdi."

Lyros koltuğunda öne doğru eğildi. "Dexion'la yaşadığı deneyime dayanarak zehri telafi etmeye çalışıyor."

Cassia, Flavian'ın yüzündeki soğukkanlı ve kararlı ifadeyi güven verici bulmadı. Yumruğunu tekrar Lio'nun yüzüne doğru savurdu ve Cassia nefesini içine çekerek Flavian'ın Lio'nun savunmasını yoklamasını izlemeye hazırlandı.

Flavian'ın darbesi hiç inmedi. Lio'nun avucu Flavian'ın bileğine çarptı, sonra uzun parmakları kapandı ve Flavian'ın kolunu S şeklinde bükerek adamın yüzünü buruşturup geri çekilmesine neden oldu. Lio onu bıraktı.

Cassia'nın tezahüratı kalabalığın soluklarını kesti. Mak güldü. "Lyros, ona iyi öğrettik."

"Flavian'ın bileği bir süre hiçbir işe yaramayacak." Lyros sırtıttı.

Lio sırtarak Flavian'ı takip etti ve adamın omzuna inen bir yumruk savurdu. Bir alay. Flavian'ın sakın tavrı kaşlarını çatmasına neden oldu. Lio önce adamın omzuna, sonra da diğer omzuna vurdu, hareketleri Cassia'nın bile takip edebileceği kadar yavaştı.

"Zekice," dedi Mak. "Zehir hızını aldı, bu yüzden kurnazlığa . Yumruğu hareket etmeden önce vücudunun ne kadar hareketsiz olduğunu görüyor musun? Flavian'a saldırmadan önce saldırısının nereye ineceğine dair bir ipucu vermiyor."

Lyros'un gözleri Cassia'ya kırıştı. "Siz ikiniz ayrıyken bunu tekrar tekrar uyguladı."

Birliklerinde yankılanan sessiz bir zafer çığlığıyla Cassia, Lio'nun Flavian'la nişanlı geçirdiği her gün için adaleti yerine getirmesini izledi.

Flavian'ın darbelerinden hiçbiri yere düşmedi. Lio tam bir odaklanmayla onu kenara itti. Uzun boylu, zayıf bedenini mükemmel bir şekilde kontrol eden Lio'nun yumrukları sanki birdenbire ortaya çıkmış gibi sıçradı ve Flavian'ın gardını aştı. Adam Lio'nun uzun boyundan kaçamadı. Lio'nun yumrukları Flavian'ın meşhur kare çenesine, baladlara layık elmacık kemiklerine ve savaşta bilenmiş karnına çarptı. Flavian'ın çatık kaşları bir çaba hırıltısına dönüştü ve Lio'nun dişli sırtışı genişledi.

Lio, Flavian'ı yüzünden gövdesine ve aradaki her yere zarar veremeyeceği kadar hafif darbelerle utandırdı. Ne zaman bir tane indirse, üstünlüğün kendisinde olduğunu kanıtlıyordu.

Cassia, Flavian'ın bu savaşı kazanma şansının hiç olmadığını fark etti, çünkü o siyaset için savaşıyordu. Lio ise onun için savaşıyordu.

Lio gösteriyi uzattı ve Cassia bunun tadını çıkarmak için bir prenses koltuğunda arkasına yaslandı. Onun nazik, sevgili bedenini dikkatli bir güçle kullanışını izledi. Pamuk ve ipek, güçlü omuzları ve uzun bacaklarıyla birlikte esnedi.

dönerken ve takip ederken. Kasları kolları boyunca oynuyordu. Yorgunluktan hareketleri yavaşlamaya başladığında bile, güzel bir güçle hareket ediyordu.

Flavian'ın tuniği terden sıırıslıklam olmuştı, nefesi hızlı hızlı geliyordu. Sınırına ilk kim ulaşacaktı; bir ölümlü mü, yoksa damarlarında Güneş Ateşi taşıyan Hesperine mi?

Lio'nun dişleri uzadığında Cassia onun bu işi bitirmek üzere olduğunu anladı.

Lio yumruğunu vücudunun ortasından kaldırdı ve Flavian'ın çenesine indirdi. Darbenin sesi kalabalığın şaşkın tepkisi altında kayboldu. Cassia'nın kendi eli kucığında yumruk oldu ve sanki darbeyi kendisi indirmiş gibi tatmin olmuş hissetti.

Lio sol elini Flavian'ın suratına doğru savurdu, ardından sağ eliyle bir kez daha vurdu. Adamın kafası bir tarafa savrulurken kan damlaları saçtı.

Solia şaşkın bir kahkaha attı. "Bu benim en sevdiğim yumruk. Düellomuzda Lio'ya kullandığım yumruk."

Cassia sırıttı. "Senin için de birkaç tane indirdi."

Lio, Flavian'ın gövdesine bir dizi darbe indirdi ve adamın karnına indirdiği yumrukla onu iki büklüm etti. Ardından tek gereken çenesine bir darbe daha indirmekti ve Flavian, Lio tepesinde dikilirken sırt üstü yere düştü.

Cassia, Solia'nın locasındaki herkesle birlikte ayağa kalktı. Tezahüratlarının rakiplerinin öfkeli çığlıklarından daha az olması umurunda değildi. Ayaklarını yere vurdu ve Lio'nun adını haykırdı.

Mendilini bileğine doladığı elini onlara doğru kaldırdı. Diğer parmaklarını oynatarak parmak eklemlerindeki Flavian'ın kanını silkeledi.

Sonra Flavian'a elini uzattı. Adam inledi, yere bir tomar kan tükürdü ve Cassia'nın iğrenç bir lanet olduğundan şüphelendiği bir şey homurdandı.

Lio elini uzatmadı. Sonunda Flavian elini tuttu ve o kadar hırpalanmış bir adamın toplayabileceği kadar ağırbaşlılıkla Lio'nun ona yardım etmesine izin verdi.

"Lord Flavian," diye seslendi müjdecisi, "Prenses Cassia'dan feragat ediyor ve artık nişan sözünün sizi bağlamadığını kabul ediyor musunuz?"

Flavian başını Cassia'ya doğru eğerek ona alaycı bir bakış attı. "Onu serbest bırakıyorum."

Bir yıldır taşıdığı ağırlık sonunda üzerinden kalktı. Artık hiçbir ölümlü adam onun üzerinde hak iddia edemezdi. O özgürdü.

Grace ile göz göze geldi. Yakında *kocas* olacak kişiyle. Bu kavramdan her zaman nefret etmişti. Ama turnuva alanında Tenebran ahlakına karşı zafer kazanmış Hesperine'ine bakarken, koca unvanının tamamen yeni bir anlam kazanabileceğini düşündü.

OceanofPDF.com

BEKLENMEDİK BİR BİRLİKTELİK

PERITA, CASSIA'ya şaşkın bir gülümsemeyle baktı ve sarı, şeffaf bir duvağı saçlarının üzerine yerleştirdi. "Leydim, kıpırdanıyor musunuz?"

Cassia altın kuşağının ucunu bıraktı ve ellerini tuvalet masasının üzerinde kavuşturdu. Kıpırdanıyordu! Herkesin içinde o kıpır kıpırdı. "İlk kez bir ölümlünün kur dansı..." Belli belirsiz karnına doğru el salladı.

Perita kıkırdadı. "Sana o çırpınma hissini mi verdi?" "Evet."

"İstedığınız kadar kıpırdayın, leydim. Bu seferki söz dansınızla ilgili her şeyin tadını çıkarın." Perita geri çekilip el işlerini inceledi. "Bir prenses gibi görünüyorsun."

Cassia kabul etmek zorundaydı, Perita haklıydı. Cassia'nın seyahat bavulundaki Hesperine cüppelerinin arasına gizlenmiş Tenebran modasının bu parçasını keşfetmişlerdi. Bunu Cassandra'dan aldığı bir güvenoyu olarak kabul etti. Elbise tarçın rengindeydi ve bir şekilde Cassia'nın tenini parlatıyordu. Yine de kadife dokusunun köpek tüylerini çekmesinden korkuyordu. Knight itaatkâr bir şekilde onun hacimli eteklerinin menzili dışında oturdu.

Perita sırttı. "Faresini şahinin elinden kaptığı için gece baykuşunla gurur duyuyorum."

Şimdi Cassia kıkırdıyordu. Elini sesin üzerine vurmak yerine Perita'nın haklı olduğuna ve eğlenmeye, hatta aptalca kahkahalar atmaya hakkı olduğuna karar verdi.

"İşte bu bir erkek." Perita iç çekti. "Bütün bunları, dişlerine ve kız kardeşine sahip olabilmek için yapmaya istekli."

"Belki de insan ve Hesperine dünyaları arasında seçim yapmak zorunda değilimdir." Cassia arkadaşının elini sıktı. "Seni kaybetmeyeceğim."

"Beni kaybetmek mi? Ha. Beni kaybetmen için yabancı bir ülkeye gitmenden ve ölümsüz bir kâfire dönüşmenden daha fazlası gerekir. Ama seni daha sık göreceğim için mutluyum."

Cassia ayağa kalktı ve Perita'yı kucakladı, bunun son olmayacağına o kadar minnettardı ki.

"Şimdi o zaman." Perita geri çekildi, gözlerini sildi. "Hadi seni söz dansına götürelim - bu sefer doğru taliple."

"Sen de mi geliyorsun?"

"Miranda bu gece bebeği tutuyor, böylece Callen ve ben dans edebileceğiz. Leydi Sabina ve ben hemen geliyoruz."

"Sabina'nın çoktan şenlik ateşinin başında olduğunu sanıyordum."

"Biraz gecikecek," dedi Perita komplocu bir gülümsemeyle. "Siz yatarken Flavian'ın odasına gizlice girdi. Yaralarına tuz basmak ya da onları iyileştirmek için, sadece tahmin edebiliriz."

"Vay, vay. Her halükarda, avantajını zorladığını duyduğuma sevindim."

Perita gittikten sonra Cassia'nın kapısı çalındı. Cassia cevap vermek için yelken açtı, kolları kollarından lüks bir şekilde sarkıyordu ve kuyruğu arkasına doğru uzanıyordu, yanında soylu köpeği vardı. Solia'nın da söylediği gibi, hepsi kostümlerini giyip rollerini oynamayı kabul etmişti. Bir geceliğine de olsa gerçek bir prenses gibi hissetmenin hiçbir zararı yoktu.

Yine de, Mak'ı koridorda kendisine eşlik etmek üzere beklerken bulduğunda, onu Stand kıyafetleri içinde görmek onu yönlendirdi. Eli, elbisesinin altında Ebah'ın kolyesiyle birlikte saklı olan büyükelçi madalyonuna gitti.

Mak kıkırdadı. "Merak etme. Tenebran elbisesi giymek Hesperine büyüsunün göz kamaştırıcı ışıltısını örtmez."

Kızardı. "Lio ve ben artık Nike'ın peçe büyülerine ihtiyacımız olmadığına karar verdik."

"Geniş bir yarıçap içindeki herhangi bir büyücünün aklında ve Lio'nun... şey, oyun oynayıp 'nişanlı' diyeceğim." Mak onu kucakladı. "Tebrikler."

Kollarını onun boynuna doladı ve ona sarıldı. "Aptalca bir ölümlü geleneği olsa bile bunu seninle ve Lyros'la paylaşabildiğimiz için çok mutluyum."

"Bu aptalca değil. Bu bir macera. Nike ve Rudhira'nın bize anlattığı, Blood Errant'ın bir köyü vaşak değiştirici ve onun büyücü müttefikinden kurtarmak için insan kılığına girdiği zaman gibi."

Cassia omuzlarını dikleştirdi. "Evet. Nike bir Tenebran hanımefendisi gibi davranabiliyorsa ben de öyle davranabilirim."

"Acaba Lyros beni bir şövalye zırhı içinde görmek ister mi?" Mak şövalyece bir poz verdi. "Muhtemelen hayır. Çıkarmanın çok zor olduğunu söyleyecektir."

Cassia güldü. "Sen ve Lyros bu gece dans , değil mi?"

"Hayır. Görevdeyiz. Karanlıkta, dışarıda kalabalık bir dans mı? Kötü tiplerin sorun çıkarması için mükemmel bir yer."

Esprisi soldu. "Haklısın, tabii ki."

"Merak etmeyin. Stand tam da bu durumlar için eğitilmiştir. Babam bin altı yüz yıllık Ekinoks Zirveleri'nde nasıl hayatta kaldı sanıyorsun?"

"Bana güven verdiğiniz için teşekkür ederim. Keşke rahatlayabilsen ve bunun tadını çıkarabilsen."

"Dans etme fırsatını daha sonra bulacağız. Senin ve Lio'nun kutlayacak bir şeyiniz olduğunu Hücum'a ağzımdan kaçırmış olabilirim. Şimdi Lyros ve ben, ölümlüler festivali bittikten sonra sizi ve davet etmek istediğiniz arkadaşlarınızı Zirve Mabedine götürmek için kesin emir aldık."

"Oh, Mak. Tabii ki bunu düşünürsün."

"Ne diyebilirim ki? En sevdiğin kardeşin olmamın bir sebebi var." Ona kolunu uzattı. "Şimdilik seni şenlik ateşine götüreceğim. Gereksiz riskler yok ve senin için de uzun yürüyüşler yok."

"Lio'nun emirleri mi?"

"Korumalarınızın emirleri de öyle."

Bir dakika sonra Sabina koridorda onlara katıldı. Perita, Sabina'nın dalgalı kahverengi saç tellerini başlığının altına sıkıştırarak aceleyle onun yanında ilerledi. Sabina biraz kızarmış ve faresini yakalamış bir kedi kadar memnun görünüyordu.

Cassia gülümsedi ve kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Bir saatlik 'dinlenme' verimli geçti sanırım?"

"Yapması gereken daha çok şey var," diye yanıtladı Sabina, "ama bu bir başlangıç."

Callen Mak'ın kolunu sıktı. "Devriyenizde fazladan bir çift göze ihtiyacınız var mı?"

"Gözlerinizi görmekten her zaman memnuniyet duyarız," dedi Mak, "ama bu gece dans etmelisiniz. Sen ve Perita bunu hak ettiniz."

"Bu kadar itaatkâr olmayı bırakın ve keyfinize bakın," diye kabul etti Sabina. "Israr ediyorum."

"Evet leydim." Callen gülümsedi ve Perita'nın koluna girdi, bakışları yumuşadı, sanki bu basit jest bile onun hafife aldığı bir şey değilmiş gibiydi.

Mak onları loş koridordan çıkarıp şenlik dans için hazır bekleyen erkeklerin üzerine parlak bir ışık saçtığı festival alanına götürdü. Cassia sıranın başında kimin olduğunu gördüğünde karnı yine çırpınmaya başladı. Lio gözlerinde neredeyse çekingen bir teklifle ona baktı.

Tenebran kıyafetleri Flavian'ı ve tüm şık arkadaşlarını utandırıyor. Gümüşle süslenmiş koyu mavi kadife tunik Lio'nun kıvrak vücudunu okşuyor, kısa etek ucu kalçalarında bitiyordu. Tam oturan siyah pantolon, koşucu bacaklarını ortaya çıkarıyordu. Bu gece ipek ayakkabılarla değil, Rudhira'ninki gibi uzun çizmelerle dans ediyordu.

Bakışlarının Lio'nun vücudunda aşağı kaymasına izin verdi, sonra tekrar yukarı ve gözleri bu kez kilitlendiğinde, yüzüne bir gülümseme yayıldı.

"Lio'ya Methu'nun yaptığı gibi bir din adamı gibi giyinmesini söyledim," dedi Mak, "ama senin bunu daha çok seveceğini düşündü."

Cassia güldü ve adamın koluna vurmaya çalıştı ama adam kaçarak kurtuldu. Şakacı bir selamla kalabalığın arasına karıştı. Şenlik ateşinin diğer tarafında, gölgelerin arasında sessiz bir varlık olan Lyros'u gördü.

Callen Perita'nın yanağını öpüp erkeklerin yanına giderken, Valentia, Genie ve Nivalis de Cassia'nın yanına geldiler. Cassia kendini geçen yıl Flavian'la dansını izleyen kadınlarla çevrili buldu, bu kez kan davaları ya da kıskançlık yüzünden bölünmemişlerdi.

Ama Ben de o gün oradaydı. Cassia parmaklarını Knight'ın kürkünde gezdirerek önce dansçıların sırasını, sonra da kalabalığı taradı ama Ben'i göremedi. Kendini kontrol etti, onu arama dürtüsüne kapıldığı için pişmanlık duydu. Konumunu açıkça belirtmişti. Düşüncelerini onun üzerinde harcamayı bırakmalıydı.

Solia, Kella ve Tilili ile yaklaştığında ihanetinin acısı hafifledi. Kella Azarqi dilinde bir şeyler söyledi, sonra da Divine diline çevirdi: "Çadırınıza her zaman güç ve refah getirsin ve müziğiniz kum fırtınalarında ona her zaman rehberlik etsin. Halkım nişan törenlerinde iyi dileklerini böyle sunar."

"Bu çok güzel, Standstill," dedi Cassia. "Teşekkür ederim."

Solia Knight'ın başını okşadı. "Siz dans ederken ona göz kulak olmamı ister misiniz?"

Soru Cassia'yı şaşırtmıştı ama bir barış teklifi gibi görünüyordu. "Oh, evet, lütfen. Bu sefer onu kulübeye sürgün etmek yok."

"Kulübeler mi?" Solia öfkeyle sordu. "Böylesine sadık bir dost için orası uygun bir yer değil. Bu gece bana eşlik edebilir."

"Teşekkür ederim, Soli. Ve... çekincelerinize rağmen burada olduğunuz için teşekkür ederim."

Solia onu kendine çekti ve Cassia'nın boğazında ani bir yumru oluştu. Geçen yıl Solia'nın kendi Selamlama elbisesi içinde dans etmişti ve bu elbise ona bir cenaze elbisesi gibi gelmişti. Oysa burada kız kardeşi canlı ve sağlıklıydı. İnanılır gibi değildi. Ama gerçektir.

"Bağırdığım için özür dilerim," dedi Solia. "Bunun senin için mutlu bir gece olmasını istiyorum."

"Öyle. Bu gece benimle olacaksın." Cassia'nın nefesi kesildi. "Hayatımın en önemli anlarından birinde burada olacağını düşünmemiştim."

Solia geri çekildi, gözleri yaşlarla dolmuştu. Elini yüzüne doğru salladı ve ofladı. "Tanrım, selamlama dansı boyunca ağlayan annelerden birine dönüşeceğim hiç aklıma gelmezdi."

"Ben de yüzüm kızarmış bir geline dönüşeceğimi hiç düşünmemiştim," dedi Cassia.

"Kendinizi daha iyi hissetmenizi sağlayacaksa," dedi Kella, "bu iş bittikten sonra arenada ikinizin de gözyaşlarını ve kızarıklıklarını sileceğim. O zamana kadar başka bir Azarqi atasözüne kulak vermenizi öneririm. 'Çölde bulduğun balı ye.'"

"Evet," dedi Cassia. "Bu gece hayat bize tatlı bir şey sunuyor. Tadını çıkaralım."

Kadınların iyi dileklerinden cesaret alarak Lio'nun karşısındaki yerini aldı. Tanıdık gülümsemesi ona güven verdi ama yine de nefesini kesti. Dudakları sanki bir şey söyleyecekmiş gibi aralandı ama bu romantik an büyücülerin gelişiyi yarıda kesildi. Eudias Lio'nun yanına, Ariadne de Cassia'nın yanına gelirken Üstat Gorgos kaşlarını çatarak onu denetledi.

"Dans etmek diplomatik eğitiminizin bir parçası mıydı?" Eudias Lio'ya mırıldandı. "Sonbahar Selamlaması'nın adımlarını biliyor musun?"

"Merak etme," diye yanıtladı Lio. "Ailem bana tüm Tenebran danslarını öğretti. Bu babamın zamanından beri hiç değişmedi."

Flavian onlara yaklaştı, hareketleri yorgundu, geçen yılki Sonbahar Selamlama törenlerinde kullandığı orağı taşıyordu.

"Hayır, hayır, bu olamaz," diye gürledi Efendi Gorgos. "Bir Hesperin kutsal orağı kullanamaz ve bu dansa Anthros'un şampiyonu olamaz!"

"Korkarım aynı fikirdeyim," dedi Semna'nın sesi.

Ben, Cassia'nın bakışlarından kaçınarak ona eşlik etti.

"Büyükelçi Deukalion resmen din değiştirene kadar," dedi saygıdeğer büyücü, "Anthros rolünü üstlenemez. Ancak her yıl tanrıyı temsil etmek üzere seçilmeyen diğer tüm genç erkekler gibi o da söz dansını tamamlayabilir."

"Beni bilgilendirdiğin için teşekkür ederim Semna," dedi Lio, Cassia'nın hissettiğinden çok daha sakin bir sesle.

Ses tonunu uzlaştırmak için çaba sarf etti ama Flavian'a anlamlı bir bakış attı. "Dansımız yasal olarak bir nişan sözü olarak kabul edildiği sürece, önemli olan da budur."

Flavian, "Anthros'un geçen yılki şampiyonu olarak başkanlık etmeme izin verin," diye cevap verdi. "Ben kutsarsam kimse bu maçtan şüphe edemez."

Görünüşe göre pazarlığın kendi tarafını tutacaktı.

Ritüelde bir değişiklik yapılmasına karar verilmesi için birkaç dakika müzakere edilmesi gerekti, ama sonunda Semna onları kutsadı ve Ben'in onu izlemesi için bir banka kadar eşlik etmesine izin verdi. Üstat Gorgos başka itirazda bulunmadı ama ayindeki rolünü yerine getirmesi için Eudias'ı yalnız bıraktı. Gelecekte rüzgârın nasıl eseceğine bağlı olarak bu birleşmeyi desteklediğini iddia edebilmek ya da inkâr edebilmek siyasi açıdan ne kadar da elverişliydi.

Ariadne gözlerinin içi gülerek Cassia'ya bir demet buğday uzattı. Cassia onu Grace'e uzattı ve o da onunla birlikte tuttu. Kanlarında akan bağa kıyasla ne kadar zayıf bir insan sembolüydü bu. Ama onları rakiplerinden koruyacak kadar da güçlüydü.

Eudias ellerini kaldırdı ve Vulgus dilinde, "Anthros orağıyla güneş mevsimini sona erdirmiş," diye biten İlahi bir dua etti.

"Cömert elleriyle," diye kutsamayı bitirdi Ariadne, "Kyria bize Cömertliğinin mevsimini sunsun."

Flavian orağı kaldırdı ve Cassia onun Lio'dan bu bıçakla intikam alacağını hayal etti. Ama Flavian tırpanı fazla zorlamadan indirdi ve buğdayı temiz bir şekilde kesti. Flavian orağını Eudias'a teslim etti ve dansçıların arasına katıldı.

Cassia ve Lio el ele verip iki demeti ateşin içine attılar. Arkadaşları tezahürat yaparken Anthros'un elementi çatırdadı. Lio Cassia'yı alevlerden uzaklaştırdı ve birleşen ellerini kaldırdı. Ozanların ezgisi gecenin içinden süzülüp geldi ve Lio, Cassia'yı asırlık Sonbahar Selamlama dansının ilk dönüşüne yönlendirdi.

"Bu gece çok güzel görünüyorsun," dedi merdivenler onu yaklaştırdığında.

"Kassandra'nın kıyafet sandıklarınızla birlikte bir de sürpriz gönderdiğini görüyorum." "Kıyafetim bu durum için uygun mu, Majesteleri?"

"Bununla ilgili çok ciddi bir sorun var lordum."

Birbirlerinin yanından dans ederek geçerlerken yüzünde şüphe titreşiyordu. "Ölümlü kıyafetlerinin hangi yönünü yanlış anladım?"

Güldü, onun etrafında döndü. "Yok bir şey. Sorun, onları senden ne kadar çok çıkarmak ."

Gülümsemesi biraz hınzırca geri döndü. "Ama bana insanların birlikteliklerini kıyafetleri üzerindeyken tamamladıkları söylendi. Bu geleneklerin hepsinde yer almakta ısrar ediyorum."

"Bu durumda, giysilerinizi üzerinizde tutmaktan büyük keyif alacağımın emin olabilirsiniz." Ateş ışığında yanaklarının kızardığını tüm kalabalığın görmesi umurunda değildi.

Lio'nun alnında sinsî bir eğim vardı. "Flavian'la dans ederken ne konuştunuz?"

Kıkırdadı. "Bu değil, sizi temin ederim."

Lio kendini beğenmiş ifadesinde haklıydı. "Dur tahmin edeyim. Atlar ya da avcılık."

"Aslında köpekler. Doğrusunu söylemek gerekirse, yavru köpeklerden bahsederek beni rahatlatmaya çalıştı."

"Daha iyisini yapabilirim. Düğün hediyesi olarak sana bir dişi köpek alayım mı?"

"Oh, Lio, bunu düşünür müsün? İtiraf etmeliyim ki, seninle bu konuda konuşmak istiyordum ama... korkarım konutta korkunç bir karmaşa yaratacaklar. Şövalye yetiştirmeme itiraz etmeyeceğine emin misin?"

Kahkahası o kadar şefkat doluydu ki, onu tepeden tırnağa ısıttı. "Seni bu şekilde aydınlatacak hiçbir şeye itiraz etmeyeceğimi biliyorsun."

"Kokan köpeğimi bile mi çoğaltıyorsun?" "Mutluluğunu çoğaltmak," dedi. "Seni çok seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Adam onu döndürdü ve arkasındaki adamı fark edince tüyleri diken diken oldu.

Lio'nun ölümsüz zarafeti, süslü dansı şehvetli bir şeye dönüştürdü. Büyüsü bedenleri arasındaki boşluğu dolduruyor, kendisini büyük, güçlü ve yakın hissetmesini sağlıyordu. Kadının yanından her geçişinde, adımların onu ne kadar yaklaştırması gerektiğinin sınırlarını zorluyordu. Elinin her iffetli dokunuşu yüklü hissettiriyordu.

"Bu adımları benimle dans etmek nasıl bir duygu?" diye sordu.

"Zahmetsiz," diye yanıtladı. "Hayat değıştirici."

"Bunun bir hak talebi gibi hissettirmesini istemiyorum."

"değil," diye fark etti. "Seninleyken, sanki... bir söz gibi geliyor."

"Öyle, Cassia. Geleceğē doğru attığımız bilinmeyen adımlar ne olursa olsun, onları birlikte atacağız."

Bir boru sesi ona dünyanın geri kalanının da var olduğunu hatırlattı. Diğer adamlarla dans etme gelmişti, bu da onun peşinde yenilgiyi kabul ettiklerinin bir simgesiydi.

İlk dans partneri elini uzattı-Flavian. Lio bir an tereddüt etti, bakışlarında bir uyarı vardı. Flavian'ın ağzı mizahsız bir gülümsemeyle eğildi ve Lio'ya hiçbir şey denemeyeceğini söylercesine hafif bir selam verdi. Cassia onun elini hafifçe tutmasına izin verdi.

Sonunda, Sonbahar Selamlaması'nın adımlarını tekrarladılar ve Cassia'yı aylardır meşgul eden nişanı çözdüler. Flavian kasıla kasıla dans ediyordu ve Cassia kaburgalarının ağrıdığına dair iğneleyici bir laf etmek istedi ama gururunun zaten yeterince incindiğine karar verdi.

"Bunca zamandır," dedi, "oyunlarınız bana mantıklı gelmiyordu. Oyununuzu anlayamadım. Bunu siyasetle açıklamaya çalışıyordum ama hiçbir olasılık uymuyordu. Başından beri oydu, değil mi?"

"Evet."

"Sorabilir miyim, ne zamandan beri onun sevgisine karşılık veriyorsunuz?" "Ekinoks Zirvesi'nden beri."

"Sana kur yapmaya başlamadan önce."

"Sabina ile ilişkisi olan tek kişinin sen olduğunu mu sanıyordun?"

"Davamıza duyduğün sempati şimdi daha anlamlı geliyor." Flavian onu döndürmek için kolunu kaldırırken yüzünü buruşturdu. "Anlayabilirdim. Neden bana söylemedin?"

Cassia inanmaz bir kahkaha attı. "Lio'nun nasıl hissettiğini anladığında pek anlayışlı değildin."

"Tek taraflı olduğunu düşünmüştüm."

"Evet, beni onu parmağımda oynatmakla suçladığınızda bunu açıkça belirtmişsiniz."

Yüzünü buruşturdu. "Çok dikkatlisin. Bırakın bir Hesperine'i, hiçbir erkeğın kalbine yaklaşmasına izin vereceğini düşünmezdim. Ama sonunda birine bağlılığını gösterdiysen, o zaman bu gerçek ve doğru demektir."

"Ben aldım. Öyle."

"O halde Sabina ve bana gösterdiğiniz ilginin aynısını ben de size ve Lio'ya göstereceğim."

"Bunun için teşekkür ederim." Tekrar yanından dans ederek geçmek için onu bırakmadan önce elini sıktı. Her şeye rağmen onu affedebilirdi.

"Senin hakkında yanılmışım. Yine." Sadece fiziksel acı değil, süregelen öfke de adımlarını gerginleştiriyordu. "Ne zaman seni çözdüğüme inansam, beni bir kademe aşağı indiriyorsun."

"Bu yüzden mi kızgınsın?"

"Hayır." Sesinde alaycı bir ton vardı. "Bugün gururumu en çok ayaklar altına alan adama kızgıyım. Kendime. Sen ve Lio benden daha cesursunuz. Ben aşk için neyi feda ettim ki?"

"Sabina için kendini kral yapmaya çalışıyorsun, bunu kabul ediyorum."

"Evet, yasak aşkımıza cevabım daha fazla insanın beğenisini kazanmaya çalışmak. Ve buradasınız, sadece toplum içinde birlikte dans etme ayrıcalığı için herkesin iyi görüşünü kaybetmeye hazırsınız."

Cassia tereddüt etti. "Sabina'ya bu gece seninle dans etmesini teklif etmeyi düşündün mü?"

Bir an sessiz kaldı, sonra başını salladı. "Bir savaşı başlatmak için doğru zamanı seçmek gerekir. Ama bu olay kesinlikle yeni bir sefer planlamama neden oldu."

"Senin adına mutluyum, Flavian. Gerçekten. Ama sanırım bunun krallığı bırakman için sana ilham vereceğini ummak çok fazla olur."

İç çekti. "Hayır. Lordlar kendi halklarının geleceği hakkında söz sahibi olmalı. Oylama, buradaki herhangi bir kişiden daha büyük bir amaç için ilerlemelidir. Hukukun üstünlüğünü korumayı krallığa borçluyuz."

"Bu inancınız için sizi suçlayamam."

"Sonuç ne olursa olsun, Solia ve ben Tenebra için bir adalet emsali oluşturacak güce sahibiz. Kazansak da kaybetsek de, ikimiz de karara saygı duyacağız."

"Orthros da öyle," diye söz verdi Cassia.

"Artık Orthros adına konuştuğunu biliyorum." Bununla birlikte Flavian onu Lio'ya teslim etti.

Majesteleri onun elini tuttu ve adımları onunla birlikte bir kez daha tekrarladı. "Uslu durmuş gibi görünüyor."

"Umarım barışmışsızdır."

"Eğer bunu unutursa, turnuva alanında onunla her zaman biraz daha barışabilirim."

"İkinci raundu atlatabileceğinden emin değilim, aşkım. Endişelenme. Artık bize sorun çıkarmayacak."

Lio, Konsey üyelerine teker teker Cassia'yla birlikte Sonbahar Selamlaması yapmalarına izin verdi. Lord Adrokan, Blood Komnena'nın kasasını doldurmak için pohpohlamaya çalışırken, Lord Deverran da Cassia'yı içten tebrik ederek ona bir nefes aldırdı. Ancak lordların çoğu soğuk bir resmiyet içindeydi ve bazıları sanki Cassia lekelenmiş gibi onun elini tutmakta tereddüt etti.

Bakışlarını kalabalığın arasında, sonra da şenlik ateşinde gezdirdi. Sessiz öfkenin şiddete dönüşmesi çok kolaydı ve Mak haklıydı. Böyle bir etkinlik bunun için mükemmel bir yerdi.

Lio çok açıkta görünüyordu, dansın önündeki ateşin önünde durmuş onun dönüşünü bekliyordu.

Son lord tekrar sıraya sokup serbest bıraktığında, Lio'nun elini rahatlamış bir şekilde tuttu.

"Şşşt," diye yatıştırarak onu tekrar kendine yaklaştırdı. "Başardık. Şimdi izin ver de kalbini daha mutlu nedenlerle çarptırayım."

LIO, Zirve Mabedi'nin ebedi koğuşlarına adım atana kadar gardını düşürmedi. Çadırların ve anıtların arasından geçen yola kırmızı gül yaprakları serpilmişti ve neşeli büyü ışıkları yolu kaplıyordu. Müzik ve İlahi konuşan tanıdık sesler pavyonun olduğu yöne doğru sürükleniyordu.

"Kutlamadan önce çadırımıza gidip dinlenmek ister misin?" diye sordu Cassia'ya.

"Hayır," diye cevap verdi, "Hesperine danslarından sonra çadırımıza gitmeliyiz ve aklımdaki şey dinlenmek değil."

Gülümsedi ve ona bir öpücük verdi, bunu ölümlü arkadaşlarına uygun tutmaya çalıştı. Hepsi patika boyunca yürürken, Knight da nihayet rahatlamıştı, sağa sola koklamak için koşturuyordu. Mak Lyros'un elini tuttu, Perita ve Callen da auraları neşeye dolu bir şekilde onları takip etti. Kella ve Tilili, Solia'nın yanında Sabina, Valentia ve etraflarına merakla bakan Genie ile birlikte yürüyordu. Nivalis Deverran'la kol kola yürürken, Hoyefe ve Severin arkadan geliyordu; genç lord Hoyefe'ye Konsey toplantılarında hiç olmadığı kadar yakın duruyordu.

Rudhira onları yolda karşıladı ve Lio ile Cassia'yı kucakladı. "Anladığım kadarıyla nişanınız için sizi tebrik etmek gerekiyor. Bunlar Ritüel çocuklarıma söyleyeceğimi hiç hayal etmediğim sözler."

"Burada bir kutlama yapmak zorunda değildiniz," dedi Lio. Cassia başını salladı. "Bu bizim yeminimiz bile değil."

"Bu kutlanmayı hak ediyor," dedi Rudhira. "Hespera'ya tapan herhangi birinin Kyria ve Anthros büyücüleri tarafından kutsanmış bir evliliğe katılmasının üzerinden ne kadar zaman geçtiğini biliyor musun?"

Lio kaşlarını kaldırdı. "Sanırım Emir'den öncesinden beri."

"Bin altı yüz yıl." Rudhira başını salladı. "Bu eşi benzeri görülmemiş birliktelik hepimize sandığınızdan daha fazla umut veriyor. Ayrıca, Chargers'larımın moralini bir kutlama gecesiyle yükseltmek için her türlü bahaneyi memnuniyetle karşılıyorum."

Solia yol arkadaşlarını, onları nezaketle karşılayan Birinci Prens'e takdim etti. Prens onları canlı kırmızı çadırların arasından geçirerek, kıymalı börek ve Notian kırmızı şarabının aromalarının antik taşlara tırmanan güllerin kokusuna karıştığı köşke götürdü.

Peçe büyüleri değişti ve orada, masanın yanındaki pavyonda onları bekleyen Deneme kardeşleri duruyordu. "Sürpriz!" Xandra seslendi.

Cassia güldü ve onları kucaklamak için öne atıldı, Lio ve Deneme kardeşleri de hemen arkalarındaydı. Knight'ın kuyruğu bir değil iki Hesperine asilzadesinin varlığı karşısında öfkeli bir sevinçle sallandı. Herkes sehpa masasının etrafında dönmeye ve tabaklarını Orthros'tan gelen lezzetlerle doldurmaya başlamadan önce bir tanışma, kucaklaşma ve bilek tokuşturma telaşı daha yaşandı. Yakınlarda, dövüş alanı dans beklentisiyle temizlenmişti ve bir grup Charger flütlerini, lavtalarını, davullarını ve arplarını getirmişti.

Solia şarap kadehini kaldırdı ve herkesin dikkatini çekti. "Kız kardeşim ve yakında eniştem olacak kişi kadar aşkı için savaşıyor birini çok az tanıdım. Onların kurları burada Tenebra'da başladı ama Orthros ve İmparatorluğu da kapsadı ve burada hiç kimseyi değiştirmeden bırakmadı. Bu yüzden onları tüm dillerimizde tebrik ederken bana katılın."

Kella ve Hoyefe Tradewinds'ten "Tebrikler," diye seslendi.

Vulgus'taki Tenebran arkadaşları da "Tebrikler," dedi.

"Hespera'nın Gözleri senin aşkına sevinçle baksın," diye seslendi İlahi Hesperinler.

Herkes kadehlerini kaldırarak Lio ve Cassia'nın şerefine içti. Ailelerinin ve Orthros, İmparatorluk ve Tenebra'dan arkadaşlarının burada huzur içinde toplandıklarına inanamıyordu.

"Buna değdiğini hissettin mi?" Lio alkışlar arasında Cassia'ya usulca sordu. "Sarayda hakkımızda söyledikleri her şeye rağmen... pişman olduğun bir şey var mı?"

"Bence buna değdi." Onun bakışlarını aradı. "Ya sen?"

"Evet," diye cevap verdi. "Sadece bu gece için her şeyi tekrar yapardım." Parmak uçlarında durdu ve elini kalbinin üzerine koyarak onu öptü.

Herkes zehir korkusu olmadan birlikte yemek yiyor ve insanların ne dediğini umursamadan dans ediyordu. Hesperine danslarının adımları Lio'nun Cassia'ya dokunmasına izin verdi ve müziğin her vuruşunda ona büyü gönderdi. Cassia sanki hiç yorulmayacakmış gibi onunla birlikte sıçırıyor ve dönüyordu.

Ölümlüler bile Hespera'nın sınır tanımayan zevklerine kendilerini kaptırdılar. Xandra ve Kia Sabina, Valentia ve Genie'ye, Solia'nın Karege'den öğrendiği anlaşılan, birlikte dans eden arkadaşların adımlarını öğretti. Hoyefe ve Severin, Mak ve Lyros gibi aşıkların adımlarını dans ettiler. Kella, Nodora ve Charge müzisyenlerine katılarak imzadını çıkardı ve Azarqi lavtasının unutulmaz tınıları onların şarkılarına eşlik etti. Aylar gökyüzünden yavaşça geçiyor gibiydi ve günle eşit uzunluktaki bu gece uzun geliyordu.

Lio nihayet Cassia'yı danstan çıkarıp pavyonun altına oturttuğunda saat gece yarısını çoktan geçmişti. Başında durarak eline bir kadeh su tutuşturdu.

Kızarmış ve gülerek, içerken ona yaslandı. "Harika hissediyorum, aşkım."

"Biliyorum. Ama yine de oturman gerekiyor."

Gözleri muziplikle parlıyordu. "Düğün günümüzde sana itaat edeceğime dair yemin etmeye hiç niyetim olmadığını unutma."

Kolunu kadının sandalyesinin arkasına dayadı ve ona doğru eğildi. "İtaat yemini gerektirmeyecek kadar ikna ediciyim ve bunu sen de biliyorsun."

"Şimdi beni ne yapmaya ikna etmeye çalışacaksın, zihin büyücüsü?"

Onu çadırlarına geri dönmeye ikna edemedi, Deneme Çemberi bir kez daha peçe büyülerini kaldırarak pavyonda onlara katıldı. Lio doğruldu ve dişlerini ovuşturdu.

"Henüz gizlice kaçmak yok," dedi Kia.

Cassia kadehini bıraktı. "Hayır. Siz buradayken Hesperine politikasını tartışmamız gerekiyor."

Solia ve Kella da onlara katıldı, Rudhira da onları izledi. Tam onlar yerlerine otururken Kalos gölgelerin arasından sıyrıldı. Bir sandalye çekip üzerine tünedi, sanki her an tekrar gecenin içine dalacakmış gibi.

Cassia'nın bu tatsız konuya balıklama dalacağına güvenin. "Artık herkes kuzeye döndüğüne göre, İlk Kan Çemberi ne zaman toplanacak?"

Xandra şarap sürahisine uzandı. "Yarından sonraki gece. Programda ilk sırada Kona var ve Ayrılış hakkındaki tartışmayı yeniden açmayı planlıyor."

Lio şaşırmasa da içten içe küfretti. "Oylama değil de tartışma mı?"

Xandra fincanını yeniden doldururken, "Çember Konsey'in sonucunu izliyor olacak," dedi. "Lordlar oy verdikten sonra Hesperinler de oy verecek."

Solia kadehi Xandra'dan aldı. "Benim hükümdarlığım sırasında sınırı açık tutmak için oy kullanacaklarına inanıyorum?"

"Oh, evet," dedi Xandra. "Endişelenmemiz gereken şey bu değil."

Sadece Solia'nın kadehine sakince doldurduğu şarabın sesiyle bölünen bir sessizlik çöktü.

Kia, "Flavian kazanırsa planınız nedir?" diye sordu.

Lio, Cassia'nın Solia'nın cevabından korktuğunu hissedebiliyordu. Tacı kaybetmek onu onlarla birlikte eve dönmeye ikna etmek için yeterli olacak mıydı? Yoksa Flavian'ın yüzleşecek kadar güçlü olmadığına inandığı tehditlere karşı halkını korumak için bir şekilde kalmaya mı çalışacaktı? Lio ve Cassia böyle bir durumda ne yapacakları konusunda birbirleriyle ve Trial kardeşleriyle şimdiden pek çok gece yarısı tartışması yapmışlardı.

Solia, "O köprüye gelirsek geçelim," dedi.

"Konsey oylamasının ne zaman yapılacağını biliyor musun?" Kia sordu.

"Sadece iki lord daha kalkanlarını kaldırmadı," diye yanıtladı Solia. "Yakında ilan etmelerini bekliyoruz. Oylama her an gerçekleşebilir."

"Thorns," dedi Kia. "Yani hiçbirinizin Çember'de konuşmaya gelmek için kaçma şansı yok."

Lio elini Cassia'nın sırtına koydu. "Cassia'nın şu anda Tenebra'dan ayrılmasının hiç de akıllıca olduğunu düşünmüyorum."

Ona pişmanlık dolu bir bakış fırlattı. "Sanırım haklısın. Size yakın olmak çok önemli, ancak izin verme alanına yakınlık da -nerede olursa olsun- yardımcı olur."

Rudhira, "Çember'e katılacağım," dedi.

Xandra'nın aurasında umut ve endişe iç içe geçmişti. "Hücum seni kurtarabilir mi?"

"Patria'da bir şeyler ters giderse diye, Tam Konsey oylama yaparken Tenebra'da olmayı tercih ederim." Rudhira Lio ve Cassia'dan Mak ve Lyros'a baktı. "Ama yardımımıza ihtiyaç duymanız halinde Hücum alarma geçecek. Benim yokluğumda onları çağırmaktan çekinmeyin."

"Anlaşıldı," diye cevap verdi her iki Vekilharç da.

"Teşekkür ederim," dedi Cassia.

Lio başını salladı. "Bu görevi onların ellerine bırakmalı ve görevinizi bir bütün olarak savunmalısınız. Eğer Kona Teyze ayrılma çağrısında bulunursa, hiçbir suçlama olmayacaktır."

"Evet, olacak." Rudhira ve Kalos bakiştılar. "Subaylarıma danıştım ve hepimiz hemfikiriz. Eğer Orthros sınırı kapanırsa, Hücüm başıboş kalmaya devam edecek. Evine dönmek isteyen herkes bunu yargılamadan yapabilir elbette. Ancak Hücüm'un liderliği ve bizi takip etmek isteyenler, yaşadığımız sürece Hespera'nın davasını bu topraklarda savunmaya devam edecekler."

Bu açıklama Lio'nun nutkunu tuttu.

"Ne?" Xandra ayağa fırladı ve aniden gelen gözyaşlarını uzaklaştırdı. "Yapamazsınız! Kraliçe buna izin vermez."

"İzin verilse de verilme de kalacağım."

"Nike bunu denedi," diye Mak. "Hepimize ne yaptığını biliyorsun."

"Biliyorum," dedi Rudhira ağır bir sesle. "Ama Hücüm burada bizim korumamıza ihtiyaç duyan insanları terk edemez."

Hesperitler. Tabii ki. Hespera'ya tapan son insanlar, Hücüm'un desteği olmadan yok olacaklardı. Bu Rudhira'ya çok benziyordu ama yine de düşünülemezdi.

"Seni bir daha asla göremeyeceğiz," diye ağladı Xandra. "Sonsuza dek."

Ayağa kalktı ve onu kollarının arasına aldı. "İşin o noktaya geleceğinden şüpheliyim. İlk Kan Çemberi'nin karşısına çıkıp Kona'ya Ayrılış ile benim aramda bir seçim yapabileceğini söylediğimde, umarım kardeşini tercih eder, değil mi?"

Xandra ona . "İkinizin de bunu yapmasına izin vermeyeceğim."

"Bu aynı zamanda, biz gelmeden geçmememiz gereken bir köprüdür."

Önlerinde pek çok olası gelecek, Lio'nun hayal etmeye bile dayanamayacağı pek çok görüntü uzanıyordu. Onun için net olan tek bir şey vardı. Cassia bu gelecekle güçle yüzleşmeliydi.

"İzin alanını bulmak için zamanımız azalıyor," dedi Lio. "Kalos, daha hızlı aramak için yardımına ihtiyacımız var."

Öne doğru eğildi. "İstekli olduğumu biliyorsun ama oylamaya bu kadar az bir süre kala bu riski almak sence akıllıca mı?"

"Katılıyorum," dedi Cassia. "Bir Hesperine ile evliliğimi kabul etmelerini talep ederek Müttefik Lordların sınırlarını zorladık. Şimdi Patria'ya bir Charger getirerek onlarla olan şartlarımızı ihlal etmenin zamanı değil."

Lio, "Hiç öğrenmezlerse onaylamazlar," dedi.

"Eğer Dexion beni fark ederse," diye Kalos, "Flavian'a söyleyeceğinden eminim." "Ve sonra Flavian bunu Konsey'de Solia'ya karşı kullanabilir," dedi Cassia.

Lio gülümsedi. "İşte bu yüzden önce kendimizi Dexion'dan kurtarmalıyız." Cassia'nın gözleri büyüdü. "Bahsettiğiniz planın diğer parçası bu mu?"

Onun elini tuttu. "Ne dediğimi unutma. Bunu yapmama izin vermeni istiyorum."

Dudakları inceldi. "Bize ne planladığınızı söyleyene kadar hiçbir şeyi kabul etmeyeceğim."

Mak, Lio'ya şüpheli bir bakış attı. "Flavian'ı turnuva alanında yaralamak bir şey, ama bir Aithourian savaş büyücüsünü ortadan kaldırmak?"

Rudhira ters ters baktı. "Lio, Dexion hakkında bu konuşmayı daha önce de yapmıştık."

"O kadar telaşlanmayın," dedi Lio. "Bir suikast planlamıyorum. Sadece bir kaçırma."

Solia'nın gözleri ilgiyle parladı. "Seni bana danışmanlık yapmakla görevlendirdiğimde sıkıcı ibretlik hikâyeler bekliyordum. Şimdi dikkatimi çektin."

Ama en önemli müttefiki ikna olmuş görünmüyordu. Cassia'nın çenesindeki o inatçı duruşu biliyordu.

"Beni dinleyin," dedi Lio. "Dexion'u Flavian'ın gözetiminden sessizce almalı ve sorun çıkaramayacağı bir yerde kendi 'misafirimiz' yapmalıyız. Sonra da Flavian'ın gözetiminde kaçtığı dedikodusunu yayarız. Daha sonra Solia onu yeniden yakaladığı için övgü alabilir."

Solia'nın kaşları kalktı. "Planınız için bana kredi mi vermek istiyorsunuz?"

Lio, "Tüm memnuniyetim bunu yerine getirmekten kaynaklanacak," diye yanıtladı. "Bunu sizin siyasi avantajınız için kullanmalıyız. Bu Flavian'ın konumunu zayıflatacaktır çünkü lordlar onun Cordium karşısında tutunamayacağını göreceklerdir. Ayrıca Dexion üzerindeki hakimiyetinizi de sağlamlaştıracak, böylece daha sonra onu bir ateş büyücüsü olduğu için Tarikatların intikamından kaçınmak için bir koz olarak kullanabilirsiniz. Ve yakın vadede, Kalos'un gelip izin alanını bulmamıza yardım etmesini sağlayacak."

Solia'nın asker maskesi düştü ve yüzüne bıkkın bir gülümseme yayıldı. "Bu planla ilgili tek şikâyetim sana bu konuda yardım edemeyecek olmam. Bunu başarırısanız, dördüncü işinizin tamamlandığını düşüneceğim."

"Dexion'u senin için yumuşatacağım ve geri döndüğünü açıklamaya hazır olduğunda işini ."

"Onunla, tek oğullarından mahrum bıraktığı çiftçilere tazminat ödenmesi konusunu konuşarak başlayacağız."

Lio ve Solia Cassia'ya baktı.

Dudaklarını birbirine bastırdı. "Bu tehlikeli ve diplomatik olmayan bir fikir ve ikiniz de bunu biliyorsunuz. Ne yazık ki mükemmel bir plan. Ve ben bundan çok keyif alacağım."

Lio gülümsedi ve onu tekrar öptü.

Bu onun kaşlarını çatmasını hafifletmedi. "Bunu desteklemeyi bir şartla kabul ederim. Beni de yanında götürmelisin. Dexion'u en son kırdığımızda ikimiz birlikte kırmıştık. Mak ve Lyros'u yanımıza almadığımızı pişman olduk. Ya tüm Hesperine delegasyonu bu kaçırma olayını gerçekleştirir ya da hiç gerçekleştirmez."

Mak kollarını . "Lio'ya Dexion'la tek başına güven ."

Lyros, "Onu güvenli bir şekilde nakletmenize yardımcı olacak en az iki Vekilharca ihtiyacınız var," dedi.

Lio ellerini kaldırdı. "Katılıyorum."

Cassia'nın içindeki mücadele tükenmişti. "Beni yatakta güvende tutmaya çalışacağımı düşünmüştüm."

"Yapmak istediğim şey tam olarak bu." Parmaklarını kızın yanağında gezdirdi. "Ama yapamayacağımı biliyorum."

"Güzel. Bunun için bana ihtiyacın var."

"Evet. Lucis'le karşılaşmamızdan sonra, bir şeyler ters giderse kanallığınızın bize ne kadar güçlü bir şekilde yardım edebileceğini biliyoruz. Ve bir liegehound bir savaş büyücüsünü herhangi bir insan gibi ısırabilir."

Cassia kıkırdadı ve onun göğsüne yaslandı. "Şövalye ve ben bu rövanşı memnuniyetle karşılayacağız."

Solia iç çekti. "Bu konuda ben de Lio'ya katılıyorum."

Kella başıyla onayladı. "Yavrun kendi savaşını verecek kadar vahşi."

"Teşekkür ederim," dedi Cassia.

Kia, "Bu bende bir an önce kaçma isteği uyandırıyor," diye inledi. "Bir Aithourian savaş büyücüsünü kaçırmak mı? İşte şimdi yakılan kütüphanelerimiz için biraz adalet var."

"Sakın buna cüret etme," dedi Nodora. "Münazara için partizanlarımızı bir araya getirmene ihtiyacımız var."

"Eudias'ın yardımına başvurmalı mıyız?" Mak sordu.

Lio başını salladı. "Arkasından iş çevirdiğim için ne kadar pişman olsam da, onun hakkında bildiği her şeyi inkâr etmesinin kendisi ve konumu için daha iyi olacağına inanıyorum.

bu plan."

"Katılıyorum," dedi Cassia. "Müttefik Lordların güvenini kazanmak için çok çalıştı ve Solia ile Flavian'ın taht mücadelesinde en azından tarafsızlık görüntüsünü korumayı başardı. Bunu tehlikeye atmak istemeyiz."

"Planınızla ilgili bir sorum var," dedi Rudhira yumuşak bir sesle. "Dexion'u Flavian'dan çaldıktan sonra nerede tutmayı düşünüyorsun?"

"Castra Justa'nın bir zindanı var mı?" Lio sordu.

Rudhira güldü ve yüzünü ovuşturdu. "Baban gibi konuşuyorsun." "Bunu inkâr etme Rudhira," dedi Lio. "Bir savaş çıkarmaya bayılırdın zindanındaki büyücü."

Rudhira'nın gözleri parladı. "Beni kışkırtma. Bence Castra Justa onu tutmak için akıllıca bir yer olmaz."

"Hmm," dedi Mak, "Stand onu Phaedros'la birlikte gece yarısı güneşinin altına sürgün edebilir."

Kia burnunu çekti. "Phaedros bunu hak etmiyor."

"Ayrıca herhangi bir ölümlünün yanına yaklaşmasına izin vermeyecek kadar tehlikeli," diye ekledi Lyros, "özellikle de bir savaş büyücüsünün. Hiç kimse Aithourialılardan intikam almayı Phaedros kadar isteyemez."

"Oyunbozan," dedi Mak.

"Ne düşünüyorsun, Kella?" Solia sordu. "Onu İmparatoriçe'ye teslim edelim mi?"

"Bence Altın Kalkan'ın gözetimi altında sürgün ve ev hapsi mükemmel bir çözüm olacaktır. Majesteleri, böylesine değerli bir siyasi mahkûmu kendisine teslim edersek Küllerime bir ödül de verebilir."

"Mükemmel bir çözüm," diye onayladı Lio.

"Evet," dedi Cassia, "dönüş yolunda Tuura'yı ziyaret edebilirsin."

"O nasıl?" Rudhira sordu.

"Son mektubuna göre," diye yanıtladı Kella, "yorgun ama tehlikede değil. O ve Karege Ukocha'nın köyünde arkadaşlarıyla birlikte kalıyorlar."

Özellikle de, Lio'nun Tendo'yla yazışmalarından öğrendiği gibi, kanatlı bir arkadaş. Solia'nın duruşundaki ani gerginliğe bakılırsa, o da bunu tahmin etmişti.

Kader tıpkı Tendo gibi onu da giymeyi beklediği taçtan mahrum bırakırsa, yenilgiyi kabul edip ona geri dönecek miydi? Bu gece, kendi

Lio, Tenebran bir kadınla olası olmayan bir nişanla, Tendo'nun iyiliği için Solia'nın bir gün aşkta zaferi savaşta zafere tercih edebileceğini umuyordu.

OceanofPDF.com

ertesi gün

SONBAHAR EKİNOKSU

2 Kyria'nın , 1597 OT

OceanofPDF.com

DEĞER AYIRMA

Castra Patria'nın kuzey kulesinin tepesindeki sahanlığı kesici meşaleler aydınlatıyordu. Dexion'un hapishanesinin ağır ahşap kapısı demir ve büyülerle güçlendirilmişti ama Lio hâlâ içerideki ateş büyücüsünün keskin aurasını hissedebiliyordu.

Cassia sıkışık sahanlıkta Lio'ya yaklaştı, eli gergin köpeğinin üzerindeydi. "Bu, seçkin bir savaş büyücüsünü barındırmak için yeterli görünmüyor."

"değil," dedi Mak.

Lyros başını salladı. "Tenebran büyücülerinin koğuşları acınacak halde."

Lio onları gizleyen kan büyüsü, illüzyonlar ve sihirbazlık örgüsünü sıkılaştırdı ama Dexion sıra dışı bir şey sezerse, ondan gelecek bir ifşa büyüsü varlıklarını ele verebilirdi. "Hoyefe, Dexion'un ayak bileğindeki çapraz kelepçenin onu gerçekten burada tutan şey olduğunu söylüyor."

Mak kıs kıs güldü. "Kendi Tarikatı'nın mürtedlerin büyüyle kaçmalarını engellemek için kullandığı türden bir kelepçe mi?"

Cassia eliyle ağzını kapattı. "Onun için ne kadar aşağılayıcı." "Ama bu onun diğer büyüleri kullanmasını engellemeyecek," dedi Lio.

Lyros gözlerini kapattı. "Hesperinlere karşı herhangi bir savaş koruması hissetmiyorum."

Lio kaşlarını çatı. "Burada olduğumuzu biliyor olmalı. Flavian bir Hesperine heyetinin gelişinden bahsetmediyse, Dexion kesinlikle yakınlarda olduğumuzu hissetmiştir. Tam da bizim ona yapmak üzere olduğumuz türden bir ziyarete karşı önlem almasını beklerdim."

"Tehlikeli bir dikkatsizlik," dedi Mak.

"Evet," diye düşündü Cassia, "halkımız kendini bu kadar kontrol edebildiği için şanslı." "Çoğu zaman." Dexion gerçekten şanslıydı ki Lio Babası Rudhira ve Nike'nin Methu'yu ele geçiren savaş büyücülerinin üzerine yağdırdığı türden bir adalet için buradaydı.

Lyros gözlerini tekrar açtı. "Dikkatli olmalıyız. Bu çok kolaymış gibi geliyor.

Ona güvenmiyorum."

"Koğuşlar yukarı." Mak kanayan avucunu Lyros'un kiyle birleştirdi.

Lio koğuşlarının ağırlığının herkesin üzerine çöktüğünü hissetti. Cassia'yı kolunun altına aldı. "Yakınımda kal."

"Yapacağım," diye ona güvence verdi.

Duyularını önüne kattı, sonra onları kapıdan geçirdi.

Beyaz-sıcak bir ışık parlaması kör etti ve sıcaklık tenini yıkadı. Magefire. Patlama hızla söndü ama bu, koruyucuları yakıp kül etmeden önce olmamıştı.

Lio Cassia'yı doğru çekti ve havalanarak bedenini Cassia ile Dexion arasına sokmak için döndü. Yeni gölge koruyucuları yükseldi ve ikinci ateş büyüğü Mak ve Lyros'un savunmalarına Lio'nun dişlerini takırdatan bir gümbürtüyle çarptı.

Pençeleri yere vurdu ve Knight hırladı.

Lio, Dexion'un zihnini uyarırcasına sarsıldı. "Geri çekil! Gerekirse seni thelemancy ile silahsızlandırırım."

Dexion mizahsız bir kahkaha attı. "Elbette. Ama en azından bir tokat yemeden buraya öylece girmene izin vermemi bekleyemezsin, değil mi?"

Ateş ışığının bulanıklığı Lio'nun görüşünde lekeler bırakarak kayboldu ve hava soğudu. Önce o yere indi ve hiçbir tuzak hissetmeden Cassia'yı da ayağa kaldırdı. "İyi misin?"

"Evet." Sesi biraz soluk soluğaydı ama kararlıydı.

Döndüklerinde Dexion'u dizlerinin üzerine çökmüş, Mak'ı kollarını arkasında tutarken buldular. Büyücünün siyah saçları dağılmış, zeytin rengi teni kızarmış ve alev kırmızısı cübbesi karışmıştı. Knight yüzüne doğru hırlarken, Lyros koğuşları beslemek için kan damlayan iki elini uzattı.

"Mütevazı evime hoş geldiniz," dedi Dexion. "Sizi Tenebran varoşlarına getiren nedir?"

Lio bakışları ve gizemli duyularıyla odayı tarayarak başka tuzaklar olup olmadığını kontrol etti. Ama devrilmiş bir sandalye ve parşömenlerle kaplı bir masadan daha tehlikeli bir şey fark etmedi. Ateşin yanındaki masanın üzerinde Krallar ve Büyücüler oyun tahtası duruyordu ve bir köşede bir kum torbası asılıydı. Chrysanthos tutsakken fiziğini nasıl da koruyordu. "Şikâyet etmek için bir neden göremiyorum. Burası Hesperine rehinelerimizi tuttuğunuz mahzenden çok daha hoş bir hapisane."

Dexion, "Konaklamalarından hain meslektaşım Skleros sorumluydu," dedi. "Bir Hediye Toplayıcısından daha iyisi beklenemezdi."

Mak ateş büyücüsünü bir sandalyeye çekti. "Suç ortağı değilmişsin ve halkımızı yok etmeye hazır değilmişsin gibi davranma."

"Burada olmanın nedeni intikam mı?" Chrysanthos bakımlı kaşlarını kaldırdı. "Ne kadar banal. Senden daha sofistike bir entrika beklerdim."

"Hayır," dedi Lio. "İntikam peşinde olmadığımız için minnettar olmalısın."

"Mükemmel," diye yanıtladı büyücü. "İşkence ve ölüm kuşkusuz can sıkıntımı hafifletmek için tercih ettiğim yöntemler değil. Hesperine delegasyonunun ne zaman bana eşlik etmeye tenezzül edeceğini merak ediyordum. Yeterince uzun sürdü."

Cassia, Dexion'un başında, köpeğinin böğründe duruyordu. "Hayal etmesi ne kadar zor olsa da Florian," dedi Cassia, onun doğum adını kullanarak, "Aithourian çemberinin kudretli Dexion'undan daha önemli meselelerimiz vardı."

"Sizi neyin meşgul ettiği çok açık, 'Büyükelçi' Cassia. En azından bunu gizleme nezaketini gösterebilir misiniz? Üzerinizden damladığını hissettiğim Deukalion büyüünün miktarı mide bulandırıcı."

Cassia dişlerini gösterdi ama Knight'ı geri çağırdı. "Henüz dişlerimi göstermediğim için kendini şanslı say."

"Bu da bizi ilginç bir soruya getiriyor. Siz neden katılmıyorsunuz? Ve Müttefik Lordların Konsey'e katılma davetini ilk başta reddettikten sonra hepinizin burada ne işi var?"

"Merakınızı gidermek için burada değiliz." Lio masanın üzerindeki kâğıtları toplamaya başladı.

Chrysanthos omzunun üzerinden, "Orada ilgini çekecek bir şey bulamazsın," dedi. "Bugünlerde Skleros hakkında bildiğim tek şey Lord Flavian'ın bana anlattıkları. Hediye Koleksiyoncusu'nun, kendi türünün yapmaya meyilli olduğu gibi, pusuya yattığını duydum ama planları hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Burada olmamızın nedeni o da değil," dedi Lio. "Sensin."

Büyücü sandalyesine geri oturdu ve Mak adamın omzunu sıkıca kavrayarak irkilmesine neden oldu. "Sakin ol. Hiçbir yere gitmiyorum." Ayak bileğindeki demir kelepçeyi göstermek için ince deri ayakkabısını çıkardı.

"Tam buradan ateş büyüleri fırlatabilirsin," dedi Lyros. "Bunu yapmamanızı tavsiye ederim."

"Ateş tuzaklarım sadece düşmanlar arasında zorunlu bir dostça selamlaşmaydı. Ne kadar cazip olsa da size işkence etmek ya da öldürmek gibi bir niyetim yok. Görünüşe göre hepimiz şu an için hayatta kalmanın birbirimiz için daha avantajlı olduğu konusunda hemfikiriz."

Sözleri doğrudu. Olması gerektiği kadar mücadele etmemiştir. Lio yeğeninin mektuplarını çantasına tıktırdı. "Flavian'ın gözüne girmek için bizi hayatta tutmayı mı umuyorsun?"

"Doğal olarak," diye yanıtladı Dexion. "Ev sahibimin diğer misafirlerini öldürmek onu pazarlığımı kabul etmeye ve beni serbest bırakmaya teşvik etmeyecektir."

"Bu gecedan sonra seni serbest bırakacak durumda olmayacak." Cassia Krallar ve Büyücüler takımını giysi sandığına attı.

Dexion'un kafasına dank etti ki, eşyalarını yağmalamıyorlardı. Onları paketliyorlardı.

"Tanrılar," dedi. "Ciddi olamazsın."

Lyros ona, "Bu gece seni gözetimimiz altına alıyoruz," diye bilgi verdi. "Bunu kendin için kolaylaştırabilirsin ya da daha zorlaştırabilirsin."

Lio parşömenlerle dolu çantayı sandığın üzerine koydu, sonra da Cassia'nın içinde bilgilendirici ya da değerli bir şeyler olabilecek gizli bölmeleri aramasına yardım etti.

Dexion'un bakışları onları takip etti ve gözleri büyüdü. "Flavian'ın pazarlığımı kabul etmesi sizin yararınıza olacaktır."

Cassia öfkeleni. "Ona verdiğiniz sözleri tutacağınıza inanmamızı mı bekliyorsunuz? Siz ve Tarikatınız Lucis'e onu şimdi terk edemeyecek kadar çok yatırım yaptınız."

"Lucis her zaman bir amaç için araçtı. Onu kontrol etmek bizim için ne kadar zorlaşırsa, bir müttefik olarak cazibesi de o kadar azalır. Flavian'ı desteklemeye ikna edilebiliriz ama beni Orthros'la takas ederse olmaz. Bunun anlamı nedir?"

Lio battaniyeleri yataktan çekti ve şilteledi bir dikişi yırttı. Magelands'ın en önde gelen politikacısının planlarından habersiz olduğunu görmek ne kadar da keyifliydi.

"Sizler diplomatsınız," diye itiraz etti Chrysanthos, "benim Düzenim ile sizin türünüz arasında bir savaşı önlemeye çalışıyorsunuz. Cordium'u kışkırtmak istemediğinizi biliyorum. Flavian'ın her ikimizle de iyi ilişkiler içinde olması Orthros için daha iyi olacaktır."

Dolguda ilgi çekici bir şey bulamayan Lio, harap yatağı tekrar yatağın üzerine kaldırdı.

"Gitmeye hazır mısınız?" Mak sordu.

"Evet, burada başka bir şey yok." Cassia duvar halısının duvarın üzerinden düşmesine izin verdi.

"Bekle." Dexion'un sesine çaresizlik karışmıştı. "Flavian'ın bundan kazanacağı hiçbir şey yok."

Lio içten içe güldü. Dexion durumu kavırıyordu ama bunu onun için kolaylaştırmayacaklardı.

Büyücünün yüzü dondu. "Flavian'a yardım etmiyorsun."

"Bunu fark etmen oldukça uzun sürdü," dedi Cassia. Dexion,

"Kimin için çalışıyorsun?" diye sordu.

"Açık sorular sormaktan daha iyisini bilmelisin," diye karşılık verdi.

"Hesperine'in çocuklara olan merhametine ne oldu?" Dexion

Spat. "Sana Flavian'teklif ettiğim pazarlığın aynısını ya da daha iyisini teklif edeceğim. Şartlarını söyle. Yeter ki beni eve, yeğenimin yanına gönder."

Cassia gülümsedi. "Yalvarıyor mu?"

"Bana yalvarmak gibi geliyor," diye onayladı

Mak. "Bundan çok fazla zevk almamaya çalış,"

diye öğüt verdi Lyros.

Lio, çocuğun amcasını özleyeceği düşüncesinden hiç hoşlanmamıştı. "Dostlarımızın yanında kalmaya devam edeceksin ve yeğenine yazmaya devam edebilirsin."

Chrysanthos, "Beni daha çok şey kazanacaksın," dedi. Cassia güldü.

"Beni dinle." Adamın aurasını yırtan ham duygu, Lio'nun daha önce onda hissettiği hiçbir şeye benzemiyordu; Cassia'yla birlikte Dexion'u sorguya çektikleri o an hariç.

Lio, Cassia ile bakıştı. Madalyonuna dokunarak avantajlarını kullanmaları gerektiğini işaret etti.

"Dinliyoruz," dedi Lio.

"Kafirlerle zulmetme zevkimi kaybettim," diye patladı Dexion. "İşte. Zirve'de benden öğrenmeyi başaramadığın son sırrı da artık biliyorsun. Hesperinlerle görkemli bir savaşa susamış olanlar her zaman babam ve kardeşimdi. Ben hiçbir zaman onların davasına sadık olmadım... sadece onlara."

Lio adamın aurasındaki acıyı inceledi.

Chrysanthos'un dudağı kıvrıldı. "Bir an için bile olsa hiçbirinize merhamet ettiğimi düşünmeyin. Ama sizinle çatışmayı kışkırtmak aileme yeterince pahalıya mal oldu. Beni Cordium'a geri gönderin. Babamın yaşlılığını hafifletmeye izin verin. O öldüğünde Aithourian Çemberi'ni devralmama ve onu farklı bir yöne yönlendirmeme izin verin."

Mak kaşlarını kaldırdı, Lyros da Lio ve Cassia'ya sorgulayan bir bakış attı.

"Size gerçeklerden başka sunacak bir şeyim yok," dedi Chrysanthos. "Pazarlığımı kabul et ya da git."

"Eğer büyü yapmaya çalışırsa, durdurun onu." Lio Cassia'yı kenara çekti ve onları bir perde büyüyle sardı.

"Ona inanıyor musun?" diye sordu.

Lio çenesini ovuşturdu. "Temkinliyim ama duyguları gerçek gibi. Bu bana kardeşinin kim olduğunu itiraf ettiği zamanı hatırlattı."

Cassia başını salladı. "Ben de aynı şeyi düşünüyorum."

"Bizim motivasyonlarımızı bilmiyor, bu yüzden bize istediğimiz hiçbir şeyi teklif edemez. Pazarlık gücü kalmadı. Maskesini bu şekilde düşürmesi ne kadar çaresiz olduğunu gösteriyor, sizce de öyle değil mi?"

"Ya da siyasi bir maskaralık olabilir. Bizim merhametimize kaldığına inanmamızı istiyor olabilir, böylece biz de onun kaçmasına izin verecek kadar gardımızı düşürebiliriz."

"Evet, bu doğru olabilir. Ama siz öyle olduğuna inanıyor musunuz?"

Tereddüt etti, bakışları düşünceli. "Hayır. Kardeşinin Hesperinlere karşı dinsel bağnazlığını paylaşmadığına inanıyorum. Çünkü Chrysanthos kalbimiz olmadığına inansa neden kalbimize hitap etsin ki?"

Lio Dexion'a baktı. Adam başını eğmiş, kaderini bekliyordu.

Aralarında her zaman yüzyıllara dayanan bir nefret olacaktı ama bu Aithourialı, Hesperinlerin en azından biraz insan olduğuna inanıyordu.

"Zirve işe yaradı," diye nefes aldı Lio. "Onun üzerinde bile."

Cassia onun elini tuttu. "Evet, öyle oldu. Ve bir gün Aithourian Çemberi'nin başına geçmesine izin vermek gerçekten de en iyi hareket tarzımız olabilir. Ama Solia hazır olana kadar değil."

"Evet. İmparatorluk'ta geçirdiği zamanın onu daha iyi bir insan olma yolunda ilerlemeye teşvik etmesini umabiliriz."

Lio peçelerini indirdi ve Cassia ile birlikte Chrysanthos'un huzuruna çıktılar.

"Korkma," dedi Lio. "Yeni ev sahibinizi gelecekle ilgili umutlarınıza Flavian'dan daha uygun bulacaksınız. Size onurlu bir şekilde davranılacağını ve siyasetin izin verdiği en kısa sürede yeğeninizle yeniden bir araya geleceğinizi garanti ediyoruz."

Adamın bakışlarında bir parça umutsuzluk parladı ve Lio bunun Kan Birliği'ndeki yankısını hissetti. Hayır, planının bu kısmından hiç hoşlanmamıştı.

"Siyaset ne zaman izin verecek?" Chrysanthos sordu.

"Bilmiyorum," dedi Lio, "ama hepimiz bunun bitmesini en az senin kadar istiyoruz."

Lio'nun arkasında sıcaklık alevlendi. Mak ve Lyros büyücünün etrafına daha fazla gölge perdesi fırlatırken bile Dexion'un zihnine uzandı. Ama artık çok geçti.

Kapının dibinde alevler patlamıştı ve şimdi turuncu renkte parlayan bir heptagram görünüyordu. Dexion'un yedekte gizli bir alev tuzağı olmalıydı. Tenebran büyücülerinin koğuşları büyülu ateşin etkisiyle titredi.

"Efendi Gorgos bile bunu hissedecektir!" Cassia ağladı.

Lio küfretti. "Onlar araştırmaya gelmeden önce Dexion'u buradan çıkarmalıyız."

Chrysanthos sırttı, ancak Lio zihnini kavrayıp onu bilinçsizliğe sürüklediğinde yüzündeki kendini beğenmiş ifade kayboldu. Mak ve Lyros Birlik'te Lio'yla karşılaştı ve hepsi Dexion'la birlikte adım atmaya çalıştı. Ama savaş büyücüsünü ele geçirmek ateşi tutmaya çalışmak gibiydi. Lio'nun perdeleri odağını böldükçe dalgalanıyordu.

Ayaklar kapının ardındaki merdivenleri dövüyordu. Magefire ahşap paneli yiyip bitiriyor, demiri büküyordu.

Cassia Lio'nun elini kavradı. Kanallama canlandı ve Cassia'nın farkındalığının kendisinin ve Trial kardeşlerinininkiyle birleştğini hissetti. Chrysanthos'un büyüsu onun aurasına doğru aktı.

"Cassia, emin misin-" diye başladı Lio.

Ancak Dexion'un büyüsu onun İradesine boyun eğdi, kanallama tarafından bastırıldı. Dünya onu serbest bıraktı ve Lio, Mak ve Lyros'un büyüsu onu kavradı. Kapının çarpması ve Üstat Gorgos'un bağırışları kulaklarında yankılanırken adım attilar.

Zirve Mabedi'ndeki antrenman sahasına sert bir iniş yaptılar, Knight hâlâ hırlıyordu. Büyü ateşinin kokusu havayı kirletiyordu. Hücüm, Solia ve Küller etrafta toplandı, her türden büyü hazırıldı.

Cassia sendeleyerek Lio'ya doğru ilerledi ve Lio onu sımsıkı yakaladı. "İyi misin?"

Yüzünü buruşturdu ve çimenlere tükürmek için başını çevirdi. "Bir daha asla Aithourian ateş büyüsu yapmayacağım."

"Onun büyüsu sana zarar verdi mi?"

Başını iki yana salladı. "Ağzımdaki kötü tat dışında hiçbir yan etkisi yok."

Diline bir temizleme büyüsu yaptı ve onu öptü. Tattığı tek şey kan büyüsu, Lustra ve Cassia'ydı.

Parmakları onun göğsüne doğru kıvrıldı. Adam geri çekildiğinde, kadın iç çekti. "Çok daha iyi."

Etrafına bakındı. Dexion'u ve tüm eşyalarını almayı başarmışlardı. Rudhira adamı sırt üstü yatırmış ve Thorn ellerinde, onun üzerinde duruyordu.

Lio, "Bunun korunmaya değer olduğuna inanıyorum," dedi.

Rudhira kılıcını kınına soktu ve geri çekildi. "Layık olsun ya da olmasın, onu bağışlayacağız. Onun ruhunu yargılamak Hespera'ya düşer, bana değil. Bunun Sığınak'ı ele geçirmesine izin vermek istemediğim için beni affetmesi gerekecek."

"Uzun sürmeyecek," dedi Kella.

Solia elini Lio'ya uzattı. "Aferin, danışman. Bana bir şeyler öğretmeyi başardın. Dördüncü işiniz de tamamlandı."

Onun bileğini sıktı. "Beşincim ne olacak?"

"Şimdilik tüm çabanızı Cassia'yı ikinci doğumunuz için izin alanına götürmeye harcayın. Ondan sonra beşinciye tartışabiliriz."

"Anlaştık."

Solia kollarını elbisesinin korsajının üzerinde kavuşturarak Dexion'a baktı. "Tarikatından birini en son gördüğümde, dişi ateş cadısını yok etmeye kararlı bir şekilde Cordium rıhtımında beni kovalıyorlardı. Şimdi onlardan birinin merhametime kalmış olması ne kadar da tatmin edici."

Cassia, "Tanrıya şükürler olsun ki o ateş cadısının sen olduğunu bilmiyorlar," dedi.

Solia başını eğdi. "Bunun aurası, o gün beni neredeyse öldüren adamlar kadar güçlü hissettirmiyor."

"Ne? O Anthros Tarikatı'ndaki en güçlü ateş büyücülerinden biri." Lio thelemancy'siyle Dexion'un aurasını inceledi. "Hespera'nın Merhameti. Haklısın. Büyüsü tükenmiş."

Cassia kaskatı kesildi. "Bunu benim yaptığımı , değil mi?"

Lio kendi sırtışının büyücüye çok fazla benzemediğini umuyordu. "Kanallık yapman onu zayıflattı."

Cassia ellerini temizlemek istercesine eteklerinin üzerinde düzleştirdi. "Kim olduğu umurunda değil, büyüsünü içimde istemiyorum ve Koleksiyoncu'nun Pakhne'yi incittiği gibi onu incitmek istemiyorum. İyileşecek mi?"

"Merak etmeyin." Lio kendi büyüsünün onun aurasına işlemesine izin verdi. "Sende onun yakınlığından hiçbir iz hissetmiyorum. Sanırım onu özümsememişsin, sadece yeniden yönlendirmişsin."

"Onu tekrar ateş büyüsüne yönlendirmeyi hedefliyordum."

Lio kıkırdadı. "Döndüğümüzde kulenin durumunu görmek ilginç olacak."

Rudhira'nın iyileştirici büyüsü Dexion'un üzerinden üstünkörü bir geçiş yaptı. "Çok yakında o çekilmez haline geri dönecek. Tek yaptığın iyi bir amaç uğruna onu geçici olarak silahsızlandırmaktı."

Dexion bir iniltiyle kıpırdandı ve büyü ışığında gözlerini kısarak onlara baktı.

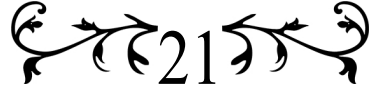
Solia kılıcının ucunu onun güneş taşından madalyonuna dayadı. "Dexion Chrysanthos, artık benim 'misafirimsin'. Sana adil davranılacak, ancak kimseye zarar verme girişimlerine müsamaha gösterilmeyecek."

Çok yavaşça ellerini teslimiyetle kaldırdı. "Kim olduğunuzu sorabilir miyim?" "Tenebra'nın hakiki kraliçesi."

Çenesi gevşedi, zihninde düşünceler çalkalanıyordu. "Solia Basilinna?"

Solia ona sert bir gülümseme verdi. "Çabuk anlıyorsun."

Saray maskesi, yüzündeki saf şaşkınlık ifadesinin üzerine düştü. "İyi oynadınız, Büyükelçiler. Gerçekten de iyi oynadınız."

günler sonra

SONBAHAR EKİNOKSU

22 Kyria'nın , 1597 OT

OceanofPDF.com

HAYATIN İŞİ

LIO, FLAVIAN'ın büyük salondaki yerini alışını izledi. En değerli siyasi rehinesini kaybetmenin acısını henüz atlatamamış birine göre adam sakindi. Kendine güveniyormuş gibi yapması, lordlar ve leydiler arasında yayılan dedikoduları susturamıyordu. Dexion'un sözde kaçışının üzerinden iki haftadan fazla zaman geçmişti ama fısıltılar daha da çoğalmıştı.

"...patlama beni gecenin bir yarısı uyandırdı... yangını söndürmek için Patria'daki tüm büyücüler seferber oldu..."

"Lord Flavian'ın koruma garantisi ne olacak?"

"Bir savaş büyücüsünü kontrol edemiyorsa, kralımız olarak tüm Cordium'a karşı nasıl duracak?"

Cassia'nın gülümsemesine bakılırsa, bu gece Konsey'in ağzından okudukları hoşuna gitmişti. Ama bu siyasi zafer Lio'yu pek tatmin etmemişti. Cassia'nın hayatı tehlikedeyken bu koltukta oturmaya katlanabilmesinin tek nedeni Kalos'a yol açmış olmasıydı. Gözcü şu anda bile Patria'nın topraklarındaydı ve izin alanını araştırıyordu. Lio, Cassia'yla birlikte Kalos'la buluşup onun bir şey bulup bulmadığını öğrenmek için saatleri sayıyordu.

Cassia onun sıkıntılı düşüncelerini sezmiş gibi uzandı ve elini onunkinin üzerine koydu. Yumuşak dokunuşu adamın içinde bir heyecan yarattı. Tenebralıların önünde onun eline dokunmasına izin verilmesi böyle bir şeydi işte.

Kapılar çarparak kapandı ve Flavian sandalyesinden kalktı. "Konsey başlasın. Bu gece hiçbir dilekçe dinlenmeyecek, çünkü önünüze getirmem gereken çok önemli bir mesele var, lordlarım."

Lio gözlerini Flavian'a dikti. Adam bu sefer nasıl bir hamle yapacaktı da kendini kurtarmaya ve kontrolü yeniden ele almaya çalışacaktı?

Solia, "Süreçteki bu değişikliğe itiraz ediyorum," diye seslendi. "Her iki yarışmacının da son iki beyana kadar lordların sorularını yanıtlamaya devam etmesi kararlaştırılmıştı."

Flavian kürsüye doğru yürüdü ve kalabalığa doğru döndü. "Bu gece sorular için vaktimiz yok. Büyük bir tehlike hepimizi tehdit ediyor."

"Peki ya serbest dolaşan bir savaş büyücüsünün tehlikesi ne olacak?" Solia ona meydan okudu.

"Evet," diye konuştu Lio, "Hesperine delegasyonu hâlâ bir açıklama bekliyor. Size emanet ettiğimiz rehine nasıl kaçtı? Soruşturmak için iki haftadan fazla vaktiniz oldu ama ne bize ne de endişelerimizi paylaşan Müttefik Lordlara verecek bir cevabınız var."

Mırıldanmalar ve hatta lordlardan dilekçelerinin dinlenmesi için bazı cesur çağrılar geldi.

Flavian'ın ifadesi sertleşti. "Geçiş manşeti takan bir büyücünün kilitli bir kulenin tepesinden sihirli bir şekilde kaybolmayı nasıl başardığını sorabilirim."

"Ne önerdiğinizde çok dikkat edin Lord Flavian," diye uyardı Lio onu.

"Tedbirli olmanın zamanı geçti," diye karşılık verdi Flavian. "Bu odada bulunan bir düşmana karşı ciddi bir suçlama yapmam gerekiyor."

Lio, Flavian'ın muhafızlarının sandalyelerin uçlarında sessizce yerlerini aldıklarını çok geç fark etti. Cassia'nın eli onunkinde sıkılaştı. Kan Birliği, yoldaşlarının tehlikeye hazır oluşuyla gerildi.

Lio, Flavian'ın soruşturmasının düzmece olduğunu düşünmüştü ama adam Hesperine heyetine karşı kanıt mı topluyordu? O gece kule odasını saran alevlerin arasından biri onları Dexion'la birlikte uzaklaşırken mi görmüştü? Lio'nun planı yüzlerinde paramparça olmak üzere miydi?

Lio'nun aklından hiçbir diplomatik sonuç geçmedi. Sadece tek bir inanç hissediyordu. İlk görevi Cassia'yı izin alanına götürmektir. Hiçbir şeyin onu ondan ayırmasına izin veremezdi.

Flavianus'un muhafızları onun için gelirse, sessizce gitmeyecekti. "Bunun anlamı ne?" Cassia sordu.

Flavian cevap vermedi, sadece muhafızlarına başını salladı. Adamlar yaklaştı.

Ama Lio'ya değil. Lord Severin'in üzerine çullandılar ve onu babasının Konsey koltuğundan indirdiler.

Lio, Cassia ve Solia'nın müttefikleri ayağa fırladı. Hoyefe'nin eli çoktan kılıcıdaydı.

"Bırakın beni!" Severin muhafızları silkmeye çalıştı ama muhafızlar ellerini sıkıca kavradılar. "Buna hakkınız yok!"

"Konsey'in bir üyesine saldırmaya nasıl cüret edersin?" Lord Gaius bağırdı. Flavian, "Müttefik Lordlara ihanet etti," diye duyurdu.

Muhafızlar Severin'i Flavian'ın önüne getirdiler. Sarışın lord ellerini kaldırdı. "Şiddete gerek yok. Bunu onurlu insanlar gibi tartışalım. Bana karşı suçlamalarınızı söyleyin ki kendimi savunabileyim."

"Genç Lord Severinus," dedi Flavian, "zalim kral adına casusluk yapmaktan ve sırlarımızı Patria dışına kaçırmaya çalışmaktan tutuklusunuz. Hukukun üstünlüğünün altını oymaya ve Özgür Lordlar Konseyi'nin iradesini yıkmaya çalıştınız. Yeni hükümdar taç giydikten sonra gerçekleşecek olan duruşmanızı beklerken benim gözetimimde tutulacaksınız."

"Bu bir yalan!" Severin Flavian'dan uzaklaşarak diğerlerinin yüzüne döndü, sesi itiraz doluydu. "Kral babama suikast düzenlemeye çalıştı. Beni öldürmeleri için kalp avcıları gönderdi. Neden onun için casusluk yapayım ki?"

"Sen yapmazdın," dedi Flavian, "ama baban yapardı. Hesperinlere ne kadar düşman olduğunu hepimiz biliyoruz. Tanıdığı hayalet Lucis'i Orthros'un yabancı kötülüğüne tercih ettiğinden şüpheleniyorum. Ve onlar için casusluk yapmanı istediğinde, seni mirasından mahrum etmemesi için itaat etmekten başka çaren yoktu."

"Ben Orthros'a gittim," diye itiraz etti Severin. "Anlaşmayı imzaladım ve kendim için riskli olmasına rağmen Müttefik Lordlara sadık kaldım."

"Ama hepimiz senin nihai sadakatinin nerede yattığını biliyoruz." Flavian'ın sesi yumuşadı, aurası pişmanlık doluydu. "Halkına. Onların iyiliği için, babanın varisi olarak konumunu korumak için her şeyi yaparsın."

Severin ağırbaşlılığını toplayarak doğruldu. "Bunlar temelsiz suçlamalar. Kanıtınız yok."

Flavian kolundan küçük notlardan oluşan bir koleksiyon çıkardı. Şifreler. "Bunları senin odanda buldum."

Şok Severin'in aurasını uyuşturdu. "Onları oraya başka biri koymuş olmalı."

Flavian, "Bu argümanı duruşmanız sırasında ortaya koyabilirsiniz," dedi. "O zamana kadar Konsey'de kalma riskini göze alamayız."

Lio'yu şaşırtan şey, Solia'nın kolunu kavrayan ve onu kontrol tutan Hoyefe'ydi. Gözleri parladı, etrafındaki hava ısındı. Flavian'ın muhafızlarının Severin'i büyük salondan çıkarışını sessizce izlediler.

Odadaki fısıltılar değişmişti.

"...kralın aramıza yerleştirdiği casusun maskesini düşürdü... şimdi daha güvende..."

"Lord Severin savaş büyücüsünü serbest bırakmak için kralla birlikte plan yapmış olmalı..." "...Severin, Prenses Solia'nın bir müttefikiydi..."

Bir sandalye gıcırdadı ve Özgür Lord Ennius ayağa kalktı. Konsey Kalkanını ayağından kaldırdı ve sandalyesine astı. Sonra Lord Adroğan'ın

Kardeşi de ayağa kalktı ve kalkanını kaldırdı.

Flavian orta koridorda ilerledi. "Görünüşe göre başka dilekçeye gerek yok. Mevcut her lord bir hükümdar seçmeye hazır olduğunu beyan etti." Sabina'nın önünde durdu. "Biri hariç."

Lord Hadrian'ın kızı çenesini kaldırdı. "O burada olacak."

"Öyle olsun," dedi Flavian. "Yarın gece, Özgür Lordlar Tam Konseyi Tenebra'nın bir sonraki hükümdarını seçecek."

Solia, Cassia ve Küller'le birlikte içeri girdiğinde LIO, MAK ve LYROS dokuma odasında bekliyorlardı. Kapı arkalarından çarptı ve Lio ayaklarındaki yankıyı hissetti. Solia öne doğru yürüdü ve ellerini uzattı. Bir büyülü ateş topu ocağa fırladı ve kütükleri küle çevirdi.

"Bu doğru olamaz." Cassia Knight'a sarıldı. "Severin'in her zaman gerçek bir müttefik olduğunu düşünmüşümdür."

Lio kolunu onun omuzlarına doladı. "Bu gece yalan söylediğini hissetmedim."

Solia derin bir nefes alarak ellerini yumruk yaptı ve Hoyefe'ye döndü. "O masum mu?"

"Evet," dedi Hoyefe. "Ona komplo kuruldu. Bunu Severin'in sevgilisi olarak değil, Ashes'in sorgulayıcısı olarak söylüyorum. Eğer kralın casusu olsaydı, bunu şimdiye kadar çoktan keşfetmiş olurdum."

Kella basitçe, "O halde Severin masum," dedi.

Hoyefe başıyla onu onayladı. "Güveniniz için teşekkür ederim, İlk Bıçak."

Ağzı eğildi. "Doğruyu söylemek gerekirse, arzularınızın falınıza yön vermesine izin vermeme konusunda hepimizden daha iyisiniz."

Hoyefe'nin aşk ve savaş konusundaki uzmanlığı göz önüne alındığında, Lio buna inanıyordu ama insanın sevgilisi için duyduğu korku kalbine saplanan bir bıçak gibiydi. "Bunun olmasına çok üzüldüm."

"Flavian'ın yalan söylediğini hissettiniz mi?" Hoyefe sordu. "Masum bir adamı bilerek mi suçladınız?"

Lio başını salladı. "Severin'in casus olduğuna gerçekten inanıyor. Flavian'a karşı kişisel hislerime rağmen, bu gece doğru şeyi yapmaya çalıştığı sonucuna varmalıyım."

"İyi niyetli Hypnos'a," dedi Solia. "Masum bir adama bunu yapmasına izin vermeyeceğiz."

"Bunu bana bırak." Hoyefe bir çift koyu deri eldiven giydi. "Severin bir saat içinde gözaltından çıkmış olacak."

"Yardım etmek için ne yapabiliriz?" Mak sordu.

Hoyefe eldiveninin iç astarında saklı olan büyülü maymuncukları saydı. "Teşekkür ederim ama bu işi kendim halletmeyi Severin'e borçluyum."

Lyros Hoyefe'ye pelerinini uzattı. "En azından Hücüm'un ona Zirve Mabedi'nde bir sığınak vermesine izin verin."

"Evet, bunu takdir ediyorum. Ama kaçışından ben sorumlu olacağım." Hoyefe servet bıçağını çekti, ölümcül kavisli kenarı ateş ışığında parlıyordu. "Ve o şifreleri benim gözetimimde odasına kimin yerleştirdiğini bulmaktan da."

Kella onu Hoyefe'ye yaklaştıırken Tilili kuyruğunu kıpırdattı. "Takviye istemediğine emin misin Yalnız?"

Gülümsemesi kısa süreliğine geri döndü ama kasvetliydi. "Güneş Yanığı'yla kal. Korkarım Patria önümüzdeki yirmi dört saat içinde daha da tehlikeli bir hal alacak."

"Evet. Kral'ın gerçek casusu hâlâ burada. Siz onu bulana kadar her şeye hazırlıklı olmalıyız." Kadın adamın kolunu sıktı ve sonra onu bıraktı.

Işık Hoyefe'nin etrafında dalgalandı ve görünmezlik büyüsünün ardında kayboldu. Kapı açıldı, sonra kapandı.

Bir an sessizlik çöktü. Solia bir elini şöminenin üzerine koydu, sırtı onlara dönüktü.

Yarın gece bu saatlerde tahtı kazanıp kazanmadığını öğreneceklerdi.

Lio oyları zihninde tekrar saydı. Bunu geçtiğimiz haftalarda o kadar sık yapmıştı ki, artık bir refleksti. Severin'in oyunu kaybetmişlerdi. Flavian bu gece kalkanlarını kaldıran iki lordun desteğini kesinlikle kazanmıştı. Lio kararsızları tekrar saydı.

"Her iki şekilde de olabilir." Solia da onun vardığı sonucun aynısını dile getirdi.

Dexion'un kaybı Flavian'ın aleyhine, Severin'in tutuklanması ise lehine ne kadar ağır basacaktı? Lordların zihninde hangisi daha güçlü olacaktı - Solia'nın ne kadar sevildiğı mi, yoksa kız kardeşinin bir Hesperine ile şok edici nişanlılığı mı?

Kayıp büyücüden Solia'nın lekeli ilişkilerine kadar her şeyin suçu Lio ve Cassia'nın üzerine mi kalacaktı? Onun en büyük savunucuları onlar olmalıydı.

Lio buraya kendi tercihiyle değil, zorunluluktan gelmiş olabilirdi ama bu son saatlerde, yenilgisinin bir şekilde suçlusu olduğu takdirde Grace kardeşinin gözlerinin içine nasıl bakacağını merak ediyordu.

Tahtta oturup oturmamasını ne zaman bu kadar önemsemeye başlamıştı? Onu istisnalarından biri haline getirdiğinde mi olmuştu? Belki de çok daha önce olmuştu ve bunu kabul etmek istememişti -Kraliçe'lerinin önünde durduğu ve Tenebra için hayalini tutkuyla savunduğu gece. Aynı krallığı her zaman hayatının işi haline getirmeyi amaçlamıştı.

Solia döndü, disiplinli asker ifadesi bir kez daha yüzünde sabitlendi. "Güçlerimizi bölmekten başka seçeneğimiz yok. Lord Hadrian'a Patria'ya kadar eşlik etmek için Sabina ve benimle birlikte bir Vekilharç'a ihtiyacım olacak. Kralın ya da casuslarının dikkatini çekmemek için onu buraya peçe altında getireceğiz."

"Bunu yapabilirim," diye teklif etti Mak.

Kella, Tilili'nin sırtına bir heybe bağladı. "Bu durumda Lyros ve ben çevrede devriye gezeceğiz. Flavian nöbetçilerini iki katına çıkarsa ve Üstat Gorgos daha fazla koruma yapsa bile kendi savunmamızı kontrol etmeliyiz."

Lyros, "Olduğu gibi," diye onayladı. "Gorgos'un koğuşları kralın sıradan askerlerini dışarıda tutmak ve bir savaş büyücüsü saldırısı durumunda bize zaman kazandırmak için yeterli olacaktır. Ama Koleksiyoncu'nun bir şey yapmaya kalkışması ihtimaline karşı thelemantik korumayı bir içkiyle güçlendirmeliyiz."

Cassia bir adım öne çıkarak Solia'nın elini tuttu. "Yarın sancağına ne olursa olsun... unutma senin için de beyaz bir gül var."

Solia elini bıraktı. "Senin ve Lio'nun Kalos'la buluşmanızı ve onun araştırmasına katılmanızı istiyorum. Yarın ne olacağını bilmiyoruz. Bu, izin alanını bulmak için en iyi şansınız olabilir."

"Pekâlâ," dedi Cassia sakince, aurası çalkantı içindeydi. "Oylama için zamanında döneceğiz."

Solia eşarbının üzerindeki büyülerin altında opaktı. "Oylama için endişelenmeyin. Sadece izin alanına git."

"Ne?" Cassia talep etti. "Buraya kadar pes etmek için mi geldik sanıyorsun? Bizler senin danışmanlarınız, bu işi sonuna kadar götüreceğiz."

Solia onlara "İkinizi de danışmanlarım olarak görevden alıyorum," dedi. "Sizi oylamada istemiyorum."

Lio bunu beklemeliydi ama yine de bir darbe olarak geldi, bir kez ona bir kez de Cassia'ya, Birlikteliklerinde ikiye katlandı. Sanki yanmış gibi kız kardeşinden bir adım geri çekildi.

Kollarını ona doladı, tüm bu olanlarda tek emin olduğu şey buydu. "Şimdi senin büyüne odaklanmalıyız."

OceanofPDF.com

ŞAHININ GÖZLERİ

Kız kardeşinin dokunuşuyla cildi sızlayan Cassia, Lio'nun serin elini sıkıca tuttu. Castra kayıp gitti ve Kalos'la buluşacakları Mederi Köyü'nde duruyorlardı.

Sonbahar rüzgârı ıssız meydanı yararak cüppelerini birbirine doladı ve kızın fani bedenini üşüttü. Lio onu pelerinine sardı ve birlikte kız kardeşinin heykeline baktılar. Ona sessizce sarıldı, umutsuzluğunun ağırlığını paylaştı.

"Gel," dedi Lio sonunda. "Kalos'un ne bulduğunu görelim."

Gözcü köyün hemen dışında bekledi. Ölümsüz kargayı buldukları yerde diz çökerek, sanki oradaki işaretleri okuyormuş gibi zemini inceledi. Issız tarlaların kenarında, Orthros'un salonlarında hiç göstermediği bir güven havası vardı.

Alçak duvardan atlayıp koğuşları geçti ve tuniği ile pantolonunun tozunu aldı. Knight ona doğru eğilip kokladı ama Cassia'nın yanından ayrılmadı. Adamın tetikte duruşu Cassia'yı da tedirgin ediyordu.

"İyi köpek," dedi Kalos.

"Ne buldun?" Lio sordu.

"Kiralama alanının Paradum civarında olduğuna şüphe yok. Lustra büyüğü orada güçlüdür. Ama bulunmak istemediği zaman onu bulmak başka bir mesele."

"Bu gece seninle Paradum'a geleceğiz," dedi Lio. "Belki Cassia'yla birlikte izin verilen yeri tespit edebilirsiniz."

Kalos başını salladı. "Sadece bu kadar. Castra Paradum'u ben de bulamadım. Güneşe bağlı koca bir kale nasıl bu kadar iyi saklanabilir? Ama sözüme kulak verin, hiçbir Tenebra Kralı beni kalesinden uzak tutacak kadar sinsi değildir."

Lio iki eliyle yüzünü ovuşturdu. "Zamanımız tükeniyor."

Cassia, Majestelerini bu kadar umutsuz görmeye dayanamıyordu. "Eğer Kalos Paradum'u bu yönden bulamazsa, farklı bir yaklaşım deneyeceğiz. Geçitlere girip giremeyeceğini görmenin zamanı geldi."

Lio ellerini indirdi. "Evet. Hâlâ izin verilen yere götürebileceklerini düşünüyorum."

"Hangi geçitler?" Kalos sordu.

Cassia, Değişen Kraliçe'nin Solorum ve Patria'daki gizli koridorlarını hızlıca açıkladı.

"*Habuch joh Bero*," diye nefes aldı Kalos ve hangi Lustra varlıkları üzerine yemin ettiğini merak etti. "Doğa yürüyüşü mü yaptın? Bu gerçekten de masallardan fırlamış bir şey."

"Bunu kasıtlı olarak nasıl yapacağımı bilmiyorum."

"Keşke yardım edebilseydim ama bu sadece Silvicultrixes'in sahip olduğu bir beceri." "Keşke doğanın bize izin verdiği kadar eşlik edebilseydim. tüm bunlardan kurtuldu."

Lio onun sırtına güven verici bir el koydu. "Koridorların içinde Lustra büyüğü o kadar güçlü ki neredeyse kendi aklı varmış gibi görünüyor. Belki de Paradum'a giden bir tür tünel ya da portal vardır."

Kalos'un yüz ifadesi ciddiydi. "İçeri girmemin sakıncası olmadığına emin misiniz?"

"Tabii ki hayır," dedi.

Lio onları artık boş olan odasına geri götürdü ve Kalos'a gardırobun arkasını gösterdi. Gözcü parmaklarını taşların üzerinde gezdirdi ve kulağını duvara dayadı ama duvar sağlam duruyordu. "Hiçbir şey hissedemiyorum."

Cassia Değişen Kraliçe'nin kolyesini başından kaldırdı ve ona uzattı.

Başını sallayarak ellerini kaldırdı. "Bu kutsal şeylere saygısızlık."

"Biz kafiriz," dedi. "Lustra, bir hanımefendi olduğum kadar baş belası bir Silvicultrix olmda hazırlıklı olsa iyi olur."

"Sanırım mesajı çoktan aldı," dedi Lio, "Anthros'un ateşinin yerine senin büyüyle ortaya çıkan ay çiçeklerine bakılırsa."

Kalos'un kaşları kalktı. "Bunu görmek isterim." Cassia kolyeyi ona doğru itti.

Büyük bir tereddütle kolyeyi boynuna taktı. Soğukkanlı Hesperine gözle görülür bir şekilde irkildi. "Daha önce hiç bu kadar güçlü bir objeye dokunmamıştım."

Cassia onun omzuna bir el koydu ve yüzünü duvara çevirdi.

"Ebah," dedi saygıyla, ayağını uzatarak. Çizmesinin burnu taşla sürtündü. Kolyeyi aceleyle Cassia'nın ellerine geri sıkıştırdı. "Gördün mü? Bu benim gibiler için değil."

"O halde, Lio'ya yaptığım gibi seni de aile reislerimle tanıştırmam ve hoş karşılandığını açıkça belirtmem gerekecek." Cassia kolyeyi tekrar taktı ve ellerini uzattı.

Lio birini kavradı, Kalos diğerini aldı ve Şövalye cüppesine bastırdı. Onları duvarın içinden geçirdi.

Bunlar benim halkım. İradesini bu düşünceye odakladı ve etrafındaki büyü yollarından geçirdi. *Eğer ben senin olacaksam, onlar da olmalı.* Koridorda bir uluma yankılandı ve hepsi sıçradı. Kalos'un dişleri kınından çıktı, gözleri irileşti ve Lio'nun büyü ışığının parıltısını yakaladı.

Aurasındaki bir şey karanlıktaki o sesi geri çağırırdı.

Cassia ve Lio'yu koridorlar boyunca rüyadaki biri gibi takip etti. Ara sıra elini sarmaşıkların üzerinde gezdirmek için uzanıyordu. Geçitteki bir çatalda diz çöktü, burun delikleri açıldı ve Cassia onun Hesperine duyularının Lustra'ya seslendiğini hissedebildi.

Ağaçların arasına geldiklerinde Kalos eşikte durdu ve ay çiçeklerine baktı. Yüzünden yarım bir gülümseme geçti. "Görünüşe göre Hespera ve Lustra müzakere etmiş ve uygun şartlara ulaşmışlar."

Lio, "Umudumuz bu yönde," dedi.

Cassia, "Burası ulaştığımız en uzak oda," diye açıkladı.

Kalos önden gitti ve bölgeyi araştırmak için çalılıkların içine girdiler. Burada, kastranın duvar işçiliği yerini bir mağaranın doğal taş duvarlarına bıraktı. Duvarların her köşesini inceledikten sonra Kalos ve Lio onu havaya kaldırarak üst çıkıntıları ve tavanı kontrol ettiler. Onu içeri alacak bir geçit bulamadılar.

Ağaçların oluşturduğu halkada yeniden toplandılar ve Cassia lanet okudu. "Burası tıpkı kırmızı sarmaşıklı odaya benziyor. Büyü potansiyelini hissedebiliyorum ama onunla ne yapacağımı bilmiyorum."

"Hayatınız tehlikedeyken bu odanın açıldığını mı söylüyorsunuz?" Kalos sordu.

"Evet." O gecedен bahsedilince Lio'nun dişleri parladı.

"Canavar büyüü hayatta kalmaya tepki verir," diye hatırlattı Kalos onlara. "Belki de burada ihtiyacınız olan yakınlık budur."

"Mükemmel bir teori," dedi Lio.

"Ama sahip olduğum gizli canavar büyüünü nasıl kullanacağım?" Cassia sordu.

"Kolyeyi tutmayı ve tekrar odaklanmayı dene." Kalos Lio'ya işaret etti. "Ona sihrinden biraz ver."

Sarmaşık kolyeyi avuçlarının arasına aldı ve gizemli duyularını içindeki karmaşık büyüye sabitledi. Lio ellerini onun omuzlarına koydu ve zengin güç kuyusu ona açıldı.

"Ne hissediyorsun?" Kalos sordu. "Fiziksel olarak yani?"

"Gözlerimin arkasında basınç," diye yanıtladı Cassia.

" odaklan," diye talimat verdi Kalos. "Büyüyü oraya çekmeye çalış."

Gözlerinin arkasında güç birikmesini diledi. Lio'nun büyüünden yararlanırken, alnındaki dolgunluk hissi güçlendi. Görüşü bulanıklaştı. Gözlerini kırıştırdı.

"Şimdi ne hissediyorsun?" Lio sordu.

"Gözlerimde çok garip bir his var... Sanki..." Nefes nefese kaldı. "Değişiyorum."

Oda odak noktasına geldi. Yaprakların her bir narin damarını ve ayçiçeklerinin her bir kıvrımlı yaprağını görebiliyordu.

Lio onun yüzüne baktı. "Tanrıça korusun. Şahin gözleri!"

Cassia kolyeye sarıldı. "Gözlerimin şeklini mi değiştirdim?"

Lio ona şaşkın bir gülümseme verdi. "Bu, Tendo'nun gözlerini kartal formuna çevirmesiyle aynı sonuçları veriyor gibi görünüyor. Etkilenecektir."

Şaşkınlıkla gülmekten kendini alamadı. "Teşekkür , Kalos."

Omuz silkti. "Zor işi sen yaptın."

"Bana bilgiyi sen verdin. Ama bunu ne kadar sürdürebileceğimi bilmiyorum." Büyünün ona ne göstermek istediğini anlamaya çalışarak hızla odanın etrafına baktı.

Bir parıltı gözüne çarptı ve onu mağaranın arka duvarına yönlendirdi. Taşın üzerinde, gümüş ışığın izini sürdüğü, iç içe geçmiş çizgiler ve düğümlerden oluşan, şahin şeklinde karmaşık bir tasarım vardı.

"Omuzlarıma tutun." Bir adım öne çıktı.

Rün soldu ve ardında açık bir kapı bıraktı. Değişen Kraliçe'nin diyarının derinliklerine doğru ilerlediler.

Geçitte birkaç adım atmışlardı ki gözleri ağrımaya başladı ve görüşü tekrar bulanıklaştı. Destek almak için duvara doğru uzandı. Eli onun yerine Lio'nun göğsüyle buluştu ve dizleri bükülürken Lio onu tuttu.

"Her şey yolunda." Ona daha fazla büyü yaptı. "Bu mükemmel bir büyü oldu. Nefes almak için biraz ara ver."

Baş dönmesi dünya hayal kırıklığı . Sadece birkaç dakikalığına bir şahinin görüşüne sahip olmuştu, ama insan gözleri zaten sınırlı hissediyordu.

Karşılaştırma. Üzüntüsünü bastırmaya çalışarak Lio'ya doğru sarktı. Şu anda bunun için zaman yoktu.

"Bu geçit uzun bir yol gibi görünüyor," dedi Kalos birkaç adım ileriden, Şövalye'yle birlikte durup karanlığa baktıkları yerden. "Bakalım nereye çıkıyor."

Lio büyü ışığını ileri gönderdi ve yürümeye devam ettiler.

Cassia burada zamanın nasıl geçtiğini anlayamıyordu. Tüneli ne kadar takip ettiklerinden emin değildi, buldukları her çatalı keşfetmek için duraklıyorlardı. Lio büyü ışığıyla yollarını işaretlemişti ama Kalos da her dönemeçte duvara iz işaretleri çiziyordu, kendi kanıyla, sanki içki içiyormuş gibi.

Sonunda kayadan yontulmuş ve zamanla aşınmış bir merdivene geldiler. Katı bir tavanda durdu ama Cassia bir kez daha gözlerini değiştirmeyi başardı. Onları gümüşle çizilmiş başka bir geçitten yukarı çıkardı.

Yerden çıktıklarında soğuk hava onlara çarptı. Gökyüzü şafaktan önce griydi. Arkalarında Castra Patria'yı, ileride ise doğudaki ormanlık tepeleri görebiliyordu.

"Haklıymışız," dedi Lio. "Kalenin altında çok uzaklara giden tüneller var. Bırakma alanına kadar giden bir tane bulabiliriz."

Kalos Knight'ı bir kez daha okşadı. "Hava neredeyse aydınlandı. Uyku için bir sığınak bulmalıyız, sonra da aramaya devam etmeliyiz."

"Bizimle geçitlerde kalmak istemiyor musun?" Lio sordu.

Kalos başını salladı. "Daha fazla yere bakmak için ayrılmalıyız, sonra yarın gece Mederi'de tekrar buluşuruz. Akşam olduğunda ben Paradum'u tekrar keşfe çıkacağım. Siz ikiniz tünelleri keşfetmeye devam edin. Cassia artık ne yapması gerektiğini biliyor."

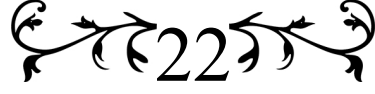
"Anlamama yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim," dedi.

"Burada yürümeme izin verdiğiniz için teşekkür ederim." Kalos gecenin içinde kaybolmadan önce onu selamladı.

Cassia Lio'ya döndü, dönmenin iyi bir fikir olmadığını çok geç fark etti. Düşmeden önce onu kollarının arasına aldı.

"Sen varsın," dedi, "ve Tenebra'daki tüm geçitleri açmak için ihtiyacın olan kadar büyüye sahibim. Vazgeçmeyeceğim."

Kolunu onun boynuna doladı, diğer eliyle de kolyesini kavradı. Adam onu merdivenlerden aşağı, yeryüzüne doğru taşıırken, tek umudu kendi gücünün devam edebilmesiydi.

günler sonra

SONBAHAR EKİNOKSU

23 Kyria'nın , 1597 OT

OceanofPDF.com

DAHA YÜKSEK SADAKATLER

Saatler geçitlerde eriyip gitmiş, sadece Lio'nun Uykusu zamanın geçtiğini kanıtlamıştı. Cassia dışarıda neler olabileceğini düşününce endişeye kapıldı. Oylama başlamış mıydı? Solia çoktan kraliçe mi olmuştu yoksa yenilmiş miydi? Cassia yanında olmadan.

Ancak kız kardeşinin reddedilmesi üzerinde durması için çok az yer vardı. Portalları bulmak için gözlerini değiştirmek tüm odağını gerektiriyordu.

Lio eline su ve erzak tutuşturmasaydı Cassia Lio'nun büyüü dışında bir şey yiyip içmeyi unutacaktı. Ama bir süre sonra kendini yemek yiyemeyecek kadar yorgun hissetti. Ve sonunda, destek için Knight'a yaslansa bile yürüyemeyecek kadar yoruldu. Lio onu kollarında ileriye doğru taşıırken, o bir sonraki geçidi ve bir sonrakini buldu.

"Buradan sola dönün," dedi bir sonraki çatalda.

"Bu şekilde bir şey mi hissediyorsun?" diye sordu. "Evet."

"Sesin pek umutlu gelmiyor."

Ona daha da sokuldu, içinde bir tedirginlik vardı. "Şu yöne gitmemiz gerektiğine dair net bir his var içimde. Ama aynı zamanda bizi iyi bir şeyin beklemediğini de hissediyorum."

Kavşakta duraksadı ve büyü ışığı o yöne doğru süzüldü ama sadece daha fazla taş ve sarmaşık ortaya çıktı. "Eğer orada tehlikeli bir şey varsa Lustra neden o tarafa gitmemizi istesin ki?"

"Bilmiyorum. Sadece bir... yanlışlık var... beni o yöne doğru çekiyor. Sanki Lustra bize bir uyarı vermeye çalışıyor."

"Seni tehlikenin içine taşımayacağım. İzni aramaya devam etmeliyiz-" Keskin bir nefes alarak sözünü kesti.

"Sorun ne?" diye sordu.

"Bir ateş büyücüsü az önce thelemantik koğuşu geçti."

"Bu taraftan." Lustra'nın onu çektiği yönü işaret etti.

Lio aceleyle ilerledi ve kısa süre sonra başka bir merdivene geldiler. Geçit vermeyen sarmaşıkların üzerinden havalandı, Knight bir sıçrayışta onları temizledi. Hızla yukarı çıktılar.

bir sonraki parlayan portaldan.

Çalılıkların koruduğu sığ bir çukurdan çıktıklarında Cassia yakındaki bir tepenin üzerindeki nöbetçi kulesini tanıdı. Burası Flavian'ın koruma çemberinin bir bölgesiydi ve ata binerken burayı araştırmışlardı.

Lio sadece bir Hesperine'in yapabileceği kadar hareketsiz kaldı ve peçe büyülerinin onu sıkıca tuttuğunu hissetti. Knight alçak bir hırıltı çıkardı.

"*Baat*," fısıldadı. "Ne görüyorsun?"

Lio derenin kenarında bir adım daha attı ve tepeden baktı.

Meşale ışığında, kulenin dibinde Flavian'ın muhafızlarının cesetlerini görebiliyordu. Bir sıra asker, kurbanlarını umursamadan geçip gidiyordu. Bunlar Tenebran kraliyet renkleri olan gök mavisi ve altın renginde giyinmiş, kralın muhafızlarının sert adamlarıydı.

Önde Kral Lucis vardı, kılıcı çekilmiş ve kanla lekelenmişti. Kâbuslarından fırlamış bir görüntü.

"Üstat Gorgos'un büyüsünün onları durdurması gerekiyordu," diye bağırdı Cassia. "Büyüsünde bir boşluk var," dedi Lio.

"Kral sihrini mi kullandı? İçini mi patlattı?"

"Ateş büyüsü sezmiyorum. Koğuştaki bir açıklık var. Sadece büyüyü yapanın bırakabileceği kasıtlı bir açıklık."

"Efendi Gorgos Severin'e komplo kurdu," diye fark etti Cassia. "Casus o."

"Krala Lord Hadrian'ın burada olduğunu haber vermiş, sonra da Lyros ve Kella'nın son devriyesinden sonra koğuştaki açıklığı açmış olmalı."

"Ah, Tanrıça," dedi Cassia. "Onu hafife almamam gerektiğini bilmeliydim. Bazen en büyük zararı aptallar verir."

"Büyük salona gitmeli ve herkesi uyarmalıyız." "Bırakın beni. Ayakta durabilirim."

Askerler geçerken onu bir an daha tuttu. Atlarının toynakları vadinin kenarından aşağıya çakıl taşları sıçratıyordu. Lio onun gözlerinin içine baktı, yüzünü endişe kaplamıştı. "Seni güvenli bir şekilde tünellerde bırakmama ve herkesi kendim uyarmama izin verecek misin?"

"Hayır! Ben de seninle geliyorum. Ne olursa olsun, bununla birlikte yüzleşeceğiz. Sevdiğimiz insanlar için birlikte savaşırız."

"Bunu söyleyeceğini biliyordum. Ama denemek zorundaydım." Alnından öptü, büyüsünün güçlü bir dalgasını ona gönderdi, sonra onu ayağa kaldırdı. "İdare edebilir misin?"

"Eğer daha fazla büyü yapmazsam, senin büyüün beni ayakta tutacaktır."

"Büyük salona ulaştığımızda bizi örtülü tutacağım. Ayrılabilir ve müttefiklerimizi oda boyunca uyarabiliriz."

"Efendi Gorgos'a haber vermeden," diye kabul etti. "Savaşçılar en iyi nasıl savunma yapılacağını bileceklerdir."

Diğer eli Knight'ın omzundayken onu çeken Lio, hızlandırdı. Kapıların hemen önüne geldiler. Bakışları kürsüye yöneldi ama henüz kimse Büyücü

Kral'ın koltuğuna oturmamıştı. Konsey Kalkanları her sancağın dibinde duruyordu. İki yığın da aynı büyüklükte görünüyordu. Kimin kazandığını söyleyemiyordu ama Solia'nın sancağının altında Hadria'nın kalkanını gördü ve Lord

Hadrian, Sabina'nın yanındaki sandalyede.

Lio sola doğru adım attı ve Eudias'ın sandalyesinin arkasında belirdi. Efendi Gorgos onun yanına oturmuş, sanki bu odadaki herkesi satmamış gibi her zamanki kendini beğenmiş ifadesiyle olan biteni izliyordu. Cassia sağa doğru atılarak kız kardeşine doğru ilerledi. Kolunda Konsey Kalkanı'yla orta koridorda ilerleyen Lord Tyran'dan sıyrıldı, bacağının bir el genişliğindeki Şövalye kuyruğundan habersizdi.

Lord Tyran dehşet içinde Solia'nın sancağına döndü ve Konsey'in hayret dolu haykırırları arasında kalkanını oraya yerleştirdi. Lord Tyran sinsi bir gülümsemeyle Solia'nın önünde eğildi. O da başını salladı, yüzü kayıtsızdı. Kraliçe olduğunda bunu ona karşı kullanacağından emindi - tabii bu geceden sağ çıkabilirlerse.

Cassia kız kardeşinin kulağının dibinde mırıldandı: "Soli, benim. Sakın tepki verme."

Solia kesinlikle Cassia'nın bedensiz sesinden daha büyük sürprizler atlatmıştı, çünkü irkilmedi bile.

"Kral çemberin içinde ve küçük bir orduyla kaleye doğru ilerliyor. Efendi Gorgos bize ihanet etti ve onu içeri aldı. Savunma yapmalıyız. Ne yapmamızı istiyorsun?"

Solia parmaklarını saçındaki Azarqi sessizlik tılsımlarının üzerinde gezdirdi. "Salonda başka müttefikleri de var mı?"

"Bilmiyoruz," dedi Cassia, "ama sadece Üstat Gorgos geçebilir ve bildiklerimiz konusunda kralı uyarabilir."

"Mak, Lyros," diye mırıldandı Solia, "onu Kanlı Prangalarla yakalayın. Sonra harekete geçeceğiz."

"Anlaşıldı," dedi Mak. "İllüzyonlara ihtiyacımız var."

Lio'nun kulakları bu isteği duymuş olmalı ki odanın diğer ucundan başını salladı. Mak ve Lyros ayağa kalktı ve görüntüleri yerlerinde kaldı.

Flavian aynı anda oturduğu yerden kalktı. "Prenses Solia, tüm oylar kullanıldı. Saymaya hazır mısınız?"

O daha konuşmadan Ben'in sesi . "Bekle."

Mak ve Lyros Solia'nın yanında durdular. Cassia donmuş bir halde Ben'in ayağa kalkıp şövalye kalkanını kaldırmasını izledi. Genie öne doğru eğildi, elleri sandalyesinin kollarında sımsıkı duruyordu.

Ben'in kılıcının kınından kayarken çıkardığı ses, sessiz odada çok yüksek bir fısıltı gibiydi.

"Ben?" Flavian söyledi. "Bunun anlamı ne?"

Ben, efendisinin ve en yakın arkadaşının önünde durakladı. "Size hayatımı borçluyum ve aileniz her zaman sevgime sahip olacak. Ama şimdi daha yüksek bir sadakate cevap vermeliyim."

Solia'ya doğru ilerlediğinde, Şövalye'ye saldırma emri Cassia'nın dilinde dolaştı. Solia'nın eli kabzasına gitti.

Ben onun önünde diz çöktü ve kılıcını ayaklarının dibine koydu.

Cassia'nın nefesi kesildi. Flavian hiç bu kadar kaybolmuş görünmemiştir. Ama Genie'nin yüzü parlıyordu.

"Babam en büyük ihaneti yaptı," dedi Ben. "Size sadık kalarak bu yanlış düzeltmek benim için onurdur, Kraliçem. Onun unvanını ya da topraklarını istemiyorum. Umarım beni asla bir lord yapmazsınız. Ne olursa olsun, şövalyeniz olarak hizmet etmeme izin verin. Eğer beni kabul ederseniz, kılıcım ve kalkanım sizindir."

"Sör Benedict, bilin ki babanızın suçlarından sizi sorumlu tutmuyorum. Onun utancını taşımıyorsun. Ama seni seve seve şövalyem olarak kabul ederim. Sana ihtiyacım olacak. Ayağa kalk ve kılıcını hazır tut."

Mak ve Lyros büyücü sandalyelerinin arkasına geçti. Efendi Gorgos tepki veremedi iki Vekilharcın kanı yere döküldü. Kendisinininkinden çok daha güçlü koğuşlar etrafında canlandı ve Hesperine büyüsünün hissi Cassia'ya umut verdi.

Lio onun yanında belirdi ve elini tuttu. Göz açıp kapayınca kadar salonun önündeki kürsünün önünde durdular. Konsey üyelerinin nefesi kesildi ve tüm bakışlar onların üzerinde toplandı.

"Kral Lucis burada," diye seslendi Cassia. "Kaledeki tüm savaşçılardan daha fazla sayıda askerle Castra Patria'ya doğru at sürüyor. Efendi Gorgos onun koğuşlardan geçmesine ve Segetia'nın sadık adamlarını katletmesine izin verdi. Bunu kendi gözlerimizle gördük."

"Delilik!" Üstat Gorgos'un çenesi Mak ve Lyros'un tutuşuna karşı mücadele ederken titredi. Adamın büyüü etrafında uçuşuyor, koruyucularına karşı koyuyordu. "Bu kafirler kutsal bir adamı ihanetle suçlamaya cüret mi ediyor?"

"Gerçeği söyle." Lio'nun zorlayıcı sesi koridorda çınladı ve Cassia'nın teninde bir ürperti yarattı. Büyüsü yanından geçerken Cassia en karanlık sırlarını ona anlatmak istedi.

Üstat Gorgos'un gözleri büyüünün etkisiyle buğulandı. "Elbette kralın içeri girmesine izin verdim. Siz hainleri ve Hesperine sempatizanlarını katledecek ve beni kendi yanında kraliyet büyücülüğüne yükseltecek." Yüzüne boş bir gülümseme geldi. "O zayıf Severin'i suçlamak ne kadar tatmin ediciydi. Bir yabancıнын yatağına girmesine izin veren bir adam için ne acınası bir bahane. Onun yeri hapisane."

Flavian'ın yüzündeki tüm renk uçup gitmişti. O anda Cassia onun için bir empati duygusu hissetti. Doğru şeyi yapmak için çabalayıp hayatları mahvetmenin nasıl bir his olduğunu biliyordu.

Kürsüye doğru yürüdü. Elini sancağının direğine doladığında Cassia'nın bakışlarıyla bir anlığına karşılaştı.

Sonra amblemini Solia'nın destekçilerinin kalkanlarının üzerine fırlattı. "Majesteleri, emrinizdeyim."

Solia kürsüye gök mavisi eteklerini sessizce sallayarak çıktı. Ancak Büyücü Kral'ın kürsüsünün önünde durur durmaz altın kılıcını çekti ve havada tuttu. "Scion Angara, kutsal ateşinle kalbimi güçlendir ve halkımın korunması için kılıcıma rehberlik et."

Bunca yıldır hayalini kurdukları sözleri ilk söyleyen Cassia oldu. "Kraliçe çok yaşa!"

"Kraliçe çok yaşa!" Lord Hadrian seslendi.

"Kraliçe çok yaşa!" sözleri Solia'nın tapınan takipçilerinin ve isteksiz tebaasının dudaklarından yükseldi.

"İmparatorluk sizin " diye haykırdı Kella.

"Orthros senin yanında," diye ilan etti Lio.

Büyüsü Cassia'nın içinde kabardı ve bu akımlarla bu anı paylaştılar. Bunu başarmışlardı. Solia'nın tahtını ele geçirmesine yardım etmişlerdi, sadece bu gecelik de olsa.

Kapılar çarparak açılmadan önce başka bir tören için zaman yoktu. Flavian'ın muhafız komutanlarından biri nefes nefese içeri daldı. "Lordum, kral yaklaşıyor. Prenses Solia ile konuşmak istiyor."

"Kraliçe Solia," diye düzeltti Flavian. "Lord Lucis'in taleplerini dinleyip dinlememek onun kararı."

gözleri büyüdü ve önünde diz çöktü. "Majesteleri."

Tüm saray nefesini tutmuŗ, onun saltanatının ilk meydan okumasına nasıl cevap vereceğini bekliyordu. Kendileriyle eski kralları arasında durmaya cesaret edip edemeyeceğini merak ediyorlardı.

"Onunla buluŗacaęım." Solia gülümsedi. "nmde diz çökmesini istediğimde yüzünü görmek istiyorum."

OceanofPDF.com

LORD LUCIS

ON BEŞ YIL ÖNCE, CASSIA kale duvarlarının dibinde bir çocuktı ve kız kardeşinin sonunu getirecek olan mancınıkları durduracak gücü yoktu. Şimdi ise Solia'nın yanında, başka bir castranın siperlerinde duruyor ve Lucis'in ordusunu onlara doğru yönlendirmesini izliyordu.

"Alev kırmızısı cüppeler içinde yedi büyücü saydım," dedi Lio. "Aithourialılardan oluşan bir savaş çemberinin tamamını getirmiş."

Cassia'nın midesini bulandıran şey trebuche'lardı. Üzerlerindeki büyüün yanık et gibi esrarlı bir kokusu vardı. "Büyülü kuşatma motorları var."

"Ateş büyüyle geliştirilmiş," diye onayladı Lyros. "Aithourialı savaş büyücüsü Hephaestion tarafından tasarlandı, tıpkı Hükümdarlar Kuşatması'ndakiler gibi."

"Bariz," dedi Mak. "Aithourianlar büyüleri ve silahları birleştirmeye karşı kendi dini kurallarını çiğnemeye devam ediyorlar."

Flavian başını iki yana salladı. "Ben bana kuşatma motorlarından bahsetmişti ama bunu kendi gözlerimle gördüm..."

Lord Hadrian, "Artık bunca yıldır krallığımıza neler olduğunu izlediğimi biliyorsun," diye gürlledi.

"Ve Corona'da yaşadıklarım." Eudias eski meslektaşlarına küçümseyerek baktı.

Kella yüzünü buruşturdu. "Eğer bunlar İmparatorluk ordusunun kullandıklarının yarısı kadar yıkıcıysa, bunun gibi sıradan bir kale yerle bir olur."

Cassia ürperdi. "Bu yüzden Hükümdar Kuşatması Tenebra tarihindeki en kısa kuşatmaydı. Tek bir canlı bile hayatta kalamadı."

"Mak, Lyros," diye sordu Solia, "korumalarınız onlara karşı ne kadar dayanır?"

"Hücum'un buraya gelmesine yetecek kadar uzun," diye yanıtladı Lyros.

"İçinizden birinin Sığınak'a gitmesi gerekiyor," dedi Solia. "Getirebildiğiniz kadar Hesperine errant getirin."

"Kuşatma stratejisine yardımcı olmak için burada kal," dedi Mak Lyros'a, "ve güvende kal."

Lyros başını salladı ve Birlik içinde konuşan iki Graces'in uzun bakışlarını paylaştılar. Sonra Mak uzaklaştı.

Lucis'in kuvvetleri, Ben'in çabaları sayesinde artık ıssız bir harabeye dönüşmüş olan aşağıdaki kampta durdu. Şaşırtıcı bir hızla, o ve adamları herkesi castranın içine sığındırmış, geride düşmanın onlara karşı kullanabileceği hiçbir şey bırakmamıştı. Lucis ve Aithourianlar ordudan ayrılarak yanmış festival alanını dörtlüğe geçtiler. Yaklaştılar. Yaklaştılar. Geçit evinin hemen altında durdular.

Hâlâ sahip olduğu kudrete rağmen, Lucis onların görüş noktasının altında otururken çok küçük görünüyordu.

Bakışlarını kaldırdı. Cassia ve kız kardeşi onları doğuran adama baktılar.

Lio'nun eli sırtının alt kısmında duruyordu, varlığı ona daha da yakındı. Bununla tek başına yüzleşmek zorunda değildi.

"Kızlarım," diye seslendi Lucis, "bağışlanmak için çok geç değil. Geri dönün ve bana bir kez daha sadakat yemini edin, ben de bu ihanete ortak olan herkesi affedeyim. Patria'daki herkesin canı bağışlanacak."

Cordialı müttelikleri için ne kadar gülünç bir gösteri. Cassia ve Solia onun merhamet iddialarına inanmamaları gerektiğini çok iyi biliyorlardı.

"Lord Lucis." Solia'nın sesi saf çelik gibiydi. "Burada hain falan yok. Özgür Tüzük uyarınca, Özgür Lordlar Tam Konseyi sizden aldığı yetkiyi iptal etmiştir."

"Birlik içinde duruyoruz." Lord Hadrian'ın sesi siperlerin üzerinde çınladı. "Artık kan davalarımızı sürdürmek için bir tirana ihtiyacımız yok. Kendimizi güçlü ve adil bir hükümdara adadık."

"İşlediğin suçlardan dolayı yargılanacaksın," diye ilan etti Solia. "Cordium ile kendi krallığınıza karşı kurmak, Konsey'e suikast girişiminde bulunmak, Prisma Thalia'yı öldürmek ve işlediğiniz sayısız diğer zulüm. Ben sizin kraliçenizim ve canınız bağışlanmayacak."

"Aptal kız," diye tükürdü Lucis, soğukkanlılığını yitirmişti. "Tahtımı her erkeğe karşı korudum. Hükümdarlığım boyunca kendine kraliçe demeye cüret eden her kadını gömdüm. Sen *benim* gücümü kullanmaya nasıl cüret edersin?"

"Bu artık senin gücün değil," dedi Solia.

"Ne kadar cesurca sözler," diye alay etti Lucis, "ama gerçekte sen korkak küçük bir sürtüksün. Her zaman tıpkı annen gibi benden korktun ve yolumdan çekildin. Her zaman babandan korkmayı bildin."

"Artık bu dünyada çok daha korkutucu şeyler olduğunu biliyorum. Onlar benden önce düştüler. Ve sen de öyle olacaksın."

"Belli ki itaat konusunda yeni bir derse ihtiyacın var. Kız kardeşin kulaklarını isyan hikâyeleriyle mi dolduruyor?" Kralın dikkati Cassia'nın üzerindeydi. "Benden kaçmadın."

Onun boş sataşmaları geçmişinin zayıf bir yankısıydı. Ama bu son açıklama kadının tüylerini diken diken etti. Sanki onun bilmediğı bir şey biliyormuş gibi.

Koleksiyoncu'nun Lio'ya söylediğı sözleri hatırladı. *Onun sana, bana olduğundan daha derinden bağı olduğunu düşünme.*

Lio da aynı şeyi düşünüyor olmalıydı, çünkü eli sıkılaştı ve ona doğru yaklaştı.

"Senden kaçtım." Cassia madalyonunu tuttu. "Orthros Kraliçeleri bana Sığınak verdi ve beni senin gücünün ötesine yerleştirdi."

"Kafirler de cezalarını çekecek." Lucis kılıcını çekti ve başının üzerine kaldırdı. "Ben, Tenebra'nın meşru Kralı ve müttefiklerim Cordium'un İlahi Büyücü Tarikatları, bu toprakları tehdit eden asilere ve bu krallığın sınırları içindeki tüm Hesperine'lere savaş ilan ediyorum."

Zihin büyüğü Lio'nun sesini taşıdı. "Orthros savaşa gitmez. Ancak Hespera'nın kendi halkı, her zaman olduğu gibi masum ölümlüleri Anthros'un gazabından koruyacaktır."

"Size karşı yürüttüğüm sefer Son Savaş gibi sona ermeyecek," diye uyardı Lucis. "Büyücü Kral'ın aksine, Tenebra'nın düşmanlarının kaçmasına izin vermeyeceğim. İşim bittiğinde, ölümsüzler bile gücüm karşısında sinecek."

Aithourianlar hızla ellerini kaldırdı. Bir büyü ateşi seli korkunç bir kükre mayeyle surlara doğru yükseldi. Ama Lyros'tan yayılan kan büyüğü kokusu geceyi doldurdu. Ateş büyüğüleri bir gölge duvarına çarparak kırıldı.

Cassia'nın görüşü netleştiğinde, mühendislerin trebüjleri yüklediğini gördü. Füzeler gizli büyüğü ateşle yanıyordu.

Lio ve Cassia'nın gözetiminde müzakereler sona ermişti. Savaş başlamıştı.

ESKİ TARİH, Lio'nun gözlerinin önünde kendini tekrar ediyordu. Amcasının on altı yüz yıl önce, mahkûm edildiğı tapınağın duvarlarında dururken neler hissettiğini biliyordu. Tenebra ve Cordium orduları tapınağın üzerine ateş yağıdırmaya hazırlanırken

Argyros, sevdiği herkes için Lio'nun şimdi vermesi gereken kararın aynısını vermişti.

Lio aşağıdaki ölümlü zihinleri parmakladı. Daha önce aynı anda yüzlercesine hükmetmişti. Tıpkı amcasının yaptığı gibi, bu gücü saf bir thelemancy ile geri çevirebilecek güce sahipti.

Ama bedeli ne olacaktı? Kaçınılmaz olarak onun kontrolünden kurtulduklarında, onun yerine nereye saldıracaklardı? Mederi Köyü ya da Lord Hadrian'ın kampı olabilir. Kyria Tapınağı'nı yerle bir etmek için Solorum'a kadar saldıracaklardı. Ve Lio kendi zihnindeki hasarın etkisinden kurtulmaya çalışırken Cassia'yı koruyacak gücü olmayacaktı.

Lyros onun omuzlarından tuttu ve gözlerinin içine baktı. "Ne düşündüğünü biliyorum."

"Bana doğruyu söyle," dedi Lio. "Stratejik olarak, bu gece benden istediğin bu mu?"

Lyros onun omuzlarını sıktı. "Hayır. Bu gece, Büyük Tapınaklarda olmayan bir şeye sahipsiniz. Hesperine savaşçıları. Bırakın düşman gelsin."

Solia, "Cassia'yla ikinizin duvarlardan uzak durmanızı istiyorum," dedi.

"Hayır," diye bağırdı Cassia. "Biz senin yanına aitiz. Gücümüzü sana yardım etmek için kullanmamıza izin ver."

Solia onunla yüzleşti. "O trebüjlerin neler yapabileceğini biliyorsun. Bu uzun bir kuşatma olmayacak ve kale duvarları kimseyi güvende tutmayacak. Sana ve Lio'ya savaşçı olmayanları ve hayvanları tahliye etmeniz için ihtiyacım var."

"Beni senden uzaklara gönderme," diye yalvardı Cassia. "Bir daha asla." Solia tereddüt etmedi. "Hayatlar benim istediğimi yapmana bağlı."

Lio Cassia'nın koluna dokundu. "Masumları korumak Hesperine diplomatları için değerli bir görevdir."

Aurası içsel tartışmalarıyla sarsıldı. Ama onun korkusunu bastırdığını ve içindeki kararlılığın Adamas gibi parladığını hissetti. "Evet. Bu gece onların Sığınağı olacağız."

"Herkesi güvenli bir yere götürebilirim," dedi Lio, "ama sadece bir Hesperine ile bu zaman alacaktır."

Cassia başını salladı. "Siz onları gruplar halinde götürürken saklanabilecekleri bir yere ihtiyacımız olacak. Onları Lustra geçitlerine götürelim. Büyük salondaki portalı kullanacağız."

"Hücum buraya gelene kadar güvende kalın," dedi Lyros onlara. "Anladınız mı? Bodyguard'ın emirleri."

"Kalenin en güvenli olacağız - iç kale ve geçitler." Lio Trial kardeşini kucakladı. "Büyülü ateşle karşı karşıya olan sensin."

"İşte bunun için eğitildim." Lyros, Lio'ya Mak'a yakışır bir şekilde sarıldı ve sonra Lio'yu yanından uzaklaştırdı.

"Bize şans dile," dedi Eudias. "Daha önce hiç yıldırım büyüyle mancınık kızartmamıştım."

"Amacınız doğru olsun," dedi Lio, "ve şiirsel adaletinizin tadını çıkarın."

Eudias sırıttı. "Yapacağım."

"Kraliçem," dedi Lord Hadrian, "siz de surlardan aşağı inmelisiniz."

"Kuşatma savunmamızı sana emanet ediyorum." Flavian'ı bakışlarıyla sabitledi. "Segetia'nın askerlerinin Hadria'dan emir almakta tereddüt etmeyeceğine inanıyorum?"

"Lord Hadrian'ın yanında duracağım," dedi Flavian, "ve herkesin onun savaş deneyimine kulak vermesini sağlayacağım."

Lord Hadrian Flavian'a elini uzattı. "Bu gece hepimiz Tenebralı'yız."

Solia başıyla onayladı. "Lio, Kella'yı, beni ve Cassia'yı yanına al."

Lio dördünü büyük salona götürür götürmez, Solia ve Kella birer komutan gibi emirler yağdırmaya başladılar. Ne zaman lordlardan biri kadınları dinlemekte tereddüt etse, Lord Deverran ve Lord Gaius itaati teşvik ediyorlardı, hem de nazıkçe değil. Çok geçmeden Tenebra'nın en büyük savaşçıları castra boyunca konuşlanmaya başladı.

Sabina, yanında hizmetçileri ve Solia'nın hanımlarıyla birlikte Cassia ve Lio'yu karşıladı. "Ne yapabiliriz?"

Perita oğlunu göğsüne ve kollarını sıvamıştı. "Kral Tahtsız'ın üzerimize atmaya çalışacağı her şeye hazırız."

Callen kılıcını çekmiş halde onun yanında duruyordu. "Lord Hadrian beni büyük salonun savunmasıyla görevlendirdi."

Lio, Callen'in kolunu sıktı. "Hanımlarımıza zarar gelmesine izin vermeyeceğiz."

Cassia Değişen Kraliçe'nin kolyesini çıkardı. "Burada savaşamayan herkesi büyük salona getirmeliyiz. Elimde kalenin içinden gizli geçitler açacak bir obje var. Lio herkesi gruplar halinde güvenli bir yere götürürken bize kuşatma motorlarından korunacak bir yer sağlayacaklar."

Sabina soru sormadı. "Ben kuzey kanadını temizleyeceğim. Nivalis ve Valentia, doğu ve güneyi alın lütfen. Genie, sen de batıyı alıp Sör Benedict'e kamptan getirdiği insanlar için yardım eder misin?"

Lio duyularını kalenin her tarafına yaydı ve kalabalıktaki varlıkları eleyerek bu dört bayana odaklandı. "Herhangi biriniz tehlikeyle karşılaşır, düşüncelerinizi ihtiyacınıza odaklayın. İmdat çağrınızı yanınıza geleceğim."

Genie ona kıvrımlı gülümsemesini verdi. "Tavuklar bu gece emin ellerde."

Lio onun haklı olması ve Pakhne'nin onun gözetiminde kaybolan son kişi olması için dua etti.

Ariadne onlara katıldı ve bazı muhafızların Semna için sandalyeleri taşıdığı yeri işaret etti. "Revirimizi burada kuruyoruz."

"Güzel," dedi Lio. "Cassia ve ben herkesi tahliye etmeyi bitirdiğimizde, yaralıların buraya getirilmesine yardım edebiliriz. Hücum geldikten sonra büyük salona koğuşlar yerleştirecekler ve Hesperine şifacıları size yardımcı olacak."

"Beni nerede istiyorsunuz leydim?" diye sordu Perita.

"Burada, yanımda," diye cevap verdi Cassia, "tahliye edilenleri getirirken onları yönlendiriyorum."

"Onları nereye götürüyoruz?" Sabina sordu.

Lio, "Hesperine Mabedi onlara kucak açacaktır," diye önerdi.

Sabina başını salladı. "Birçoğu oraya sığınmayı kabul etmekten çok korkacaktır. Korkarım halkımızdan bazılarının Hesperinlerin iyi niyetleri konusunda hâlâ ikna edilmeye ihtiyacı var."

"Anlıyorum," dedi Lio. "Nereyi önerirsiniz?"

"Yakınlarda güvenebileceğimiz birine ait bir kale var mı?" Cassia sordu.

"Bir yer biliyorum."

Bunlar Miranda'nın söylediği ilk sözlerdi. Herkes ona baktı. "Paradum'a gidebiliriz," dedi.

Lio kulaklarına inanamıyordu. Bunca çabadan sonra Miranda onlara sadece sığınağın değil, izin alanının da yolunu gösterebilirdi. Cassia'yı tekrar kurtarabilirdi.

Cassia'nın kalp atışları hızlanmıştı. "Paradum mu? Lucis'in kontrolü altında değil mi?"

Miranda başını salladı. "Ailemden sonra burayı asla yeni bir lorda devretmedi. Kiracılarımızı doğrudan kraliyet kontrolü altına aldı ve

kale harabeye döndü. Bugünlerde terk edilmiş durumda. Benim dışımda." Etrafına bakındı ve Lio onun endişeli terinin kokusunu alabildi.

Dışarıdan bir gümbürtü geldi ve kale titrer gibi oldu. Ya da belki de bu sadece Lio'nun Hesperine duyularıydı, duvarlara çarpan ilk büyülü ateşe içgüdüsel olarak tepki veriyordu.

Miranda'ya kararlılık geldi ve şöyle dedi: "Paradum benim büyülerimle korunuyor. Burayı yetkililerden saklanabileceğim ya da ihtiyacı olanları saklayabileceğim bir tür sığınağa dönüştürdüm."

"Sadece şifacı değil misin?" diye sordu nazikçe. "Belki bir ışık büyücüsü de?"

Çenesini kaldırdı. "Evet. Sana yemin ederim, kimse onu illüzyonlarımın altında bulamayacak."

Tanrıça korusun. Kalos'u kandıracak kadar güçlü illüzyonlar kesinlikle düşmanı uzak tutacaktır. Eğer Miranda doğruyu söylüyorsa. Lio onun aurasını ve zihninden süzülen düşünceleri inceledi. Biri yalan söylediğinde ortaya çıkan uyumsuzluktan hiçbirini hissetmedi. Cassia'ya işaret vermek için madalyonuna dokundu.

"Bu harika," dedi. "Tabii ki eski eviniz birisinin sizi bulmayı bekleyeceği en son yer."

Miranda başını salladı. "Kral oraya her zaman işe yaramaz şeyleri sakladığı bir yer gibi davranırdı. Sonra da hepten unuttu. Şimdi ben ona bir amaç verdim."

"Oraya nasıl gideceğiz?" Lio sordu.

Miranda tereddüt etti. "Seni geçmemi ister misin? Eğer bunu yaparsam, geri çekilebilir misin?"

"Evet, bu ideal olur. Ayrıca bölgede herkesi korumaya yardımcı olabilecek bir Hesperine müttefikimiz var, eğer içeri girmesine izin verirseniz."

Miranda başını salladı. "Kaleyi ona gösterebilirim."

"Ben de gelmeliyim," dedi Cassia. "Portal olup olmadığını kontrol edeceğim."

"Siz devam edin," diye cesaretlendirdi Perita. "Sen döndüğünde Callen ve ben ilk grubu hazırlayabiliriz."

Heyecan ve korku Lio ve Cassia arasında yankılandı. Paradum'daki izin alanına rastlamak üzere miydiler? Eğer büyüsü gelmeye başlarsa, tahliyeyi nasıl başaracaklardı?

Dışarıdan bir patlama daha geldi ve bu kez Lio'nun ayaklarının altındaki fiziksel sarsıntıdan hiç şüphe yoktu.

İlerlemekten başka seçenekleri yoktu. Ve ne olursa olsun, Cassia'yı kendisinden bir an bile ayıracak hiçbir şeye izin vermemeliydi.

kuşatma. "Hadi gidelim."

Miranda ellerini uzattı ve Lio bir tanesini tuttu, böylesine minyon bir kadın için güçlü bir tutuş olduğunu gördü.

Cassia elini Şövalye'nin kafasına koydu. "Şövalye'yi bizimle getirmeni istemek çok mu fazla olur?"

"Onu bu gece her yerde yanımızda tutmalıyız," diye kabul etti Miranda. "O iyi bir korumadır."

Cassia onun diğer elini tuttu. "Bunun için teşekkür ederim. Senin tarafında olduğumu bilmeni istiyorum."

"Değişmişsin," dedi Miranda. "Benim tanıdığım Cassia, kendisi için hiçbir şey ifade etmeyen insanlarla dolu bir kaleyi kurtarmak için hayatını asla riske atmazdı."

"Artık buradaki herkes benim için önemli." Miranda onun elini sıktı.

"Biliyorum."

Çaprazlama büyüü onları ele geçirdi, Lio'nun göğüs kafesinde bir çekme hissi, dünyada sezgisel bir adım atmaktan çok daha zordu. Çok fazla büyü. Bir mürtedin vahşi büyüü, büyük bir büyücünün gücüyle kullanılmıştı. Hayal ettiğinden çok daha güçlüydü. Bunu nasıl saklamıştı?

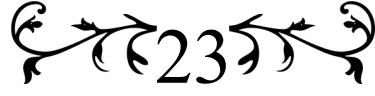
Dünya durgunlaştı ve Lio Cassia'yı sabitlemek için uzandı. Etrafı bakımsız duvarlarla çevrili bir avludaydılar. Ağaçlar ölmüştü. İskelet sarmaşıklar taşlara tırmanıyordu.

Etraflarında büyüü patlamadan önce bunu algılamak için bir anı vardı. Ağzında ölümün tadını aldı. Ölü çağırma.

Cassia onun elinden kurtuldu. Bir manteia patlaması onu sırt üstü yere fırlattı. Kafası kırık kaldırım taşlarına çarptı ama vücudunun geri kalanını pençeleyen büyüü acısıyla karşılaştırıldığında bu etkiyi neredeyse hiç hissetmedi.

Tüm iradesini Cassia'nın aurasına odakladı ve onları uzaklaştırmaya çalıştı. Ancak kan büyüü, gizemli bağlara karşı işe yaramaz bir şekilde gerildi. Ne kadar çok savaşırsa, acısı o kadar derinleşiyordu.

İkinci bir ölüm büyüü patlaması onu unutulmaya gönderdi.

günler sonra

SONBAHAR EKİNOKSU

24 Kyria'nın , 1597 OT

OceanofPDF.com

EFENDİNİN GÖZDESİ

LIO tekrar acı hissettiğinde bilincinin yerinde olduğunu biliyordu. İçgüdüsel bir hareketle Cassia'ya doğru uzandı.

Onun gücü Lustra büyüünün kaosuyla çarpıştı. Uluyarak, hırlayarak onun etrafında döndü. Lustra onu çeneleriyle yakaladı ve büyüünü kadının içine sürükledi. Kalp atışlarını hissetti ve nefes nefese kaldığını duydu.

Yaşıyordu. *Merhametli Tanrıça, teşekkür*.

Zemin Lio'nun dizlerinin altında sertti, kolları duvara karşı zincirlenmişti. Damarlarında donuk bir acı dolaşıyordu. İliklerine kadar yorgun düşmüştü.

Bir Hesperine'e bunu kim yapabilir? Bir hediye koleksiyoncusu.

Eski Usta'nın Gözetmen'i Paradum'da pusuya yatmış olmalı. Miranda'ya ne yapmıştı? Knight neredeydi?

Lio ağır göz kapaklarını sürükleyerek açtı. tanıyordu. Küçük, panjurlu pencereler. Cassia'nın günlerce baktığı tavanın çıplak taşları. Bu odayı Cassia'nın anılarında görmüş ve en az onun kadar nefret etmişti; sekiz yıl önce neredeyse ateşten öleceği hasta odasını.

Yatağının olduğu yerde şimdi ahşap bir masa vardı. Masanın yanındaki duvara zincirlenmişti ama sanki onu esir alan kişi, kalın deri kayışlarla masanın yüzeyine bağlanmış kişinin mükemmel görüntüsüyle alay etmek istiyormuş gibi ulaşamayacağı bir yerdeydi.

Cassia. Grace, kâbuslarından çıkıp bu yere hapsolmuştu. Lio bu odayı taş taş yok etmek istedi.

"Cassia?" diye . "Ben buradayım. Yalnız değilsin."

Cevap vermedi. Kıpırdamadan yatıyordu, teni kül rengiydi.

Lustra onun öfkesini paylaşıyordu. Büyüyü hiç bu kadar ham ve güçlü hissetmemişti, on altı asırlık ölümsüz güçle ıslanmış Orthros'un salonlarında bile. Parazit bir sarmaşık gibi duvarlara tırmanıyor ve

yarı deli bir canavar sürüsü gibi. Her taşın ve nefesin içindeydi, iddiasını haykırıyordu. Onun ağıtı.

Burası izin verilen yer olmalıydı. Ama burada ve Cassia'da korkunç derecede yanlış bir şeyler vardı.

Lio kendini zincirlerine doğru atarak kurtulmaya ve ona ulaşmaya çalıştı ama acı kelepçelerinin altından onu delip geçti. Kıpırdamadan durdu, bilincini kaybetmemek için derin nefesler aldı. Bileklerinden birine bakmak için çevirdi. Kelepçenin altından sızan kan kolundan aşağıya doğru akıyordu.

Kendini, Hesperine'lerin ölümle mücadeleleri hakkında anlattıkları hikâyelerden birinin içinde buldu. Bu prangaların büyücülükle doldurulduğunu ve içlerinin çivilerle dövüldüğünü duymuştu. Hediye Toplayıcıları bu prangaların içine Hesperin'i kaçamayacak kadar güçsüz bırakabilecek zehir katıyordu.

Lio dişlerini gösterdi. Apollon'un oğluydu, Argyros tarafından eğitilmişti. Rudhira'nın izinden yürümüş ve Methu'nun kanla doğan mirasını taşımıştı.

O Cassia'nın Zarafeti'ydi, Gece Tanrıçası'nın Lustra ile gizemli bir birliktelik içinde son Silvicultrix'le eşleştirdiği ölümsüzdü. Ve buradaki büyü bunu biliyordu.

Eğer bu Hediye Koleksiyoncusu yumuşak, çaresiz bir genç Hesperine'i avladığını sanıyorsa, onu ölümcül bir sürpriz bekliyordu. Lio, Yaşlı Efendi'nin Gözetmenlerine Glasstongue isminden korkmayı öğretmeye hazırdı.

Onu kurtaracağız, diye Lustra'ya söz verdi.

Kapı gıcırdayarak açıldı. Mahmuzları şingirdayan botlar içeri girdi. Kapüşonlu siyah pelerinli bir figür Lio'nun görüş alanına girdi ve masanın dibinde durdu.

Büyücünün aurasını büyü karmaşası içinde okumak zordu ama o Skleros değildi. Bu Hediye Koleksiyoncusu, Zirve'yi sabote eden kişi olamayacak kadar kısaydı. Lio ve Cassia yeni bir düşmanla yüzleşmek üzereydi.

Biri eldivenli küçük eller siyah başlığı geri taktı. Miranda, Lio'nun tepkisine gülümsedi. Artık ağırbaşlı bir fularla örtülmeyen kırpılmış saçlarını salladı ve keyifli bir kahkaha attı. "Yüzündeki ifadeye bak."

Tanrıça ona yardım etsin. Nasıl bu kadar aptal olabilmişti? Cassia'nın elini tutmuş ve onu bu tuzağın içine çekmişti.

Miranda pelerinini çıkardı ve kısa büyücü cübbesinin üzerine mükemmel bir şekilde oturan deri zırhını ortaya çıkardı. Göğüs zırhının üzerine resmedilmiş Hypnos'un Gözü Lio'ya tanıdık bir koku gibi geldi. Uzun zaman önce aldığı yaradan dolayı kurumuş ve bayatlamış olsa da, Grace'in can damarı olduğu kesindi. Neredeyse öğürecekti.

"Sadece erkeklerin mi Hediye Koleksiyoncusu olabileceğini sanıyordunuz?" Miranda köşedeki çalışma masasına yaklaştı ve pelerinini bir sandalyenin üzerine örttü. "Kadınların savaşçı ve kraliçe olabildiği Orthros'tan geliyorsun. Ama bizim de Hesperin suikastçıları olabileceğimizi düşünemediniz."

Çalışma masası, zanaatının özenle düzenlenmiş aletleriyle kaplıydı. Zehirli simyası için havanlar, havanlar ve beherler; bu gece yapmayı planladığı işkence için terzi iğneleri ve mumyacı neşterleri. Bir mutfak bıçağı ve parlak bir elma aldı.

Pencerelerden birinden tıkırtı sesi geldi. Miranda eldivenli elini salladı ve panjurlar açıldı. Bir karga uçarak omzuna tünedi, pencere arkasından çarptı. Bir parça elma kesti ve kuşa yedirdi, kalp atışı olmayan göğsünü okşadı. Bu bir büyücünün kansız tanıdığıydı.

Miranda, "Savunmamdaki bir devriyeden yeni döndük," diye açıkladı. "Bölgede gizlenen Hesperine arkadaşın bizi asla bulamayacak. Ve eğer gizlenmemi aşacak kadar şanssızsa, tuzaklarım onun ölümsüzlüğünü kısa sürede yok edecektir. Kimse sizi kurtarmaya gelmeyecek."

Lio, Kalos'un yeteneklerini hafife aldığı için dua ediyordu. Ama Lio, Kalos'un süvarileri çağırmasına ya da onların zamanında gelmesine bel bağlamamalıydı. Kendisini ve Cassia'yı kurtarmak ona bağlıydı.

Miranda ağzına bir parça elma attı ve Cassia'nın yanında durdu. Vahşi keyfi, düşüncelerini ve duygularını koruyan güçlü rüya koruyucularının arasından geliyordu.

Lio'nun bu düşmanla pazarlık yapma umudu yoktu. Tek istediğinin intikam olduğu açıktı.

Bundan kurtulmanın tek bir yolu vardı. Onu yenmek zorundaydı. Ama büyüsü zehir yüzünden zayıflamıştı ve bir Hediye Koleksiyoncusu'nun rüya koruyucuları tam güçte bile olsa bir Hesperine thelemancer için zorlu bir görevdi. Miranda'nın zihinsel savunmasını kırmak zaman alacaktı, bu süre içinde Cassia'ya zarar verebilirdi.

"Ona ne yapmayı planlıyorsun?" diye sordu.

"Ah, parşömen kurdu Lio. Ölürken de merakını koruyacak bir tip olmanı umuyordum." Miranda dilimlenmiş elmayı Cassia'nın bahçe çantasının yanına, komodinin üzerine bıraktı ve karga zıplayarak meyveyi kemirmeye başladı.

Lio'nun önünde durmak için yürüdü ve nazıkçe çenesini kaldırdı. Onun dokunuşu karşısında irkilmemeye çalıştı. "Bu benim masalların en sevdiğim kısmı, ne zaman

Kötü adam kötü planını kahramana açıklar. Sonra kahraman tüm sırlarıyla birlikte kaçar. Bunu neden bu kadar çok sevdiğimi biliyor musun?"

Çıplak elini ısıtırsa onu hazırlıksız yakalayabilir miydi? Hayır, muhtemelen onun kanı da zehirliydi. Hediye Koleksiyoncuları arasında yaygın bir savunma taktiği.

Kavrayışı sıkılaştı, morardı. "Merak ediyor musun, etmiyor musun, Lio?"

Onun iğrenç oyununa ne kadar uzun süre ayak uydurursa, bundan kurtulmanın bir yolunu bulmak için o kadar çok zamanı olacaktı. "Masalların bu kısmını neden seviyorsun?"

Daha yakına eğildi. "Çünkü hikayelerdeki erkeklerle alay etmeyi seviyorum. Hepsi aptal. Benim masalımda kötü adam bir 'kadın'dır ve kahramanlar ondan asla kaçamaz."

Onu öyle aniden bıraktı ki, kafası arkasındaki duvara çarptı. Kafatasının avluda yere çarptığı yerde acı ve nem hissetti. Zehir iyileşmesini yavaşlatıyordu.

"Ben yaptığım işte en iyisiyim," dedi ona. "Sadece sekiz yıl içinde, Efendi'nin en genç ve en yeni Hediye Toplayıcısı olmama rağmen, onun gözdesi haline geldim. Beni hafife alan her meslektaşımı öldürdüm. Siz de onların hatasına düşmeyin, olur mu?"

"Buna cesaret edemem." Bir daha asla.

Bir Hediye Koleksiyoncusu bunca zamandır burnunun dibindeydi ve o bunu bilmiyordu. Sahip olduğu tüm güç, Eski Usta'yla düello ederken edindiği tüm bilgi... hiçbirisi yeterli olmamıştı.

Miranda'yı konuşturmaya devam ederse, ona karşı kullanabileceği bir şey öğrenebilir miydi? Yoksa söylediği her kelime onu manipüle etmenin başka bir yolu muydu?

Sadece deneyebilir ve bir Hesperine diplomatının Hediye Koleksiyoncusu'nun zehirli dilinden bir adım önde olmak için gerekenlere sahip olması için dua edebilirdi.

"Cassia'ya ne yaptın?" diye sordu.

"Düşmanlarımı asla hafife almam." Miranda masanın etrafında tekrar döndü. Cassia'ya doğru uzandığında Lio'nun yüreği ağzına geldi. Ama Miranda'nın yaptığı tek şey Cassia'nın göz kapağını kaldırıp parlak bir büyü ışığı oluşturmak ve gözünün içine bakmak oldu. "Ne kadar tehlikeli bir çift olduğunuzun farkındayım. Sizi güvenceye alırken ikinizin de baygın olduğundan emin oldum. Ama Cassia'nın bu kısmı kaçırmasını hiç istemem. Onu uyandırırım, olur mu?"

Miranda elini Cassia'nın yüzünde gezdirdi, Cassia'nın tenine bir parmak kadar yaklaştı. Cassia'nın kirpikleri yavaşça kalktı.

Miranda onun üzerine eğildi. "Burası sana büyük planı açıkladığım kısım. Sadece küçük bir sinek olduğunun farkına varmanı izliyorum.

Ağa yakalanmış. Korkunun tadını çıkarıyorum. Korkarak ölüyorsun. Ama bu bilgi bir armağandır. Çoğu insan cehalet içinde ölür, hayatlarının her anında piyon olduklarının farkında değillerdir. Ama siz kendi varlığınızın anlamını kavriyorsunuz. Hepimizin kaderini belirleyen Efendiler'in oyununa bir an için göz atabiliyorsunuz."

Miranda'nın zırhını gören Cassia'nın gözlerinin beyazı parladı.

"Cassia," dedi Lio. "Ben buradayım. Seninleyim."

Dişlerini sıkarak kayışlara karşı mücadele etti, kalp atışları hızlanmıştı. Kadının içgüdüsel korkusu ve mutsuzluğu adamın kalbini parçaladı.

"Cassia, bana bak." Lio Birlikteliklerinde ona uzandı. Kanındaki zehre rağmen, aralarındaki Grace bağı güçlü ve gerçektir. "Bana bak."

Başını çevirdi ve onun bakışlarıyla karşılaştı. Küçük bir rahatlama iç . "Ben buradayım," dedi tekrar. "Bunu birlikte atlatacağız."

"Gördüğüm kadarıyla oyun tahtama ortak olmak istiyorsunuz. Pekâlâ. Meydan okumanı kabul ediyorum, ikiye karşı bir." Miranda tekrar Lio'ya doğru yürüdü.

Sanki birdenbire elinde bir hançer belirdi. Taş silah çok eski görünüyordu, metalürji sanatından önceki zamanlardan kalma bir şey gibiydi. Lio kıpırdamadan durdu.

Bıçağın ucunu adamın dudaklarına dokundurdu. "Kurallara göre oyna, yoksa seni cezalandırmak zorunda kalacağım. Eğer Lio oyundan çekilir ya da bir kuralı ihlal ederse, seni cezalandırırım Cassia. Sen de oyunu bırakır ya da bir kuralı çiğnersen Lio'yu cezalandırırım. Onun meşhur dilini kesersem, ortağının soruları yanıtlamaya yardımcı olması zorlaşır."

"Kuralları oynayarak mı öğreniyoruz," diye sordu Lio, "Krallar ve Büyücüler'de olduğu gibi?" "İşte şimdi anlıyorsun." Miranda bıçağı çekti ve

. "Oynayacak mısın?"

Lio ve Cassia, Miranda'nın onlara hiç de seçenek olmayan bir seçenek sunduğunu biliyorlardı. Onun ölümcül pazarlığını kabul etmeliydiler.

"Atacağımız bilinmeyen adımlar ne olursa olsun," diye hatırlattı Cassia'ya, "onları birlikte atacağız."

Başıyla onayladı. "Glasstongue ve Cesur Bahçıvan."

Onun için Zoe'nin adını söylediğinde, bu çarpık yere bir lütuf getirmiş gibi görünüyordu. Uğruna savaştıkları her şeyin bir hatırlatıcısı.

"Senin oyununu oynayacağız," dedi Lio.

"Evet," diye onayladı Cassia. "Biz hazırız."

OceanofPDF.com

ÇAĞLARIN OYUNU

"Kolay bir soruyla başlayalım." Miranda elini Cassia'nın göğüs kemiğine dayadı.

Cassia donakaldı. Lio, Miranda'nın dişlerini görmemesi için ağzını kapalı tuttu. Lustra büyüü çığlık attı ama Lio'nun Miranda'dan hissettiği tek şey Cassia'ya akan iyileştirici büyü oldu.

"Ben gerçekten bir şifacı mıyım?" Miranda sordu.

Bir an sessizlik oldu. Ölümsüz karga elmayı gagaladı. Cassia dikkatle,

"Lio, bence Karege'nin tavsiyesine uymalıyız," dedi.

Beklediler. Miranda'dan misilleme gelmedi. Görünüşe göre birbirlerine danışmak kurallara aykırı değildi.

"Katılıyorum," dedi Lio.

Cassia, Miranda'nın geçmişiyile ilgili sorularda daha iyiydi, bu yüzden onun cevaplmasına izin verdi. "Bu odada başımda durup büyü yaptığını hatırlıyorum. Ama aslında beni iyileştirdiğini hatırlamıyorum. Pakhne'den o yakınlığı aldın ve Mederi Köyü'nde bizi mürted bir şifacı olduğuna inandırmak için kullandın, ben de hafızamdaki boşluğu doldurmak için bir varsayımda bulundum."

"Sen her zaman kendi iyiliğin için fazla zekiydin," dedi Miranda, "ama bu sefer seni alt etmeyi başardım. Kansızlığımı kontrol ederken Pakhne'nin büyüünü ikinizin gözü önünde ondan söküp aldım. Zihnimi incelediğinde, Lio, neden benim bir Hediye Toplayıcısı olduğumu anlayamadın?"

Kolay soruları ne kadar çabuk geride bırakmışlardı. Lio zihnini yokladı ama zehir yüzünden zihni durgundu. Ölüm büyücülüğü hakkında ona ipucu verecek tek bir metin bile aklına gelmiyordu.

"Bunu inkâr edemem," dedi Cassia. "Sen benden çok daha zekisin Miranda. Ben hâlâ çok az şey bilirken, sen bu yıllar boyunca büyü hakkında çok şey öğrendin."

Miranda sırtıttı. "Yenilgiyi kabul etmek kurallara aykırı değildir."

Zeki Leydi Circumspect. Cassia iyi seçilmiş sözleriyle Lio'ya bir ipucu vermişti. Doğru cevap her zaman doğru bilgi demek değildi. Bazen Miranda'ya duymak istediği şeyi söylemekti.

"Gizemli sanatlarınız Hesperine'in kavrayışının ötesinde," dedi Lio. "Koleksiyoncu'nun Eudias ve Skleros'un içindeki Orthros'a girmek için kullandığı hileye kanmayacağımı biliyordun. Benim gibi bilginlerin bile bilmediği daha gelişmiş bir taktik kullanmış olmalısın."

"Doğru," dedi Miranda. "Efendi ile aramdaki bağ hakkında çok az şey biliyorsun. Gördüğünüz gibi, Koleksiyoncu Pakhne'ye ve bana aynı anda sahip olmadı. Pakhne'ye onun adına ben sahip oldum. Kendimi onun içine yerleştirdim. Ve böylece zihnim tamamen sizin beklediğiniz gibi hissetti ve tüm gücümü onun aracılığıyla kullanabildim. Güçlü bir binekti. Beklediğimden daha uzun süre dayandı."

Dağ mı? Yaşlı Usta'nın sahip olduğu kişileri tanımlamak için kullandığı kelime bu muydu? Eudias ve Pakhne gibi insanlar için ne kadar aşağılayıcı bir terim.

Miranda Cassia'dan uzaklaştı ve çalışma masasına gitti. "Ben bir binek miyim?"

"Elbette hayır," diye yanıtladı Cassia.

"Açıkça görülüyor ki," dedi Lio, "Hediye Koleksiyoncuları Efendi'nin oyununda sadece bineklerden çok daha yüksek bir statüye sahip."

"Çabuk öğreniyorsun." Miranda elma kabuğu ve kül gibi kokan ezilmiş bir maddeyle dolu bir havan aldı. "Biz Hediye Toplayıcılar büyümüzü Efendi'ye feda ederiz ve karşılığında o da içimizde yaşar. O benim yakınlığımı koruduğu sürece, ben de senin kadar ölümsüzüm, Lio. Ve bana kendimi çok çeşitli büyülerle doldurma becerisi veriyor."

Kupa ve dikenler. İşte Rudhira'nın yüzlerce yıldır çözmeye çalıştığı bir gizem: Hediye Koleksiyoncularını öldürmenin neden neredeyse imkânsız olduğu.

Miranda havanı Lio'nun tanımlamak istemediği bir sıvıyla dolu bir tabağa boşalttı. O çalışırken Cassia başını tekrar Lio'ya çevirdi. "Umarım Knight iyidir."

"Ben de öyle," dedi.

"Bu ima için seni cezalandırmalıyım," diye tersledi Miranda. "Ama ben de kurallara uyacağım. Beni ne sanıyorsun? Hafızan hayvanları ne kadar çok sevdiğimi unutacak kadar zayıf mı?"

Kargası ona doğru uçu, sanki teselliye ihtiyacı olduğunu hisseden bir evcil hayvan gibiydi. Ölümsüz bir yaratığın böyle duyguları olabilir miydi? Karga gagasını saçlarında gezdirdi ve o da saçlarını okşadı.

"Hayır," dedi Cassia. "Babanın atını dövdüğü zamanı hatırlıyorum ve sen onun elindeki kırbacı yırtmıştın. Agata ve ben seni günlerce onun yolundan uzak tuttuk, ta ki öfkesi yatışana kadar."

Lio, hayvanlarını döven bir adamın kızına da nasıl davranabileceğini tahmin edebiliyordu.

Miranda'nın bir sonraki sorusu "Knight nerede?" oldu.

"Patria'da güvende," diye cevap verdi Cassia. "Yalan söyledin ve bize sahte bir güvenlik hissi vermek için onu getireceğini söyledin."

"Kesinlikle. Hayvanlarla ilgileniyorum ve senin aksine, bana iyi davrananlara ihanet etmiyorum. Perita'yı ya da çocuğunu incittim mi?"

"Hayır," diye itiraf etti Cassia, "ama onun güvenini kazandın, böylece onu bana zarar vermek için kullanabilecektin."

"daha iyi olacak."

Kapı çalındı. Lio sıçradı ve kelepçeleri onu bu küçük hareketinden pişman etti. Miranda karışımını ateş tılsımının küçük alevinde ısıtmaya başladı, sonra da sanki ziyaretçiyi bekliyormuş gibi kapıyı açmaya gitti.

Sade bir elbise ve önlük giymiş bir kadın elinde bir tepsiyle içeri girdi. Kahverengi saçları kırışmış ve başörtüsünün altında dağınık bir düğümle toplanmıştı. Sık sık gülen biri gibi gözlerinin ve ağzının etrafında çizgiler vardı. Ama kalbi atmıyordu.

Miranda'ya nazik bir gülümseme verdi. "Buyur canım. En sevdiğin elmalı tartlar, fırından yeni çıkmış."

Cassia'nın gözyaşlarının kokusu, tartların tatlı aromasına karşı tuzluydu. "Agata?"

Kadın ona gözlerini kırıştırdı ve sonra yüzü aydınlandı. "Cassia? Yıllar oldu! Kyria beni korusun, seni tekrar görmek ne güzel." Agata tepsiyi komodinin üzerine koymak için odayı geçti. Deri kayışlardan ve birkaç adım ötede kanlar içinde yatan Lio'dan habersizmiş gibi Cassia'nın yanağını okşadı. "Ah, sevgili kızlarım, yine birlikteyiz. Mutfağa gelmelisiniz, böylece uzun uzun sohbet edebiliriz. Knight için bir kemik bulacağım."

Miranda onu kolundan tuttu ve nazikçe kapıya doğru götürdü. "Teşekkür ederim Agata. Daha sonra aşağı ineceğiz. Sevdiğin Cordian şarabından bir şişe getireceğim."

"Oh, gerçekten ..." "Bunu hak ettin."

"Sanırım küçük bir yudum iyi olur." Agata memnun bir iç çekişle odadan çıktı ve hoş uğultusu koridorlarda kayboldu.

Miranda kapıyı kapattı. "Onu daha büyük bir kansız haline getirerek onurlandırdım, bu yüzden hala kendisi. Bana minnettar ol ki

ihanetinin bilgisini. Mutlu anılarımızın onda kalmasına izin verdim."

Cassia gözlerini kapadı, gözyaşları yanaklarına süzülüyordu ve Lio ona sarılabilmeyi diledi.

Miranda tepside bir elmalı tart aldı. "Yine de ailemi daha az kansız hale getirdim. Bunun şiirselliğini takdir etmelisin Cassia. Babama ahırları temizletiyorum. Annem kaleyi temizliyor, eskiden terör estirdiği hizmetçilerin işini yapıyor. Büyücülükte adalet olmadığını düşünme. Ölüm terazinin nihai dengeleyicisidir."

Miranda oturdu ve simya demini karıştırırken böreğini kargasıyla paylaştı. "Size tart ikram ederdim ama kötü misafirperverliğimi bağışlayın. Cassia'nın midesi zayıf ve kayışların arasında kusmasına izin veremem. Sana gelince, Lio, Hesperinlere sunduğum tek şey zehirdir."

Eldivenli eliyle tabağı kaldırıp dumanı tüten sıvıyı bir kadehe boşalttıktan sonra Lio'ya getirdi. "Kuralları çiğnersen Cassia'yı cezalandıracağımı unutma."

"Cezayı ben çekeceğim," dedi Cassia. "İçme onu, Lio." "Sana ne yapmayı planlıyorum?" Miranda sordu.

Lio, Miranda'nın bakışlarını karanlık sıvının üzerinde karşıladı. Sert gözleri de aurası kadar donuktu onun için. Ama tıpkı bıçak ve elma, eldiven ve karga gibi, onlara ipuçları bırakıyordu.

"Bana canlı ihtiyacın var," dedi Cassia, "yani beni öldürmeyi planlamıyorsun."

"Sana ne yapmayacağımı sormadım." Miranda parmaklarını Lio'nun saçlarına geçirdi ve başını geriye yatırdı.

"Cassia efendinin planları için gerekli," dedi Lio, "ama nedenini anlayamıyorum Miranda. Zekice planın beni yanıltıyor. En iyi tahminim, Solia'yı etkilemek için ondan fidye almak istediğin yönünde."

Miranda zehiri kadehte döndürdü. "Diplomasi eğitimin seni bu oyun için iyi hazırlamış. Ama bu durumda masum rolü yapma zahmetine girme. Cassia'nın büyülu değerinin politik değerinden daha ağır bastığını hepimiz biliyoruz. Onun büyüsünün nasıl çalıştığını senden daha iyi biliyorum. Ne de olsa başkalarının gücünden beslenme konusunda oldukça uzmanım."

"O halde Lio'nun büyüsünün beni hayatta tuttuğunu biliyor olmalısın," diye araya girdi Cassia, "ve eğer onu öldürürsen, sana faydalı olacak kadar hayatta kalamam."

"Ne yazık ki Lio için," dedi Miranda. "Korkarım onu hızlı bir ölüm beklemiyor."

Şaşırtıcı bir güçle başını geriye itti. Kendini destekledi ve karşı koymadı. Zehir boğazına vurdu, elma, bal ve

yanan çürük. Adam yutkunana ve öğürmemeyi başarana kadar başını tutmaya devam etti.

Birkaç dakika içinde büyü Lio'nun uzuvlarında karıncalandı ve göğsünde kabardı. Onun büyü. Ama kendi aklı varmış gibi görünüyordu, yüzeye doğru yükseliyor, kontrolsüzce ve özgürce akıyordu.

Miranda geri çekildi ve gülümseyerek başını eğdi. "Mükemmel. Görünüşe göre bu ilacı Hesperinler üzerinde kullanmak üzere uyarlamayı başardım. Büyünüzü güçlendiriyor ama kontrolünüzü zayıflatıyor. Gücünüzle çalışmamı kolaylaştıracak ve bana karşı kullanmanızı imkânsız hale getirecek."

Hayır. Thelemancy'sini onun rüya koğuşlarına karşı kullanmak tek kaçış umutlarıydı. Cassia'nın merhametine kalmışken, güç dolu ama güçsüz bir şekilde burada oturamazdı.

Miranda kadehi masaya geri koydu. "Soruma cevap vermeyi bitirmedin. Sana ne yapmayı planlıyorum?"

Lio dizlerinin üzerinde sallandı. "Hesperinler ele geçirilmeye karşı bağışıktır... biz de temel yer değiştirmeye karşı bağışık olmalıyız." Gözlerini kırptırdı. "Benim büyümü almayı planlamıyorsun."

Ama yapmış da olabilirdi. Artık Cassia'yı kurtaramazdı.

Miranda içini çekti. "Çok yazık. Senin büyücülüğünü de yakınlık koleksiyonuma eklemek isterdim. Zihin büyü. yer değiştirmek için en sevdiklerimden biri. Bu senin yakınlığındaki karanlık, biliyorsun. Güç. Başkalarını kontrol etme isteği. Ve meydan okuma. Tehlikeli avları avlamaktan hoşlanırım." Gözlerinde doymak bilmez bir parıltıyla onu bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Onu avın yapmayacaksın," diye bağırdı Cassia. "İstedığınız benim sihrim."

"Ha. Doğru."

"Bu yüzden bizi izin alanına çektin," dedi Cassia, "büyüm uyansın ve Yaşlı Efendi'nin kullanması için onu benden alabilesin diye."

Lio içindeki tüm büyü. Miranda'ya fırlatmak istedi. Ama bu onun kontrolü dışındaydı. Zehir vücudunda ilerledikçe, gücünü karıştırıp odağını parçaladıkça görüşünde lekeler dans ediyordu.

Miranda masanın etrafında dönerek kayışların güvenliğini kontrol etti. "Sen, Cassia, bizim sülük dediğimiz şeysin. O kadar uzun süredir sihirden yoksunsun ki başkalarının sihrini emmeye başladın. Güçlüler nasıl da düşmüş. Sen de benim gibi bir Hediye Toplayıcısı olabilirdin ama şimdi bu hale düştün. Bu en aşağılayıcı kader. Binek olmaktan daha kötü. Efendi'nin hiyerarşisinde en altta yer alıyorsun." Miranda gülümsedi. "Ve ben de onun

En sevdiğim. Ben, ihanet ettiğin ve bir kenara attığın kişi. Kaderlerimizin kontrolü şimdi kimde?"

Cassia tavanı inceledi, yüz ifadesi nötrdü, tüm öfkesi yüz ifadesinin ardına gizlenmişti. Lio, başka birinin Miranda'nın yemlemesine sinirlenebileceğini biliyordu ama Leydi Circumspect'inin değil. Kendisiyle Miranda'nın cezası arasında duran tek şey Cassia'nın kendine hâkim olmasıydı ve Cassia'yı bu duruma soktuğu için Miranda'dan nefret ettiği kadar, onu koruduğu için Cassia'yı da seviyordu.

"Yalnızca bir sorun var," diye devam etti Miranda. "Gerçek bir sülük gibi herhangi bir büyücüden beslenemezsin, değil mi? Seninle işim bitene kadar seni hayatta tutmak için Üstat Gorgos gibi birkaç aptalın arasından geçmene izin verebilseydim bu çok daha kolay olurdu. Ama sen her şeyden önce bir Hesperine'e bağlanmak zorunda kaldın."

Artık pek de Hesperine errant sayılmazdı. Lio kendini hiç bu kadar çaresiz ve Majestelerini savunamayacak durumda hissetmemişti.

"Son soru," dedi Miranda. "Seninle oynarken neyi bekliyorum?"

Lio titreyerek bir nefes aldı. "Zehrin... işe yaramasını bekliyorsun."

"Aferin size. İkiniz de hiçbir kuralı çiğnemedен tüm sorularıma doğru yanıt verdiniz. Bu bir ilk."

Miranda bir an sessizliğe . Onun saygısı o kadar büyüktü ki Lio bunu rüya koğuşlarında hissetti. Tüm oda onun bu anın hem kutsal hem de kutsal olmayan bir an olduğu hissiyle doldu.

"Bir Gözetmen ile yaptığın maçtan sağ çıktın," dedi. "Ustaların Oyunu'na geçebilirsin. Ve bir kez ilerlediğinizde, geri dönüş yoktur."

Taş hançerini tekrar çekti ve bıçağının düz kısmını adamın kolunun iç kısmına doğru kaydırarak zehirli kanını bir kâseye akıttı. "Çağlar önce, Kâhin Kraliçe büyü bilgisini bu diyara getirdi. Altı Eski Usta öğretmenlerinden daha büyük hale geldi ve onların kendi gücünü aşmasından korktu. Onları yok etmeye çalıştı ama onlar da onu kendi alanlarından sürgün ettiler."

Miranda sağ tarafındaki, Cassia'yla ikisinin de görebildiği duvara doğru yürüdü. Mürekkep olarak Lio'nun kanını, fırça olarak da hançeri kullanarak duvara bir heksagram çizdi. "Eski Ustalar yaşam ve ölüm, büyü ve kader üzerinde hüküm sürer. Güçleri hayallerin ötesindedir. Birbirlerine karşı savaştıklarında, medeniyetler yükselir ve yıkılır. Hepimiz onların geçmişteki oyunlarının mezarları üzerinde yaşıyoruz."

Duvara bir Hypnos'un Gözü çizdi, sonra bir tane daha, bir tane daha, ta ki altı tane olana kadar.

Miranda'nın sesi Lio'nun teninde geziniyor gibiydi. "Akanthia onların oyun tahtası. Birbirlerinin dünyayı yok etmesini önlemek için altısının da uyduğu kurallar koymuşlar. Her çağda farklı kurallar ve yeni bir kazanan vardır."

Lio tüm bunları Miranda'nın deli saçmalıkları olarak görmezden gelmek istedi. Ama parşömenlerde Eski Ustalar hakkındaki ipuçlarını okumuştı. Cassia, Btana Ayal'daki harabeleri görmüştü.

Lio bunu hayal edebiliyordu, Gölge Diyar'ı tekrar tekrar harabeye çeviren ve Tenebra'yı gelişen İmparatorluk'a kıyasla bodur bir çocuk olarak bırakan bu çarpık çekişmeyi.

Lio, Miranda'ya inandı.

Kalan kanı eline sürdü. Sevgi dolu bir okşayışla el izini altıgenin tepesindeki Göz'ün üzerine bıraktı. "Her çağda, Efendiler yeni takipçiler seçer ve sadece güçlü olanlar bir sonraki oyuna kadar hayatta kalır. Şu andan itibaren zamanın sonuna kadar her oyunda Koleksiyoncu için savaşacağım."

Onlarla yüzleşti. "Bu zamanda oyunun kuralları, Üstatların kendilerini oyun taşlarına göstermemeleri gerektiği yönündedir. Bu, kendileri için tasarladıkları en büyük meydan okumalardan biridir. Bu incelik ve manipülasyon, strateji ve sabır yarışması Koleksiyoncu'nun unsurudur. Bu onun kazanma çağıdır."

Kıpırdamadan durdu ve yüzünü efendisinin glifine doğru kaldırdı. "Bu ayrıcalığı hak edecek kadar uzun süre tahtada kaldınız: onun adını öğrenebilirsiniz."

Duvara Lio'nun kanıyla İlahi yazılar karaladı.

"Cassia çok yavaş okuyor," dedi Miranda. "Lio, onun için yüksek sesle oku ve ne anlama geldiğini söyle."

"Kallikrates." Bu isim sanki tehlikeli bir tanrıyı çağırıyormuş gibi üzerine bir gölge düşürdü. "İlahi Dilde 'güzel güç' anlamına gelir."

Cassia Lio'ya bir bakış attı. Alaycı bakışından ne söylemek istediğini tahmin edebiliyordu. *Kendinden etkilendi, değil mi?*

Lio onun Zirve'de Koleksiyoncu ile yaptıkları savaştan sonraki sözlerini hatırladı. *Kim olduğu umurunda değil. Benden saygı görmeyecek. O sadece istediğini almaya çalışan çok fazla büyüye sahip başka bir adam. Bu dünya kadar eski ve hepsi aynı.*

Miranda'nın ölümcül vaazının ortasında Lio neredeyse gülecekti.

Sonra büyüü derisinin altında tepe yaptı. Sonunda serbest kaldı. Zehir işini yapmıştı.

Gücü Cassia'yla arasındaki akıntıya karıştı. Cassia'nın nefesi kesildi, vücudu kayışlara doğru havalandı. Miranda aralarında durmuş, konsantre olmuş bir ifadeyle onları izliyordu. Ruh çağırma gücü onların etrafını sarmıştı. Onları mı *inceliyordu*?

"Hypnos'un tırnakları," diye lanet okudu. "Bu şimdiye kadar gördüğüm en doğal olmayan büyüü etkileşim. Ona ne yaptın Lio? Onu senden ayırana kadar büyüünü yerinden edemeyeceğim."

Hespera'nın lütfü. Her zaman olduğu gibi bu saatte de onun ve Cassia'nın umudu buydu. Miranda, Grace bağlarının Cassia'nın büyüüyle nasıl etkileşime girdiğini anlayamıyordu.

"Öğreneceğim," diye uyardı Miranda onları, "ve bir sülüğün bir Hesperine'den beslenmeyi nasıl başardığını keşfettiğimde, bunu sizin türünüz üzerinde temel yer değiştirmeyi nasıl gerçekleştirebileceğimi keşfetmek için kullanacağım."

Lio boş bir tehdit olduğunu umuyordu. O ve Cassia'nın büyü yasalarına karşı gelebilmelerinin tek nedeni, Kutsanmış olmalarıydı.

Miranda'nın dudağı kıvrıldı. "Siz Hesperinler her zaman oyunun kurallarını ihlal ettiniz. Var olmamanız gerekiyor. Bu benim en önemli görevlerimden biri; sizi yok etmek. Nasıl yapacağımı keşfettiğimde sihrinizi çalmaktan zevk alacağım. Ve işim bittikten sonra seni yavaşça öldürmenin her anından zevk alacağım. Zihin büyüü geride bıraktığın tüm insanlara karşı kullanarak senden daha uzun yaşadığımı hayal et."

Bu Lio'yu korkutmuyordu. Ama asıl korkutan, Miranda'nın onlardan Zarafet'in sırrını öğrenebileceğı düşüncesi idi. Hesperinler bin altı yüz yıl boyunca bunu düşmanlarından gizlemeyi başarmışlardı, böylece Hediye Toplayıcılar Özlem'i Lütüflü çiftlere karşı kullanamamışlardı. O ve Cassia, aralarındaki bağın doğasını açığa çıkarmadan bu durumdan kurtulmanın bir yolunu bulmak zorundaydı.

"Dersiniz sona erdi," diye duyurdu Miranda. "Şimdi benim için işe koyulma zamanı."

Lio'ya doğru döndü ve hançerini onun göğsüne sapladı.

BÜYÜK TASARIM

CASSIA ONUN ADINI HAYKIRDI. Büyüsünün seli bir anda durdu ve onu masaya doğru savurdu. Yere yığıldı, prangalarından sallanıyordu.

"Ona canlı ihtiyacınız var!" Cassia bağırdı. Lustra da onunla birlikte kükredi.

"Bu kadar dramatik olma," dedi Miranda. "Bir Hesperine'i öldürmek için bir hançerden fazlası gerekir. Bunu onun büyüsünü durduran bir şey olarak düşün."

"Lio?" Cassia seslendi. "Lio, beni duyabiliyor musun?" Gözleri açıldı ve başını kaldırdı.

"Ben buradayım," dedi. Onun için yapabileceği tek şey buydu. Ona, kendisi için yaptığı gibi, yalnız acı çekmediğini hatırlatmak.

"Biliyorum," dedi kısık sesle.

Lio neden buna katlanmak zorunda? Hayatında hiç kimseye zarar vermemiş olan nazik Lio. Hespera neden onu Cassia'yla eşleştirmiş ve Koleksiyoncu'nun onun için yaptığı planlara sürüklenmesine izin vermişti?

Ayak sesleri Cassia'ya Hediye Koleksiyoncusu'nun tekrar yanına geldiğini söyledi.

Gözlerini Lio'dan ayırmadı.

Miranda'nın sesi masanın karşı tarafından geldi. "Önce en basit çözümü deneyelim. Sana biraz büyü geri yükleyeceğim, böylece artık sülük kullanmana gerek kalmayacak. Belki bundan sonra auranız Lio'yu serbest bırakır." Miranda kıkırdadı. "Sana olacakları açıkladığımda cesur olmaya çalışmanı görmek hoşuma gidiyor. Ama korkunun kokusunu alabiliyorum Cassia. Bu deney için hangi yakınlığı kullanalım? Neden sana Pakhne'nin büyüsünü vermiyorum? Bundan nefret edeceksin."

"Bunların hiçbiri senin suçun değil Cassia," dedi Lio.

Miranda'nın yumruğu göğsüne çarpmadan önce duyduğu son şey onun sesiydi. Cassia'nın kulakları uğuldu ve görüş alanında yıldızlar patladı. Boş göğsüne hava çekmeye çalıştı ama ezici bir ağırlık ciğerlerini çökertiyor gibiydi. Acı boğazını parçaladı.

Ama en kötüsü, bilincinin kaybolduğunu hissetti. Hayır, acıya rağmen uyanık kalmak zorundaydı... Lio'yu korumak zorundaydı...

Karanlığın içine düştü.

Kendine geldiğinde Lio'nun adını söylediğini duydu. "Ben buradayım. Bana geri dön Cassia."

Cassia öksürdü. "Sen iyi misin?"

"Bana başka bir şey yapmadı," diye onu rahatlattı Lio. "Sadece birkaç dakikalığına dışarıdaydın. Yer değiştirme işe yaramadı."

Cassia gözlerini açtığında Miranda'nın hançeri Lio'nun göğsünden çekip çıkardığını gördü. Yüzü acıyla buruştu ve cüppesinde bir kan lekesi belirdi. Büyüsü Cassia'ya çarptı, acısını uyuşturdu ve içindeki boşluğu doldurdu.

Çok fazla güç. Keşke bunu bir şekilde Miranda'nın aleyhine çevirebilselerdi. Ama Cassia bu gücün akışında çaresizdi, vücudu kamburlaştıkça kayışlar tenini ısıırıyordu.

Lio acıyla homurdandı ve kanallama durdu. Hançer tekrar göğsüne saplanmıştı. Miranda çalışma masasının üzerindeki parşömeni açtı ve dudaklarını büzerek parmağını kan lekeli sayfada gezdirdi.

Lustra büyüünün çenesini onun etrafında nasıl kapattığını hissedebiliyor muydu? Eğer öyleyse, hiçbir işaret vermedi.

Cassia, Paradum'un derinliklerine kök salmış vahşi büyüye odaklandı. Lustra geri uzandı ve gizemli duyularında bir sızlanma duyuldu. Ona bir şekilde yardım etmeye çalışıyordu ama bunu yapamıyor gibiydi.

Patria'daki geçitlerdeki büyüye hiç benzemiyordu. Burada, Paradum'da, Lustra yaralı bir hayvan gibi görünüyordu. Kendisini de zarar görmüş bir yaratık gibi hissediyordu, Lustra'nın pençesinin dışında buruşup kalmıştı.

Kendi büyüünün neden olması gerektiği gibi ona gelmediğini anlayamıyordu. Kendisinde ve izin verme alanında bir sorun vardı.

Büyüye olan açlığı karşılığında ona bir şekilde zarar veriyor muydu? Onu Lio'nun büyüyle beslemek Lustra'ya da yardım eder miydi?

Bu fikir Cassia'yı etkisi altına aldı ve bunun tek şansları olduğundan emin oldu. Bu odada güçlü bir müttefikleri vardı: Lustra'nın kendisi. Miranda'ya karşı onun yardımını alırlarsa, onu yenebileceklerine dair umutları vardı.

"Lio," dedi Cassia yumuşak bir sesle.

Başını yavaşça kaldırdı, göz kapakları ağırlaşmıştı. Yine de gözlerinde ona olan sevgisini görebiliyordu. "Evet, gülüm?"

Gözleri yaşardı. Onun yüzünden göğsünde bir Hediye Koleksiyoncusu hançeri vardı ve hâlâ ona gülüm diyordu.

"Beni bir savaş büyücüsünden saklamak için Değişen Kraliçe'nin Yazıtına peçe büyüü yaptığın zamanı hatırlıyor musun?"

Yüzünde bir gülümseme belirdi. "İçinde kalmadın. Onun yerine kendi başına gizlice kaçtın. Her zamanki gibi kendine güveniyorsun."

"Eğer durum tam tersi olsaydı, seni güvende tutması için büyüme güvenir miydin?"

Daha önce ona ince bir mesaj göndermek için bu olaya nasıl atıfta bulunduğunu hatırlayacağını umuyordu. Gündönümü Zirvesi'ndeki o gece bir savaş büyücüsüyle düello yapmak üzereydi ve Cassia'nın ona güvendiğini bilmesi gerekiyordu. Bu gece ise bir Hediye Toplayıcısıyla düello yapacaklardı ve Cassia'ya güvenmek zorundaydı.

Lio'nun bakışları anlayışla keskinleşti. "Evet. Sana koşulsuz güveniyorum." Boğazı düğümlendi. "Benim yüzümden yaşadığın onca şeyden sonra bile mi?"

"Her şeyi yeniden yapardım," dedi, "sadece bana ilk güvendiğin o an için."

Miranda parşömenini kapattı. "İşte bu yüzden bu kadar ilginç rakipler oluyorsunuz. Ortaklığınız hem en büyük gücünüz hem de en büyük zayıflığınız. Birlikte daha güçlüsünüz ve yine de aşkınızı size karşı kullanabilirim."

Önce Miranda'ya karşı kullanmazlarsa.

Miranda göğüs zırhındaki Hypnos'un Gözü'ne dokundu. "Ama görüyorsunuz, bu oyundaki ortağım ikinizden de çok daha güçlü ve ona olan sadakatim, sizin ebedi aşkınız toz olup gittikten çok sonra bile zamanın testine dayanacak."

Cassia'nın yanına döndü. "Tapınak büyücülerinin beni götürmeye geldiği gün Üstat'la tanıştım. *Senin sayende* büyülerimi öğrenmişlerdi. Üstat o bölgedeydi, anlıyorsun ya, sana göz kulak oluyordu. Büyülerim onu etkiledi." Parmaklarını Cassia'nın boğazına doladı. "Beni hiçbir Hesperin kurtarmadı, Cassia. Üstat kurtardı. Ve beni senin dişlerinle bile olabileceğinden çok daha güçlü yaptı."

Cassia, Miranda'nın gözlerinin içine baktı. Küçümsediği arkadaşına. Kendi seçimlerinin yarattığı canavara.

"Sen çok daha iyisini hak ediyordun," dedi Cassia.

"Artık senden daha iyiyim, görmüyor musun? Sen sadece hayatta kalmak için başkasının büyüyle doldurulması gereken boş bir yaratıksın. Bir beslenmeden diğerine ödünç alınmış zamanla yaşayan bir sülük. İştahının kölesi. Eminim ondan beslenirken onu , değil mi? İğrenç. Sende hiç

Kontrol. Kendiniz ya da başkaları üzerinde değil. Kaderiniz üzerinde değil. Ve kesinlikle yuttuğunuz büyü üzerinde de değil. Sen güçsüzsün."

Cassia yüzünde donmuş pişmanlık ifadesini korudu. Miranda'nın az önce önemli bir şeyi açığa çıkardığını belli etmemeliydi.

Cassia'nın emdiği büyü üzerinde kontrolü olduğunu bilmiyordu. Bu Grace'in bir yan etkisi miydi? Yoksa büyüü bir kanallama paradigmasına mı aitti? Sebep ne olursa olsun, Cassia diğerleri gibi sadece bir sülük değilmiş gibi görünüyordu.

"Şu haline bak," dedi Miranda, "bu hale düşmüşsün. Bir düşün. Eğer farklı seçimler yapmış olsaydın, benim gibi olabilirdin."

Bu sözler Cassia'yı hasta etti, çünkü doğruydular. "Geçmişimden ne kadar pişman olduğum konusunda söyledığım her şeyde ciddiye dim. Seni incittiğim için çok üzgünüm Miranda."

"Olma." Miranda'nın eli Cassia'nın boğazında sıkılaştı. "Acıyla olan savaşlarımız gerçek gücümüzü kazanma yolumuzdur. Sen hayatta kaldığım yaralardan birinden başka bir şey değilsin."

İyileştirici büyü Cassia'nın boğazında sarsıldı. Pakhne'nin büyüü, Miranda onu parçalamaya çalışabilsin diye Cassia'yı bir kez daha bir araya getirdi.

"Bu deney senin acıyla bir sonraki savaşın olacak," dedi Miranda. "Lio'nun büyüünü senin üzerinden değiştirmeyi deneyeceğim. Dünyada yükseliyorsun, sülük. Şimdi bir kanal olacaksın. Buna aşinasınız, değil mi? Skleros'un Dexion'un büyüünü bir kanal aracılığıyla değiştirdiğini gördüğüne inanıyorum - o çiftçilerin oğlu."

Cassia zavallı adamın yerde kıvranışını hatırlayınca bir ürpertiye bastırdı. Miranda gerçekten de Cassia aracılığıyla Lio'nun büyüüne erişebilir miydi? Bunu riske atmayı ve öğrenmeyi göze alamazlardı. Miranda hançeri tekrar çıkardığında Cassia hazır olmalıydı. Onun yerine büyüünü Lustra'ya vermek için tek bir şansı olacaktı.

Miranda bir kez daha Lio'ya doğru yürüdü. Parmakları hançerin etrafına dolandı.

Cassia, Lio'nun gözlerinde umut bulabilsin diye hissetmediği güveni toplayarak onun bakışlarını tuttu. Lio ona hafifçe başını salladı.

Hançer Lio'nun göğsünden yırtıldı ve büyüü kanalı yırttı. Cassia bu sefer buna hazır dı. Nefes aldı ve kendini onu sarsan akımın ritmine bıraktı.

Miranda ona doğru yürüdü.

Cassia, Lio'nun büyüünün akımını bedeninden aşağıya, altlarındaki taşlara, Lustra'nın aç midesine doğru yönlendirdi.

Bu evcilleşmemiş varlık Lio'nun büyüünü o kadar sert bir şekilde bozdu ki Cassia'nın boynu geriye doğru kırıldı.

Tanrı yardımcısı olsun. İşe yaramamıştı.

Miranda'nın eli Cassia'nın cüppesinin önünde yumruk şeklinde kıvrıldı. Henüz işe yaramamıştı. Cassia o kadar kolay pes etmeyecekti.

Miranda çekti.

Lio'nun büyüü Cassia'nın göğüs kafesinin altında titredi. Miranda'ya dişlerini gösterdi. Hiçbir Hediye Toplayıcısı onun Zarafetini elinden alamazdı.

Miranda'nın yumruğu sıkılaştı. "Eğer benimle dövüşürsen, bu sana daha çok zarar verir."

Lio'nun büyüüne sımsıkı tutunan Cassia tüm İradesini Lustra'ya odakladı. Kelimeleri anlayamayacak kadar kadim bir varlıktı ama İrade en eski ve en evrensel dildi.

O benim Grace'im, dedi. Benim eşim. O bana bağlı. O senin bir parçan.

Lio'nun büyüünün inleyen vahşi doğayı yıkamasına izin verdi.

Sessizleştiler. Miranda'nın gözleri büyüdü. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Bir sonraki çekişi Cassia'nın dişlerinin ağrmasına ve kemiklerinin gıcırdamasına neden oldu. Ama Lio'nun büyüü altlarında daha da derinlere indi.

"Bu ne cüret!" diye tükürdü Miranda. "Bu imkansız!"

Onun büyüü bize bir armağan, diye seslendi Lustra'ya. Bizi özgür tutuyor ve güçlü kılıyor. Onun gücünü alın.

İzin verilen alan açıldı ve Cassia'yı bir kucak gibi sardı. Lustra'nın çağrısında Lio'nun büyüünü duyabiliyor, ışığını dişlerinde ve pençelerinde hissedebiliyordu. Kan büyüü köklerinin derinliklerine akıyordu.

Panjurlar kırılarak açıldı ve dikenli sarmaşıklar pencerelerden içeri girdi. Pervazın üzerinden hızla geçtiler ve duvar yıkılana kadar taşlar güçleri altında ufalandı.

Ötede Cassia'nın bahçesinin kalıntıları uzanıyordu. Bir zamanlar düzenli olan sıraları boğan yabancı otlar ve ısırgan otlarının arasında Hespera'nın dikenleri toprağı yırtıyordu.

"Hayır!" Miranda çığlık attı. İki elini de Cassia'nın boğazına kapattı ve ruh çağırma büyüü Cassia'nın göğsünü sanki kalbini oymak istermiş gibi çizdi.

Sonra solgun eller Miranda'ninkilere dolandı ve onu Cassia'dan ayırdı. Hediye Koleksiyoncusu odanın diğer ucuna savruldu. Çalışma masasına çarptı ve sendeledi.

Lio, dişleri tamamen açılmış ve bilekleri kan içinde Cassia'nın üzerinde duruyordu. Ondan zincirle bağlı olduğu duvara doğru baktı. Onun

Kelepçeler kırılmış ve bükülmüş, parçaları ve Miranda'nın hançeri sarmaşıkların pençesinde yatıyordu.

Lio bir eliyle masaya ağır bir şekilde yaslandı ve bahçe çantasını karıştırdı. Küreğini çıkardı. Keskin kenarıyla bileğindeki deri kayışı kesti. Bağlarındaki nekromansiyi hissedebiliyordu ama kan ve Lustra büyüsünün parlamasıyla küreği deriyi yarmaya başladı.

Lio'nun arkasında Miranda ayaklarını buldu. Cassia bir uyarıda bulunamadan dikenli bir sarmaşık Miranda'nın bileğine dolandı ve onu yere sürükledi.

Lio küreği bir hamlede manşetin içinden geçirdi. Cüppesindeki kan lekesi genişledi.

"İç." Cassia bileğini kaldırdı.

Onun üzerine eğildi ve damarını ısırdı. Vücudu sarsıldı ve boğazından şaşkınlık dolu bir ses çıktı.

"Sorun ne?" diye homurdandı.

Ama bunu söylerken bile hiçbir şeyin ters gitmediğini fark etti. Kanalın içinde açıldığını hissetti ve bir çığlık attı. İzin verilen alanın vahşiliği damarlarından geçerek adamın ağzına doğru aktı.

Büyüsü sadece Lustra'ya akmıyordu. Lustra'nın gücü kanı aracılığıyla ona akıyordu.

Lio'nun arkasında, Miranda sarmaşıklara karşı gerilmiş, çalışma masasından düşen bir satıra uzanıyordu.

"Serbest kalacak," diye bağırdı Cassia.

Lio bir solukla kadının damarını mühürledi ve ağzı kadının kanıyla lekelenmiş halde ayağa kalktı. Küreği ondan aldı ve göğsündeki kayışı kesmeye başladı. "Bunu yapabilirim. Miranda'ya odaklan."

"Onun rüya koruyucularını kırmalıyım."

"Lustra siz büyü yaparken sizi koruyacak."

Miranda'nın eli satırın etrafına dolandı. Sarmaşıkları kesmeye başladı ve sarmaşıklar büzüşerek etrafına ölü gibi düştüler.

Lio Hediye Koleksiyoncusuyla yüzleşmek için döndüğünde tüm cam şişeler paramparça oldu.

CASSIA'NIN TEMİZLEYİCİ KANI Lio'nun damarlarında dolaşarak zehrin verdiği uyuşukluğu uzaklaştırdı. İzin verilen yerin büyüsü içinde zonkluyordu. Kendini hiç bu kadar güçlü hissetmemişti.

Lio bir başka havalanma patlamasıyla Miranda'yı odanın diğer ucuna uçurdu. Satırı ulaşamayacağı bir yere çarptı. Onu hapsettiği duvara çarptı ve Lustra'nın sarmaşıkları etrafını sararak onu olduğu yerde sabitledi. Lio ona doğru ilerledi.

Miranda çenesini kaldırdı. "Elinden gelenin en kötüsünü yap. Ben senin Hesperine hassasiyetlerini kıvrandıracak işkencelere dayanacak şekilde eğitildim. Bana zarar veremezsin."

"Seni incitmek istemiyorum Miranda. Ama sana söz veriyorum, Efendi'nin var olduğu çağlarda hiç kimsenin çekmediği acıyı çektirmenin bir yolunu bulacağım."

Lio onun şakaklarını kavradı ve tüm gücüyle zihnine vurdu.

Düşüncelerindeki zehir uzaklaştı ve zihinsel hançerlerinin iğnesini zar zor hissetti. Lustra'nın güçlendirdiği, katman katman rüya koruyucuları onun sihirbazlığı altında buruştu.

Sonunda onun gözlerinde korkuyu gördü. Korkmuş bir çocuk gibi onun kucağında inledi. Bir zamanlar olduğu kız.

Cassia bu hale gelebilirdi. Ama Miranda da Cassia olabilirdi.

Lio onun başını ellerinin arasına aldı ve zihninin en derin noktalarını nazikçe açtı.

Gördükleri onu geri çekilmek istemeye itti. Her şey düşüncelerinde, her hamlesi planlanmış ve etiketlenmiş bir oyun tahtası gibi düzgün, karmaşık kalıplar halinde düzenlenmişti. Efendi'nin bu zamandaki tasarımı.

"Görüyor musun?" diye fısıldadı. "Çok güzel değil mi?"

Tenebra'nın alevler içindeki görüntüsünü gördü. Savaş büyücüleri, gölge koğuşları saldırı karşısında paramparça olan Hesperines errant'a ateş fırlattı. Halkının kanı, bedenleri ışık parıltıları içinde kaybolmadan önce toprağı ıslattı.

"Şartlardan biri de bu." Miranda gülümsedi. "Tarikatlar ve Hesperinler Tenebran topraklarında savaşmak zorunda."

"Bu bir daha asla olmayacak," dedi Lio. "Son Savaş sona erdi."

"Ama bir sonraki savaş çoktan başladı. Onu bizim için sen başlattın."

"Biz her zaman barış için çabaladık!"

"Görüşmeleriniz bir kuşatmayla sonuçlandı değil mi? Lucis'in saldırmak için neden o ana kadar beklediğini sanıyorsunuz? Küçük konseyinizi istediğimiz zaman ezebildik ama Efendi Solia'nın kazanmasını istedi."

"Hayır." Bu olamazdı. Uğruna çalıştıkları her şey... bu olamazdı. Başından beri Efendi'nin planının bir parçasıydı. Olabilir mi?

"Solia oyunumuz için bir armağan," dedi Miranda. "Uzun zamandır türünüzü savaşa çekmeye çalıştık ama nafile. Ama şimdi, nihayet, Tenebra'nın Hesperinlerin uğruna savaşacağı bir kraliçesi var."

Hespera onlara yardım etti. Miranda haklıydı.

Mantığı onu komplonun derinliklerine götürdü ve ikinci önkoşulu gördü. Lucis içeri girip kapıyı arkasından kapatırken Thalia Solorum Sarayı'ndaki bir yatak odasında bekliyordu. Lio görüntüden uzaklaştı.

"Efendi, Cassia'yı üretmek için Thalia ve Lucis'i çiftleştirdi," dedi Miranda, "hükümdarlık soyundan bir Silvicultrix."

Üçüncü gereklilik Lio'nun gözünün önünden geçti. Cassia masaya bağlanmıştı ve Hediye Koleksiyoncusu üç büyüü ondan çekip çıkarıyordu. Cassia'nın çılgınlıkları Lio'nun kafasında yankılandı.

"Neden?" Lio talep etti. "Hepimizin hayatıyla oynamak ona ne kazandıracak?"

"Oh, işte önemli sır bu. Bunu sana söyleyemem. Hayır-hayır lütfen, eğer öğrenirsen Efendi beni asla affetmez-lütfen, Lio..."

Lio, yalvarışlarının peşini bırakmayacağını bilerek Miranda'nın zihninin derinliklerine doğru ilerledi.

Düşünceleri onu Solorum Sarayı'nın içindeki Lustra geçitlerine götürdü. Orada büyük bir taş kapı mühürlenmiş halde bekliyordu. Miranda'nın zihnindeki son savunmaya bir büyü patlaması yöneltti.

Yalvarışları bakışlarından silinmişti. Yalvarması kesildi. Dudaklarından Koleksiyoncu'nun derin, erkeksi sesi çıktı. "Eğer bu sırrı istiyorsan, bunun için benimle düello yapman gerekecek."

Lio arkasında bir şangırtı duydu. Cassia'nın özgür olduğunu görmek için omzunun üzerinden baktı. Ama ayakları yere değdiği anda yere yığıldı. Küreği elinden kayarak hasta odasının taş zeminine çarptı ve değerli eseri paramparça oldu.

Lustra tısladı ve Lio onun iradesini biliyordu.

Cassia'yı kurtaramazdı. Nedenini anlamıyordu ama ne yapması gerektiğini biliyordu.

Lio Koleksiyoncu'nun gözlerinin içine baktı. "Sırlarınızı saklayın. Kraliçeni alıyorum."

Miranda'nın zihnine bir kez daha vurarak onu derin bir bilinç kaybına sürükledi. Adam ondan uzaklaşırken, kargası tekrar omzuna tünemek için uçtu ve endişeyle saçlarını kemirdi.

Lio Cassia'yı kollarının arasına aldı. Kanallama yeniden hizalandı ve Lustra onlara büyüsünü geri verip hepsini solmakta olan Zarafetine akıtırken ayaklarının üzerinde sallandı.

Adım atmaya çalıştı. Ama geçitler kadar izin verilen alan da onu tutuyordu. Onu güvenli bir yere götürmek için Paradum'dan çıkmak zorundaydı.

Kırık duvarın ve dikenlerin üzerinden havalandı. Bahçenin üzerinde onu kimin beklediğini görünce havada dondu kaldı.

Sklerós yıkık dökük bir duvarın tepesinde duruyordu, kolunun kıvrımında bir arbalet duruyordu. Yaralı yüzü bir gülümsemeye dönüştü. "Efendi'nin kraliçesini alıp kaçmana bu kadar kolay izin vereceğini mi sandın?"

Lio'nun görüş alanının sınırlarında, bir pelerin şakırtısı ve bir mahmuzdaki ay ışığının parıltısı ona diğer Hediye Toplayıcılarının geçmekte olduğunu söylüyordu.

Lio Lustra'nın gücüne uzandı ama bağlantı kopmuştu. Onu hayatta tutmak için tüm büyüsünü tekrar Cassia'ya bağlamıştı.

Gücü bu kadar çok Hediye Toplayıcısının rüya korumasını kırdığında Cassia'nın zamanı dolmuş olacaktı.

Sklerós hâlâ gülümsüyordu ki bir kılıç havada süzüldü ve kopan kafasını aşağıdaki avluya yuvarladı. Yayı ve bedeni de peşinden dikenlerin arasına düştü.

Rudhira elinde Thorn'la duvarın üzerinde duruyordu, adamas kılıcı Hediye Koleksiyoncusu'nun kanıyla kıpkırmızı parlıyordu. Daha fazla Hücumcu ortaya çıkıp Hediye Toplayıcıların üzerine çullanırken Lio'nun etrafında savaş sesleri patlak verdi.

Lio Ritüel babasına baktı. "Senin İlk Kan Çemberi'nde olduğunu sanıyordum."

"Öyleydim. Orthros Ayrılış'a karşı oy kullandı. Halkımız Tenebra'yı ya da benim Görevimi terk etmedi." Rudhira havalanarak Lio'nun önünde durdu ve prensin iyileştirici büyüsü Cassia'nın içine doldu.

"Çok geç olamaz," dedi Lio. "Bana onu kurtarabileceğimi söyle."

"Evet." Rudhira Cassia'nın gevşek elini Lio'nun göğsüne doğru yaklaştırdı. "Acele edersen Hediye onu hâlâ kurtarabilir. O benim gücümün ötesinde ama Hespera'nın değil."

Başka bir büyücünün cesedi bahçe kapısından içeri girdi ve Mak ile Lyros onun üzerinden havalanarak Lio'nun yanına geldi.

"Tanrıça'ya şükürler olsun," dedi Lio. "Hepiniz buraya nasıl geldiniz?"

Kalos, parmak eklemleri kan içinde gölgelerin arasından çıktı. "Kimsenin benden bir kaleyi saklayamayacağını söylemişim."

"Hücum'un geri kalanı Patria'da," dedi Lyros hızla. "Koğuşlarıyla birlikte kale Lucis'e karşı direniyor."

"Lio ve Cassia'yı buradan çıkarın," diye emretti Rudhira. "Bu ölüm yuvasını bana bırakın."

"Seni sağ salım eve götüreceğiz," diye söz verdi Mak.

"Seni dışarı çıkaracağım. Benimle gelin." Kalos çağırdı.

Lio, Mak ve Lyros'un muhafızları etraflarını sararken gözcüyü takip etti. Kalos bahçe kapısından hızla geçip Agata'nın fırından bir grup tart daha çıkardığı ve bir Tenebran ninnisi söylediğı mutfağı girdi.

Üç Hediye Toplayıcısının daha beklediğı, bir zamanlar elma bahçesi olan iskelet halindeki ağacların arasından çıktılar. Arbalet okları Mak ve Lyros'un korumalarından sekiyordu. Ölümsüze yakın daha fazla düşman, onlarla güvenlik arasında duruyor, Cassia'nın hayatı kayıp giderken onları yavaşlatıyordu.

Mak ve Lyros ileri atıldılar ama büyücülere ulaşmadan Hediye Toplayıcılar alevler içinde kaldı. Sendeleyerek kenara çekildiler ve Solia'nın ağacların arasında, zarif etekleri kan ve küle bulanmış, elinde kılıcıyla durduğunu gördüler. Knight onun yanındaydı, ayaklarının altındaki Lustra gibi hırıyordu.

Hediye Toplayıcılarının çığlıkları üzerine Solia, "Bırakın yansınlar," diye seslendi. Lio rahat bir nefes aldı ve ona doğru koştu.

Büyülü ateşi ve Şövalye'nin şaklayan çeneleri, Deneme kardeşlerinin koruyucuları ve Kalos'un rehberliğıyle Castra Paradum'a doğru savaşarak ilerlediler. Sakat Hediye Toplayıcıları geride bıraktılar ve duvarlardaki ölümsüz okçulardan kaçtılar. Miranda'nın kansız hizmetkârları köşelere sinmiş ve ahırlardaki ölümsüz atlar korku içinde kişnemişti.

Solia, dış bailey'deki bir kapıda başka bir ateş topuyla kapıyı patlattı. Mak ve Lyros çıkışı temizlemek için çarpık demir ve tahtaları söktüler. Lio'yu takip ederek içeri girdiler ve Solia kapıyı arkalarından yıktı.

Kale duvarlarının ötesindeki tarlalar garip bir şekilde huzurluydu. Solia isli eliyle Cassia'nın saçlarını alnından geriye doğru taradı.

"Majesteleri," dedi Lio, "kuşatmayı kız kardeşiniz için terk

ettiniz." "Ben önce onun kız kardeşiydim. Burada ne oldu, Lio?"

Kalos, "İzin verme sitesi bozuldu," dedi. "Hiç bir şey hissetmemiştim. Burada kötü bir şey oldu."

"Onu başka bir yere götürebilir miyiz?" Solia sanki tanrılara yumruk sallamak ya da dünyanın kanunlarında bir delik açmak istermiş gibi talepte bulundu.

"Onu bulmamız için zamanı yok. O..." Lio bu kelimeyi söylemek istemiyordu ama bilmeyi hak ediyorlardı. "O ölüyor. Onu hayal kırıklığına uğrattım."

"Hayır, Lio." Mak onun omzuna destekleyici bir el koydu. "Onu kurtarabilecek tek sensin."

"Onu eve götürün," dedi Lyros.

"Büyüsü olmayacak." Lio'nun sesi kesildi.

Solia onun yüzüne dokundu. "Dişlerini gösterecek. Bu senin beşinci doğumun, Lio. Kız kardeşime hediye ver. O da bunu isterdi. Ve ne olursa olsun, seni kutsuyorum."

"Bu çok daha değerli, Grace-Sister."

"Onu asla göndermek istemediğimi söyle. Ama siz ikiniz o kadar özverilisiniz ki, istesem bile izin alanına gitmeyeceğinizi biliyordum. Sizi uzaklaştırmak zorundaydım. Onu her zaman yanımda istediğimi söyle... sonsuza dek."

Bu kelime *sonsuza dek* aralarında havada asılı kalmış, onu umut etmeye cesaretlendirmişti. "Bildiğinden emin olacağım."

Solia gitmelerine izin verdi. "Biz kalıp savaşağız."

"Dikkatli ol," dedi Lio, boğazı düğümlenerek. "Sana yeni dişlerini göstermek isteyecektir."

Ama en büyük mücadelenin hâlâ önlerinde olduğunu biliyordu. Onun dönüşümü. Lio Cassia'yı göğsüne yasladı ve onları Tenebra'dan uzaklaştırdı.

HEDİYE GECELERİ

33 Eidon, 1597 IS

OceanofPDF.com

PARTAKING

Komnena Hanesi'nin Ritüel Çemberi Lio'yu eve çekti. Kan bağlarının gücünü tekrar ayaklarının altında hissettiğinde dizlerinin üzerine çöktü. Üzerindeki bir yaradan hâlâ kan damlıyordu ve Hespera'nın gülünün mermer mozaiği üzerinde bir libasyon oluşturunuyordu.

Tanrıça, Cassia'nın hayatta kalmasına izin ver.

Kahve fincanları masaya çarptı ve ailesi yerlerinden fırlayarak etrafına toplandı. Tanıdık sesleri, öfkeleri ve empatileriyle Birliği sarsana kadar doldurdu.

"Annassa Soteira'yı getirin," diye yalvardı.

Annesi uzaklaştı. Babası bileğini ağzına bastırdı. Lio derin derin içti, göğsünün birbirine kenetlendiğini ve kanındaki zehrin daha da azaldığını hissetti. Büyüsü canlandı ve kanala aktı ve Cassia'nın kalp atışları daha da hızlandı. Bu gece onun için soyunun tüm gücüne ihtiyacı olacaktı.

Argyros Amca'nın büyüsü Lio'nun zihnine dokundu, bir thelemancer'ın nazik sondası hasar olup olmadığını kontrol ediyordu. Bu geceki düelloların hayaletlerini kesinlikle hissedebiliyordu.

"Savaş nerede?" Lyta Teyze sordu.

Patria. Paradum. Şu anda Lio'nun odak noktası bunların hiçbiri değildi.

"Cassia'nın içinde. Bırakma alanı onun büyüsünü uyandırmadı. Lustra benden onu kurtarmamı istedi." Kraliçe Soteira'nın varlığı Komnena Evi'ni tonozlu

tavanlarına kadar doldurdu. As o dokundu Cassia'nın

Kafa, ve sıcaklık . onu iyileşme

hem onu hem de Lio'yu sarmıştı. "Demek iş bu noktaya geldi." "Yetenekleri için yeterince güçlü mü?" Lio sordu.

"Onu geldiğinde güçlü yapacağım. Gerisini sen ve Hespera yapmalısınız. Annenden iç."

Lio annesinin bileğini kabul etti. Boştaki eliyle Cassia'nın endişeli köpeğini okşadı, sesi kriz anlarında her zamanki gibi sakindi. "Yavrular bu gece Kadi ve Javed ile birlikte Argyros Evi'nde. Knight'ı onlara götüreceğim."

Lio Ritüel İçkisini tamamladığında "Teşekkür ederim," dedi.

"Sandıklarınız konutunuzda," dedi. "Yatağın üzerinde çarşaflar var ve büyü ışıkları açık."

Tanrı annesini böyle bir zamanda böyle şeyler düşündüğü için korusun. Babası onun bileğini sıktı. "Ne yapacağını biliyorsun, Lio. Her şeyi Cassia'nın ihtiyacı olan şey senin içinde. Git ve Hespera'nın başından beri ikiniz için istediği şeyi yap."

Amcası onu kucakladı ve bir eliyle Cassia'nın madalyonuna dokundu. "Sağ salim geldiğinde bir büyü ışığı gönder, olur mu?"

"Gece boyunca dua edeceğiz," diye söz verdi Lyta Teyze.

"Tanrıça'nın Gözleri yolunuzu ," dedi Kraliçe Soteira, "ve onun karanlığı sizi Sığınak'ta tutsun."

Kraliçelerinden birinden aldığı bu hayır duasıyla Cassia'yı evlerine götürdü. Yatak odalarının üzerindeki Sığınak koğuşu etrafına kapandı. Sonunda bu onu kaçtıklarına ikna etti.

Mabetleri hâlâ buradaydı. Tepe pencerelerindeki dört vitray panel odayı renklerle dolduruyordu. Boş pencere çerçevelerinin ötesinde, iki ayın ağaran hilalleri Cassia'nın Hediye Gecesi'nin üzerinde alametlerini parlatıyordu.

"Benimle kal Cassia," dedi. "Sana daha sonra yapmak istediğim ayçiçeği penceresini görmek için kalmalısın."

Hızla hareket ederek onu büyük, yuvarlak yataklarına yatırdı. Yatağın direklerinde yetişen güller sanki Lustra büyücüsünün sıkıntıda olduğunu hissetmiş gibi titreyerek yüzlerini Cassia'ya doğru çevirdiler. Birinin yan masaya koyduğu erken açmış ay çiçeği de öyle.

"Benimle kal. Uyandığında ve bu çiçeklere baktığında yüzünü görmek istiyorum." Lio elini kaldırdı ve ferforje yatak başlığına yerleştirilmiş glif taşıyı kavradı. Sığınak koğuşu yenilenmiş bir güçle titreşiyordu. Buna ihtiyaçları olacaktı.

Ona kanını verdiğinde sihrinin ya da sihirsizliğinin ne yapacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Korkma." Onu yıkık dökük kıyafetlerinden sıyırdı. "Sinirlerini yatıştırmak için sana bir temizlik büyüsü yapacağım. Korktuğunda temiz hissetmeye ihtiyacın olduğunu biliyorum."

Ölüm kokusunu ikisinden de kovdu. Miranda'dan kalan hiçbir pisliğin Mabetlerini kirletmesine ya da Cassia'yı dönüştürürken zehir kan dolaşımına karışmasına izin vermeyecekti.

Korumalı küpesini hatırlayarak fiske vurup çıkardı, ardından yırtık pırtık cübbesini yere fırlattı. Havalanarak kıpkırmızı yatak örtüsünü geriye attı ve siyah ipek çarşafların üzerine yerleştirdi. Hediye Gecesi'ni huzur içinde geçireceklerini düşünürken bu oda için ne kadar aptalca, romantik lüksler seçmişti.

"Koleksiyoncu'nun bunu elimizden almasına izin vermeyeceğim. Sana söz veriyorum, bu geceyi hayatımızın en güzel gecesi yapacağım."

Bu onun sonuncusu olsa bile.

Hayır, içinde herhangi bir şüpheyi izin veremezdi. Onun inancına ihtiyacı vardı. Sonunda elçi madalyonlarını ve sarmaşık kolyesini çıkardı. Onlara bu konuda rehberlik edebilecek hiçbir obje yoktu. Tüm sihir kendi içlerinden gelmeliydi.

Lio, Yetenek Verme'nin her aşamasını zihninde mantıksal bir sırayla tekrarlardı. *Her seferinde bir adım. Her seferinde bir meydan okuma yapın ve sahip olduğunuz her şeyi verin.*

Önce onu kanını yutacak kadar uyandırması gerekiyordu. Yatak başlığına yaslanarak Cassia'yı kucağına çekti ve yüzünü omzuna yasladı. Onun zihnine uzandı. Birkaç dakika öncesine göre daha uzak hissediyordu.

"Benimle kal Cassia!" Büyüsünü zihin koğuşunun derinliklerine gönderdi ve Cassia'nın bilincini sarstı.

Hâlâ kollarında gevşek bir şekilde yatıyordu.

"Hayır," dedi, "çok geç değil."

Lio dişleriyle bileğini kesti ve kanayan damarlarını Cassia'nın ağzına bastırdı. Serbest eliyle boğazına masaj yaptı. "İçin majesteleri. Her zaman istediğin şey buydu. Sonunda bunu sana verebilirim. Benim için iç."

Onun dokunuşuyla yutkunduğunu hissetti. *Oh Tanrıça, teşekkür ederim.*

Cassia'nın Yeteneği başlamıştı.

Ellerini onun bileğinin üzerine kapattı. Onu kendine doğru tutarak, donuk ölümlü köpek dişlerini adamın açtığı yaralara sapladı.

"Bu hayatımda hissettiğim en güzel şey Cassia."

Boğazında miyavladı ve emdi. İlk kez ondan içerken onun güzel ela gözlerine baktı.

Dünya durmuş gibiydi. Tüm varlığı, kanının bileğinden çıkıp kadının ağzına akması hissine odaklanmıştı. Damarlarındaki çekimi, enfes bir acıyı hissetti. Dilinin tenindeki dokusu. Bu

Kör dişlerinin verdiği zevk-acı, etini ona açık tutmak için iyileştirici gücüyle savaşıyordu.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı.

Cassia daha da yaklaştı, burun delikleri açıldı ve inledi.

"Tadım çok mu güzel, Majesteleri?"

Daha sert emdi ve kalçasını adamın kasıklarına sürttü. Boştaki eliyle onu sabit tutmak için etrafına uzandı. "Henüz değil, gülüm. Bunun için daha sonra zaman ve o zaman..." Nefesi boğazında düğümlendi. "...hayal ettiğin her şeyi. Söz veriyorum."

Ama önce bundan kurtulması gerekiyor.

Grace'in kanını almak için kendini masum içgüdüsüne teslim ederek Partaking'i izledi. Bu saf anın sonsuza dek sürmesini diledi. Ama kanı onu iyileştirmeden önce canını yakacaktı.

İmgelemleri başlamak üzereydi.

OceanofPDF.com

DIVINING

Kanı dışında HER ŞEYİN ÖNEMİ KALMADI.

sonraki yudumu içine çekmeli. Ve bir .

Tadı ev gibiydi. Derin, soğuk karlar ve sıcak, şefkatli kahkahalar. Mutluluk gibi. Mürekkep, ay çiçekleri, yıldızlı gökyüzü. Şehvet, aşk ve onu korumak için yaratılışın özünü yırtabilecek kadar güçlü bir öfke gibi.

Tüm hayatlarını onun kanında tattı, onu iyileştiren her anı ve önünde uzanan her yüzyılı.

Hâlâ sahip olabilecekleri hayatlara tutunarak daha sıkı ısırıldı.

"Evet," dediğini duydu, "benimle dövüş."

Adam onun kalçasını tuttu ama kadın kıpırdamadan duramıyordu. Her yutkunuşta bacaklarının arasında sıcak, sıvı bir arzu birikiyordu. Hiç hayal etmemişti. Başka hiçbir şeyin tadı bu kadar güzel olamazdı. Yemeğin ve şarabın tadını unutmuştu. Ayak parmaklarını kıvırdı, kranası sadece onun tadıyla serbest kalmanın eşiğinde gerildi.

Ona baktı, bakışları yüzünde perçinlenmişti. "Oh, Cassia. Bu... inanılmaz derecede gurur verici. Teşekkür ederim."

Bir yudum daha aldı ve adamın tadı, içinden çıkmekte olan bir doruk noktası geçirdi.

"Orgazm olduğunda her zaman çok güzelsin," dedi, "ama kanım çenenden aşağı akarken seni görmek..."

Vücudu sakinleşti ve üzerine tatlı bir rehavet çöktü. Karnındaki sıcaklık yayılmaya başladı. Tuhaf bir bu, bacaklarından parmak uçlarına kadar inen bir karıncalanma. Ürperdi.

Ona daha sıkı sarıldı. "Her şey yolunda, Majesteleri. Olması gereken tam olarak bu. Kan büyüsü vücudunuza yayılacak ve böylece sizi değiştirebilecek. Açlıktan ölmek üzere olan auranız buna sahip olduğu için çok memnun olacak."

Sıcaklık, damarlarında hızla dolaşan bir ısıya dönüştü. Çok büyük ve ondan çok daha güçlü bir şey onu kontrol altına alıyordu. Korku içinde parladı.

"Kontrolü bırakmanın senin için her zaman zor olduğunu biliyorum," dedi Lio, "ama ben sana rehberlik etmek için buradayım. Yeteneğe teslim ol, Cassia Komnena."

Bu gücü biliyordu. Onu ele geçiren büyü çok tanıdıktı. Hayatının en kötü gecelerinde onu güvende tutmuş ve ona umut vermişti. Hesperin gücü. Kan büyüü.

Ve şimdi onun içindeydi.

Lio'nun kanı ve Hespera'nın büyüü vücudunun içindeydi. Artık geri dönüş yoktu.

Büyü gözlerine ulaştığında, görüşü bulanıklaştı. Lio'nun üstündeki yüzü solmaya başladı.

"Ben buradayım." Sesi çok emin ve kararlıydı. "Kehanetiniz başlıyor. Grace Union'da seninle birlikte vizyonları deneyimleyeceğim ve thelemancy'im sana daha da fazla yardım etmemi sağlayacak. Bunu birlikte yapacağız."

Korku içine çöktü ve gitmesine izin vermedi. Geçmişini onun için geliyordu ve onunla yüzleşmeliydi.

Lütfe, Hespera. Affet beni. Kurtar beni.

Bu dua, anıları onu boğmak için yükselmeden önceki son tutarlı düşüncesi idi.

CASSIA elinde küreğiyle ayağa kalktı ve sıra sıra dizilmiş bezelye fidelerini inceledi. Güneş küçük yeşil yapraklarının üzerinde parlıyor ve ağrıyan kaslarını ısıtıyordu. Knight yan yatmış, bahçenin kenarında güneşleniyordu.

Bununla gurur duyduğunu fark etti. Paradum'un dört bir yanındaki insanlar onun bezelyelerini yiyecekti. Ve onları onun yetiştirdiğini bileceklerdi. Hayatında ilk kez bir şey yaratmıştı. Başkaları için önemli olan bir şey.

Bu duygunun ne emin değildi, küçük ve yeniydi, topraktan çıkan küçük bitkiler gibi içinden çıkıyordu.

"Mutluydun." Lio peçeli saat bornozuyla onun yanında durdu, çıplak ayak parmakları toprağı kazıyordu. Gözlerini gölgelemek için bir elini kaldırdı. Güneş ışığında çok yakışıklı görünüyordu.

"Burada olmana sevindim," dedi. "Sen de benim güzel anılarımı görmelisin."

Cassia tekrar diz çöktü ve eliyle bir bezelye fidesini ölçtü. Paradum halkına şimdiye kadar tattıkları en iyi sebzeleri yetiştirecekti. Kararlıydı. Bu amaç duygusu onu dolduruyordu.

Kendi başına bir güç oluşturuyor ve ondan dışarı akıyor gibiydi. Göremediği başka bir şey onu karşılamak için yerden kabardı. Dünya yer değiştirdi ve kendini sabitlemek için küreğini yere sapladı, sapına yapıştı.

İçinden hiç bilmediği bir coşku geçti. Gözlerinin önünde bezelye fideleri büyümeye başladı. Sebzelerinin omuzlarına kadar yükselmesini donmuş bir şaşkınlıkla izledi.

Hâlâ şaşkınlıkla onlara bakıyordu ki mutfak kapısındaki hareket dikkatini çekti. Miranda elinde bir bıçak ve ağzının yarısına kadar gelmiş bir elma dilimi ile orada duruyordu.

Cassia'nın gücü aniden tükendi. Cassia yan tarafına yuvarlanırken Lio onu yakaladı.

Başını kucağına yasladı. "Cassia, az önce ne oldu? On dört yaşındayken Paradum'da büyü mü kullandın?"

"Bilmiyorum. Hatırlamıyorum."

"Hediye kayıp anılarınızı geri getiriyor. Gördükleriniz bize gerçekte ne olduğunu gösterecek."

Miranda koşarak Cassia'nın yanına gitti ve kalkmasına yardım etti. Cassia'nın kolunu omuzlarına doladı ve onu mutfak kapısına doğru götürdü. "Merak etme. Agata'ya söyleyeceğiz. O ne yapacağını bilir."

Anı bulanıklaştı. Cassia kendini mutfak masasında, iki yanında Lio ve Miranda'yla otururken buldu.

Agata karşılarındaydı, gözleri parlıyordu. "Kyria kutsa, kızım. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Ben... Benim sihrim var." Cassia bunu yüksek sesle söylemeye devam ederse belki de buna inanacaktı.

Agata gülümsedi. "Emin olmak için bahçe büyüsü."

Cassia küreğini kucağına sıkıştırdı. "Bu bir tapınağa girmem gerektiği anlamına mı geliyor?"

"İstediğin bu mu?" Agata sordu.

Solia öldüğünden beri hiç kimse Cassia'ya ne istediğini sormamıştı. Cassia ne istediği konusunda fazla düşünmemeye özen gösterirdi. Bu sadece hayal kırıklığına yol açardı.

Miranda, başı Cassia'yla arasındaki bankta duran Knight'ın kulaklarını kaşıdı. "Ben böyle bir şey istemezdim. Peçeler ve duvarlar arasında sıkışıp kalmak mı? Tüm o kurallar ve bir programa göre dua etmek? Bu buradan bile daha kötü."

"Yakınlarda hiç tapınak var mı?" Cassia sordu. "Yine de Paradum'u ziyaret edebilir miyim?"

"Elbette canım," dedi Agata. "Patrian tapınağındaki büyücülerle iyi dostum. Onlara senden bahseder bahsetmez, seni başka bir tapınaktan önce kapmak isteyeceklerdir. Eğer orada peçeyi alırsan, birbirimizi sık sık görebiliriz."

Bu yeni duygu Cassia'nın içini her zamankinden daha güçlü bir şekilde sarsmaya başladı.

"Bir piç olmama rağmen beni içeri alırlar mı?" diye sordu.

Agata onun elini okşadı. "Bunun bir önemi yok tatlım. Büyün yüzünden seni içeri alacaklar. Ve bunun için sana saygı duyacaklarını söyleyebilirim. Nasıl çalıştığını öğrenecek ve her gün bahçelerinde çalışacaksın."

Miranda onun koluna dokundu. "Eğer istediğin buysa Cassia, bunu yapmalısın."

"Paradum'dan gönderilmemem için tek yol bu. Veda etmek zorunda kalmayız... babam izin verdiği sürece."

Agata'nın ifadesi daha ciddi bir hal aldı. "Kanun böyle. Tarikatların gözüne girmek istiyorsa, seni tapınağa adamaktan başka çaresi yok. Sen Kyria'nın büyücülerine ait olacaksın, ona değil."

Cassia'nın hiç hayal etmediği bir gelecek önünde açıldı.

Özgürlük.

Bunu *istedi*. Bunun için acı çekiyordu. Ve bunu ondan almasına izin vermeyecekti.

"Ben bir büyücüyüm," diye nefes aldı. "Tapınağa gireceğim."

Kral ona bir daha asla zarar veremeyecekti.

Şimdiki zamanın Lio'su geçmişin Cassia'sına elini uzattı. "Keşke sen de buna sahip olabilseydin."

Onun parmaklarını kavradı. "Ya öyle olsaydı? Ya Ekinoks Zirvesi yerine bir tapınakta olsaydım ve seninle hiç tanışmasaydım?"

"Yapardın, bundan eminim. Hespera bir yolunu bulurdu. Keşke bana daha kolay bir yoldan ulaşabilseydin." Acı gözlerini doldurdu. "Bunun ne anlama geldiğinin farkında mısın?"

Anının verdiği mutluluk kaybolmaya başlamış, yerini bir sonraki adımdan duyduğu dehşete bırakmıştı.

"Bu... bu benim bitki büyüyümdü," dedi. "Onu bana izin veren yer verdi. Sekiz yıl önce."

Mutfağın dışından gelen bağırışlar Cassia'yı hafıza yoluna geri çekti. O ve Miranda meyve bahçesine açılan kapıdan dışarı bakmak için sıçradılar. Ama Miranda görülemeyeceğı bir yere çekildi.

Kalenin lordu, av yayını sallayarak elma ağaçlarının altındaki huzuru bozuyordu. Küfrederken bira göbeğı kemerinin kenarından sarkıyordu. "Pis leş yiyiciler, hep benim olanı çalıyolar!"

"İçeri gel," diye mırıldandı Agata. "Kadehinin içindeyken oklarının nereye düştüğünü umursamaz."

Miranda'nın babası bir dalın üzerinde oturan küçük siyah bir forma nişan aldı.

Cassia, Miranda'nın penceresinde beslediğı kuşu tanıdı. "Hayır!"

Miranda dışarı koştu. "O benim kargam."

Cassia, Knight'ın uyarı havlamasıyla onun peşinden koştu. Ama şimdiki zihni geçmişteki benliğine artık çok geç olduğunu söyleyebilirdi.

Karga yere düştü, göğsüne bir ok saplanmıştı. Miranda onun yanında dizlerinin üzerine çöktü, ellerini çaresizce üzerinde gezdirdi. Gözyaşlarına boğulmuş yüzünü babasına doğru kaldırdı.

Cassia, Miranda'dan çıkmak üzere olan öfke çığılığını hissedebiliyordu. Cassia'nın krala her baktığında içinde tuttuğı çığığın aynısıydı bu.

Ama Cassia' geçmişte o gün hissettiğı empati şimdi göğüs kemiğinin altında cilalanıyordu. Kalbi göğsünde gümbürdüyor ve kanı Miranda'nın acısını her damarına taşıyor gibiydi. Arkadaşının öfkesi etinin ve kemiğinin bir parçası olmuştu.

Cassia şimdiki sesiyle, Miranda'nın babası duymasa da onun anısına çığılık attı.

"Nasıl yaparsın? O kuş, her gün ona yaptığı zulümlerden sonra onu rahatlatan tek şey. Ve sen anlamıyorsun bile. Yarın ayıldığında bu olanları unutacaksın. Kendi çocuğunu nasıl bu kadar dikkatsizce yok edebilirsin?"

Lio onu kollarının arasına aldı. Sesi zihninde ve kanında yankılandı. "Kan Birliğiniz uyandı."

Dayanılmaz acı içine aktı ve her ikisi de onu tutarken, kırılmayacağını hissetti. Ama yine de ağladı. "durduramam. Ona yardım edemem."

"O gün ona yardım etmeye , değıl mi? Bana ne yaptığını göster."

Cassia, Miranda babasına saldırırsa ne olacağından korkarak arkadaşının yanına koştu. Tek hayal edebildiğı bir sonraki oktu

arkadaşının kalbinden geçiyordu.

Miranda'nın yanına diz çöktü ve öfkesini bastırmak için arkadaşının başını omzuna yasladı. "Buna değmez," diye fısıldadı Miranda'nın kulağına. "Ona bu zevki tattırma. Seni incitmesine izin vermeyeceğim."

Miranda ona sarılmış, sessiz hıçkırıklarla titriyordu.

"Aptal sürtüğ," dedi babası. "Haşereler için ağlıyor. Tanrılar bana neden bir oğul vermedi?"

Duyguları Cassia'yı Birlik içinde kötü bir nefes gibi çarptı. Alay. Acılık. Bir sonraki bira bardağı için şehvet. Sinsice uzaklaştı ve onları yalnız bıraktı.

Miranda'nın gözyaşları tükendiğinde alacakaranlık çökmüştü. Solan ışıktaki oku dikkatlice kırdı ve karganın bedeninden çıkardı.

Parçalanmış yaratığı kucağına aldığı anda, Cassia'nın bahçesinde hissettiğine benzer bir parıltı geldi, toprağa akıttığı gücün karanlık bir aynası. Güç, Miranda'yı soluk soluğa bırakarak dışarı fırladı.

Karga kanatlarını açtı ve uçmaya başladı. Başlarının etrafında dönerken mutlu gevezeliği meyve bahçesini doldurdu, sonra tekrar Miranda'nın kucağına tünemek için geri döndü.

Titreyen elleriyle hayvanın göğsüne dokundu. "Kalbi . Cassia, ben ne yaptım?"

Tıpkı Miranda'nın bahçede ona yaptığı gibi, Cassia da ses tonunu sakın ve yargılamadan tuttu, destek için arkadaşına bir kolunu doladı. "Senin de bir büyücü olduğuna inanıyorum. Bildiğim kadarıyla bir yaratığı bu şekilde geri getirebilecek tek bir büyü türü var."

"Ölü çağırma." Miranda kuşu göğsüne yasladı ve yüzünü tüylerine sürttü. Duyguları güçlü dalgalar halinde Cassia'nın üzerine akıyordu; huşu, korku, dehşet ve neşe.

"Kimseye söyleyemezsin!" diye yalvardı. "Agata'ya bile. Böyle bir sırrı sakladığı için büyücülerin onu cezalandırmasını istemiyorum... Cassia, beni bir tapınağa gönderemezler. Ben ailemin tek çocuğuyum. Paradum'u miras alamazsam halkım ne yapacak?"

Cassia ne olacağını biliyordu. Kendi babası, Miranda'nın babası kadar sefil yeni bir lord atayacaktı. Solia'sız Tenebra gibi, Paradum da daha iyi bir gelecek umudunu yitirecekti.

"Sırrını saklayacağım," dedi Cassia. "Yemin ederim. Tapınak hayatı benim için, ama senin için değil. Bunu kimsenin öğrenmemesi için elimizden gelen her şeyi yapacağız."

Sözlerin tadı Cassia'nın ağzında kül gibi kaldı, çünkü onları bozacağını zaten biliyordu.

"Bunu ona nasıl yapabildim?" diye fısıldadı Lio'ya.

"Bundan sonraki bölümün hepsinden daha zor olacağını biliyorum," dedi, "ama ben buradayım."

OceanofPDF.com

RECKONING

ŞİMDİ MIRANDA İÇİNDE bahçe duvarının sığınağında duruyordu. "Büyükanneme gideceğim."

"Annenle babandan daha mı nazık?" Cassia küreğini bir bez parçasına silerek temizledi. Miranda homurdandı. "Pek sayılmaz. O benim annemi yapan kadın. Ama birkaç hafta onunla kalmam için çok hevesli olacak, böylece

Bana bir hizmetçi gibi davran." "Özür dilerim."

"Üzülme. Büyücüler seni büyün için test etmeye geldiğinde burada olmayacağımdan emin olmak için ödenecek küçük bir bedel."

"Ne zaman gidiyorsun?" Cassia sordu.

"Dört gün içinde, Kyrialılar buraya gelmeden gittiğimden emin olmak için."

"Sen dönene kadar ben tapınakta olacağım. Ama döndüğün an ziyaretine geleceğim."

Miranda onu kucakladı. "Bu vedanın geçici olmasından dolayı çok mutluyum."

Miranda'nın annesi ona seslendi, kadının tiz sesi parlak öğleden sonra boyunca taşınyordu. Miranda gözlerini devirdi. "Babamı beni aramaya göndermeden önce gidip o cadının ne istediğine baksam iyi olacak."

Cassia onun gitmesine izin verdi ama bahçesine geri dönmeden Agata mutfaktan fırladı. "Az önce bir kraliyet habercisi geldi. Miranda'nın babasına öğle yemeğini götürürken her şeye kulak misafiri oldum. Biri krala senin büyün hakkında haber göndermiş ve kral da Kyrialıların seni almaması gerektiğini söylemiş."

"Ona kim söyledi?" Lio araya girdi.

"O zaman hiçbir fikrim yoktu," dedi Cassia, "ama şimdi Paradum'da her nerede saklanıyorsa onun Koleksiyoncu olduğundan şüpheleniyorum. Krala büyümün geldiğini söylemiş, böylece harekete geçebileceklermiş."

Geçmişteki benliği Agata'ya itiraz ederken midesi sıkıştı. "Ama kanun böyle. Gitmeme izin vermelidir."

Agata'nın öfkesi, Birlik'teki kızgın arıların uğultusu gibiydi. "Büyünü bir sır olarak saklamamızı talep ediyor. Yarından sonraki gün burada olacak."

"Kral benim için mi geliyor?" Cassia'nın eli Şövalye'nin ruff'ında sıkılaştı, kalbi hızla çarpıyordu. Kral yıllardır ona bu kadar ilgi göstermemiştir. Ona ne yapmayı planlıyordu? "Beni buradan götürmesine izin veremem. Ona geri dönemem. Oh, Agata, lütfen-yapabileceğimiz bir şey olmalı-"

Agata umut ve güven saçıyordu. Niyeti o kadar saftı ki, bir an için hem geçmişteki hem de şimdiki Cassia rahatladı. "İşte, işte, kızım. Mutfakları ziyaret eden bazı büyücüler yanlışlıkla senin auranda biraz büyü hissetse bile bu ihanet sayılmaz. Hizmetçilerden ikisini tapınağa göndereceğim. Kyrialılar onlarla gelecek hafta yerine yarın dönebilir. Kral buraya geldiğinde Prisma'nın elinde sihrinize dair kanıtlar olacak."

Cassia'nın üzerine yeni bir korku çöktü. "Prisma'nın o kadar güçlü olduğunu söylemiştin ki kalenin herhangi bir yerindeki herhangi bir yakınlığın en küçük kokusunu bile algılayabilir."

"Oh, evet, testleri kesin olacak. Kral sizin bir tapınağa ait olduğunuzu inkâr edemeyecek."

Miranda'nın o zamana kadar kaçacak zamanı olmazdı.

Cassia'nın sesi kısık çıktı. "Agata, ben... ben yarınki sınavlara giremem."

Agata kaşlarını çatı. "Şimdi büyü sınavıyla ilgili gerginlik yaşamamanın sırası değil canım. Bu senin şansın. Kraldan kaçmak için *tek* şansın. Eğer buraya önce gelirse, yapacaklarından korkuyorum. Ve mutfakta çalışan sıradan bir kız kurusunun seni koruması için çok geç olacak."

"Büyücüler gelmemeli."

"Kraldan korkmanın seni durdurmasına izin verme. Bunu yapmalısın Cassia. Öylece durup tüm hayatından vazgeçmeni izlemeyeceğim."

Cassia geleceğine o anda gördüğü gibi baktı. Sessiz odalarda geçireceği sonsuz yıllar, kralla korkudan titremesine neden olan görüşmelerle noktalanacaktı. Tabii onu kız kardeşiyle buluşması için kısa bir yolculuğa göndermezse.

Geleceğinde Hesperinler olacağını bilmiyordu.

On dört yaşındaki kalbi katılaşarak kesinleşti. Ya o ya da Miranda.

Cassia konuşmak için ağzını açtı. Söylediği kelimeleri değiştirmeye çalışarak bu hareketle mücadele etti. Ama dili geçmiş seçimlerine itaat etti.

"Testleri ben yapacağım," dedi ve kaderlerini mühürledi. "Büyücülerini getirin." Anıları bir sisin içinde kayboldu. O anda büyücülerin ana salonundaydılar.

Castra Paradum. Kyria büyücülerinin arasında şimdi Chera'nın bir büyücüsü vardı. Bir kafesi havaya kaldırdı. İçeride Miranda'nın küreği çılgınlık atarak kapıyı tıkırdattı.

"Onun büyüü harika ve çok tehlikeli." Cheran büyücüsünün sesi, onu tepeden tırnağa saran ketenin içinden süzülüyordu. "Kefeni giymeli ve yaşam ve ölüm üzerindeki gücünü kontrol etmeyi öğrenene kadar tapınağın sınırları içinde kalmalı. Kimseye zarar vermeyeceğinden emin olduktan sonra, mumyalama ve defin işlemlerine yardımcı olması için dışarı çıkmasına izin verebiliriz."

Cassia'nın karşısındaki odada Miranda babasının muhafızlarının pençelerine karşı mücadele ediyordu.

"kızım," diye tısladı babası. "Bana daha fazla sorun çıkarma, şimdi olmaz."

Miranda yüzünü kaldırdı. Duyguları Cassia'nın göğsüne, hasta odasındaki o masada inen bir darbe gibi çarpmıştı. Miranda'nın hiçbir intikamı bundan daha fazla acı veremezdi -bu anı onunla birlikte yaşamak.

Birlikte, Miranda'nın geleceğinin etrafını sardığını hissettiler. Nefes alamıyordu. Kendi mezarına baktı ama oraya ulaşmadan çok önce ruhunun öleceğini biliyordu.

İçinde, ilk ve tek arkadaşının elinden açık bir yara açılmıştı.

Bakışları Cassia'yı mahkûm etti. "Bunu bana nasıl yapabildin?"

"Çok üzgünüm," diye fısıldadı Cassia.

"Özür dilemeni istemiyorum. Hayatımı istiyorum." Miranda sesini yükseltti. "Kallikrates! Pazarlığını kabul ediyorum!"

Odaya inen büyü Cassia'nın sendelemesine ve dizlerinin üzerine neden oldu. Etrafındaki diğerleri hareketsiz kaldı. Odadaki herkes ağzını açtı ve aynı adamın sesiyle konuştu. "Miranda. Oyun tahtama hoş geldin. Birlikte büyük işler başaracağız, sen ve ben."

Chera'nın büyücüsü kafesi fiskeyle açtı ve kargayı serbest bıraktı. Karga Miranda'ya doğru uçtu ve Miranda onu göğsüne bastırdı. Büyücü öne doğru yürüdü ve Miranda'nın yüzünü okşamak için örtülü bir elini uzattı.

Koleksiyoncu, "Şimdi seni benim yapacağım," dedi.

Miranda düşerken Koleksiyoncu onu kendine doğru çekti. Elini kızın ağzının üzerinde tuttu ve çağırıcı bir hareket yaptı. Başını geriye düşürdü ve

Dudakları ayrılmış.

Uzun bir iç çekiş onu ve onunla birlikte büyüsunü terk etti. İçinden bir ürperti geçerken Koleksiyoncu onu göğsüne Karga onun kucağında debelenirken, gücü Koleksiyoncu'nun kavrayışına karşı çırpındı. Ama Koleksiyoncu onu amansız bir akıntıyla kendi içine çekti. Bu çekim tüm odada çılgılık atıyor gibiydi ve Cassia'nın görüşü kararmaya başladı.

Ama Miranda'nın başını kaldırdığını gördü. Kendisine ait olmayan bir bakışla Cassia'ya baktı. Miranda'nın ağzından Koleksiyoncu'nun sesi geldi. "Seninle tanışmak bir zevk Cassia."

Cassia artık Miranda'nın Kan Birliği'ndeki duygularını hissedemiyordu. İçindeki her şey geri tepse de, duygularını açmaya zorladı, Lio'nun kanıyla içinden akan yeni ve güçlü farkındalığa dokunuyordu. Miranda'ya uzandı.

"Bakma," diye uyardı Lio onu. "Onun içini gördüm. Bu-"

Ama Cassia baktı. Miranda bir boşluktu. Cassia'nın arkadaşının içinde hissedebildiği tek şey oydu. Kallikrates ölüm anı gibi hissediyordu, sonsuz.

Lio onu bilincini kaybettiği anda yakaladı. Çaresiz öfkesi Kan Birliği'nin içinde kükredi. Olacakları durduramazdı.

CASSIA YÜZEYE ÇIKTIĞINDA, Paradum'daki yatağında yatıyordu. Knight hiçbir yerde bulunamamıştı. Ama Lio onun elini tutuyordu.

"Buradan kaçtığımı sanmıştım," dedi.

"Öyle," diye yanıtladı Lio. "Bu sadece bir anı. Benimle birlikte konutumuzda güvendesin."

Elindeki tutuşunu sıkılaştırdı. "Sanırım ne olmak üzere olduğunu biliyorum. Bana ne yaptığını."

Lio cevap vermeyince ona baktı.

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. "Bunu yaşamak zorunda kalmanı istemiyorum."

Miranda elinde taş hançerle yatağa yaklaştı. Artık bir büyücü cübbesi giyyordu, saçları uzun ve bağısızdı. Çok genç ve savunmasız görünüyordu.

Ta ki Koleksiyoncu onun aracılığıyla konuşana kadar. "Şimdi varoluşunun en önemli kararıyla yüzleşiyorsun Cassia. Gördüğün gibi, var olma sebebin benim ve bir gün ölme sebebin de ben olacağım. Tabii bu gece kaderini değiştirmeyi seçmezsen."

Korktuğunu belli etmeyen Cassia, krala her zaman gösterdiği sert ifadeyi takındı. Ona koz verebilecek soruyu sordu. "Ne istiyorsun?"

"Sen," dedi basitçe. "Sen zaten benimsin. Seni avucumun içinde tutuyorum. Bana Koleksiyoncu denmesinin bir sebebi var. Ama sende büyük bir potansiyel var. İstersen benim için koleksiyonumdaki bir araçtan daha fazlası olabilirsin."

"Dinliyorum."

"Baban senin dünyadaki en güçlü varlık değil Cassia. Ben en güçlüyüm. Ve sizi kraldan daha güçlü de yapabilirim."

Cassia kuru dudaklarını ıslatma isteğine direndi. "Nesin sen?"

"Halkınız bana büyücü derdi," diye cevap verdi, "ama ben ve meslektaşlarım bundan daha fazlasıyız. Bu dünyayı yönettiklerine inanan krallardan ya da büyücülerden çok daha önce var olduk. Ben Rüyaların Efendisi olarak bilinen altı Eski Usta'dan biriyim. Hayallerinizi yok edebilirim ya da onları gerçeğe dönüştürebilirim."

"Tek istediğim Kyria Tapınağı'nda kaybolmak ve kralın yoluna çıkmamak. Beni unutmasını sağlamak için karşılığında ne istiyorsun?"

"Sorun da bu, canım. İşe yaramaz ve istenmeyen biri olduğuna inanmana izin verdi, oysa aslında sana ihtiyaç var. Seni istediğimiz gibi yarattık. Senden istediğim şey büyün."

Kendini durduramadan geri çekildi. "Hayır."

"Ona olan bağlılığınızı anlayabiliyorum. Ama tapınakta sakın bir hayat küçük bir hayal. Büyünü bana ver, ben de sana başka büyüler vereyim. O kadar çok güç veririm ki her hayalini gerçekleştirebilirsin."

"Miranda gibi mi olacağım?"

Koleksiyoncu, Miranda'nın ellerini cüppesinden aşağı doğru indirdi. "Muhteşem bir parça, değil mi? En sevgili arkadaşınla birlikte neler başarabileceğinizi bir düşün. Eğer bizim davamıza katılırsan seni affedecektir. Sizi sonsuza dek kardeş yapabilirim."

"Sizin için ne yapmamız bekleniyor?" Cassia sordu.

"Zaten en iyi olduğun şey. İncelik. Manipülasyon. Benim sesim olabilirsin, özenle seçilmiş kelimelerle etki yaratabilirsin. Benim elim, sonuçları ayarlayan. Elbette, senden daha doğrudan hareket etmeni istediğim zamanlar da olabilir. Onunla işimiz bittiğinde kralı öldürmene izin vereceğim."

"Babama suikast düzenlememi mi istiyorsun?"

"Sonunda. Ama kaderin orada bitmeyecek. O öldükten sonra dilediğin hayatı yaşayabilirsin."

Cassia'nın şimdiki zihni bu anıdan uzaklaşıp tiksinti duysa da, geçmişinde hissettiği cazibe onu geri çekti.

Bahçe büyüğü ve tapınağa huzurlu bir kaçış değil. Güçlü, ölümcül bir büyü. İntikam.

Solia'ya yaptıklarını babasına ödetebilirdi.

Koleksiyoncu'nun gülümsemesi Miranda'nın yüzüne yayıldı. "Birbirimizi anlayacağımızı biliyordum."

Cassia, Miranda'ya ihanet etmenin Hesaplaşma'sı olacağını, Hespera'nın onu ölümsüzlüğe layık göreceğini ya da Yetenek'ten sağ çıkmaya layık görmeyeceğini düşünmüştü. Ne kadar da yanılmıştı.

Bu onun en affedilmez hareketiydi. Koleksiyoncu'nun gözlerinin içine baktı ve onun kendisine verebileceği geleceği hayal etti. Ve baştan çıkmıştı.

"Çok utanıyorum," diye fısıldadı.

Lio onun elini tutmaya devam etti. "Ben buradayım."

Onu ne mazur gördü ne de kınadı. Tıpkı söz verdiği gibi, onu olduğu gibi gördü ve öyle kaldı. Ve Hediyeleşmenin bir sevgi eylemi olmasının gerçek nedeninin bu olduğunu fark etti.

Yüzünü Koleksiyoncu'dan çevirdi ve Lio'nun gözlerinin içine baktı. "Elbette onu reddettim! Olamaz... Bunca zamandır onun Gözetmen'i değildim. Değil miydin?"

Cassia, Yeteneğinin cevabının ne olduğunu ortaya çıkarmasını ve kalbi hakkındaki hükmünü vermesini bekledi.

SON

"Miranda ve ben hazırlanırken Koleksiyoncu, "Düşünmek için biraz zaman ayırın," dedi. Ama bizi çok fazla bekletmeyin."

Miranda gardırobu açtı ve büyücü cübbesinin üzerine deri zırhını giydi. Bir dizi sıradan bıçağı ve gizemli silahlara dönüştürülmüş aleti kuşandı. Cassia bu kıyafeti tanıdı. Bazen babasını ziyaret eden Hypnos Tarikatı'nın suikastçılarında görmüştü.

Cassia artık Lio'nun elini tutmuyordu. Kendi derme çatma silahına uzandı, bahçecilik çantasından küreğini çıkarıp yatak örtüsünün altına soktu.

"Miranda bir Hediye Koleksiyoncusu mu oldu?" Cassia sordu.

Miranda döndü ve boş deri göğüs zırhını işaret ederek yine Koleksiyoncu'nun sesiyle konuştu. "Bu gece onun kabul töreni. Sen de bunun bir parçası olacaksın."

"Sizin için Hesperinleri öldürmemizi mi istiyorsunuz?"

"Bu senin en önemli görevlerinden biri olacak. Sen ve Miranda birlikte çalışabilirsiniz. Kralı öldürme düşüncesinin seni nasıl heyecanlandırıldığını biliyorum. Ölümsüzleri öldürdüğünüzde kendinizi ne kadar güçlü hissedeceğinizi bir düşünün."

"Haklısın," dedi Cassia. "Seni çok iyi anlıyorum."

Koleksiyoncu yatakta onun yanına oturdu ve Miranda'nın eliyle saçlarını okşadı. Lio dişlerini gösterdi.

"Anladığım kadarıyla ellerinde Hesperine kanı var." Cassia yatak örtüsünün altından küreğini çekip aldı ve büyücünün yüzüne umutsuzca bir darbe indirdi. "Sana asla yardım etmeyeceğim!"

Koleksiyoncu kızın bileğini demir bir pençeyle kavradı ve elini tekrar yatağa bastırdı. "Hesperinlere karşı böyle bir sadakati nereden edindin? Bu senin için çok talihsiz bir pozisyon."

Tüm gücüyle adamın kavrayışına karşı koydu. "Bana ne yaparsan yap, sana hiçbir şey söylemeyeceğim."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Bana söylemene gerek yok. Ben bir rüya büyücüsüyüm. Düşüncelerini görebiliyorum."

Lio elini Cassia'nın başının arkasına kaydırđı. Onun varlığı Cassia'nın zihnini ve anılarını doldurdu. O her yerdeydi, geçmişte onu korumak için zihin koğuşunun olmadığı bu anda bile.

"Hayır," diye bağırdı Cassia. "Hayır!"

Koleksiyoncu ona, "Seni dikkatle idare edeceğim," diye teminat verdi. "Sana karşı dikkatsiz olamayacağım kadar değerlisin. Ben anneni küçük bir öfke nöbetinde harcayan baban gibi değilim."

Cassia bocaladı. "O ne?"

"Korkarım ki anneni öldüren ateş büyücüsü o. Sizi temin ederim ki bununla hiçbir ilgim yok. Thalia çok değerliydi ve senin gibi başka değerli kızlar doğurabilirdi. Lucis'i yaptığı hatadan pişman edebilirsin. Annenin hayatıyla kıyaslandığında Hesperinler senin için nedir ki? Onun lm için babandan intikam almak istemiyor musun? Birkaç kafiri öldürmek çok mu yüksek bir bedel?"

"Hesperinler hakkında size bilgi vermeyeceğim." Ama itirazlarının boşuna olduğunu biliyordu.

Hypnos'un bir zihin bycsyd. Ondan istediği her şeyi alabilirdi.

"Seninleyim Cassia," dedi Lio. "Sana bir daha asla zarar veremez. Benimle güvendesin. Bu sadece bir anı."

Yüzünü Miranda'dan çevirerek yanağını Lio'nun avucuna dayadı. Konuşmaya devam etti, tanıdık sesi yatıştırıcıydı, evlerindeki pencere kenarındaki koltuktan ayeti alıntılıyordu. "Uyan bana, kesin kucağıma, karanlığın kanatları altında, birlikte sığınacağımız yere..."

Koleksiyoncu zihnini tırmalayıp en değerli sırrını düşüncelerinden söküp alırken, onun sesine, dokunuşuna odaklandı.

"Hesperinler senin hayatını kurtardı ve kız kardeşinin kalıntılarından kurtuldu mu?" Koleksiyoncu'nun sesi öfkeyle buz gibiydi. "Nadiren tahmin edemediğim bir komplikasyon olur. Olduğunda da, her zaman Hesperinler suçlanır. Buna pişman olacaklar."

Lio'nun zihin büyüsü Cassia'nın anılarını paramparça ederek Paradum'a dair hayallerini kırmızıya boyadı. Sesi Koleksiyoncu'yu parçalara ayırdı. "Hayır. Bunu ona yaptığın için pişman olacaksın. Kaç ağ geçerse geçsin, onun düşüncelerine el sürmeye cüret ettiğin için seni cezalandıracağım."

Yaşlı Usta'nın sözleri birbirinden kopuk parçalar halinde yavaşça tekrar bir araya geldi. "Hesperinlere olan bağlılığınızın çok güçlü olduğunu görebiliyorum. Ama hayat

Borçlar, ölüm güçlerinin yanında anlamsız kalır. Fikrinizi değiştirmeniz için size bir şans daha vereceğim."

"Asla. Bana ne yaparsanız yapın, onlara ihanet etmeyeceğim."

"Neden yapman gerektiğini açıklamama izin ver." Miranda'nın parmağını Cassia'nın göğüs kemiğinde gezdirdi. "Lustra büyünüz tüm paradigmlar arasında evcilleştirilmesi en zor olanı. Yakınlıklarınızı değiştirmek için bir süreç tasarlamak yüzyıllarımı aldı ve deneylerim hayatta kalan Silvicultrixes sayısını ciddi şekilde azalttı. Eğer bana büyünüzü kendi isteğinizle verirsiniz, bu sizin için çok daha az acı verici olacaktır."

"Acının teslim olmam için yeterli olduğunu mu sanıyorsun? Hayatımın her günü bana hayal bile edemeyeceğiniz acılar yaşattı."

"Böyle acı olmaz. Bu deneyim için seni bilinçsiz hale getiremeyeceğim. Seni yerinden etmeye başladığımda, zihin büyümü senin üzerinde bir daha kullanmamalıyım. Eğer düşüncelerine dokunacak olursam, bütün bu bağlantıyı kullanarak benden kaçacak ve sana geri dönecektir. Anlıyor musun Cassia? Tüm bunlar olurken uyanık olacaksın. Her şeyi hissedeceksin."

Korku onu ele geçirdi, kralın huzurunda hissettiklerinden daha güçlü bir korkuydu bu. Ama Koleksiyoncu'nun gözlerinin içine baktı. "Benden almaya çalıştığın her şey için seninle savaşıcağım."

"Ne yazık. Senden mükemmel bir Gözetmen olurdu. Ama belki de Hesperinlere olan sevginiz uzun vadede işinize yarayacaktır."

Miranda'nın eli bir fiske vurdu ve Cassia'nın küreği odanın öbür ucuna uçtu. Deri kayışlar bir anda ortaya çıkmış ve Cassia'nın üzerinde yılan gibi kıvrılmıştı. Bağlarına karşı çırpındı ama nafile.

Miranda Cassia'nın elini tuttu ve bıçakla avucunu kesti. Miranda yarayı bir kâsenin üzerinde sıkarken Cassia acı içinde tısladı. Bıçağını Cassia'nın kanına batırarak göğüs zırhına Hypnos'un bir gözünü çizdi.

Miranda tekrar konuştuğunda, kendi sesiyle konuşuyordu. Sesi kısıktı, sanki Koleksiyoncu büyüsünü ondan söküp aldığında boğazını mahvetmiş gibiydi. "Onun için ilk görevim sensin. Bakalım o değerli bütün olmadan nasıl hissedeceksin."

"Hayır," diye yalvardı Cassia. "Lütfen Miranda, bunu yapma. Bunların hiçbirinin olmasını istemedim. Affını kazanmam için bana bir şans ver."

"Artık çok geç. Ben seçimimi yaptım, sen de yaptın."

"Lütfen! Tapınaktan kaçmanın ona hizmet etmekten başka yolları da var. O size özgürlük sunmuyor. Seni sadece kafesine koydu."

"Anlamıyorsunuz. Şu anda bile içimden akan gücü hissedemiyorsun. Asla da hissedemeyeceksin. Seni hayatta ve aklı başında tutmaya yetecek kadar büyü bırakacağım. Ve sonra anılarını alacağım. Bir büyücü olduğunu bile asla bilmeyeceksin."

Miranda'nın eli yumruk şeklinde kıvrıldı ve Cassia'nın kalbini hedef aldı.

"Hayır." Lio'nun sözleri anıyı yarıp geçti. "*Bunu* tekrar yaşamayacaksın."

Onun büyüğü etrafına yayıldı ve geçmiş gerçekliğinin dokusunu geri itti. Kendi çığlıklarının sesi azaldı. Onu kollarına aldı, parçalanmış kayışlardan kurtardı ve küreğini eline verdi.

Onu hasta odasından çıkardı ve bahçesinde diz çökerek kucağına aldı. Hareket edemeyecek kadar zayıftı, boğazı acı içindeydi. İçinde hiçbir şey yoktu. Büyü yoktu. Duygu yoktu. Cassia yoktu.

"Onu benden aldı." Sesi Miranda kadar boğuk çıkıyordu. "Bunca zamandır yokmuş."

Lio onu salladı ve alnını onunkine bastırdı. ". Kederiniz damarlarımda dolaşüyor."

Kollarında gevşekçe uzandı ve yas tutmasına izin verdi. Hiç gözyaşı kalmamıştı. Adam onu tekrar bir araya getirmeye çalışır gibi yüzünü, saçlarını okşadı. Ama kız onarılamayacak kadar kırılmıştı.

"Cesetleri şimdi hatırlıyorum," dedi. "Salgın hiç yaşanmadı. Temel yer değiştirme insan kurban etmeyi gerektirir. Ve bende o kadar çok büyü vardı ki Paradum'daki her ruhu aldı. Buradaki herkes benim yüzümden öldü."

"Oh, Cassia."

"Ona hizmet etmeyi seçmiş olsaydım, onları kurtarabilirdim. Ama o beni Hesperinlere zarar vermeye zorlardı."

"Yanlış bir şey yapmadınız majesteleri. Yapabileceğiniz tek kahramanca seçimi yaptınız. Sonuna kadar onunla savaştınız."

Etrafındaki bahçeye baktı. Çorak topraktan başka bir şey yoktu.

Nefesini göğsüne çekmek çok çaba gerektiriyordu. "Ben kahraman değilim," dedi.

"Sakın vazgeçeyim deme!" Lio onun yüzünü avucunun içine aldı ve bakışlarını ona dikti. Dişleri tamamen açılmıştı ve uçları kendi kanıyla kaplanmıştı. Bileğini onun önünde uzattı. "İç."

Canının kokusu uyuşukluğunu yok etti. Karnı açlıktan yanıyordu. Ama duygularının geri dönüşüyle birlikte utancı da geldi. "Kanın çok saf. Onu benim üzerimde kirletme."

"Sence ben bir kahraman mıyım Cassia? Pakhne'yi kurtaramadım. Ama seni kurtaracağım. İç!"

CASTRA PARADUMU etraflarında yıkılıyor, anıları moloz ve sise dönüşüyordu. Kanındaki güç azalıyordu. Eğer şimdi daha fazla içmezse, çok geç olacaktı.

Lio yaklaştığını hissedebiliyordu. Son. Yeteneğinin vizyonlarının kırılacağı ya da öleceği an.

şekilde bitemezdi.

Birlikte atlattıkları onca şeyden sonra Lio, Hediye tam burada, kanının içindeyken Grace'inin kollarının arasından kayıp gitmesine izin veremezdi.

Uzandı ve onun yüzüne dokundu. "Lio. Bunu sana yapmak istemiyorum."

Kendi iyiliği için içmesi için ona yalvarmak istedi. Kendi hayatı için yalvarırsa, suçluluk duygusunu ve kederini görmezden gelebilirdi. Ama bunun yanlış olduğunu biliyordu. "Benim için kalamazsın. Kendin için kalmalısın. Eğer büyün olmadan yaşamaya katlanamıyorsan, bunu anlarım. Ve Sığınak'a kadar her adımında yanında olacağım."

Parmağını kanlı dişinin üzerinde gezdirdi. "Seni hak etmiyorum."

"Sen *her şeyi* hak ediyorsun. Ritüel çemberinin etrafında seni seven ailenle geçireceğin geceler. Sizi gülümsetecek çiçeklerle dolu seralar. Yolunu seçmek için gerçek özgürlük. Gerçek ölümsüzlük. Sonsuza dek güvende ve bütün hissetmeyi hak ediyorsun."

Elini göğsünden aşağı kaydırды, dokunuşu o kadar zayıftı ki zar zor hissedebiliyordu. "Bunların hepsini o kadar çok istedim ki."

"Bunu sen seçtin Cassia! Koleksiyoncu'yu değil. Sen Hespera'yı seçtin."

"Doğru şeyi yapmak için çok uğraştım. Neden bu sadece daha fazla acı verdi?
insanlar?"

"Bu senin hatan değil. Kendini affetmelisin."

Onun yüzünü inceledi. "Nasıl affedeceğimi bilmiyorum. Tüm bu olanlardan sonra kendimi nasıl affedebilirim?"

Lio ağzını açtı, eğer onu ölümden döndürmek için konuşmak gerekiyorsa, hayatının en ikna edici konuşmasını yapmaya hazırdı. Ama aklına hiçbir kelime gelmedi.

O da bilmiyordu. Kendini nasıl affedeceğini de hâlâ öğrenememişti.

Ama Cassia'nın bunu öğrenmesine ihtiyacı vardı, hemen şimdi, burada.

Pakhne'yi kurtaramamıştı. Ve şimdi kâbuslarındaki kehanet gerçekleşiyordu. Geçen her an, göğsünde yavaşlayan ve sessizleşen her kalp atışıyla Cassia'yı kurtarmakta başarısız oluyordu.

Pakhne artık ulaşamayacağı bir yerdeydi, tıpkı Koleksiyoncu'nun yok ettiği diğer herkes gibi. Ama Cassia burada, onun kollarındaydı. Onun için hâlâ umut vardı.

Onun umuduydu. Onun cevabıydı.

"Kurtarabildiğiniz insanları kurtarın," dedi. "Ve geri kalan herkesi... gitmelerine izin vermelisin."

Adamın cüppesinin ön kısmına yapıştı ama tutuşu gevşemeye başlamıştı. "Miranda'nın gitmesine nasıl izin verebilirim?"

Lio Cassia'nın elini göğsüne bastırdı. "Onun incinmesinden sen sorumlusun ama seçimlerinden değil. Ve sen zaten cesur ve zor olanı yaptın; kendi yaptıklarıyla yüzleştin ve onları düzeltmek için harekete geçtin."

"Yapacağım hiçbir eylem Agata'yı kurtaramaz. O bu kaderi hak etmedi."

"Pakhne'nin çektiği acılar için ben ne kadar suçluysam, onun ölümü için siz de o kadar suçlusunuz. Tahsildarın suiistimallerinden sorumlu olmadığımızı kabul etmeliyiz."

"Ama bunu onlara bizim yüzümüzden yaptı."

"O yaptı. Onlara ve bize zarar verdi. Hepimiz... Agata, Pakhne, Eudias, sen, ben... hepimiz aynıyız."

"Ama bunu kabul etmek... hepimizi kontrol ettiğini kabul etmek anlamına gelir."

"Hayır. O bize oyun taşları diyebilir ama biz öyle değiliz. Hepimiz kendi başımıza birer oyuncuyuz ve yapabileceğimiz en iyi hamleleri yapıyoruz."

"Peki ya onun stratejisine alet olduğumuzda? Onun kötülüğünden kaçış yok. Onun bir parçası olmak ve başkalarına zarar verdiğimizi asla fark etmemek çok kolay."

"Ama Hesperinler her zaman oyunun kurallarını ihlal etmiştir. Biz onun tahmin edemediği bir karmaşayız. Ona direnmenin boşuna olmadığını canlı kanıtıyız."

Sözlerinin içine işlediği anı hissetti ve sadece doğru olduklarını düşünmekle kalmadı, gerçek olduklarını hissetti. Parmaklarını küreğinin etrafında sıktı. "Haklısın. Tek kahramanca seçim direnmektir."

Elini onun elinin etrafına sardı. "Bizim tarafımızı seçtiğin gece o odada bir söz vermiştin. Koleksiyoncuya onunla savaşacağını söyledin."

"Ama kendimi yeterince güçlü hissetmiyorum. Büyüm olmadan olmaz." "Cassia, bak."

Onun bakışlarını takip etti. Yanlarındaki ölü toprakta küçücük bir ayçiçeği fidesi büyümüştü. Kırılğan bir şeydi ama yine de çökmekte olan anılarının uğultulu rüzgârında sallanmıyordu.

"Hissediyor musun?" diye sordu.

Nefesini içine çekti. "Lustra büyüğü var."

"Bu senin sihrin Cassia. Miranda ve Koleksiyoncu'nun hayatta kalabilmen için saklamana izin vermek zorunda kaldıkları o küçük rezerv. Hâlâ içinde."

Uzandı ve bir parmağıyla narin yapraklara dokundu. "Bu benim kullandığım büyü. Bana kendimden geriye kalanları kullanabilmem için yeterince güç verdin."

Bileğini bir kez daha ona uzattı. "Dene. Tek istediğim bu. Hediye'nin büyüne ne yapacağını öğrenene kadar pes etme. Senden aldığı şeyi sana geri vermek için bu şansı bana ver."

Cassia'nın kırılğan eli bileğine dolandı. Gözlerinde o kırık kızın özlemiyle adamın kanına baktı.

Diğer eliyle küreğini kaldırdı.

"Evet, Cassia. Damarımı aç. İçimde sahip olduğum her şey senindir. Hediye al."

Keskin kenarı bileğine sapladı ve kanayan damarını ağzıyla kapattı.

Yerde bir sarsıntı oldu. Ayçiçeği topraktan fişkırdı, yeni ve güçlü sarmaşıkları boyunca çiçekler açtı. Yeşil dallar Lio ve Cassia'nın etrafına dolandı.

Sığınak büyüğü etraflarında parlayarak onları Paradum'dan uzaklaştırdı. Ayçiçeklerinin ve Hespera'nın güllerinin kokusu havayı ıslatarak ölümün pis kokusunu uzaklaştırdı. Ayçiçekleri yataklarının her tarafına yayılmış, şimdi yatak direklerinden aşağıya doğru sarkan güllere dolanmıştı.

Cassia'nın kirpikleri kalktı ve gözleri, ayçiçeği panosu için kullanılan boş pencere çerçevesinden parlayan aylara odaklandı. Bu yerde ve zamanda tekrar onunla birlikteydi. İmgelemleri bozulmuştu.

Lio. Sesi zihninin içinden, kendi düşünceleri kadar yakınından geliyordu. Zarafet Birliği uyanmıştı. Ve bu sefer, asla bitmeyecekti.

Yeteneği sayesinde yaşayacaktı.

FANGS

LIO, şimdi onları bir arada tutan ebedi kordon boyunca güvence gönderdi. Vücudundaki üzücü değişiklikler sırasında ona rehberlik edeceğine söz vermişti. Şimdi sözlü kelimelere ihtiyacı yoktu.

İyi olacaksın, dedi zihninde. Çiçekler büyüyor. Hediye'nin büyüne ne yaptığına bak.

Ama güllere ve ay çiçeklerine bakmadı. Uyanış gücüyle şişen aurası ona doğru uzandı.

Evet, Grace. Ulaşmaya devam et. Çok yaklaştık. Biraz daha, sonra dişlerini göstereceksin. Ağzını bileğinden ayırmamaya dikkat ederek onu çarşaflara yatırdı. Bu diğer Hediye'lere benzemiyor. Dönüşümünü tamamlamak için diğer Hesperinlerden daha fazla kana ihtiyacın olacak. Büyünü birlikte iyileştireceğiz, tamam mı?

Ağzını adamın damarından ayırdı ve dudaklarındaki kanı yaladı. Bu erotik görüntü ona bir sonraki sakın ve güven verici sözlerini unutturdu.

Daha fazla. Senden daha fazlasına ihtiyacım var. Elini kaldırdı ama bu onun için bir mücadele gibiydi. Kollarının başının iki yanında yatağa düşmesine izin verdi.

Her şey yolunda, dedi. *Dönüşümün tamamlanana kadar gücün azalıp çoğalacak. Sizi oraya kadar götüreceğiz majesteleri.*

Ağzını onunkine yaklaştırdı. Sanki son yemeğiymiş gibi öptü onu. Çaresizlik içinde dilini onun dişine sürttü. Adamın kanının ve onun kanının tadı ağzında birbirine karıştı ve tadı *güzeldi.*

Çenesinden aşağıya doğru öpücükler kondurdu, sonra da hüsrana bir iniltiyle boğazını ısırdı. Kör köpek dişleri hâlâ adamın derisini delemiyordu.

Henüz değil. Başını tekrar yatağa yasladı ve kendini onun üzerinde konumlandırdı. *Sen değişirken seninle sevişeceğime söz verdim. Şimdi beni içinde istiyor musun?*

Evet. Bacakları ayrıldı. *İhtiyacım var.*

Dönüşümünü izlemem gerek.

Elini aralarına bastırdı ve onu ıslak buldu. Arzusu onu ilk ziyafeti için hazırlamıştı. Açlığının kokusunu alınca içgüdüleri onu

bedenini ve büyüsunü onun ihtiyacını karşılamak için geliştirdi. Kan büyüsunün saf iksiriyle açığa çıkan gücü kabardı. Rabdos'u ani, sert bir şehvetle zonkluyor ve düşünceleri onun içine girme zorunluluğuyla çarpıyordu.

Onun kokusunu solumayı bıraktı ve aşırı istekli Grace içgüdülerini gözden geçirmeye çalıştı. Onun nazik ve uyanık olmasına ihtiyacı vardı.

Ve Tanrı yardımcısı olsun, bu anın tadını çıkarabilecek kadar akli başında olmak istiyordu.

Bana bak, dedi.

Ağır ağır kapanan gözleri ona odaklandı. Adam onun bakışlarını tuttu ve son kez ölümlü bedenine girdi.

Bileğini ısırduğında burun delikleri alevlendi. İhtiyacı olan güçlü kan akışını açtı ve hızla dudaklarına bastırdı. Akıntıyı ağzında yakalayarak emmeye başladı.

Ritmini kızın yutkunmalarına uydururken, yoğunluğu onu inletti. Bunun deneyimi artıracığını biliyordu ama hiçbir şey onu hazırlayamazdı. Ve henüz sadece bileğinden içiyordu.

Kule sallandı. Lio'nun büyüsu kalbinden fırladı ve damarları boyunca Cassia'nın ağzına doğru ilerledi. Hayatının içinden aktığını ve Cassia'nın içine kök saldiğını hissetti.

Başını arkaya atarak adamın tenine karşı berrak, coşkulu bir çığlık attı. Ve sonra ondan büyü fışkırdı. Etrafına dolandı ve kulenin derinliklerine doğru indi. Kadının gücü Orthrosun donmuş toprağını etkisi altına aldı ve kutup rüzgârında yeni bir varlık hissetti. Lustra büyüsu.

Nefes nefese kalarak ağzını adamın bileğinden ayırdı.

Son insan nefesi. Lio'nun gözleri önünde, üst köpek dişleri uzadı. Keskin uçlara doğru daraldılar ve diş etlerinden uzandılar, alttaki çift ise ince noktalar halinde bilendi.

Ani bir güç patlamasıyla onu sırt üstü çevirdi ve yere mıhladı. Gözlerini dikmiş, Grace'in kendisine duyduğu açlıkla tamamen kınından çıkmış, minyon, vahşi dişlerine bakıyordu.

Ayçiçeklerinden bir dal göğsüne dolanarak onu yastıklara yasladı, güllerden bir sarmaşık ise çenesini kaldırarak boğazını ona gösterdi. Cassia'nın göz bebekleri büyüdü, vitray pencerelerinin ışığını yakaladı ve gözleri parlamaya başladı.

Adam onun altında hareketsiz yatıyor, kadının onu kavradığı yerde zonkluyordu. *Aman Tanrım. Sen ilahisin.*

Akkor halindeki bakışları, şahdamarından bir parmak genişliğindeki gül dikenine sabitlenmişti. Hezeyanının ortasında odaklanmak için savaştığını görebiliyordu. İradesi Birliktelikleri boyunca alevlendi ve kulelerinde büyüyen Lustra büyüünde yankılandı. *Onu serbest bırak.*

Çiçekler kayarak yataklarının etrafında yabancı bir çardak oluşturdu.

Gözlerini kırptırırken gözlerinin ışığı bir anlığına söndü. *Bu senin ilk ziyafetin olacak. Daha önce hiç kimsenin dişleri üzerindeyken sevişmedin.*

Yüzüne bir gülümseme geldi. *Sen her zaman benim ilk ve tekim oldun.*

Parmaklarını onun boynunda gezdirdi. *Hazır mısın? Isırmamı istiyor musun?*

Bu sözleri ya da onun o anki görüntüsünü asla unutamayacaktı. Elleri kadının kalçalarında sıkılaştı ve içinde hareket etmeye cesaret edemedi. *Bunu tanıştığımız gecedan beri istiyordum. Hayır... tüm ölümsüz varlığım boyunca.*

Hayal ettiğin her şey olsun istiyorum.

Yeni doğmuş dişlerini boğazına indirmesini izlerken, *"Zaten öyle,"* dedi.

Dudaklarını, yatakta bunun için özelemlerle pratik yaptıklarında ona gösterdiği yere yerleştirdi. Dikkatli yaklaşımı ona onu ilk kez ısırıldığı zamanı hatırlattı... ilk kez seviştiklerinde tapınaklarının zeminindeki geçici dokunuşlarını... Ah Tanrıça, dişleri çok yakındı. Eğer onu bir an daha bekletirse, aklını kaçıracaktı.

Parmaklarını onun boynunu çevreleyen zarafet örgüsünün etrafına doladı. Sonunda köpek dişleri onu deldi. Dişlerini şefkatle derisine, etine batırdı. Alttaki çifti onu sabitlerken, üstteki köpek dişleri damarını aradı. Yüzünü okşadı, dokunuşu saygılıydı.

Ellerini kadının sırtında gezdirdi ve kaslarının kontrol için gerildiğini hissetti. *Kontrolünü kaybetmeni istiyorum.*

Sanki sözleri onu özgür bırakmış gibi, başını geriye çekti. Sonra dişleri aşağı indi ve ona kenetlendi. Kıpırmızı benekler başının yanındaki ayçiçeklerinin beyaz yapraklarına sıçradı.

Damarlarından kan fışkırdı. En derin ruhunun büyüü serbest kaldı. Bağırışı etraflarında yankılandı, sırtı kamburlaştı, doruğa ulaştığında ona dokundu ve onu içine döktü. Kanallaşmaktan daha iyi. Her şeyden daha iyi.

Şimdi, sonunda. Onun kanıyla, bedeniyle ve büyüüyle beslendi. Onun her şeyiydi.

Göğsünde, güç ve zevk içinden geçmeye devam ederken bile nefesi kesen bir burkulma hissi geldi. O sırada

Sanki kendi bedeni bir şekilde değişiyormuş gibi. Kendini coşkulu acıya bıraktı.

Yüzeye çıktığında, vücudu bitkin ama yine de neşeliydi, sadece birkaç dakika ya da bir yüzyıl geçmiş gibi görünüyordu. Kadın hâlâ onu kalçalarının arasında tutuyor, sanki hiç doyamayacakmış gibi damarını emiyordu. Dilinin ıslak darbeleri ve ağzının sıkı baskısı adamın içinde yeni bir şehvet dalgası yarattı.

Tek bir ritimle birlikte attıklarını fark etti. Kalpleri uyum içinde atıyordu.

Isırığı onu değiştirmişti. Ve şimdi göğsünde tamamen Hesperine bir kalp atıyordu ve vücudunun geri kalanını dönüşümden geçirecek güce sahipti.

Kadın ziyafetinin bir sonraki bölümüne başlarken başını geriye yasladı. Gözyaşları yüzünden aşağı aktı. İşte hissettiriyordu. Onun öğrenmesi için hayatta kalmışlardı.

En kötüsü sona ermişti. Kazanmışlardı.

YENİLEME

BİR KEZ ASLA OLMAYACAKTI. Onu tekrar doruğa ulaştırmalıydı.

Cassia geri çekilerek adamın boğazından akan kan damlalarını yaladı, adamın serbest kalışının tadını taşıyan her damlaya açgözlülükle bakıyordu. Sonra kanayan damarını bir kez daha ağzıyla kapattı.

Onu tekrar tekrar parçalara ayıracak güce sahipti. Kalbinden dışarıya doğru yayılan güç, uzuvlarındaki güçsüzlüğü geri püskürtüyordu. Lio'nun kanı içindeki boşluğa pompalanıyor, onu yatıştırmak ve doldurmak için her oyulmuş gizemli yol boyunca akıyordu.

Bir zamanlar bunun ötesinde bir dünya vardı. Yok muydu? Hatırlamıyordu. Hiçbir şey dikkatini ondan ayıramıyordu, nefes almak bile, çünkü ciğerleri artık hava istemiyordu. Kan, duygu ve his denizine dalmıştı ve bir daha asla yüzeye çıkmaya ihtiyaç duymadı. Onların Birliği onun dünyasıydı.

Elini hafifçe meme ucunun üzerinde gezdirdi, teninin avucuna değmesi ve arzusunun birlikteliklerinde parlaması gibi ikiz hislerden büyülenmişti.

Sen benim tepkimi hissediyorsun, ben de senin dolaylı zevkini hissediyorum. Zihin sesi kanı kadar zengindi. Tutamayacağımız kadar çok olana kadar aramızda dönüp duruyor.

Onun üzerinde kaydı ve içinde yeniden sertleşmeye başladığını hissetti. Damarını emerek kalçalarını döndürdü ve ereksiyonunu ikna etti. Kısa süre sonra o kadar kalın ve sertti ki, geri çekilmek zorunda kaldı, sonra kendini yeniden oturtmak için ona tekrar battı. Onu şaftının tabanına kadar kapladığında, onun tepkisi Birliklerinde erotik bir inilti gibi hissetti ve yüksek sesle inledi.

İkimizin de iyileşmek için zamana ihtiyacı yok. Ses tonu düşüncelerinde hınzır bir alaycıydı. Artık seni yorma konusunda endişelenmeme gerek yok ve bundan zevk almaya niyetliyim.

O haklıydı. Yorgun değildi. Başladıkları zamankinden daha fazla enerjisi vardı. Şimdi ikisinin de ne istediğini anlamıştı. Diğerini ısırabilirdi.

Boynunun yan tarafına. Ona daha fazla kan verecek başka bir damar. Onun henüz tatmadığı bir parçası.

Ama onun değerli kanının bu taraftan akmasına izin vermemeliydi. Damarına dokunmaya başladı.

İç çekti. *Bana çok iyi bakıyorsunuz, Majesteleri. Neden dilim seni iyileştirmiyor?*

Üzülme. Tekrar sırtını okşadı. *Seni hâlâ iyileştiriyoruz. Vücudunun tüm bu güce ihtiyacı var. Şimdilik kendi Yeteneğimin bana bakmasına izin ver.* Onun eğlencesi birliklerini ısıttı. *Ama ısırığının kapanması için önce dişlerini benden çekmelisin.*

Oh. Yüzü ısındı. Köpek dişleri hâlâ adamın boynundaydı. Baskı çok iyi hissettiriyordu.

Gülümsemesi büyü ışığının yumuşak parıltısı gibiydi. *Damarlarında benim kanım olsa bile, seni hala kızartabilirim.*

Kızarması derinleşti.

Bu, iyileşmeye ve dönüşmeye devam edebilmeniz için daha fazla kana ihtiyaç duyduğunuz Yenilenme döneminizdir, dedi. Vücudunuz neye ihtiyacınız olduğunu bilir. Kontrolünüzü kaybederseniz utanmayın.

Ama şu anda, onun diğer damarının tadını çıkarabilmek için kontrolü elinde tutması gerekiyordu.

Yüzünü avucunun içine aldı. *Nefes al. İlk Hesperine nefesini.*

Onun önerisi yeni bir içgüdüğü uyandırdı ve burun deliklerini açarak havayı içine çekti. Ciğerlerinin ne işe yaradığını keşfetti. Binlerce koku ona çarptı. Kaosun içinden Hespera'nın güllerinin ihtişamını ve ayçiçeklerinin canlılığını fark etti.

Sonunda nefes alabilmek için onu ısırığından kurtardı. Başını arkaya yatırıp gözlerini kapatırken, adamın kanı boğazından aşağı akıyor ve kokusu kafasını dolduruyordu. Ölümlü hayat onu aldatmıştı. Ayçiçekleri, sandal ağacı ve kitaplardan çok daha fazlası gibi kokuyordu.

Vücudundan öyle bir koku yayılıyordu ki, ağzını onun her tarafına götürmek istiyordu. Erkeksi uyarılma.

Kalçalarını onun altında savurdu ve yüzünü boynunun diğer tarafına çekti. Kadın düşünemiyordu. Tek yapabildiği dişlerini boğazına geçirmektir. Adamın kanı tekrar diline hücum ettiğinde, yeni koku alma duyusu adamın tadını o kadar keskinleştirdi ki inledi. Ağzındaki kanın dolgunluğu ve göbeğindeki sert uzunluğu mükemmeldi.

Erkek şehvetinin kokusu havada daha da yoğunlaştı. Bu onun tutarlı zihnini kapattı ve ilkel bir parçasını serbest bıraktı. Onunla vahşi bir şey gibi çiftleşti, kanını yuttu. Onun kulağındaki hırıltı ve parmaklarının kalçalarına girmesi için yaşıyordu. Vücudu kontrolünden çıktı ve adam da onunla birlikte kendini serbest bıraktı. Adamın boğazına doğru bir hırıltıyla, serbest bırakılmalarının spazmları arasında nefes nefese kaldı.

Ağzında yeni tat notaları çiçek açtı, o kadar yoğun ki başı döndü. Çikolatadan daha zengin, kahveden daha cesur, şaraptan daha tatlı. Oh. Tanrıça. Tadı nasıl *daha iyi* olabilirdi?

Hesperine diliyle her şey daha güzel, dedi. Tat alma duyun uyandı.

Adamın tadı onu tekrar uçuşumun kenarına sürüklerken aç inlemeleri yerini coşku çığlıklarına bıraktı. Onunla sonsuza dek sarhoş olacaktı.

Ölçülü olmaya gerek yok, diye mırıldandı.

Düşünceleri tekrar bir araya geldiğinde, tek bir şeye odaklandılar. *Seni her yerde tatmalıyım.*

Kanayan dikenler, evet. Ben de bunu bekliyordum.

Vücudunun geri kalanının cazibesi ona dişlerini boynundan çıkarma iradesini verdi. Kendi Hediyesi onu iyileştirirken dilini damarına bastırdı, sonra başını kaldırdı.

Kulakları kükredi. Sesler üstüne üstüne geliyordu. Tenlerinin çarşaflara sürtünmesi. Etraflarında hışırdayan çiçeklerin ve yaprakların kakofonisi. Ve hepsinden önemlisi, dünyanın merkezindeki bir kalp atışı gibi, her şeye çarpan eşleşen nabızları.

Lio elleriyle onun kulaklarını kapadı ve yüzünü göğsüne yasladı. Ona yaslandı, rahatladığı için minnettardı.

Uzun bir anın ardından ellerini kaldırdı ve kız o ezici gürültünün durulduğunu fark etti. Etrafındaki sesler kristal berraklığında, ölümlü kulaklarının şimdiye kadar duyduklarından çok daha güzel ve canlıydı.

Onun gözlerinin içine baktı. *Duyduğum ilk sesin senin sesin olmasını istiyorum.*

Onunla İlahi Dilde konuştu. "Seni seviyorum, Cassia."

Glasstongue'un sesi gerçekten de böyle bir şeydi. İçinde boğulacak kadar derin, onu inletecek kadar yumuşak. O kadar sevgi doluydu ki ağlayabilirdi.

"Lio," diye nefes aldı, yeni sesini deneyerek. "Ben de seni seviyorum."

Ona baktı ve kendini sabitlemek için ellerini onun omuzlarına koydu. Her yerde kan lekeleri ve çiçek yaprakları vardı. Ötesinde

Açlığının sersemliğiyle zihninin bir kısmı, ona karşı her zaman bu kadar nazik davranmışken, bunu ona yaptığı için dehşete düşmüştü.

Ama Zarafet Birliği'ne uzandı ve ona gizemli olduğu kadar şehvetli bir okşama verdi. "Sana kontrolünü kaybetmeni istediğimi söyledim."

Bu ses tonuyla hava durumundan bahsedebilirdi ve bu yine de onun ayak parmaklarını kıvrmasına neden olurdu.

"Direme," dedi. "Bana nasıl hissettirdiğini söyle."

Bakışları adamın boynunun soluk derisindeki kırmızı lekelerde, pembe ağzının üzerindeki daha koyu lekelerde gezindi. Dudağını ısırdı ve orada da adamın kanının tadını aldı. "Kanının görüntüsü bile beni tahrik ediyor."

"Bu bizim için doğal."

"Siz de bundan zevk alıyorsunuz."

"Tabii ki. Kanımı göğüslerinde görmek... bunun bana ne yaptığını Birliğimizde hissedebilirsin."

Meme uçları çakıllaştı ve aşağı baktı. Kahverengi çillerinin üzerine kıpkırmızı benekler sıçramıştı. Ama o haklıydı. Grace Union' hissettiği şey, pencerelerin dışında dönen karı bile eritebilirdi.

Şüpheleri geçtikten sonra ağzını tekrar adamın boğazına götürdü ama ısırmak için değil. Boynundaki kan lekelerini yaladı, sonra köprücük kemiği boyunca, kanının ve teninin birleşik lezzetinin tadını çıkardı. Saatlerce burada yatabilir, sadece bunun tadını çıkarabilirdi. Ama daha fazlası vardı.

Kaygan bedenlerini birbirinden ayırdı ve göğsünden aşağıya doğru öptü. Göğsündeki hafif kıllar teninin tadını değiştirmişti. Meme ucunun sert tepesi de başka bir tat veriyordu. Emme isteğini bastırdı ve birlikteliklerinde adamın uyarılmasının yükselmesi onu teşvik etti.

İçgüdülerinin tekrar devreye girmesine izin verdi. Bir dişini adamın göğüs kafesine geçirdi, niyetlendiğinden biraz daha derine. Tısladı.

Seni incitiyor muyum? Kendini geri çekmek için tüm gücünü harcadı.

Köpek dişleri ağzının içinde zorlanıyordu. Başını kavradı ve onu tekrar kendine doğru çekti. "Dişlerini her yerde hissetmek istiyorum."

bile onun sesine karşı koyamazdı. Ama yapmadı. Göğsündeki hızla iyileşen kesiği yeniden açtı. Kanını yalayıp, bu kombinasyonun tadını keşfetmek için meme ucunun üzerine yaydı. Onun hatlarında ve tatlarında kayboldu,

gövdesinde ve uyluklarının iç kısımlarında denemeler yaptı. Isırıklar ve sıyrıklarla onun ne kadar karmaşık olduğunu öğrendi. Nefes nefese adamın her bir zevk tepesini bekledi.

ona en çok neyi sevdiğini söylemesini istedi.

Sonunda ağız adamın ereksiyonunun üzerinde durdu. Dişlerinin ona yaptığı şey buydu. Adam çok güzeldi, gururlu ve iri bir şekilde ağzının erişebileceği bir duruyordu. Dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırladı ama tereddüt etti.

Parmağını çenesinin altına koydu ve yüzünü kendisine bakması için eğdi. "Bunun tadının nasıl olduğunu da öğrenmek istiyorsan, durma."

Yeni dişleri ağzında beceriksiz sivri uçlar gibi hissettiriyordu. "Seni inciteceğimden korkuyorum."

Kahkahası teninin üzerinde dans ediyor ve zihninin utanmaz kısımlarına dokunuyor gibiydi. "Endişeli değilim. Ama eğer seni rahatlatacaksa, bunu başka bir geceye saklayabiliriz. Sonsuzluğun geri kalanında keşfedecek çok şeyimiz var."

Zamanları hiç tükenmeyecek miydi? Gerçek gibi görünmüyordu. Biri onu elinden almadan önce her şeyini yiyip bitirmek istiyordu. Yine ihtiyaçtan titremeye başlamıştı bile. Hayır, kol ve bacaklarındaki bu titreme yorgunluktan kaynaklanıyordu.

Hediye'nin onu güçlü kılması gerekirken neden kendini zayıf hissediyordu?

TAMAMLANMA

KIZI KOLLARINA ALDI ve yan yatırdı. "Unutma, bu normal. Yeteneklendirilmeniz tamamlanana kadar gücünüz artacak ve azalacak."

"Yorulmak istemiyorum," diye itiraz etti.

"Biliyorum. Ama sen dinlenirken, bir süreliğine kontrolü ele almamı ister misin?"

Adamın ereksiyonunun kalçasının iç kısmına dayandığını hissederek başını salladı, hareketle birlikte saçları gözlerine döküldü.

Kızın dağınık saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Bundan sonra yapısal dönüşüm bekleyebiliriz. Kemikler, kaslar, tendonlar. Organlarınızın geri kalanı. Yeni gücünüz kalıcı olacak."

"Güçlü olmak istiyorum."

"Çok güçlü olacaksın. Ancak bu kısım rahatsız edici olabilir. Ne kadar yavaş geçersen o kadar zor olacak. Eğer kanınızı daha hızlı akıtırsak, sizin için çok daha kolay olacaktır."

"Burası kanımı içmen gereken kısım." Yutkundu. "Evet, Cassia. Biraz başını döndürecek. Ama bundan zevk alacaksın." "Dişlerini içimde hissedeceğim. Benim dişlerim sendeyken."

Yavaş bir gülümseme güzel ağzını kavislendirdi. "Evet. Hazır mısın?" "Evet," diye yalvardı.

Onu yastıkların üzerine yatırdı, birini başının altına, diğerini de her iki yanına koydu. Titreyen bacaklarını yastıklara yaslanacak şekilde açtı, sonra kalçalarının arasına kayd. "Sadece altımda dinlen."

Kadın tekrar başını salladı. Rabdosunu ona taktı ve yavaşça içine batırdı. Dişlerinde hissetti, diş etleri ağrıyordu.

"Sana dişlerinin mükemmel olduğunu söylemiş miydim?" Kalçalarının baskısını artırarak daha derine kayd. "Bana tepki vermelerini izlemeyi seviyorum."

Konuşamıyordu. Dişleri bu haldeyken ve adam onu yastıkların kozasına sokmuşken konuşamazdı. Adam onun üzerine eğildi, daha da yaklaştı. Kalbi hızla çarpıyordu ve adamın kalbinin hızlandığını duydu. Onun yüzünden.

"Seni sertçe ısıracağım," diye nefesini tuttu. "Kontrol bende değil."

"Bu yüzden şu anda kontrol bende. Böylece sen olmak zorunda değilsin." "Kontrol açlığında."

"Sorun değil. Durmanı istersem geri çekebilirim. Ama hiçbir şey için durmanı istemem."

Sonunda adamın şahdamarı dişlerinin ulaşabileceği bir yerdeydi. Sanki kasları sadece Arzusuna itaat ediyormuş gibi, boğazına saldırdı. Çıkardığı vahşi sesi zar zor fark etti.

"Evet," diye homurdandı. "Ben de bunu duymak istiyordum."

Refleksleri onu tekrar tekrar yutkunmaya zorladı. Çenesinde bir spazm hissetti ve sonra eklem kilitlendi, onu çaba harcamadan ona tuttu.

"Çenen değişti," diye homurdandı kulağına. "Başlıyor. Şimdi senden içmem gerek."

Evet. Evet. Evet. Evet. Kalplerinin her çarpışında düşünebildiği tek şey buydu. "Seni nazikçe mi yoksa sertçe mi ısırmamı istersin?" diye sordu.

Sertçe, yalvardı.

Eli kızın saçlarına kayd ve başını eğerek onu damarına daha sıkı tuttu. Pürüzsüz yanağı onunki boyunca kayd.

Ve sonra boynuna iki zevk çivisi saplandı. Onun tanıdık ısırtığı, hiç hayal etmediği gibi hissettiriyordu.

Varlıkları birlikte akıyordu. Döngü tamamlanmıştı, beden bedene, kan kana. Güç, onların Zarafet Birliği'nde patladı ve dikenlerin demiri sıyırdığını duydu. Yapraklar teninde uçtu.

Bu döngüye uzun zaman önce teslim olmuştu ve şimdi onun altında, damarına kilitlenmiş bir halde uysalca yatıyordu. Ama artık korkmuyordu.

İçine işleyen ve onu şekillendiren güce güvendi. Dizlerini kavrayan güçlü, güven verici ellere güveniyor, onu gerçekleştirmek üzere olan değişiklikler için pozisyonda tutuyordu. Onun için boğazını parçalayan açlığına güvendi.

Damarına yaptığı uzun ve sert darbeler başını döndürdü ve daha fazla sıvı ısı kanalını kayganlaştırarak onun itişlerini ve geri çekilişlerini kolaylaştırdı. Kıpırdamadan yatağa uzandı ama tıpkı adamın uyardığı gibi dünya onun etrafında dönüyor gibiydi.

Onun içinde hareket etmeyi bıraktı ve karşı konulmaz bir güçle onu yatağa sabitledi. Şaftı onu baş dönmesinin ortasında sabitledi. *Seni yakaladım.*

Kemikleri ağırlaştı. Sonra omurgası kırıldı ve hayatı boyunca taşıdığı gerginliği serbest bıraktı. Diğer eklemler hizalanmaya başladı, sayısız küçük

Acı tutamları. Kas grupları gerildi, sonra serbest bırakıldı ve ona hiç bilmediği bir rahatlama sağladı.

Her spazmda ona sarıldı. Kollarını kaldıracak ve tırnaklarını onun sırtına geçirecek gücü buldu. Bacaklarını onun etrafına doladı ve onu kendine yakın tuttu. Vücudu, başından beri kendi vücuduna uyması için yaratılmış olan adamın etrafında yeniden şekillendi.

Onun içinde tekrar hareket etmeye başladı ve ona tanıdık ritimlerini değiştirmeyi öğretti. Birlikteliklerinde bir sonraki zevk döngüsünü inşa etti ve onu bir sonraki değişimine doğru ikna etti. Gelecek olan şeyi hissedebiliyordu ve titriyordu.

İç kasları onun etrafında sertçe sıkıştı, sonra onlar da serbest kaldılar ve onu suskun bırakan kasılmalara dönuştüler. Onun düzensiz ritmine doğru yaptığı itişler sert ve emindi, onu doruk noktasına doğru yönlendiriyordu.

Adam onu bir kez daha yatağa sabitleyip içine girdiğinde hâlâ titriyordu. Serbest bırakılmasının tadı, sırtını pençelemesine ve kalçalarını onun etrafında kenetlemesine neden oldu.

Bağırışı kulaklarında çınliyordu ve sözleri Birlik içinde zafer kazanmıştı.
Ne kadar güçlü olduğunuzu hissedin.

Onu tutacak kadar güçlü. Onun için savaşıacak kadar. Onu güvende tutacak kadar.

İkimiz de güvendedeyiz. Şimdilik beni bırakmalısın. Son değişim için içinde olmamalıyım.

Anlamıyordu ama ona güveniyordu. Kendini ondan kurtaracak iradeyi buldu. Adam dişlerini kadının boynundan kaydıldı ve hızlıca çekerek içinden ıslaklığın akmasına neden oldu. Dişlerini adamın boğazına geçirdi. Isırmayı bırakabileceğinden emin değildi.

değil. İçmeye devam et.

Kendini tekrar onun üzerine indirdi, bu sefer onu sadece ağırlığının altında tutuyordu. Cildi karıncalanmaya başladığında nedenini anlamaya başladı. Bütün sinirleri karıncalandı. Ve sonra hisler onu istila etti.

Onun boğazına doğru çığlık attı.

Cildi çiğ gibi hissediyordu. Sadece Hesperin teninin pürüzsüzlüğü ve vücudunun baskısı onu rahatlatıyordu. Tanrıça'ya şükürler olsun ki çarşafılar Orthros ipeğiydi, işkence gören dokunma duyusuna karşı mükemmel pürüzsüzlükteydi. Ne kadar süre kıpırdamadan ya da ses çıkarmadan, uyarılmaktan saklanarak orada yattığını bilmiyordu.

Zihnindeki sesi onu yatıştırdı. *Dokunma duyunuz son değişiklik. Şimdi çok fazla, ama alıştığınızda... inanılmaz olacak.*

Son değişiklik mi? Bitti mi?

Becerikli parmaklarıyla çenesine masaj yaptı. Eklem kilidi açıldı ve başını yastığa yasladı.

Gözlerinde adlandırması yüzyıllar süreceğ duyularla ona baktı. *Tamamlanmaya ulaştın. Sen Hesperine'sin, için ve dışınla. Benim Hesperine'im.*

Minnettarlık Birliklerini doldurdu. Minnettarlık onun yeni kemiklerine ve yeniden büyüyen kalbine işlemişti.

Majesteleri, diye mırıldandı zihninde. *Şimdi dinlen. İlk uykunuzu benim kollarımda geçirin.*

O güne kadar bildiğı en derin uykuya daldı.

LİO, YENİ kalbinin Uykunun sabit ritmine uyum sağladığını duydu ve kendi kalbi göğsünde sakinleşti. Mabetlerine ölümlülerin nefesi tarafından bozulmayan bir sessizlik çöktü.

Vücudu onunkinin altında küçük görünüyordu ama aurası güç yayıyordu. Onun içinde hissettiklerini ve kulelerinin altından fışkıran gücü anlamaya başlayamıyordu. Kan büyüğü. Lustra büyüğü.

Şu anda tek bildiğı onun yaşayacağıydı. Sonsuza kadar. Onun yeni doğasını öğrenmek için zamanları vardı. Sonsuzlukları vardı.

O ölümsüzdü.

Yan yattı ve ona baktı. Kız bir sanat eseri idi; saçları vahşi, dönüşümü zeytin rengi tenini kuruyan kanlarının koyu bordosuna boyamıştı. Zar zor ehlileştirilmiş dişleri, hafifçe ayrılmış dudaklarının arasından ona bakıyordu.

Daha önce hiç onun kadar güzel bir şey görmemişti, orada uzanmış, tüm çilelerini unutmuş, sadece bir Hesperine'in olabileceğı kadar sakin. Hayatı boyunca katlandığı onca şeyden sonra, onu hiç bu kadar huzurlu görmemişti.

Sırt üstü dönerek onun uyuklayan bedenini üzerine yatırdı. Uyandığında yeni duyularının isteyeceğı yumuşaklığı ve ağırlığı vermek için yatak örtülerini üzerine çekti. Daha fazla bakıma ihtiyacı olacaktı. Daha fazla kana. Uyanışından önce ihtiyacı olan her şeyin hazır olduğundan emin olacaktı.

Ama şimdilik buna ihtiyacı vardı. Onunla birlikte kollarında dinlenmeye. İlk Uykusunun her anının hafifleyerek geçtiğini hissetmek, daha çok olacağını bilmek.

Onun damarlarında akan kanını dinledi. Karışık yaşam güçleri her ikisinin de içinde geliyordu. Birlikte büyümüşler, sonsuza dek birbirlerine dolanmışlardı.

Bu güç, değişen kalbinde kabardı ve parlak ve güzel bir büyü ışıyla içinden alevlenmesine izin verdi. Bu feneri tavandan yukarı uçurarak kulelerinin üzerinde Tanrıça'nın yıldızlarından biri gibi asılı kalmasını sağladı. Artık tüm Orthros bilecekti.

Bu gece yeni bir Hesperine doğmuştu.

OceanofPDF.com

UYANIŞ

UYKU, TAM VE RÜYASIZ, onu yavaşça serbest bıraktı. Yavaşça onun sesine, varlığına doğru yüzeye çıktı. Evet. Uyanmak ve ona daha yakın olmak istiyordu.

Açlığınızdan korkmayın, dedi. Ben buradayım.

Önce karnındaki kemirici ateşi hissetti. Sonra damarlarındaki açlık ağrısını. Son olarak da kavrulan boğazını.

Çığlık atmak istedi ama konuşamadı. Ona dokunmak istedi ama hareket edemedi.

Güvendesin, diye yatıştırdı. Zihnin uyandı ama geri kalanının biraz daha zamana ihtiyacı var. Vücuduna karşı sabırlı ol.

Aklı. Evet. Ona itaat edebilecek tek şeyle ona uzandı. *Lio mu?*

Buradayım,

Cassia.

Çok açım.

Biliyorum ve sana istediğin kadar kan vereceğim. Kan.

Sana.

Evet. Her .

Adamın ellerini yanaklarında hissetti, başını hareket ettirdi. Adamın boğazı dudaklarıyla buluştu.

Evet, ona haykırdı. Damarın. Merak etme.

Önce dişlerin uyanacak.

Köpek dişleri diş etlerinden fırladı, tüm ağzı ısırma ihtiyacıyla ağrıyordu. Bir eli saçlarında, diğer eli çenesinde, ağzını açmasına rehberlik etti ve dişlerini etine bastırmasına yardım etti.

Adamın kanı diline çarptı ve paniğini bastırdı. Evet. Bu. Bundan başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Ona bağlandı ve bir sonraki ziyafetine başladı.

Derin iniltisi kulaklarıyla buluştu. Sesi arzuyla çakıllı bir hal almıştı. "Çok iyi hissettiriyor, Majesteleri."

Kalbinin hızla attığını, kendi kalbine kan pompaladığını duydu. Onu yuttu.

"Bu doğru, Cassia. Doğuştan yeteneklisin, tıpkı olacağını bildiğim gibi."

Hisler geri döndü. Kollarının onun etrafındaki nazik baskısı. Kucağı onun altındaydı. Vücutlarını çevreleyen ılık banyo suyu. Büyü her yerdeydi, onu içine çekiyordu.

Hareket edebilirdi. Kollarını adamın boynuna doladı ve dişlerini tekrar adamın içine geçirebilmek için onu ısırığından kurtardı.

"*Tanrıça*," mırıldandı. "Bu duyguya asla doyamayacağım."

O da yapmazdı. İçinden heyecan verici bir enerji aktı. Kendini hiç bu kadar güçlü hissetmemişti. Onu çok mu sıkı tutuyordu?

"Bana zarar veremezsin," dedi. "Artık ikimiz de ölümsüzüz." Ölümsüz. O ölümsüzdü. O bir Hesperine'di.

Sonunda adamın kanı zihnini keskinleştirdi ve tutarlı düşünceler geri geldi. Anılar ona geri geldi. Onun kanını ilk kez tatması. Vücudu onun kollarında değişiyordu. Onu *bu hale* getiren saatler süren coşku.

Yeni duyuları ona gerçeği söylüyordu. Karıştırdıkları her köpüklü su damlasını duyabiliyordu. Etraflarında uçuşan her çiçek yaprağının kokusunu alabiliyordu. Onun kanıyla dolmuş bir halde başını kaldırdı ve gözlerini açtı.

Evlerindeydiler. Orthros Boreou'da, kulelerinin derinliklerinde güvendeydiler. Onu banyo havuzuna indirmiş ve yankıları boğan yumuşak peçe büyülerıyla etrafını sarmıştı. Loş, dağınık büyü ışığı ona duvarları ve tavanı kaplayan aynalardaki yansımalarını gösteriyordu.

Kendi bakışları da ona yeşil-altın renginde parladı. Çenesi düştü ve dişlerini gördü.

"Ne kadar muhteşem olduğuna bir bak," dedi.

Ağzını daha geniş açtı ve yeni köpek dişlerine hayranlıkla bakmak için başını iki yana eğdi. Kendini hiç bu kadar güzel hissetmemişti.

"Bu senin gerçek benliğin," dedi ona.

Onun yüzüne baktı, ilk kez yeni gözleriyle ona gerçekten baktı. Elini saçlarının arasında gezdirdi, onu hissetmekten büyülenmişti. Alnını çizdi, sonra parmağını elmacık kemiği boyunca gezdirdi, dudaklarının hatlarını keşfetmek için aşağıya indi. Parmak uçlarında onun iç çekişini hissetti.

Artık onu gerçekte olduğu gibi görebiliyordu. Onların Zarafet Birliği ona gözlerinin pencerelerinin ardındaki ruhu gösterdi. Onun içindeki, kanındaki sayısız tattan bile daha karmaşık olan katmanlara daldı. "Beni tanımanın yüzyıllar alacağını söylediğinde ne demek istediğini şimdi anlıyorum."

"Artık bin yılımız var."

Ona sarıldı, onun kucağında sarmalandı, sonunda bunun doğru olduğunu biliyordu.

Yeteneği vardı.

Kaç dakika geçtiğini bilmediği uzun anlar geçti. Zaman algısı değişmişti. Selas'ın saatleri sayan şehir çanları bile bu örtülü lemde duyulmuyordu. Alevler içinde geride bıraktıkları dünya sanki başka bir hayattı.

"Sorularınız olduğunu biliyorum," dedi, "ama şu anda kana ve zamana ihtiyaınız var. İinizin rahat etmesi için gereken her şeyi size söyleyeceğim ve sonra kendi ihtiyaçlarınıza odaklanmanızı istiyorum, tamam mı?"

şimdiden tek duyabildiği onun baştan çıkarıcı sesiydi. Ama o haklıydı. Kana susamışlığın hezeyanına tekrar kapılmadan önce ona sorması gereken şeyler vardı. "Sadece Solia'nın iyi olup olmadığını söyle."

"Evet. Seni eve getirdiğimde kendi başının çaresine bakıyordu. Hücum onu ve diğer herkesi güvende tutacak. şövalye Zoe ile birlikte." Yüz ifadesi yumuşadı. "Kız kardeşinin bize onay verdiğini bilmelisin."

"Aşkımız zerine mi?" Cassia umut etmeye cesaret edemeyerek sordu. "Hediyeiniz zerine."

Cassia'nın nefesi kesildi.

"şimdilik bunun yeterli olmasına izin verebilir misin?" Lio sordu. "Dünyanın geri kalanıyla daha sonra ilgilenmek için zamanımız olacak. Benimle birlikte kulemizin ötesinde herhangi bir şeyin var olduğunu unutacak mısın?"

En kutsal seçimi ona Solia'nın sevgisine mal olmamıştı. Evet, bu yeterliydi.

Cassia, "Senin ve benim ötesini zar zor görebiliyorum," diye itiraf etti.

"Güzel. şu anda seninle ilgilenmekten başka hiçbir şeyin benim için önemi yok. Bunu yapmama izin verecek misin?"

"Hala anlamadınız mı, Majesteleri? Artık beni dünyanın geri kalanıyla paylaşmıyorsunuz. Sizden başka hiçbir şeyin benim için önemi yok."

Yüzünü ellerinin arasına aldı ve okşadı. "Bunun benim için ne anlama geldiğini sana anlatamam."

"Bana söylemene gerek yok. Birliğimizde bunu hissedebiliyorum. Kokusunu senden alabiliyorum."

Havada asılı duran kokular, yeni tenini örten buhar bulutları kadar ağırdı. Gllerin ve ay çiçeklerinin kokusu arasında burnu onun miskini seçti.

"Seni yeni formunla taşıştırmama izin ver," dedi. "Vücudun ve sihrin hakkında sana göstermek istediğim şeyler var."

Bu davet üzerine, dişleri bir anda tam boyuna fırladı ve şaşkınlıkla inledi.

Ağızına bakmak için başını geriye yatırdı. "Bunu izlemekten asla bıkmayacağım."

"Az önce senden içtim." Kelimeleri dişlerinin arasında bulanıklaştı. "Şimdiden nasıl daha fazla kana ihtiyaç duyabilirim?"

"İlk başta sürekli aç olacaksın. Bu yüzden peçe büyüleriyle kaplı kilitli bir kulede çıplak duruyoruz."

İçinden kahkahalar fişkırdı.

Ona gülümsedi. "Tüm Selas çığlıklarımı duysa ve Grace'imın iştahı için beni kısıksa umurumda olmazdı."

Bir kahkaha tufanı daha kopardı.

Sanki gerçekten de dünyanın en şanslı insanıymış gibi ona baktı. "Bir Hesperine olarak güldüğünü ilk kez duyuyorum."

"Her şey yeni hissettiriyor."

"Bana yeniden aşık ol," diye davet etti.

Yüzünü avuçlarının arasına aldı ve dudaklarını onunkilere dokundurdu. Kıpırdamadan durdu, ilk öpüşmeleri kadar yeni ve harikulade olan bu duyguya kapıldı.

Dudaklarını dikkatlice onunkilerin üzerinde gezdirdi ve ona heyecan verici hisleri özümsemesi için zaman tanıdı. Bunaltıcı. Yine de daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Dudaklarını onun için ayırdı. Adam dilini nazikçe içeri kaydırarak onunkilerle oynadı ve kadın Hesperin tat alma duyusuyla onun ağızını deneyimledi. Yıldızlar teninin üzerinde sıcıyor gibiydi.

Tam da bu lezzetli duyguya daha fazla dayanamadığı anda, adam geri çekildi. Gözleri onun dişlerine odaklandı ve kulakları derisinin altındaki kanın nabzına uyum sağladı.

"Seni buraya yeni duyularının üzerindeki baskıyı hafifletmek için getirdim," dedi. "Kendi teninde rahat hissedene kadar banyoda kalalım."

Etrafındaki su için ne kadar minnettar olduğunu fark etti. "Teşekkür ederim."

"Sana dokunmaya başlayacağım. Çok fazla gelirse durmamı söyle. Tamam mı?"

Sesi onu uygunsuz yerlerinde ısıttı. Ama Hesperinler için hiçbir yer uygunsuz değildi. "Evet."

"Doğrudan göz teması olmadan daha az yoğun olacaktır."

Onun gözlerinin içine bakmak istedi ama adam haklıydı. "Sanırım öyle." "Seni ters çevirsem iyi hisseder misin?"

Birlikteliklerindeki görüntüyü gördü. Kadın banyonun kenarına yapışmış, adam arkasında durmuş, tamamen dönüşmüş bedenine girerek

ilk kez. Bir ölümsüz olarak bile, onun hâlâ dizlerinin bağıını çözebildiğini keşfetmişti. "Evet. Ben de bunu istiyorum."

Gülümsedi. "Bir Hesperine olarak ilk seferinde favori pozisyon budur. Kaluksunuzun uyarılmasını azaltacak ve size rehberlik etmeme izin verecek. Ve bileğimden kolayca içebilirsin."

"Bunu çalıştığınızı söyleyebilirim, Sayın Bilgin."

Tabii ki araştırmamı yaptım der gibi kaşlarını kaldırdı. "'Armağan Üzerine Söylev', *Aşk Üzerine Söylevler*'in en uzun bölümüdür."

Onları banyonun kenarına yerleştirilmiş banktan kaydırды. Havuzun dibinde durarak onu suyun içinde aynalara bakacak şekilde çevirdi. Aynalar ona bir an önce zihninde gördüğü fanteziyi gösteriyordu. Grace onun arkasındaydı ve Hesperine zevkinin gerçekte nasıl bir şey olduğunu ona göstermeye hazırdı. "Şölenimiz sırasında nasıl daha yoğun olabilir bilmiyorum. dönüşüm" dedi.

"Dokunma duyunuz o zaman uyanmamıştı."

Tüyleri diken diken oldu. Doğru ya. O son değişimden önce geri çekilmişti.

Saçlarını omzuna döktü ve yanağını onunkine bastırdı. "Tıraş olduğuma sevinmedin mi?"

Hayal kırıklığı içinde inledi. "Sakalların tekrar uzadığında buna hazır olacağım."

"Meydan okuma kabul edildi."

Omuzlarından başlayarak ona masaj yapmaya başladı. Sert elleriyle onu keşfetti ve yeni şeklini birlikte öğrendiler. Aynada, dişlerinin onun dokunuşuna verdiği tepkiyi izledi.

Adam her iki göğsünü de avuçlarının arasına aldığı anda, kadın başının geriye düşerek adamın omzuna yaslanmasına izin verdi. Tavandaki aynalarda, onun suyun altında kendisini okşamasını izledi. "Hayal mi görüyorum... yoksa eskisinden biraz daha fazla mı var?"

Onun keyfi Birliklerini ısıttı. "Şüphesiz daha büyükler. Ama yine de mükemmel bir ağız dolusu olacak kadar küçükler."

Cassia sonsuza kadar kısa ve sıksa kalabilirdi ama sonunda göğüsleri olmuştu. "Ve kalçaları." Elleri aşağı kaydı ve Cassia'nın kalçalarını sıktı. "Sen bana ziyafet çekerken benim de tutunmam için doğru miktar. Bu senin sağlıklı olduğunuzda doğal şeklinizi alırsınız."

Masajı ve banyo onu rahatlattığında, okşamalarının bir his olduğunu göstermek için dokunuşunu hafifletti. Avuç içi kızın üzerinde kayıyordu.

Boğazına, sonra da omzunun hassas üst kısmına. Adamın avuç içleri nasır tutmazdı ama adamın pürüzsüz bilgin elleri tenine bir zevk veriyordu. Elini göğsünün alt kıvrımı boyunca kaydırdı, su teninin onunkinin üzerinde kaymasını sağladı ve kadın orasının ne kadar hassas olduğunu görünce dudağını ısırdı. Adam durakladı.

Başını iki yana salladı. "Daha fazla."

Karnını okşadı. Daha aşağı. Parmaklarını göbeğinin altında daireler çizerek döndürdü ve dokunuşuyla kasları titredi.

Eli kalçasının dış kısmında gezindi. "Senin en hassas yerine dokunmayacağım. Sen bunu istediğini açıkça söyleyene kadar olmaz."

O sinir tomurcuğunun şimdi nasıl hissettirdiğini hayal bile edemiyordu. "Ben... buna hazır değilim."

Elini kadının kalçasında gezdirdi. "Bu nasıl?" Kadın bacaklarını birbirine sıktı.

"Mmm," dedi kulağına, "güçlü bir tutuşun var. Bundan zevk alacağım."

"Sonunda seni her zaman istediğim şekilde memnun edebilirim."

Ona daha da yaklaştı ve suyun etraflarında dalgalanmasına neden oldu. Kalçasının kıvrımına hafifçe oturan sert çıkıntı, kalçalarını daha sıkı sıkmasına neden oldu. "Denemeden bile beni ne kadar memnun ettiğini görüyor musun?"

İçinde buna ihtiyacı . Bu çok fazla olurdu. Ama buna ihtiyacı vardı.

Ellerini banyonun kenarındaki pürüzsüz fayansların üzerine yerleştirdi. Bakışlarını onun aynadaki aç bakışları yerine koyu mavi ve cerulean desenine sabitledi.

"Gerin," dedi. "Yeni vücudunuzun ne kadar güçlü olduğunu hissedin."

Suyun içinde lüks bir şekilde gerindi. Kaslarında hiçbir gerginlik yoktu. O kadar esnekti ki.

"Bundan da keyif alacağız." Bir elini kızın kalçasına koyarak diğer elini arkadan bacaklarının arasına kaydırdı.

Uzun parmaklarıyla onun buklelerini kavradı. Banyoda ne kadar ıslak olduğunu fark etmemişti. Yeni bedeninin ona verdiği tüm güce rağmen, şu anda en temel iştahları tarafından yönetiliyor gibiydi.

"Bana her zaman hayır diyebilirsin," diye hatırlattı ona, "ve hazır değilsen kendi açlığına bile hayır diyebilirsin. Eğer durmamı istiyorsan, duracaksın ve ben daha sen bir şey söylemeden bunu bileceğim."

İçindeki beklenti, endişesinden daha güçlüydü. "Dokun bana."

Adam bir parmağını kanalının sıgıllıklarına soktu ve kadın içinden geçen heyecandan tısladı.

"Kanayan dikenler," diye yemin etti. "Her zaman bu kadar hassas mısın?" "Artık bana her dokunduğunda nasıl hissettiğimi biliyorsun."

"Aman Tanrım. Sana ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu..."

Daha derine kaydı ve onu sadece tek parmağıyla okşadı, içeri ve dışarı, içeri ve dışarı, onu bu duyguya alıştırdı. Tanıdık dokunuşu yeni, garip ve harika hissettiriyordu ve açgözlü bedeni yanıt vermenin tek bir yolunu biliyordu. Tek parmağı onu tam kenara getirdi ve orada süzüldü, ayartma ve korku arasında kaldı.

"Senin de henüz buna hazır olduğunu sanmıyorum." Elini geri çekti.

İçini çekti, sonra adamın iki parmağının içine girdiğini hissedince nefesi kesildi.

"Bu nasıl bir his?" diye sordu.

Suyun içinde kalçalarını onun için daha da açarken bile dişlerini sıktı.

Aynada ona gülümsedi ve dişlerinin görüntüsü kadının daha fazlasını istemesine neden oldu. Gözlerini kapattı. Ama kendini bu duygudan mahrum etmek, diğerlerini bir şekilde daha keskin hale getirdi. Tüm farkındalığı adamın iki parmağının nazik istilalarına odaklanmıştı. Onu tekrar sınırına kadar itti ve orada tuttu.

Dişlerindeki zonklama düşüncelerini yok ediyor gibiydi. "Çok açım."

"Sanırım hazır olmadan önce biraz daha germemiz gerekiyor." "Kanına ihtiyacım var."

Parmaklarını tekrar geri çekti. "Mm. Bunun için beklemeye gerek yok."

Üzerine eğildiğinde göğsü sırtına yapıştı ve kolu beline dolandı. Burnuna adamın kanının kokusu geldiğinde gözlerini açtı. Bileği önündeydi, damarları soluk teninin altında narin bir maviydi.

Başını eğdi, elleri fayanslara sıkıca yapıştı. Isırabilmesi için ziyafetini dudaklarına götürdü. Kendi yalamalarının ve emmelerinin sesi keskin kulaklarını doldurdu.

Sonra onun sesi. "Bana ziyafet çekişini seviyorum. Açken çok güzelsin. Bu beni de çılgına çeviriyor."

İçgüdüsel olarak ziyafet çekmek için onun bedenini ararken, onun kucağında kavis çizdi.

"Çok sertim," diye uyardı kulağına, "ve sen çok, çok sıkısın."

Daha fazlasını talep ederek kalçalarını ona doğru eğdi.

"Eğer eminsen. Ama seni üzerime çıkarmak için iki elime de ihtiyacım olacak."

İçimdeyken bileğini tekrar istiyorum.

"Taleplerinizden ne kadar hoşlanıyorum majesteleri. Ne istediğiniz konusunda insan olduğunuz zamankinden bile daha açık sözlüsünüz."

Adamın kanından bir doz daha alarak ve kendi gücünü hissederek kızardı ve damarını serbest bıraktı.

Kadının üzerinden kalktı ve her iki kalçasını da elleriyle kavrayarak banyodaki pozisyonunu ayarladı. "Bu biraz zaman alacak."

Rabdosunun ucunu kranasının girişine dayadı. Oh Tanrıça. Onun boyutunu ve şeklini iyi biliyordu ama adam haklıydı. Kadın hiç bu kadar dar olmamıştı ve adam hiç bu kadar büyük görünmemişti.

Şimdi birlikte nasıl hissedeceklerdi? Onu tekrar etkisi altına alacak mıydı, Yetenek Verme sırasında paylaştıkları gibi yüksek bir his? Bilmek istiyordu. "Her şeyi istiyorum."

"O zaman sana vereceğim," dedi.

Adamın başı kızın içine girdiğinde kız yumuşak bir çığlık atmaktan kendini alamadı. Sadece his tufanı yüzünden değil.

Bu yakınlıktı. Grace Union kalplerini ve zihinlerini bu kadar yakınlaştırmışken, vücutlarının en mahrem kısımları birbirine dokunuyor, birleşiyordu.

İçine bir santim daha soktu ve ona uyum sağlaması için zaman tanıyarak bekledi. Onun kontrolüne hayret etti. Sonsuzluğa adım atarken çok iyi ellerdeydi.

Şehveti ve şefkati birlikteliklerini ısıttı. *Ben bunun için yaratıldım, tıpkı senin gibi.*

Daha derine indi. Daha derine. Kalçalarına masaj yaptı, ölümsüz gücü Hesperine bedeninin eşit derecede güçlü direncini zorluyordu. Adam onu birbirinden ayırdıkça, başı hafıfledi. Adamın ereksiyonunun iç duvarlarına doğru kayan her dokusunu hatlarını hissediyor, içinden çağılayanlar halinde zevk akıyordu.

Leğen kemiğini kadının kalçalarına dayayarak durdu. Kadın adamın pençesinde, nefes nefese ve her nefeste haykırarak orada süzülüyordu. Hareket etmeye cesaret edemedi. Bilinçsizliğe doğru battığını hissediyordu. Ama karanlık hiç gelmedi.

Çok az şey bir Hesperine'i bayıltabilir, diye açıkladı. Zevk bunlardan biri değildir.

Onun kendisine yapacaklarının tek bir anını bile kaçırmayacaktı. "Durma."

Pozisyonlarını ayarlayarak tekrar kadının sırtına doğru eğildi. Kızın vücudu onun için zahmetsizce esnedi ama bu hareket kızıdan bir çığlık daha çıkardı, açığı onu yeni şekillerde gerdi.

Kolu kadının karnına dolandı ve onu gövdesinin üzerinde sıkıca tuttu. Ağzını kızın boynunda açtı ve onu oradan öptü. "Her şeyimi yeni bedeninin içine almaya hazır mısın?"

Hazırlıksızdı ama yine de hiç bu kadar hazır olmamıştı. "Evet." "Bu kelime senin ölümsüz sesinde beni daha da tahrik ediyor."

Köpek dişlerini tıpkı bacaklarının arasına girdiği gibi yavaşça ve nazıkçe kadının içine batırdı. Bir çığlıkla dişlerini gösterdi.

Bileğini kızın ağzının önünde tuttu. *Şimdi birliğimizi tamamlayalım.*

Sahip olduğu tüm güç ve açıklıkla onun bileğini ısırdı. Yeteneği sırasında onu yok eden ve yeniden yaratan döngü onları tekrar ele geçirdi. Ama bu sefer, o da onun gibi zevk alabiliyordu. Bu kez, onu kullanabilecek kadar güçlüydü.

Şimdi sana ilk sihir dersini vermek istiyorum, dedi.

Ne? diye haykırdı zihninde. Sinirleri *ondan* başka hiçbir şey tarafından tüketilmezken büyü düşünemiyordu. Hiç düşünemiyordu.

Düşünmene gerek yok. Benim de açıklamama gerek yok. İzin verirseniz size Birliğimizde gösterebilirim.

Seni mi? Yaklaşabildiğim kadar.

Ben istiyorum.

Tereddüt etti ve ona, "*Çok fazla gelirse dururum*" diye hatırlattı.

Ama onun düşüncelerine girmesi kalp atışları kadar doğal ve kolaydı. O zaten oradaydı. Adamın bedeni kızın bedenine daha fazla baskı yapıp onu suya daha da batırırken, odaklanması aralarındaki bağlantıyı derinleştirdi. Onunla birlikte gizemli yollarını araştırdı, duyularını esnetti, onu açtı ve açlığını giderecek şeylere doğru yönlendirdi.

Kulenin altındaki güce bağlandığında, büyü onu sarsmış. Kadın suda çırpındı ama adam onu akıntının ortasında sabit tuttu.

Bu sihir... bizim gibi hissettiriyor. Çok iyi hissettiriyor. Neler oluyor? Dur sana göstereyim.

Adam onun içinde hareket etmeye başladı. Göz kapaklarının ardında yıldızlı bir gökyüzü gördü. Damarlarını itmesi ve çekmesi, kızın içindeki emme içgüdüsünü uyandırdı.

Aynı ritimde bilek. Ve büyüünün ne yapmasını istediğini fark etti.

Onun arzusuna itaat etti. Büyü, onunla Grace döngüye teslim oldu. Vücutlarının her dalgalanışında içinden güç akıyor, her seferinde daha da yükseliyordu.

İçinde Hesperine formunun bile tutamayacağı kadar çok şey olduğunda, taşı. Zevk, aralarındaki sonsuz kanallardan geçerek adamın içine ve tekrar kadının içine aktı.

Doruk noktasına ulaştığında, "*Daha fazla*" dedi.

Damarından daha fazlasını ve topraktan gelen o gizemli güçten daha fazlasını çekti. Yeni bir hız belirledi ve tekrar kan ve sihirle kendilerini tatmin ettiler.

Ağzını onun damarından ayırmak için hiçbir neden yoktu. Ama sonsuz gecenin bir yerinde, ona bakmak için dişlerini ve bedenlerini birbirinden ayırdı. Bir eli başının altında, hafif bir havaya kaldırma büyüyle onu havuzun ortasında sırt üstü yüzdürdü. "Duyularını dinlendir."

Çiçekler sanki ona doğru çekiliyormuş gibi ona doğru sürükleniyordu. Yaprakları tamamen büyümüş güllere ve ayçiçeklerine dönüşmüştü, nilüferler gibi banyoda geliyordu.

"İmkânsız," diye nefes aldı.

"Artık hiçbir şey imkânsız değil" dedi.

Lio, ona her zaman hayallerinin gerçekleşeceğini ummasını söylerdi. Her zaman onları gerçeğe dönüştürürdü.

"Bu benim bitki büyüm," dedi. "Hepsi. Ama içindeki kan büyüünü de hissedebiliyorum."

"Artık başka hiçbir şeye benzemeyen bir yakınlığa sahipsiniz," dedi Lio. "*Haima ve hulaia*'nın mükemmel birlikteliği."

Hespera gücünün o cılız kalıntısını almış ve onu bu sınırsız bahçeye dönüştürmüştü. Cassia'nın Lustra büyüünü kendi büyüü yapmıştı. Bu büyü mutfak bahçesindeki o çaresiz kıza ait değildi. Cassia Komnena'ya aitti.

Ve dönüştüğü bu yeni büyücü, onların altında ne hissettiğini anladı.

"Lio... kulemizin altındaki büyü bir izin alanı."

"Benim teorim de buydu." Tüm aurası alev alev yanıyordu. "Ama bunu onaylamak için Silvicultrix'ime ihtiyacım vardı. Bu da demek oluyor ki, yeni bir izin yaratacak ilk kişi sensin."

ve tarihte ilk kez Orthros topraklarında bir yer açmıştır."

"Bunu nasıl yaptığımı anlamıyorum ama hiç şüphem yok."

"Görünüşe göre bu, tekil bir büyü fenomen sırasında sezgisel bir İrade eylemi olmuş - dönüşümünüzün tam olarak gerçekleştiği, dişlerinizin ilk kez kınından çıktığı ve kendi büyüünüzün Hediye tarafından değiştirildiği an. Açıkça görülüyor ki, izin verme alanınız da yakınlığınız kadar benzersiz, çünkü hem Lustra büyüü hem de kan büyüü ile dolu."

"Bunu incelemek yüzyıllarımızı alacak," dedi, sadece onun bu ihtimalden duyduğu memnuniyeti hissetmek için.

"En önemlisi, vahşi doğadan güç çekmeni sağlayacak. Tam burada, Sığınağımızda, sen benden kan alırken." Dudaklarında memnun bir gülümseme belirdi. "Zaten oldukça kapsamlı bir şekilde test ettiğimiz gibi."

Ağzında kalan gizemli tadın tadını çıkardı. "Vahşi doğamda senin tadını alabiliyorum. Büyüm ne yapacağını biliyordu. Tıpkı Yeteneklerimin bana seni aşıladığı gibi, izin verme alanıma senin gücünü aşıladı."

"Lustra'nızla aramdaki bağı hissediyorum. Senin dönüşümün beni de değiştirdi."

Gözlerinin kenarlarından yaşlar süzüldü. Bir tanesini parmağıyla yakaladı ve dudaklarına götürdü. İç çekerek gözlerini kapattı. "İlk Hesperine gözyaşların. Hayal kırıklığına uğrayacaksın diye çok korkmuştum. Ama sevincini tadabiliyorum."

"*Hayal kırıklığına mı uğradın?* Birlikte yaptığımız onca şeyden sonra hayal kırıklığına uğrayacağımı nasıl düşünebilirsin?"

Sessiz acısı sığınaklarını doldurdu ve kadın buna zorlukla dayanabildi. "İzin verdiğin yer bile sana canavar büyüünü ve kahinliği vermedi. Diğer yakınlıklarını kaybetmenin yasını tutarsan anlayışla karşılarım."

Kendini dikleştirdi ve onun omuzlarından tuttu. "Bana bak, Lio."

Kızın sorduğu soruyu bakışlarıyla karşıladı ve onu birlikteliklerine yakın tuttu.

Sonunda onu zapt edebildi. "Mutlu olmak için daha fazla yakınlığa ihtiyacım yok. Bahçe büyüü tüm hayatım boyunca özlemimi çektiğim şeydi. Şimdi fark ediyorum ki, kaybettiğimi bilmediğim bir şeyi kaçırmışım."

Geçmişî ona uzak geliyordu, revirin yıkıntıları arasında geride bıraktığı bir yükü. Hespera bunların hepsini kazıyarak gerçek Cassia'nın ortaya çıkmasına izin vermişti. Onun tarafından şekillendirilmişti, evet. Ama artık özgürdü.

"Yeteneğim beni iyileştirdi," dedi. "Hâlâ yaralarınızı taşıyor musunuz, Majesteleri?"

Başını iki yana salladı. "Ben de aynı şeyi hissediyorum. Sanki senin Kehanetin bizi Kallikrates'in bize yaptıklarından arındırmış gibi."

İsmi burada hiçbir gücü yoktu.

"Ama yine de düzeltilmesi gereken bir yanlış var," dedi Lio. "Tüm sihrine sahip olmanı istiyorum."

Kollarını onun beline doladı ve yüzünü onun kalbine yasladı. "İsteklerimin listesi çok uzadı, Majesteleri. Ama benim ihtiyaçlarım hâlâ basit. Bahçe büyüm, Yeteneğim ve sen. Şu anda hepsi kollarımda."

"Gerçekten memnun olduğunuzu hissedebiliyorum. Ama ben değilim."

Onu kendisine doğru tuttu ve Grace Birlikteliklerinde onun yeni bir katmanı ile tanıştı. Onun sakın yüzeyinin altında, orada olduğunu her zaman biliyordu.

Kararını verdiğinde, kırılmazdı.

"Bin yılımı da alsan," diye yemin etti, "büyünü tamamlaman için bir yol bulacağım. İzin verdiğin yeri inceleyeceğiz. Başka bir tane bulmak için Tenebra'yı araştıracağız. Bir Hesperine Silvicultrix'in gücünün geri kalanını nasıl elde edebileceğini öğreneceğiz."

"Hiçbir yeri aramak istemiyorum. Tam burada kalmak istiyorum. Kim bilir? Belki bir yüz yıl sonra, ölümsüz yaşamım koşulları yerine getirir ve diğer büyülerim de izin verdiğim yerden çekişmesiz bir şekilde yükselir."

"Bu kadar sabırlı olacağıma dair söz vermiyorum. Ama beni yanlış anlama gülüm, sen olduğun gibi mükemmelsin."

"Teşekkür ederim, aşkım. Sanırım annem dönüştüğüm kişiyle gurur duyardı. Ama o gurur duymasa bile ben duyardım. Bizler kafiriz. Kendi yolumuzu çizeriz. Bu benim yolum."

"O halde hiç pişmanlığınız yok." "Hiç yok. Senin var mı?"

"Cevap vermeme gerek yok," dedi. "Bunu hissedebilirsin. Birliğimize ulaş ve bana ne hissettiğini söyle."

İçindeki tüm savunmaları bıraktı ve kendini Grace'e açtı, onun duygularının kendi duyguları olmasına izin verdi.

Keder. Minnettarlık. Öfke. Rahatlama. Acı. Neşe.

Sonunda bunların hepsinin tek bir duygunun farklı tatları olduğunu fark etti ve bu duygu onun kendisi hakkındaki her düşüncesine sinmişti.

Sevgiler.

Ona olan sevgisi her çağda ayakta kalacaktı ve şimdi o da onu zamanın sonuna kadar sevebilirdi.

Cassia'nın bir Hesperine olarak maceralarına hazır mısınız? Lio ile yeni hayatı Kanlı Zarafet 8. Kitap *Kanlı Şölen*'de devam ediyor..

vroth.co/bloodfeast

OceanofPDF.com

SÖZLÜK

Yurtdışı: Orthros dışında Hesperinlerin dolaştığı topraklar için kullanılan Hesperin terimi, Tenebra ve Cordium anlamına gelir. Bakınız **Yurtdışındaki Orthros**

akasya: bkz. **Ruhların Savaşı**

Adamas: Dünyanın en güçlü metali, o kadar ağır ki sadece Hesperinler kullanabilir. Nike tarafından gizlice icat edildi.

Adroğan: Hırslı Tenebran lordu, servetini kazanmak için Orthros'a seyahat eden küçük oğul. Bir zamanlar Cassia'nın istenmeyen taliplerinden biriydi, şimdi Biata ile nişanlı.

yakınlık: bir kişinin ışık büyü, koruma veya iyileştirme gibi bir yeteneğe sahip olduğu büyü türü.

Agata: Paradum'da Cassia'ya karşı nazik olan aşçı.

Aithourian Çemberi: Hesperinlerin yeminli düşmanları olan Anthros Tarikatı'nın savaş büyücüleri, Hespera'ya tapanları bulmak ve yok etmek için özel büyülere sahiptir. Eski zamanlarda Aithouros tarafından kurulan bu çember, Son Savaş sırasında Hespera tapınaklarının çoğunun yıkılmasından sorumluydu. Tenebra ve Cordium'dan gelen tüm savaş büyücülerinin eğitimini denetleyerek onların Tarikat'a ömür boyu sadık kalmalarını sağlar.

Akanthia: Tenebra, Cordium, Orthros ve İmparatorluğu kapsayan dünya.

Alea: Orthros'un iki Kraliçesinden biri olan Alea, yaklaşık bin altı yüz yıldır Kraliçe Soteira ile birlikte Hesperinleri yönetmektedir. Ölümlü hayatında Hespera'nın bir büyücüsü olan Alea, Düzen'den sağ kurtulan Hespera tapınağının tek Prisma'sıdır.

Alexandra: Kraliyetin ilk kanından ve Orthros'Sekizinci Prensesi, Kraliçe ailesinin en küçüğü. Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. Zanaatı için ipekböceği yetiştiriyor. Lio'nun çocukluk aşkı.

Alkaios: Cassia'yı çocukken kurtaran üç Hesperin'den biri. Solia'nın bedenindeki sarmaşık kolyeyi onun için geri aldı. O ve Grace'i Nephalea, Gifter'i Nike ile Hesperines errant olarak geçirdikleri yıllardan sonra yakın zamanda Orthros'a yerleştiler.

Anastasios: Lio'nun soyunun kurucusu olan Apollon'a Yetenek Veren Ritüel İlk Kan. Güçlü bir şifacı ve Hagia Boreia'nın Prismos'uydu.

Alea'nın Büyük Tapınaklarını Anthros Tarikatı'nın saldırısından korumasına yardım etmek için hayatını feda etti.

Atalar: Ruh evresine geçmiş olan **atalar**. İmparatorluk büyücüleri onlarla iletişime geçerek güçlerini büyü ve ritüellere yönlendirebilir. Hesperinler atalarla iletişime geçemez veya ataların büyüsunü kullanamaz çünkü ölümsüzlükleri ruh evresine girmelerini engeller.

Andragathos: Tenebran ve Cordian panteonunda erkek erdemi ve doğru savaş tanrısı. Kyria ve Anthros'un yedinci soyu ve en küçük oğlu. Kardeşleri On Dört Scion ile birlikte daha küçük bir ilah. **Andragathos'un Şövalye Tarikatı'na** bakınız

Anesu: Şu anki Sandira Kralı, Tendeso'nun kardeşi.

Angara: Tenebran ve Cordian panteonunda savaşçılara savaşta moral veren tanrıça. Genellikle altın zırh giymiş ve kılıç taşıırken tasvir edilir. Kyria ve Anthros'un ikinci soyu ve en büyük kızı, kardeşleri On Dört Soy ile birlikte daha küçük bir tanrıdır.

Annassa: Orthros Kraliçeleri için onurlandırıcı.

Anthros: Savaş, düzen ve ateş tanrısı. Tenebran ve Cordian panteonunun yüce tanrısı ve yazın hükümdarı. Güneşin gökyüzünde arabasını süren Anthros olduğu söylenir. Efsaneye göre Kyria'nın kocası ve Hypnos ile Hespera'nın kardeşidir.

Anthros ateşi: Tenebra'da yaygın olarak yetişen ve insanlar tarafından Hesperinlerden korunmak için güneş kılıcı bitkisiyle birlikte kullanılan bir çiçek.

Apollon: Lio'nun babası, yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu. Düzen'den önceki ölümlü hayatında Demergos'un bir büyücüsüydü. Anastasios tarafından dönüştürülerek, Ritüel ilk kanlardan birinden Hediye alan ilk Hesperine oldu. Güçlü taş büyüsu ve savaşdaki hünerleriyle tanınır, bir zamanlar Blood Errant'lardan biri olarak yurtdışında dolaşırdı. Orthros Aslanı olarak bilinir. Şimdi Orthros'ta Majesteleri Komnena ile huzur içinde yaşamak için emekli oldu.

mürted: Tarikat dışında yasadışı olarak büyü yapan haydut büyücü.

arcane: dünyevi olanın aksine büyüye veya büyüyle ilgili.

Takımadalar: İmparatorluğun batısında yer alan ve bir dizi adadan oluşan, dünyanın geri kalanından sıkı bir şekilde izole edilmiş topraklar. Bkz: **Menodora**

Argyros: Lio'nun amcası ve diplomasi ve zihin büyüsu konusunda akıl hocası. Yaşlı ilk kan ve Hagia Anatela'dan Orthros'un kurucusu, Eidon tarafından yeteneklendirilmiş.

Lyta'nın torunu, Nike, Kadi ve Mak'ın babası. Ölümlü kardeşi Apollon gibi yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu. İlk Ekinoks Zirvesi'ne ve o zamandan beri her birine Kraliçelerin Baş Elçisi olarak katıldı. Bir müzakereci olarak efsanevi yetenekleri nedeniyle Gümüşdil olarak bilinen tarihteki en güçlü büyücülerden biri.

Ariadne: Semna ve Pakhne'ye Orthros'a kadar eşlik eden Kyria'lı bir büyücü çırağı. Hesperine elçiliğinin Zoe ve diğer Eriphite çocuklarını güvenli bir yere götürmesine yardım eden büyücülerden biri.

Arkadia: Lio'nun kuzeni, Argyros ve Lyta'nın kızı. Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. Annesinin koruyuculuğa olan ilgisi ve savaş sanatlarına olan yatkınlığı sayesinde Hippolyta'nın Kürsüsü'nde Usta Vekilharç olarak görev yapıyor.

Küller: İmparatorluk'ta yaptıkları büyük işlerle tanınan paralı askerler grubu. Hoyefe, Karege ve Tuura, Kella'nın komutası altındaki mevcut üyelerdir. Emekli üyeler arasında eski liderleri Ukocha, Solia ve Tendeso bulunmaktadır.

Athena: Javed ve Kadi tarafından yalnız bırakılan üç yaşındaki Erifit çocuk. Boskos'un doğuştan ve kan bağı olan küçük kız kardeşi. Bir ölümlüyken geçirdiği şiddetli don ateşi vakası beynine zarar verdi. Hediye onu iyileştirmiş olsa da, kaybettiği gelişimi hala geri kazanmaya çalışıyor.

Sonbahar Selamlaması: Tenebra'nın eski kur festivali. Bir kadın bu dansı bir erkekle paylaştığında, bu bir nişan sözü olarak kabul edilir ve ardından babaları evliliklerini ayarlar.

Avowal: Graces'lerin halklarının önünde bağlılıklarını itiraf ettikleri Hesperine töreni; yasal olarak bağlayıcı ve büyük bir kutlama vesilesi.

Ayur: Azarqi ay tanrıçası.

Azarqi: Vardara ile İmparatorluğun geri kalanı arasındaki ticaret yollarını kontrol eden Maaqul Çölü göçebeleri. Karmaşık politikalarıyla bilinen Azarqi, cinlerle yapılan Çöl Anlaşması'nın asıl müzakerecileriydi.

Bamaayo: Kraliçe Soteira'nın ana dilinde "anne" anlamına gelen sözcük.

Basileus: Tenebra Kralı'nın unvanı, tahta geçen her hükümdarın adına eklenir.

Basilinna: Tenebra prensesinin unvanı.

Basilis: Kralın kraliyet mensubu olmayan, veraset hattı dışında kalan kadın akrabasının unvanı.

Basir: Hesperine thelemancer ve Orthros'un iki casus yöneticisinden biri, Majesteleri Kumeta ile birlikte. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan. Onun

Yaptıkları işin niteliğini gizlemek için resmi unvanları "Kraliçelerin Usta Elçisi "dir.

Ruhlar Savaşı: İmparatorluktaki en prestijli turnuva olup her sekiz yılda bir düzenlenir. Ruhların Galibi olarak bilinen kazanan, İmparatoriçe'den bir nimet ve bir akasya dalının yanı sıra hayatlarının geri kalanında akasya sembolünü sergileme hakkı kazanır.

Canavar büyüü: Bu yakınlığa sahip olanlara hayvanları etkileme ve çok güçlüyse hayvan formlarına dönüşme gücü veren Lustra büyüü türü. Bkz. **değiştirici**

Bellator: Solia'yı kaçıran ve Castra Roborra'da fidye için tutan Tenebran özgür lordu. Egemenlerin Kuşatması ile orada sona eren kısa ömürlü isyana liderlik etti. Benedict'in babası.

Benedict: Segetia'nın ilk Şövalyesi, Flavian'ın en iyi arkadaşı, Genie'ye karşılıksız aşk besleyen kişi. Cassia ona güvenir ve onu bir arkadaş olarak görür. Gündönümü Zirvesi sırasında Lord Titus'un temsilcisi olarak Orthros'a gitti. Bellator'un oğludur ve babasının ihanetinden dolayı suçluluk duymaktadır.

Blood Errant: Sekiz yüzyıl boyunca birlikte hareket eden dört kadim ve güçlü Hesperine savaşçısından oluşan grup. Bakınız **Apollon, Ioustinianos, Pherenike, Prometheus**

Kan büyüü: Hespera'ya tapanlar tarafından uygulanan ve Hediye'nin gücünün kaynaklandığı büyü türü. Tüm Hesperinler doğuştan kan büyüüne sahiptir.

Kanlı Ay: Çıplak gözle bakıldığında sıvı bir dokuyla kırmızı görünen iki aydan birine verilen Hesperin adı. Tanrıça Hespera'nın kan büyüü ile güçlü bir gözü olduğuna inanılır.

Kan prangası: Kan büyüüyle yapılan ve kişiyi belirli bir eylemi yapmamaya zorlayan koruma büyüü. Büyü yapan kişi tarafından belirlenen büyülü bir durum olan bir anahtar tarafından serbest bırakılana kadar devam eder.

Kan Birliği: Hesperinlerin kanı olan herhangi bir canlının duygularını hissetmesini sağlayan büyülü empatik bağlantı.

Kan Kırmızısı Prens: bkz. **Ioustinianos**

Kanla doğan: Anneleri hamilelik sırasında dönüştürüldüğü için Hediye ile doğan Hesperine.

kansız: ölümsüz; bir büyücü tarafından yeniden canlandırılan bir ceset, yaşam görüntüsüne sahip olmasına rağmen damarlarında artık kan akmadığı için böyle adlandırılır. Genellikle Hesperinler tarafından hakaret olarak kullanılır.

Bosko ya da Boskos: Javed ve Kadi tarafından yalnız bırakılan on bir yaşındaki Erifit çocuk. Doğuştan ve kan bağı ile Athena'nın ağabeyi. Zoe'nin en iyi arkadaşı. Çocukların çektikleri yüzünden öfke duyuyor. Vekilharç olmak için aldığı eğitim Orthros'taki hayata alışmasına yardımcı oluyor.

Hedon Kardeşliği: Tanrı Hedon'a adanmış, kumar, içki, büyülu uyuşturucular ve tanrıların tapınaklarında fahişelerle seks gibi düşkünlüklerle meşgul olan soylu erkeklerden oluşan gizli topluluk.

Btana Ayal: "Parçalanmış Umut"; Hulaik Çağlar sırasında Maaqul Çölü' gelişen antik bir şehrin kalıntıları. Kâhin Kraliçe'nin önderliğinde Btana Ayal halkı bir ruh kapısı aracılığıyla Tenebra'ya seyahat etti. Diğer kıta ile karşılaşmaları, Kâhin Kraliçe'nin Eski Ustaların İmparatorluğu istila etmesini önlemek için kapıyı yıkmak zorunda kalması ve bu süreçte şehri yok etmesiyle trajediyle sonuçlandı.

Caelum: Solia ve Cassia'nın on dört yaşındaki üvey kardeşi, Kral Lucis'in tek oğlu, Tenebra'nın veliaht prensi.

Callen: Perita'nın sevgi dolu kocası ve Cassia'nın Gündönümü Zirvesi'nde ona eşlik eden kraliyet evindeki koruması. O zamandan beri Tenebra'ya döndü.

Cassia: Bir Hesperine'e dönüşmeyi bekleyen yeni hediye, böylece sonsuzluğu Lio'yla, Majesteleriyle birlikte geçirebilecek. Bir zamanlar Hesperinleri gizlice destekleyen ve Zirvesi sırasında Lio'nun barışı sağlamasına yardımcı olan bir Tenebran leydisi. Kral Lucis ve cariyesi Thalia'nın gayrimeşru kızı olarak doğdu.

Castra Justa: Birinci Prens'in kalesi ve Prens'in Hücumu için operasyon üssü.

Castra Patria: Özgür Lordlar Konseyi'nin toplandığı, Büyücü Kral zamanından kalma Patria'daki antik kale.

Castra Roborra: Tenebra'da Lord Bellator'a ait olan ve Solia'yı esir tuttuğu kale. Hükümdar Kuşatması'nın yapıldığı yer.

Yıldız Kadehi: Nike'ın Stand'ın göğüs göğüse dövüş teknikleriyle birlikte kullandığı efsanevi yuvarlak kalkanı.

Değiştirici: Hayvan şekline girme gücüne sahip Lustra büyüu uygulayıcısı.

Değişen Kraliçe: Tenebra Kraliçesi Hedera, Büyücü Kral'ın eşi ve Son Savaş sırasında eş hükümdardı. Bir Silvicultrix olarak, kendi güçlü bir büyüüydü. Kendi halkı onu Ebah olarak tanırdı. Olarak da bilinir

Lustra'nın şahini ve onun bitki sembolü olan sarmaşıkla ilişkilendirilir. Cassia'nın annesi Thalia aracılığıyla atası.

kanallama: bir büyücünün gücünü doğuştan gelen sihirli güç deposu yerine kendisinden daha büyük bir kaynaktan çekmesi. Progonia ve hulaia kanallamaya dayanır.

Hücum: bkz. **Prens'in Hücumu**

Ücret Yasası: Yurtdışındaki Orthros'un yasal kodu, Prens'in Ücreti için adlandırılmıştır. Ekinoks Yemini ve Hespera'nın kutsal ilkelerine dayalı olarak Birinci Prens tarafından oluşturulan ve uygulanan, gelişen bir yasalar bütünü.

tılsım: bir büyücünün büyüğü ile aşılanmış fiziksel nesne, genellikle botaniklerden veya kendi büyüğü özellikleri olan diğer malzemelerden yapılır. Kişi büyücü olmasa bile, bir bölgeye veya tılsımın sahibine hafif bir faydalı etki sunar.

Chera: Tenebran ve Kordi panteonunda yağmur ve iplik tanrıçası, Yas Tanrıçası ve Dul olarak bilinir. Efsaneye göre, Anthros tanrı-kocası Demergos'u itaatsizlikten dolayı yok etmeden önce Baharın Geliniydi.

Yüksek Mahkeme Baş Kâhini: İmparatorlukta en yüksek rütbeli büyücüdür ve İmparatoriçe'ye danışmanlık yapar.

Chrysanthos: Cordium'dan ateşe yakınlığı olan bir savaş büyücüsü. Aithourian Çemberi'nin Dexion'u olarak Anthros Tarikatı'nın seçkinlerinden biridir. Gündönümü Zirvesi sırasında rehine pazarlıklarıyla barış görüşmelerini sabote etmeye çalıştı.

Chuma: Ukocha'nın kızı, tüm Küller tarafından sevilir ve korunur.

Cifwani Matriarchate: Sandira Krallığı ile sınır komşusu olan İmparatorluğun güçlü kardeş devleti. Anaerkil klanlar tarafından yönetilir ve zanaatkâr kadınları ve savaşçılarıyla tanınır. Cifwani'ler Kraliçe Soteira'nın kadim kültürünün günümüzdeki torunlarıdır.

Koleksiyoncu: Eski Ustalardan biri, hem büyücü hem de rüya büyücüsü, gücünü kurbanlarına sahip olmak ve onları emirlerini yerine getirmeye zorlamak için kullanır. Temel yer değiştirmeyi, çeşitli yakınlıklara sahip doğal olmayan miktarlarda büyü biriktirmek için kullanmıştır. Hediye Toplayıcılar onun gönüllü hizmetkârlarıdır ve Kral Lucis ile ittifak halinde gizemli amaçlarına ulaşmak için geniş kapsamlı bir komplo yürütmesine yardımcı olurlar. Skleros'un yardımıyla ve Eudias'ı kullanarak Gündönümü Zirvesi sırasında Orthros'a girdi ve Lio ile Cassia onu durdurmasaydı korkunç acılara ve yıkıma neden olacaktı.

Cordium: Tenebra'nın güneyinde, Büyücü Tarikatlarının hüküm sürdüğü topraklar. Bir zamanların kudretli prenslikleri ve şehir devletleri artık güçlerini büyülü ve dini otoritelere kaptırmış durumda. Zengin ve kültürlü, ancak ölümcül politikalara eğilimli. Magelands olarak da bilinir.

Corona: Cordium'un başkenti ve her tanrının ana tapınaklarının bulunduğu Büyücü Tarikatlarının kutsal merkezi.

Özgür Lordlar Konseyi: Hüküm süren bir hükümdara soyluların yetkisini devretme veya iptal etme konusunda kalıtsal yetkiye sahip Tenebran lordlarından oluşan bir organ. Hakları ve ayrıcalıkları Özgür Şart'ta belirlenmiştir.

Konsey Kalkanı: Özgür bir lordun, seçtiği hükümdarı desteklediğini ilan etmek için Konsey'de kullandığı ve nesiller boyunca nesilden nesile aktarılan törensel silahı.

Pençeler Sarayı: Sandira Sarayı'nda altın kadrolu paralı askerlerin ve kraliyet muhafızlarının birbirlerine meydan okuduğu özel müsabaka alanı.

Özlem: Bir Hesperine'in Grace'lerinin kanına olan bağımlılığı. Birbirlerinden mahrum bırakıldıklarında, Graces acı verici yoksunluk semptomları ve ölümcül hastalıklara maruz kalır.

Dakkoul: Cassia ile arkadaş olan Rezayal'ın lideri, ancak Btana Ayal'da onu esir almak için ihanet etti. Zihin iyileştirmesini silah haline getirmiş bir terapist.

Şafak Uykusu: Hesperinler güneş doğduğunda derin bir uykuya dalarlar. Güneş ışığı onlara zarar vermese de, gece çökene kadar uyanamazlar ve bu da onları gündüz saatlerinde savunmasız bırakır.

Ayrılış: Hesperinlerin Son Savaş'ın her an yeniden patlak verebileceğinden korktukları Orthros'un kuruluşundan kalma acil durum planı. Kraliçeler Gidiş'i çağırırsa, tüm Hesperinler evlerine dönecek ve Orthros ile Tenebra arasındaki sınır sonsuza dek kapanacaktı.

Deukalion: Apollon ve Komnena'nın kan bağıyla doğan ilk evladı, Orthros'un diplomatik hizmetindeki Büyükelçi, kariyerini Orthros ve Tenebra arasındaki ilişkileri geliştirmeye adanmıştır. O ve Cassia, Ekselansları, Gündönümü Zirvesi sırasında özgür lordlarla bir anlaşma sağlamayı başardılar.

Deverran: Lucis onunla evlenmeden önce Caelum'un annesiyle nişanlı olan Tenebran özgür lordu. Şimdi Nivalis ile nişanlı.

Dexion: Aithourian Çemberi'ndeki en yüksek rütbeli ikinci büyücü.

Aşk Üzerine Söylemler: Orthros'un erotik metinler kanonu.

İlahi Şehir: bkz. **Korona**

İlahi Dil: Hesperinler ve büyücüler tarafından konuşulan, büyüler, ritüeller ve büyülü metinler için kullanılan dil. Orthros'un ortak dili, tüm Hesperinler tarafından serbestçe konuşulur. Tenebra ve Cordium'da büyücüler bunu bir sır olarak saklar ve büyücü olmayanların öğrenmesine izin vermez.

Kâhin: Halkını büyücülükten koruyan ve atalarla iletişim kuran, kadim geleneklerle eğitilmiş imparatorluk terapisti. Atalarının büyüğü ruhlar evresinde geçitler açmalarını sağlar.

Kâhin Kraliçe: Hulaik Çağlarda Btana Ayal'ı ve çevresindeki uygarlığı kuran büyücü. Halkını bir ruh kapısı aracılığıyla gölge diyarlara götürdüğünde, daha sonra Tenebra ve Cordium olacak olan yerlerin halkına büyüünün nasıl kullanılacağını öğretiler. Eski Üstatlar ondan öğrendikleri gücü kötüye kullanmaya başladıklarında, nihai fedakarlığı yaptı ve kötülüklerini kontrol altına almak için inşa ettiği her şeyi yok etti.

İçki: Bir Hesperin'in bir insan veya hayvandan kan içmesi; cinsel olmayan, kutsal kabul edilen ve bağışçıya saygı gösterilerek gerçekleştirilmesi gereken bir eylem. İsteksiz birinden İçki almak yasaktır. Ya da Hesperin kutsal ilkesi, diğer canlıların ölümü olmadan gelişmeye bağlılık.

Doğu Tenebrae: Tenebra'nın yerleşik bölgelerinin doğusundaki vahşi doğa, lordların önderliğinde seyrek nüfuslu çiftlikler. Resmi olarak kralın yönetimi altında, ancak kanunsuzluğa eğilimli. Hesperinler burada serbestçe dolaşır.

Ebah: bkz. **Değişen Kraliçe**

Sekizinci Çember: Lio ve Cassia'nın Dava çemberi. Bakınız **Alexandra, Eudokia,**

Lysandros, Menodora, Telemakhos

Yaşlı İlkkanlar: Orthros'un kadim Hesperin kurucuları. Ritüel ilk kanlar tarafından bahşedilmiştir. Bakınız **Apollon, Argyros, Hypatia, Cassandra**

İmparatorluk: Tenebra'dan bir okyanusun ötesinde, batıda yer alan geniş ve müreffeh insan toprakları. İmparatoriçe altında birleşmiş birçok farklı dil ve kültürden oluşur. Orthros ile müttefiktir ve birçoğu ölümlü hayatlarına İmparatorluk vatandaşı olarak başlayan Hesperinlere kucak açar. Büyücü Tarikatlarına karşı korunmak için Tenebra ve Cordium'a karşı katı bir izolasyon politikası sürdürür.

İmparatoriçe: İmparatorluğun hükümdarı, vatandaşları tarafından takdir edilen. İmparatorluk tahtı birçok nesil boyunca kadın soyundan geçmiştir.

İmparatoriçe'nin korsanları: İmparatoriçe'nin onayıyla yelken açan korsanlar, İmparatoriçe'nin düşmanlarını soyma yetkisi veren bir marque mektubu verirler. Büyücü Tarikatlarının gemilerini gizlice yağmalamak için Cordium'a yolculuklar yaparlar.

büyü: bir güç kaynağına bağlı olan ve bir büyücünün dikkati olmadan süresiz olarak devam edebilen bir büyü.

Elçi: yaygın bilgiye göre, Hesperine diplomatik servisine bağlı bir haberci. Aslında elçiler, Orthros ve Hesperines errant'ı korumak için ölümlü dünyadan bilgi toplayan Kraliçelerin casuslarıdır. Bakınız **Basir, Kumeta**

Ekinoks Yemini: Orthros ve Tenebra arasında yapılan, Hesperinlerin davranışlarını belirleyen ve onlara insanlardan koruma sağlayan eski antlaşma.

Ekinoks Zirvesi: Hesperinlerin Tenebra Kralı ile görüşmek ve Ekinoks Yemini'ni yenilemek üzere Orthros'tan elçiler gönderdiği barış görüşmeleri. Her ölümlü kralın tahta geçtikten sonra bu toplantıyı bir kez beklenir.

Eriphites: Anthros Tarikatı tarafından sapkın olarak damgalanan pastoral tanrı Eriphon'a tapanlar. Tarikatlarının hayatta kalan son üyeleri, Cassia ve Lio sayesinde yakın zamanda Orthros'a güvenli bir şekilde getirilen yirmi dört yetim çocuktur. Bkz: **Zosime, Boskos, Athena**

errant: Orthros'tan ayrılıp Tenebra'da seyahat ederek ölümlüler için iyi işler yapan bir Hesperine

temel yer değiştirme: büyücülerin bir kişinin, yani kaynağın büyüünü kanal adı verilen üçüncü bir kişi aracılığıyla başka bir kişiye, yani taşıyıcıya aktarma süreci. Kaynağın gücünü geri kazanabilmesi için taşıyıcının ölmesi gerekir.

Eudias: Cordium'dan, şimşek de dahil olmak üzere hava durumuna yakınlığı olan genç savaş büyücüsü. Büyüsü nedeniyle Aithourian çemberine katılmaya zorlandı, Gündönümü Zirvesi sırasında Chrysanthos ve Sklerós'a karşı Hesperinlere ve Tenebran elçiliğine yardım ederek iltica etti. O ve Lio, Koleksiyoncu ile bir büyücü düellosunda karşı karşıya geldi ve Lio, onun Eski Usta'nın elinden kurtulmasına yardım etti.

Eudokia: Hesperine youngblood, Lio'nun Orthros'taki Deneme kız kardeşlerinden biri. Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. İnisiye bir matematikçi, hattat,

ve başarılı bir bilgin. Hypatia'nın kızı.

Eugenia: Flavian'ın kuzeni ve merhum amcası Lord Eugenius'un varisi olduğuna inanılan genç Tenebranlı hanımefendi. Aslında Titus ve cariyesi Risara'nın kızı olan kız kardeşidir.

Evander: Hükümdar Kuşatması sırasında Castra Roborra'da onunla birlikte olan Yaşlı Evandrus'un oğlu ve varisi.

Tanıdık: Bir Hesperine'in kan bağı ile bağlı olduğu hayvan arkadaşı.

Fangs: Prometheus'un ünlü ikiz kılıçları.

Şölen: Sevişirken kan içmek için kullanılan Hesperin terimi.

kan davaları: Tenebra'nın özgür lordları arasında yüzyıllardır süregelen, geniş çaplı yıkım ve acılara neden olan şiddetli çatışmalar.

ateş tılsımı: ateş büyücüsü tarafından yaratılan ve ateşe yakınlığı olmayanların alev yakmak için kullanabileceği bir tılsım.

İlk Prens: bkz. **Ioustinianos**

ilk kan: bir soydaki ilk Hesperine, aileyi kuran ve Yeteneği çocuklarına aktaran kişi.

İlkkan Çemberi: Orthros'un yönetim organı. Her birinci kanın kendi soyu adına oy hakkı vardır, oy hakkı olmayan Hesperinler ise partizanlık gösterileriyle politikayı etkilemeye çalışabilir. Kraliçeler veto yetkisini ellerinde tutarlar ancak bunu idareli kullanırlar.

ilkhediye: Hesperine soyunun en büyük çocuğu, ebeveynlerinden hediye ilk alan kişi.

Flavian: Tenebran lordu, Özgür Lord Titus'un oğlu ve Segetia'nın Konsey'deki koltuğunun varisi. Ailesinin Hadria ile olan kan davasına rağmen, çatışmanın her iki tarafı tarafından da takdir ediliyor ve parçalanmış soylular için birleştirici bir figür. Cassia, Lucis'ten tahtı barışçıl bir güç transferiyle almasının yolunu hazırladı.

Florian: bkz. **Chrysanthos**

Değişen Kraliçe Çeşmesi: Solorum Sarayı'nın arazisinde bulunan ve Değişen Kraliçe zamanından kalma taş çeşme. Bu tarihi anıt, Büyücü Kral'ın öldüğü gün kan aktığını söyleyen efsanelere konu olmuştur. Lio ve Cassia ilk kez burada yasak bir gece karşılaşmasında bir araya geldi.

Servet bıçağı: İmparatoriçe'nin yönetimi tarafından paralı askerlere verilen, profesyonel olarak tanındıklarını ve kâr için savaşabileceklerini ve İmparatoriçe'nin davranış kurallarına uyduklarını gösteren hançer.

Servet adı: Bir İmparatorluk paralı askerine verilen ve profesyonel olarak bilindiği **ad**. Geleneksel olarak, kötülükten korunmak için kaçınmak istedikleri bir şeyin adını alırlar.

On Dört Scion: bkz **Scionlar**

Özgür Şart: Tenebra krallığının kurucu belgesi, Büyücü Kral ile lordlar arasında soyluların hakları ve ayrıcalıklarına ilişkin bir anlaşma. Özgür lordlara kraliyet veraseti üzerinde nüfuz verir.

özgür lord: Tenebra'daki en yüksek soylu rütbesi. Özgür Lordlar Konseyi'nde bir koltuğa ve kralın soyluların yetkisini alıp almaması konusunda oy kullanma yetkisine sahiptir.

don ateşi: yetişkinler için tehlikeli ancak özellikle çocuklar için ölümcül olan bulaşıcı hastalık. Tenebra, yetersiz sağlık ve beslenme nedeniyle periyodik olarak don humması salgınlarına maruz kalmaktadır.

Gaius: Gündönümü Zirvesi sırasında onu temsil etmek üzere Orthros'a giden Özgür Lord Hadrian'a sadık yaşlanan Tenebran lordu.

Galanthian: Krallığın soğuk kuzey bölgesinde toprakları olan Tenebran özgür lordu. Nivalis'in babası.

Cin: bkz **Eugenia**

Hediye: Hesperinlerin Tanrıça Hespera'nın bir lütfu olarak gördükleri ölümsüzlük ve büyü yetenekleri. Hediye herkeşe sunma uygulaması Hesperinlerin kutsal bir ilkesidir.

Hediye Koleksiyoncusu: Hypnos Tarikatı için Hesperinleri nekromansi, simya ve dövüş taktikleri kullanarak avlayan büyücü suikastçı ve ödül avcısı. Tarikat'ın büyücülerin silahlanmasına karşı dini yasalarını aşmak için sıradan eşyaları silaha dönüştürmesiyle bilinir. Mesleklerinin kurucusu olan Koleksiyoncu'ya gizliden gizliye daha büyük bir sadakat duyarlar.

Hediye Gecesi: Bir kişinin Hesperine'e dönüştüğü gece, genellikle büyük kutlamalarla kutlanır.

Değiştiren: Hespera'nın Hediyesini yeni ölümsüze aktararak bir başkasını dönüştüren Hesperin. Çocukken dönüştürülen Hesperinler için, Hediye Verenleri ebeveynleridir. Yetişkinler için, Değiştirenleri ömür boyu akıl hocaları olarak kalır ve genellikle Ritüel ebeveynleri olur.

Hediye: insandan Hesperine'e dönüşüm.

Glasstongue: bkz **Deukalion**

glif: bir tanrının kutsal sembolü. Panteondaki her tanrı veya tanrıçanın kendine özgü bir glifi vardır. Genellikle büyü yapımında bir kalıp olarak kullanılır veya tapınak ve mabetlere kazınır.

glif taşı: bir tapınağın kapı girişinde bulunan, üzerinde tapınılan tanrının glifinin yazılı olduğu ve genellikle yapının üzerindeki büyülerin oturtulduğu kapak taşı.

Tanrıça'nın Gözleri: iki ay, kırmızı Kanlı Ay ve beyaz Aydınlık Ay; Hespera ile ilişkilendirilir ve Hesperinler tarafından onun bakışı olarak kabul edilir.

Altın listesi: İmparatoriçe'nin idarecileri tarafından tutulan ve İmparatorluğun çıkarlarına hizmet ederek en çok altını alan paralı askerlerin listesi. Bir paralı askerin hünerinin, servetinin ve kamu yararına kaç sözleşme tamamladığının bir ölçüsüdür.

Altın Kalkan: İmparatoriçe'nin sadece ona hesap veren kişisel muhafızları, güçlü büyüye erişimi olan son derece yetenekli kadın savaşçılardan oluşan bir tarikat. Hayatlarını İmparatoriçe'nin korumasına adanmak için kimliklerinden vazgeçerler ve aileleri inzivada yaşamak zorundadır, böylece sevdikleri onlara karşı bir avantaj elde etmek için kullanılamaz.

Gorgos: Solorum'daki Anthros Güneş Tapınağı'ndan kraliyet büyücüsü olmayı arzulayan usta büyücü.

Zarafet: Hesperine kutsal ilkesi, iki Hesperine aşığı arasındaki büyülü bir bağ. Onları insan kanına ihtiyaç duymaktan kurtarır ve birbirlerini sürdürmelerini sağlar, ancak bunun bedeli Özlem'dir. Aşkları gerçek olduğunda gerçekleşen kadersel bir bağ. Her Hesperine'de bulunmayı bekleyen bir Grace olduğuna inanılır. Bkz: **Özlem**

Grace örgüleri: Grace'lerin birbirlerinin saçlarından yaptıkları ince örgüler. Birbirlerine bağlılıklarını ikrar ettikten sonra bunları özel olarak takabilirler, daha sonra ikrarları sırasında bunları herkesin görebileceği şekilde değiştirirler ve bağlılıklarını belirtmek için herkesin görebileceği şekilde takarlar.

Lütuf Birliği: Lütuflandırılmış iki Hesperin arasındaki özellikle güçlü ve samimi Kan Birliği; telepatik ve empatik olarak iletişim kurmalarını sağlar.

Grace ailesi (Grace-oğul, Grace-baba, Grace-kardeş, vb.): bir Hesperine'in Grace'inin aile üyeleri; insan kayınpaladelerle karşılaştırılır.

Büyük Tapınak Çağı: Tenebra ve Cordium'da her tarikatın Büyük Tapınaklarının geliştiği ve tüm büyücülerin

işbirliği yaptı. Emir ve Son Savaş nedeniyle dehşet verici bir sona ulaştı.

Büyük kum kedisi: Maaqul Çölü'nde hayatta kalmak için özel adaptasyonlara sahip büyük yırtıcı hayvan türü. Özel bir büyü ve büyük bir çabayla insanlara bağlanabilir ve binek olarak kullanılabilirler. **Tilili'**ye bakınız

Orthros'un Koruyucusu: bkz. **Hippolyta**

Hadria: Özgür Lord Hadrian'ın toprakları, Tenebra'nın denizlerin tehlikeli olduğu kayalık batı kıyısında yer alır.

Leydi Hadrian: Lord Hadrian'ın eşi, Tenebra sarayında olgun bir hanımefendi, zarafetiyle hayranlık uyandıran ve siyasi zekâsıyla saygı duyulan biri.

Lord Hadrian: Tenebra'daki en güçlü iki özgür lordtan biri olup, diğer birçok özgür lordun ve daha küçük soyluların sadakatine sahiptir. Ailesi nesillerdir Segetia ile kan davalı. Tahta olan sadakati ve aynı zamanda kralinkinden daha üstün onuruyla tanınır.

Haima: Orthros Notou'nun başkenti.

haima: kan büyüsü. Kendi başına bir büyü paradigması mı yoksa mageia ve manteia'nın bir karışımı mı olduğu tartışma konusudur.

Güneşin Çekici: Apollon'un Blood Errant ile yurtdışındayken kullandığı ünlü savaş çekici. Komnena'yı Orthros'a getirdiğinde onu Tenebra'da bıraktı.

Şifa Mabedi: Orthros'ta Kraliçe Soteira tarafından kurulan ve işletilen, insanlara bakım verilen ve Hesperinlerin şifa sanatlarında eğitildiği revir.

kalp eğilmesi: Orthros Kraliçelerine bağlılığın geleneksel jesti, bir el kalbin üzerinde derin bir eğilme.

Kalp avcıları: Vatandaşları tarafından insanlığın koruyucuları olarak görülen Hesperinleri avlayan Tenebralı savaş grupları. Tazı sürüleriyle Tenebra'nın kuzey sınırlarında devriye gezerler ve Orthros'u terk eden Hesperinlere saldırmak için beklerler.

Hedera: bkz. **Değişen Kraliçe**

Hedon: Tenebran ve Cordian panteonunda zevk ve şans tanrısı, cinsel eylemlerin ve kumarın koruyucusu. Anthros Tarikatı tarafından ahlakı teşvik etme girişimlerinde bereket ve refah tanrısı olarak gösterilir. **Hephaestion:** Son Savaş sırasında Aithourian Çemberi'nin bir büyücüsü, savaş büyücülerinin en parlak askeri stratejisti ve büyülu kuşatmanın mucidi

Motorlar.

Hespera: Tenebran ve Cordian panteonundan atılan gece tanrıçası. Büyücü Tarikatları ona tapınmanın ölümle cezalandırılabilir bir sapkınlık olduğunu ilan etmiştir. Hesperinler onun kültünü canlı tutarlar ve ona ayların, Sığınağın ve Merhametin tanrıçası olarak saygı duymaya devam ederler. Güller, dikenler ve dişli yaratıklarla ilişkilendirilir. Efsaneye göre Anthros ve Hypnos'un kız kardeşidir.

Hespera'nın Hediyesi: Hesperinlerin Tanrıça Hespera'nın bir lütfu olarak gördükleri ölümsüzlük ve büyü yetenekleri. Hediye herkeşe sunma uygulaması Hesperinlerin kutsal bir ilkesidir.

Hespera'nın Gülü: Hesperinlerin en kutsal sembolü, Hespera'nın kutsal ilkelerini temsil eden beş yapraklı ve beş dikenli bir gül. Sıklıkla giysilere işlenir veya vitray pencerelerde temsil edilir. Tanrıça'nın kutsal çiçeği olan ve Hesperinler tarafından çok sevilen gerçek güllere dayanır. Büyücüler, Tenebra veya Cordium'da bulundukları her yerde onları kökünden söküyor ve yetiştirenleri sapkınlık nedeniyle cezalandırıyor.

Hesperine: Kan içerek beslenen, dişleri olan gece yaşayan ölümsüz varlık. Tenebralılar ve Cordialılar onların insanlığı yok etmeye kararlı canavarlar olduğuna inanırlar. Gerçekte, tanrıçaları Hespera adına katı bir ahlak kuralını takip ederler ve yalnızca insanlığın acılarını hafifletmek isterler.

Hesperite: Tarikatlar tarafından sapkın olarak zulüm gören Hespera'ya tapan insan.

Hesperit yerleşimi: Tenebra'nın vahşi doğasında gizlice yaşayan Hesperit topluluğu. Düşman topraklarda hayatta kalmalarına yardımcı olması için Prens'in Hücumuna güvenirler.

Hex: Büyülü sırları paylaşan ve kendilerine ihanet edenleri cezalandıran altı büyücüden oluşan bir çember.

Hinan: İmparatorluk konseyinde Azarqi'yi temsil eden Ana Kraliçe, çöl siyaseti ve ticareti üzerinde büyük etkisi olan nüfuzlu bir göçebe klanının kraliçesi. Kella'nın annesi.

Hippolyta: Lio'nun halası, Argyros'a lütfedilmiş, Nike, Kadi ve Mak'ın annesi. En büyük ve en eski Hesperine savaşçısı, Orthros'un kurucusu. Son Savaş sırasında Tenebra'da yaptıkları ve Stand'ı kurması nedeniyle Orthros'un Koruyucusu olarak bilinir.

Hippolyta'nın Arenası: Orthros Notou'da Hesperine atletlerinin ve savaşçılarının Hippolyta ile antrenman yaptığı arena.

Hippolyta'nın Spor Salonu: Orthros Boreou'da Hippolyta tarafından kurulan, Hippolyta'nın Stand'ı eğittiği ve Orthros'un atletlerinin yarıştığı spor salonu.

Hippolyta'nın Standı: Orthros'un Hippolyta tarafından kurulan daimi ordusu. Hippolyta'nın liderliğinde, Kraliçe'nin koğuşunun Vekilharçları olarak Tenebra sınırında devriye gezerler. Barışçıl Hesperinlerden o kadar azı savaş sanatlarını benimser ki, tek Vekilharçlar Nike, Kadi, Alkaios, Nephalea, Mak ve Lyros'tur.

Hold lordu: Doğu Tenebrae'de bir çiftlik sahibi olan Tenebran lordu.

Annassa Evi: Orthros Kraliçelerinin ikametgâhı, kraliyet sarayının Hesperine'deki karşılığı.

Komnena Evi: Lio'nun Orthros'taki aile evi, soyunun merkezi, adını annesinden alıyor.

Hoyefe: paralı illüzyonist ve usta eskrimci, Küller'in üyesi. Owia kökenli, İmparatorluk Üniversitesi Güzel Sanatlar Okulu mezunu ve İmparatoriçe tarafından tercih edilen bir oyun yazarı.

hulaia: lustra büyü, doğadan kanalize olan büyü paradigması.

Bitki büyü, canavar büyü ve kahinlik gibi yakınlıkları içerir.

Hulaik Çağlar: Büyük Tapınak Çağı'ndan önceki, sadece sözlü geleneklerle bilinen tarih öncesi çağlar.

Açlık: Hesperinlerin sevgilileriyle yaşadıkları cinsel arzu ve kan ihtiyacının bir kombinasyonu.

Huru: Ziara'nın ilk arkadaşı ve sevgilisi, bir bıçak uzmanı ve terapist.

Hypatia: Kia'nın annesi Hagia Anatela'dan yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu. Hesperine takvimini icat eden Orthros'un en büyük astronomu.

Hypnos: Tenebran ve Kordi panteonunda ölüm ve rüya tanrısı. Kış onun mevsimi olarak kabul edilir. Anthros'un Salonu'na gitmeye layık olmayan insanların öbür dünyayı Hypnos'un ölümler diyarında geçirdiklerine inanılır. Efsaneye göre Anthros ve Hespera'nın kardeşidir.

İmparatorluk Üniversitesi: İmparatorluk'taki ünlü üniversite. Sadece varlıklı ve en iyi referanslara sahip öğrenciler, genellikle de asil veya kraliyet soyundan gelenler girebilir. Gelenekçilik ve muhafazakâr araştırma yaklaşımlarıyla tanınır.

Sığınakta: Orthros'un kuruluş tarihinden itibaren işaretlenen mevcut tarihsel dönem için Hesperine terimi.

İnisiye: Zanaatında veya hizmetinde başlangıç rütbesine ulaşmış, bir öğrenciden daha ileri ancak henüz tam rütbeye ulaşmamış Hesperine. Bu rütbeye

Genç Hesperine, mentorunun onayını alan önemli bir işçilik projesini veya araştırma tezini tamamlar.

Başlatma: bkz. **Deneme**

Ioustin ya da Ioustinianos: Hesperinlerin ilk Prensi, Orthros Kraliçelerinin en büyük çocuğu. Lio'nun Ritüel babası. Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. Bir zamanlar Blood Errant'ta Blood-Red Prince olarak bilinen bir savaşçıydı, şimdi Hücüm'a liderlik ediyor. Genç Hesperinler ona Methu tarafından verilen sevgi dolu bir isim olan Rudhira diyor.

Irene: Dalos'a ihanet ettikten sonra Solorum'daki Kyria Tapınağı'ndan kovulan büyücü. Lord Tyran'ın kız kardeşi, soylular arasındaki statüsünü yeniden kazanmak için entrikalar çeviriyor.

Iris: Tenebran leydisi, Solia'nın hizmetçisi ve en yakın arkadaşı, Hükümdarlar Kuşatması'nda Solia için hayatını feda eden kişi.

Sarmaşık Kolye Ucu: Sarmaşık üçlüsü ile oyulmuş ahşap kolye **ucu**. Değişen Kraliçe'nin soyundan gelen kadınlar tarafından gizlice aktarılan bir eser. Thalia bunu Cassia'ya vermesi için Solia'ya emanet etti.

Javed: Lio'nun Zarafet kuzeni, Kadi'ye yeminli, Bosko ve Thenie'nin babası. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tandı. İyileştirmeye karşı bir ilgisi var ve şimdi Orthros'un Şifa Mabedi'nde hizmet veriyor.

Cinler: Maaqul Çölü'nde yaşayan ölümsüz varlıklar. Hesperinlerin aksine, asla insan olmadılar. Doğanın elementlerinden elde edilen güçlü büyülerle donatılmışlardır ve aynı zamanda ruh evresiyle de bağlantıları vardır. Cinler ve İmparatorluk insanları arasındaki uzun bir çatışma tarihi Bin Ateş Savaşı ile doruğa ulaşmış ve Çöl Anlaşması ile sona ermiştir.

Justinianos: bkz.

Ioustinianos Kadi: bkz.

Arkadia

Kalos: Hücüm'un en iyi gözcüsüdür ve iz sürme becerilerini kayıp Hesperine'leri bulmak için kullanır.

kalux: İlahi Dilde klitoris için kullanılan Hesperin kelimesi.

Karege: Hesperine savaşçısı ve Küller'in üyesi. Beş asır önce Prenses Konstantina tarafından Sığınak teklif edilen Karege, Orthros'ta bir ihtiyar olarak görevlerini yerine getirmek yerine ölümsüzlüğünü İmparatorluk'ta maceraya atılarak ve altın kazanarak geçirmeyi tercih ediyor.

Kassandra: Lio'nun Ritüel annesi, yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu. Kendisine Yetenek Veren Kraliçelerin ritüel kız kardeşi ve Prometheus'un annesi. Ölümlü hayatında bir prenses olan Kassandra, bir hanedan anlaşmazlığı sırasında tahttan feragat ederek İmparatorluğun ilk Hesperine'i oldu ve anavatanının

Orthros ile ittifak. Şimdi Orthros'un ticaretini denetleyen Kraliçelerin Usta Ekonomisti. Öngörü yeteneğine sahiptir ve Orthros'un kahini olarak Hesperinlere kehanetleriyle yol gösterir.

Kella: Azarqi prensesi, Hinan'ın kızı ve Ukocha'nın Küllerin ilk kılıcı olarak halefi. Hançerleri tercih eden vahşi bir savaşçı ve çölde hayatta kalma konusunda yetenekli bir su büyücüsü. Bir savaş yaralanması nedeniyle bacakları diz üstünden kesildikten sonra büyük kum kedisi bineği Tilili'ye bağlandı.

Kia: bkz. **Eudokia**

Tenebra Kralı: **Lucis'e** bakınız

Krallar ve Büyücüler: Hesperinlerin Prens ve Diplomat adını verdikleri oyunun Tenebran ve Cordian adı.

Şövalye: Cassia'nın sevgili köpeği. Solia onu yavruyken Cassia'ya verdi, böylece Cassia'nın koruması ve yoldaşlığı olacaktı.

Andragathos Şövalye Tarikatı: Katı bir ahlak kuralına bağlı olan ve koruyucu tanrıları adına Hesperinlere zulmeden kutsal savaşçılar. Bkz: **Andragathos**

Komnena: Lio'nun annesi, Hesperin standartlarına göre hala oldukça genç. Tenebranlı bir çiftlik kadını olarak sefalet dolu bir hayattan kaçıp Apollon'la birlikte Orthros'a kaçmış, Apollon ona hamileyken yetenek vermiş ve oğlunu kendi oğlu gibi büyütmüş. Şimdi saygın bir zihin şifacısı. Kraliçelerin olarak, Orthros'a yeni gelenlerin yerleşmesine ve uyum sağlamasına yardımcı olmaktan sorumludur.

Kona veya Konstantina: Kraliyet birinci kanı, Orthros'un İkinci Prensesi, Kraliçelerin ikinci çocuğu ve en büyük kızı. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan. Kraliyet Baş Yargıcı olarak Orthros'un hukuk kurallarının yazarı ve Birinci Kan Çemberinin işlemlerini denetleyen etkili bir politikacıdır.

Krana: İlahi Dilde vajina için kullanılan Hesperin terimi.

Kumeta: Hesperine ışık büyücüsü ve Orthros'un iki casus ustasından biri, Majesteleri Basir ile birlikte. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan gelmiş. Yaptıkları işin doğasını gizlemek için resmi unvanı "Kraliçelerin Usta Elçisi".

Kyria: Tenebran ve Cordian panteonunda dokuma ve hasat tanrıçası, Ana Tanrıça veya Eş olarak bilinir. Mevsimi sonbahardır. Efsaneye göre Anthros ile evlidir.

Son Savaş: on altı yüz yıl önce Düzen tarafından tetiklenen dehşet verici şiddet. Anthros Tarikatı tüm insanları bastırmaya çalıştığında

Otoritelerine karşı direniş, büyü ve silahlı çatışmalar Tenebra ve Cordium'u harap ederek Büyük Tapınak Çağı medeniyetini yok etti. Barış, Hesperinlerin sürgünü ve Anthros Tarikatı'nın zaferi pahasına gelirken, Büyücü Kral Tenebra'daki egemenliğini güvence altına aldı.

izin verme alanı: Lustra büyücülerinin vahşi doğadan en fazla gücü kanallı edebilecekleri bir yer. Bu ritüel alanları, kadim zamanlarda Silvicultrixes tarafından, kullanımları için doğadan büyüü serbest bırakmak için yaratılmıştır.

liegehound: Hesperinleri takip etmek, avlamak ve öldürmek için Tenebralılar tarafından yetiştirilen ve eğitilen savaş köpekleri. Peçe büyüleri onların izini kaybettirmez ve havalanan bir Hesperine'i havadan çekebilecek kadar yükseğe sıçrayabilirler. Hesperinlere güvenmeyen tek hayvanlardır. Diğer köpeklerden daha uzun yaşarlar ve zehir ve hastalıklara karşı dayanıklıdır.

Işık Ayı: Hesperine'de pürüzsüz bir dokuya sahip beyaz görünen iki aydan birine verilen ad. Tanrıça Hespera'nın ışığıyla parlayan bir gözü olduğuna inanılır.

Lio: Deukalion'a bakınız

Orthros Aslanı: bkz **Apollon**

Lonesome: Hoyefe'nin servet adı.

Lucian: bkz: **Büyücü Kral**

Lucis: Tenebra'nın acımasızlık ve gaddarlıkla hüküm süren mevcut Kralı. Bir lord olarak doğdu, tacını kudret ve siyasi entrikalarla elde etti ve otoritesini gerekli olan her şekilde koruyor. Cassia, kendisine, Solia'ya ve Thalia'ya yaptığı zulümden dolayı onu asla affetmedi.

Lustra: Tenebra'nın vahşi doğası, Lustra büyüünün kaynağı.

Lustra büyüü: Tenebra'nın eski zamanlarda Değişen Kraliçe tarafından uygulanan eski doğa büyüü. Tarikatlar bunu hiçbir zaman anlayamamış ya da kontrol edememiştir ve bu konudaki bilgilerin çoğu artık kaybolmuştur. Bkz. **hulaia**

Lustri: Değişen Kraliçe gibi Silvicultrixes olarak bilinen rahibe-kraliçeler tarafından yönetilen Lustra büyüünü uygulayan Tenebra'nın kadim halkları.

Lyros veya Lysandros: Lio'nun Deneme kardeşi ve Grace'in kuzeni, Mak'a sığınmış, Tenebra'dan bir çocuk olarak Solaced. Ayrıca Stand'da görev yapan bir gardiyan ve savaşçı.

Lyta: bkz: **Hippolyta**

Maaqul Çölü: İmparatorluktaki birkaç eyalet büyüklüğünde geniş ve hain bir çöl. Burada cinler ve Azarqi göçebeleri dışında çok az kişi hayatta kalabilir.

Büyücü Kral: On altı yüz yıl önce hüküm sürmüş olan Tenebra Kralı Lucian, Hesperinler ve ölümlüler tarafından büyük bir hükümdar olarak kabul edilir. O ve eşi Değişen Kraliçe, Orthros Kraliçeleriyle birlikte orijinal Ekinoks Yemini'ni etmişlerdi. Bir ateş büyücüsü ve savaşçı olarak, Büyücü Emirleri insanların büyü veya silah kullanmak arasında seçim yapmasını zorunlu kılmadan önce hüküm sürdü.

Rüyaların büyücüsü: Büyücülüğe yakınlığı olan Hypnos büyücüsü.

Büyücü Tarikatları: Cordium'daki büyüsel ve dini otoriteler olup Tenebran tapınaklarına kutsal yasaları da dikte ederler. Büyücüleri eğitmek, yönetmek ve sapkınları cezalandırmaktan sorumludurlar.

mageia: magery, fiziksel dünyayı etkileyen büyü paradigması.

Ateş, su ve taş büyüğü gibi elemental yakınlıkları içerir.

Magelands: bkz **Cordium**

Mak: bkz **Telemakhos**

manteia: büyücülük, düşünce, duygu ve yaşam gücünü etkileyen büyü paradigması. Zihin büyüğü ve büyücülük gibi yakınlıkları içerir.

Şehitlerin Geçidi: Umbral Dağları'ndan Orthros'a giden bilinen tek geçit. Koleksiyoncu tarafından ele geçirilen bir kalp avcılar ordusu Tenebran elçiliğini burada pusuya düşürdüğünde, Lio onları zihin büyüğüyle yendi ve Cassia'yı kurtardı.

Rüyaların Efendisi: **Koleksiyoncu**ya bakın

Mederi Köyü: Patria yakınlarında, Solia'nın anısına bilinen küçük bir çiftçi köyü.

Menodora: Hesperine genç kanı, Lio'nun Deneme kız kardeşlerinden biri. Kitharos ve Dakarai'nin kızı. İnisiye bir müzisyen, beğenilen bir vokalist ve müzik aletleri ustası. Takımadalar'daki iki Hesperin'den biri ve ölümlü anavatanının müziği konusunda ölümsüz bir uzman.

Merhamet: Hesperin kutsal ilkesi, ölü ya da ölmek üzere olan insanlarla ilgilenme pratiği.

Methu: bkz **Prometheus**

Midnight Moonbeam: siyah-beyaz cüce keçi oğlağı, Zoe'nin iki ailesinden biri.

Göç Gecesi: Hesperinlerin daha uzun gün ışığı saatlerinden kaçınmak için yılda iki kez yarımküreler arasında seyahat ettiği olay. Bahar Ekinoksu'ndan sonraki gece kuzey yarımküredeki Orthros Boreou'yu boşaltırlar ve güney yarımküredeki Orthros Notou'ya göç ederler. Önceki gece

Sonbahar Ekinoksu, Orthros Notou'dan ayrılıp Orthros Boreou'ya dönerek tekrar ikametgah değiştirirler.

zihin şifacısı: bkz.

theramancer zihin büyücüsü:

bkz. **thelemancer**

mind ward: Bir thelemancer tarafından kullanılan ve kişinin zihnini, düşüncelerini ele geçirmeye veya iradesini bastırmaya çalışan büyücülerden koruyan zihinsel savunma.

Miranda: Leydi Sabina'nın hizmetçilerinden biri ve Perita'nın yakın arkadaşı.

Muson: Tendeso'nun servet adı.

Ay saatleri: Hesperin saatine göre, Hesperinlerin kamusal faaliyetlerini sürdürdükleri geceye karşılık gelen saatler.

Ay Pazarı: İmparatoriçe'nin korsanlarının ganimetlerini sattığı Marijani adasındaki gizli pazar.

moskos: İlahi Dilde testis anlamına gelen Hesperin terimi.

sıradan: büyülmeyen, gizemli olanın aksine.

Mweya: Soyundan gelenleri şekil değiştirme yeteneği ile kutsayan kanatlı Sandira tanrısı.

doğal evre: öbür dünyanın aksine canlıların var olduğu fiziksel dünya. Bkz. **ruh evresi**

Doğal Birliktelik: Cinsel ilişki için kullanılan Hesperin terimi

Nephalea: Cassia'yı çocukken kurtaran üç Hesperines errantından biri. O ve Grace'i Alkaïos, Gifter'i Nike ile birlikte Hesperines errant olarak geçirdikleri yıllardan sonra yakın zamanda Orthros'a yerleştiler.

yenihediye: yeni dönüşmüş bir Hesperine veya ölümsüz olmaya karar vermiş ve Hediyesini bekleyen bir kişi.

Gece Çağrısı: Bir Hesperine büyüğünün daha az güçlü bir Hesperine'i Şafak Uykusundan erken çıkarmak için yapabileceği büyümlü çağrılar.

Nike: bkz: **Pherenike**

Nivalis: Leydi Hadrian'ın takipçilerinden biri olan ve sık sık dokuma odasına uğrayan genç Tenebranlı hanımefendi. Lord ve Leydi Galanthian'ın kızı. Üç küçük kardeşi geçmişteki bir don humması salgınında ölmüştür. Pakhne'nin kız kardeşi ve Deverran ile nişanlı.

Nodora: bkz **Menodora**

Noon Watch: Karege'nin servet adı.

Yemin: bkz **Ekinoks Yemini**

Eski Ustalar: Tenebran ve Cordian kayıtlarında bilinen en eski büyücüler. Onlar hakkında efsanelerden ve günümüze kalanlardan çok az şey bilinmektedir.

Ancak etkileri tarih boyunca yaşanan felaketler ve acılarla bağlantılıdır. Yaşamlarını uzatır ve temel yer değiştirme gibi kötü niyetli büyüler kullanarak güç biriktirirler. **Koleksiyoncu'yu** görün

ora: güçlü Sandira likörü.

Anthros Tarikatı: Diğer tüm tarikatlar ve tapınaklar üzerinde nihai dini ve büyümlü otoriteye sahip olan tanrı Anthros'a adanmış büyücü tarikatı. Hesperinleri yok etmeye karardır. Savaş büyücüleri, ışık büyücüleri ve gardiyanlar, tarım ve taş büyücüleri gibi bu Tarikatta hizmet eder.

Hypnos Tarikatı: Ölü çağırılar, zihin büyücüleri ve illüzyonistler üzerinde yetki sahibi olan Hypnos'a adanmış Büyücü Tarikatı. Sözde Hesperine mezar soygunculuğunu önlemek için, ancak pratikte haydut büyücülerin ölümleri diriltmesini durdurmak için ölümler için yapılan ayinleri denetler. Hesperinleri yok etme çabalarında Anthros Tarikatı'nın en yakın müttefiki.

Düzenlenmiş Zaman: Tenbran ve Cordian'ın Düzenlemeden işaretledikleri mevcut tarihsel çağ için kullandıkları terim.

Emir: Bin altı yüz yıl önce, Anthros Tarikatı'nın öne çıktığı ve doktrinlerini daha önce özgürce ibadet eden ve büyü yapan diğer tüm tarikatlara dayattığı tarihi olay. Yeni emirler savaşçıların büyü yapmasını yasakladı ve tüm büyücülerin tapınaklara girmesini ve bekar kalmasını gerektirdi. Savaş büyücüleri ayrıca Hespera'ya tapan herkesi sapkın olarak damgaladı ve tapınaklarını yıktı. Emir, Son Savaş'a ve Büyük Tapınak Çağı'nın sona ermesine neden oldu.

Emirler: bkz. **Büyücü Emirleri**

Orthros: Kraliçeler tarafından yönetilen Hesperinlerin anavatanı. Büyücü Tarikatları burayı hiçbir insanın hayatta kalamayacağı korkunç bir yer olarak tanımlar, ancak gerçekte burası bir barış, refah ve kültür ülkesidir.

Yurtdışındaki Orthros: Herhangi bir zamanda Tenebra' bulunan Hesperin nüfusu. Kraliçelerin kendi bölgeleri dışındaki naibi olan Birinci Prens'in yetkisi altındadır.

Orthros Boreou: Kuzey yarımkürede, Tenebra'nın kuzeyinde yer alan ve Tenebra ile sınırı paylaşan Hesperin anavatanı.

Orthros Notou: İmparatorluğun güneydoğusunda denizin karşısında yer alan güney yarımküredeki Hesperin anavatanı.

Orthros Warmbloods: Hippolyta tarafından yaratılan eşsiz at cinsi. Hesperin kan büyümlü onlara sıradan atlardan daha üstün zeka, güç ve uzun ömür verir.

Owia: Şu anda İmparatorluk tahtını elinde tutan hanedan.

Pakhne: Özgür Lord Galanthian'ın en büyük kızı, Nivalis'in kız kardeşi. Kyria'nın bir büyücüsü olmak için bir leydi olarak hayatını mutlu bir şekilde terk etti. Gündönümü Zirvesi sırasında Semna'nın görevlilerinden biri olarak Orthros'a seyahat eder.

paradigma: aynı kuralları izleyen ve gerçekliğin ilgili yönlerini etkileyen bir dizi yakınlıktan oluşan ana büyü modeli. Bkz. **haima**, **hulaia**, **mageia**, **manteia**, **progonia**.

Paradum: Tenebra Kralı'nın Patria yakınlarında bulunan bir av malikanesi. Kral, Cassia'yı on dört yaşındayken kısa bir süreliğine orada yaşaması için gönderdi.

Patria: Tenebra'da bir alan, Özgür Lordlar Konseyi'nin yeni bir hükümdara yetkilerini vermeleri gerektiğinde her zaman toplandıkları geleneksel yer.

Yer fıstığı: Tuura'nın servet adı.

Perita: Cassia'nın Gündönümü Zirvesi için Orthros'a giderken ona eşlik eden ve tüm planlarına yardımcı olan hizmetçisi ve en yakın arkadaşı. Şimdi kocası Callen ile birlikte Tenebra'ya döndü.

Phaedros: Hespera'nın büyücüsü ve eski zamanların parlak bilgini. Büyük Tapınağı'nın Aithourian Çemberi tarafından yok edilmesinden kurtulan tek kişi. Ölümlülerden intikam aldıktan sonra, yaşlı bir ilk kan olma statüsünü kaybetti. Şimdi gece yarısı güneşinin altında ebedi sürgünde yaşıyor.

Pherenike: Lio'nun kuzeni, güç bakımından annesi Lyta'dan sonra ikinci sırada gelen bir gardiyan ve savaşçı, güç bakımından babası Argyros'tan sonra ikinci sırada gelen bir thelemancer. Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. Zafer Yıldızı olarak bilinir, amcası Apollon ve Deneme kardeşleri Rudhira ve Methu ile birlikte Blood Errant'lardan biridir. Hayatta kalan Blood Errant'ın Methu'nun intikamını almak için düzenlediği seferden sonra, doksan yıldan fazla bir süre boyunca kayıp olarak tek başına Yurtdışında kaldı. Yakın zamanda bir kez daha Stand'da hizmet etmek üzere Orthros'a döndü.

Bitki büyüsü: Bitkileri büyütme gücü veren Lustra büyüsü türü.

Prens ve Diplomat: masa oyunu ve sevilen Hesperine eğlencesi; ustalaşmak için strateji ve pratik gerektirir.

Prens'in Hücumu: Birinci Prens'in emrinde hizmet eden Hesperines errant kuvveti.

Prisma: Bir tapınaktaki en yüksek rütbeli kadın büyücü.

korsanlar: bkz. **İmparatoriçe'nin Korsanları**

progonia: ataların büyüsü, ruh evresinden kanalize edilen büyü paradigması. Kehanet gibi İmparatorluk yakınlıklarını içerir.

Prometheus: Efsanevi Hesperine savaşçısı ve şehidi. Cassandra'nın kanından doğmuştur ve İmparatorluk soyundan gelmektedir. Gece Yarısı şampiyonu olarak bilinen Prometheus, yoldaşları Nike, Rudhira ve Apollon ile birlikte Blood Errant'ın bir üyesiydi. Lio'nun doğumundan önce Aithourian Çemberi tarafından yakalandı. Orthros hâlâ onun ölümünün yasını tutuyor.

Pup: Solia'nın Cassia'ya taktığı çocukluk lakabı.

pyromagus: ateşe yakınlığı olan büyücü.

Kraliçe Anneler: İmparatorluk içindeki her kardeş devletten, kendi halkları için gücü simgeleyen kutsal eserlere sahip olan anaerkiller. Her İmparatorluk hanedanı hüküm sürebilmek için onların kutsamalarını güvence altına almalıdır.

Kraliçeler: Orthros'un Hesperine hükümdarları. Bakınız **Alea**, **Soteira**

Kraliçelerin Kuryeleri: Orthros'a haberci olarak hizmet eden genç Hesperinler, Selas'ın dört bir yanına yazışmalar ve paketler ulaştırırlar.

Kraliçelerin koruması: Kraliçeler tarafından Orthros'un sınırlarına yayılan ve Hesperinleri insan tehditlerinden koruyan güçlü Sığınak koruması.

Gökkuşağı Aurora: kahverengi-beyaz cüce keçi yavrusu, Zoe'nin iki ailesinden biri.

rezonans: bir büyücünün, zihin veya ateş gibi ruhsal veya fiziksel olanın belirli yönleriyle rezonansa giren kendi içindeki büyülü rezervlerden güç çekmesi. Manteia ve mageia rezonansa dayanır.

açığa çıkarma büyüü: Antoryalı büyücülerin gizli Hesperinleri açığa çıkarmaya yarayan özel büyülerinden biri.

Rezayal: "Umudun Parçaları"; Btana Ayal harabelerinde bulunan ve İmparatorluğu Eski Ustalardan yalnızca kendilerinin koruyabileceğine inanan fanatik bir gizli kâhinler topluluğu. İmparatorluğun izolasyonunu korumak ve gölge diyarlara zulmetmek için gereken her yolu kullanırlar. Dövmelerinden dolayı bazen Kırık Eller olarak da bilinirler. İmparatoriçe yakın zamanda toprakları üzerindeki etkilerini kırana kadar üyeleri İmparatorluk toplumunun ve hükümetinin her kademesine derinlemesine yerleşmişlerdi.

rhabdos: İlahi Dilde penis anlamına gelen Hesperin terimi.

rimelace: aşırı soğuk koşullar gerektiren çiçekli bitki. Büyü yardımıyla bile Tenebra'da yetiştirilmesi zordur, ancak Orthros'ta büyür. Don ateşi için bilinen tek tedavi yöntemidir.

Risara: Titus'un otuz yıllık karizmatik, sevilen cariyesi, soyluların kişisel ve siyasi zaaflarıyla başa çıkmakta usta.

Ritüel: Hesperin kutsal inancı. Hesperinlerin kanlarını paylaştıkları bir tören, ancak daha geniş anlamda dini inançlarının tamamı.

Ritüel çemberi: Hesperinlerin Ritüel gerçekleştirmek için toplandıkları, genellikle zeminde kutsal sembollerle işaretlenmiş alan.

Ritüel İçki: Bir Hesperine tarafından diğerine şifa ya da beslenme amacıyla, yakınlık ya da aile bağı olmaksızın verilen içki.

Ritüel salonu: Hesperine evlerinde soyun Ritüel çemberinin bulunduğu merkezi oda.

Ritüel ebeveynleri: Yeni bir süt çocuğunun ilk Ritüeline katılan veya yetişkin olarak Hesperin olan bir ölümlüye Hediye veren Hesperinler. Sonuza kadar akıl hocaları ve güvenilir rehberler olarak kalırlar. Tenebran tapınak ebeveynleri ile karşılaştırılabilir.

Kraliyet ilk kanları: Annassa'nın gücünü halkıyla paylaşmak için kendi soylarını kuracak olan Kraliçelerin çocukları.

Rudhira: bkz. Ioustinianos

Sabina: Tenebran leydisi, Lord ve Leydi Hadrian'ın en büyük kızı. Erkek kardeşi olmadığı için Hadria'nın varisidir ve ailesi saraydayken malikaneyi yönetir.

Sığınak: Hesperin kutsal ilkesi, ihtiyacı olan herkese sığınak sunma uygulaması. Ya da Sığınak büyüsüyle insanlardan gizlenen ve korunan, düşman topraklardaki Hesperine sığınağı.

Sığınak büyücüsü: Korunma ve ışık büyüsüne nadir bir çift yakınlığı olan, aynı zamanda gizleyen güçlü korumalar yaratabilen bir büyücü. Orthros Kraliçesi Alea, Tarikatların Hespera'ya tapanlara uyguladığı zulümden sağ kurtulan bu yakınlığa sahip tek büyücüdür.

Sığınak Gülü: Hespera'nın Büyük Tapınaklarında ortaya çıkan bir beyaz gül çeşididir. Son Savaş'tan kurtulan tek asma şimdi Prenses Konstantina'nın serasında yetişiyor ve o da bunu Orthros boyunca çoğaltıyor. Geleneksel olarak, Sığınak talep eden her kişiye hoş geldin demek için bu çiçeklerden biri verilir.

Sığınak koğuşu: Bir Sığınak büyücüsü tarafından yaratılan ve içindeki kişileri hem koruyabilen hem de saklayabilen **koğuş**. Güçlü Sığınak koğuşları, büyücünün büyüünün sınırları içinde kalmasını gerektirir. Büyücü orada ölürse, kurban ettiği kişi koğuşun gücünü artırır ve süresiz olarak devam etmesini sağlar.

Sandira Sarayı: Sandira Krallığı'nın başkenti ve kraliyet merkezi, dünyanın en kalabalık şehirlerinden biri. Muhteşem taş yapılarıyla tanınan

Mimari. Paralı askerler, korunmaya ihtiyacı olan ticaret kervanlarıyla sözleşme yapmak için bu metropolde toplanır.

Sandira Kralı: kartal şekil değiştirici ve Sandira Krallığı'nın hükümdarı, hiç hoşgörü göstermemesiyle tanınır. Hızla genişleyen halkının karşılaştığı zorlukların üstesinden gelmek için güçlü bir el ile yönetir.

Sandira Krallığı: Kwatzi Şehir Devletleri ile İmparatorluğun iç kısımları arasındaki altın, fildişi ve bakır akışını kontrol eden güçlü kardeş devlet. Hayvan formları savaşçılar, soylular veya kraliyet hiyerarşisindeki statülerini belirten kalıtsal şekil değiştiriciler tarafından yönetilir.

Scionlar: Tenebran ve Cordian panteonundaki daha küçük tanrılar, Anthros ve Kyria'nın yedi oğul ve yedi kızıdan oluşan on dört çocuğu. Her birinin kendi tarikatı ve büyücüleridir. Bkz: **Angara**, **Andragathos**

Segetia: Özgür Lord Titus'un toprakları, denize kıyısı yoktur ve verimli tepeleriyle tanınır.

Selas: Orthros Boreou'nun başkenti.

Semna: Solorum'daki Kyria Tapınağı'nın yaşlı emekli Prisma'sı, tanrıçasının öğretilerini Hesperinlere yaymak üzere Ekinoks Zirvesi için Orthros'a gider.

Severin ya da Genç Severinus: Yaşlı Severinus'un oğlu ve varisi, babasının halkına karşı işlediği suçları hafifletmeye çalışır.

Yaşlı Severinus: Hesperinlere karşı derin önyargıları ve kalp avcılarıyla yakın bağları olan Tenebran özgür lordu. Toprakları Tenebra'nın Orthros ile olan sınırını kaplar.

Severitas: Özgür Lord Severinus'un alanı

Shadowlander: Tenebra veya Cordium'dan gelen bir kişi için kullanılan imparatorluk terimi

Shadowlands: Tenebra ve Cordium için imparatorluk terimi, bazen acıma veya küçümseme ile kullanılır.

şekil değiştiren: Ataları tarafından şekil değiştirme yeteneği ile kutsanmış Sandira soyundan gelen kişi. Sandira şekil değiştiricileri, klanlarının nesiller boyunca kutsal bir bağ geliştirdiği belirli bir hayvanın şekline bürünür.

Egemenlerin Kuşatması: Kral Lucis'in asi özgür lordların Solia'yı fidye için tuttuğu Castra Roborra'ya saldırısı. İsyanı sona erdirdi ve kaledeki her canlının ölümüyle sonuçlandı.

Gümüşdil: bkz **Argyros**

Silvicultrix: Hayvan büyüsü, bitki büyüsü ve kahinlik için üçlü eğilime sahip bir Lustra büyücüsü. Eski zamanlarda Lustri'yi rahibe-kraliçe olarak yönetmişlerdir ve Değişen Kraliçe'nin güçlü bir Silvicultrix olduğu bilinmektedir. Neredeyse yok oldular ve Thalia ve Cassia gibi Silvicultrix'ler günümüzde olağanüstü derecede nadirdir.

Kardeş devletler: İmparatorluk içinde kendi hükümdarları tarafından yönetilen ve hepsi de İmparatoriçe'ye bağlı olan bağımsız topraklar. İmparatoriçe onların en büyük kız kardeşi olarak görülür ve onlar da sembolik olarak onun klanının üyeleridir.

Kız Kardeşler Limanı: Orthros Notou'da bulunan ve İmparatorluk ile Orthros arasındaki deniz trafiğinin merkezi olan liman.

Skleros: Hypnos Tarikatı'nın Hesperines'te en çok ödül tamamlama rekorunu elinde tutan usta büyücü ve Hediye Toplayıcısı. Temel yer değiştirme konusunda uzman. Gündönümü Zirvesi sırasında Koleksiyoncu olarak bilinen Eski Usta'nın yıkıma neden olmasına yardım etti.

Uyku: bkz **Şafak Uykusu**

Teselli: Hesperine'in kutsal ilkesi, terk edilmiş çocukları kurtarma ve onlara hediye verme uygulaması.

Solia: Tenebra Prensesi, Kral Lucis'in meşru kızı ve oğlunun doğumundan önceki varisi. On yedi yaşındayken asi lordlar onu kaçırdı. Lucis fidyeye vermeyi reddetti ve ardından gelen Hükümdarlar Kuşatması'nda tüm tanıkların ölmesini sağladı. Soylular ve halk hala onun yasını tutuyor, hayatta kaldığını bilmiyorlar. Korsanlar sayesinde İmparatorluğa kaçtıktan sonra, Güneş Yanığı adı altında birkaç yıl boyunca Küller ile savaştı. Ruhlar Savaşını kazanarak Altın Kalkan'da bir görev aldı ve Kral Lucis'i devirmesi için İmparatoriçe'nin desteğini kazandı. Tendeso'nun hayatının aşkı olan Solia, Tenebra'ya olan görevini ilişkilerine tercih edince onun kalbini kırdı.

Solorum: Tenebra'nın atalarının başkenti, kraliyet merkezi.

Solorum Sarayı: Büyücü Kral tarafından inşa edilen Tenebra'daki en eski saray, Tenebra Kralı için hâlâ en önemli kraliyet ikametgâhı.

Gündönümü Yemini: Orthros ve Tenebran soyluları arasında, Lio ve Cassia'nın Gündönümü Zirvesi sırasındaki çabaları sayesinde güvence altına alınan yeni antlaşma.

Gündönümü Zirvesi: Tenebra ve Orthros arasında, Tenebra'dan bir ölümlü elçiliğin Hesperine topraklarına ilk kez girdiği diplomatik müzakereler. Savaşı önlemek ve Cassia'nın onunla kalmasını mümkün kılmak amacıyla Lio tarafından önerilen benzeri görülmemiş bir olay.

Kâhin: Sözleriyle başkalarının düşüncelerini ve seçimlerini etkileme gücü veren kahinliğe yakınlığı olan Lustra büyücüsü.

sophia: hizmeti öğretim ve bilim olan bir Hesperine'in unvanı.

Soteira: Orthros' iki Kraliçesinden biri olup yaklaşık bin altı yüz yıldır Hesperinleri Majesteleri Alea ile birlikte yönetmektedir. Aslen İmparatorluk'tan gelen Soteira, Alea ile birlikte Orthros'u kurmak için ayrılmadan önce şifa vermeye yatkın, güçlü bir ölümlü büyücüydü.

speires: Lyta'nın stajyerlere savaş sanatlarını öğrenmeye başladıklarında verdiği sembolik saç bağları. Vekilharçlar bunları Stand kıyafetlerinin bir parçası olarak takarlar.

ruh kapısı: ruh evresinde bir geçit açarak büyülü yolculuğa izin veren bir portal. İmparatorluk kâhinleri, İmparatorluk ve Orthros Notou boyunca düzenlenmiş ruh kapılarını korurlar.

ruh evresi: ataların yaşadığı, yaşayan ruhların ortaya çıktığı ve öbür dünyada geri döndükleri ruhsal varoluş düzlemi.

ruh yürüyüşü: doğal evredeki konumlar arasında seyahat etmek için ruh evresinde yürüyebilen İmparatorluk büyücülerinin yeteneği. Ruh yürüyüşü yalnızca kendi atalarının topraklarında mümkündür ve diğer bölgelerde ruh kapılarını kullanmaları gerekir.

Stand: Hippolyta'nın Standına

bakınız **Standstill:** Kella'nın servet adı

Adım atma: Hesperin'in doğuştan gelen, çok az sihirsel çabayla bir yerden başka bir yere anında ışınlanma yeteneği.

Vekilharç: bkz. **Hippolyta'nın**

Ayakta Emzirmesi: Hesperine çocuğu.

Zirve Sığınağı: Patria yakınlarında bulunan Hesperine Mabedi. Hesperine kurucuları tarafından Ekinoks Zirvesi sırasında Büyücü Kral ile müzakere ederken kalmak için güvenli bir yer olarak inşa edildi. Şimdi Prens'in Hücumu için önemli bir karakol.

sunbound: hafif Hesperine küfür kelimesi.

Güneş yanığı: Solia'nın servet adı.

Güneş Ateşi Zehri: Güneş Kılıcı ve Anthros'un ateşinden yapılan simyasal zehir. Doğru dozda Hesperinler için öldürücüdür, daha küçük miktarlarda onları ölümlü gücüne ve yeteneğine indirgeyebilir.

Telemakhos: Lio'nun kuzeni ve en iyi arkadaşı. Çarpık ayağı nedeniyle Tenebra'da çocukken ifşa edildi, Argyros ve Lyta tarafından teselli edildi. Bir savaşçı

Mesleği gardiyanlık ve akrabalık bağıyla Stand'da görev yapıyor. O ve Majesteleri Lyros yeni yemin etmişlerdir.

Tapınak Günü: Tenebran veya Kordialı bir çocuğun on dört günlükken ilk kez bir tapınakta tanrılara sunulduğu gün. Hayatlarının geri kalanı boyunca her yıl kutlanır.

Tendesö: Sandira Krallığı Prensi ve Kral Anesu'nun kardeşi. Atalar onun yerine kardeşini tahta geçirdikten sonra birkaç yıl boyunca Monsoon adı altında Küller ile savaştı. Solia'nın Ruhlar Savaşı'nda onu yenip Tenebra'ya olan görevini ona tercih edene kadar sekiz yıl boyunca sevgilisiydi.

Tenebra: Orthros'un güneyinde ve Cordium'un kuzeyinde insan krallığı. Bir kral tarafından yönetilen tarımcı, feodal toplum, lordlar arasındaki rekabetler nedeniyle istikrarsızlığa meyilli. Hesperinlerin doğduğu ve şu anda zulüm gördükleri topraklar.

Thalia: Cassia'nın annesi, sadece Lucis'in cariyesi olduğuna inanılır. Gerçekte, Değişen Kraliçe'nin soyundan gelen bir Silvicultrix. Cordium'da doğdu ve burada Kyria'nın güçlü bir büyücüsü oldu, üçlü yakınlığı ortaya çıktığında tapınağından zorla çıkarıldı. Büyücü Tarikatlarından kaçmak ve taht için kendi gizli teklifini yapmak için Tenebra'da Lucis'e katılmayı seçti.

thelemancer: başkalarının düşüncelerini manipüle etme ve iradelerini kontrol etme gücü veren thelemancy veya zihin büyüsüne yakınlığı bir büyücü.

Thenie: Athena'ya bakınız

theramancer: Akıl hastalıklarını tedavi etmek için büyü kullanabilen, theramancy veya zihin iyileştirme eğilimi olan kişi.

Susuzluk: Bir Hesperine'in kan içme ihtiyacı, bir insanın su içme veya yemek yeme ihtiyacı gibi cinsel olmayan bir dürtü.

Diken: Rudhira'nın Blood Errant'lardan biri olarak taşıdığı ve şimdi Hücum'a liderlik ederken kullandığı iki elli kılıcı.

Tilili: Kella'ya bağlı, onun bineği ve savaşta ortağı olarak hizmet eden daha büyük kum kedisi.

Titus: Segetia'nın özgür lordu, Tenebra'daki en güçlü adamlardan biri, diğer birçok özgür lordun ve daha küçük soyluların sadakatini emrediyor. Segetia nesillerdir Hadria ile kan davalı.

Tradewinds: Çok dilli İmparatorlukta ticaret yapmak için kullanılan dil.

traversal: Tenebran ve Cordian büyücülerinin ışınlanma yeteneği; büyük bir büyü harcaması gerektirir ve genellikle ölümlü büyücüyü ciddi şekilde hasta bırakır.

Deneme çemberi: İnisiyasyon Denemesi'nden birlikte geçen Hesperinlerden oluşan yaş grubu. Ölümsüz yaşamlarının geri kalanında birbirlerini Deneme kız ve erkek kardeşleri olarak görürler. Doğuştan veya kan bağı olmamasına rağmen, sonsuza kadar güçlü sadakat ve dostluk bağlarını korurlar.

Deneme veya İnisiyasyon Denemesi: Bir ölümsüzün yetişkinliğe geçişini işaret eden Hesperin geçiş töreni.

üçlü yakınlık: üç güçlü Lustra büyü türünün birleşimi: bitki büyü, canavar büyü ve kahinlik. Bakınız **Silvicultrix**

Tuura: paralı terapist, Küller'in kâhini ve simyacısı.

Twice-Seven Scions: bkz. **Scions**

Tychon: Ateşe yakınlığı olan genç savaş büyücüsü, Chrysanthos'un çırağı. Ustasına ve Aithourian Çemberi'nin davasına bağlılığında gayretli.

Tyran: Tenebra'nın hırslı özgür lordu, Flavian'a sadık ve Segetia'nın Hadria ile olan kan davasını körüklemeye hevesli. Kendisinin ve askerlerinin halktan kişilere, özellikle de kadınlara karşı kötü davranışlarıyla tanınır.

Ukocha: Ashes'in emekli lideri, paralı askerler arasında hayranlık uyandıran bir kılıç ustası ve ateş büyücüsü. Chuma'nın annesi.

Birlik: Hesperine kutsal ilkesi, herkes için empati ve şefkatle yaşama ilkesi. Bakınız **Kan Birliği**

Valentia: Ailesi Lord Bellator'un isyanını destekledikten sonra gözden düşen Tenebran leydisi. Mükemmel kişisel karakteriyle tanınır. Flavian'ın hizbine sadık, mutsuz bir şekilde Tyran ile nişanlandı.

Vardara: şimdi en güçlü kardeş devletlerden biri, bir zamanlar tarih boyunca İmparatorluk ile savaşmış egemen bir ülke. Çatışmalar on altı yüz yıl önce İmparatoriçe ve İpek Toprakları'ndan bir kraliyet mensubunun Cassandra adında bir çocuk sahibi olmasıyla sona erdi. Onların birlikteliği Vardara'yı İmparatorluğa kattı.

Peçe saatleri: Hesperine saatine göre, Hesperine'lerin uyuduğu veya özel zamanlarını arkadaşlarına, ailelerine ve sevgililerine ayırdıkları güne karşılık gelen saatler.

Peçe saatleri cübbesi: Hesperine giysisi peçe saatlerinde, sadece Hesperine'in yakın ilişki içinde olduğu kişilerin huzurunda giyilir.

Peçe büyü: Varlıklarını ve faaliyetlerini insanlardan veya diğer ölümsüzlerden gizleyen büyü gizlemeler yapmak için doğuştan gelen Hesperin yeteneği.

Ruhların Zaferi: bkz. **Savaşı Zafer**

Yıldızı: bkz. **Pherenike**

Vulgus veya kaba dil: Tenebra ve Cordium'da büyücü olmayan herkesin ortak dili.

savaş büyücüsü: ateşe, yıldırıma veya silah haline getirilebilen diğer büyü türlerine eğilimi olan kişi. Anthros Tarikatı, hayatlarını Aithourian Çemberi'ne adamalarını gerektirir.

warder: büyüleri veya fiziksel saldırıları engelleyen büyü korumalar yaratma gücü olan warding'e yakınlığı olan büyücü.

İrade: özgür irade, irade gücü. Ya da Hesperine kutsal ilkesi, her bireyin seçim özgürlüğünün kutsallığını koruma ilkesi.

Kış Gündönümü: Hespera'yı kutsal Gül Festivali ve Dikenler Nöbeti ile kutladıkları, Hesperine yılının en kutsal zamanı.

Xandra: **Alexandra**'ya bakın

youngblood: İnisiyasyon Denemesi'ni geçerek reşit olan genç yetişkin Hesperine.

Zalele: İmparatorluk panteonunun yüce tanrıçası, tüm yaratılışın yaratıcısı ve besleyicisi olarak saygı gören güneş ve gökyüzü tanrısı. Günlük ölümlü işlerle uğraşamayacak kadar büyük ve güçlü olduğuna inanılır, bu işleri daha küçük tanrılara ve atalara bırakır.

Ziara: Güçlü rüzgar büyüü ve Cordium'a yaptığı cesur yolculuklarla ünlü, İmparatoriçe'nin Korsanlarının en başarılılarından biri. Huru ve tamamı kadınlardan oluşan mürettebatıyla birlikte yelken açtığı Wanted'ın kaptanı.

Zoe ya da Zosime: Lio'nun küçük kız kardeşi, Apollon ve Komnena tarafından Solaced sekiz yaşında bir Erifit çocuğu. Yeni ailesini seviyor ve kendisini Tenebra'dan kurtarmasındaki rolü nedeniyle kardeşini idol olarak görüyor. Bir ölümlü olarak aldığı duygusal yaralar henüz iyileşmemiştir.

BLOOD FEAST

BLOOD GRACE BOOK VIII

Grace tehlikede - ve dişleri savaşı hazır.

Cassia, insan hayatının küllerinden dünyanın daha önce hiç görmediği büyüye sahip bir Hesperine olarak doğmuştur. Lio'dan aldığı ölümsüzlük hediyesi, aralarındaki kadersel Grace bağını mühürler ve onu Koleksiyoncu olarak bilinen kadim büyücüden kurtarır. Ancak hem Hesperinlerin hem de insanların sevdiği herkesi onun planlarında piyon olarak bırakmayacaktır.

Lio, zor kazandıkları ittifaklarının yalnızca büyücünün planlarına hizmet etmesinden korkmaktadır. Savaşçı kardeşleri Mak ve Lyros ile birlikte Lio ve Cassia, büyücünün yüzyıllardır hazırladığı komploju ortaya çıkarmak için bir maceraya atılırlar. Lio, büyücünün sırları için en tehlikeli savaş alanında, yani ona hizmet eden suikastçıların zihinlerinde düello yapmak zorundadır.

Dört Hesperin, Koleksiyoncu'nun en ölümcül oyun taşlarıyla karşı karşıya gelirken, Koleksiyoncu Cassia'yı kendisinden çaldığı için Lio'yu cezalandırmaya niyetlidir. Yeni gücü Grace'i düşmanının intikamından koruyabilecek mi?

Ateşli romantizm, Blood Grace'de klasik fantastik dünya kurgusuyla buluşuyor. Kader arkadaşları Lio ve Cassia'yı destansı aşk hikâyeleri boyunca takip edin ve serinin HEA'sını garantileyin.

Cassia ve Lio'nun hikayesine Kanlı Zarafet 8. Kitap, *Kanlı Şölen*'de devam edin... vroth.co/bloodfeast

OceanofPDF.com

BLOOD DREAM

A BLOOD GRACE STORY

Kabus sona erdi, ama hayallerini gerçekleştirebilecekler mi?

Cassia sonunda Lio'yla kalmakta özgürdür. Orthros'ta güvendedir ve insan politikalarıyla işi bitmiştir, onunla ve ölümsüz ailesiyle kutlama yapmaya hazırdır. Yine de yeni evinde kendini huzursuz hissetmektedir.

Lio, birlikte başlayacakları hayatın Cassia'nın hayal ettiği gibi olmasını ister. Ama bir şeylerin ters gittiğini ve Cassia'nın bunu saklamaya çalıştığını anlayabiliyor. Artık onları ayrı tutacak hiçbir şey yok. Peki neden uzaklaşıyor?

Birlikte olabilmek için büyücüleri, savaş büyücülerini ve zorba kralı yendiler. Sonsuza dek mutlu olmalarını tehdit eden kişisel hayaletlere karşı kazanabilecekler mi?

Bu dokunaklı ve ateşli Blood Grace bonus romanı, Blood Sanctuary Bölüm İki'deki olaylardan sonra geçiyor.

[Haber bültenime kaydolduğunuzda Blood Grace 4.5'i ücretsiz
alinvroth.co/blooddream](http://alinvroth.co/blooddream)

OceanofPDF.com

YAZAR HAKKINDA

VELA ROTH, kadın odaklı fantastik kitaplar ve klasik destanlarla büyüdü, ardından aşk romanlarına yöneldi. Fantazyanın zengin dünyalarını romantizmin tutkusuyla harmanlayan öyküler yazmaya koyuldu.

Akademide kariyer yaptı, web tasarımcısı ve kitap formatçısı olarak çalıştı ve ağır hastalıkları olan sevdiklerine tam zamanlı bakıcı olarak evde kaldı. Kendi kederini ve travmasını yazarak, şimdi dünyanın dört bir yanındaki okuyuculara teselli sunan Blood Grace serisini yarattı.

Güneybatı Amerika Birleşik Devletleri'nde güneş enerjisiyle çalışan bir yazar evinde yaşıyor, dağlarda ilham buluyor ve çölde gül yetiştiriyor. Kedigillerden tanıdığı, bir dişi eksik ve kocaman bir kalbi olan Milly adında bir kurtarma kedisi.

Vela okuyucularından haber almayı seviyor ve onu velaroth.com adresinde ziyaret etmenizi umuyor.

OceanofPDF.com

*Sihriini arayan herkes için. Gcnzin yıkıntılardan doğacağından asla şüphe
etmeyin.*

OceanofPDF.com

Telif Hakkı© 2023 Vela Roth

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, ancak eleştirmenler bir eleştiride kısa pasajlar alıntılatabilir. Daha fazla bilgi için iletişime geçin: velaroth@fivethorns.com

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

ISBN 978-1-957040-21-9 (Ebook)

ISBN 978-1-957040-22-6 (Ciltsiz)

ISBN 978-1-957040-23-3 (Ciltli)

Patcas İllüstrasyon'dan kapak resmi

www.instagram.com/patcas_illustration

Kitap tasarımı: Vela Roth

Inkarnate inkarnate.com kullanılarak Vela Roth tarafından hazırlanan haritalar

Five Thorns Press tarafından yayınlandı

www.fivethorns.com

www.velaroth.com adresini ziyaret edin

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaştan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

